PRIMA PARS GRAMMATICAE

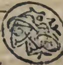
Ioannis Despauterij Niniuitæ, diligentius ab Ascentio recognita & impressa: in qua nominum significata, aut in formatione genitiui, aut in heteroclisi fere explicantur.

Additus est præterea index, dictiones in hoc opere insertas abūde cōplectēs.

Adnotamentis quæ huic primæ parti grammaticæ Despauterij nuperrime accesserunt, hanc notā ✳ præpositam uidebis.

LVGDVNI,

M. D. XXXVI.

¶ Joannis Despauterii Niniuite in primam grammatice sue partem prefatio ad excellentem pontificii iuris doctorem. M. Balduinum Braetz optimi maximi dei nostri sacerdotem vite probitate insignem.

Ost lingue latine a Gotthis reliquisqȝ barbaris misera' aliter laniate: ac propemodū extincte: per neotericos instaurationē a diuino numine prestitā Alexādri doctrinale doctissimo cuiqȝ visum est puerorū lectione indignū: vt pote nimis tenebrosum: citra vtilitatē prelongū: plerūqȝ etiam barbarū: sufficiēs: et falsuȝ: Quocirca vt Alexander vndiqȝ exularet: ceperūt plerisqȝ grāmaticam latiniorē vteriorēqȝ scribere In Italia quidē Nicolaus Perottus Joānes Sulpiti⁹/ Antoni⁹ Mācinellus/ Ald⁹/ Manuti⁹. In Gallia Guilielm⁹/ Tardiu⁹/ Robert⁹ Guaguinus/ Jdocus Badius de lingua latina bene meritus. In hispania doctissimus hispanorū Antonius Nebrissensis In Germania Henricus Bebelius cū Jacobo henrichmanno. Itē preceptor meus literatissimus Gerard⁹ Cānificus eloquētissimus /sacre theologie baccalaureus/ nūc archididascalus Buscoducē .. Scripserūt et plures: quos nimis longum foret enumerare. Plerique videntes difficilimum fore Alexandri exiliū: tot barbaris cōtra nitentibus non noua quidē cuderūt: sed Alexādrinos versus: si qui falsi occurrebant, emendarūt: superfluos resecādo: inter quos principatū tenent Hermannus Torrētinus Hollandus/ ⁊ Joānes Custos Brechtanus olim preceptor meus nunc iuuētutis Antuerpiane moderator prudentissimus. Itaqȝ tot iam de arte grammatica volumina in lucem prodiere: vt nullis ferme in literarijs ludis ijdem authores legantur. non sine maximo adulescentulorū damno: qui ad scholam aliam quoties mittuntur: priora frustra didicisse censetur omnia: nec erit rei tam perniciose finis vlla: donec vnus reliquis preferatur: hic quis erit: nouit deus. Post tantam igitur scriptorū copiam: operepretium facturum me credidi: si et ipse grammatice precepta literis mandarem. Ergo Syntaxi et sticheologia editis primam grammatice partem publicare decreueram: composi tu (vt credunt) facilimam. Quis enim vel grammaticulus vel magistellus nō se optime (si velit) hanc partem exequi posse arbitratur? Uerum enimvero tale est hui⁹ partis elucubramentum: vt sibi quiuis speret idem: sudet multum frustraqȝ laboret /ausus idem. Quantum putas elaborandum fuisse: vt in generibus: ⁊ declinationibus aliorū labyrinthos euitarem? Nempe ferme omnes pueris ignotissimas proposuerunt ambages: vt pote per es breue: es longum ⁊c. Etenim si Alexandrū roges: trames qui faciat genitiuum casum tramitis inquiet: quia est masculinuȝ in es breue. Cur masculinum? Quia in es breue desinit. Non intelligo mi Alexander quenam nomina in es breue; que in es longum/ desinant. Oro igitur/ edissere mihi. Cur trames in es breue desinit? Quia nomen in es desinens cuius genitiuus itis/ penultima breui efficit corripit es. Audisti ne nobilem grammatistam oppido, quam probe pueros eludentem? Eiusmodi sunt plurimi quum apud Priscianum: tum apud Alexandrum: ⁊ reliquos pene omnes preter Phocam: ⁊ qui illum imitatur. Nebrissensem fedi ignorantie circuli: quos nostris in libellis nullos conspicies. In heteroclitis haud parum laborauimus/ non propter Alexandrum modo verumetiam propter alios quosdaȝ minime proletarios: qui multa non heteroclita inter heteroclita reiecerunt. In preteritis ⁊ supinis magnum mihi negociuȝ secunda coniugatio exhibuit: dum per terminationes deo: geo: queo ⁊c. ac per quātitates pueris ignotas nolim procedere: ⁊ dum in omnibus dictionibus studui vt eadeȝ ferme carmina darentur de supinis: que de preteritis. Jd to[...]m per dei gratiam confecimus. In reliquis diligentiam nostram lector facile deprehendet. Quare ne vani Suffeni more: mea plus equo admirari censear: sat est paupillula dixisse. Si cui nimis longum hoc opus videatur. oro: vt diligenter cōsideret seclusis dictionum declarationibus quam succincte concluserim omnia: ⁊ in neotericis hoc opere breuius nullum inueniet. Etenim carmen nostrum: etiam licet annum[...] versus de quantitate genitiui in versificatoria positos: breuius est Alexan[dri]no car=

mine quantum ad primam grammatice partem attinet versibus quadringentis: et amplius citra obscuritatem: nulla regula pueris necessaria omissa: vt diligenter omnia persecutanti facile liquebit. In glossematis multa posui non vt omnes omnia ediscant: verum vt pro suo quisq; captu nostro e fonte hauriat. Ideo bonus preceptor animam imitari studebit: que alimenta ad quasq; corporis partes dirigit: dans cuiq; quantum necessarium est: sic et preceptor faciat: q2 vt Horatius ait. Omne superuacuū pleno de pectore manat. Quapropter sat erit obtusioribus: literam vel (vt vulgus dicit) textum cum sententiola et duobus tribusve exemplis memoria tenuisse. Ceteri quibus fortunatius ingenium contingit reliqua ediscent: alij alijs plura pro suo quisq; captu: quod totum preceptoris prudentie committimus. Hec non caute satis considerantes plurimi hallucinantur. Nam quidam paucissimis preceptiunculis neq; adeo difficilibus grammaticā absoluentes hebetioribus consulunt: ingeniosis minime satisfacientes. alij ne quid triuialiter effutire dicantur: tenebris literaturam inuoluunt: vt obtusiores aut nihil aut minimū fructus inde consequantur. Ego autem (absit verbo inuidia) ita hanc rem temperaui: vt nec obtusus: nec ingeniosus: iure possit conqueri. Ceterum vtcunq; fecerim: scio nō de- esse Esopicos canes: quibus nec bene agere animus est: nec sinere alios recte facere. stimulante illos inuidia. cuius mores nimirum sunt teste Martiale, preferat antiquos semper vt illa nouis, Huic tacitus concinit in libello de oratore dicens. Vitio malignitatis humane vetera semper in laude: presentia in fastidio sunt. In doctiomnes queruntur: vt in epistola ad Augustū pulchre docet Horatius. et Hieronymus ille sanctissimus sepe tulit egerrime: dum in singulis fere libris cogebatur aduersarijs respondere: conquerens et dolens vicem miserandorum hominum qui turbulento riuo q̃ de purissimo fonte potare malunt. Ita et nunc sunt qui malunt Alexandri oleta: quam doctissimorum vnguenta odorari. Paruiestimabātur Vergilius ceteriq; suo tempore: vnde martialis ait. Ennius est lectus saluo tibi roma Marone. Et sua riserunt secula Meoniden. Ob hec facile crediderim inuidos superstite Cerere palam semper glandibus victitasse: ne Ceteris iuuentum laudare videntur: eosdem clanculum panem comesse opinor: vti diuus Hieronymus plerosq; ait in publico detrahere: et legere in angulis: vt Horatij liuidus ille: laudat amatq; domi: premit extra limen iniquus. Quocirca inuidiam flocci facio. et cum Martiale. Si post facta venit gloria: non propero: tametsi non tam gloriam venari q̃ posteris p̄desse cupio: vt pro me miserrimo peccatore roget. Sat itaq; habeo: si candidis et doctis placeo: tibiq; in primis excellentissime doctor. cui hoc opus nuncupo: non vt ad grammatice elementa reuocem: sed vt operi meo defensorē et patronum patrem: nisi esse recuses. Videbor cuiq; forte rem facere indignam: qui opus tam vile: vtpote de primis grammatice elementis: tanto doctori ausus dedicare: contra quem exemplis me tuebor. Neq; enim Agretius opusculū suum. Encheriso episcopo: nec Antonius Nebrissensis. Isabele Hispaniarum regine: nec plerīq; alij suam literaturam summis viris dedicare veriti sunt. quandoquidē longe prestantior est grammatica quam vulgus imperitum credit. Ideo tuam dignitatem obnixe oro: vt hoc opus tuo nuncupatū nomini hilariter excipere digneris. Vale amicissime et peritissime doctor. Ex ergis apud diuum Guinicum decimoseptimo. Kalendas Septembres. Anno domini sesquimillesio duodecimo. Imprimebat autem Badius ad decimum Kalendas martias. Anno supputatione Romana.

M. D. xviij.

¶ Index alphabeticus dictionum in hoc opere contentarum Incipit.

Tabula alphabetica.

Tabula alphabetica

Tabula alphabetica:

Tabula Alphabetica.

Tabula Alphabetica.

Regestum huius operis

Aa a b c d e f g h i k l. Omnes sunt quaterni preter Aa qui est quinternus

Grammatice Despauteriane Liber primus.

De nominum generibus.

Regule generales.

Omne viro soli quod conuenit esto virile.
Omne viri specie pictum vir dicitur esse.

Omne nomen soli viro datũ/est masculini generis.vt Joannes/Gabriel/Juppiter/Papa.Vir hic dr esse:quicqd vt vir pingitur:veluti/Adã/Deus/angelus.Exẽpla huius regule sunt quintuplicia. Primo ꝓpria nomina viroꝝ.vt Seneca/hercules/catilina/hannibal. Secũdo propria nomina angelorumtam bonorũ.vt Gabriel/Uriel/Michael:q̃mmaloꝝ vt Lucifer.Beelzebub.At sathanas appellatiuũ est:vt Cherub.ꝛ Seraph masculina:quoꝝ pluralia siue in m:siue in n/literam desinant:cherubin ꝛ seraphin dubij generis sunt:qꝛ masculini vł neutri gñis.vt beata cherubin ꝛ seraphin.De his habete:Masculei aut neutri generis cherubin seraphin sunt.Domitiano:virtus:potestas.feminini generis sunt:quia non angelorum vocabula sunt:sed potius chororum vel ordinum.

Tertio propria deorum:quoruz imagines Idola dicuntur:penultima longa:vt Mars deus belli.Cupido deus libidinis:Uulcanus deus ignis:sic Juppiter.Bacchus.Eolus.Pluto.Neptunus ꝛc. Quarto propria ventoꝝ:qꝛ pinguntur specie virili:vt Boreas vel aquilo/aphricus/notus/eurus/zephirus/cecias/apeliotes/libs/tesias/iapix. Quinto appellatiua solis viris data sub terminatione quam habent:vt Nauta presbyter/tulio/scriba/scurra ꝛc.Notanduz idẽ nomẽ q̃nq3 esse propriũ ꝛ appellatiuũ.sub vario plerũq3 genere.naz Juba regis Mauroꝝ propriũ masculinũ est.Juba ꝓ crine in collo equi:aut leonis femininũ.sic felix/clemens ꝛc.

Genera tribus modis noscunł.Significatione:vt Joannes est mascu.gñis:quia marem significat.Terminatiõe:vt vulpes feminini generis:quia terminatur in es Authoritate.vt talpa aliquando est masculini generis:qꝛ Uer.dixit.Talpe oculis capti. Puerilis est ratio.Petrus est masculini generis:quia preponił ei hic.Nã cur ei preponił.Nonne qꝛ est masculinum:Uides ne ignorantie circulum:dic ergo Petrus est masculinum:qꝛ est proprium nomẽ viri ꝛc.Talpa est dubium:quia in diuerso genere reperitur non propter sexus discretionem.

* Uir hic quid dicił esse.
* Nomina ventoꝝ
Juba.
* Gña tribus modis noscuntur.

Esto femineum recipit: quod femina tantum.
Femina dicatur facie pictum muliebri.

Omne nomen soli femine datum:est feminini gñis.Femina hic dicił quicq̃d specie muliebri pingitur: vt dea/nympha/furia ꝛc.veluti venus/echo/alecto ꝛc.Exẽpla huius regule sunt triplicia. Primo ꝓpria mulierũ:vt paula/glycerũ/eustochium/missis thais/dido tanaquil ꝛc. Secũdo propria dearũ ꝛ nympharũ atq3 furiarum ꝛc.que omnes dee aliquando dicuntur vt rhea/mater deorum ꝛ saturni vxor eadem est ops cybele ꝛ tellus.Uenus dea amoris.Proserpina regina inferni:vxor:scilicet plutonis.Persephone idem.Diana vel Phebe:id est luna.Alecto vna furiarum.Celeno vna harpyarum.Ceres dea frugum ꝛ ipsum frumentum atq3 ei bus:quia regula est.Nomina deoꝝ ꝛ dearum sepe capiuntur pro rebus quibus pre esse credebanł:vt Bacchus pro vino.Uenus pro amore.Uulcanus.pro igne.Mars pro bello.Minerua ꝓ sapientia.Nereus pro mari.Telluz pro terra.Lar ꝓ domo.Terminus pro limite aut pallo:nec ob hoc variant genus.Terentius.Sine cerere ꝛ baccho friget venus:Pales est pabuli dea aliquando deus vocatur.vt venus te stes sunt Macrobuis ꝛ Seruius.Uergi.de venere.Descendo ac ducente deo flammam inter ꝛ hostes expedior. Tertio feminini generis sunt per hanc regulaz appellatiua solis femininis data:vt soror/vxor/saga:id est incantatrix:obstetrix:que preest parientibus.

Rhea.
Ops
Cybelle.
Uenus
Proserpina.
Persephone.
Diana.
Phebe.
Alecto.
Celeno.
Ceres.
Bacchus.
Minerua.
Nereus.
Tellus.
Lar.
Terminus.
Pales.
Saga.
Obstetrix.

Quicquid vtriq3 datur:commune locatur vt exul.

Exul. Auriga. idolatria Homicida Macedo

¶ Omne nomen sub vna terminatione viro et femine datũ est communis generis vt exul qui vel que exulat. auriga q̃ vel q̃ currũ agit. Idololatria qui vl'que falsos deos adorat. Homicida qui vel que hominem occidit. Macedo qui vel que in macedonia nascitur. sic saxo/ brito/frizo/laurens ⁊c. sed melius dicim⁹ frisius frisia. Dixi sub vna terminatione: quia vbi diuerse sunt terminationes: diuersa sunt genera vt hic gallus hec galla. hic poeta l; ec poetis vel poetria. de hoc ponet̃ vna regula. ¶ Mancipium et scortũ neutri generis sunt per sequentem regulam. Passer ⁊ aquila et similia communis generis nõ sunt: sed epiceni: quia sub vnico articulo vtrunq; sexum significant. de hoc etiam ponetur vna regula.

Um neutrum pones: hominum si propria tolles.

Mãcipiũ. Scortum: Mechaliũ Plẽmiriũ. Caphar naum. Viburnuz Hostoriũ. Sagum. Naulum Lorum. Lutum. Luthum. Prostibu lum. Stabuluz Vestibulũ.

¶ Omne nomen in um est neutri generis: nisi fuerit viri aut femine ꝓpriũ vt Mãcipium. i. seruus vel serua. scortũ. i. meretrix vel puer meritorius. mechaliũ. i. meretricula. Plemmirium et rhenum fluuiorum nomina. dicitur etiaz hic Rhenus. Assipulatur mihi in hac regula doctissimus amicus meus Jodocus Badius cũ grammatico vndecũq; doctissimo. Antonio Mancinello. Ponit candẽ regulam Calepin⁹ in dictione Abrotenion. Sunt qui reclament. sed ostendant. Plemmirium aliquando masculine legi; ncc me latet Plemmirũ vndosum posse defendi quia neutrum illis mcu vid. tur intelligi. mihi tamen placet hec regula. Sãdanũ/Lonanium/capharnaum et similia oppidorũ propria. habenũ balsamũ pomũ liburnũ viburnũ buxum et quecũq; siue arborũ siue fructicũ nomina in um desinentia. Hostoriuz lignũ quo modius equatur. Sagũ villosus pãnus: aut vestis militaris: sagatus sago indut⁹ Sagarius sagoꝝ venditor. Naulũ nauigãdi premiũ. Loꝝ quinis funis ⁊ habena lorare: loramentũ: ligamen. lorarius q̃ homines ligat. lutũ. i. cenũ luteus de luto factus. lutosus. luto plenus. Luthum cũ aspiratione pallẽs rubor. luthcus. i. croceus Prostibulum domus meretricis: ⁊ ipsa meretrix. Hierony. Prostibula regnum dei non possidebunt: ꝓstibula meretrix. Stabuluz vbi pecora stant. aut vbi hoies sese reficiũt. i. diuersoriũ. vestibulũ locus ante domum vbi hoies expectant donec intromittant̃. Dixi nisi fuerit viri aut femine ꝓpriũ q: propriũ viri in um est masculini generi vt plegnũ Dinaciũ. propriũ femine est feminini gñis vt philenium.

Adiectiua trium generum communia sumpto.

✶ Mile substãtiuũ vnico l scriptum cui⁹ sis generis

¶ Omne nomẽ adiectiuũ est omnis generis si vnica sit termĩatio. vt felix/audax/discors/quatuor/ quinq; sex ⁊c. centũ mille: dicimus enim centũ viri: centum femine cẽtũ poma: sic mille viri ⁊c. Mile tamen aliquando est substãtiuũ singularis numeri cuius plurale est milia. vt mile equitũ occisuz est: duo milia turcarũ interierũt. ⁊ ita vnico l scribit̃ teste Placẽtino. de hoc dicere plura nolo: q: l Syntaxi plene enucleaui. Dixi si vnica terminatio: quia alicuicuiq; terminationi propriũ genus datur. vt bon⁹ ẽ masculini generis: bona feminini: bonum neutri. sic vnus vna vnum Duo est masculini ⁊ neutri generis: due feminini. tres est communis generis. tria neutrius. Propter hãc rem datur vna regula generalis.

Esto genus varium fuerit nisi terminus idem.

Caupo. Caupona. Scariothes.

¶ In substantiuis virũ et feminam significantibus et in adiectiuis. si terminatiões sint diuerse: distincta dantur genera. vt caupo vini ⁊ epularũ venditor. hec caupona que id facit mulier: ⁊ ipsa taberna. hic ⁊ hec melior ⁊ hoc melius. hic surd⁹. hec surda hoc surdum sed multi detrahunt adiectiuis secunde declinationis articulos ¶ Nunc declaremus omnia latins. ¶ In substãtiuis sexum denotantib⁹ vbi due sunt terminatiões prior est masculini gñis ⁊ posterior feminini: vt hic niniuita: sunamita: israelita: leuita: aaronita: ebionita: zedomita: nicolaita: scariota tesbita moabita: ammonita: thecuita: galatha: epirotha: sarmata: scyta: ⁊ alia eiusmodi ꝓpe infinita q̃ gentem aut pplm aut familiã aut imitatorẽ significãt: ⁊ grece ꝑ maribus terminant̃ in es: vt niniuites sunamites ⁊c. Hec sub a vel es soluz sunt masc. gñis vt cõtra indoctos ꝓbat doctissimus grãmatic⁹ Antoni⁹ Nebrissen. vt Judas scariothes. q̃ vitio librarioꝝ scariothis scriptũ legit̃ sic helias: tesbites ñ nõ tesbitis. Horum feminina in is desinũt ⁊ faciũt in gtõ idis. vt hec niniuitis idis. sunamitis. ⁊c. vt lib. iiij. reg. Abisai sunamitis ministrabat ei. leges vitio scriptorũ sunamitem ꝑ sunamitidem: israelite pro israelitide: thecuites pro thecuitis ⁊c. Aliquãdo

tamen recte vt.iij.regum ca.xj. Rex Salomon adamauit moabitidas & ammonitidas. Hic propheta vel es. hec prophetis vel prophetissa: vt delbora prophetis licet multi libri mendose habeant prophetes. pro eo quod est prophetis idis. Hic poeta vel poetes hec poetis vel poetria. vt Sapho poetis: ars non poetria: sed poetica dr: hic origenista imitator Origenis hec origenistis ita de oibus noibus in ja, masculini que grece in es terminantur: dicendum puto vt sexus significetur. sambucista vel es .canens sambuca. psalta vel psaltes canens aut ludens aliquo istrumento musico. cytharistes. i. cytharedus. cymbalista vel es: utens cymbalo. tympanista vel es: ludens tympano. horum feminina sunt sambucistria, psaltria cytharistria cymbalistria tympanistria.

¶ pergamus ad alia. hic teucer hec teucra. i. troianus troiana. sed eiusmodi nola phat esse adiectiua. vt apher aphra aphrum: veluti bellum troianum &c. sic gallus galla. teutonus teutona. hic cres hec cressa: hic lacon: hec lacona: astur asturia: & alia multa suo loco declaranda: ideo nunc supersedeo. ¶ Adiectiua secunde declinationis oia tribus vocibus flectuntur: quorum secunda est prime declinationis: vt bonus bona bonum, niger nigra nigrum. satur satura saturum. Talia sunt omnia participia preteriti & futuri temporis: vt lectus lecturus legendus. Talia quoque sunt numeralia tm. pluralia ex centum creata: ducenti trecenti. Item vnus vllus &c. pronoia meus tuus &c. quibus oibus negantur articuli: cum ego tu sui & oibus indeclinabilibus preter nostras & vestras: teste Lanciloto. ¶ Adiectiua tertie declinationis plurima sub vnica terminatione omnis generis sunt: vt arpinas clemens felix: multa, etiam duas terminationes hnt. vt hic & hec melior et hoc melius: sic cetera coparatiua. hic et hec fortis & hec forte: sic omnia adiectiua in is. Et in istis prior vox est communis generis: posterior neutri. Pauca sunt adiectiua in er. masculini generis: in is feminini: in e neutri. vt campester campestris campestre. i. ad campum pertinens. Volucer volucris volucre. i. velox aut volans. Hec volucris substantiue quicquid volat. Alacer cris, cre. i. gestule titiam indicans: dicimus etiam hic et hec alacris & hoc alacre. Parmeno Terentianus ad cheream. Quid ne es alacris? Verg. in. v. de Darhete. Ergo alacris cunctosque putans excedere pugna Enec stetit ante pedes. In hunc locum Seruius ait. Nusquam vergilius dixit alacer quamuis dicat acer: sed falli videtur Seruius nisi mendosi sint libri quos vidi. Idem eneid. xij. Talis equos alacer media inter prelia Turnus. ¶ Acer acris acre. i. fortis & vehemens: acrimonia vehementia. Oui. Acer & ad palme per se cursurus honores. Si tamen horteris fortius ibit equus. lectum est hic & hec acris & hoc acre. Ennius: teste Prisciano Acris sopnus dixit.

¶ Pedester stris. stre. i. pertinens ad pedites: vt pedester exercitus. Etiam significat humile non altum: vt pedester sermo: pedestris oratio. Equester stris. stre. i. ad equites pertinens. vt equester exercitus: equestre certamen. ¶ Siluester stris. stre. ad syluam pertinens. Celeber bris. bre. i. nobilis late famatus: & frequens. vt celeber homo: celeber locus: ad quem multi veniunt: dicitur hic et hec celebris & hoc celebre. Cice. in. ij. ad Herennium apud Priscianum lib. iij. Locus queritur celebris: an desertus. Contra Ouid. celeber dixit in . iij. fasto. Circus erat pompa celeber numeroque deorum. Celer eris. re. i. velox. Celero as. celeriter facio. accelero idem Vergilius. Tum celerare fugam patriaque excedere suadet. ¶ Saluber bris. bre. sanitatem afferens quam qui habet sanus dr. insaluber non saluber. dr etiam hic et hec salubris & hoc salubre. Plinius. Belus annis insalubris potuit. sed ceremoniis sacer. ¶ Paluster ad paludem pertinens vel paludem incolens. vt paluster locus. canna palustris.

¶ Mediocer cris. cre. teste Phoca. i. medio modo se habens. sed melius declinatur hic et hec mediocris & hoc mediocre. Cice. Mediocris orator. Horatius mediocris actor causarum dixit. ¶ Sequester stris. stre. i. medians inter litigantes. hinc sequestro as. i. separo. Inuentum est sequester stra. strum. Verg. namque in. xj. pace sequestra dixit. & Plautus. Fugio sequestrum. Priscianus adiicit his Ludicer cris. cre. sed male teste Valla: quia semper inuenimus ludicer: aut (vt Perottus ait) ludicrus cra. crum. i. ad ludum pertinens. Plautus. Meum cor cepit artem facere ludicram. Horatius. Valcat res ludicra sine palma negata macrum: donata reducit opimum.

Mobile pro fixo tacitum si subsit: habetur.

Quod si non tacitum subsit: neutri generis sit.

¶ Adiectiuum per se positum propter aliquod perpetuo subauditum putatur esse substantiuum

Poetria. Origenista. Sabucista. Psaltes. cytharista. Cymbalista. Cymbalista. Tympanista. Teucer. Adiectiua plurima tertie inflexionis sub vnica terminatione ois gen. sunt. Capester. Volucer. Alacer. Acer. Pedester. Equester. Sylucster. Celeber. Celer. Saluber. Paluster. Mediocer. Sequester. Ludicer.

cius gñis cui⁹ est subauditū: vt molaris substantiuū est q̄ intelligit̄ dens vt lapis Si nihil subaudiatur erit neutri ge. vt añcedēs. i. oratio aliā inferēs. Consequēs. i. oratio ex alia illata. Ad hāc regulā spectantia post declarabuntur.

Masculeum fluuij nomen decet vsq̄ reponi

Nomina fluuiorum

¶ Nomen fluuij est masculini gñis vt tybris: sequana: lisa: tenera: garūna. Pantagias. sed in um neutra sunt per gñalē regulā añ dictā: vt crustumiū 7c. Styx 7 lethe semꝑ feminina sunt: q̄ paludes esse dr̄ potiusq̄ꝫ fluuij. sic arethusa q̄ fons est 7 ad nymphaꝫ poete respiciunt. Plura declarabuntur in regula sequenti.

Communis proprio quandoq̄ genus lego iunctum

Bubo.
Ossa.
✳ Nomina montiū interim sub diuerso genere leguntur.
Ethna
Othrys
Pelion.
Albula
Allia
Cauton.
Nar.

¶ Nomē minus cōe gñiq̄ respicit genus superioris vel cōmunioris. vt bubo est masculini ge. vt sermo. Ouid. Ignauus bubo dirū mortalibus omen. magis cōe, vt superius auis est feminini gñis: sic dicimus magna bubo: q̄ intelligit̄ auis. Vergil. iiij. ene. Solaq̄ culminibus ferali carmine bubo Uisa queri. in hunc locū Seruius enucleat dictā regulā: per quā inuētis meli⁹ q̄ꝫ inueniendis vtemur. Scdo itaq̄ per hāc regulā noīa montiū in diuerso gñe interim legunt̄. vt ossa mōs Thessalie est feminini ge. vt pēna musa 7c. Papinius. iiij. theba. Si q̄n niualē othrin arctoe gelidum caput instituit osse. Itē lib. ix. Semifer aerea talis centaurus ab ossa. Interduꝫ masculine reperitur q̄ intelligit̄ mons per hanc regulaꝫ. Oui. in Ibin. Utq̄ dedit saltus e summo Thessalus ossa. sic alia. quedā. Ibidē. Plurima qua flammā sicanis ethna vomit. Idem alibi. Paruoq̄ in tpe nudus Arboris othrys erat. pelion solū est neutri gñis q̄ vertit on in um: 7 dr̄ bene pelium. Papi. lib. x. Nec adhuc immane venirct pelion. ¶ Tertio p hāc regulā noīa fluuiorꝫ feminina inueniūtur: q̄ intelligitur aqua: nos inuentis tm̄ vtemur. vt albula. i. tybris. Ouid. iiij. fast. Clauiger: 7 tāto est albula pota deo. Martialis masculine dixit lib. xj. Cui rector aquaruꝫ. Albula nauigerū per freta tendit iter. Sic alia fluuij. nomen. Lucanus. in. vij. Et damnata diu Romanis allia fastis. Cauton fluuij nomē femininū est apud Strabonē. lib. viij. Nōnunq̄ fluuiorū noīa neutra sunt q̄ intelligitur per hanc regulaꝫ superius flumen. Luc. lib. iiij. Et tepidum in molles zephiros excurrit iader. Fluuius est in adriaticam mare fluens. Cicero lib. iiij. ad atticum. Nar posuit neutruꝫ dicēs. Lacus velinus interciso monte in nar defluit. nec potes dicere indeclinabile esse. quia Liui. x. ab vrbe ait. A mare flumine narina appellata. Et Pli. li. iij. ca. v. Precipuis nare 7 aniene qui 7 ipse nauigabiles. Ver. regulā obseruans dixit. vij. enei. Sulphurea nar albus aquas. Sic fluuiorꝫ nomina Mulucha turia 7 muthul, neutra legūtur; testes sunt diuus Augustinus 7 Nessus Fuscus vetustissimus, grāmaticus: tamen Hermolaus Barbarus dicit thuria vere esse masculini generis in tertiuꝫ Plinij authoritate Salustij. Castra hostium apud succronem capta et prelium apud flumen Turiam. Claudianus. Floribus 7 roseis formosus turia ripis. Grāmatici formosum legerent quod vnum omnium turia neutro genere proferri putant: authores Augustinus 7 Priscianus. Hec Hermolaus: taxans grāmaticorū peruersitatem: authores nimis temerario ausu corrigentes: vt suam opinioneꝫ tueantur. De Iader in dictum Lucani versum ait Omnibonus. Tepidum iader: non quod Ider sit generis neutri: sed retulit ad flumen tepidū. ¶ Quarto per hanc regulā fabularum nomina sunt feminini generis. q̄ intelligitur superius fabula vel comedia vel tragedia: idq̄ adeo licet vt Antonius Nebrissensis vir vndecunq̄ doctissimus neget recte in alio locari. Terentius. Quem transtulit in eunuchuꝫ suā. Quintilianus. Uarij Thyestes cuilibet grecorum cōparanda est. Quum autem iuuenalis dicit. Scriptus 7 integro nondum finitus Orestes: ad hominem respexisse videtur: vt apud Suetoniū. Interrogatus Augustus. Quidnaꝫ aiax suus ageret: dixit eum in spongiam incubuisse. Fuit autem Aiax tragedia: quam de Aiace componebat Augustus. ¶ Quinto nomina nauium per hanc regulaꝫ sunt generis feminini qu. a cuius generis est superius nauis. Vergilius quinto eneidos. (vbi Seruius hāc regulam declarat) Centauro inuehitur magna. vix ausim, dicere pro naui centauro magno. Huc etiam reduci possent vrbium 7 geminarum nomina: sed suo loco manifestabuntur.

Fabularū nomina
Eunuchus.
Thyestes.
Orestes.
Aiax.
Centaurus.

Insula 7 vrbs regio capit hec: neutrum genus optant.

Lemma reate argos preneste et tybur et Ispal
Cere nepet: neutrum vel masculeum dabit anxur:
Hoc cim vult: hic aut hec donat Lesbos abydos.
Hic sulmo hic acragas. Pluralia in i: maribus do.
A plurale genus neutrum sibi poscit vbique.

¶ Insularum regionũ et vrbiũ nomina feminina sunt: Insularũ quidẽ vt samos lason Ertanis. Regionũ vt egyptus aphrica. Urbium vt ephesus castulo tarraco corinthus Hierusalem. Silius lib. iij. Fulget precipuis parnasia castule signis. Chios insula maris egei. Hora. j. epl'arũ. Quid tibi visa Chios Bullati: notaque lesbos hec losbos insule nomen: vt nerito &c. est feminini gen. Uerg. Posthabita coluisse samo. Abydos vrbs asie. Ouid. in epl'a Leandri. Uel tua me festos: vel te mea sumat abydos. Poete aliquando terminationem aspiciunt et sic lesbos et abydos: masculina leguntur. Ouid. xj. meta. Et mitylenei potiuntur littore lesbi. Uergil. j. geor. Pontus et ostriferi fauces tentantur abydi. Gadir vrbs in gadibus feminini generis est vt reliqua Rufus Auienus. Gadir prima fretum solida supereminet arce: quare tamẽ aliquando intelligitur oppidũ etiã neutrũ inuenit. Sallustius: teste Priscia. in ij. histo. Tartessum ciuitatem quam nunc tyrij mutato nomine Gadir habent. ¶ At tamen in neutro genere reperi zeuma atis oppidũ ab Alexandro conditũ. Lucanus lib. viij. zeumaque pellẽ pompeio vincite parthi. Reate oppidũ vmbrie. Silius lib. viij. Magneque reate dicatum Celicolum matri. Argos oppidũ grecie. Ouid. lib. j. de remedio. Uacuũ litibus argos erat. Preneste oppidum Italie. Uerg. enei. vij. Quique altum preneste viri &c. Seruius ait hoc preneste et hec prenestis. Unde est enei. viij. O mihi preteritos referat si Juppiter annos. Qualis eram quum primam aciem preneste sub ipsa straui. et Juue. Quis timet aut timuit gelida preneste ruinã. Tybur oppidũ Italie. Silius in. viij. Hinc tybur catille tuum sacrisque dicatũ: Fortune preneste iugis. hic preneste neutrum est. Ispal oppidi nomen. Idem lib. iij. Et celebre oceano alternis estibus Ispal. Cere/is. oppidũ quoddã. etiã neutro genere cerete cis. dicitur apud Silium incenies: testimoniũ nũc excidit. Nepet oppidi nomẽ. neutrum est teste Prisciano: vt Cim vici Italici nomen. quibus iungunt oppidorum noia Rogud: Suthul: muthul. de quibus sic loquitur Priscia. li. v. Suthul muthul oppidorum propria barbara sunt que ideo quidã neutra esse putauerunt. quod appellatiuis neutris sint coniuncta: vt oppidũ Suthul. sed melius est figurate sic apposita dicere: vt si dicam mõs ossa vel tyberis flumen: quam dicere neutri generis esse in ul terminãtia: et maxime quum lingua penorum que chaldee vel hebree similis est: et syre nõ habeat neutrũ genus. Hec Priscianus. Anxur vrbs Italie: dubij generis est. Hora. Impositum late saxis cãdentibus anxur. Martia. Letus et equoreis splendidus anxur equis. Juppiter. nõ anxur (vt quidam vult) sed anxurus dr. Sulmo Ouidij patria: masc. est. Naso: Sulmo mihi patria est gelidis hubertimus vndis. sic acragas antis. tam pro monte quam pro oppido masc. legitur. Uerg. de oppido. Arduus inde acragas ostẽdit maxima longe menia. Fateor non inuenuste de monte posse intelligi. Pluralia in i. sunt masculini generis quicquid significent: itaque volo regulam esse generalem: non solum exceptionem a dicta regula. Inter hec oppidorũ nola sunt. Philippi/veij/gabij/capri/Parr...ij Bargi. ¶ Cuncta pluralia in a neutra sunt: vt ilia: exta. inter hec oppidorum nomina sunt bactra: cithera: artaxata: susa: hierosolyma. licet singulariter aliquando hec susa. hec hierosolyma legamus.

Castulo. Chios Lesbos Abydos Gadir zeugma Reate. Argos Preneste. Tybur Ispal Cere. Nepet Suthul Muthul Cim Anxur Sulmo Acragas Pluralia i masc. generis sũt.

Arboris est nomen muliebre. dat hic oleaster.
At spinus platanon. acer et thus robur habent hoc.
Arbor vtque siler dabit hic aut hec tibi suber:
Hic aut hec libanus: pinus: rubus: atque cupressus.

¶ Nomẽ arboris est feminini generis: vt pomus/pirus/prun⁹/popul⁹/quercus

esculus: salix: abies: ficus fraxinus: malus: morus. Mal⁹ autē arbor est que vulgo
Malus — pomus dicitur. Nam pomus generale est ad primum pyrū ꝛc fagus boeckboom,
sambucus: vlienderboon buxus busboon inuenitur aliquando masculini: vt libro
Buxus in — quarto Esdre. prepara tibi buxos multos. Taxus hils. vlmus arbor alba cuius vir
virili gñe. — gis vapulant pueri: vti ex plautina lectione facile deprehenditur. In um desinen-
tia siue arbores siue fructum significant neutra sunt per regulam prius positā: vt
bdellium: hebenum: pomum. Vergilius. Sola india nigrum fert hebenum. Tibul⁹
Ipsi seram teneras maturo tempore vites Rusticus: ꝛ facili grandia poma manu
id est pomos. Que in um desinunt sepius fructus significant vt pyrum: prunū: sed
nux ficus: glans: auellana: ꝛ quedam alia eodem seruato genere arborē fructumq̄
Oleaster — significant. Malus masculinū est lignum veliferum. ¶ A regula excipiūtur quedā
Pinaster — vt oleaster: sylucstris olea. Vergilius secundo Georgic. Indutio est tractu surgens
oleaster eodem. Plurimus dicitur quoq̄ oleastrum in neutro genere vt pyraster et
pyrastrum. pinaster pinastrū. i. pyrus sylucstris ꝛ pinus sylucstris. Sunt qui dicāt
pinaster masculinū eē: quos Nebrissensis improbat. Pli. li. xv. Pinaster nihil aliud
Spinus — est q̄ pin⁹ sylucstris. copio'am dat hic materiam. Theodorus gaza in Theophra
Platanon — sto libro quarto de stirpibus. Sicut pinastri que in locis vmbrosis nascunt. Spin⁹
pruni species masculinum: teste Seruio. Platanon arboris nomen: aut poti⁹ locus
platanis cōsitus. Plini⁹ in epistolis dixit. Platanon opacissim⁹. Calepi. dicit pla
Acer. — tanus tā masculinū q̄ femininū esse: pro masculino desidero testimonium. Neutra
sunt quedam arborū nomina: vt acer contra Priscianum. Ouid. in primo de amori
Robor — bus. At nuper vile fuisti acer. Sic Plinius acer gallicum dicit ꝛ acer cāpestre atq̄
mōtanum Thus. nam aliquando ipsa arbor dicitur. Robor vel robur species quer
cus durissime. Siler arbuscula vel frutex potius q̄ arbor vulgo salis dicitur ait Ca-
lepinus. id si verum est iure arbor dicetur. quod Priscianus negat. Vergi. ij. Geor.
Suber — Molle siler, lenteq̄ geniste. Siler vel silerus masculinum fluuij nomē est Lucanus
Libanus. — lib. ij. Radensq̄ salerni tecta siler. Sillius lib. viij. Nunc silerus quos nutrit aquis
Suber sepius neutri generis: ꝛ est corkboon. Theodorus in Theophrasto. Leue
suber. Plinius masculine dixit lib. xvj. Tardissimus suber. Libanus arboris nomē
Calepinus dicit tam masculini gñis esse q̄ feminini, Hieronym⁹ in eccle. Et quasi
Pinus. — libanus non incisus vaporaui habitationem meam. Arbor est thurifera: vnde ꝛ p
Cupressus — thure accipitur q̄ ꝛ libanum dicitur. Libanicus thureus. Pinus ꝛ Cupressus nūc
Rubus — feminina solum habeantur licet olim masculine prolata sint ab Ennio.
¶ Rubus sentis genus frutex potius est quam arbor teste Prisciano. Vergi. Ferat
et rubus asper amomū. Seren⁹. Mādit apta rubus gingiuis ꝛ bona labris. Pru-
den. Que ꝯtorta rubus densis cruciatib⁹ edit. Recti⁹ cū Verg. masculine pferes.

Ex se nullius generis pro nomine sumptum:

Est neutrum seu litera: vox quoq̄ materialis.

Verbū loco nominis sūptū neutri generis est. — ¶ Dictio ex sua significatione non recipiens genus: vt de eo in nomine loquimur si
pro nomine sumatur erit neutri generis: vt omnis litera ꝛ vox materialiter posita
veluti pulchrum scire: longū a. homo terminatum in o. facit genitiuum hominis.
Exempla huius regule sunt quadruplicia.
Aue. — ¶ Primo verbum loco nominis: vt Sumens illud aue. i. illā salutationē. id per infinitiuū
Scire — sepius fit. Persi. Scire tuū nihil est nisi te scire hoc sciat alter. i. sciētia tua. Idē. At
Mōstrari — pulchrū est digito monstrari ꝛ dicier hic est. Idem. Velle suū cuiq̄ est nec voto viui
Velle — tur vno. Valerius maxi. li. vi. Velle ac posse in equo positum erat.
Posse — ¶ Secundo aduerbium loco nominis. Persius. Nempe hoc assidue: iam clarū ma
Cras. — ne fenestras. Intrat: ꝛ angustas extendit lumine rimas. Idem. Iam cras hesternū
consumpsimus: ecce aliud cras. Sergius in donatū dicit mane vbi nomē trāsit de
clinari hoc manē manis mani nunc amane a mani. quo ablatiuo Plautinus vsum
dicit in amphi. Hec illic est pugnata pugna vsq̄ a mani ad vesperā. sic quoq̄ Ver.
in Ciri. Et gelido veniēs mani quatiebat ab ora. Idem sentit Serui. in illud quin
to eneī. Mutati transuersa fremunt ꝛ vespere ab atro cōsurgunt venti. Trāsuersa
(inquit Seruius) aduerbium factū a nomine vt raucū sonat. Totiū clarat: recēs
pro recenter ꝛc. Nomen autem in aduerbium transiens declinationem cū genere
perdit. aduerbium vero si nomen fiet declinatur vt mane ꝛc. Sed quid dicitis de

cras e pluribus: placet mihi magis cum Lancaloto mani: aduerbiũ esse loco nomi
nis vt si dicerem ab illo cras: et dictum mani pro mane vt heri pro here. vesperi pro
vespere etc. Sponte sua verum est nomen quia genitiuus spõtis sepe legitur in hoc — Sponte.
hallucinantur grammatiste.

¶ Tertio nomina literarũ aut ipse litere neutri generis sunt. Hiero. Non pertrans- — Litere.
ibit neq̃ vnũ iota neq̃ vnus apex: iota est litera greca hoc est i. Thita aut theta. i. — Iota.
th sic θ. Persius. Et potis est nigrũ vitio profigere thita. Martialis est operepre- — Thita aut
cium dicere theta nouum: sic duo bb. y. tenue vel psilon. omicron. i. paruũ. Quum — theta.
autem dicit Donatus in a productam correptam etc. vtitur regula Communis pro
duo etc. quia intelligitur femininum superius litera vel syllaba.

¶ Quarto vox materialiter accepta est neutri generis. vt dissyllabũ homo, in o ter- — Materia.
minatur. Martialis. q tam grande sophos clamat tibi turba togata. Non tu põpo — Uox.
ni cena diserta tua est. Nebrissensis dicit hic sophos pro sapiẽter accipi. verũtamẽ
materialiter sumitur qr sensus est O põponi q turba togata .i. p. R. a te ad cenã vo
catus clamat tibi adulãdo tam grande sophos. i. audiens te legẽtem carmina tua
quasi vehemẽter admirans dicit. Oh q̃ sapiẽter q̃ belle q̃ recte dictũ: euge poeta
non dicit hoc q te putet disertuz: sed qr cena tua est diserta. i. lauta et oppipera. So — Sophus.
phos p sapiẽte apud eundẽ est. Thesophos ois amat. Persius Euge tuũ et belle nã
belle hoc excute totũ. Idem. Quin optes tepidum hoc audire decẽter. Martia. Aue
latinum: chere nõ põt grecum exprimere. Ouid. Uix illud potui dicere triste vale.

¶ Uox vel scriptura materialiter sumitur quãdo seclusa significatiõe p mera voce — * Uox vel
vel scriptura capitur: et q̃ sensus est: illa dictio: illud verbũ: illa oratio: vt homo in — scriptura
o desinit. i. illa vox homo etc. Causa vocabuli est: qr ois dictio habet ipsam vocẽ vel — q̃ dicatur
scripturam tanq̃ materiam: et significationẽ tanq̃ formã. Uerũtñ veteres nõ dicũt — sumi mate
dictionẽ materialiter sumi: sed technice teste Lanciloto. Per hanc regulam etiam — rialiter ky
sic loquuntur. Pulchrum benedicamus. Paschale Kyrie eleyson. et est oratio sylla — rieleyson
barum septem significans domie miserere. Non libenter dixero legi vnum miserere
mei deus: duo deprofundis: sed legi semel miserere. bis deprofundis. legi orationẽ
dominicam bis: non duo pater noster. Salutationem angelicam: non Aue maria.
Symbolum apostolorum: non credo in deum etc.

¶ Nõnunq̃ dictio materialiter vel technice. i. non per significationem: sed per ar
tem posita: retinet genus qd habuit. vt fides a fio dictũ est, et veritata. Alexander.
Dempta carne. Idem adulter erit superandus. sed sic intelligi põt ntũs. Ualla lib. — Nõ homo
primo. eleg. Sector qui signat venditorẽ etc. Nõ homo nõ equus etc. infinitis latini
non vtuntur nec credo esse neutri generis qr inepta locutio est. Leo est crudele non
homo. Aliter grãmatiste et neoterici dialectici docent: quibus non credo.

¶ Epicenum genus.

¶ Epiceni gñis dictio est que sub vno articulo significat vtrũq̃ — palũbes. * Mar.
sexum mixtim in nolbus alaliũ in quib' sex' non facile dignoscit. vt in nolbus auiũ: — Ingina
veluti aquila passer anser: caue dicas ancha: qr latini ea voce nõ vtũtur pica pic' — tor q̃li tar-
psitacus olor vel cignus phylomela vel luscinia vel edon struthio. Thurdus vl' co — dãt: hebes
turnix merula achantis perdix otus nisus etc. Gallus gallina epicena non sunt: qr — tantq̃ pa-
sexus facile cernit. Columba epicenũ est lz p mare hic colũbus etiaz dicatur teste — lũbi. Non
humero. Ualla in matheũ. Unde apud Uergiliũ Gemine venere columbe quaruz — coat hanc
certe vna mas erat. Hec Ualla. hec palumbes epicenĩ gñis syluestris colũba. Uer. — volucrẽ q̃
Raucẽ tua cura palumbes. reperitur q̃q̃ masculine vt notauit Calepin' . Luca. — cupit cẽ fa
Macrosq̃ palumbes. ds: et palumbus et palũba. hec alcyone vel alcyon et hic vl' hec — lax reperi-
alcionis vel hec alcedo auicula hyeme pullos educans. hic oestrus vel hoc oestrũ — tur etiam
volatile apis magnitudine bobus apibusq̃ infestum. Si abest sexus nõ dicitur epi — palumba.
cenum vti nec pulex apex musca anguilla etc. ¶ Secũdo epicena sunt piscium noia — Proptius
vt balena maxima belua marina. Cetus ois magnus piscis. Cetarius marinorum — Sca cape-
piscium venditor. Cetaria fossa prope mare in qua capiũtur cete. Murena piscis simi — roiqte ve
le anguille. hinc murenula torques vel ornamentum colli. Sepia piscis habens — nus o reg-
atramentum p sanguine. et ponitur p atramento. ¶ Tertio nomina ferarum vbi — na palũbes
sexus difficulter noscitur epicena sunt. vt vulpes mustella cuniculus etc. ad discer-
nendum sexum dicimus cygnus mas: cygnus femina. Ouidius in .ij. de arte. In-
uenis in media femina piscis aqua. Uerro teste Fabio. Lupus femina dixit: quis

Noia que volucres signãt, piscesq3 ferasq3
Si nõ discernant sexum dicas epicoena.

lupus epicenu3 erat: licet nūc dicatur lupus lupa ⁊ vrsus vrsa: leo lea vel leena ⁊c. Si quis roget mustella cuius generis: sic respondeto. Mustella est epiceni generis sub articulo hec: quia terminatur in a ⁊c.

Masculia. in ista a solis grecis veniunt. cataracta.

ℭ Greca ⁊ alia nō latina sepe retinent genus suum: vt Lampas

adamas: etiam terminatione mutata: vt hec diphtongus: hic propheta vel pphetes. hic geta ppli nomen femininū est getis idis. hic organista/sarmata ⁊c. ante declarata. Male aūt dr iurista/legista ⁊c. q2 masculina in ista a solis grecis veniunt. Aliqñ apud nos genus mutatur q2 feminina sunt charta cera amphora margarita catapulta iaculum vel sagitta. ℭ Cataracta porta pendula: ⁊ specus subterranea et fluuiorū obices ne aqua tota defluat: vt nauigari possit. hic grece sub es masculina sunt sic puls femininum est poltos masculinū: nec apud nos masculina habēt etiā semper masculina aut contra; vt murmur grecis est masculinū: nobis neutrū Gens nobis femininum illis neutrū. de his nōnihil leges apō vtrūq3 Uallam

ℭ Regule generum speciales.

Situla Pustula. Sarissa. Stipula Fistula Musa * Polēta. neutrū nūq legitur.

Ec dat a. do neutris cum pascha māmona manna.

ℭ Nola in a sunt feminini gñ. vt situla vas quo hauritur aqua. Pustula cutis inflatio. Sarissa .i. hasta. Stipula calamus frumenti. Fistula musicum instrumentum quo flatu canitur fistulator tibicen. fistula est etia3 per quā aqua ducitur. Musa carmen vel carminis dea. Polēta hordeum madefactum ⁊ iterū siccatū. Plau. Polentā pinsitant. in Josue. Et comederunt de frugibus terre die altero ⁊ azimos panes et polentā eiusde3 anni nusq legitur polenta neutrū: cōtra Alexandrū cum oibus neotericis: inter quos Sulpitius/Nebrissensis/Baptista pius/Calepinus/Baptista mātuan⁹ ⁊c. Priscian⁹ de hoc nihil meminit: ait aūt Mātuan⁹. Artocreas ⁊ pingue polēta comedi in Buccolicis q illi adulescētulo exciderūt deceptus est p grāmaticos q putant polenta bis neutrū esse apud Ouidiū in meta. Dulce dedit testa qd coxerūt ante polenta. Dū liquido mixta pfudit diua polēta. putāt parū cauti hoies sensum esse dedit dulce polenta pfudit cum liquido polēta ⁊c. At nugāt q2 polēta in pore vsiculo est abltī casus teste etiam Raphaele regio. vt vsus sensus est. Anus dedit sitibūde ceteri dulce .i. dulcem potum qd ante coxerat polenta .i. hordeo vel hordeacea farina: vt apō nos rustice mulieres conficiūt ceruisiolā. nō bibitur polenta. In scdo manifestissime errant: q2 polenta h3 secū adiectiuū femininū mixta: sic eīn dr Juuenēq3 cū liquido. mixta pfudit diua polēta sensus. diua .i. dea Ceres irata impudenti puero pfudit ipm iuuenē polēta mixta cum liquido farina hordeacea cui⁹ furfure conspsus puer cōtraxit maculas que in stellione hodie cōspiciūtur.

Māmona Manna Pascha

ℭ Māmona .i. pecunia vel diuitie Māna celestis cibus. neutra sunt indeclinabilia: teste Antonio Nebrissensi. licet nōnulli sint ausi per primā declinare. Pascha neutrū pme teste Placētino licet multi per tertiā paschatis declinare malint. Ausonius. Nos etem primis sanctu3 post pascha dieb⁹. Auenus agrū visere, Idem. instantis reuocāt q2 nos solēnia pasche: apud grecos est indeclinabile teste Placēti. lib. xxxi. ca. ij. vbi reprehendit Lactantium: q2 a pascha vbo greco .i. patior pascha deduxit: quū sit nomē hebreū teste diuo Hieronymo significans transitum. vide declinationē in Calepino.

Hadria.

Hadria masculeum datur: atq3 cometa planeta.

Cometa. Planeta.

ℭ Tria sunt masculina. hadria/cometa/planeta/Hadria est sinus maris: vel ipm mare hadriaticum. Luca. li. v. Sonat ionio vagus hadria ponto. Horatius. iij. car. Dux inquieti turbidus hadrie. Torrentinus dicit fuisse idolum quoddam. Hadria vrbis nomē femininum est per regulam. Insula ⁊ vrbe regio ⁊c. Cometa vel cometes stella crinita. Planeta interpretatur erro errans: sunt autē planete stelle erratice: vt Saturnus/Jupiter/Mars/Sol/Uenus/Mercurius/Luna.

Hic aut hec talpe cum panthera dato dame.

ℭ Tria in a sunt dubij gñis: hic aūt hec talpa. hic vel melius hec pāthera. hic aut hec dama. Uergili⁹. Aut oculi capti fodere cubilia talpe. Dama capra syluestris. Uergilius. Cum canibus timidi venient ad pocula dame. Hor. j. car. Et superiacto pauide natarunt equore dame, Subest (inquit Quintilianus. lib. ix.) aliquid rōnis

quis vterque sexus significatur. ergo videtur cōmunis generis. Panthera aial maculosum nō legi masculinum: nisi apud grammaticos: ibi ergo sit magis femininum. Horatius. Diuersum confusa genus panthera camelo.

Panthera

Sit neutri generis per a quicquid tertia flexit

¶ Nomen tertie declinationis in a desinēs est neu. ge. vt scōma iocosa irrisio. Problema .i. ppō aut qstio sine n. Anathema: maledictio. diadema preciosus pānus q capiti regio circūdat. Anadema idem: sed priꝰ in vsu est. Pneuma .i. spūs: dogma stigma. ¶ Popa cuius generis: masculini ex significatione vel officio per regulam Omne viro soli. Nam popa est victimarius .i. qui victimas legat feritque. Propti. lib. iiij. Illa dies hornis cedem denūciat hagnis Succinctique calent ad noua lucra pope, aliqui libri habent in feminino genere succincte: que lectio si vera est: popa erit communis gnis: et significabit etiam victimariā. per rlam. Quicquid vtrique datur. Aelius Spartianus in Geta. Percussit hostiam papa noie Antonius. Suetonius in caligula. Admota altaribus victima succinctꝰ poparum habitu elato alte malleo cultrarium mactauit. Cultrarius .i. victimarius. Hinc Persius vetre popā dixit: non pro pingui et obeso (vt ntur aliqui) inquit Hermolaus in secundis castigationibꝰ. vij. plinij: sed pro hellucne votatoreque ac phagone. Errat in hoc nomine Calepinꝰ cum omnibus neotericis ferme preter Hermolaum Barbarum.

Scōma. Problema. Anadema. Pneuma. Popa. Papa.

¶ Sunt et alia in e desinētia masculini gē. ex significatione vel officio per regulā Omne viro soli &c. Sunt pfecto valde multa. vt papa .i. summus pontifex. Patriarcha patrum princeps. Nauarchā guber nator et nauis princeps. Satrapa prefectꝰ. Monarcha solus princeps. Tetrarcha qui quartam partem regni detinet: grece tetrarches dicitur. Chiliarcha vel chiliarchus tribunus militū. Athleta pugnator. Adduntur quoque feminina in is vel in ia desinunt declarata in regula. Esto genus varium. vt pphēta nauta sophista sarmata &c. Pirata predo marinus: Trapezita nummularius. trapeza mensa trapezite. vulgus dicit bancarius bācus nescit enim docte loqui. Lixa coquus in exercitu et quicūque questus gratia sequitur exercitum: vt qui aquam ministrat. et lixa .i. aqua apud veteres. Sillius lib. v. infertique globo pedites et inutile marti lixarum vulgus. collega socius in dignitate. Scriba qui res quascunque nomine alterius scribit. scurra qui risum captat nō salua dignitate persone: hinc scurrilis impudicus. Agrippa qui in partu primo loco pedem emittit. Proxeneta mediator inter ementē et vendētem. Lanista qui domi gladiatores docet et populo vendit. Uacia cui in exteriorem partē crura flectuntur. Pāsa cui lati et pansi sunt pedes. vt pansi quibus plani. Appella .i. iudeus quasi sine pelle qz circūcidit. Horat. Credat Iudeus appella. Uerna seruus domi nostre natus: hinc vernaculus: id est domesticus et vulgaris: vt vernacula lingua inuenies aliquando in feminino genere hec verna. ¶ Rabula clamosus et obstrepitus aduocatus: et capitur pro quouis linguace: dictus: quasi radula a radendis garrulitate auribus. Cacula militis famulus. Holophanta et sicophanta .i. nebulo. planus et deceptor. Assecla famulus ab assequendo. Mastigia verbero. Cesulia cesios oculos habēs. Sympota .i. compotor. grece in es desinit: vt sophista holophāta &c. Sophista qui vanis argumentatiūculis popularem auram venatur. Rauilia rauos oculos habens. Quedā dictorū videntur etiā ad feminas pertinere. nos ideo cum Antonio. Nebrissensi et Phoca inter masculina reiecimus: quia ea in feminino genere nusquā inuenimus: vt neque ea que sequūtur. si quis tamen apud veteres horum aliqua reperiat in feminino genere dicat esse communis generis: quia significatio nō repugnat. Et ipse postēq edideram hoc opus in Seneca legi homicida feminine. Uoluere dixisse miraculo in captiua libertatem: in prostituta pudicitiam: in homicida innocētiam sic idē sepius in prima decla. notabit diligens plura. Homicida hominis cesor. parricida in lege duodecim tabularū dicitur quicūque hominē liberum occidit nunc qui parentē occidit. Fratricida matricida canicida Bybliopola librorum venditor. pharmacopola medicamentorum venditor &c. Anacharcta solitarius. Eremita eremi cultor: femininum opinor esse eremitis eremitidis &c. Propola quia mercatoribus emit vt vēdat. pincerna id est pocillator. legitur apō Hieronymum. Perfuga et transfuga qui ad hostes confugit. Turca femininū eius est turcis: vt opinor. Turcus inepte dici testātur doctissimi. Legirupa trāsgressor legis apud Plautum. Curruca et si figurate pro viro sumatur femininū semper erit.

Patriarcha. tetrarcha. Athleta. Pirata. trapesita. Lixa. Collega. Scriba. Scurra. Agrippa. proxeneta. Lanista. Uacia. Pansa. Appella. Uerna. Rabula. ✱ Sypōtinus arabic. deducit. Cacula. Holophanta. sicophāta. Mastigia. Cesulia. Sympota. Sophista. Rauilia. Homicida. Parricidas. Bybliopola. Anachoreta. Eremita. Turcus. Trucis inepte dici.

De nominum generibus

Propole. Perfusa Crassipuga. Pincerna. Turca. Aduena. *Aduena neutro figurate iūgitur. Conuena. Heredipeta. Accola Conuiua Alienigē Alienigenus. verbigena Indigena. pedissequa idololatria Indiga lingulaca.

Bellicrepa quid sit puto latinos ignorare: antisma neutrum est: vt dogma: lōgum essem si barbarorum nenias vellem in his libris semper reprehendere. Itaq illis omissis videamus quid doctissimis placeat.

¶ Auriga cuius generis. Communis perti netenim ad vtrūq

sexum. estq qui vel que regit currum: pro femina. Ver. xij. eneidos. Nec currus vsq videt aurigāq sororez. Regula. Quicquid vtriq datur rc. Sunt ne plura in a per hanc regulā cōmunis generis: Etiam vt aduena quilque vel ex alia regiōe aduenit: et figurate neutro iungitur: teste Nestore et Festo. vt aduena mācipium. Conuena: qui cum alio venit ad aliquem locū habitandum. Heredipeta hereditatem captās: sic cenipeta gloripeta: et si quid tale inuenias. Agricola/Christicola rc. Accola ppe habitās. Incola inhabitās. Conuiua .i. cōuiuo. ¶ Alienigena diuersi gñis homo figurate neutris iungitur veluti aduena et quedam alia. Gellius libr. ij. cap. xxiij. Neq vino alienigena sed patrio vsuros. Dicimus etiam: alienigen9 na. nū. Valerius maximus lib. i. Alienigena studia. Et lib. iij. Alienigeni amores. et lib. vi. Mulier alienigeni sanguinis. sic capigenus terrigenus et similia interim legūtur. Terrigena e terra natus. ignigena ex igne. Verbigena sol9 Christus, dicit et ita casu solum masculini generis est. ita dicūt omnes preter Antonium Nebrissensez: qui negat Christum recte verbigenā dici: qz Christ9 est ipm verbum: non verbo genitus. Hec et alia multa Nebrissen. Nubigena e nube genitus, vt Cētaurus. Indigena in regione qua habitat genitus. Pli. xiiij. cap. vi. Indigena vina figurate dixit. Pedissequa multi9 cōe esse voluit. licet pedissequus p viro etiā legit. Idololatra qui idola colit. Hypocrita puto solum esse masculinuz: vt poeta: qz grece similiter in es desinit: et est dissimulator: simulatorq. Marticola manticola rc. Indiga licet p viro etiā indigus dicatur. i. indigens testis est. Omnibon9 in illud Lucani li. ix. Indiga cogatur lactices potare iuuēt9. Lingulaca. Plau. in cassina. Vxor domi est ea lingulaca est nobis nunq tacet. Varro. Quare residēt lingulace obtrectatoresq tui. hic significat viros garrulos. plura sunt cōis ge. nimis foret difficile ola colligere.

Hoc dat e. Femineo generi do grecula prime.

Cubile. Sedile. Mare. Phase. Cete. Tempe Quisq. Vterq. Synāche. Nymphe. Campe. Epitome Niniue.

¶ Nomen in e est neutri gñis. vt cubile: lectus cubiculuz cella dormitoria. Sedile. i. sedes mare notū est. Mare in Bybliis etiam quoddam vas. Marinus in mari natus maritimus circa mare: vt homines maritimi. Phase: idem pascha. verū hoc nō in demo declinatum: quia hebreum est et interpretatur transitus. Duo sunt pluralia in e. Cete grandes pisces. Tempe loca Thessalie amenissima. Quisq et vterq quā tuscūq rc. ad simplicia reducuntur: quia in partēm desinunt cui genus nō accidit hoc mile substantiuū est: hi et he et hec mille adiectuum. vt quinq rc. per regulam Adiectiua trium. Excipiuntur a regula nomina in e greca prime declinatiōis que sunt feminini gñis: vt synāche agina quinacie: nymphe. i. nympha formosa puella sponsa et femina idea vel dea. Campe. i. eruca. epitome abreuiatio. ethice moralis sententia. Niniue maxima olim vrbs Syrie: nunc Flandrie oppidum mea patria ad generalem regulam pertinet. Insula et vrbs rc.

I neutrum pono. Finita per o maribus do.

Gummi Gummis Piperi. Moly. Sinapi Sinapis. Nauci. Nihili. Frugi.

¶ Omne nomen in i singulare est neutri generis indeclinabile. vt gummi viscus ex arboribus fluens. Pli. libr. xiij. Gummi optimum ex egyptia spina. Inuenitur etiā hec gūmis. Colu. Talis matrices qualis gummis. Idem Statius est noua dolia gummi liquida per fluere. Idē. Serias crassa gummi liniērūt. Piperi. i. piper. melli ed est mel in simplici nō vtimur. moly cuz y greco herba et flos: gtūs est molyos teste Nestore. Sinapi satis notum. Seren9. Sepius ergo decet mordax haurire sinapi. legit etiā hec Sinapis. Collumela. Fletum factura sinapis. Nauci putamē nucis Capitur adiectiue p inutilis: et ita est ois gñis per regulā. Adiectiua triuz generis. Plautus. amas hominem non nauci. Sic adiectiua esse dicūtur hmōi: eiusmodi: nihili. i. inutilis frugi. i. vtilis rebus suis nō abutēs. Tullius nō frugi ola recte facit. Horati9. Sum bonus et frugi. Pariscia. nō vult hec dici adiectiua: sed obliquos quibuscunq casibus figurate iunctos. Nam aliquando vir bone frugi legimus. Plautus in cassina. Tu frugi bone es. Idem dicit de mancipi. Officiperdi in Catonis carmine pro homine nihili est masculini. cetui a pud doctos nō in ueni.

¶ Finita per o &c. Nomen in o desinens: est masculinũ vt cento stragulũ lecti crassum et villosum. Est etiam cento carmen ex diuersis locis alicuius poete collectũ, quale scripsit. Proba ex Vergilio. Tyro nouus & rudis miles. Ternio numerus ternarius: quaternio numerus quaternarius. Senio sex pũcta aut numerus senarius. Titio lignum semiustum. Scipio stipes et viri nomẽ. Curculio fistula vel meatus a naribus ad pulmonem. et vermis radens frumenta vnio pro margarita. et pro vno puncto. Plini. In aqua mollis vnio exemptus durescit. Unio rursus pro concordia apud solos neotericos inuenitur femininum est: quia verbale ab vnio vnis vnire. Stellio vermis quidam & papilio quecunque significet semper est masculinum.

Tyro. Ternio. quaternio. Senio. Titio. Scipio Unio. Stellio

Pondo loca neutrum: verbale io cum caro vult hec.

Talio iungatur: posuit quod Valla virile.

¶ Excipitur a regula pondo neutri generis. i. libra. secũdo excipiũtur nomina verbalia in io. que sunt feminini generis. a caro: veluti religio a relinquendo vel religã do &c. portio quasi partio concio a concire &c. omnia sunt a verbis licet semidoctis id non statim pateat. Natio progenies aut gens. Tul. Stultorum est magna natio. Ratio qua bonum a malo discernimus & cõputatio: vt redde rationẽ vilicationis tue. & recipe ctus. habe rationem fame et modus percunctare qua ratione beatam vitam duces. Auctio publica venditio. Legio magnus exercitus religio dei cultus. portio pars Cenatio locus vbi cenatur. Opinio sentẽtia dubia minus recte pro fama sumitur. teste in matheum Valla. sic concio regio suspitio rebellio cõmunio cõsortio participatio ditio: si inueniatur: possessio contagio alluuio obliuio factio superstitio mẽtio obsidio internecio. Talio est feminini cõtra Vallam: licet a nullo verbo descẽdat. Gel. lib. vlt. Acerba talio visa fuerat. sic idem sepissime ponitur & semper est feminini: & est equalis redditio. Pugio masculinum est, licet a pungo verbo deriuetur. lucrio consimilo rarissime aut nunquam pro femininis reperiuntur. Lucrio qui multum lucratur. nota sunt per generalem regulam.

* Pondo proprie significat pondus. xij. librarum libra lucratur. Ratio. Talio.

Iungito femineis do go. Sed mascula sunto.

Ordo vdo harpago cudo ligo. Sed dubitabis

Margo cupido: quibus iungunt cum cardine bubo.

¶ Nomina in do & in go sunt feminini generis. vt formido timor. sartago frixorium vligo terre humor ex ea nunquam recedens. vliginosus ager. i. naturaliter humidus. Siligo penulti. semper producta & tãtummodo feminini generis cõtra indoctos qui stultissime assensere versiculo. Si bona sit siligo veniet bonus inde siligo. Est triticum species vnde optimus fit panis qui siligineus dicitur. Iuue. Tot medicaminibus coctequè siliginis offas. Vitiligo corporis macule diuersi coloris per totũ corpus disperse. Lanugo primo barba: & in flosculis quedam quasi lana. Salomon. Spes impij quasi lanugo que a vẽto tollitur. Ouid. Signarat teneras dubio lanugine malas. Sic grãdo, arundo, dulcedo, imago &c. Excipiũtur pauca ex hac exceptione nam masculini generis sunt. Ordo in suo cuiusque loco collocatio. Udo calciamẽti genus. vt digestis de auro & argẽto legato. lege argumento. vbi dicitur. Alia est causa vdonum qui vsum calciamentorũ prestant apud Martialem in distichis titulus est. Udones cilices. Harpago onis. telum in summitate aduncum quo nauigia capiũtur: vel instrumẽtum quo capiuntur, que in puteũ vel in flumẽ deciderunt: et dicitur harpax. mutuales a lupo quod rapax sit lupum appellant. Est & harpago ferramẽti genus: quod nonnulli canem vocant quo ferramẽto circuli vasis vinarijs aptantur. Liuius de lib. xxx. ab vrbe cõdita sic ait. Asseres ferreo vnco prefixos harpagonas vocãt milites. Cudo onis vel codo capitis ornamẽtum ex corio. Silius li. vij. Spicula bina gerũt: caput his cudone ferino stat cautum. Ligo ferramẽtũ quo purgantur fosse. Sũt pauca alia masculia solis viris data: licet significatio videatur ad feminas ptinere. Hec nõ posui in carmine: quia nascũtur per regulã. Omne viro so. vel hugo viri propriũ. predo latro & raptor. Pedo cũ grãdes sunt pedes: & viri nomẽ. comedo. i. helluo & epullo mãdo edo. et phago idem Lucilius. Oẽs mãdonũ gule. Si quid tale ex libris viris datũ reperie a scito. Cerdo quicunque illiberales artes exercet. dici põt lucrio: a cerdos. grece. i.

Siligo. Vitiligo. Lanugo. Ordo. Udo. Harpago. Cudo. Predo. Pedo. Comedo.

Spado — Lucrum. Spado castrat⁹. mango quasi manuago dr̃: mancipioꝝ atq; etiam alia rẽ
Mango — rerum venditor: quas polit ꝛ interpolat ut pluris vendat. pōt esse cōmunis gñis.
Mangoni — q: de femina dr̃. Plini. xxxij. Ita pueros pubescere negauit mango salpe obstetrix.
zo. — Hinc mangonizo as. i. orno. ꝛ cōpono ad alliciẽdos emptores. hinc domus mãgoni
zata orō mãgonizata: equus mãgonizat⁹ ꝛc. Adijce dictis vnũ masculinũ burdo. i.
Burdo — qui ex equo ꝛ asina nat⁹ est. Dubij generis sunt hic aut hec margo. i. cuiusq; rei ex
Cupido, — tremitas. Iuuc. plena iam margine libri. Papinius. j. the. Soluerat hesperij deue
xo margine pōti. Cupido pro cupiditate: p amoris deo solum masculinũ est. Hora.
ci. — Viuitur paruo bene cui paternũ splendet in mensa tenui salinũ: nec leues somnos
timor aut cupido sordidus aufert. Idem. At bona pars hoim decepta cupidine fal
so. Sil. libr. iiij. Dux instar vtérq;: ambobus vi lox virtus geminu q; cupido. laudis
Cardo — Idem xiiij. Nec sit matur⁹ laudũ bellice cupido. Sepius femininũ est. Idem lib. j.
Et recti sacra cupido. Cardo nũc sit masculinũ. Verg. cardine verso. Stac⁹ in atalan
ta: feminino vsus est. O grata cardo regiũ egressum indicãs. Boeti⁹. iij. de cōso. sum
Teredo — ma cardo dixit. Cardo quo ianua mouet: capit pro polo. Bubo declaratum est in re
gula. C dis pprio ꝛc. Teredo verniculus solũ est femininũ ɔtra indoctos ut formi
Echo. — do ꝛ alia. Pli lib. xj. ca. xix. Nascũtur ꝛ in ipso ligno teredines q̃ ceras precipue ap
✕ Sulmo — petunt. ¶ Echo cuius gñis: feminini: q: poete dicunt esse nymphã vel deam loquẽ
mihi pria — tium voces iterãtem sine repetentẽ. ꝛ capit pro tali voce ut ceres pro frumento per
est gelidis — regulam. Esto femineũ ꝛc. Tarraco narbo ꝛc. oppidoꝝ nomina feminina sunt oia
hubgri: — preter Sulmo: per regulam. Insula ꝛ vrbs regio ꝛc. sic hierico: sed recti⁹ dicat hic
mi: svnd. — richus. ¶ Homo cuius gñis: cōmunis. quia viro ꝛ femine datur. ut hinc deductuz
Homo. — nemo: licet feminine raro inueniãtur. Sulpiti⁹ ad Ciceronẽ de Tulliola ciceronis
Nemo — filia. Cũ homo nata fuerat. Terẽtius in an. Hoc ego scio vnũ neminẽ peperisse hic
Homo. — Terentius. Quod rogat neminẽ decet bonã. ¶ Sunt ne alia in o cōmunia? Etiam
Latro. — ut virgo: vix vnq̃ masculinum: nisi in sacris. latro vix vnq̃ de femina dictum quaz
Nebrissen. latronẽ vocaret. ut a leo lea vel leena. licet Homerus teste Gellio leōes
etiam dixerit ipsas feminas. a fullo fullona p linthcorũ lotrice. Latro est qui in syl
uis ꝛ alijs locis latet ut hoies occidat. capitur aliq̃n p satellite. Cōia aũt sunt cōui
uio. i. cōuiua: sic combibo forsan: q: de feminis dictũ nō inueni: sicut necerro: xpillo
Pellio. — manduco ꝛ multa alia q̃ ex significatione vident esse cōis gñis. sic gentilia macedo
Restio, — saxo brito ꝛc. Pellio qui q̃ re facit vestes pelliceas. Restio q̃ q̃ re facit restes. Phry
Presto. — gio qui queue acu pingit: vel vestibus aurũ intexit. hec reducãtur ad regulã Quic
quid vtriq; datur. ¶ Presto cuius gñis: oīs. q: est adiectiuũ indeclinabile per rlam
Pseudo. — Adiectiua triũ ꝛc. ꝛ significat presens cum verbo sum: aliq̃n est efficax. Celsus li. vj.
Solucndo — Neq; medicamentum presto est. ¶ Pseudo. i. false nullius gñis: q: extra cōpositio
nem non reperit: ut pseudo propheta ꝛc. phonasco nũq̃ reperit: sed phonasc⁹. pro
magistro vocis. Soluendo gerundium est nullius generis figurate oibus tanq̃ ad
iect iuum iunctum p sufficiente ad soluendũ. Fabius. Paupi soluendo non sum⁹.

Ac neutra loco o vel l t. Sed hec dabit halec:
Aut hoc. sol mugil dent hic ut sal: quod ꝛ hoc vult.

Tribunal — ¶ Nota desinẽtia in n/c/d/l/t: sunt neutri ge. ut cornu: gelu: lac: quid. Tribunal se
Triental. — des iudicis. Triental mensura. ꝛ dr̃ etiã triẽs. Bidental aliqd ictũ fulmine. Toral
Bidental. — vestis qua torus ornatur. Hora. Ne turpe toral ne sordida mappa. Ceruical puluĩ
Toral — nus q̃ capiti aut ceruici supponit. sic alal vectigal ꝛc. mel fel subtel p cauo pedis:
Ceruical — nil: nihil sine c: q: fiũt ad nihilũ ꝛ hoc a ni p nō ꝛ hilũ. i. nigrũ fabe: ꝛ ɔduis nulli⁹ ꝑ
Subtel — cũ Lucili⁹. Neq; pficis hilũ. Sil silis ceruleũ l metallis apd Pliniũ lib. xxxiij. vbi
Nil. nihil. — de hoc multa dr̃ Hermolaus: Caput: sinciput: occiput: ꝛ que nō declinant gñr ꝛ frit.
Nihilum. — Est aũt git herba ꝛ legumẽ. Pli. li. xx. Git ex grecis aliũ melãthiũ: aliũ melã spermõ
Hilum — vocãt optimum q̃ excitatissimi odoris q̃ nigerrimũ. Frit teste Varrone in re rusti
Sil. — ca ē, illō in summa spica iã matura: q est min⁹ q̃ granũ. Syncipiut est anterior ps
Frit — capitis. Occiput ꝟo posterior. Intercipiut apud latinos nō legitur: Excipiunt a rẽ
Git. — gula ca nam halec tam feminini q̃ neutri est p pisce qui sola aqua nutrit: ꝛ p quo
Syncipiut — dam liquamine ex intestinis pisciũ. Martia. Cui portat gaudẽs ancilla paropside
Occiput. — rubra Hallecem: sed quam protinus illa vorat. i. Plini. Halec imperfecta nec colata
Halec. — diminutiuum apud Collumelam est helecula. Horati. ij. libro ser. Ego secem pu

mus et halec. Primus et iuueni piper albū. secundo hoc aliquamē etiam dicitur garum galeatum. Antoni° Nebrissensis pro pisce per x literam solū feminino genere hec alex dici debere asserit. ¶ Tot quot totidem aliquot quotquot et idē significās quotcunq; adiectiua sunt omnis generis per regulā. Adiectiua triū ec. Quid substātiuum est: qd adiectiū: sed de hoc alias. tot et totidem .i. tam multi. quot quā multi. aliquot .i. aliquātulū multi. Hic sol mūdi ocul°. Mugil piscis capitosus qui in metu abscōdito capite totum se occultari putat. Plini. lib. ix. Mugil et lup° mutuo odio flagrant. dicitur etiam mugilis: Iuuenalis. Quosdā mechos: et mugilis intrat. Addunt strigil sed melius dicitur strigilis. ¶ Sal nunc est mascul. num: olim etiā neutrum: ita docet Priscianus. Affranius vetustissim°. Quicquid loquitur sal merū est. sic etiam ecclesiastici: sed eloquentissimos imitemur. Pli. Seruandis carnibus aptior est sal acer et siccus. Varro. Melior est sal fossilis quā marinus. Col. Sal candidissimus coniicitur in vrceū. Luca. in x. Equoreasq; sales longo mitescere tractu. Macro. vij. satur. capite vltimo. Id fieri sal annixtus corpori phibet. Est enim natura siccus et calidus. Salina locus vbi sal paratur salinū vasculū cui imponitur sal. ¶ Vigil cuius gñis: cōis qr dat viro et femine per regulā. Quicquid vtrisq; dat ec. est enim qui vel que vigilat. in obliquis neutris iūgitur, vt vigil studio. Per eandem regulā sunt cōis gñis. Pugil qui vel que pugnandi artem nouit. Terē. Si qua est paulo habitior pugilē esse aiunt. Presul qui vel que preest vt pontifex. Macro. lib. satur. Quia luna corporum presul est. Sedulius neutro iunxit. dicēs ligno presule. Exul qui vel que exulat per eandem regulā cōis generis est. Consul dignitatis nomen: quia soli viro datur. masculinum est per regulam. Omne viro soli ec. sic vetustissimum nomen. Famul pro famulus: proconsul: exconsul: vt consul.
¶ Nequam est ois gñis per regulā. Adiectiua triū generū: qr nequā est adiectiuum indeclinabile .i. inutilis nequitia vitiū cetera cōplectēs. Quisquis sequitur quis ec. Tondem vero tot tantundem neutrum vt tantum: idem vt is. Quandocunq; posterior pars compositi genus nō recipit: vt sunt syllabice adiectiones et aduerbiatim solum priorem partem aspicimus.

Halec. Mugil. Sal. Vigil. Pugil. Presul Consul. Famul Nequam.

An: in: on: maribus dantur. Sint neutra secunde,

Hec aūt hec python. Sindon muliebris et icon.

¶ Nola desinentia in an vel in on: masculina sunt: vt titan .i. sol. Oui. de creatione mundi. Nullus adhuc mundo prebebat lumina Titan. Azan mons Arabie. Papinius et ideis hululatibus emulus Azan Acarnā populi nomen. Pean .i. hymnus et apollo. Delphin piscis quidā et astrū. delphin° et delphin: idem. ¶ Agō certamē. demon .i. diabolus interpretat sciēs. Excipiunt a regula noia in on scd'e declinationis q latini plerūq; vertunt in um: sunt neutri ge: vt colon .i. mēbrum diatessaron de ecp. qr octo voces habet. et diapason musice artis symphonia cōstans ex quinq; tonis: et duobus semitoniis. diasatyrion cōpositio quedā medicorum ad excitandū venerē. Dialyton .i. dissolutū: figura per quā plura sine cōiunctione ponūtur. Talia sunt prope infinita: interque est pelion nomē montis. peston et ilion oppidorum noia que latine dicūtur pestum et ilium. Verg. iiij. Georgi. Biferiq; rosaria pesti. Idem alibi. Sub ilio alto. dicitur etiā hec Ilios ouidius. Scd mihi quid prodest vestris disiecta lacertis. Ilios. Barbitō. quod doctissimi quidā male putauerūt esse feminini generis. Horatius. Lesboum refugit tendere barbiton? Ausonius in epigrammatis. Hoc genere et chordas et plectra et barbita conde. Est instrumentū musicum qd pulsatur plectro vel calamo latine: hic barbiton pro eodem dicitur hic vel hec barbitos vel barbitus. Sapho ad phaonem. Nec facit ad lachrymas barbitos vlla meas. mendose plurimi libri habent ibi barbiton. Hora. Age dic latinum barbite carmen Lesbio primū modulato ciui. hic masculinū est vt apud Sidoniū in eucharistico. Te magne sacerdos Barbitus hic noster plectro licet impare cātat. Sidon velū subtilissimū. Martialis lib. xj. Quo te quo liber vex vsc tendis. Cultus non sindone nō quotidiana. Icon .i. imago feminini est: et pose iconisma dicitur etiam icona icone et iconisma iconismatis. Pyton vel phyton phytonis serpens quidam dubij ge. est, Ouidius namq; tumidum pytona dixit: Tibullus vero delphica pythonem hoc de serpente plurimi intelligunt: sed quidā inuenit pyto habet qd aliud est. ¶ Sidon cuius generis? Est feminini generis: qr est vrbis nomē: vt babylon: ascra.

Titan. Azan. Acarnam. Pean. Delphin. Agon. Demon. diatessarō. Diapason Diasatyrō Dialyton. Pelion. Pestō Ilion. Ilios. Barbiton. Barbiton. Barbitus

lon/lacedemon/ancon/croton ꝛc. vrbiū aut regionū nōia. veluti etiam Salamin
Salamin. eleusin/trachin/oppida: Juuenalis. Jlle th qualis rediit salamine relicta. Que in
sede sunt neutra esse diximus. vt Jlion quibus iungitur hebreum man. id est man
na nec declinatur.

En neutrum pono: mas est cum pectine lichen:
Et ren siue rien atagen splen: iunge lienem.

Flumen. Fulmen. Frumen. Examen. Omen. ¶ Nomen in en: est neutrū. Flumen. i. fluuius. Fulmē ignis ingēti velocitate e nubibus decidens. Frumen summa pars gule per quā cibuꝫ lingua mittit in vētrē. Examen noua apū soboles: ꝛ stylus in statera vel in bilance. et dicitur etiam equamentum: trutina: equilibriū: libramētuꝫ. ꝛ ponitur pro equamento ꝛ iudicij inuestigatione. Hinc examino as. i. scrutor. ꝛ inuestigo. Omē diuinatio ex ore sumpta quasi oremen. Verg. Quod dij prius omē in ipsum conuertant. Ominosus. i. qui omen
Pecten. facit. sic autem pulchre loquimur. Si pater obiret (qđ omen deus auertat) mēdicandum mihi esset. sic semen nomen solamē ꝛc. Excipiūtur a regula pauca masculina. Pecten: licet Seruius crediderit esse neutrum. vi. en. Jam pectine pulsat ebu: no. Plautus nam in captiuis per pectinem dixit. Est autē pecten quo pectitur capillus. ex quo crines pectuntur: ꝛ cracis dentata ad colendam terram et pubes ꝛ piscis. qui etiam pectunculus dicitur. ꝛ est instrumentum textorum dictuꝫ quod fila in telis figat: ꝛ semper masculinum esse arbitror. Lichen. i. mentagra talis morbꝰ.
Lichen. Ren. Martialis. lib. xi. Nec triste mentē sordidi ve lichenes. Ren siue rien viscus quoddā de quo diminutiuum est renūculus. ¶ Attagen: vsus sum figura syncopa: imitatus Antonium Nebrissenseꝫ: q̄ aliter versum ingredi nequibat. Nam recta scri-
Attagen. ptura est attagen gemino. tt. secūda breui ꝛ vltima producta sic eūdem ꝛ alios imi
Neuter. tatus hoc nomen neuter neutra neutrum: interdum dissyllabū feci: cū sit trissyllabū
Attagen. quia nullum nomen latinum eū diphtongū habet. Attagen igitur masculini generis aut epiceni sub articulo hic significat, auem quandā delicati saporis, valde vocalem: sed captam mox obmutescentem. Horatius in epodo. Non attagen ionicus iucundior. dicitur etiam feminine attage ꝛ attages attagis. Martialis Jonica-
*Attagena pmi in clinamēti. rum gustus attagenarum. Hieronymus in epistolis Cum attagen ructas aliqui vbi habent attagenam. alij attagen: at sic ab attage es. Splen et lien idem viscus significātes. de thylte. Lienosus ꝛ splenetitus qui male habet in splene. Seruius teste Sulpitio neutruꝫ esse dixit: sed errat vt opinor. Celsus. lib. iiij. Splen in sinistra parte est intestino innexus natura mollis ꝛ rarus longitudinis modice.
¶ Flamen cuius generis? Masculini: q̄ vxor eius ꝛ femina sacerdos dicit flāminica. da regulā. Esto genus variū ꝛc. Omne viro soli ꝛc. dicit flamen quasi filamē a
Flamen. filo quo cinctum caput habebat. Flamen dialis. i. sacerdos iouis a dios. i. Joue Flamen Martialis. i. Martis. Flamen quirinalis. i. Quirini siue Romuli. Flamē pro flatu est neutrum. Cicero narrat. Jnferior paulo est pars ꝛ flamen ad austri.
¶ Sunt ne alia in en masculina? Etiam quia composita a cano habent feminina per ꝛ.p regulaꝫ Esto genus varium ꝛc. vt fidicen qui fidibus canit. i. citharedus
Fidicen. Tubicen. Tibicen. Cornicen. Lyricen. Liticen. Obscen. Siticen. Hymen. Siren. Fidicina citharistria. Tubicen qui tuba canit. vt tibicen qui tibia: cornicen qui cornu. Lyricen qui lyra. Liticen qui lituo. Oscen qui canit ore hora. Oscinē cornici piceꝫ. suscitabo solis ab ortu. proprie de aue auspicium ore faciente dicitur. Siticen qui apud sitos mortuos canit. Feminina sunt tubicina tibicina.
¶ Hymen nuptiarum deus masculinū est per regulam: Omne viro soli. ꝛc. Ouid. Turpia famosus corpora iungit hymen. dicitur etiam tenuis illa membrana qua infantes aliquando nascuntur inuoluti. ꝛ est masculini generis vt . Bacchus pro vino. Nam illi tēpestate credebatur deus hymeneus [illegible]
¶ Siren cuius generis? Feminini. q̄ putabat esse nymphas marinas pubetenus virgo reliqua parte corporis piscis ꝛ sirenes fuerunt tres filie Acheloi ꝛ calliopes eam colentes littus siculum: Parthenope lygia ꝛ leucosia. Hee cantu dulcissimo nautas ad se allectos demergebant. Dicitur etiam sirena ne. Hiero. in plogo Josue. Et nos ad pa-
Trezen. triam festinantes mortiferos sirenarum cantus surda debemus aure pertransire. Siren itaqꝫ refertur ad regulam. Esto femineum ꝛc. Trezen vrbis nomen femininum est per regulam. Jnsula ꝛ vrbs regio ꝛc. scribitur oe diphthongo. Seneca in [illegible] maris lati [illegible]. Troezen. Papinius diphthongon dimisit dicens, Et quas trezen

Troezen iungit opes/ Incole dicuntur Troezenii. Dauid et Heber sunt propria virorum. Siren capitur etiam pro quacunque illecebra. Horatius. Uitanda est improba siren desidia.

Ar petit hoc. Sed lucar auis cum baccare vult hec.
Nunc iubar hoc tantum poscit. Iubar hic dedit olim.

¶ Nomina in ar sunt neutra vt lupanar domus luparum. i. meretricum. Calcar. id est ferreus stimulus ad calcem alligatus ad vrgendos equos: et capitur pro quouis incitamento. Ouid. Excitat auditor studium laudataque virtus Crescit et immensum gloria calcar habet. Cochlear quo sorbemus puluinar: laquear torcular etc. Excipiunt duo feminina. Lucar pro aue prima luce suauiter canente si quicquam credimus Nouariensi. Sed lucar pro erogatione que in lucis. i. syluis idolorum cultui consecratis fiebat: est neutrum. Baccar vel baccaris herba quedam sine aspiratione. bacchar cum aspiratione neutri generis: est vas vinarium quod baccharium quoque et bacchium dicitur. Iubar sol vel ipsius splendor a iubis. i. radiis: nunc est neutrum olim etiam masculinum. Ennius. Interea fugit albus iubar hyperionis cursum. Notanda sunt diligenter per regulas generales nota: vt Lar domesticus deus et ipsa domus, et bacchus vinum, persius. Et modicus voti presso lare dulcis amicis. Lares dicuntur esse plures. Cesar cognomen et imperator. Bostar proprium viri, pro stabulo apud veteres nusquam inueni: licet Calepinus ponat: nar arar fluuiorum propria satis patet. Par adiectiuum. i. equalis est omnis generis per regulam adiectiuorum. sic compar dispar impar separ, i. non par. Par substantiuum est neutri generis. Cice. in philippicis. Ecce tibi geminum in scelere par. Luc. in. vi. Par quod suum videre dei. Horatius. ij. ser. Ludere par impar: equitare in arundine longa.

Lupanar
Calcar.
Cochlear.
Lucar.
Baccar.
Lar.
Cesar.
Bostar.
Par adiectiuum et substantiuum

Er petit hic. Terre hoc fetus (cucumer nisi) poscit.
Uber iter, verber cancer tener atque cadauer.
Uer spinter tuber. Dabit hic aut hec tibi lynter.

¶ Nomina in er siue declinationis secunde siue tertie sunt masculini generis: vt anser passer ager etc. sic vesper siue pro stella vespertina siue tempore serotino contra Alexandrum: Sulpitium: Calepinum: et plures asserentes inueniri in neutro genere: licet nulla veterum authoritate id probant: nec credunt vt opinor. Uerg. Denique quid vesper serus vehat. Sta. xij. thebaidos In lachrymas excepta dies nec serus abegit Uesper amant miseri lamenta malisque fruuntur. Hic pro tempore rectissime capitur. Est autem tertie declinationis. Ausonius. Hec ad te breuiter et illico vesperis illius secuto mane dictaui. Celsus lib. iij. Que non inter meridiem et vesperem desinit. Uer. Uespere ab atro consurgunt venti. Plura dicam in tertio libro. ¶ Excipiuntur a regula quedam nomina tertie declinationis neutri generis vt fructus terre significantia veluti papauer herba semen soporiferum habens. Lauer alia herba. Plini. vtitur quandoque in feminino: quia subauditur herba per regulam. Communis proprio. Laser herba que dat succus ex culmo laserpitium crudans. Ciser quoddam legumen [illegible] tum. Cicera et cicercula sunt alia legumina. Siser producit vtraque syllaba herba cuius radicem olim nobilitauit Tiberius flagitans eam omnibus annis a germania. sic piper zinziber et si qua sunt similia. Plini. feminine dicit li. xx. ca. v. Nemo tres siseres edendo continuaret. Cucumer tamen masculinum est, verum sepius in neutro cucumis legitur herba quedam est neutra etiam sunt que sequuntur. Uber mamma pecoris aliquando etiam hominis vt beata vbera que suxisti. Ouidius. Fertilior seges est alieno semper in agro: Uicinumque pecus grandius vber habet. Etiam est vbertas. i. magna agri fertilitas. Uer. vij. eneid. Non vobis rege latino Diuitis vber agri Troieve opulentia deerit. Iter: sub quo comprehenditur synonymum et idem significans [illegible] vel actus eundi aliquando via: Hiero. in. lib. [illegible] aperuisse de itinere. et ibat per agrum. Uerber verberandi instrumentum. numero singularis [illegible] nitur. Uerbero omni verbere dignus. Cancer pro morbo quodam tertie declinationis neutri generis est apud veteres: quos non sequimur: aut, Priscian. Uolunt probare cancer neutrum esse per illud Ouid. Utque malum late solet immedicabile cancer Serpere et illesas vitiatis addere partes. sed nulla est probatio: quia hic malum est substantiuum

Uesper
Papauer.
Lauer.
Laser.
Cicer.
Siser.
Cucumer.
Uber.
Uerber.
Cancer.

cui adhereret adiectiuũ immedicabile:vt sit sensus:et vt cãcer per appositionẽ malum immedicabile solet ⁊c. Itaq; potius cancer etiam terre fm. Priscianum videt̃ esse masculinũ vt Carcer quod apud vetustissimos neutrum fuit. Cadauer a cadendo est corpus mortuũ:⁊ p similitudinẽ de aliis dicitur. Sulpitius Ciceroni. Tot oppidorum cadauera proiecta iacent. hinc cadauerinus vt cadauerinus odor. Uer. anni pars tẽperatior:hinc vernus:vt verni flores. ⁊ verno .i. pullulo cresco ⁊ splẽdeo atq; etiã cano. Plau. Dum amene vernant. Spinter fibula mulieris .i. vncus quo vestes nectuntur: Plautus Scis quid hoc sit spinter. Armillam nõ esse spinter patet ex menechmis. Est autẽ armilla brachii insigne. vide Calepinũ. Tuber priore lõga est terre callus vulgo tartufus dicitur in Italia: teste Calc. nomẽ habet a tumore. Martialis in xeniis. Rũpimus altricẽ tenero de vertice terram. Tubera boletis poma secũda sumus. metaphoricos pro quouis tumore capitur. Nec propterea dixeris esse adiectiuum licet doctissimo cuidã ita videtur. Teren. Tuber. est totum caput.

Tuber. Ouid. x. met. Immodico prodibant tubere tali. Tuber priore breui arboris nomen. femininũ esse opinor. p pomis illius arboris masculinũ est. Sueto. in Domitiano Oblatos tuberes seruari iussit in crastinum. Martia. in xeniis. Lecta suburbanis mittuntur a pyrina ramis. Et verne tuberes: qd tibi cum libycis? Antoniũ duo Nebrissensis ⁊ Sabellicus credunt hic tuberes esse femi. gñis: at falli vident̃ quia verne hic adiectiuũ nõ est: sed substantiuũ plurale ab hic verna. vt per appositionem figurate dicamus. tuber verna .i. domi nostre natus nõ ex Aphrica allatus. Conciniet mihi Domitius: lz exponat verne per femininũ domi nostre nate quũ nati dixisset. aliter docuit in versificatoria: sed hec magis placent. Ruder ⁊ iuger barbara sunt. latine dicimus rudus ⁊ iugerum que postea patebũt. Lynter nauicula recti⁹ femininum est. Liui. lib. vi. ab vrbe condita. Iam in altum expulsa lyntre. Tibull⁹ lib. ii. Ire solebat. Exiguus pulla per vada lynter aqua. etiam est lignum cauatum que nauis dicitur: qua in vindemiis rustici vti solent.

Nebrissensis ⁊ Sabellicũ decepto asserit qui tuberes fe. gñ. esse dicunt

Lynter.

Pauper. ¶ Mater cuius generis? Feminini qz soli femine datur vt mulier: qd de homine solum dicitur: femina etiã de bestiis vt femina piscis. datur regula. Esto feminei ⁊c. ¶ Pauper cuius gñis? Communis in nominatiuo accusatiuo ⁊ vocatiuo: in reliquis etiam oĩs generis, da regulã. Quicquid vtriq; datur. et adiectiua triũ ⁊c. Talia sunt quattuor paup: degener: huber: puber. pauper qui parũ habet. Luca. in. x. Pone duces priscos ⁊ nomina pauperis eui Papin⁹. pugna est de paupere regno.

Degener Uer. dixit. Pauperis ⁊ tuguri. hinc paupero pauperas .i. pauperẽ facio. Plau. Boni viri me pauperãt: improbi alunt. Degener ignobilis ignauus timid⁹ nõ sequẽs virtutẽ suorũ maiorũ. Uerg. iiii. eñ. Degeneres animos timor arguit. Luc. in .i. Degeneres patiere togam. Degenero .i. a genere descisco. Cicero. Frumenta in lolium auenãq; degenerãt. Huber .i. fertilis vel abundans. Lactã. Ecclesie pastos ubere lacte sinu. Lucre. in. vi. Sequitur grauis imber ⁊ huber. Cato res huber fuit hoc ẽt. in recto neutrum est. Ta. rari imbres huber solũ exhuberant fruges nostrũ ad morem hubertas .i. abundãtia ⁊ fertilitas hubertim abundanter. exhubero .i. abundo. Uer. Pomis exhuberat annus. Huber substãtiuũ patuit. inhuber nõ huber. Sel. Inhuberes ⁊ inculte quidẽ macreq; essent. Puber maturus ad generãdũ. Dicitur etiam hic ⁊ hec pubis. Sal. Puberes oẽs interfici iubet. Philel. Superas annos iam puberis eui. Impuber, vel impubis ad generãdũ immaturus. Pubes crinis circa genitalia: ⁊ ipsi puberes vt iuuentus ipsi iuuenes. Cãpester est masculinũ ⁊ qt. prima vox adiectiui: vt sylucster ⁊ cetera declarata circa regulã. Esto genus va. ⁊c.

Huber.

Abadir.
Hyr.

Ir iunges maribus. neutri generis tamen est hir:

Pyr. Nomen in ir est masculinũ vt abadir lapis: quẽ Saturnus dr deuorasse sic vir ⁊ sẽ-

Martyr. tile treuir. at hir .i. vola manus est neutrum. Pyr .i. ignis neutrum est sed latini nõ vtuntur ideo omisi. Martyr cõmunis generis est: quia viro ⁊ femine datur per regulam. Quicquid vtriq; datur ⁊c. vt Paulus martyr, Agnes martyr. Est autẽ martyr testis martyrium testimonium verissimus Christi testis est: qui pp̃ter illum libenter moritur: Prothomartyr: primus martyr.

Hic dat or. hec arbor. Cor ador:q; hoc marmor: et equor.

Meror. ¶ Nomen in or masculinũ est: vt meror vehemẽtius dolor. Rumor populi sermo. Ru-

Rumor mor est se amare .i. populus dicit quod ⁊c. Fulgor id est splendor. Sicamor arbor

dulcior &c. Unicũ est femininũ/arbor. diminutiuũ est arbuscula. arborator .i. arborũ Fulgor.
putator ⁊ frõdator. Arborescit arbor fio: arbustũ vbi multe sunt arbores. Duo etiã Arbor.
feminina sunt per regulã. Esto femineũ &c. q: solis feminis dãtur: que sunt Soror Soror
vnde sororius .i. maritus sororis vel aliquid ad sororẽ pertinens. vt oscula sororia.
Uxor viri coniux. diminutiuũ est vxorcula. vt sororcula. vxori⁹ ad vxorẽ pertinens
vel aliquis vxori nimiũ deditus. ¶ Quatuor sunt in or neutra. Cor/fons ⁊ radix vi Uxor
te diminutiuũ est corculum. Cordatus/prudẽs. cordoliũ: commiseratio/quasi dolor Cor.
cordis. Plautus. mihi cordoliũ est. Ador frumentũ quoddã. vnde adorea vel ado-
reola laus bellica. Marmor genus lapidis. Marmoreus a. um. qđ ex marmore est
vt sepulchrũ marmoreũ. Marmorat⁹ a. um. q superficiem tantũ ex marmore hƷ: vt Ador.
marmorata domus. Equor .i. mare: aliqñ etiã cãpus aut aer: nam proprie dr̃ superfi Marmor.
cies rei ab aqua cui equa superficies est quum non fluctuat. Equoreus .i. marin⁹.
¶ Senior cuius generis? cõmunis gñis. q: est prior vox adiectiui: vt multa alia ve
luti hic ⁊ hec senior ⁊ hoc seni⁹. hic hec doctior ⁊ hoc doctius. sic melior dulcior &c.
per regulam. Esto genus variũ &c. Senior tamẽ frequentius masculinum est Cor. Equor.
celsus. lib. v. Corpora seniora tentãtur. Plini. lib. xi. de apibus dixit. Seniores int⁹
operantur. Seneca in hypolito. Fama miratrix senioris eui. Ambrosius. Ut fides
astrueretur exemplo senioris femine. Uarro in positiuo dixit. Et tua amica senex. Senior
Comparatiua sub or olim fuerunt neutri generis: teste Prisciano. Id iam exoleuit.
¶ Author, cui⁹ gñis? cõmunis: q: datur viro ⁊ femine p regulã. Quicquid vtriqƷ
datur nam author sine c. cum aspiratiõe est factor aut factrix: grece authentes dici
tur: vt poeta est author carminis. Eua est author miserie nostre. Deus est author
mundi. Author etiam est qui suadet aut persuadet potius: vt author deditionis: ⁊ Author.
promissor ⁊ propugnator siue defensor. author item cui quis fidẽ habet: hinc autho-
ritas multo plura dicit Calepinus. libẽtius dixero cuƷ Macrobio in. li. ii. saturna.
Natura huius fabrice author ⁊ nutrix: ⁊ cum sanctissimo eodẽqƷ doctissimo Aure
lio Augustino. Authrix peccati Eua. authrix meriti Maria. Et diuo Hieronymo
veneremur salutis authricẽ reclamat frustra Calepinus. Mundi lumina fuerũt. et
viri sanctissimi mysteriorũqƷ diuinorũ doctissimi quorũ nõ fuissemus digni corrigiã
calceamenti soluere ergo sem p fuerũt latinissimi: Mendose colligis inqt Stoicus
Hic aurẽ mordaci lotus aceto. Auctor qui auget latinũ est masculini gñis. q: femi
ninũ est auctrix: pri⁹ author etiã figurate neutris iungit. Luca. in. v. Italiã si celo Auctor.
authore recusas. Uerg. in. x. ene. Italiã petiit fatis authoribus esto. Philel. et Lã
cilotus refragãtur mihi in orthographia huius dictiõis. de qua dicã alibi. Sũt q
dicant senator/balneator/ ⁊ actor pro recitatore: ac oratore. Item aleator esse cõmu
nis generis. inter quos cum Seruio est Sulpitius. licet Petronius vsurpatiue bal
neatricẽ dixit. Item cõmunis generis sunt per regulã. Quicquid vtriqƷ datur &c. Uerbalia
Uerbalia in sor nõ faciẽtia feminina in trix. vt sponsor qui vel que spõdet: intercesse in sor.
sor qui vel que intercedit &c. Ouid. Sponsor cõiugii stat dea picta sui. Masse⁹ vir Sponsor.
go intercessor nostra fer ante deum. sic professor &c. licet de feminis raro dicantur. vt Intercessor.
Rhetor quod etiã cõmunis generis esse dicũt. Pauca sunt feminina in trix a verba Rhetor.
libus sor: vt tontrix possestrix assistrix expultrix. Rhetor qui vel que scit rhetori Memor.
cam ⁊ eam profitetur. ¶ Memor cuius generis? omnis in singulari per regulã. Adie Acolor.
ctiua triũ &c. in pl'i cõis gñis: per r̃lam. Quicqđ vtriqƷ daẽ. Uer. iiii. ene. IussiqƷ me Discolor.
moriqƷ pcat. Idẽ in. ix. Nulla dies vnqƷ memori vos eximet euo Memor q recordat Concolor.
aliqñ etiã passiue: vt memorẽ Iunonis ob irã. immemor q nõ meminit. ¶ Discolor versicolor.
cui⁹ gñis? õis. q: sub vna terminatiõe omni generi cõuenit: vt discolor pãnus: disco Decolor.
lor vestis: discolor agmen. Ouid. iii. amorũ. Et volat amissis discolor agmen equis.
Pli. lib. xix. ca. i. Stupuerũt littora flatu versicoloria impellente. Idem intus offic
ouum est bicolor Gel. li. vi. Tunica muliebri int⁹ ⁊ pallio versicolore. discolor diuersi
coloris. cõcolor eiusdẽ coloris. Aues concolores vna volant. Unicolor vni⁹ coloris.
Bicolor duorũ colorũ. sic tricolor &c. Multicolor multorũ colorũ: versicolor varii colo
ris: decolor mali coloris. Item per eãdem regulã omnis generis sunt quedã a cor Bicorpor.
pus composita: vt bicorpor habens duo corpora. sic tricorpor. Uerg. in sexto: et for tricorpor.
ma tricorporis vmbre. bitẽpor: excor. ⁊ similia a barbaris ficta sunt latine dices bi A decus.
temporeus excors &c. Item per eãdem regulam omis generis sunt a decus: id est decor de
honor deducta: vt indecor ⁊ dedecor: id est inhonestus qui nominatiui rarissime le decor.
guntur. Papinius p funere pulchro: dedecorem amplecti vitam reditusqƷ puden-

dos. Verg. xi. en. Non tñ in decorē tua te regina reliquit. Hic Seruiꝰ dicit nõ latiuũ nõ reperiri. Priscianus deducit hec a vetustissimo adiectiuo hic ꝛ hec ꝛ hoc decor: gtõ huiꝰ decoris: penul. breui. i. honestus. Neuiꝰ apud Prisci. Decoréq dite dure rãt versus est Jãbicus dimeter: primus pes decorẽ est anapestus. hic decor decoris penultima longa: pulchritudo. Loquor res naturaliter fluẽs. vt aqua / vinum / oleum masculini gñis est: vt color olim etiam femininum: quod non sequimur.

Decor.

Hoc dat ur. hic furfur capiet cum vulture turtur.

Murmur. ¶ Nomẽ in ur est neutri gñis. vt murmur leuis aque strepitus: licet metaphorice p quouis strepitu capiať hinc murmuro as. murmurilo as. i. murmuror murmurillum. i. murmuratio. in euãgelio Joãnis masculine legitur. Murmur multus de eo erat in turba. Valla ait. imitatus est interpretes grecos apud quos nomen idẽ significans masculinũ est. nobis autem murmur tãtum sit neutri generis. vt guttur quod Plautus vt imperitus sermo petulantis serui spectatoribus risum excutiat masculine in aulularia protulit. Et ne obturet gutturẽ inferiorẽ. sic carcer neutrũ ꝛ et papauer masculinũ repertum: quorum nihil imitabimur. Guttur est fistula colli guttur est vasculum superne angustum. vnde liquor guttatim effundiť. Mãphur lignum mediocris longitudinis rotũdum quod loro circũuolutum circũagũt fabri in operibus tornandis een draeyhout. Tria excipiũtur a regula masculini generis Furfur purgamẽtum farine. Serenꝰ. Addiť excussue niuea simulagine furfur. Est et nomẽ auis: si Calepino credimus: nunq̃ est feminini aut neutri gñis cõtra indoctos multa effutientes: nihil pbantes. Pro capitis morbo melius plr. tantũ furfures dicimus furfureus ex furfure. vt furfureꝰ panis. Vultur auis rapax et carniuora que etiã vulturis ꝛ vulturius dicitur. Ennius. Vulturis in syluis miserũ mãdebat homonem. Catul. Lingua exerta auido sit data vulturio. Turtur siue piscis siue volucris: pro pisce non occurrit mihi testimoniũ aliud q̃ grãmaticoꝝ. Siecc dr pastinaca et trigon in cuius cauda stat radiꝰ p̄ sentissimi veneni. p aue. Sapho ad Phaonem. Et niger a viridi turtur amatur aue. sic Juuena. Cariturus turture magno. Seruius et plures putat dubij generis esse ꝛ femininum reperiri apud Verg. in buco. dicẽtem. Nec gemere aerea cessabit turtur ab vlmo. vt sit aerea turtur: sed fallũtur: quia melior versus est ꝛ sensus vt aerea ablatiuus sit pro alta: ꝛ ponatur quẽadmodũ legimus quercꝰ ꝛ cyparissos aereas. Jdem. iij. ene. Aeree quercus aut conifere cyparissi. Mar. Daphonas: platanonas: ꝛ aereas cyparissos quod versus melior sit in sensu nostro patet ex his q̃ in versificatoria de sesuris diximꝰ. Ambrosius tñ feminine ptulit turtur aut cum Seruio deceptꝰ: aut per regulã Cõmunis ppuo ꝛc. magis cõmune auis subaudiens. Turtur vbi iugalis ppriũ fuerit viduata parte sa thalamos ꝛ nomen habere cõiugij eo q primus amor fefellerit eam.

Gguttur Guttus. Mãphurĩ. Furfur. Vultur Turtur.

¶ Satur cuius generis: est masculini: qꝛ est prima vox adiectiui per regulã. Esto genus varium ꝛc. Satur satura. saturum, id est cibo plenus. Terentius. Cum saturus atq̧ ebrius eris puer vt sit satur. Satur etiam est abundans ꝛ fecundum: vt rus saturum. hinc saturitas: ꝛ saturo saturas. atq̧ quod vetus est satio.

Cicur. ¶ Cicur cuius gñis: ois: qꝛ sub vna voce adiectiuũ est per regulam. Adiectiua triũ: id est mite ꝛ mansuetum: vt cicur ingeniũ. Cicur bestia. Cicuro as. mansuefacio.

Astur. ¶ Astur cuiꝰ gñis: est masculini. nam femininũ est asturica: per regulã. Esto genꝰ varium. Astur nãq̧ est aliquis ab asturia ciuitate hispanie vt equus astur. i. asturco siue gradarius. Anxur oppidi nomen patuit. Jnsula ꝛ vrbs regio ꝛc.

Fur. ¶ Fur cuius gñis: cõis gñis: qꝛ datur viro ꝛ femine. nam fur est qui vel que furať per regulã. Quicquid vtriq̧ datur: hinc bifur et trifur. i. summe fur aurifur: qui furatur aurũ. diminutiuũ est furculus ꝛ furunculus fur etiã seruum significat. Ver. Quid domini facient audent cum talia fures. Per eandem regulam cõmunis generis sunt ligur ꝛ augur. Ligur qui vel que ab liguria regione Jtalie est: ꝛ p eodẽ dicitur ligus. Persius. Mihi nunc ligus ora intepet. Possessiuũ est ligusticus: et ligustinus. Augur qui vel que futura coniectat proprie ex auiũ garritu. talis diuinatio dicitur auguriũ verbum auguror. i. diuino. pro feminaꝰ Papini. Sit augur cassa futuri. Hora. in. iij. car. apud Priscianum. Nisi fallax augur annosa cornix. sepius de viris dicitur: nam augurum rome fuit collegium.

Ligur. Augur.

As petit hec. neutrum est vas vasis fasq̧ nefasq̧.

Atq; ceras. vult as hic assis: vt omnia prime
Nomina quis addes adamas elephas acragasq;

¶ Nomē in as est fe.ge. vt charitas cum h.i. dilectio, caritas sine h.i. pciositas. nec — Charitas. Caritas
dicitur caristia latine. Tullius ex tanta caritate annone subito tanta vilitas facta — Facultas
est. Facultas.i. possibilitas ars possessio. Excipiūtur a regl'a quatuor neutra. Uas — Uas sis.
qn̄ gn̄s est vasis: qđ cōtinet aliquid. vasculū paruū vas. Fas licitū. nefas illicitum — Fas.
nec flectuntur. Iuue. credebāt hoc grande nephas et morte piandū: si iuuenis vetu — Nefas
lo non assuexerat. Cerasadis. teste Prisciano cuiusdam loci nomē. Masculina vero — Ceras.
sunt As assis.i. libra. xij. vncias continet: grece mna dr: qđ vocalis interiectu mina — As.
pronunciāt latini. accipitur pro numero et pro tota possessione. vt heres ex asse: idest — Boreas
tota possessione. Masculina etiam sunt omnia prime declinatiōis nōia in as: vt bo — sathanas
reas ventus qui et aquilo dr: sed ex gn̄alib⁹ nascit. Sathanas demon. Tyaras ca= — Tyaras
pitis ornamētū quo reges sacerdotesq; vtebātur. Uerg. Sceptrūq; sacerq; Tyaras — Tyara
dicit etiā feminino gn̄e. hec Tyara. Iuue. saty. vj. Et phrygia vestitur bucca tyara — Phiaras.
Phiaras serpentis nomen. Luc. Et contentus iter cauda sulcare phiaras. his iun — Adamas.
guntur Adamas lapillus preciosus. Diamas barbarum est licet quidā vsurpant. — Elephas.
Iuuena. Adamas notissimus et c. Elephas maximum animal. et sepius a latinis in — Acragas.
secunda declinatione: Elephantus dicitur. Lucan. Nec tutus spatio est Elephas — Mas.
Acragas pro monte et similiter p oppido. hoc satis patuit ibi. Insula et vrbs et c.
¶ Mas cuius gn̄is: masculini gn̄is: qr soli viro datur. nam mas.i. vir per regulam
Omne viro soli. Mulier mari similis dicitur mascula: vt mascula sappho. Itē ma
sculus a.um adiectiuū est: vt mascula bilis.i. virilis ira mascula virtus et c. per eā
dem regulam masculina sunt. Gigas garamas vas abbas. Gigas vir altissime sta — Gigas
ture Garamas populi. Libici nomen: femina dr garāmatis idis. sic a gigas si op⁹ — Garamas
fuerit: pro femina gigātis idis. recte dixeris. vas dis. fideiussor. Cice. vas fact⁹ est — Uas dis.
alter: ppue in re capitali: dicitur aliqñ de quocunq; fideiussore. Horatius. Ille da
tis vadibus qui rure extractus in vrbem est. Abbas interpretatur pater. Athlas — Athlas.
gigantis nomen. qui fingitur fulcire celum humeris: masculinum est per regulā.
Omne viro soli et c. ne pro monte in quē conuersus esse fertur: alterius gn̄is est. nec
item pro metaphorico significatu: vt athlas est apud doctissimos masculus lapi= — Arcas.
deus structurā in edificijs humerus sustentans: vt athlas ille celū. Optimas: pri=
mas summas et pauca alia rarissime singulariter reperta cōis ge. sunt vt gētile no=
men Arcas per regulam Quicquid vtriq; datur. Plau. in cistel. Sūmates matro=
nas. in Politiano. matrone optimates. Apul. iiij. de asi. Sūmatē regiōis puellam.
¶ Arpinas cui⁹ ge. ois qr est sub vna voce adiectiuū. da regulā. Adiectiua trium
et c. Arpinas.i. arpini oppidi Italici incola: vel ad arpinum pertinens: sic adiectiua
sunt similia veluti aqnas ab aquino. Bergomas a Bergomo. Rauennas a Rauen
na. Sarsinas a Sarsina: priuernas a priuerno: fidenas a fidenis. et sūt oppida Ita
lie sic vrbinas et c. sic nostras.i. alicuius nr̄e gētis vel secte. ab alpib⁹ montibus altissi=
mis nō alpinas atis. vsq; legit. sed alpinus a.um. Oui. Exigis Alpino Roma sub
hoste iacet. ¶ Cuias atis. interrogatiuum gentiliū. similiter ois gn̄is est. Olim di — Cuias.
cebant hic et hec arpinatis et hoc arpinate. nūc sic loqmur. Cicero arpinas. Plau= — Arpinas
tus sarcinas. Iuuenalis et Thomas aquinas. res arpinas: iter arpinas et c. Cicero — Sarsinas
ad atticū lib. xiiij. In quo flexus est ad iter arpinas. Itē ad celium nostratia vba di= — Aquinas.
xit. Et alibi in arpinati predio. Idem: vt veni in arpinas subaudi prediū. Plinius.
lib. xiiij. Priuernatia vina dixit. Lucil. autem oleum cassinas dixit. Nomina pre= — Priuer=
diorum prope aliquod ad oppidum ex nōie possessiuo illius oppidi in neutro gene — nas.
re figurabantur vt Thusculanum: albanum: Formianum: cumanum: arpinas et c. — Cassinas.
Nugas testibus Prisciano et Phoca adiectiuum est omnis generis indeclinabile — Nugas.
idem significans quod minax et mendax da regulam. Adiectiua trium. Hierony.
in sophonia. Nugas qui a lege recesserant congregabo. sepius legitur Nugax. In
sapientie. Tanq; nugaces estimati sumus ab illo.

Es fit femineum. Tudes hic vult: poples et ames
Pes aries paries palmes cum limite stipes.

Et fomes: trames: termes cum gurgite cespes
Et verres: merges: quibus addito greca dieiq;
Tempore pro certo cum prole. dat hec ita raro.

Apis.
Moles.
Proles
Cedes.
Sedes
Compes.
Tudes
Poples.
Ames.
Pes.
* Pedis partes
Aries.
Paries
Palmes
Stipes
Fomes
Trames
Termes
* Seruiũ locus apd maronẽ re positus.
Gurges.
Cespes
Uerres
Merges.
Mergus.
Bootes.

¶ Nomen in es est fe. ge. vt apes bestiola nota. apiarius: qui apes habet aut custodit apiariũ. i. aluearium vas in quo apes mellificãt: dr etiã hec apis. at hic apis apidis est nomen ethnici dei & significat bouẽ quem colebant egyptij quos imitari volentes peruersi iudei cõflauerũt sibi vitulũ. hoc pertinet ad reglãm. Omne viro soli &c. Moles. i. magnitudo. Uergilius. Tante molis erat Romanã cõdere gentem/ id est tam difficile. Proles filius aut filia. Cedes interfectio. Sedes. i. sedile. Rupes altus et preruptus locus. Trudes stipes quo nauis truditur. sic teges seges etc. species. Compes pedũ vinculũ in heteroclitis declinabitur: qr raro singulariter legitur. Excipiũtur a regula quedã in es nola masculini generis. vt Tudes a Badio ante me notatum. i. malleus a tundendo dictus: et priorẽ corripit vt verbũ eiusdem originis. Tudito enĩ atq; correptionis gratia abiecta est. Poples curuatura sub genu. Ames. sine h: baculus quo sustentatur rete aucupariũ. Pes extrema pars corporis: sub hoc cõprehendũtur semipes. i. dimidiũ pedis. sesquipes. i. pes & dimidium pedis. i. nãq; sesqui significat. vt sesquihora. sonipes & cornipes. i. equ⁹ sed natura adiectiua sunt. vt tripes/ quadrupes &c. Pes totum dicit a femore ad calcem. Partes eius sunt coxendis siue coxa femur. femen genu poples crux sura & calx qui pes imus dr. Calx est qd vulgo appellat pes. Et calcaneus vel calcaneũ est id qd vulgo dicit etiã calx. Aries mascul⁹ ouiũ: & quoddã instrumentum bellicum. Paries murus domus ex quacũq; materia. Palmes ram⁹ vitis. Limes lignũ aut lapis agros distinguens & quicũq; terminus. hinc limito as. i. termino. Stipes fustis terre defixus & quicũq; baculus. Fomes. i. nutrimentum a fouendo dr. vt vinũ est fomes libidinis. Luca. in. viij. Excitat inualidas admoto fomite flammas. Trames via vel transitus a transmeo. Termes surculus arboris. Gell. lib. iij. Palme termes ex arbore cum fructu auulsus spadix dr. Hora. Germinat & nunq; termes pallentis oliue. Termes p vermiculo nusq; capitur. Nam apud Seruiũ in illud. j. geor. Aut tẽpestiuã syluis euertere pinum dicẽtem importuno tẽpore arbores cesecito termites faciunt: mendum est vitio librariorũ. Termites pro teredines vt alibi oredones pro vredones. Author mihi est Antoni⁹ Nebricensis. Gurges profundus in flumine locus. Ouid. Casus vbiq; valet semper tibi pendeat hamus. Quo minime credis gurgite. piscis erit. Gurgito as. deuoro impleo: hinc egurgito et ingurgito. Cespes frustum terre graminose. Cespitius ex cespite: vt sedile cespititiũ. Uerres porcus non castratus: nã castratus dicitur maialis. sic differũt aries veruex: equ⁹ canterius: & quod non semper obseruatur hircus caper. Merges manipul⁹ spicarũ. Uer. ij. Geor. Cerealis mergite culmi. Errant qui gtm per secundã vocalem mergetis efferunt: at merge arũ. sunt furcule quibus aceruí frugũ fiunt. Mergus auis assiduo se mergens. mergulus. i. emunctoriũ. Mergus oris. i. situla. Masculina quoq; sunt nola greca. vt planetes: prophetes/ cometes/ sophistes/ piramides/ bootes sidus celeste interpretatur bubulcus alio nomine artophylax: potest teste Calepino etiam per tertiam flecti asserente etiam bootus booti dici zelotes vehemens amator et emulus. Argestes et Apeliotes ventorũ nomina sunt. Achates pyrites: ophites preciosorũ lapillorũ nomina: que et alia si feminina legantur: hoc est per regulam Cõis proprio: quia intelligitur gemma. Tertie declinationis in es greca sunt etiam non pauca: vt manes nomẽ lapilli ad se ferrũ trahentis. magnes etiam est incola magnesie regionis macedonie & solũ masculinũ est: qr femina dr magnessa vel magnetis idis.. Hora. Magnessam hypolitẽ dũ fugit abstinẽs. Medea ad Jasonẽ Cur vnq; colchi magnetida vidimus argo. Cres. i. Cretẽsis solum masculinũ: qr femina dr cressa. Tib. Phebo gratissima dona. Cres tulit. i. Dedal⁹ in creta semp moratus. Uer. Cressa gen⁹ pholoe. Lebes tis. vas eneũ in quo res bulliũt. Oui. in epi. bryseidis. Addidit & fuluos precioso ex ere lebetes. Bebeli⁹ & Calepi. male credũt femininũ esse i Ezechie. c. xj. Hec est lebes: vos aũt carnes qr hec vrbs nõ hec lebes vera cõstructio est: vt liquet caplm plegẽti vbi ẽt dr hec nõ erit vobis i lebetẽ & vos nõ eritis in medio ei⁹ in carnes actũs hũc lebeta vñ fit nomẽ pme: hec lebeta vrbs

Zelotes
Magnes.
Ceres.
Lebes.

Paralipo. pacificas hostias coxerunt in lebetis. Tapes etis. tegmen mire pictum
variis coloribus quo equi mense vel pavimenta sternunt. Papini. i. theba. Altosque Tapes
inferre tapetas. dicitur etiam hoc tapete tis, vel tapetum ti. Dies pro tempore certo: ut
prius. horarum est tam feminini quam masculini generis teste Nonio Marcello, sepius Dies.
tamen masculinum. ut quarto Calendas, nonas vel idus non quarta: et melius dicitur hic dies
quam dicitur et dies. hesternus quam hesterna. neutrum tamen reprehensione dignum esse sentit
Nonius. Pacuvius. Gnatam despondit: nuptiis hanc dicit diem. Verg. ii. ene. Iamque
dies infanda aderat. hec Nonius. Addamus aliquid. Silius lib. vi. Nec dum exor
ta dies pro exortus dicit Asini⁹ Cice. lib. x. die. quadragesima in sc. ge. dixit ubi ma
nifeste tempus certum significatur in plurali solum est masculinum: nisi forsan apud Tis
bul. lib. iii. Venit post multas una serena dies. nonnulli libri masculini generis multos
habet. ab hoc fit meridies. i. diei medium solum masculini generis. Dies pro tempore sim
pliciter sepius femininum. unde diecula pro tempusculo. hic bima trima quadrima die
pro tempore biennii etc. usurpant consulti. Tibul. Longa dies homini docuit parare leones
Verg. ii. ene. Venit summa dies et ineluctabile tempus. et in fine quinti. Quam nec lon
ga dies pietas nec mitigat ulla. hic dicit Servius pro certo tempore masculinum: pro incer
to autem femininum. sed Nonius Marcel. vult etiam simpliciter pro tempore aliquando esse
masculinum. Turpilius in pedio. Ah equidem amorem intercapidine ipse leniunt dies
id est ipsum tempus. ut ait Nonius. circites circitis. i. circulus aureus etiam est ma
sculinum, carmen nostrum ingredi nequit. Sidonius in laudibus Narbonis. Quin Circites
to circite non valens sequentem pondus ferre prior rotabat axem.

Hippomanes neutrum dabimus: velut es cacoethes

¶ Neutri generis sunt hippomanes et quod per ae diphtongum scribitur es et cacoe
thes. Hippomanes virus ab equa collectum vel caruncula in fronte pulli equini hominem Hippom
ad insaniam redigens. hippos. i. equus aut equa mania insania. Verg. iii. geor. Hinc nes.
demum hippomanes vero quod nomine dicunt. Pastores lentum distillat ab inguine virus
Hippomanes quod sepe male legere noverce. Non desunt qui dicant etiam esse herbam qua
gustata equi in furorem vertuntur. Es quoddam metallum. capitur pro pecunia aliquando: es. i.
pecunia debita. hereus aheneus et ahenus et eneus. i. ex ere factus. ahenum vas eneum
Cacoethes malus mos. Iuve. Tenet insanabile multos scribendi cacoethes et egro
in corde senescit. multa de hoc in versificatoris dixi. Myrtites vinum ex myrti bacca Es.
rum succo confectum. Scyllites vinum ex succo scylle herbe temperatum. unde scyllites acetum
apud Pli. lib. iii. Et myrtites vinum. apud eundem lib. xiiii. hec duo Aelius Cessensis vo cacoethes
luit esse neutri. ge. quia in neutris vinum et acetum iuncta: sed fallitur: quia hoc fit per apposi Myrtites.
tionem. ut si dicatur: flumen tyberis. et Pli. in acto non myrtites scyllites etc. dicit sed Scyllites.
myrtitem helleborinem aromatitem etc. ideo omnia sunt mas. ge. ut silia greca. Pli. xiiii. ca.
xv. Myrtitem cato quemadmodum fecerit hoc paulo post indicabimus. ¶ Pres cuius generis
est mas. quia de feminino dictum non inveni per artem. Omne viro soli etc. significatio tamen
non videtur omnino a femininis abhorrere: ut neque in satelles. et veles quod masculina per
eandem artem solum inveni: nisi rarissime. Ci. ii. de fi. Voluptatum satellites et ministras
hoc iam rarum sit quod habeo sic lod. Praes cum ae diphtongo. i. fideiussor in lite nummaria Pres.
Auso. Quis subit in penam capitali supplicio reus. Quis cum lis fuerit nummaria quis
dabit pres. Satelles minister crudelitatis et apparitor. satellitium satellitum actio
Veles miles levissime omnium armatus qui feretarius etiam dicitur: per translationem dicitur qui verbis
altercatur. hinc velitor aris. i. contendo, digladior, pugno et iurgor. hinc item velitaris
adiectivum: velitaris pugna: Ovid. Velitis asta mete. Ci. ad petum li. ix. Me autem a te Satelles.
procurram velitem malis oneratum esse non moleste tuli. i. iocularibus probis expositum. Veles.
¶ Miles cuius genus communis est viro et femine convenit per artem. Quicquid utrique datur
commune est: miles qui vel que militat. Ovi. de calisto puella. Miles erat phebes. Idem
de alia muliere. Nam rudis ad partus et nova miles eram. Sunt et alia item communis com
munis generis sunt, certe. et his versiculis possunt memorie commendari
Miles eques cocles generis communis et hospes Miles.
Indiges antistes vates interpres et heres.
Et pedes. Ast vicaque hec fixum suscepit et ales
¶ Eques equo insistens, eques auratus est quem imperitum vulgus militem appellat Eques
quemque aliquando ipsum equum dicit Verg. Dorsoque equitem docuere sub armis insultare so
lo et gressus glomerare superbos. Cocles. i. luscus vel lusca. i. alterutro oculo captus Cocles

Hospes. Hospes qui queve ad hospitium recipit aut recipitur: et capitur pro peregrino. Ex
plurimi ubi de scimna dicit; Papi. v. Theba. Pulbeat vos foriter benigne hospitio. Lu
canus lib. v. Hospes in externis audiuit cunctis his. Hospites proprie sunt amici
diversorum oppidorum pagorum aut regionum qui se mutuo recipiunt eo ut alter alterius pa
tria peregrinus est. Ovi. Non hospes ab hospite tutus. Talis amicitia dicitur hospitalitas
vel hospitium. Cice. fuit mihi cum illo vetus hospitium. Et domus que gratis patet hospi
tibus. Que vero mercede patet dicitur caupona aut diversorium. Inuenitur hec hospita
fe. ge. in singulari, et hospita neu. ge. in plurali quidem pluralis nec gen. nec dati
usque inuenitur. Ideo puto hec vno magis esse ab adiectiuo (quod fuisse opinor) hospitus
ta, tum. Hospitalis. i. facilis ad recipiendum et quo tunc diuertimur contrarium inhos
pita. Luc. in iii. Tunc obtulit hospita tellus. In epod. Postulabit mulier que vicina sui
et ab hospita vasa argentea hic substantiue capiuntur. Sta. iii. theb. Hospita pandas
flumina. Ovid. ii. met. In hospita tecta tyranni. Ingredior. Hospitor. i. hospitio susce
Indiges. pio aut suscipior. Indiges homo post mortem inter diuos relatus relatave ex (ut eius
Antistes. vulgo loquar) canonizatus aut canonizata. author Anto. Neb. Ovi. xv. met. de enea.
Antistitia. Quem turba quirini nuncupat indigetem. Antistes in aliqua re summus: et antistes
sacerdotum. i. episcopus femina sepius de antistita aliquando etiam antistes. Vale. maxi. lib. i. Ne
dee vetustis ritibus: perita deesset antistes. Ci in Var. Sacerdotes cerere atque illi
phani antistites maiores natu. Ovi. iii. Met. Tractisque comis antistita phebi dicitur
ab antisto. i. excello. Cice. lib. i. de orato. Utrum quid sit primitio eius artis antistes.
Vates poeta aut poetria et quicumque futura predicit. Verg. quin vatem insanam aspi
Vates. cias. Vaticinor futurum predico. vaticinium. i. prophetia. Interpres qui authorem declarat
Interpres aut aliquid ex lingua in linguam transfert. Interpretor verbum. i. expono et declaro
Heres ad quem defuncti bona iure perueniunt coheres simul cum alio heres. Exhe
Heres. res. i. qui queve exheredatur. i. hereditate priuatur. Pedes pedibus iter faciens
Pedes. Peditatus peditum exercitus: ut equitatus equitum. Ales substantiuum. i. volucris epi
Ales. cenum est sub hic aut hec quidam tamen dicunt esse communis generis: sed perinis Marsus di
cit pro Sallustio accipi tam feminine quam masculine apud Silium lib. v. Tunc ales pre
scia luctus Damnabat vescique placentis alimenta refugit. Ibidem. Tum signa sequens
nulla pulla manu vescitque interitus ales auiabit. Lucanus in illud tertium Phebardi.
Noctis vaga lumina testor, Et socios manes et te mala promouens ales. Aliqui dicunt fe
mi. mali augurium significare. mascu. vero bonum augurium. idque probatur per versus Sili
iam dictos. Vergi. Namque volans rubra fuluus iouis ales in ethra. Dorii que ca
nit altis garrula ramis ales caucique clauditur antro. Mari alitis eximie cauda supe
ba fuit in pauonis. ¶ Diues cuius generis omnis in singulari, sed in plurali neutro ca
Diues. ret saltem in nomi. accu. vocatiuo. Que sunt eiusmodi alia: comes, superstes, locuples, etce
tera hic per ordinem declarata et sunt adiectiua omnis generis per regulam. Adiectiua tria
Diues qui satis habet. Ovid. lib. i. de arte. Addidit extremo matrimonio diues opus
Vale. maxi. lib. ii. Diues et prepotens nature regnum seruat. Naso in ii. fasto. Plu
tus pro diuite grata est regno. Calep. in dictione hospes dicit neutrum plurale esse diuitia
sed nusquam inueni nec audere dicere. A diues est verbum dimito as, vel ditesco dito as. de
uitem vel ditem facio. Comes. i. comitans aut sequens. Verg. ii. ene. Nec comitem hic
Comes asportare creusam. Luc. lib. v. Rerum nos summa sequetur. Imperiique comes. Comes
dignitatis nomen adhuc communis ge. est per regulam. Omnique vtique dat etc. Nam comitissa
barbarum est. Astipulatur mihi Calepi. cum Nebrissensi. Superstes restans post alicuius
Superstes. mortem. Plau. si quid erga me hodie falsi dixeris tibi superstes vxor etatem fiet. i.
diu sit. Ovid. lib. iii. eleg. Post mea mansuris facta superstes opus. Capitur aliquando sim
pliciter pro viuo. Teren. in an. Deos queso ut sit superstes: et viuat aliquando pro presen
te. Plau. Superstitem: et utrumque monitum ne minus absit. Prestes bonus aliquid prestans
Prestes. et genitiuis prestes, unde prestiter apud Macrob. et Martianum etiam latet est qui assistes
Sospes. i. sanus. sospitas. sanitas. Iuue. sa. xiii. depositum tibi sospes erit. Pro femina
Sospes. etiam in prima declinatione sospita dicitur. Ovi. ii. fast. Sospita delubris creditur aucta
nouis. Sospes etiam est saluber. unde Ennius sospitem senatorem dixit. Sospito as. i. in
columen seruo. Hebes obtusus et minime acutus hebeo es. i. hebetem facio. Ovid.
Hebes. Os habes est positeque mouet fastidia mente. Teres rotundus cum longitudine. Verg.
Teres. vii. ene. Hec teretem mos est aptare flagello. Gel. lib. vii. in plurali vero neutra dicere
Secta et teretia. Prepes in altum tendens et velox. Vergil. et prepetibus pennis
Prepes. Ennius apud Macrobium lib. vi. saturnalium refert adsit sospes prepes ferro si qui

mdetur esse subiectum intelligendum est quis. Locuples .i. dives quasi locorum ple- Locuples
nus. Cice. in frumentaria. In prouinciis locupletem et refertam. Persius. In locuplete
penu. Capitur pro firmo certo bono magnoque auctori. Cice. lib. iii. offi. Accedit eo te-
stelocuples. Pomponius. Perpes .i. perpetuus. Inde perpetim aduerbium .i. perpe
tuo. Iusti. li. v. perpetim pecie fortunam publiquam quesitibus iteram. In hymnio. Perpes Perpes.
corona presulum. Ales .i. velox. Sillius. Aliue vectus equo. Inquies .i. inquietus. Ales.
Sallust. apud Priscianum. Nobis primi dissensionis vitio humani ingenii euenere Inquies.
quod inquies atque indomitum semper in certamine libertatis aut glorie aut dominatio
nis agitur. Inquies substantiuum femininum est. Plini. Ex ebrietate fit inquies no-
cturna. Quies etiam olim adiectiue repertum est pro quieto. Ennius apud Priscia
num. Namque eius mente facit fortuna quietem. Licinius. Num nimiopere mili Quies.
tes quietes velebant esse. Veges pro vegetus adiicitur dictis a Bacho nostro. Ve-
ges etiam vel vegetus a. um .i. sanus et incolumis: et proprie ad corpus pertinet: vi Veges.
gens ad animum: vegit ac [illegible] Pomponius. Animos venus veget voluptatibus .i. re-
creat etc. Mansues .i. mansuetus. Plautus in asinaria. Reddam ego te ex fera fame Mansues
mansuetam. Actius in melcagro. Mia mansues est. Impes pro impetuoso adiectiuum Impes.
esse volunt: pro impetu substantiuum masculini generis. nos cum nihil impes. nusquam
legimus sed obliquum solum huius impetus ab hoc impete his impetibus inue-
nimus reperimus. Trigemes .i. triplicis generis additur adiectiuis iure a Georgio Trigemes.
Valla. Expes .i. sine spe cuius obliquos non inueni. Multa a pes composita adiecti Expes.
ua sunt ut bipes habens duos pedes sic tripes quadrupes octipes multiplex cen Bipes com
tipes. Seguipes .i. tardus: latipes latos pedes habens: ut anas et anser. Callipes posita.
nusquam legitur apud doctos: sed callipedes in nominatiuo singulari: quo significat
nunquam progrediens sumpto adagio a motu et gesticulatione callipedis histrionis
Alipes et acripes .i. velox quasi alatos et acres pedes habens ab acer. Nam ab ias cri
pes .i. crespes pedes habens. Hec non penitus refugiunt neutrum plurale quia Plini Quadru
quadrupedia dixit. Quadrupes per se quasi fixum sumitur per regulam. Mob. le pes.
pro fixo et aliquando in masculino genere. quia intelligitur equus aut ceruus. Ver
gilius. Saucius at quadrupes nota inter tecta refugit. Aliquando in feminino: quia
intelligitur bestia. Item nulla neque amnem libauit quadrupes. Per eandem regu-
lam alia quedam per naturam adiectiua quasi substantiua ponuntur: ut loripes: Loripes.
id est contractos et contortos in modum lori pedes sine crura habens. Iuuenalis. Sonipes.
Loripedem rectus derideat Ethiopem albus. Sonipes: id est sonus quia magnum
sonum pedibus facit. Cornipes quasi corneos habens: id est equus. at semipes enim Deses.
no situm est pro dimidio pedis: et sesquipes: id est pes cum dimidio: masculina sunt
ut pes. Nonnulla a sedeo adiectiua sunt ut deses piger. Claudianus. Desidis auri Reses.
ge non audit currus habenas. Luca. in ix. Natura deside torpet. Desidis inertia
ignauia pigritia. Reses id est residens et quietus et ociosus ab opere quod exercere
solebat. Liuius libro ii. Tam vere patres resi. dum in vrbe plebem incertum manere tam
en adire. aliter Virg. Cetera qui semper patrie residesque potabit. Tulli. sed in arma presses
viros. reliqua a sedeo magis sunt ciuium communia: ut preses qui vel que presidet Obses.
Obses qui vel que ob fidem pignori datur.

Is dabo femineis: sunt mascula piscis et axis.
Glis callis: vermis lotularis acynacis orbis.
Et cenchris dictis postis cum sanguine fascis.
Et fustis mensis collis caulis quoque follis
Et cassis torris: quibus addes pollis et ensis:
Sic delphis cucumis vomis compostaque ab asse
In is finitum lapis vnguis aqualis aprilis.

¶ Nomen in is est femininum ut hemorrhois idis serpentis cuius morsu sanguis omni Hemor.
bus e corpore fluit. lacrime sanguinarie dicitur. Luc. Ius non stare suum miseris pastura rois.

Assis crurorem. Squamiferos ingens hemorrhois explicat orbes. Etiã est quidã morb⁹
Noualis Assis .i. acer: assula paruus assis. ten. espacii. asiicul⁹ etiã p assercurculus inuenit̃. No
Curulis. ualis .i. ager q̃ renouat̃ semine. Verg. Alternis idẽ tonsas cessare nouales legit̃ q̃
hoc nouale. Idẽ impius hec tã culta noualia miles habebit. Curulis: sella cõsulis
aut pretoris: sʒ natura mobile est vt curulis magistratus: curulis sella: curule ebur:
nam selle curulis ferme ex ebore fiebãt. Hor. lib. i. epist. de pp̃lo Cuilibet hic fasces
dabit eripietq̃ curule. Cui volet importun⁹ ebur. Luc. lib. iii. Pretor adest vacuaq̃
loco cessere curules. Bilis cholera et ira. Ne moneas bilẽ. Cratis rara cõnexio fer-
Bilis. ramentorꝶ: aut lignorꝶ. hinc cratis ferrea viminea ₇c. singulare rarũ est. Vallis loc⁹
Cratis. declinis p̃codẽ dr̃ hec valles. Verg. Est curuo anfractu valles accommoda fraudi.
Vallis. Conuallis rotũda vallis mõtibus septa. Vasis lapis aut lignũ portans colũnã aut
Basis. statuã. Crassis tẽperamentum. Phrasis elocutio: sic pestis vestis ₇c. ¶ Tollunt̃ a
Crassis regula multa masc. ge: vt piscis nomẽ cuius diminutiuũ est pisciculus. pisc or piscalis
Phrasis pisces venor. expiscor .i. caute exquiro. piscatus us. vl .i. piscatio piscator⁹: ad pisca
Piscis. torẽ pertinẽs vt nauis piscatoria. Piscarius idẽ vt ham⁹ piscari⁹: etiã q̃ pisc es vẽ-
dit femina piscaria dr̃. piscaria locus vbi pisces vẽdũtur. Varro. nullus tn̄ piscaria
piscis erat. Piscosus piscibus plen⁹ ₇ vbi facile est piscari; pisculẽt⁹ idẽ. piscinalis
ad piscẽ ptinẽs vt piscinalis sella. a piscis etiã est piscina et alia quedã lõgius esset
si oĩa vellẽ declarare. Axis stipes vel lignũ teres circa qd̃ rota currus vertit̃. ₇ capi
Axis. tur p toto curru et p parte celi quẽ polum vocant. Etiã est ita quedã indice: et sic
est femininũ. Axũgia est pingue quo axis vngitur. Glis aial nõ est absimile muri.
Glis. Gliratium locus vbi nutriũtur glires. femininũ glis gliris et glissis barbarũ cense-
mus. licet Verulanus et Bergomas cum Alexãdro ponãt: nõ pbẽt. Mart. Sopni
Callis. culosos ille porriget glires. Callis via trita. Verg. lib. viii. Rara per cõcultos duce
Vermis bat semita calles. Vermis vrim. a vertẽdo q̃ sese torquẽdo repit. Vermino vermi
Sotularis nas: vermes habeo. Sotularis: calceus: apud veteres non inueni. hanc voculam
Acynacis vsus tamẽ Hiero. cõtra Iouinianũ. hic sotularis quẽ cernitis videtur vobis nouus
et elegans. sed nemo scit preter me vbi premat. Acynacis .i. gladius ₇ proprie Me-
dus vel persicus. Hora. i. car. vino et lucernis medus acynacis. Hiero. contra Ioui
nianum. Extorsit acynacẽ de manu et latus eius transuerberauit. Ald⁹ vult in es
desinere: qz grece scribitur per ita ⸮ Orbis res rotunda circulus diminutiuũ est or-
Orbis. biculus. Sunt qui dicãt olim etiã femininũ fuisse. Cenchris quidã serpẽs. Luc. li.
Cenchris ix. Et semp recto lapsurus limite cenchris. Est etiã auis ex accipitrum gñe: latine
Vectis. Tinniculus dicit̃ ₇ pouthus corinthi. Vectis instrumentũ quo clauditur ostiuʒ. est
Postis. quoq̃ lignum teres quo aliqd̃ vehitur: aut portat̃: vt vectes arce. Itẽ vectis insula
Sanguis. quedã thylus versus et sic est femininũ. Postis latus ianue aut porte. Verg. Herẽt
parietibus scale postesq̃ sub ipsos nituntur gradibus. Sanguis .i. cruor pprie tamẽ
Fascis. sanguis qui est intra venas cruor fusussiue sanies ponit̃ pro genere. ponit̃ etiã p
vita ₇ pro pctõ. Fascis pondus aut res ligate ad portandum: ₇ pro onere ponitur.
Verg. Ego hoc te fasce leuabo: fasces pluraliter capitur, pro cõsulatu aut pretura:
qz lictores .i. satellites preibãt magistratũ cum virgarũ fascib⁹. Fustis baculus. fu-
stigo as .i. fuste batuo. Mensis notum: mẽstruus aut mẽsurnus quod per singulos
Mensis. fit menses. Collis .i. monticulus: hinc Roma septicolis. dicta est Collicul⁹ paruus
Collis. collis. Caulis stipes herbe ponitur nõnunq̃ pro brassica: hinc adiectiua sunt vni
Caulis. caulis: id est vnum caulem habens: sic multicaulis ₇c. Plini. Carduus multicau
lis est ₇ ramosus dr̃ pro caulis colis vt p cauri⁹ coris: et de pẽnis ₇ caulis quãdoq̃
dicit̃. Plini. Boum caudis longissimus caulis. Idem pennaruʒ caules preciosi nõ
Follis. crescunt. Follis instrumẽtum quo attrahit̃ ₇ emittit̃ ventus. hinc folliculus ₇ plu
Cassis. ra signat vt pillam ₇c. semp aũt est masculinũ. Cassis intelliges vũ recte signat: nã
Torris pro galea femininũ est: vt in declinatione ostendã. Torris lignũ ardẽs vel adustuʒ
Pollis. Lactantius. Titionẽ vulgus appellat extinctũ sopitũ torrem semiustũ extinctũ. Pol
lis flos tritici masculinũ esse dicit Diomedes. hinc pollinarius pollinaria pollina
Ensis. rium ad pollinem pertinens vt cribrum pollinarium. Ensis .i. gladi⁹ mucro spatha
Delphis hinc ensiculus paruus ensis. Delphis .i. delphin marina belua et signũ celeste p eo-
Cucumis. dem delphin⁹. dr̃ Auienus in arato. Tum curu⁹ caudã subit inter sydera delphis.
Cucumis herba cuius fruct⁹ pepo. ₇ apud palladiũ melo dr̃: qdã tñ dicũt pepones
diuersos esse a cucumere. Verg. Ceruleus cucumis. Cucurbita longe aliud signifi-
Vomis cat. Vomis ferramentũ arati. Ouid. Saucias et duram vomere adunco humum.

¶ Masculina etiam sunt composita ab asse: vt semis: id est dimidium assis. Tressis
tres asses. sic octussis, vigessis, centussis &c. que sunt ponderum aut numerorum no- Semis.
mina. Persius. Et centum grecos curto centusse licetur. In digestis de vulgari & pu- Centussis
pillari substitutione. Si pater. Et vnus semis apud te maneat. Tressis quasi adie- Tressis.
ctiuum capitur. Persius. Homo est non tressis agaso. Masculina item sunt in nis finita
vt panis penis .i. cauda funis .i. restis crinis lycnis .i. lycen. Celsus li. iiii. lycnis vbi
affectus est ignis &c. Lapis grece lithos dicitur & minor est saxum maius asperi⁹
duriusque. Unguis durities digitorum tam in auibus ceterisque bestiis quam in hoie. Un- Penis.
guiculus paruus vnguis. Ouid. Terret minimo pene stridore columba Unguibus ac Lycnis
cipitris saucia facta semel. Aqualis vas in quo affertur aqua aqualiculus pecorum Lapis
ther metaphorice pro ventre capitur. Persi. Pinguis aqualiculus propenso sesquipede extet. Unguis
Uarro. Ab aqua aqualis est dictus. Aprilis nomen mensis. sic masc. sunt sextilis quintilis: que Aqualis
per naturam adiectiua sunt: & quasi substantiua ponuntur: quia intelligitur masculinum mensis.
ouis pasali femininum est. Gellius pro minima multa docet esse masculinum lib. xi. cap. i. Aprilis Ouis.

Hic aut hec finis clunis cum corbe canalis.

Anguis & halcyonis torquis puluis cinis amnis.

¶ Noia hic posita sunt dubii ge. Finis terminus siue extremitas in vnaquaque re
Uer. eneid. Quem das finem rex magne laborum. Idem. ii. eneid. hec finis Priami Finis.
Seruius dicit frequentius esse femininum: ita frequenter inuenio Cicero. lib. iiii. ad
Atticum. Neque ei finis est facta. Sil. lib. xv. Finisque est addita dictis. Clunis natis
siue natis tumor. Iuue. Tremulo descendunt clune puelle. Plautus quasi lupus ab
armis valeo: clunes infractas gero. De femi. Hora. quod pulchre clunes breue quod ca- Clunis
put ardua ceruix. Corbis vas vimineum de masculino non succurrit testimonium nisi
placeant Antonii Nebrissensis: pluribusque grammaticorum: cum Seruio opinor: sepius Corbis
esse femininum. Cice. pro Sexti. messoria se corbe contexit. Corbio qui facit corbes. Canalis.
corbula parua corbis. diminutiuum est hec corbula: apud Catonem & Columel. Ca-
nalis lignum canatum aut quiduis aliud per quod aqua fluit in vsus sepius masculinum:
est licet id Seruius neget. Uerg. in Enei. quod si diuersos emittat terra canales. Seneca
lib. iii. naturalium questio. Seruitissimos canales tenet iurisconsultus. ff. de riuis. l. si
seruus. Si quis nouum canalem &c. Liui. iii. canalem qui &c masculine expixit. de femini-
no non succurrit testimonium. Nebrissensis dicit catonem & Uarronem feminine extu-
lisse: diminutiuum est hec canicula: vel quod frequentius legitur canaliculus. Senec.
lib. viii. Excipienda sunt a ferrucea facto canaliculo. sic Colu. Uictu. pluresque. dr. etiam
hoc canale teste Calepino: quod eum puto dixisse propter ablatiuum canali quem semper inue-
nio: nunquam secundam vocalem canale. Papias i. syl. flumina demerso trahit intemerata
canalis occulto meatu. Uerg. in Enei. pressoque canali. Sene. i. natura. quest. Amnis
canali suo flumina primum refunduntur. In eodem. Quibus tot rem in canali suo
cursus est. Liui. lib. xxiii. ab vrbe. Utraque est in capitolio canali vno discreta. Apul.
lib. xi. meta. Canali derecto pergas ad ipsam orci regiam. Anguis serpens melius Anguis
est masculinum vt diminutiuum anguiculus. Ualerius mari. lib. Anguis eximie
magnitudinis visus e conspectu abiit. de feminino in eodem lib. Angues due occul-
to prolapse. in eodem. Subito ex vna parte prolapsam vnguem prospexit. Corne. ta- Halcyonis
citus. Uiam olim anguem in cubiculo visam narrare solitus est. Halcyonis auis mari-
tima in arenis medio fere hyemis oua deponens. Sulpitius dicit esse coiosthis. Ego Torquis.
dubii vel epiceni sub hic vel hec dr. etiam halcyon & halcyone & latine alcedo dicit.
Torquis colli ornamentum & summi pectoris vt circulus aureus flexilis obtortus de ma-
sculino Uegetius lib. iii. Quibus aureus torques ob virtutis premium dabitur. Sil. lib. iiii.
Colla viri fuluo radiabant lactea torque. Li. lib. vii. vno torque spoliauit. Sue. to. A-
ug. Lapsu debilitatum aureo torque donauit. Papi. v. the. Colloque decorus. Torques
in hostiles cecidit per vulnus arenas. de feminino. Propti. Torquis ab incisa decidit
vnca gula. Gel. lib. ix. Torquem ex auro induuitque quam ex hoste qui occiderat detractam
induit. Iustinus lib. xiii. Torque aurea donatus. sic Apuleius hieronymus plures que. Dici-
mus pro solo hec torques vt vulpes. Puluis sepius masculinum: nam apud solos Proper-
tium feminine legitur vt lib. i. sit mihi precipue puluis hetrusca dolor: & lib. ii. Et duo Puluis
sint versus: qui nunc iacet horrida puluis. Cinis sit tibi masculinum: quia solus Catul- Cinis.
lus (quantum colligere potui) feminine dixit: Troia virum et virtutum omnium

Amnis. acerba ennis Amnis sit tibi mas. vi m. q: sol. Vale. dixit feminine locasse z plau. in mercato. Neq: mihi vlla obsistat amnis. Est aut̃ fluminis. Funis .i. restis tam masculinũ nũc est. Luc. tñ feminine apud Gelliũ ait Aurea de celo dimisit funis in arua
Funis.
Retis. Retis p̃terea femininũ esse dicũt. Plau. tñ masculine dixit in rudente. Nen video p
Edilis. ferre vic. viduũ reté sine squamoso pecu. ¶ Edilis cuius gñis: masculini: q: ex officio soli viro cõuenit. Est q̃ sacras p̃uatas edes p̃curat. Item q̃ frumẽto p̃est z ciba rijs. hic grece agoranomus dr̃. Edilitas est ipsa dignitas: vobis rl'az. Oms viro zc.
Molaris. ¶ Molaris cuius gñis est masculini per subauditionẽ. est em̃ natura adiectiuũ et in te. ligit lapis vel dens per regulã. Mobile p̃fixo. Que sunt alia in is ad hãc rl'az referenda: multa sunt vt maxillaris: scz dens auricularis .s. digit'. Annalis scz li
Maxillaris. Auricularis. ber rarenter singulariter lectum. pugillaris scz calamus. anularis digitus. Consu laris: scz vir qui fuit consul aut cõsulatu dignus: Suetoni' in augu. Feminã consu larem vocat consulis vxorẽ. Cardinalis vir p̃cipuus circa quẽ fides Christiana
Annalis. vertitur: virtus cardinalis: id est principalis. Officialis scz vir iugalis .s. equus aut
Cõsularis. bos qui iugum habet: adiectiuũ est: vt vinculũ iugale .i. copula matrimonij. Vergi.
Officialis. Cui vincula iugalia cure. Riualis riuũ eundẽ patiens .i. vir eadẽ amãs. maialis
Iugalis. porcus castrat' adiectiuũ est: si dicas maialis ram'. Patruelis ad patruũ spectans
Riualis. vt patruelis origo. Quasi substãtiuum cõis generis est: q: intelligitur filius aut fi
Maialis. lia. patruelis meus est patrui mei filius. Natalis .s. dies eiusmodi plura notabit
Patruelis. diligens p̃ceptor. ¶ Ciuis cui' gñis? Cõmunis. q: viro z femine datur per regu
Natalis. lam. Quicquid vtriq: datur zc. Ciuis vrbis colonus aut colona a coeũdo. ciuitas
Ciuis. ciues ipsi z ius ciuiũ. Cõciuis latine non dr̃: licet Laurẽ. Valla z plures neoterici
Conciuis. sine authoritate vtantur. Cice. lib. iij. Tus. questio. Legim' librũ Clitomachi quem ille euersa Carthagine misit consolandi causa ad captiuos ciues suos. Ita dicens. Petr' est ciuis meus nõ cõciuis: vt (qđ idẽ significat) est municeps me' nõ cõmuni ceps. Luc. lib. viij. Illa quẽ toto tẽpore belli vt ciuẽ videre suam. discedere cernens ingemuit populus. rusticus diceret cõciuẽ. plura possem in hanc rem testimonia ci tare nisi hec abunde satisfacerent. A ciuis fit ciuilis z ciuicus zc. Que sunt alia per
Samnis. eandem regulã cõis gñis: Samnis populi nomen: cuius regio Italica Samnium z Aprutiũ dr̃. melius est mas. q: femina dr̃ Sãnitis. veteres dixerũt hoc Sãnite. Li. lib. x. tamẽ a Samnitis a. um. dixit cohortiũ Samnitiũ paulisper recruduit pu
Iuuenis. gna. Iuuenis sepe mas. licet de puella Ouid. ad dixerit: Et Apul. vij. met. vasa. qua dam honesta iuuene ¶ Testis qui vel que testatur figurate neutris iungitur. Hora.
Testis. Testis thesaurũ fuimẽ. testes etiam sunt testiculi z masculinũ est. Hostis inimi
Hostis. cus p̃duellis idem. Papi. ij. theb. Hostẽ occupat amplexũ. hic fe. est. Olim hostis
Perduellis. dicebat peregrin'. vñ hostiliter hostic'. Canis q: sexus facile discernit cõis gñis.
Canis. Canis venaticus q̃ venat: villatic' q̃ custodit villã: pastoralis aut pastoric' q̃ tuet
Affinis. gregẽ. Affinis viri aut vxoris cognat' cognata ve vt socer socr' gener nurus vitri
Exsortis. cus nouerca: priuignus priuigna leuir glos aliqñ adiectiuũ z significat p̃pinqu'
Sodalis. Exsortis .i. exul. Sodalis quasi simul edalis est cõpotor z familiaris in leuioribus
Contubernalis. hinc sodalitas z sodalitiũ. Contubernalis cohabitans et sodalis. cõtuberniũ z cõtu bernalis .i. sodalitas. ¶ Libys gtõ libyc' e masculini est q: femina dr̃ libyssa z liby stis ijs. Est aũt libys alias libyc .i. Aphricanus. Lucanus in .xi. Pãnonis haud aliter
Libys. postice nym leuior visa. Quũ iaculũ parua Libys amẽtauit habena. Antonius Ne brissensis intelligit de viro libyco. Omnibonus vero de puella: q: Verg. dixit. Vir ginibus Tyrijs mos est gestare pharetrã. masculinũ dicit esse libex go. vero assens tior Nebrissen. q: virgines Tyrie venãtur nõ cõtinuo viri a venatione abhorrent. et libs nõ p̃ hõie Libyco dicimus sed p̃ vẽto Aphrico. Silli. li. 4. Tubeq: libyssa. Ver. v. en. Horridus in iaculis z pelle libystidis vrse. ¶ Tricuspis: cui' ge. cõis in recto
Tricuspis. per regulã. Quicq̃d vtriq: dat: in obliq̃s ho ois ge. per illam. Adiectiua triũ zc: q: etiam neutris iũgitur. Ouid. Positoq: tricuspide telo mulcet aquas rector pelagi. Tricuspis .i. tres cuspides siue acies habẽs. Idem dic de bicuspis. Phil. Nunc fors
Bicuspis. tasse .i. bis terq: totum matra bicuspes Arripuit baculusq: sacer solumq: supplex.
Dis ¶ Dis cuius ge: cõmunis: q: est prior vox adiectiui neutrũ est dite. sic hic z hec dis
Dite. et hoc dite. huius ditis huic diti id est diues p̃ illã regulam. Esto genus z varium zc. Inueniuntur licet raro tam dis quam dite pro diues quãuis celebres quidã grãma tici negent. Terent. in Adel. Dis quidem esses Demea et tuam rem constabilisses id est diues teste Donato. Vale. Flaccus lib. ij. Non ypulos nõ dite solũ nõ ylla pas

tenti regnis pete. Hora. I. sermo. A thco pectore tenente ditem Asiam. Lucr. in. iiii.
Nomilie Lybiae posuerunt ditia gentes. Templa dito. i. divitem facio.
¶ Sunt nonulla adiectiua in is? Sunt certe ppe innumera. et omnia sub iis sunt cõ — Adiectiua in is.
munis ge. sub e neutriq regulã. Esto genus variũ &c. vt hic et hec fortis et hoc forte
sic dulcis leuis &c. inter q multa sunt. cõposite figure quorũ simplicia sunt substan
tiua vt infamis. i. diffamatus. cõfinis. i. ppinquus. exanguis. i. exanimis. perẽnis. i. — Iugis.
perpetuus iugis. i. cõtinuus. comis. i. benignus. comiter benigne. Immanis valde — Comis.
magnus et crudelis. segnis. i. piger. Insignis. i. nobilis. tam in bonũ q in malũ capit — immanis
vt insignis senator insignis latro. bipẽnnis habens duas pennas: et q vtramq par — Segnis.
tem acutã p habet. Ver. Ferro sonat ita bipenni q quasi substantiuũ femininũ est — Insignis.
q intelligit securis vt ascilis qi intelligit auis. hic et hec scholaris et hoc scholare — Bipennis.
ad scholã pertinẽs. Hie. ad Damasum pa: Nec autem. Quintiliani flosculis et scho — Scholaris.
lasti declinatione mulcende. Pruden. in Cassiano. Scholare murmur annotantes
scripserant. pro eodem dicit scholasticus ca. cũ. vel disciplina scholastica. Substã
tiue aũt scholasticus est puer dicendi gratia scholam frequẽtans. is. a doctissimis
nunq scholaris dicit. Unde quidã barbare inscripsit librũ de disciplina scholarũ.
neq is fuit Boetius: nimis cũ abhorret ab . . Loctiano elogo: verũ et docuit vnde
cunq doctissimus Ascensius: cui refragatur Baptista pius: in hoc licet aliõqui do
ctissimus mea quidẽ in hoc hallucinans. neq Quint. dixit scholarium: sed schola
rum. teste Regio: sic: In ipsos demq cetus scholarum leti et alacres conueniẽt. — Curialis.
Uulgo tamẽ (vt multa alia) mendose legitur scholarium. Curialis aliqd ad cu
riam pertinens vel aliquis curie. Lenis. i. non asperiter.

Os maribus detur: sint neutra chaos melos os os:
Atq epos. hec arbos dices: cui iungito cos dos.
Cum multis grecis: per us hec vertere latini.

¶ Nomẽ in os desinẽs est masculinũ: vt ros: humor qui sereno tpe fluit supernitro — Ros.
ridẽtius rore plenus. roscidus rore perfusus. vt roscida mala. roro roras. i. humorẽ in- — Isthmos.
star roris paulatim demitto. irroro madefacio irrigo. Isthmos terra angusta inter — Logos.
duo maria logos. i. sermo verbũ ratio quidam vnde putant esse neutrũ. plautus in — Chaos.
menechmis. Loquendo vir e merito sua culpã pauca nõ longos logos. Cl. Ego te ter — Melos.
to scio oẽs logos qui in ludo dicti sunt animaduertisse hinc fuit dialogus collocutio — Os.
vel disceptatio. Epilogus conclusio. Catalogus per ordinem enumeratio: a logus — Argos.
mult; polylogus verbosius quo sunt omnia masculina. Excipiunt a regula pauca — Arbos.
neutri generis. Chaos confusa rerũ materies. ex qua multi phi crediderunt a deo — Cos.
mundum esse factum. capitur, pro nocte et inferno vt terrũ chaos sillabitur. Quidaz — Dos.
vt greci aspirationẽ syllabe priori dant: alii posteriori. Melon. i. dulcis modulatio. — Glos.
Melos insula vere adiacens est femininum generis per regulam. Insula et vibs regio. — Os grecũ in us vsũ:
vt chios pathmos naxios samos rhodos &c. os ouis et os ossis nota sunt. Epos car
men heroicum. Hora. Forte epos acer vt nemo. Uari⁹ scribit. Argos oppidi nomẽ — Papyros.
neutrum ostẽdi in regula: Insula et vibs &c. Feminina sunt arbos. id est arbor cõs — Arctos.
lapis quo ferrum acuitur. coticula parua cos et lapis quo approbatur aurũ. Dos — Balanos.
quod sponso cum vxore datur. Plautus in asi. Dotem accepi imperium vendendi. — aut us.
Capitur pro quouis dono vel gratia. Sueto. in tito. In puero statim corporis ani — Eremus.
miq dotes explenduerunt. Glos. id est mariti soror vel fratris vxor. Et signifi- — Periodos.
catione femini. gñis est per reglam. Esto feminieũ &c. ¶ Feminina sunt multa greca — aut us.
in os que in us vertũt latini: vt papyros aut us. frutex vel arbuscula. Egipti mas — Methodos.
sebant. chartam in quibus scribebant: nunc linteolis contritis fiunt: p uoce scribto no — aut os.
mine. papyrus bibula que superponit inscripture recẽti. Papyr⁹ emporetica est — Synodos.
qua mercatores vtuntur ad imponẽdum piper et similia. Arctos vel tos. i. vrsa signũ — aut us.
celeste balanos aut us: nux aut glans . . . balanus . . . eremos — Byblos.
vel us. locus desertus. Periodos vel us. i. circuitus. methodos vel us. transitus et — Diphtongos.
doctrina. Synodos vel us. i. cõuentus. Exodos vel us. i. exitus. byblos. i. papyr⁹ iu- — theotocos
cus et liber. hinc byblion. i. libellus. Diphthongos vel us. vnicus duarũ vocaliũ — Abyssos.
sonus. Theotocos. i. mater dei. Abyssos vel us. immensa profunditas. Iudicia tua — vel us.
abyssus multa. Talia sunt multa herbarum fructicũq nomina: vt amaratus her-

ba que vulgo maiorana dr. sampsucus idem. Nardus: costus: ⁊ similia. dicim⁹ etiā
Sāpsuc⁹. neutraliter nardū ⁊ costū. sunt herbe aromatice. vbi nardus pistica vel nardū pisti
cum .i. bonū ⁊ pbatū. a pistis .i. fides. Nardinū est vnguentū ex nardo. pseudo nar-
dum quasi falsū .i. nardū est herba nardo similis. Quedā masculina legūt: qr re
hiacynth⁹ ferūtur ad flores vel ad pueros. qui i eas herbas ꝯuersi esse dr̄r. vt hiacynth⁹ croc⁹
et achantus. hiacynthus viola quedā ⁊ gēma violacei coloris. Verg. Et pinguem
tiliam ⁊ ferrugineos hyacynthos: zacyntos autē vel us. insule nomen est fe. ge. per
regulā. Insula et vrbs regio. Vergi. Crocumq; rubentē dixit masculine. vt vult Ser-
ui⁹ Salustius ꝯo in neutro gñe crocū dicēs. In qua crocū gignit. Croceus vel cro-
Crocus cinus lutei coloris. Ver. Et circūtectum crocco vel amen achanto. quidā herbā esse
Byssos vl. dicūt: alij arborē spinis plenā. Byssos vel byssus lana colore ferē aureo. vnde fiunt
us vestes byssine. Antidotos vel antidotus .i. medicamētum ꝯtra venena datū. Gelli.
Antido- lib. xiiii. Huius regis antidotus celebratissima q̄ mitridatios vocat. dr pro eodē hoc
tos: vl' us. antidotū. vt hec cost⁹ et hoc costū. Alabastrites vel us. genus marmoris exquo fie
Alabastr⁹ bant vasa vnguentaria q̄ alabastri dicūtur. Politia in miscella. Quib⁹ alabastrus
Alabastrū vnguēti plena putrere videt. dr p eodē hoc alabastrū. Martia. Quod cosmi redo-
lent alabastra focis deoꝝ. ⁊ hic alabaster. Cice. lib. ij. aca. Quib⁹ etiā alabaster ple
nus vnguenti putescere videt. Item femi. sūt nola gēmaꝝ. vt chrystall⁹ sapphir⁹
Crystall⁹ amethystus ⁊c. q̄ grece sūt in os desinūt. Authoꝝ ꝑ appet. Rigētes dura barbara
iūcta chrystallo. dr quoq; chrystallū. Pli. lib. xxxvij. Smaragd⁹ in quo exculpta fue
rat amymone. Interi eiusmodi nola in masc. legūt ge. Pli. smaragdi scythici sūt no
Chrysoli bilissimi. Prudē. In gēs chrysolithus natiuo interlit⁹ auro. hec aūt diuersitas fit. qr
thus intelligi pōt lapill⁹ vel gēma p̄ rēam. Cōis ꝑprio ⁊c In qua re doctissimoꝝ vsus ser
uādus est. Ex dictis aliqua quīdā latina fiūt ab Alex. et alijs superflue accipiūtur.

¶ Quare dictū est in regula. Cū multis grecis: qr nō oīa greca

zelus. in os que latini vertunt in us: sunt generis feminini. Nam multa etiam masculin i
Gyrus sunt. vt zelos us .i. emulatio vel amor. logos isthmos iā dicta gyros vel us .i. circu
Gōphus. lus vel ambitus: hinc gyro as circundo: regyro: retrogyro. Gomphos gomph⁹ .i.
Cyclos clauus. cyclos cyclus .i. circulus. planos us .i. deceptor. sycophanta. Talia sūt mil
Planus le: de quib⁹ apud latinos non inueni certam regulā. ideo authoꝝ vsus diligenter
Philoca- inuestigetur. Quedā sunt cōia teste Prisc. vt philos vel us .i. amator vel trix. sapien
los tie. Philocalos vel us. amator vel trix boni vel pulchri sic cōis ge. est tyrannos vel
Chirono us .i. crudelis princeps: teste Seruio in illud. vij. enei. vbi tyrannus pro rege in bo
mos nam partē capit. Pars mihi pacis erit dextrā tetigisse tyrāni. Sic (vt multi volūt)
Bubalus cōis ge. sunt. chironomos vel us. bubalos vel us. et camelos vel us. Chironomos
Camelus. est qui lege quadā manuū aues ⁊ cetera esculēta diuidit. Pro eodem chironomon
montis. Iuue. Saltātem spectas et chironomonta volanti cultello. Chironom⁹ est
et monos lex. Talis ars chironomia dicit. Bubalus ge. cōis esse vt camelus teste-
tur etiam Calepi. ⁊ est animal simile boui siue bos siluester. hinc bubalinus a. um.
Bos. nā bubulus a. um. a boue est: vt lac bubulum. Camelus est aliud animal notum.
Quedam sunt neutra. vt chaos vel us. pelagos vel us.
¶ Bos cuius gen⁹ est cōis: qr tam vaccā q̄ taurum signifi. vb' ferius facile discer
Custos nitur: per regulā. Quicquid vtriq; datur. Ouid. Bos quoq; formosa est. Verg. Ille
meas errare boues .i. vaccas Que sunt alia in os latina cōis ge. per eandē regulā
Custos qui vel que custodit figurate neutris iungitur. Iuue. enim saxis custodib⁹
Sacerdos inquit. Pro femina etiam hec custodia adeo vocatur abundans. Custodia etiam
capitur pro ipsis viris qui custodiuntur. vt in annotationib⁹ ostēdit Beraldus. femi-
per tamen est feminini. ge. vt inuētus. hec excepiat p iuuenib⁹. Sacerdos deo dicat
tus dicata vel ad sacrificia facienda. Sacerdotium sacerdotis dignitas. Vergi. Ne
Compos scui magna sacerdos. Abundans est: quia femi. etiam sacerdotissa dicitur a Gellio
Compos .i. potens impos impotens: vt compos voti, impos animi.

Us mas non terne: quod terne est: dicito neutrum.

Aceruus. ¶ Nomina in us secunde aut quarte declinationis sunt ge. masculini, tertie vero
Manus neutri. Exempla prioris partis. Aceru⁹ id est cumul⁹ aceruo as. id est cumulo as.
Neuus Manus equus mansuetus et paruus. Neuus macula in corpore. Ouid. Null⁹ in
Lembus egregio corpe neu⁹ erat, nouolus neuis plen⁹, Lemb⁹ nauis piscatoria, hinc tamen

fe.ge.diminutiuũ inuenitur lẽbula. Val.maxi.lib.j. Lembulã eis derisus gratias miserunt. Limbus fascia ambiens extremã partẽ vestis.diminutiuũ est limbulus et limbellus sic dicimus limbus serius.limbus pelliceus.Capit̃ p quauis extremitate vt limbus inferni. Nimbus repentina pluuia ⁊ tẽpestas:nimbosus nimbo plenus.hec et mille alia sunt scd̃e decli. Sequentia cũ multis aliis sunt quarte decli. Casus ruina et cuctus Census pecunia vel substantia. Oui. In precio preciũ nũc est dat cẽsus honores. Cẽsus amicitias pauper vbiq₃ iacet. Sensus quo sentimus. Metus timor Luctus dolor.sic auditus/cultus/gustus/fruct⁹/fret⁹ ⁊c. Exempla posterioris partis vt corpus/hulcus/vulnus/thus/ius/onus/pectus/tp̃s/latus/mun⁹ ⁊c.declaranda in scd̃o.li. Excipiuntur multa in us.gre.fe.ge.scd̃e decli.que grece in os desinunt vt papyrus/arctus/balanus/eremus/periodus/synodus methodus/biblus/diphtongus/abyssus/nardus/costus/cristallus/alabastrus/antidotus/⁊ multa alia p exceptionẽ a regula. Us mas non teme. Exceptio p̃cessit ibi. Cum multis grecis p us hec vertere latini bene cõmẽdant̃ memorie:q₂ non repetẽtur. Dixi figurate mas p masculino genere cum Antonio Nebrissensi pluribusq₃.

Lembus
Limbus
Nimbus.
Casus.
Census et sensus quid discriminis habeãt.

Femineum domus est:⁊ vannus humus colus aluus.
Et tribus atq₃ manus ceu porticus ac acus idus.

¶ Excipiuntur a priore parte regule pauca feminini gñ.domus partim scd̃e partim quarte vt colus:⁊ q̃ tm̃ scd̃e decli.sunt vãnus hum⁹ alu⁹ reliqua sunt quarte decli.⁊ idus tm̃ est plis nũeri. Dom⁹ est edificiũ ad habitãdum factũ ex tecto ⁊ parietibus.improprie p quocũq₃ habitaculo sumitur vt p tẽplis ⁊ nidis ferarũq₃ latibus sumit̃ pro familia p gente et patria. Vãn⁹ vas vimineũ,latũ aptũ purgando frumento. Verg. Et mystica vãnus.diminutiuũ est hec vallus vãno as.i.ventilo vt frumẽta purgẽtur. Euãno:extrauãno:humus terra huc facta.hume⁹ a.um.aliq̃d ex humo.humare est in humo sepelire. Colus instrumẽtum qd̃ pẽsa continet a quo fila fusa dicũtur. Cic.ij.de orato.quõ ad me venis cũ tua colu ⁊ lana:hic abltũs est quarte declinationis. At colus tormenti genus solũ est masculini gñ. Aluus venter:sed,pprie ea pars qua sordes effluũt.nõnũq₃ p aluco sumitur nũc solũ feminini gñis est. Ver. Curuã cõpagibus aluũ. Colu.lib.vij. Distentã in pabulis aluũ.olim etiam masculinũ erat. Actius. Maia nemus retinẽs grauido cõcepit in aluo. Alu⁹ per n est fe.ge.q₂ nomẽ arboris:vt pyr⁹ querc⁹ pinus cupressus ⁊c. Tribus p gentes tribulis aliq̃s ex tribu. Hiero.vtit̃ noie cõtribulis p eo q̃ ex eadẽ tribu.est.et est tribulis cõis ge.per regl'am. Quicq̃d vtriq₃ ⁊c. Man⁹ mẽbrũ notũ a cuius similitudie manus dr̃ instrumẽtum nauticũ quo naues harpagonibus rapte tenent̃. Hierony. Ferreas manus ⁊ vncos preparãtia. man⁹ q₃ est multitudo ⁊ potestas:⁊ elephãti proboscis ⁊ scriptura manuũ.manicula est parua manus. Porticus ampla dom⁹ ppter repẽtinos imbres ⁊ vmbrarũ ac deãbulatiõis gr̃a edificata. Sta. Stat porticus alta colũnis. Cryptoporticus .i.porticus subterranea. Cryptos.i.occultus vel subterraneus. Acus instrumẽtum sartoris:itẽ quo sarcinatrix vtit̃ ad discernẽdos capillos ab acuta cuspide. Mart. Figat acus tortas sustineatq₃ comas. Acus similiter feminini gñ.quarte similitudine acus sutorie dicũtur palee frumenti. Colu.lib.ij. Durissime acus eiecte separateq₃ erũt acuẽtibus. Similiter instructio exercitus acus dr̃:q₃ ea pars militũ vehemẽtissima fit ad hostem venerandũ acumine telorum. hic acus aci scd̃e est quidã piscis. hoc acus eris purgamentum frumenti. Idus sunt dies quidã mensis. Anus nurus socrus quarte decli.fe.ge.sunt p r̃lam. Esto femineũ ⁊c.quia solas feminas significãt. Nam anus est vetula hic ⁊ hec anilis ⁊ hoc anile ad vetulam pertinens:vt anilis fabula diminutiuum est anicula. Anus masculini generis secunde est p̃sterior pars verenda ⁊ quidam fluui⁹. Socrus est vxoris vel mariti mater. Nurus est filij vxor. Teren. Vno aio om̃es socr⁹ oderunt nurus. Nurus capitur aliquando pro quauis femina non antiqua.

Domus.
Vannus.
Humus
Colus.
Aluus
Tribus
Manus.
Porticus
Acus.
Acus pro ghe instru cte acici.
Idus.
Anus.
Socrus.
Nurus.

Dat pecus hec pecudis fuscusq₃ palusq₃ salusq₃:
Queq₃ senex:iuuenis:cum seruio:nomina donant
Et virtus incus.at mascula sint lepus ⁊ mus.

poscit. Itacea carbasus, i. velũ aut nauis vlyssis qui ithacus dr. Properti⁹ in fine
quarti. Exhibuit viuos carbasus alba focos: hic vestem ex serico aut tenui lino si=
gnificat. vt apud Ualeriũ mari. lib. j. vbi mascu. gñis est. Quũ Carbasum quẽ opti=
muz habebat foculo imposuisset: subito ignis emicuit: hinc carbasc⁹ carbasea um. Grus.
et carbasinus carbasina um. Grus epiceni gñis. sub hic vel hec. auis est nota. Uer.
j. geor. Strimonie dant signa grues. Hora. j. ser. Decerpta ferentes membra gruis
sparsi. Grossus ficus abortiua que nõ maturescit. Calep. dicit tñ pl'r grossi reperiri
sed fallit. Plini. xiij. ca. vij. Grossus eius non maturescit. De masc. gñe. Hiero. Fic⁹ Grossus.
protulit grossos suos. Colu. li. iij. Grossuli minuti. Celsus. li. v. Grossi in aqua cocti.
De se. Plin⁹. lib. xv. Deprehendasq; in hac hyeme grossos. Et alibi crude grossi ver
rucas tollunt. Atomus. i. corpus inseccabile ab a. i. sine: et tomos incisio. Multi vtun Atomus.
tur masc. ego feminino vtar cum Cic. dicẽte in libello de fato. Nec (quũ hec ita sint)
est causa cur epicurus pertimescat fatũ: et ab atomatis petat presidiũ casq; de via
ducat. ec. sic alibi semper. In prlo de fi. Atomus altera alterã possit attingere. Se=
neca. vij. natu. masc. dixit. Quod atomi cõgesta eeruatiq; fecerũt. Lecythus ampul Lecythus
la olearia. Cyprianus capsacem vocat femi. est apud Grec. teste Nestore. Hiero. tñ
mas. dixit in. lib. iij. Reg. Hydria. farine non defecit: et lecythus olei nõ est imminu=
tus. Pharus. i. turris altissima in aliquo portu ꝓpter nauigãtiuz salutẽ ad pluceñ= Pharus.
di ministeriũ fabricata. dicta tãq̃ phanos q; significat lucidũ n'lra in r versa. vel ab
insula Egypti Pharo vbi fuit turris celeberrima. vñ alie ad similẽ vsum fabricate
phari dñr. De masc. ge. Sueto. in claudio. Supposuit altissimã turrim in exemplũ=
Alexandrini phari vt ad nocturnos ignes cursum nauigia dirigerent. Auien⁹ in
arato. Romuleiq; phari fauces illesa relinquit. De femi. Papi. Lumina noctiuage
tollit pharus emula lune. Iuue. Tyrrhenãq; pharon. ꝓ insula solum est feminini
gñis: per regulã. Insula et vrbs regio ec. Penus scde vel quarte declina. est mascu.
ge. vel feminini. Tertie vero solum neutri. sic dices de specus licet in tertia obliqui Penus
specoris ori. ore. exoleuerũt. Penus est omne esculentum et poculentũ quo homines ve
scunt. Festus. Penora res necessarie ad victũ quotidianũ. Plau. in persa. Nam nisi
penus annus hodie cõuenit cras pplo prostituã vos. Lucius. Magna penus par=
uo spacio cõsumpta peribit. in digestis titul⁹ est de penu legata. De neutro. Hora.
Annone prosit portet frumenta penusq;. Strabo. Propinquos penore valebamus
priuare. olim gtũs erat penitus et penitoris. Legit quoq; hoc penũ peni. Affranius. Penum.
Uos quibus cordi est intra tunicã man⁹ leua dextera in penũ herile. Plau. in cap. Penu.
ego ibo vt cõueniam senẽ. dicã vt sibi penũ aliud ornet Iuuentũ hoc penu vt genu. Specus.
Actius penu autem optimũ est: et nihil desit. Specus. i. spelunca vnde spectare licet
secunde vel quarte decli. tam mascu. q̃ feminini gñis. tertie vero solum neutri gñis
vnde nunc nũ/actñ/vctñq; in vsu solũ habemus. De mascu. Hora. iij. car. que ne
mora aut quos agor in specus. Ouid. iij. meta. Est specus in medio syluis et vimine
densus. De femi. ge. Silius. lib. vj. Tabificã exspirat saniẽ specus vltima. Gel. li. v.
Specum quãdam nactus. Pacu. Aduenio in scrupulosaz specum. Cato. Specus
opposita quo aqua de via abiret. De neutro. Uerg. ene. vij. Hic specus horrẽdum et
seui miracula ditis monstrãtur. ita legẽdũ esse docet Seru⁹. Sili⁹. li. xiij. Tũ qua
se pmũ rupta tellure recludit. inuisum celo spec⁹. Prudẽ. Nox obscura loci ꝑ spec⁹
ambiguũ. lectũ est hec speca ce. et hoc specũ speci. et hoc specu. Paradisus. i. poma= Paradis⁹.
rũ et loc⁹ amenissim⁹ in quo cõstitutus fuerat a deo homo feminini gñis est apud
grecos: masculine tamẽ dixit Hiero. in Gene. Plantauerat deus paradisum volu=
ptans a principio in quo posuit hominẽ. Aug. ad Horosium. Paradisus in oriẽte si
tus est interiecto oceano. Aluus olim vt declaraui. fuit etiã masc. ge. vt acus: cupres=
sus: et plura nũc tñ se. ge. Interbus herbe nomẽ patebit in heteroclitis. phasel⁹ na Aluus.
uicula velox et oblõga. de feminino nõ occurrit testimoniũ: nisi olim grãmaticoruz. Phaselus
De masc. Catulus. phasell⁹ illeq; quẽ videtis hospites. Aiũt fuisse nauiũ celeberrimũ
Optimũ hunc latinissimũ Catullũ imitaberis. ꝓ legumine quodã masculinũ est. ꝓ
insula vo femininũ. Pãpin⁹ vitis ram⁹. Uarro teste seruio. sepissime feminine vtit
Uerg. nõ decernit. Columella ꝓ arbore quadã vtit. Arcus. vel arquus ꝓ iride: tam
secũde q̃ quarte declinationis: melius est masculini generis: licet Ennius dicatur Pãpinus.
feminini posuisse. Luca. lib. j. Arquus vix vlla variatus luce colorem. Supparus Arcus vel
solum masculini est: licet olim dicat fuisse etiã femininũ. Ficus arbor nota. solũ est arquus.
feminini generis per regulã generalẽ: et sic est secũde vel quarte declina. Iuue. Ad Ficus.

que disc tienda va'ēt sterilis mala robora fici. Cic. de ora. Cui quū familiaris, dā
quereret q dicerer vxorē suā suspendisse se de ficu. p fructu est mascu. vel feminini
gñis: p masculino quidē solū scđe declinationis etiā morbū quendā a similitudine
Uulgus. fici significāo. p femi. ge. tam scđam ꝙ quartā decli. recipit. Hec est snia doctissimi
Ualle: declarātis illud Mar. Dicemus ficus q̄s scimus in arbore nasci. Dicemᵘ fi
Uulgum. cos Ceciliane: uos. Uulgᵘ est multitudo ignobilis tā masculini ꝙ neutri ge. Cice.
Saturnū maxime colūt vulgi. Tacitus. Est vulgus sine rectore preceps pauidus
socors sepissime. Idem masculine alibi vtitᵣ In Job. Uulgū pauperē spoliauerunt.
Salu. in iugur. Uulgū effusum oppido cedere. Plini. lib. viij. Id vulgū credidisse
video. Hora. Huic ego vulgū. Errori similem cunctū insanire docebo. Uerg. ij. ene.
Hinc mihi prima mali labes hinc semper Ulysses Criminibus terrere nouis hinc
spargere voces. In vulgū ambiguas: et querere cōscius arma. Sergius cōtra rōnē
carminis legit vulgū ambiguā: credens vir alioqui doctissimus vulgus hic esse fe
minini gñis: quem male sequūtur Pomponiᵘ et Niger pluresq. Seruius admo
Sexus. net legendū esse in plurali ambiguas. vt fiet vsus de neutro Uergi. Scindiᵗ incer
tum studia in cōtraria vulgus. Sexus nūc masculinū olim etiā neutrū fuit. Plau.
Genus. in ru. Uirile sexus nunꝙ vllū habui. Dicebāt quoq hoc genᵘ in neutro gñe p hoc
Pelagus. genu. Cice. in arato. Jam dextrū genus et decorataz lumine suram. Tantū neu. ge.
sunt. pelagus. i. mare. nōnūꝙ masculine reperiri notat Calepinus. Ualē. Flaccus
Uirus. lib. j. O quantū terre ꝗtū cognoscere celi. Permissum est pelagū quantos aperimᵘ
in vsus nō diffiteor Ualeriū dignū esse quē extra affectationē imitemur. Uirus ve
Catus. nenū et grauis odor. Uerg. ille malū virus serpentibus addidit atris. Uirosus et vi
rulentus. i. viro plenus. Catus p felle. Seruius dixit femininū teste Bergomate.

Femineū est laus fraus. velut s cui consona iuncta est.

Laus. Laus et fraus et oīa noīa desinentia in s precedente cōsonāte sunt feminini ge
Fraus. neris. vt trabs/plebs/hyems/vrbs/stirps/ars/glās/mens/ec. Laus: ꝓpria vtus
Trabs. et laudatio. hinc laudo/collaudo/claudo/perlaudo. Fraus: deceptio et periculum.
Plebs. fraudulosus et fraudulētus qui fraudē facit. fraudo fraudas: decipio. Trabs: cras
sum lignum in edificio. Ennius dixit hec trabes. Plebs vulgus. hec plebs plebei
Hyems. idem sicut Plini. Tanta plebei cōsternatione: vt primo pulsus ex ea regione mox et
Urbs. interemptus sit. diminutiuū est plebecula. Plebeiᵘ plebeia ad plebē pertinēs. ple
biscitum. i. plebis statutū. Hyems. i. bruma. hyemo hyemas hyeme habito. Urbs
id est oppidum diminutiuū est vrbicula. vrbicus et vrbanus ad vrbem pertinens:
vrbanus etiam est honestus et facetus. reliqua patebunt in sequenti libro.

Mascula sunt pons fons mons seps dum denotat anguem
Et cum d ante chalybs: assis cui iungito partes:
Et polyssyllaba in s dum p proponitur illi.

¶ Excipiūtur ab illa regula quedam masculini generis. et sunt hec fons a funden
Fons. do: qr fundit aquā. diminutiuū est fonticulus: et fonticellus. olim fuit etiā feminini
generis teste Calepino. fontanus quod ex fonte est: vt aqua fontana. Pons asser
Pons. vel quiduis aliud per qđ supra aquas transimus. ponticulus paruus pons. Pōto
Mons. pontonis. nauis qua pecora traiiciūtur vel alie res. Mōs terre tumor altissimus.
Seps. monticulus paruus mons. Montanus ex mōte. Seps paruus serpens ex cuiᵘ ictu
mēbra percussa putrescūt: a seps verbo greco putrefacio. Luca. lib. ix. Ossaq dissol
uens cum corpore tabificus seps. accusatiuus est sepa. vnde p codē fit femi. prime
Seps. hec sepa sepe: quod apud Plini. inuenies. At seps pro sepimento est gñis feminini
Mars. et. dicitur etiā hec sepes sepis. Mars deus belli vel ipm bellū pertinet ad regulaz.
Dens. Omne viro soli. Dens notum est: capitur per similitudinem pro omni quo aliquid
Dentio. teneri vel execari pōt. Uergi. tum dente tenaci Anchora fundabat naues. Dentio
tis. ire. dentes emitto: dētitio dētiū emissio. Dētatus magnos habens dentes. den
Chalybs. tosus idē. Edētatus vel edentulus: qui sine dentibᵘ est. Chalybs ppl's quidā et fer
rum optimū: et aliquid ex chalybe fabrefactū. Uer. Uulnificusq chalybs vasta for
nace liquescit. Est etiā fluuius quidā p ppl'o sitᵣ masculinū est: qr femina, dr cha
Arabs. lybissa. vt Arabs qr femininū dr arabissa. da regulā. Esto genᵘ variū ec. Hierony.

mus in prologo Job. Et accepit uxorem Arabissam. Itẽ libs est masc. gñis: qr signi
ficat ventũ aphricũ: quẽ vt ceteros vẽtos deos esse dixit gẽtilitas & p flatu accipil: Tridens:
vt Bacchus p vino per m̃am. Omne viro soli &c. Sub dente volo cõprehẽdi bidẽs Bidens
Tridẽs pro instrumẽtis tot dentiũ. Oui. Itẽ tridente suo terrã percussit: at illa intre= Sextans
muit. Bidens autẽ p oue est fe. ge. Itẽ masculina sunt nola significãtia p ptes assis Quadrãs.
vñ as est. xij. vncie: vncia est prima pars assis. Nola itaqȝ de quibus loquor, sunt. Triens
Sextans sexta pars assis .i. due vncie. Quadrãs vncie tres: q̃si quarta pas assis: & Quincunx
vocat̃ etiã triũciũ. Triẽs tertia ps .i. vncie quatuor. Quicũx vncie qnqȝ. hoc in x de Semis
finit nõ in ns. Semis .i. semi as: hoc est sex vncie. Septũx in x nõ in ns .i. vncie. septẽ Bes.
Bes .i. vncie octo. Dodrãs vncie nouẽ; quasi dẽpto quadrãte: & dr nouuncium. De Dodrans.
xtrãs .i. vncie decẽ quasi dẽpto sextante. Deunx .in nx: nõ in ns: vncie vndecim: qua Dextrans.
si dẽpta vncia ab asse. hec nola significãt nũmos & vasa. Persi. Sed tremor inter Deunx.
vina subit calidũqȝ trientẽ Excutie manibus. de nũmo. Juue. Nõ habet infelix quẽ Hydrops.
porrigat ore trientẽ. significant etiã partes hereditatis &c. Iteȝ masculina sunt po
lysyllaba in ps: vt hydrops aqua intercus. hydropicus: qui eo morbo laborat. ethi
ops masculinũ est: quia femina dicitur ethiopissa.

Hic aut hec. forceps & adeps frons cum scrobe serpens:
Atqȝ rudens &. stirps dum truncum significabit.

¶ Pauca in ns desinẽtia precedente cõsonãte sunt dubij gñis. vt forceps instrumẽ= Forceps
tum quo tenet̃ aliqd: ideo ab imperito vulgo tenella vocat̃: a cuius similitudine can=
cer forcipes habere dicit̃: appellatur autem quasi forniceps: quia eo fornum .i. cali=
dum capimus. Virg. viij. ene. Illi inter sese multa vt brachia tollũt in numeruȝ ver Adeps.
santqȝ tenaci forcipe massam. De genere author est Priscianus. Adeps .i. pinguitu
do cuiuscunqȝ rei. De masculino Pli. Folia cũ vrsino adipe trita imponunt poda=
gricis. Idem. Juuat aures adeps anserinus cũ ocymi succo impositus. De femini
no. Idẽ. Cũ quo recens adeps cocta sit. Celsus lib. v. Adipis Anserine. Froñ semper Frons.
nunc femininũ est siue foliũ siue capitis anteriorẽ partẽ notet. Mart. Nec matuti=
na si mihi fronte venis. olim pro parte capitis masculinũ erat. Cecilius apud Gel=
lium. Hi sunt inimici pessimi fronte hylaro tristi corde. Cato. Postridie signis col=
latis equo fronte pugnaui. Scrobs fossa aut puteus &c. De mascu. Columel. Nec Scrobs.
totus scrops terra cõpleatur. Plau. Sexagenos scrobes. Sepius est masculinum
diminutiuum est scrobiculus. dicit̃ et masculine hic scrobis: vt hic panis. Nã Ca=
pella ait: hic scrobis vt hic mẽsis: licet Lucanus exiguã scrobẽ dixit. Ego tamẽ nõ
verebor Lucanũ imitari sic scribentẽ lib. viij. Exigua trepidus posuit scrobe nobi= Serpens.
le corpus. Et Ouidium. vij. meta. Scrobibus tellure duabus. Serpens .i. anguis.
Virg. Corpora natorũ serpens amplexus vterqȝ. Juue. saty. vj. Et mouisse caput vi
sa est argentea serpens. Luca. lib. ix. Parua modo serpens. Mart. lib. xj. Nec serpẽs Rudens
habitare tota possit. Rudens funis nauticus. Ouid. Pulsi gemuere rudẽtes. Plau.
Hanc quam rem trahis rudentẽ cõplico. Frequẽtius est masculinũ. Stirps p origine
vel pgenie solũ est femininũ. Virg. Heu stirpem inuisam. At p trunco vel radice
tam masculini q̃ feminini generis est. De masculino frequẽtius occurret testimo=
nium. Virg. ij. georg. Admorso signata in stirpe cicatrix. Idem ene. lib. xij. Sed stir=
pem teucri nullo discrimine sacrũ. In eodẽ. Quã semel in syluis imo de stirpe rece=
ssum. De feminino. Hora. Stirpesqȝ raptas & pecus & domos. Cic. ij. de natura deo.
per stirpes alantur suas. sic idem sepius pro trunco aut radice &c.
¶ Torrens cuius generis: masculini. quia cuȝ sit natura adiectiuũ intelligit̃ mascu Torrens.
linum fluuius per regulã. Mobile p fixo. Est autem torrens fluuius per pluuiã con
gregatus: qui in estate plerũqȝ siccatur. Adiectiue dicimus torrẽtia flumina: que
in morẽ torrentis fluunt. Torrens oratio .i. vehemens & impetuosa. Cõparatur vt
torrens torrentior torrentissimus. Per eandẽ regulã. Oriens & occidens masculina
sunt. & sumuntur pro regione orientali et occidentali. ¶ Princeps cuius generis? Oriens
communis: quia viro & femine datur per regulã: Quicquid vtriqȝ datur &c. est qui Occidens.
vel que principatũ tenet. quasi primũ caput: vt volunt. de feminino. Virgi. x. eneid. Princeps.
Tu mihi nunc pugne princeps tu diua secundo. Cor. Tacitus: Corrumpere cubi=
cula principũ feminarũ. Principissa / ducissa / comitissa / militissa &c. culinaria sunt
non latina. Que sunt alia per eandem regulã cõmunia? Celebs absqȝ coniuge etiam.

si caste nō viuat. Hora. Melius nil celibe vita. Ouid. Sine coniuge celebs viuebat.
Parens — hinc celibatus vita sine coniuge. Sueto. Omissa vxore lepida duobusqȝ ex a libe-
Infans — ris mansit in celibatu. Parens pater et mater: auus aut auia ₇c. Sedul'. A Sal
ue sancta parens enixa puerpera regem: fit a pario ₇c nam parens participium a
pareo .i. obediens. Infans homo per etatem nondū sciens fari. Infantia pma etas
infantilis ad infantē pertinens. Quiqȝ de pullis brutorū di. Pli. Quadrupedes in-
fantes suos cognoscūt. Ide. Vertilio volucrū sola lacte nutrit vbera admouens ge-
minos volitat amplexa infantes. Hic obiter notabis vespertilio feminine pferri: qr
intelligit volucris per regulā. Cōis pprio ₇c. Trāsfert quoqȝ ad inanimata. Idē:
Nec tunice, minor grā in cibo infantis boleti .i. parui necdū adulti. Adiectiue su
mit pro infacundo. Cice. in bruto. Ipm scipionē accepimus nō infantē fuisse. Oui.
Gutturaqȝ imbuerāt infantia lacte canino. Prudē. Largire cōptū carmē infantissi-
Bifrons — mo. Bifrons/quadrifons habēs duas aut quatuor frontes vti ianus fm poetas.
Quadrifrons — Effrons sine fronte .i. verecundia: vn̄ et perficiunt frontē. Philel. Namqȝ verecūdi
nihil est qđ penitus effrons. Cliens defensionis grā aliquē colens: ₇ pene volunta-
Effrons. — rius famulus fauore et mercede aliqua vel beneficio ductus: qui sic colitur est cliē
Cliens — tis patronas: clientela est clientiū multitudo. Municeps .i. ciuis. Petrus est mu-
municeps. — niceps meus nō cōmuniceps. Manceps qui aliqđ a pplo emit cōducit ve: qr subla-
Manceps. — ta manu significat se authorē emptionis esse. vix de feminis di licet significatio nō
Recens — adeo repugnet. Est etiam conductor operariorum et princeps artificum.

¶ Recens cui' ger' ōis qr est sub vna voce adiectiuū per regulā. Adiectiua trium ₇c.
Talia sunt valde multa. vt recens .i. nouus. Capit pro recenter tam in psa/orone/
Elegans. — qȝ in carmine. Plau. qui recens est agro venerat. Virg. Sole recēs orto. Suet. in ty
Petulans. — be. Romā recens conditā. Elegās/ornatus/splēdidus/electus. Petulans/libino
Sons — sus/iniurius/nequā. Sons malus: insons innocens: iners ignauus. inertia igna-
Insons. — uia. sic solers cautus quasi totus in arte. Solum hoscē totū significat. Demens et
Iners. — amens .i. stultus insanus. sic expers/biceps/triceps/anceps/prudens/sapiens/in
Solers — gens/concors/discors/inops/exors/potens ₇c. ligens: amās. sic oia participia pntis
Tudens — tēporis. Sed ex dictis quedā nō videnī esse plane adiectiua: qr in ops particeps et
Animans. — plura in plurali neutro carent. vid. ns pro dei ppheta masculinū est. Animans lȝ
natura ipsa adiectiuum sit: tn̄ tanqȝ substantiuū per se ponitur in quouis genere.
Nefrens. — De masculino. Hora. ij. ser. sed hic stylus aut petet vltro. Queīs animantē. De femi
nino. Cice. ij. de legi. Naȝ quū ceteras animantes abiecisset ad pastum. De neutro.
Animantium plurali sepe occurret testimonium. Ouid. Pronaqȝ quum spectent
animantia cetera terram Os homini sublime dedit. Adhec masculinis nefrens: qr
intelligitur semper porcellus. Est enim teste Varrone porculus per etatem fabaȝ
frendere .i. frangere nondum potens.

Hec petit x. polysyllaba in ax ₇ in ex maribus do:
Dic tamen hec fornax similax carex velut balex.
Celox. — Addatur vibex cum forfex atqȝ supellex.

¶ Nomina in x sunt feminini generis. vt celox .i. scapha. Plau. Quo hanc celocē
conferam. Varro. Nauter enim vagā monēt celocem. Sunt qui putēt fuisse olim ma
Thorax. — sculinū: nomen habet a celeritate. vocatur etiā celotis ₇ oria: pax: lex: nox ₇c. Exci-
nycticorax. — piuntur polysyllaba tā in ax qȝ in ex. quia sunt masculini gen. vt thorax .i. pectus
Antrax — et pectoris munimentum. hinc thorax laneus. thorax ferreus. aut chalybeus ₇c.
Harpax. — Vir. Biscax thoraca petitū perfossum plocis. Nicticorax coruus nocturnus. anyx
Dropax. — id est nox: corax id est coruus. Anthrax hulcus quoddam. harpax vncus quo aliqđ
Storax — trahitur. ex puteo. Dropax vnguentū quoddam. Storax vel sterax genus aroma
Abax. — tis. dicitur etiam hec storace. Abax .i. abacus: mensa calculatoria ₇ cui vasa super
Frutex — ponuntur. ff. de lega. tertio. l. heres. Cui corinthia vasa legata essent: abaces quoqȝ
Latex — horum vasorum collocandorum causa legatos videri. Vulgo mēdose habetur nihili
Vertex. — dictiosbaces. Frutex mediū quid inter arborē ₇ herbā. dicunt olim fuisse femininū
Pollex. — vt latex .i. aqua: nōnunqȝ poetice etiā vinū nunc tantū masculinum. Vertex .i. sum-
Rumex — mitas. vt vertex capitis vel montis. Pollex primus digitus quia pre ceteris pollet
Rumex id est herba quedam libidinem prouocans. Vergilius. Fecundusqȝ rumex

Murex conchiliū quo vestes tinguntur capitur pro purpura. Uerg. Tyrioq̄ arde Murex.
bat murice lena. significat plura quibus supersedeo. Monosyllaba feminina sunt
vt pax lex. Inter polysyllaba .i. habētia plures syllabas quā vnā feminini ge. sunt Fornax
Fornax caminus vbi coquunt lapides. diminutiuū est fornacula. Similax vel si= Similax.
milax genus hedere flore candido olente liliū. Est etiam arbor q̄ taxum latini vo
cant: vbi ad florē respeximus nōnunq̄ masculine reperimus. Carex herba acuta et Carex.
durissima similis asparago. Uerg. Et carice pastus acuta. Carectū locus caricibus Halex
plenus. Itē: Tu post carecta latebas. Halex piscis: vide halec. Uibex signū flagel= Uibex.
li in corpore. Persi. Si puteal multa cautus vibice flagellas. forfex instrumētum sar Forfex.
toriū quo aliquid scindūt. Forricula parua forfex qua pili scindunt aut quid aliud Supellex.
Forpex Hermānus Torrenti. negat latine dici: licet in vocabularijs et grāmaticis Ilex.
reperiat. Supellex res de mestica. Persi⁹. Tecū habita vt noris quam sit tibi curta Uitex.
supellex. Ilex femininū est q2 est nomen arboris glandifere. sic vitex q2 est salix vn= Pellex.
de vasa viminea fiunt. Pellex femininū est q2 ad solā feminā pertinet. Est eñ pel=
lex impudica mulier q̄ cū marito alterius miscet corp⁹. Iuue. de mala vxore. Aut
odit pueros: aut ficta pellice plorat. Pellicatus actus pellicis. pellaca .i. pellex.

Mascula sunt fornix phenix cum mastice varix
Et bombix spadix et orix: quodq̄ vncia prebet]
Grex et erix sandix voluox calyxq̄ calixq̄.

¶ A regula Hec petit x. tolluntur plura masculini ge. vt fornix arcus in edificijs et Fornix:
quocunq̄ opus cōcameratū: a furuus .i. ater, quia solent ea loca obscura esse: capi
tur pro lupanari. In priapeia. Nigri fornicis oblitus fauilla. Hinc fornicor aris.
i. meretricor. et fornicarius atq̄ fornicaria. fornico. as. i. fornicē facio. Phenix auis Phenix.
vnica. Luca. lib. vj. Aut cinis eos positi phenicis in ara. Oui. Corpe de patrio par
uum phenica renasci. Si q̄n inueniat femininū hoc erit per regulā. Cōis ꝓprio: q2
recta specialitate respicitur ad genus quod est auis. Phenix etiā est vetus quidā
et fluuius ciuitas regionis phenicee semper. aūt est masculinū q2 femina dicit phenis
sa. Uerg. Hunc phenissa tenet Dido. Ma regulā. Esto genus vari. sic Cilix vir cili
cie. thrax vir thracie. phryx vir phrigie .i. Troie: per candē regulā masculina sunt:
q2 femina dicitur cilissa/thrassa vel thressa et phrigia. Luca. O nunq̄ pacate cilix. Cilix
Ouid. j. fasto. Et sonat accēsis spica cilissa focis Uirg. enei. j. Uel qualis equos thra Thrax
issa fatigat harpalice. nō dicitur threissa teste Georg. Merula: q2 ex in ei nō vertit. Phryx.
Uirg. ix. enei. O vere phrygie .i. troiane. Rex masculinū est per candē regulā q2 fe=
mina dicit regina. Mastix gis .i. flagellū masculini generis teste Nebrissensi. vti=
mur in compositis vt Homero mastix .i. reprehensor Homeri et flagellator et capi= Mastix
mus pro quouis zoillo inepto doctoꝝ sugillatore. sic Uergillio mastix. Cice. mastix
At mastix mastichis .i. gūmi lentisci que mastiche quoq̄ dicitur femininū est cōtra
quosdam. Serenus. Mastichis addentur fracte iam milia farra. Uarix vena tumi
da in corpore humano. Iora. Uarice succiso. Celsus lib. ij. varix ortus. Calepinus Uarix
nominatiuū ponit varices et dicit esse masculini vel feminini gñis: vellem ꝓbasset:
Postq̄ hec edideram: inueni feminine apud Senecā in epistola. lxxviij Dum vari=
ces excecādas p̄beret. hinc fit varicolus: varicor varico varicas et varicus rc. Spa
dix est quidā color. Uerg. iij. Geor. masculine honesty spadices. Gelli⁹ li. iij. Palme Spadix.
termes ex arbore cū fructu anulsus spadix dr. Orix aial in getulia ex capraꝝ gene
re. Iuue. Et getulus orix. Et cōposita ab vncia masculina sunt: quincunx: deunx: Orix.
vide in ps. Partes assis melius in x. quā in ns desinūt vt doctissimi sentiunt. Grex
pecoꝝ multitudo. Augusti. feminine dixit. Alias vero greges instituerit que ꝯgre Grex:
gate rc. Erix mōtis sicilie nomē. Sandix masculini gñis teste Seruio herba, que= Eryx.
dā et coloris genus: hinc sandicinus a. um. Uoluox vermis qui et cōuoluolus et in= Sandix
uoluolus dicit Calix cū y. greco p̄riore producta masculini gñis teste Nebrissensi Volucp
.i. folliculus quo fructus arboris cooperitur a calypto .i. operio. Calix cū nostro est Calix.
vas potoriū: aut etiā in quo legumina et cetera reponuntur. Horatius. Fecūdi cali= Calix.
ces quem nō fecere disertum. Iapix masculinū est quia nomen venti. Horati⁹. Ne
quid albus peccet. Iapix flat ex Apulia. Bombix (quod ante merito declarassem) Iapyx:
masculinū est intellige dū vermen significat. Martialis. Bombyx pendulus viget Lambyx.

opus pro materia vero illa vnde fiūt vestes. bombycine femininum est. Nam Pli-
nius titulum habet: de bombyce coa. Item bombyce assyria sic docuit Antoni⁹ Ne
brissensis. aliquando tamen bombix pro ipso panno vel veste bombycina: etiam
masculine legitur. Propertius. Nec si qua arabio licet bombyce puella. Possumus
dicere poetaꝫ ad vermen respexisse ex cuius textura bombycinum conficitur. Alux
pro ictu etiam pro masculino est teste Aldo.

Hic aut hec cortex ⁊ onix cum prole silex lynx.
Imbrex calx ramex pumex obicem volo iungi.
Atq; culex natrix. Sunt qui limax quoq; iungant.

Cortex. ¶ Quedā noīa in ex: sunt dubij gene. vt hic aut hec cortex: ⁊ est veluti corium cuius
cunq; rei: arboris ⁊c. de masculi. Ouid. Sensit adhuc trepidare nouo sub cortice pe
ctus. Verg. raptus de subere cortex. melius est masc. de feminino. Idē musco circū
Onix. dat amare. Corticis. Onix cū ꝑle q̄ est sardonix. Onix. i. vnguis ⁊ gēma cādorē ha
bēs vnguis humani. Mart. Calcatusq; tuo sub pede lucet onix. Mart. Vnguen-
tum fuerat q⁹ onix modo parua gerebat. Frequēti⁹ est mascu. Sardonix gēma sar
di onichisq; colorē representās. Iuue. sat. vi. In manib⁹ densi radiāt testudine tota
Sardonix Sardonichyes. de feminino. Idem cōducta paulus agebat. Sardoniche. Persi. Et
natalitia tandē cū sardoniche albus. Sardonix etiā est mōs quidā Indie ⁊ diuersi
Silex. tas pōt venire q̄ intelligitur lapillus vel gemma. Sardonich⁹. i. sardonix. Silex.
Papi. Indomitusq; silex curua fornace liquescit. sic ceteri fere. Ver. tñ dixit: nuda
in silice: ⁊ Stabat acuta silex ꝑcisis vndiq; saxis. Est lapis durissimus vnde excutit
Lynx. ignis. Hinc siliceus ex silice vel durus: vt silicium caput. Lynx aīal maculosum ex
luporū genere acutissime videns. cuius vrina in calculi duritiem vertitur ⁊ fit gē-
ma de masculi. Hora. ij. car. Nec curat orion leones aut timidos agitare lyncas. de
feminino. Verg. iij. ge. Quid lynces bacchi varie. Enei. j. maculose tegmine lyncis.
Imbrex. Lynx etiam fuit rex quidā in hāc bestiā versus: vt fabulātur. Imbrex melius est fe
minini gñis. teste Seruio in illud Ver. iiij. geor. Angustisq; imbrice tecti. Plautus
Calx. in milite Meas fregisti imbrices ⁊ tegulas. Est canalis in tecto per quem fluit im-
ber. Calx. pes im⁹ capit̄ ꝑ cuiusq; rei fine: vt caput pro principio. Persius. In por
tam rigidos calces extendit. Apule. vij. met. Expugnata patientia mea calces vali
dos extuleram. de feminino. Verg. ix. enei. Quadrupedēq; citum ferrata calce fati-
gat. Cice. j. tuscu. Nunc video calcem ad quem quū sit decursuꝫ. Gelli. lib. xiij. Cur
fuscorum ad candē calcem virtutiꝫ tendentiū. Calx autem aut vt vult Caper) per
es. calcs pro materia qua lapides in muro cōglutinātur soluꝫ est feminini generis
Palladi⁹. Calcs que erit ex spisso ⁊ duro saxo structuris cōueniet. Ramex. i. herma
hoc est ruptura ⁊ descensio intestini in scorteum. i. saccum testiculorum ramicosus
Ramex id est hermicosus Plaut⁹ Tua causa nemo nostrū rupturus est suos ramices. Lu
cillius. Ramice magno. de feminino nō succurrit exemplū. credo meli⁹ esse masculi-
Pumex. num. Pumex lapis cauernosus ad corpora leuiganda laudatissimus. Sepius est
masculini gñis. Vergil'. v. enei. Latebroso in pumice nidi. Catullus feminine dixit
Obex. Cui dono lepidum nouū libellum. Arida modo pumice politū. Obex rarissime sin
gulariter repertus ntūs: Ouid. Quas obice firmo clauserat illiades. Virg. eneid.
viij. Ecce maris magna claudit nos obice pontus q̄dā magna legunt: alij magno
Culex. teste Seruio. ⁊ significat obiectum vel obstaculū vt pessulū seram ⁊ cetera. Culex.
vermiculus alatus grece conops. opos dr. sepius est masculinū. ꝫ Plautus femini
ne dixit in cassina. Eho tu mihi cana culex vix teneor quinque decet te dicam. No-
tat hoc contra Politianū Baptista pius. Natrix. serpens aquaticus masculinum
Natrix esse docet Phocas per illud Lucani. Et natrix violator aque. Lucillius lib. ij. femi-
nine dixit. Si natibus natricem impressit crassam ⁊ capitatam.
Limax ¶ Limax nonnulli dicunt esse femininum. Ego vero masculinum inuenio. Colu-
mella. Implicitus cōche limax hirsutaq; campe. Est testudo ⁊ cochlea terrestris
que ⁊ limaca a limo dicitur. Pulex masculinum: olim fuit femininū. Radix ⁊ crux
feminina sunt olim etiam masculina: Graccus: Dignus fuit qui malo cruce pere-
Coniunx ret. Crux id est furca patibulum: gabalum.
¶ Coniunx cuius gñis: Cōmunis: q̄ viro ⁊ femine datur per regulaꝫ. Quicquid
vtriq; datur. Est enim maritus, vel vxor. Que sunt alia per hanc regulam in x cōis

Dux quĩ vel que ducit. Virgil. Dux femine fati. ducissa barbarũ est. index q̃ vl' que
indicat vt vox oronis index: lr̃e amoris indices. Judex qui vel que indicat. Neu= Asteri°.
tris figurate: hec nola iunguntur: q: Luca. in p̃mo dixit. iudice bello: Vidēx q̃ vl' q̃ Conjux a con
vindicat. Papi. theb. Tu saltẽ debita vindex: Huc ades. cõposita a facio significa iugo: non
tione cõmunia sunt licet quedã eorum de femininis vix reperiuntur dici. vt arti= aũt cõiunx
fex qui vel q̃ artẽ aliquã exercet. Opifex q̃ opus facit. Carnifex tortor. male capitur effer.
pro lanio. Tradux traductus. Redux q̃ salu° redijt ꝛ reduct° ẽ: irredux nõ reduct° Dux.
aut irremeabilis. Luca. li. ix. Irreducẽq; viã deserto limite carpit. Ouid. Sũ redu Index.
cis cõiunx sicut cũtis erã. Subiunx subiugat° vel sub iugo posit°. Iniũx sine iugo Judex
nondũ subiugat°. Auspex. i. augur ꝛ dux militie atq; celebrãtis nuptijs p̃posit° ex Vindex.
parte viri. Exlex ꝛ illex sine lege viuens. Talia occurrent. ¶ Felix cuius gen'ois q: Artifex
est adiectiuũ per regulã. Adiectiua trium ꝛc. vt hic ꝛ hec ꝛ hoc felix. diues. ꝛ cui p Opifex.
speritas euenit: aliq̃n est q̃ facit rem felicẽ siue dãs p̃speritatẽ: Virg. Sis felix no= Carnifex
strumq; leues quecũq; laborẽ. i. prospera ꝛ benigna. Que sunt alia in x adiectiua. Tradux
Sunt p̃pe innumera: vt audax capax: illex. i. illectus: vt illix animi venus: et illi Redux.
ces oculi apud Apuleiũ. Pollitis. Aquile ipse blãde perspicueq; suberãt ad lauã Irredux.
dum illices. Senex natura quidẽ adiectiuũ est: sed neutrũ nõ legi ꝛ femininum ra Subiunx
ro. Põponius apud Varro. teste Prisci. lib. iij. Tu amica senex. Segrex: cõgrex. Iniunx
i. segregatus ꝯgregat°: neutrũ tñ plurale nondũ inueni. Prudẽ. Oibus vna subest Auspex.
natura sed exitus oẽs. Nõ vn° peragit meritorũ. egrege forma. Idẽ. Iã mũdus te exlex. illex
x̃pe capit quẽ ꝯgrege nexu Par ꝛ Roma tenẽt. Idẽ scidet in p̃tes geminato segre Felix illix.
ge regno. duplex: triplex ꝛc. Pernox totã noctẽ durãs. Ferox aũ alia maturus. Lo= Senex.
quax rapax peruicax velox ꝛc. Trifaux habẽs tres fauces. Sil. lib. ij. Formaq; tri= Senex i fe-
fauci personat in sopnis lachrymose ianitor aule. Solox. i. hirt° crassus quasi so= minini ge.
lidus. Titinnius: lana soloci ad purpurã data. Lucilli°. pascali pecore ac mõtano Pernox.
hirto atq; soloce. Verbalia in trix feminina sunt. vt meretrix lotrix vltrix victrix: q̃ Trifaux
duo in obliquis adiectiue leguntur in feminino neutroq; gñe nõ in masculino: q: Solox.
dicimus victor populus vel exercitus: victori populo victrici ꝛc. In plurali dicim° * De x̃ba
he victrices ꝛ hec victricia. vltrices vltricia. Claudia. Victrici concepta solo. Luca lib° in trix
Tollite iam pridem victritia tollite signa. Silli. li. ij. Ipsa piram super ingentem Vltrix.
stans saucia Dido Mandabat Tyrijs vltricia bella futuris. Victrix.

Liber secundus de regulari Nominum declinatione Regule generales

Compositum simplexq; modo simili gradiuntur.
Demitur exanguis: sine carmine plura recludã. Apes.
¶ Simplex compositũ plerũq; simili modo declinenꝭ vt pes. et Vulpes
bipes. nã apes ꝛ vulpes nõ proprie dicũtur ꝯposite figure: li= * Redes
cet per etymologiam apes putetur dici ab a priuatiua parti= interdum
cula ꝛ pes: ꝛ vulpes quasi volipes. ideo faciũt gtõs apis vul= tertij inclis
pis. nõ apedis vulpedis. nec lep° lepidis facit lꝫ putet dici q̃si namenti
leuipes pro aue cypsello nõ dicimus apes apedis (vt vult Nebrissen.) sed ap° apo= Requies
dis: vt edipus edipodis. Requies nõ demitur a regula. q: vt requies quinte decli= Quies.
nationis est ita etiã quies apud veteres. Afranius. Sollicito corde corp° non po=
situr quie. Neuius. Complexus summo operiuntur ꝛ suaui quie. Quinetiã redes
inuenitur aliquando tertie declinationis. Cice. in Catone maiore. Ut me' senectu=
tis requiẽ oblectamẽtũq; noscatis. Macrobius in primo de sopno Scipionis Re=
quietis est inscia. Impubis facit genitiuũ similẽ nominatiuo: vt pubes. impuber
vero eris. vt puber: ideo male exciperetur a regula vt probabimus in termina=
tione is. ¶ Excipiunꝭ aũt a regula exanguis q̃d genitiuum similem nolatiuo facit
quũ simplex sanguis faciat sanguinis. Est autẽ exanguis carens sanguine. i. ad Exanguis
modum pallidus vel mortuus. Tollũtur: plura nam a substãtiuis facta adiectiua
in ablatiuis ꝛ quibusdã alijs casibus aliter eunt quã simplicia: vt caulis ablatiuũ
facit caule. vnicaulis vero vnicauli. Et a manus cõposita sunt secunde declinatio
nis: vt vult Georgius Valla cũ Antonio Nebrissensi. Prisci. vero cui manci. suffra
gatur dicit esse quarte: vt manus. Mihi incertum est: quia solum accusatiui inter

laurenti. eas declarabo in secunda declinatione.

Syncopa plurali nonnunq̃ fit genitiuo.

Syncopa

¶ Syncopa aliq̃ñ fit in gtõ plr. In prima quidez vt celicolũ pro celicolarũ. In scd'a vt deũ pro deorũ. In tertia vt celestũ pro celestiũ. In quarta vt currũ pro curruum. In quinta vt specieũ sine r l'ra pro specierũ: teste Diomede. id credo nũc exoluisse. Syncopa est ablatio l're vel syllabe e medio dictionis. Huic est figura ɔtraria epẽthesis que est adiectio l're vel syllabe in medio dictionis. vt alituũ pro alitum. propter versum recipitur. omnia suo loco prosaice latius declarabuntur.

* Epẽthesis figura syncope cõtraria.

Pluralis similis sexto vult tertius esse.

¶ Datiuus ⁊ abltũs plurales cuiuscũq; declinationis: sunt similes. vt dtõ et abltõ magistris manibus ⁊c. ponet ergo solius datiui r'la: q2 per hãc abltũs notus est.

¶ Prima declinatio.

Rima dat as: es rectis: ⁊ a. Patrius ae vult
Cum terno. Sed ab e recto gtũs in es fit.
Casibus bis Adã tantũ flectunt ⁊ Abrabam.

¶ Prima declinatio habet tres terminationes ntĩ. as vt eneas: thomas: dametas helias: esaias: ppria virorũ oĩa. preter boreas venti nomẽ ⁊ sathanas. i. diabolus: ⁊ abbas teste Georgio Ualla: sed de hoc nole plura dicã in tertia declinatione. Dorcas. i. dama vel caprea: nullo modo est p̃me decli. cõtra quosdam q2 gtĩn facit Dorcadis. nomẽ h3 ab acute videndo derkin grece vide significat. Es vt alcides chryses vt anchises manasses ⁊ plura virorũ ppria. Quedã sunt appellatiua. vt cometes. pphetes leuites psaltes: ⁊ plura in gñibus declarata. Priamides. i. Priami filius aut nepos. Et vt pentecoste: festũ spũssctĩ: interpretaẽ q̃nquagesima: q2 q̃nquagesimo die post dñicam resurrectioñ. celebraẽ pẽtecoste. i. q̃nquagesimus. A vt poeta qui facit carmina. Arca. i. cista. arrha. i. nũmus qui daẽ in ɔtractib⁹: gods pẽninc vel pars solutionis in cõtractus initio data: ⁊ d̃r etiã arrhabo. hinc arrho ⁊ subarrhoas. i. arrha facio siue per arrhã obligo. Ambrosi⁹. Anulo suo subarrhauit me dominus meus. Priusq̃ procedamus libet aliquid dicere de declinatione et casu.

Dorcas.
Pẽtecoste.
Poeta.
Arca.
Arrha.

¶ Declinatio q̃d est: dictionis per casus in fine variatio: vt hec musa huius muse. et sic declinatio a cõiugatione distinguitur: que etiã declinatio dicitur gñaliter accepto vocabulo. Casus quid est? declinatiõis gradus. Quot sunt casus? Sex. Nominatiuus siue rectus qui rem nominat: ⁊ a nullo cadit. ideo improprie casu3 dici volunt. Gtĩus qui ceteros gignit: ⁊ patri⁹ d̃r q2 per ipsum patronymicũ resoluitur. vt Priamides priami filius. Idẽ est possessiu⁹: ⁊ interrogãdi casus. Dtĩus significat id cui aliq̃d daẽ vel acquiriẽ aut etiã cõmendaẽ. ideo ɔmendatiuus diciẽ. Actĩus incusatiuus ⁊ causatiuus aliquid accusari ⁊ in causa fieri ostendit. Uocatiu⁹ vel salutatiuus qui vocationẽ salutationẽq; dicit. Abltũs plerũq; id a quo aliquid aufertur significat. Et d̃r latinus: q2 latini nõ greci hũc casum hñt. sunt qui adĩciunt septimũ ⁊ octauũ: de q̃b⁹ in syntaxi doceberis. Uctũs q̃3 rect⁹ d̃r: q2 ntõ fere sĩl'is est.

Decliatio

¶ Declinationes sunt quinq; vt in rudimẽtis declaraui: vbi cum Antonio Mancinello atq; ipso Prisciano sic interrogauim⁹. Cuius declinationis: cuius persone: cuius cõiugationis: quũ interrogandũ fuerat: vt postea correxi. Quote declinationis q2 quotus de numero ordinali interrogat: nõ quis: id tum nõ ignorabam⁹: sed (quod doctissimis frequenter vsu venit) per incuriam quandã non aduertimus. Participia declinantur vt nola. De pronoibus in fine huius libri habetur. Declinationes per terminationes ntõrũ interim distinguũtur: sed melius per obliquorũ desinentias. Quidam septem putabant esse declinationes. primam: vt muse. secundam: vt dñi: tertiã: vt Antonĳ. quartam: vt patris. quintam: vt visus. sextam: vt rei. septimam: vt cornu. Nobis placet omnes istas ad quinq; reduci.

*Greci ablatiuũ non habent.
Quotus.
Quis.

Patrius ae vult Cum terno.

¶ Gtũs ⁊ dtũs prime declinationis singularis nũeri desinũt in ae diphthongõ vt

Patria. Musa. Aula. Caula. Nepa. Aura. Diphtongus. Aulai. ✱ Ctūs pᵉ me infīci. iēnis olim inīas exibat.

patria huiᵘ patrie huic patrie.i.natale solū siue locus in quo quis natus est vt ninive est patria mea: vado ad patriā.nō vado ad partes. Musa.i.cātilena ⁊ poetarū dea fm gētiles. Aula.i.domus principis. Aulicus qui apud principem moratur. Caula i.ouile. Nepa.i.scorpius. Aura lenis ventus ⁊ splendor ⁊ fauor. Diphthongus est duarū vocaliū vim suam retinentiū in eadē syllaba cōiunctio: ⁊ sunt iã tunc quatuor.ae,oe au,⁊ eu.vt musae:coena:audio:euge. ⁊ debēt oēs scribi contra indoctos sed in ae ⁊ oe parū adiungit̄ a ⁊ o Diphthōgus ḋra dis.i.bis ⁊ phtongos.i.vocalis sonus hoc est duarū vocaliū vnus sonᵘ. Veteres in gtō frequēter per duas syllabas a ꝓ e dixerūt: vt aulai/aquai/terrai/animai/nepai/pictai ⁊c.ꝓ aule/aque/terre ⁊c. hec nūc exoleuerūt nisi rarēter velimᵘ in carminibᵘ vetustatē redolentibᵘ antiquarij haberi. Qđ rarissime fiet. Virg.iij.en̄. Aulai in medio libabāt pocula bacchi. Et in.vj. Aurai simplicis ignē. Et in ix. Diues pictai vestis ⁊ auri. Cic.in ara. Atq̧ oculos vrget pedibus pectusq̧ nepai. Vetustissimi etiam in genitiuo as pro ae dixere: vt hec esca huius escas. Liuius antronicus Escas habemᵘ mentionem. Neuius filij terras. Hos semel imitatᵘ Maro dixit. Nihil ipsa nec auras nec sonitus memor.id iam exoleuit:nisi in cōpositis:paterfamilias/filiusfamilias vbi familias gtūs est vetus singularis numeri: dicimus etiam paterfamilie:

Escas. Paterfamilias. Leda. Hermenia

vt docet Priscianus. Est autem paterfamilias dn̄s familie etiam si nō habet liberos: materfamilias dn̄a familie: filiusfamilias qui in p̄ris potestate est. As aūt pro ae posuerūt more grecorū: qui dicūt/Leda ledas mulieris nomē. hermenia hermenias.i.interpretatio.vt liber perihermenias.i.de interpretatione. Liber vitas patrū sic nō dicitur: sed vite patrum.legi vitas patrū ⁊ vite patrū a beato Hieronymo scripte sunt: vt vite philosophorum a Laertio.

Sed ab e recto genitiuus in es fit.

Hecatōbe. Phebe. Hebe.i. Parasceue. Crypte. Agape. Pascha. Adam. Abraham

¶ Excipiūtur a regula quantū ad gtm̄ nōia greca in e: q̄ gtm̄ faciūt in es: dtm̄ vero in ae diphthōgon.vt hec pentecoste huiᵘ pēteecostes huic pēteecoste. sic magdalene tysbe penelope: caliope: circe ⁊ alia plurima mulierū propria. Hecatōbe centum boum sacrificiū. Phebe.i.diana ⁊ luna. Hebe vxor herculis ⁊ pubertas. Parasceue p̄paratio. Crypte edificiū subterraneū. Agape.i.dilectio. Quedā apud latinos terminant̄ in a: vt helene vel helena: syncope vel syncopa. synecdoche aliqñ etiā synecdocha. Pasca licet ꝓprie indeclinabile sit tamen latini ecclesiastici presertim in genitiuo ⁊ datiuo pasche ausi sunt dicere: vt in biblijs patet ⁊ apō Sidoniū licet aliqui in Ausonio phase legant non pasche. Nōnulli volūt pascha atis. per tertiā variari. Similiter Adam ⁊ Abrahā indeclinabilia sunt: vt Balaan. Ecclesiastici tñ in genitiuo datiuo ve nonnunq̄ Ade Abrahe dicunt tanq̄ ab Adas Abrahas itaq̧ interdū filij ade legimus.vt matusale matusales aut matusalas nō a matusalē.vna vnius facit vt vnus vniᵘ.de hoc in scđa declinatione dicemus.

Am faciet quartus. Finita per as vel a greca

An.quoq̧ dant.en fiet ab es ⁊ ab e:nec babent em.

Sella. Cella. Camera. Pelta.

¶ Accusatiuus prime declinationis terminatur in am. vt hec Sella hanc sellam i.sedes. Plautus. Date isti sellam vt assideat.fit per sincopam cella.i.cubiculū ⁊ penariū.vt cella vinaria. Cellarius ꝓcurator peni. Camera nō est (vt indocti putant) cella: sed testudo templi aut cuiuscunq̧ domus: id est curuatura in modū celi aut palati. Pelta paruum et breue scutum.

✱ Sidonij et Alexandri lapsus

¶ Finita per as ⁊c. Greca nomina in as ⁊ in a etiam mittunt accusatiuū in an: vt hic thomas/eneas/boreas/sathanas ⁊c.hūc thomā vel thoman: eneam vel enean ⁊c.hec ossa etna hanc ossam etnam: montium nōia sunt.sic egina/medea/ ⁊ cetera mulierū propria. Ouid. Horriferum contra boream ouis arma ministrat. Nomina in es ⁊ in e desinentia faciunt accusatiuum in en: nunq̄ in em contra quosdā inter quos Sidonius est ⁊ diu post hunc Alexander. Verg. Anchisen facio certum. In sacris. In Niniuen ciuitatem magnam venit timor ⁊ tremor.

Lagena. Fidelia. Sagena. Hara.

A sextus donat. Tamen es ae e retinent e.

¶ Ablatiuus in a desinit. vt ab hac musa: ab hoc enea.sic Lagena vas in quo viatores potū deferunt. Fidelia vas fictile cui vinū aut ceruisia imponit̄. Persius. Tumet alba fidelia vino. Sagena, id est rete piscatorum. Hara porcorum stabulum.

Mandra aliarum bestiarum stabulū. Forica locus in vrbe publicus vbi cuiqꝫ licet corpus curare. Latrina locus priuatus ꝛ latens: quē quisqꝫ domi habet. Cloaca locus cauus per quē colluuies fluit. Cloaco as .i. inquino. Et cloace in oppidis sunt fossule in plateis per quas aqua pluuialis cū sordibus excurrit. vulgus male capit pro latrinis. Plautus metaphorice cloacā vocat immūde vetule aluū: dicēs in Curgu. Age effunde hoc citho in barathrū ꝓpere prolue cloacā. Mantica sacc⁹ aut pera cuius pars post tergū pars ante pectus dū geritur pendet. Mātissa adiiectamētū qđ adiicit rei vēdite: vt in ceruisia: aut vino paululū vltra iustā mensurā. Succidia caro salita que quoties opus est succiditur. Succerda porcinū stercus. Arūgia pingue quo axis vngitur vt curr⁹ molli⁹ incedat. Basilica domus regis et templū ꝛ locus in quo negociationes ꝯsilia ꝛ iudicia exercebant. ¶ Tamen es ꝛc. Nola in es ꝛ in e desinentia faciūt abltm̄ in e: vt ab hoc anchise comete: ab hac pētecoste: sic a rite .i. virtus Theriace quoddā medicamentū Trayalzel. strophe versutia vel deceptio. Stacte p̄ciosum gūmi. Hyle materia. Ile .i. ala vel turma. ode: idest cantus. hec ꝛ similia solū in e abltm̄ hn̄t. vbi aūt est a fit a ntō in a: vt theriaca. stropha oda ꝛc. sic de actō in am. sic nola in es in actō en solū hn̄t: in abltō solū e. Anchisem vero ꝛ anchisa sunt a ntō in. sic em̄ anchisa ꝓ anchises aliqñ dictum est vt atrida pro atrides .i. filius vel nepos atrei. Propertius. Non ita dardanio gauisus atrida triūpho. Ntūs est. Hora. Ne quis humasse velit aiacem atride vetas cur vocatiuus est ab atrida Nā ab atrides o atride dr: vt ab anchises o anchise per rlām gnālē grecoꝝ ante positā. Hic anchisa hūc anchisem o anchisa. Virg. Cōiugio anchisa veneris dignate superbo. Nec obstat ꝓductio quū etiā ntūs a grecis ꝓducatur vt tegea nemea. de abltō Idē. Anchisa gn̄ate deū certissima proles. ab anchisa ntō fit nō ab anchises teste Diomode grāmaticoꝝ (vt multis videt) achille. Actūs enean si qñ inueniat potius a ntō etiā enea fit ꝙ enea: vt dicit Geor. Val. Adam ꝛ Abrahā solū in gtō vtrōqꝫ variata leguntur. Nola in e desinentia latini in plurali vix vnꝗ̄ vsurpant nisi f̄m declinationē latinā tanꝗ̄ singulariter terminātur in a.

Mandra. Forica. Latrina. Cloaca. Mantica. Mantissa. Succidia. Succerda. Arungia. Basilica. Theriace. Strophe. Stacte. Hyle. Ile. Ode. Anchisa. Atrida.

Primus pluralis fit in e. Genitiuus in arum.

¶ Nominatiuus pluralis in ae diphthongon desinit: cui similis est vctūs. Gtūs fit in arum. vt he muse o muse: harum musarum sic hec catarecte ꝛc.

¶ Syncopa fit in gtō pl'i abiectis lr̄is a ꝛ r. vt celicolū pro celicolarū, sic in ceteris a colo cōpositis. Eneadū ꝓ eneadarū. sic in reliqs patronymicis. Eneade sunt Romani: qđ ab enea descēdisse credunt. Troiugenū pro troiugenarū: sic cetera a gigno. troiugena .i. troian⁹: graiugena grec⁹. sic plura cōposite figure nola cā versus patiunt syncopā. vt aduentū heredipetū. sic quoqꝫ nūdinū ꝓ nūdinarū: sed authoritate opus est: neqꝫ em̄ musum pro musarū ꝛ similia dices. Virg. celicolū regi mactabant in littore taurū. Idē Caprigenūqꝫ pecus pro caprigenarū teste Prisciano li. vi. Alii malunt neutri generis esse: vt sic caprigenus a. um. vt apud Valerium alienigenus a. um. regula anteposita est syncopa plurali.

Eneades. Troiugena. graiugena.

Tertius is poscit. Tamen abus paucula donant.

Filia mula due liberta equa nata dea ambe.

¶ Dtūs pl'is in is desinit: datiuo abltūs sil'is est per regulam. Pl'is similis ꝛc. vt his musis pēnis ꝛc. Octo indubie hn̄t abus, filia filiabus. Sic nata ꝛc. quorū ambe due nulla differentie causa faciūt solū abus duabus ambab⁹: reliqua differētie causa faciūt abus ne de vitiis videatur sermo: quod ꝓpter testamētoꝝ necessitatē factū esse dicit Sergius. Verba doctissimi Sergii sunt. Hec pauca dicit p̄ rebus cōtra artem esse suscepta nec nos debemus ad istoꝝ similitudinē alia declinare. Ea enim que ab arte carent sola authoritate firmantur. Notanda sunt aurea Sergii verba contra keruicosos quosdam nimis temerario ausu similia fingentes vt sponsabus dn̄abus ꝛc. Ideo etiam nolim ab asina asinabus dicere si id p̄ter Phocam et Priscianū nemo dixerit: ꝛ Valle hereo propter verba Sergii ꝛ quia Hieronymus dicit in primo Regum de asinis quas perdidisti ne sollicitus sis. sic Plinius lib. xi. Natu histo. asinis vbera fetu dolent. ambiguitas per adiecta tollitur. Puerilis est argumentatiuncula Mācinelli ꝛ Lanciloti. Si mula mulab⁹ equa equabus cur non asina asinabus: addam ego. Cur nō vitula, vitulabus ꝛ cetera. Iam

Octo nola in abus excuntia in datiuis et ablatiuis pluralib⁹. Asinab⁹.

Filia. videamus singula. Filia aliq̄ filijs facit presertim vbi certū est de femininis, fieri
locutionē. Cato in originib⁹ Dotes filiab⁹ suis nō donāt. Et plau. in sthico. Ego
Nata. intrabo ꝛ gratulabor ꝛ aductū vestrū filijs. loquit̄ senex de duab⁹ filijs ad generos
Hieronẏ. c. iij. Sene. Quid possim facere filijs ꝛ nepotib⁹ meis dicit hoc Laban de
Lia ꝛ rachele. Nata. i. filia sil'r inuenit̄ facere natis vbi ambiguitas tollit̄. Papin.
in Achil. Clarisq̄ꝫ para cōnubia natis Quas tibi sẏdereis diuarū vultibus equas
Sors dedit. Ouid. xiij. met. Effugiūt quo queq̄ꝫ pōt cuboca duab⁹. Et totidē natis
Mula. Andros fraterne petita est. Mula alal notū. des satis patet. in feminino mulis et
Liberta. deis nusq̄ꝫ legi nec libertis. Est aūt liberta mulier libera q̄ fuit serua. libert⁹ talis
Equa. xit ꝛ ad patronū patronāq̄ꝫ refertur. Equa notū alal. Caput est apud Uarronē de
equis ꝛ equabus. vbi aūt ambiguitas abest: equis sepius q̄ꝫ equabus reperies vt
ff. de vsuris ꝛ fructibus. l. equis. vbi dicit. Modestinus equis per fideicōmissum le
* Serua aliq̄n in abus exit. gatis post morā heredis fetus quoq̄ꝫ debent̄. Et. ff. de extraordinarijs cognitionib⁹
l. de vsu. Itē de equis alienis a sciēte possessis fetu eaꝝ ꝛc. Columel. lib. vij. Admis
sariū ceteris equis facit inimicū. i. equalib⁹. Serua aliq̄n seruab⁹ facere ꝯtra Uallā
docet cū Mācinello Lācilot⁹. vt. ff. de fundo istru. l. predia. C. affini. Quesitū est an
ea mancipia cōmisso cedūt quū quedā ex his officijs ad tēps peregrinatio nisi addu-
cta sunt relictis cōseruab⁹ ꝛ filijs suis quedā patribus ꝛ mr̄ibus ꝛ relictis. Sulpi-
Socis. tius sociab⁹ apud Florū legit. Uetustissimi dixerūt dextrab⁹ vr̄abus cabus. Hie-
ronẏm⁹ ꝛ alij nō indocti ecclesiastici dixerūt aiabus ꝛ famulab⁹ que ꝓpter autho-
Anima. ritatē diui Hẏeronimi nō adeo vitupero: libētius th̄ animis famulisq̄ꝫ dixero. Hẏe.
in exodo. Dabūt singuli preciū pro alabus suis dño. Cicero aūt sic scripsit. Cicero
Terētie ꝛ pater Tulliole duab⁹ animis suis. salutē. Paul⁹ ad Hebreos. vt nō fati
gemini animis vr̄is deficiētes. animis dixit ab ala: teste Ualla. Hẏero. in Exo. Mi-
Famula. sit vnā c famulabus suis. At Papinius famulis a famula dixit. xij. Thebaid. Pri
ma per attonitas nigre regina caterue. Tristibus illabens famulis iterūq̄ꝫ resur-
gens. Querit inops. Argia vias. Dn̄abus apud nullū idoneum reperi: sed semper
dn̄is. Quint⁹ curtius de darij vxore ꝛ filia ait. Is qui in vestibulo erāt vt armatos
cōspexere rati actū esse de dn̄is: vociferārmissos esse qui occiderāt captas. Hẏero.
ad demetriadem. Incedētibus dn̄is ancilla virgo procedit ornatior. vt pro nimia
consuetudine quam incomptam videris dn̄am suspiceris.

Accusatiuus semper pluralis in as fit.

Anima. Accusatiuus in as finitur; vt has alas crumenas ꝛc. Ala est sp̄us corpus viuifi-
Crumena. cās. Capitur pro vēto. Plau. Nequid ale emittat dormiēs. Crumena in marsupiū
Coma. vulgus barbarum bursam vocat. forsitan a bẏrsa. i. corio. Malua herba quedā. Co
Ansa. ma capillorū ornatus. i. cesaries. vtrūq̄ꝫ tam mulieris q̄ꝫ viri est. Ansa est vasis au-
Multa. ricula. prebere ansam. i. occasionem dare. Etiā est fibula que calceis insuitur cen
Antilena. ghespe. Tibullus. Ansaq̄ꝫ compressos alligat arta pedes. Multa solutionis pena
Postilena. antilena aqua pectus iumenti cingitur. Postilena que sub cauda ponitur. Scuti-
Scutica. ca verberandi ex funiculis instrumentū. Dolabra leingandi instrumētum.
Dolabra.

Secunda declinatio.

Ltera sex rectis er ir eus ur dat vel vs aut um:
Addimus e grecis os ꝛ on: per us um varianda.

Nominatiu⁹ secunde declinationis habet sex terminationes. er/ir/eus/ur/us/
um. Eus est terminatio greca. His iungimus grecā terminationē os quā latini se-
Faber. pissime vertunt in us: ꝛ on quam vertūt in um. Exempla sunt. Faber quicūq̄ꝫ arti-
Faber adiectiuum. fex malleo vtitur. vt faber lignarius. faber ferrarius. faber murarius ꝛc. Faber fa-
bra fabrū adiectiuū aliq̄d ad fabrū pertinens. vt ars fabra: hinc fabre aduerbium
id est artificiose. affabre id est pulch̄ ꝛc. fabre: id est inepte turpiter: fabrefacio id est
artificiose compono. fabrica fabri officina. fabrilis ad fabrum pertinēs. Horatius.
Magister Quod medicorū est promittunt medici tractant fabrilia fabri: Magister cui cura
rei incūbit: vt magister pagi: magister vigilū. Magister grammatice: quicūq̄ꝫ ludo
literario preest. Magister recte dicitur. Magisteriū magistri dignitas vel officium

Magistro as.i.moderor:guberno. Glaber a.rum.i.caluus.i.sine crine aut herbis: Glaber.
vel segete.nam ager aliquando glaber est. Glabretum caluitium. Scaber sordidus Scaber
asper vt vngues scabri., cutis scabra. hinc scabredo scabritia et scabrities. Auster ven- Auster.
tus flans a meridie ec. In ir tria sunt vir:idest mas.hinc semiuir/duumuir/cen- Treuir
tumuir ec. Treuir aliquis e ciuitate Treuirensi. Leuir frater mariti vel vxoris. Le- Leuir
uir volunt dici quasi leuis vir.

In eus om̄ia fere sunt virorum propria vt Orpheus/Perseus/tydeus ec

In ur vnicum satur nomen adiectiuum.satur satura saturum.

In us et in um:sine numero nobis cognita sunt.vt, Circus loc⁹ rotūdus. hircus
mas capra ec. Circinus, secunda breui instrumentum quo formātur circuli et scutelle Circus
ec. Colū vas per quod purgat lac aut alius liquor. Colo as. per colū purgo. Solū Circinus
animalis sustentaculū:vt,terra est hominis solū:mare pisciū:aer auiū. Ouid. Om̄e Colon.
solū forti patria est:vt piscibus equor:os vt samos lesbos ec.on vt pelion ilion ec. Solon.

I patrius seruat. Genitiuus non superabit.

Gtūs scd̄e decli.in i desinit.vt huius magistri/dn̄i/scamni. Gtūs non superabit. Sequester
Sententia est gtūs scd̄e declina.nō habet plures syllabas q̄ ntūs.et hoc dicunt nō Vafer
crescit gtūs:vt hic sequester huius sequestri.i.mediator inter litigantes.dictuz est Apher,
in generibus. Vafer a.um.i.callidus et astut⁹. Cice.non sunt in disputatione vafri: Ater
non veteratores/nō maliciosi.vaframentū.i.astutia. Apher et aphrica. Ater valde Teter.
niger.atrare atrum facere. Atramētū ater liquor ex quo fiūt litere vulgus minus Onager:
apte encaustū vocat quod significat inustum. Teter.i.turpis/deformis. Onager Iusiuran-
sylue ster asinus. sic caper/vimber/cimber/cancer/meander/coluber/ fiber ec. scam- dum.
num scāni:stultus stulti:iusiurandū iusiurandi. nō crescit ex ea parte: qua est scd̄e
declinationis.solēne iuramentū et religiosa affirmatio est iusiurandum

Crescit ir ur gener et prosper puer asper adulter:

Presbyter atq; tener miser exter gibber iberq;:

Et lacer atq; socer liger orta gero fero liber.

Addimus ijs dexter:cui syncopa fiet vt asper.

Crescunt tn̄ pauca:vt quecunq; in ir desinunt:veluti vir viri.leuir leuiri ec.et ur Gener.
vt satur saturi cum sequentib⁹ in er.vt gener maritus filie. psper eri.i. fortunatus Prosper
aut felix. Cicero etiā in ntō prosperus dixit in sexto de republica.hominum generi
prosperus et salutaris.prospero as.i.prosperū facio .vt deus prosperet op⁹ tuū.i. Puer.
fortunet aut secundet. Prosper eri.est poete xp̄iani nomen., Puer eri.filius aut fa- Puerus o-
mulus. hinc puera veteres dicebāt,nūc puella in vsu est.et Prisciano teste dicebāt: lim in vsu
hic et hec puer:vt hic et hec socrus:sed exoleuit vtrūq;:vt hic puerus magis in vsu erat.
erat. Plau.i.puere pulra. Asper eri.i.durus acutus amarus nō planus et pro ira-
to sumit.aspero.as.um facio. Exaspero idē et iratū facio. Maledic⁹ qui exasperat
matrem. Asper eri.litr crescens;teste Geor. Val.contra Priscianū.viri propriū. In-
uenit tn̄ aspri.sine crescenita tam ppriū q̄ appellatiuū per syncopā . Uirg.ij. enei. Asper
Improuisum aspris.veluti qui sentib⁹ anguez. Pressit. Adulter qui matrimoniū
violat.mulier adultera dr adulterare.i.maculare et adulterā facere et (vt vulgo dr) Adulter.
falsificare. hinc adulterinus: vt adulterina,mōeta vel clauis. Presbyter grece pres- Presbyter.
byteros.i.senior:non vt barbari sopniant prebēs aliis iter.nec in sacris semper sa-
cerdotē significat. Tener.a.um.i.mollis.vl tener hagn⁹. Miser pnfilix. Exter a.um Tener
id est externus. Papinius. Exter honos.veteres etiā dextera.um.pro detrito aut Exter.
min⁹bono ec.iter dixerunt: que crescebāt.declarabuntur latius in .iiij.lib. Gibber
i gibbosus vel gibberosus qui tumorem in dorso hz qui gibbus dr vel hec gibba.
Gibbus et gibber tam pro tumore:q̄ pro tumorē habente lecta sunt strumēta in pe- Gibber.
ctore est ita oēs grāmatici docēt. Celsus tn̄ gibbū in pectore strumam in tergo con Gibber.
stituit. Gibber adiectiuū scd̄e est teste Nebrissensi.at substantiuum est tertie . Iuue. tertie inflex-
Attritus gibbere nasus. Iber eri.vel tertie eris.i. Hispanus. Iberia Hispania. Lu xiōis ,subs-
canus. Occurrat iberibus alter.| Idem. Si tibi durus iber aut si tibi terga dedisset stātiuū.
Cantaber. Dicitur etiam Iberus:qui etiam est Hispanie fluuius vnde dicta est. Iber.

Iberia. Sub hoc nomine cõprehenditur Celtiber celtiberia celtis: Gallie pp̃rie et
Celtiber iberis conflatũ nomẽ: est ppl's hispanie regio vocat celtiberia. iber sit declinatum
est nomen populi habitantis iuxta armeniã. producũt aũt iber et celtiber semper
genitiui penultimã: quã alia hic corripiunt. Martialis celtiber nominatiuo singu
lari in er vsus est. vt in versificatoria docui. Ergo inepte reprehendit Alexandrum
Gallum. Alemanus quidã: credens celtiber pluraliter tm̃ dici. Lacer et / vt quidã
volunt) lacerus. i. laceratus vel laniatus. hinc in er nominatiuus semilacer apud
Ouid. vij. meta. Socer pater mariti vel vxoris. Liger viri propriũ. Nebris. dicit se
cunde declinationis esse. Verg. Vesani talia lacte dicta volant. Ligeri priscian⁹ di
cit esse tertie liger eris. et aliqui libri Vergiliani datiuo vesano habẽt. At pro fluv
uio liger ligeris. solum tertie est. dicitur quoqz ligeris: vnde est accusatiuus lige=
Clauiger. rim: vt tybrim. Crescunt etiam cõposita a gero et fero vt clauiger qui clauẽ gerere
Laniger. dicit. vt Hercules vel clauẽ: vt diuus Petrus. Laniger a. um. gerens lanã: vt ouis
Armiger. est lanigera. sic setiger / corniger / belliger armiger qui arma militis fert. ineptum
Signifer. vulgus mangonẽ appellat: et armigerũ barbare pro milite accipit. Signifer ferẽs
Stellifer. signum bellicũ. stellifer ferens stellas: lucifer ferens lucem. Dapifer ferens dapes.
Liber. Caducifer ferens caduceum virgam pacis. sic salutifer / opifer / sopnifer / lethifer /
mortifer. et c. Liber priore longa adiectiuũ et bacchi nomen. Nã pro cortice aut codi
ce minime crescit: vt liber libri. liber ergo libera liberũ. i. nõ seruus cui, licet q̃libet
nisi vi aut iure prohibeatur. Liber liberi substãtiuum. i. Bacchus deus vini. De=
xter. teri. vel per syncopem dextri. Unde dextera vel dextra manus dr̃. Dexter ali=
quando idem est q̃ prosper: vt dexter adde. Uter vteri pro vterus vteri olim dice=
Uter. bant: et crescebat hoc nomen. Cecilius. Nũc vter crescit nõ potest celari. Mulciber
Mulciber. cognomentum, Vulcani non est dictis addẽdum: q̃ vbi secunde declinationis est
Vesper. facit mulcibri sine crescentia: vt patet ex iambico trimetro apud Ciceronem in. ij.
thuschu. Ionisqz numen mulcibri asciuit manus. Sepius est tertie declinatiõis: et
facit gtm̃ mulcibris. Ceter cresceret: sed nominatiuus masculini generis in singu=
lari nõ est in vsu. Virg. Pars cetera pontum Pone legit. Vesper si vsq̃ secunde de=
clinationis inueniatur crescit: sed vix vnq̃ sic inuenies substantiuum vesper. de ad
iectiuo autem dubium est an nominatiuus vesper sit an vesperus. Ergo neutruz in=
ueni nisi apud grammaticos.

Conseruat normam pronominis ista secundam
Unus vter neuter solus quis et vllus et alter.
Atqz alius totus. Fuit olim patrius vlli.

¶ Hec nomina vnus / vter: cum suis: vterqz / vteruis / vterlibet / neuter / solus / quis / et
Alius. Donato notũ: vllus / alter / alius / et totus: habent in gtõ ius: et in datiuo i. quia de
clinantur vt pronomina secunde declinationis. veluti nominatiuo vnus vna vnuz
genitiuo vnius: datiuo vni. et c. Alius crescit in gtõ: nõ syllabis: sed quãtitate. quia
secunda syllaba in gtõ est longa: in nominatiuo autẽ breuis: alterius penultimaz
solum corripit. quam reliqua in prosa producunt tantum in versu variatur. Ple=
bei versiculi sunt. Rectus vult alius: poscit genitiuus alius. Corripit alterius sem
per producit alius. Preterea aliud neutrum est: et illud reliqua in um neutrum fa=
ciunt. Item alius facit datiuum trissyllabũ aliĩ quum reliqua datiuum faciant a
genitiuo abiecta us syllaba. Sub vllus id est aliquis, comprehendit Nullus: idest
nõ vllus. vter quis e duobus. Cetera patent. Neuter habet neutrius in genitiuo:
Neuter. et neutri in datiuo: sepius q̃ neutri, neutre neutri nisi in grammatica locutione
Neutrius neutri generis: pro quo nollem dicere neutri⁹ generis. Ualerius Maximus libro
en neutri. ix. Neutrius vnq̃ nisi excusse completã petij. Cicero ad atticũ. lib. xij. Non sylu ã
potius, di nobilem fructuz autẽ neutrius. Idem lib. viij. ad Atticum. Neutri scopos est ille
cendum. Tacit. Crebra colloquia neutri conducere. Papi. x. theb. Neutri fiducia cepto. Hec
attuli p̃pter. priscianũ qui dixit neuter melius habere neutri neutre et c. q̃ neutri⁹
neutri. q̃ verum non est. Ueteres hec oĩa preter quis declinabant: vt bonus bona
bonũ. Cice. pro Marcel. Hoc iudicium sic expectat vt nõ vna rei statim: sed omnib⁹
constituti putetur. Idez ad herẽniũ. Nõ res tote rei necesse est similis sit. Cecilius
Nulle nationi tot victorias tam breui spacio datas arbitror. Terenti. Altere dum

narrat forte audiui. Idem mihi sole ridiculo fuit. Idem. Nulli consilij sum. Picto. Dico vni vade et vadit. et alio veni et venit.

Ei vel ei vel eos dabit eus volet androgeos o.

¶ Nomen in eus desinens facit genitiuum in ei syllabam vel per duas syllabas in ei vel in eos: vt tydeus tydei per duas syllabas vel tydei per tres vel tydeos. Androgeos vero facit in genitiuo androgeo. sub hoc: comprehendi volo apollos apollo: tydeos tydeo: athos athoicos co. quecunque apud grecos in os longum desinentia sunt tertie declinationis attice: de quibus parum nobis dicendum est: quia latini in paucissimis hac declinatione vtuntur. Uirg. ij. ene. androgeo galeam clipeique insigne decorum Induit. Hic androgeo genitiuus est et viri proprium. vt apollos apud diuum paulum Ego quidem sum pauli: ego autem apollo. hic apollo genitiuus est: datiuus et ablatiuus est. androgeo apollo. vocatiuus androgeos. accusatiuus androgeo athos etc. de accusatiuo in o. Uerg. aut atho aut rhodo pen aut alta ceraunia telo Deiecit. Ualerius Maximus de prodigijs. Montem atho iuxta: transgresso: athos mons quidam.

Androgeos.
Apollos.

¶ Alia in os breue desinentia: grece faciunt genitiuum in on: quam diphtongon in, u vertimus. vt logos logu: melos melu. his genitiuis non vtimur: sed more latino inflinimus. vt logos logi logo logon o logos vel loge a logo: sic similia. Ouid. m. xiiij. meta. Et noctem noctisque deos ereboque chaoque Conuocat. Martianus mela et melis in plurali dixit. Lucretius mele. Lactantius melo. plura de his dicunt Sulpitius/ Nebrissensis et alij. Ego vero casibus quibus non vtimur supersedeo: vt sunt genitiui argeos ab argos vrbis nomine. argu. ab argos: id est candidus: cru ab eros et pro bono amore: erotos abieros pro turpi amore. Meleos a melos: teste castrono etc. Dicito igitur ilios ilij. epos epi. pelion pelij.

I vates quandoque facit ceu cura peculi

¶ Quando genitiuus terminatur in duo ij. solet alterum causa metri quandoque abijci. Uerg. Nec spes libertatis erat nec cura peculi. Idem. pauperis et tuguri congestum cespite culmen. Iuuena. Antoni gladios potuit contemnere si sic. ola dixisset per apocopem pro peculij tugurij Antonij. Apocope est ablatio litere vel syllabe ex fine dictionis Aliqui volunt adhuc vtrumque ij debere scribi: vt sit sincresis. i. ex duabus syllabis facta vna syllaba. Peculium est proprium bonum: vt religioso non licet habere peculium. Peculiaris. i. proprius. Tugurium domuncula rustica.

Peculium
Tugurium.

Tertius et sextus formantur in o tibi casus.

¶ Datiuus et ablatiuus in o desinunt vt huic magistro ab hoc magistro. Tollunt datiui vni soli etc. vt patuit. ¶ Nomina in eus faciunt o vt alia: quod autem inuenimus huic orphi etc. est quia nomina in eus inuenta sunt desinere in eos et contra teste Seruio Hinc vergilius ait Orphi Calliopea Lino formosus Apollo. Contra ab achilleus dixit Ausonius. Sic neque peliden. terrebat Achillea chiron.

Um possit quartus. Quandoque per on loco greca.

Eus ea vult etiam. Per e quintus vertit us: absque.

O filij deus et fluuius populus chorus bagnus:

Quatuor hec volunt etiam vt pro rege latinus:

¶ Accusatiuus in um desinit: vt menander menandrum. fluuius quidam nimis curuus et flexuosus. ideo meander pro flexura et fraude capitur. Cicero. Scio quos tu meandros quesiuisti. Tholus pertica in templo ad quem dona suspenduntur. Botullus et bot. llus farcimen ex suilla carne. Scrupulus lapis in arena. pedes. ambulantium ledens: vnde ponitur pro dubio et molestia. Terentius. Unus mihi scrupulus restat qui me male habet. Scopolus mons lapideus prope mare vel in mari. Sco pus aliquid in quod sagittarij dirigunt sagittas. Capulus quo culter aut aliud tenetur. etiam est pheretrum. Unde capularis senex. Uulgus masculinum vulgum facit. Dum vero neutrum est. accusatiuus et vocatiuus sunt similes recto vt in pelagus scamnum virus per regulam. In neutris etc. Uulgus et plebecula. Claudian. Mo

Meander.
Tholus.
Botulus
Scrupulus
Scopulus
Scopus.
Capulus.
Uulgus.
Tenetum.

bile mutatur semper cũ principe vulgus. Temetum .i. vinũ. Temulentus .i. ebrius

Tomentũ

tomaculũ

Tomentũ lana que detondetur pãno. Tomaculũ farcimẽ ex epate suillo et reliquis

¶ Quandoq̃ per on loca greca. Nola greca faciũt sepe actm̃ in on. vt diphthongus diphthongon. pergamus oppidi nomẽ pergamon. Menelaus proprium viri menelaon. Jacobus iacobon. Topasius lapis preciosus Topasion: vt ibi super aurum et topasion. Pactolus pactolon: fluuij nomen etc. quorum exemplis scatẽt poete. Possunt tñ more latino in um actm̃ mittere vt priamon vel priamum etc. Que tñ in eus desinunt sepi⁹ vocatiuũ in e mittũt plerũq̃ penultima breui. vt thideus thidea: orpheus orphea. creteus viri ꝓpriũ cretea. anteus antea. Virg. Antea sergestũq̃ videt. Idẽ cretea musarũ comitẽ. Nonnũq̃ penultima longa. vt Idomeneus idomenea. Ilioneus ilionea. Talia rarissima sunt. testimonia sunt in versificatoria nr̃a faciunt aliq̃ actm̃ in on penultima longa. Boetius. Strauit anteum lybicis arenis. Papi. ij. theba. Pantheonq̃ trahens nondũ te prendimus equo Bacche genu. Cic. lib. iij. de natu. deorum. Thesei hypolitũ. Liuius lib. xl. Totus in Perseum versus. Faciunt quoq̃ on: sed perduas syllabas eus profertur tunc teste Manci. Ouidi⁹. in Ibin. Strymonie matres Orpheon esse rate.

¶ Magister in vtõ: habet magister: per regulã. Est primo quintus similis. Sic o Glycerium. o vir: o satur.

¶ Edipus in vtõ: edipu vt panthus o panthu. melampus o melampu: virorum proprio. vix plura apud latinos talia inuenies. sic tydeus o tydeu. et oĩa in eus per eu diphthongon per exceptionem a regula. Est primo quintus similis. Exceptio est ibi Sed grec⁹ s aufert: Verg. Panthu quã pandimus arcem. Papin. Illum venerande melampu Qui cadit agnosco. Illa in⁹ eus olim habebant e: vt tydee: orphee nunc abiecta s faciunt eu solum.

Tymber

Euander

Cãterius.

Lanius

tabellarius

cemẽtari⁹

¶ Per e quintus vertit eus. Nola secunde declinationis terminata in us mutãt in vtõ us in e. vt tymbrus o tymbre. euandrus o euandre. puerus o puere. Veteres enim teste Prisciano dicebant tymbrus euandrus puerus et fil'ia: que nunc sepius in er desinunt. hinc aliquando reperiuntur vocatiui in e. Vergi. At tibi tymbre caput euandrus abstulit ensis. Tymber et euander sunt ꝓpria virorum. Seruius dicit methathesim esse in literarũ transpositionem. nobis prior opinio magis placet. Cãterius o canterie: id est equus castratus. sic lanius qui laniat carnes et eas vendit: quem indocti carnificẽ vocant. Tabellarius qui defert tabellas .i. ep̃las. Cemẽtarius q̃ parat cemẽta .i. lapides cedit. Statuarius q̃ facit statuas. Exceptio est a rg̃la. Est primo quintus similis. ¶ Absq̃ o fili deus. Excipiũtur a predicta exceptiõe paucula Filius o fili. olim etiam o filie teste Prisciano. Deus o deus solũ teste Nebrissensi Fluuius o fluuius vel o fluuie. populus ꝓ holbus o pp̃ls et opp̃le. chorus o chor⁹ et o chore. Sido. in Bergo. Nereidũ chorus alme doce. Hagnus cũ aspiratione in principio si recte velis scribere o hagnus vel o hagne. Latinus rex latij: o latinus et o latine. Luca. lib. ij. De genere o pp̃ls vix secula lango deorum. Si meruisse viris. In sacris. O popule meus ibi meus ꝓ mi antique ponitur. Pro arbore popule solũ facit. Ouidius. Popule viue precor. Virg. viij. ene. Corniger hesperidũ fluui⁹ regnator aquarum. Et alibi. Socer arma latinus habeto. Latinus vtũs est teste Nebrissensi In sacris. Hagnus dei qui tollis petã mundi etc. Hagnus: animal nostrum femininũ est hagna. interpretatur purus et castus q' fit hostia, pura et immolationi apta. diminutiuũ est Hagnellus: hagninus hagnina hagninũ. qđ est hagni vt caro hagnina. Olim omnia in us habebant vocatiuũ similem nominatiuo: vt dominus o annus o inf. mus. Nũc tantũ o domine anne inferne. Chorus est canentium cetus nõ sacerdotum subsellia. Sulpitius addit dictis o lucus. Priscian⁹ solum ponit o fluuius et o populus. Lucus est sylua alicui idolo cõsecrata quam nephas est incidi: vt putant miserandi ethnici.

Chorus

Lucus

Quum proprium dat ius dempta us: fit in i tibi quintus.

Mauricius

¶ Propria in ius dempta us faciũt vocatiuũ in i per exceptionẽ a regula. Est primo quintus similis. exceptio est hic, Quũ propriũ dat ius. vt Laurentius o laurenti. Terentius o terenti. Fabius o fabi. Quintus o quinti. propria sunt virorum. vix vsq̃ cum in vocatiuo est nisi ex primitiuo c habeantur vt lux lucis. Lucius o luci. A bona faciendo. Bonifacius bonifaci. a Mauricius proprio viri qđ in versificatoria ponimus in i ante c. Mauricius. vt a quint⁹ quintius. inde rursum. Quintianus et

go Mauricius o maurici. Larius o lari. lacus Italie. Verg. O lari maxime. Geni⁹ natura deus: lz appellatiuũ videat: q̃r plures sunt genij: facit vctm o geni: teste Antonio Nebris. Vctũs in i semp vna syllaba minor est ntõ: vt caius dissyllabũ cai monosyllabũ. Vulteius trissyllabũ: vultei dissyllabũ. Põpeius trissyllabũ: põpei dissyllabũ ec. Hora. Durus sit vultei nimis attentusq̃ videris. Itẽ põpei meorũ prime sodaliũ. pompei dissyllabũ est quia versus est alcaicus. Aliqñ. i. consonans in vocalem mutat: e sic tam ntũs q̃ vctũs syllaba longior fit. Martia. Peruigil in pluma Caius ecce iacet. Idẽ. Quod peto da Cai nõ peto consiliũ. Caius per c scribitur per g profert. Oui. Accipe Põpei deductũ carmẽ ab illo. Debitor ẽ vite qui tibi Sexte sue. veteres dicebant o mercurie/valerie/vgilie. Nũc o mercuri/valeri/vergili penultima correpta vbicũq̃ antepenultima nominatiui contrahitur.

Larius. Genius

Primus pluralis fit in i. vult patrius orum.
Grecus in on fiet: is tertius. os dato quartus.

¶ Nominatiuus pluralis cui vocatiuus est similis fit in i. vt hi magistri. hi vulgi. hi dei: vel dij: prius o deus est posterius a diuus q̃ veteres dixerunt pro deus. Hinc mansit plurale dij dissyllabũ nisi in carmine q̃ magis in vsu est q̃ dei. e in datiuo et ablatiuo sepius dijs q̃ deis dicimus: reperitur tamen vtrũq̃. Lucanus. Et veniam meruere dei. Papinius. Sepe deis hos inter honores cespes e exiguo: placuerunt farra salino. sic apud poetas sepissime. A dius est medius fidius iurandi aduerbium. Et pluraliter hec scamina ligna per regulam Quia in a pluralis ec.

Dei. Dij.

Vult patrius orum.

¶ Genitiuus pluralis desinit in orũ: vt horũ magistrorum: hoꝝ scamnoꝝ. ephippiorum. ec. Ephippiũ est sella equina cui insidemus. Hora. Optat ephippias bos piger optat arare caballus. Ferculũ in quo aliq̃d fert: vt lanx: e p cibo capit. Sarculum fodiendi instrumẽtũ. Seculum tẽpus humane vite. Nomina festoꝝ faciunt genitiuũ plerũq̃ in orum: per hanc declinationem. datiuum e ablatiuũ sepius in ibus. vt saturnalia festa saturni genitiuo saturnaliorum. aliquando etiam saturnaliũ. datiuo e ablatiuo saturnalibus. Sic bacchanalia ec. vt plene declarabo in tertio libro. nunc sufficiat adiecisse Radianum versum.

Ephippiũ. Ferculum. Sarculuz. Seculum. Saturnalis et filiis.

Festa lego per ibus licet orum dant genitiuis.

¶ Genitiuus per syncopam aliquando tollit or: vt lituum pro lituorũ nummum pro nummorum. denariũ pro denariorũ ec. Vt in cõpositis. millenummũ milledenarium. pro quibus teste Macrobio nõ licet dicere mille nummorum, mille denariorum neq̃ duumuirorũ: triumuirorum: leuirorum dicimus: sed duumuiruz leuirum. Hec syncopa plerũq̃ etiam in prosa reperitur apud Tulliũ/Liuiũ/Pliniuz/ pluresq̃. vt centenum/deum/liberum/diuuz ec. pro centenorum ec. Poete sepius hac figura vtuntur. Verg. Chara deum soboles. Idem. Diuũ pater atq̃ hominũ rex. Idem. Insequitur clamorq̃ virum stridorq̃ rudentũ. Luca. Concinuit stridor lituum clangorq̃ tubarum. Cice. Neq̃ tui: neq̃ tuorum liberum,

Syncopa.

¶ Rarissime fit nunc syncopa in neutro genere. Plau. in Curgu. Omnium vnguentum odor pre tua nausea est. Marcellus dicit esse accusatiuum pro genitiuo nobis cum Prisciano placet esse genitiuum syncopatum. Idem plautus dixit. in neutro meum tuũ et plura pro meorum tuorum ec. Verg. magnanimũ ec. Nos tamen caue bimus nisi parcissime in magno opere neutra syncopare. Lituus est tuba incurua qua vtebantur in prelio. Diuus sanctorũ numero ascriptus siue ex hõie deus. vt diuus Basilius: diua Margareta. Liberi pluraliter tantum. i. proles. Denarius est numerus argenteus valens decem ereos.

Lituus. Diuus. Denarius

¶ Grecus in on fiet. Grecus gtũs in on desinit. e ita vtuntur sepe latini vt plr hi logi horũ logon: his logis: hos logos: o logi: his logis. Hi cimmerij hoꝝ cimmerioꝝ vl' more greco cimmerion. Tibullus. Cimmerion etiam obscuras accessit ad oras. cimmerij sunt quidã. ppl'i quibus vix vnq̃ est dies. Suet. in Augusto. In asclepiadis mendetis theologumenon libro. l. go. Thologumena sunt rerum diuinarum disputationes. Sic georgica geogicon: astronomica astronomicon ec.

Cimmerij. Theologumena.

¶ Is tertius. Datiuus in is desinit vt ablatiuus veluti his palis/qualis ꝛc. Palus est crassus stipes. Paxillus paruus palus. Qualus, id est sporta. Quasilus vel quassilus, id est spartula.

¶ Os dato quartus. Acti̾s in os desinit: vt tales catullos pullos. A scāna damnatur per regulam generalē. Talus os quadratum: ꝛ tuber circa imum pedem. Hinc vestis talaris ad talos vsq; demissa. Catulus fetus canis ꝛ cuiusq; fere vt catulus leonis lupi vrsi ꝛc. Catulus muris. Pullus fetus auiū ꝛ omniū mansuetorū
animaliū. vt pullus asini equi ꝛ ceterorū p̄terq; boum. Nā vitulus aut vitula di.
pullus. et ouiū qui hagnus ꝛ hagna dicitur ꝛ caprarū: nā hedi heduli hedili ꝛ capelle dicū
tur. Ambo ꝛ duo licet ad tertium librum pertineant hic declarabo: quia ad primā secundamq; declinationem maxime pertinent.

Ambo duo neutri generis sunt masculeiq;.
Mas o vel os quartus donat. vult tertius obus.

¶ Singulari numero carent. Et pluraliter nominatiuo ambo duo ambe due ambo duo. Genitiuo amborum duorū vel duum: ambarum, duarum amborum duorū
*Ambo vel duum Datiuo ambobus duobus ambabus duabus ambobus duobus. Ac
ꝛ duo l ac cusatiuo ambos duos vel ambo duo: licet rari⁹: ambas duas: ambo duo. Vctō o am
cusatiuo. bo duo ambe due ambo duo. Ambo collectiuum est nō distributiuum: Ablatiuus similis est dtō. Virg. xi. Si duo preterea tales idea tulisset Terra viros. id est duos Hora. ii. ser. saty. iii. Preterea ne vos titillet gloria iureiurando obstringas ambo. i. ambos. Idem. i. ser. Duo si discordia vexet inertes: id est duos. Martia. vii. epigrā. Elisium possidet ambo nemus, id est ambos. Sic ego in Syntaxi. ꝙ duo si rectos ꝛc. Pruden. Diuidit ossa duum tyberis. Iuuēcus. Medioq; duum me stare necesse est. Plinius. Duum pedum longitudine.

¶ Tertia declinatio.

Tertia dat varios fines: dans is genitiuo.
Grecorum patrius vel in os vel in i vel in us fit.

¶ Tertia declinatio multas habet terminationes/veluti a, e, o, c, d, l, ꝛc. Semꝑ au
Achillis. tem genitiuus fit in is. vt hic pater huius patris: nisi greca more greco declinētur
Oronti. tunc enim sepe habent os. vt hic pan huius panos. Quandoq; habent i veluti propria in es non crescentia. vt achilles huius achillis vel achilli. hic orontes huius orontis vel oronti ꝛc. sed Seruio teste hi genitiui nō sunt ab es: sed potius ab eus: et terminatione genitiui in i longā versa. Nā multa sine discrimine in eus vel in es
*Vsitati= inueniuntur: veluti achilles vel achilleus. orontes vel oronteus. Vlysses vel vlysse⁹.
or vox est vnde Horatius sepe facit gtīn tetrasyllabū vlyssei. Virg. Immitis achilli. Idem.
elephāt⁹ Acris oronti. Quandoq; genitiuus grecus in us desinit. vt hec echo huius echus:
q̄ elephas vbi poterit in is desinere nō fiat in os: quia melius elephātis quā elephantos dis
teste Val. ces si latine velis loqui. teste Hermolao in octauum Plinij capite quinto.

¶ Terminationes nominatiui.

¶ Nominatiui terminationes in tertia declinatione sunt circiter. lxxi. Fe termi
malagma nales vndecim. Fa terminalis est vltima dictionis litera. Terminatio est vltima
Magma. litera aut in fine consonans aut cōsonātes cū vocali annexa. Litere itaq; termina
Scomma les sunt a, e, o, c, d, l, n, r, s, t, x. Terminationes per ordinem ponentur.
Cōclaue. ¶ A vt malagma fomentū quo apostema mollit. Magma pastillus siue massa ex
Cubile. vnguentorum fecibus odoris gratia. Scomma. i. cauillum ꝛ vrbana irrisio.
Cubiculū. ¶ E vt conclaue. i. tricliniū ꝛ locus secretior in domo, dicitur etiā hec conclauis te
Pernio. ste Bergomate. Cubile lectus: quia in eo cubatur. Sunt etiā cubilia loca in q̄bus
Petaso. fere cubant. Cubiculum est locus in quo cubile sternitur: ab indoctis camera dicitur. Seneca. Quid prosunt multa cubicula? in vno iacetis.

¶ O vt pernio morbus pedū ex frigore prouenieñs ꝛ calcaneus infestans precipue perniunculus paruus pernio. Petaso coxa porcina ꝛ anterior pars: similiter que ab alijs incipit. Petasunculus paruus petaso.

C post a.vt lac.vel e.vt balec.

D post i.vt dauid: ꝛ v.ut bogud.propria virorum.

L post quinq; vocales.vt sal:mel:vigil:sol:consul.

N post omnes vocales preter u.vt titan:siren:delphin:demon.

R post oēs vocales cū y greca.vt par:ver:gadir.cor:fur:martyr.

S post oēs vocales cū y greca ꝛ ae diph.vt as:pes:lis:flos:mus:
Mis proprium viri gtō myos,es.pres.ꝛ cum au diphthō go.vt laus fraus.

S post sex consonantes.b.l.m.n.p.r.et rursum.

Bs post omnes vocales:sed inter u mediat r.vt trabs:celebs est.
vnum cum ae diphtongo quod est plebs.i.vilior pars populi.scobs.libs.ventus aphricus.ꝛ quod y grecam habet calybs vibs.

Ls post u.vt puls mollis cib⁹ ex farina ꝛ lacte vel caseo vel ouo. Puls.
et melle:pro quo pane veteres vtebantur.Pultarius vas pultis pulmentū idē .i. puls vel cibus in modū pultis.Pulmentarium idem.Horatius.Tu pulmentaria quare sudando.pulticula parua puls apud Plini.lib.xxvi.

Ms post e tantum.vt hyems.

Ns post omnes vocales.vt glans:dens mons:tiryns: cū y greca Tiryns.
de i vocali latina nō inueni exemplū ꝛ aliqui contendunt:tirys sine n.debere dici Tirys.
vt post videbimus Est aūt tiryns masc.gnis fluuius in argo.Tiryns fe.ge.est vrbs Hercules.
proxima Argo.que etiā tirynta dicitur.fuitq; Herculis patria,vnde ipse tirynthius dicitur.scribitur in priore syllaba per i.nostrum in posteriore per y grecum. Tirynthi⁹
Aruns proprium viri.septuns non dicitur:sed septunx. Aruns.

Ps post oēs vocales,cū y greca preter u.vt lelaps canis nomen Lelaps.
apud Ouidiū.seps vermiculus quo cornua vitesq; prerodit.ips q̄ ligna:vt cis per Ips.
e.qui frumenta:sis per s.qui vestes.vitra.midas fabam.ops dea terre.Gryps vo- Trips.
lucris maxima ꝛ rapacissima.Unum est habens r ante ps:quod est stirps. Midas.
Gryps.

Rs post omnes vocales preter i. vt ars:iners:mors:tyburs.natus Tyburi.

T post u tantum vt caput:sinciput: occiput.

X post omnes vocales cū y greca ꝛ ae ꝛ au diphthongis vt pax: Faux.
rex:pix:nox:nux:styx:fex:faux:teste Prisciano lib.ij.quod tamen quidam latine negant dici.Alij dicunt singulari carere:de qua re alibi videbimus.Fauces sunt superior pars gule mento propinqua. Fauces.

X post tres consonantes.l.n.r.

Lx post a tantum.vt calx.falx.

Nx post oēs preter e.vt lanx vas latū ꝛ rotundū in quo caro aut Lanx.
aliud esculentū mense infertur.Lances etiam statere dicuntur:vnde,bilances que Meninx.
duas lances habet.Meninx insula Aphrice:plura significat vt in gtiubus patebit Linx.
Septunx.Linx auicula quedam cum y greco in posteriore syllaba. Arx.

Rx post a ꝛ e tm̄:vt arx.i.castrū ab arceo es.q2 arcet.i. prohibet Merx.
hostes accedere.articula.i.parua arx:merx.i.res venalis.Aliq̄ dicūt in neō hec merx

D

Cherub. ces. Cherub ꝛ Seraph sunt qui dicũt interdũ declinari hu9 cherubis seraphis ꝛc.
Seraph. sed melius nõ declinanꝛ qꝛ barbara sunt. vt Dauid ꝛ Bogud sua natura inflexibi
Moly. lia sed nõnulli ausi sint declinare. Lãcilotus vult Bogud minime declinare. gtm
Epy vero bogudis dicit esse teste plinio a ntõ bogudis. sed res parui momenti est: nos
priscianũ sequimur. Moly herbe nomen apud grecos in gtõ molyos facit vt epy
similiter cũ y greco epyros vrbis nomen: interpretatur altũ ꝛ sublime.

ℭ Genitiuus tertie.

Emper a mittit atis. Vertes e per is genitiuo.

A. ℭ A facit gtm addita tis. vt malagma atis. Omnia in a tertie sũt nõia
E. greca neutri ge. ideo more greco faciũt etiã in gtõ os. vt doma atis. vel
Doma. domatos. i. domus. In sacris. Meli9 est sedere in angulo domatis quã
Drama. cũ muliere litigiosa. Drama atis. vnico m sine g: carmẽ vbi persone lo
Dragma quunꝛ absq3 poete interlocutione: vt primũ Virgilij bucolicũ. In sacris. Ante tho
Drachma rum. huius regimus frequẽtate nobis dulcia cantica dragmatis. hic vulgo male le
Aroma, gũt ꝛ minime intelligũt: cũ glr̃a dragmatis. Nã per g dragma atis. significat rapi
Dogma. nã ꝛ manipulũ. At drachma e. pme. decli. est genus ponderis ꝛ numismatis. Aro
Poema. ma odoramẽtũ. Aromatopola. i. aromatari9 qui aromata vendit. Dogma. i. decre
Syrma. tum scitũ placitũ ꝛ (vt vulgo dr) statutũ. male p doctrina sumiꝛ: nec a doceo dicitur
theorema. quũ sit grecũ dogmatistes q alicui9 dogma sequiꝛ. Poema poete carmen. Syrma
Thema. longa vestis ꝛ tractus ꝛ lõgus ordinis processus: a syro greco. i. traho. poniꝛ p cauda
Toreuma vestis muliebris. Theorema speculatio. Thema positũ aut positio. Toreuma op9
sculptũ politũ celatũ. Toreutes vel toreuta celator ꝛ sculptor: toreutice es. vel toreu
tica est ars ipsa que anaglytica etiã dr. Toreuo grece. i. sculpo ꝛ celo.

ℭ Domatis penultima quanta? Quantitas nõ ad hũc librũ
pertinet sed ad versificatoriã: ideo nõ debeo respõdere nũc ad hanc questionẽ. Ita
Quãtitas. rñdeat discipulus Alexãdri sectatoribus: qꝛ valde difficile est puerũ ad q̃ntitatẽ in
vt syllabis declinationibus respondere ꝛ regulã semper dare more Alexandrinorum nuscꝛe
attribuiꝛ hec in re a balbutientibus grãmaticastris vexatorꝫ. ideo hec omnia docui in versifi
quid sit catoria nõ hic. si quis tñ desideret hic etiã nõ grauabor pro sale paucis hanc rem
Axioma. perstringere post declinationẽ genitiui. Quantitas est longitudo vel breuitas vo
Mantile, calis. ℭ Nomina in a penultimã genitiui corripiunt. vt axioma atis. i. propositio
Ouile. hoc est. quecunq3 oratio vera aut falsa veluti deus est deus non est.
Equile. ℭ Vertes e per is gtõ. Nomen in e vertit eam is in gtõ. vt mantile lintheũ quo ma
Caprile. nus terguntur. Ouile is. stabulũ ouium: vt equile equorꝫ caprile caprarum. bouile
Bouile. boum: porcile porcorum. Monile colli ornamentũ vel gutturis: dictum q virtutis
Porcile. admoneat. Nam primo ob aliquod egregium factũ dari solebat. Ouid. in fast. Dat
Monile. digitis gemmas dat longa monilia collo. aliquando etiam equorum est. Virgi. de
equo Latini. Aurea pectoribus dem. issa monilia pendent.

Addito nis post o. dat in is muliebre do goq3:
Virgo ordo margo cam cardine Apollo cupido.
Aquilo.
Paro. Turbo homo ceu nemo. Tamen vnedo postulat onis.
Pero:
Capedo. ℭ Nomen in o facit onis. vt aquilo aquilonis: ventus septentrionalis ꝛ ea mũdi
Interca- pars. Paro onis nauis piratica. Pero onis. calciamentũ rusticũ. peronatus pero-
pedo. nibus indutus. Excipiuntur a rl'a. Feminina in do ꝛ go que faciunt inis cũ pau
Crepido. cis alijs: que sunt / virgo virginis. ordo ordinis ꝛc. vt capedo inis. i. vasculũ fictile.
Libido. Intercapedo distantia ꝛ differentia. Crepido extremitas terre quam aqua alluit.
Formido. Item os putei ꝛ cuiusq3 edi(ficii?) loci extremitas. Libido voluptas ꝛ carnalis de-
Hirudo. lectatio. Formido timor. Hirudo sanguisuga vermis aquaticus adherens cruri.
Hirundo. nec decidens nisi plenus cruoris. Horati. Nõ missura cutem nisi plena cruoris hi
Arundo. rudo. Hirundo auis nota. Arundo: id est canna. Testudo animal testa tectum vt li
Testudo. max / concha ꝛ cetera. ponitur pro cythara ꝛ pro camera. Teredo vermis ligno in
Salsilago. nascens. Collumela. Teredinesq3 formicasq3 prohibet Salsilago vel salsugo: id est

salsus humor helici. Caligo obscuritas & ignorantia. vt caligo oculorum: a caligo vici. Indago inquisitio. Indagare inquirere. Propago vitis ramus terre infixus & progenies. Propagare .i. dilatare. Fuligo nigrum in fumibuli. Albugo alba macula in oculo: & albũ oui: quod albumen sepius dicitur. Croceum oui dicitur vitellus. Ferrugo: rubigo ferri. vt erugo eris: ferrugo etiam est panni similis color. Cõpago cõpaginis .i. compactio & coniunctio. Ouidi⁹. Atq; ita disparib⁹ calamis cõpagine cere. Plinius. Nullarum egens cõpaginũ. Manilius li.i. Interdum equali laterum cõpagine ductus. Seneca in xuij. episto. Sine flammarũ violẽtia cõpaginem soli rupit siue vetustas. Hec Beroaldus attulit cõtra Seruium: qui hos obliques. vix inueniri dixit. Verba Seruij sunt in illud primi eneidos. Dire ferro & compagibus arctis. Claudentur belli porte. In vsu sunt non inatiui ambago cõpago magis quam ambages et compages. Contra in vsu sunt magis horum q̃ illorum obliqui: Persius: Stertis adhuc laxumq; caput compage soluta. Ambago .i. circulus verborum. Cardo pro herba barbarum est: latine carduus dicitur hinc carduelis auicule nomen. Apollo sol. veteres in nominatiuo appollinis dicebant teste Festo. Virgo p̃ ea que peperit. Lãcilotus dicit virgonis habere vt sermonis non auderem sic loqui. Itẽ dicit. Turbo apud doctũ turbonis facere: vt sermonis pro forma contraria menta: vel piramidi. Id puto falsum esse & mendose legi turbonis pro turbinis. Nam a puerorũ trochisco qui turbo est: ea forma nomen sortitur. Verg. Volitans sub verbere turbo. Turbo etiã quicquid acuea forma est vocatur. Ouid. Cana buccina sumitur illi. Tortilis in latũ que turbine crescit ab imo. Turbino turbinas: acutum facio: vnde turbinatus ta. tum. Plinius. Turbinatior pyris figura q̃ malis. Turbo turbinis etiam est vertigo ventorum. Vergi. Turbine corripuit: scopuloq; infixit acuto. Solum viri proprium. turbo turbonis facit vt sermonis. Horatius. Rides turbonis in armis. Spiritũ. Lectũ est apud Catullum hic turben pro priore turbo. Homo homonis vt sermonis procadauere dixit antiquitatis pater Ennius Vulturis in syluis miserum mandabat homonem. heu q̃ crudeli condebat membra sepulchro. Nemo neminis rarus inuentu gtũs. Plau. in captiuis. Neminis misereri certũ est. quia mei miseret nemo. Lucillius. Neminis ingenio quẽq̃ confidere oportet. ¶ A femininis in do & go vnicum excipitur. quod est vnedo onis arbor et ipse fructus alio nomine arbutus & arbutũ. Seruius in illud Arbuta sacre deficerent sylue. Arbuta inquit sunt rubra poma syluarum que Plinius vnedones vocat q̃ asperitate sua plures edi nõ possunt mendose legitur oredones vt bene notauit doctissimus neotericorum Hispanorum.

Caligo. Indago. Propago. Fuligo. Albugo. Ferrugo. Compago. Ambago. Carduus. Cardo herba nõ latina: sed barbara vox ẽ. Virgo. Turbo. Turbino. Turbiat⁹. Homo. Nemo. Vnedo.

Enis babent Anio Nerio. Caro dat tibi carnis.

¶ Anio fluuius in agro tyburtino. Horatius. Et preceps anio. Ennius anionis dixit vt sermonis: que declinatio exoleuit. & anio ab alio ntõ rarior est anien obliquos mutuatum est. Papinius .i. syluarũ. Quas precee Anien atq; exceptura natatus Virgo iuuat. Caro Nõ minus q̃ quindecim milia anien abest. Luca. lib. ij. Belidas anienis ad vndas. Nerio enis .i. vxor. Martis. Plautus in truculento. Mars peregre aduenien salutat. Nerienem vxorem suam. Etiam. est virtus fortitudo et maiestas martis. Et in nominatiuo dicitur etiam nerienes apud Varronem vt notat Gellius. et neria per a: vt minerua teste eodem. Caro carnis. Olim in nominatiuo carnis dicebant: hinc mãserũt obliqui. Liui⁹ Andronicus. Carnis. vinũq; qd libant. Titus Liuius. xxvij ab vrbe. Laurentib⁹ carnis que dari debet data nõ fuerat. hinc diminutiuũ carnicula quã caro carnũcula faciat. Carneus ex carne: vt frustrum carneum. Carnosus pinguis: sed melius dicitur corpulentus.

Anio. Anien. Nerio. Carnis. Carnicula diminutiuum a ntõ carnis q̃ vtebant vet. res: caruncula a ntõ caro.

Greca vult Dido muliebria sic modo flectes.

Vs capiat patrius: reliqui dant o breue casus.

¶ Nomina greca feminini generis faciunt genitiuũ in us. reliquos obliquos in o vt Dido didus. io ius. sapho saphus. calipso us. sic calisto per o dryno pantho. et cetera mulierũ vel nympharum propria aut dearũ. Veluti Clio us, vna musaru3 Clotho us. vna parcarum Echo echus. Argo argus: nomẽ nauis. Politian⁹ in miscel. Responsationes ex persona ponantur echus. Apud Martialem libro septi-

Clio. Clotho. Echo. Argo.

Sapho Dido Manto Calypso. Io. Alecto Leguntur et hic de id genus dictionibus non vulgares versus. Unde au sonus tyri am dat pretia dido. Fecit Didonem romula vox taciti At calypsonā lasciva das inclite cesar. Quocunq; decor patitur Quintiliane nubes

mo titulus est de fragmento argus. Imperiti dixerunt hec duo esse indeclinabilia. Ovid. in 4. de arte amandi. "Nō nihil sunt vise clio clius ve sorores Sapho. An nisi l: gisse authorie nola saphus: Uir. Fatidice mātus et Tusci filius amnis. Nūs est manto mulieris nomen. Ovid. Miseramq; relinquere dido. Uerg. iiij. ene. nomine dido Sepe vocaturum. Horatius. Aeoliis fidibusq; canentem. Sapho. in priap. Athlanti ademq; calypso. Ovid. Et steterat quocunq; loco spectabat ad Io. Silius lib. viij. Terq; suā Dido ter cū clamore vocabat. Et leta exultans ostēderat orasichcus. Plini. lib. xxiij. cap. vi. vsus est ablatiuo sapho dicens. Ob hoc et phanem. Lesbium dilectū a sapho. Alij grece hec aliter declinant: nobis cure fuit diligenter docere latinorum vsum: vt Uirgil. Lucrificā alecto in actō dixit nō alectos nec alectō et est alecto vna furiarū. Ueteres declinabant hec latine vt fmo. sed Quintilian' id vetat dicens lib. j. Mihi autē placet latinā rationem sequi quousq; patitur decor. Nec eñi calypsonem dixerim vt Junonē quāq; secutus antiquos. Cesar vtitur hac ratione declinādi: sed authoritatem consuetudo superauit huic suffragatur phocas grāmaticus. Plautus in aulula. Quos si argus seruet qui oculeus totus fuit quē quondam ioui addidit. Datiuus est ab io. Ennius. Penos didone oriundos. Tacitus. Quintilia. cōtēporaneus. Didone phenissem tyro profugam. Justinus. xij. Augebat tyrijs animos didonis exemplū. Apul. j. meta. Calypsonis eternam solitudinē flebo. Plin. lib. xvj. cap. xliiij. Argis olea nūc etiā durare dr ad quā Jouē in vaccā mutatā argus alligauerit. Andronicus apud nymphā athlātis. Filiam calypsonē hac declinatione nūc nō vtemur si Quintilianū audire velim': licet iuniores Seruius et Macrobius aliter fecerint: ideo Antoni' Nebris. mēdosos esse dicit versiculos Penelopes primā didonis prima sequat. Hospitiosq; vsus didonis cūcta benigne. vterq; Ouidij. Usus. hic in argumento j. ene. ille in priap. Sic aūt restituendi sunt. Penelopes primam, Didus si prima sequat hospitioq; vsus didus per cuncta benigna. Juno nis. tñ qz latinū est ¶ O genitiui penultimā producit vt sermonis: nisi apud grecos in on desinēs corripiat. vt agamenno onis. proprium vtri. sic gētilia quedā vt vāgio onis. Saxo onis. et c. Inis corripitur vt virginis. Enis producitur vt Anienis ab antiquissimis etiam correptum teste Gellio.

Halecis lactis dauidis bogudis effer.

Melchisedech. Lacte. Lacteus. Larium Bogud

¶ Halec facit penultima longa halecis ad cuius formā ausus est Baptista Mantuan' ad hebreo Melchisedech facere melchisedechis. Pectore sacrifici melchisedechis erat. Lac facit lactis. Nō olim in ntō lacte dicebat vt mare. Plau. in menechmis. Nec lacte lacti vsq; similius est Lacteus ex lacte vel albus. Lactatū quod barbare lacticiniū dr teste Hermolao. Dauid idis. penulti. lōga: licet ab hebreis non declinentur. vt neq; ab aphus. Bogud regis maurorum nomē qd latini declinauerūt huius bogudis penultima breui. quāq; ntūs sit bogudis vt notat Lancilo. Asinius Ciceroni lib. x. Traiecit sese in regnum bogudis plane benecq; peculiatus. hic nota pulchrā vocē peculiatus: id est nūmat' munitus magnumq; peculium possidens.

Additur is post l. Sed lis iungunt sibi mel fel.

Peculiat'. Animal. Uectigal' Minutal Puteal Michael Abel. Rahel. Bethel. Micol. Baal Uel. Suel. Melis. Felis

¶ Nola in l lram desinentia assumūt in gtō is. vt sal salis: alal lis. corpus sentiens hic et hec alalis et hoc alale ad alal pertinēs. Uectigal tributū vel redit'. Tul. Nō intelligūt hoīes q̄tū vectigal sit parsimonia' vectigalia qui debet vectigal. Minutal est quidam cibus ex oleribus et carnibus minutim concisis. Puteal est putei operculū Rome olim feneratorūq; loc'. Michael elis. Bel, belis: idoli nomē. Eiusmodi in el peregrina aliqñ declinantur in sacris: et si volumus manent indeclinata vt abel huius abel vel huius abelis multa nunq̄ flectuntur vt; Rachel Bethel Micol Baal Tubal et apud Pliniū locorū nomina dissyllaba teste Hermolao. Uel et Suel: Mel et fel addunt genitiuo lis: vt mellis fellis. Inuenimus in alia significatione melis felis. Nā melis. est bestia magnitudine vulpis duro corio. Unde fiunt pharetre. Felis est catus murinorum: grece dicitur elurus. Neutra in al cum el et sol penultimam genitiui producūt vt animalis michaelis solis. Reliqua corripiunt vt hannibal alis. hiempsal alis. hadruspal alis. propius virorū. sal sali s quamuis olim fuerit etiam neutrum: vigil ilis. presul presulis.

Additur is post n. Tamen on quandoq; dat ontis.

Donat inis neutrum. Pecten: flamen: cano natum.

¶ Nomen in n desinens facit gtm adiecta is syllaba vt titan titanis: frater Saturni et sol. Oui. Nullus adhuc mundo prebebat lumina Titan. Pan panis aut rectius panos: quia grecum est vt a genitiuo huius nominatiui distet panis. Pan fuit fabulosus deus pastorum aut nature. Lichen lichenis. sic Siren. Damen proprium viri historici. Seben sebenis: vnus sociorum Ulyssis. Delphin delphinis marinus piscis. agon onis. i. certamen. Triton animal marinum et Neptuni tubicen. Trigon onis. pile genus et turtur. Aedon trissyllabum. i. philomela. Canon, id est regula. Gnomon interpretatur cognitor: est stylus indicans horas. Hyperion. i. sol. ¶ Quedam nomina faciunt gtm in ontis: vt Phaeton ontis. filius phebi. Demophoon ontis. proprium viri vt leon ontis. Dracon ontis, laocoon ontis. aglaophon ontis. Sarpedon ontis. Inuenitur etiam Sarpedon sarpedonis. Item hippocoon ontis. Charon ontis portitor inferni. Pauca sunt eiusmodi nomina appellatiua: vt Bison bisontis, animal ferum simile tauro iubatum. Chameleon ontis. animal quod solo vento dicitur pasci et herba quedam. Horizon ontis. visus nostri terminus. Item adhuc propria. Stilbon ontis. i. mercurius vel stella Mercurij. Acheron ontis. et Phlegeton ontis. fluuij infernales.

Titan. Pan. Damen. Seben. Agon. Triton. Aedon. Gnomon. Charon. Bison. chameleon Horizon. Stilbon. Acheron. Phlegeton

¶ Neutra in n faciunt gtm in inis. vt flamen inis. pecten inis. tubicen inis. cum reliquis a cano compositis. vt numen numinis: id est deus vel diuina potestas. Sumen et abdomen pinguitudo ventris suilli. Inguen pudenda pars corporis. Gluten. i. viscus materia tenax qua aues capiuntur et qua aliquid coniungitur. Glutinum idem. Glutino as. i. coniungo. Bitumen humor tenax quo pro calce vtimur. Unguen inis. i. vnguentum: et quicquid succum habet ex quo aliquid vngi potest. Persius. Fenisece crasso vitiarunt vnguine pultes.

Numen. Sumen. abdomen. Inguen. Gluten. Bitumen. Unguen.

¶ Nonnulli a regula principali minus bene excipiunt Pocan quod dicunt facere poeantis: qui nominatiuus non est pocan: sed pocas vt athlas. et est proprium viri. paean cum ae diphthongo. i. Appollo et hymnus in laudem appollinis vel alterius: facit peanis, vt titan titanis. Aleman proprium viri alemanis. Uirg. Letum peana canentes.

Pocan Paean. Aleman. Euan.

¶ Nec Euan Bacchi nomen euantis facit, quia apud Uirgilium. vj. enei. Illa chorum simulans euantis orgia circum Ducebat phrigias: Flammam media ipsa tenebat. Seruius ait. Euentis phrigias: vt sint duo accusatiui: aliter non staret versus. Euantis autem id est bacchantes a libero qui euan dicitur. Hec ille. Euare furere et bacchari est. hinc euans euantis. participium, id est furens. Silius lib. j. Non ille euantis massyle palluit iras. Euan proprie est interiectio bacchantis et interpretatur bone puer Capitur etiam pro baccho: sed obliquos eius apud latinos nequaquam inuenies quicquid dicat Priscianus. Papinius. v. thebaidos. A summis auditus montibus euan. In eodem. Lucidus euan stirpis auus. Itan et Pelican barbara sunt: Pan: id est totum pantos in genitiuo facit: sed latini non vtuntur in simplici. Pantomimus gesticulator omnia imitans. Pandecta omnia continens. ¶ An producit genitiui penultimam. ¶ En producit genitiui penultimam nisi in is facit: tunc corripit. Hymen apud latinos in obliquis non reperitur: facit autem hymenis. teste Prisciano penultima (vt opinor) correpta. quod probari videtur ex hymeneus.

Euare. Pan. pantomimus Pandecta

¶ In producit genitiui penultimam. ¶ On modo producit vt Symon babylon. modo corripit: vt demon canon in paucis variat: vt egeon, orion. Certiorem regulam de on non habeo.

R capit is. Far ris. lar tis proprium maris. hepar,
Hepatos efficiet. Cris mobile cer dat vt acer.
Ac alacer. bris dant imber cum prole saluber
Et celeber. per tris ter formes omne latinum
Et pater et mater lynter. dat eris later. et cor
Cordis. iter itineris. Jouis optat Juppiter vsque.

Robur oris iecur atqꝫ femur tibi prebet eburqꝫ.

Altar.
Specular
Pulinar ❡ Nomina tertie in r desinentia adijciunt genitiuo is. vt altar aris. i. altare. Pru-
Torcular. dentius. Altar tepescit fletibus. Lupanar. i. prostibulū. Specular per quod specula-
Subligar mur. vt fenestra. Puluinar. i. puluin⁹: quod dormituri capiti subijcimus: torcular
Aer. prelum in quo vue torquentur. Subligar. i. subligaculum ⁊ velamen lumborum.
Agger Aer notum est. aereus ad aerem pertinens: vel altus. Agger alta terra opposita
Anser. aquis. Anser auis que vulgo minus docte aucha dicitur: q2 dictione aucha latini
Rancor. nō vtuntur. Martyr ris. gadir iris. Rancor corruptio carniū ⁊ aliarum rerum ex ve
Mucor tustate. Palladius. Receptacula olei semper sint munda: ne nouos sapores veteri
Vapor. raucore infecta corrūpant. Ranceo rances. i. rancidus sum. rancor pro liuore apud
Pedor. veteres non reperi. Mucor lanugo que diutino situ contrahitur vt in pane car-
Castor. ne ⁊c. Mucco mucces: mucidus sum. mucesco mucidus fio. Vapor fumus quidam
Fulgur. et nebula e calidis ascendens. vaporo vaporas. i. vaporem emitto. Virg. Succedūt
Fulgor matres ⁊ templū thure vaporant. Pedor immundicia et putor. Castor propriū viri
Tabor. et animal alio nomine fiber: de cuius testiculis medicamentū fit: qđ castoreum di-
Far. citur. fulgur. fulguris. i. fulmen. sed fulgor, id est splendor. Barbara nō declinantur
Lar. vt nachor Nabuchodonosor: virorum propria. sic tabor: licet Baptista suo iure di-
Hepar. xit. Assyriū colles assurrexere: taboris. Si iuga flexerunt mons est Galilee.
❡ Excipiuntur mu lta a regula. Nā far geminat rr. et facit farris. i. quoduis frumē-
tum vt, triticū hordeum ⁊c. Lar nomen imperatoris facit lartis: teste Prisciano sed
Acer. sepius in ntō lartes inuenio ꝙ lar. Cicero in nona philip. Lartes tolūni⁹, vilentius
Vter. Lar dei nomen et pro domo laris facit. Hepar. i. iecur: latini vix vtuntur. facit in ge
nitiuo hepatos: quia olim hepas dicebant: teste Placentino. Tria adiectiua: ala-
Accipiter. cer, volucer, acer, faciunt cris. quibus addes mediocer si inueniatur. Acer pro ar-
bore aceris facit. Bris dant saluber, celtiber, imber: cum cōpositis septēber, october
Eter. nouember, ⁊ december: que sunt mensiū nomina. Imber. i. pluuia. Omnia latina
Character in ter: faciunt tris. vt fratris, ventris. Vter vtris. i. vas vel saccus ex corio vel pelle
Clyster. vtriculus paruus vter: vtricularí⁹ qui canit tibijs infixis vtriculo ⁊ vocantur tibie
Luter. vtriculares. Accipiter auis aduncis vnguib⁹ valde rapax: vt falco aquila miluus
Crater. nisus: sylucster equester ⁊c. Pater patris: mr̄ mr̄is: lynter lyntris q̄ tria e grecis ha
Stater. bem⁹. Cetera inter greca eris habent per regulā: vt spinter spinteris: ether ethe-
Panter. ris. i. elementum ignis e celum. Character forma vel signū. Clyster instrumentum
Prester. quo aqua in altū iaculatur: ⁊ quo chirurgi vtuntur in purgatione corporis. Lu-
Soter. ter luteris lauacrum. Lutra vero est animal quoddam ceu otter. Clater vas am-
Physeter. plum cui vinum aut oleum ⁊c. imponimus. Stater stateris nummus quidā. Pan
Later. ter animal pardo simile. prester quidā serpens. Soter viri propriū ⁊ appellatiuū:
Iter. id est saluator. Soteria: dona que diuis vouentur pro sanitate recuperanda. Phy-
seter marina belua. Sylucster propriū: secunde declinationis. Later q̄uis latinus
sit in ter desinens nō facit tris, sed eris: ⁊ lapis coctilis. Plura de hoc in etheroch-
tis. Ntūs later est apud Victruuiū. Cor cordis facit. Iter itineris a ntō olim vsita-
Juppiter. to itiner. Nam quondam iter iteris fecit ⁊ itiner itineris. Varra. Expectāt itiner lō
Iouis. go sermone leuare. Neui⁹. Ignoti itineris sum⁹. Iuuencus. Ecce iteris medio cla-
Iouis no- rus se ostendit Iesus. Juppiter summ⁹ deorum apud gentiles ⁊ vnus planetarū
minatiu⁹ facit Iouis: ab antiquo nominatiuo Iouis qui olim in vsu fuit. et Juppiter facie-
vsu veterū bat iuppitris vel iuppiteris. Cecili⁹. Nō nobis quidē deus repert⁹ est Iouis. Apu
fuit. leius. iiij. de asi. Quem tremit ipse Iouis quo numina terrificant. Dicitur autem
maripiter Juppiter teste Gellio lib. v. quasi Iouis pater. vt marspiter Mars pater. ⁊ sunt plu
Diespiter. ra composita a pater: que tris in genitiuo faciūt: veluti diespiter. i. deus quasi diei
Opiter. pater. Hora. Sepe diespiter neglectus incesto addidit integrū. Opiter de⁹ opis:
Robur. id est auxilij pater. Etiam est qui auo viuo post obitum patris nascitur.
Iecur. ❡ Quatuor in ur faciunt oris: robur roboris ⁊c. Robur est fortitudo: robustus for-
tis. Est robur etiam querc⁹ durissime speciei: ⁊ capitur pro duricia firmitateqꝫ cu-
iuscunqꝫ rei. Virg. Eternaqꝫ ferri robora. Roboreus roborea roboreū aliquid ex ro-
bore. Iecur iecoris vel iecinoris siue iocinoris tanqꝫ a veteri nomine iecinus vel io
cinus. i. hepar ⁊ ficatum. sed hoc suillum proprie esse volunt. iecusculū paruū iecur
Valerius Maximus libro primo, Iecinoris duplex caput. Femur, feminoris: supe

rior pars cruris a coxa vsq ad genu:vt femur anserinū:gallinaceū:anatinū: lepo
rinū cuniculū ec.Femoralia verendorū tegmina. Ebur oris os.vel dēs elephātis Femur
Eboreus eburneus et eburnus ex ebore.Eboratus cui superficies eburnea. Olim Ebur.
nominatiui crāt robor iecor ec.Hi exoleuerunt vt obliqui eburis roboris ec.Qui
bus vtebantur Gnifo nobilis grāmaticus tpe Ciceronis .Mulciber regulā sequit
facit em mulciberis et per syncopam mulcibris:e qnq per secundā mulcibri.Oui.
in.ij.de arte amandi.Mulciberis capti mars q venusq dolis.Mulciber est vulca= Mulciber
nus a mulcendo.idest molliendo imbrie ferrum dictus.

¶ Ar penultimā genitiui producit in neutris cū nar.demitto nectar:iubar: hepar:
par:quibus addes nō neutra:vt bostar viri propriū non stabulū:sed Calepin dicit Bostar.
Besbar/Cesar/Balthasar.e multa alia virorum propria. Byzer.

¶ Er corripit penultimā vt mulier ether aer cetera greca producunt.vt byzer:po= * Maro.
puli nomē velut liber/crater character/stater/luter/clyster/haliter/brachionister e in georgi.
plura in versificatoria declarata quibus vnum latinum addes quod est ver. vere nouo

¶ Ir corripit:vt agadyr/martyr. gelidus ca

¶ Or producit penultimā genitiui vt color soror.Tollūtur equor/marmor/ memor ris cū mō
arbor/bicorpor/tricorpor/indecor/dedecor/.Marcipor.i.marci seruus publipor tibus hu
id est publij seru vl' puer:et si qua sunt eiusdem deriuationis alia: cum grecis vt mor loqtur
actor.proprium viri:sic hector/antenore rhetor quoq castor tam appellatiuum q
proprium. Authoramen producit tantum.

¶ Ur corripit tantum:vt fulgur guttur.Excipitur vnum quod est fur furis.

As interponit i.Mas maris .as dabit assis.

Hoc vas vasis habet:vas hic vadis.antis habento.

Mascula greca.volūt per adis non mascula poni.

¶ Nomen in as desinens facit gtm interponendo syllabā ti inter a e s.vt simultas Simultas
atis.i.odiū.Iuuenal' Inter finitimos vetus:ac antiqua simultas. Prauitas tatis Prauitas.
i.malitia et iniquitas.equitas iustitia. Probitas.i.honestas Mecenas optimi vi= Equitas:
ri nomen qui Vergilium horatiūq e alios doctos opibus iuuit.Hinc docti vites Probitas
p̄ronos Mecenates appellant. Martia.Sunt.Mecenates non deerūt Flacce Ma Mecenas.
rones.Lenas atis.etiā propriū viri arpinas nostras vestras ec.Vulgus addit Ab Lenas.
bas atis.cui femineum putat esse abbatissa:sed errat si Georgi.Valle credimus q Abbas
libro.xiij.ca.xix..vult esse communis generis prime declinationis:quod ostendit vo
catiu eius abba.Etiā quia nullū grecū mittit gtm in atis ab as interrogentur gre
ci interpretatur autē pater teste Hiero.Quedā aūt hebrea e greca nōia tanq vene
rabiliora dignitatis causa assumpta sūt ab ecclesiasticis:vt p̄sbyter angel apostol.
Papas.i.au licet vulgo papa dr.sic abbas abbe religiosorū aut religiosarum anti
stes tanq parēs.Excipiunt a regula mas maris:as assis.hoc vas vasis:hic vas va
dis:et greca masculini ge.que faciunt antis.vt elephas elephātis.sic gigas adda= Chalchas
mas garamas athlas ec.inter q plurima sunt virorū ppria:vt calchas abas thoas Pallas.
peas pallas euandri fili.bias bibas phorbas salgas brigas. polygamas thau=
mas telcusas hypcriphas euridimas ec.id gen plurima.Sic et agragas mont
et oppidi nomen.Quodā dictorū etiā per primā flexa inueniuntur. Plaut in me
nechmis.Noui eū calcha simul. Plurima q solū prime sunt:vt barnabas.Ioas iam
bas caiphas ec. ¶ Reliqua greca q scilicet nō tm masculini ge.sunt faciunt adis: Cyclas
vel grecanice ados:vt archas arcadis vl' arcados.Cyclas adis.vestis feminea ro Monas
tunda explicatilis vel spaciosa. Proper lib.iiij.Hec nūc aurata cyclade signat hu= Trias
mum.dr a cyclos .i.circul cicloo.i.circundo.semper est femineum cōtra indoctos Hebdo=
Cyclades sunt etiam insule quedā per circulum posite.Monas adis.i.vnitas.trias mas.
adis.i.trinitas. Hebdomas numer septenari. Hebdomas latine septimana est Ogdoas.
spacium septem dierum.Dicitur etiam hebdomada de. Ogdoas adis. numerus Enneas.
octonarius..Enneas adis numer nouenari.decas numer denari. Olympias Decas
id est lustrum siue quinquennium Ouid.In scythia nobis quinquennis olimpias Olympias
acta ē.Olympias adis.etiā fuit mater Alexādri magni. Pallas dis.Minerua dea Pallas
sapientie.Lampas.i.fax aut splendor. Lichn pensilis est qd vulgo lampas dici= Lampas
tur.Dipsas adis.serpens situm faciens percusso.Dorcas species capre silucstris Deipsas.

Gymnas. Gymnas adis.exercitatio vel certamen. Ludus gymnicus lactandi certamen. As
Anas. producit penultimã gti.vt mecenatis 7c.nisi anas anatis:auis nota. Male enecta di
citur. Diminutiuũ est anaticula apud Plautũ:7 anaticulus apud Ciceronẽ. Corri
piuntur cũ istomaris vadis 7 quecunq3 adis habent :vt palladis 7c.

Es mutabis in is.grecus dat multa per etis.

Adde quies locuples mansues.per etis teges egit.

Et seges interpres prepes paries abiesq3:

Indiges atq3 aries perpes teres ac hebes addo.

Labes. ¶ Nomen in es desinens mutat es in is.vt labes is.i.macula vel ruina. Clades.i.
Clades. occisio vel mors. Virg. Quis cladem illius noctis:quis funera fando Explicet? Stra
Strages. ges.i.prostratio vt vẽt⁹ fecit stragẽ arborũ. Cedes.i.occisio. Cice. Cedẽ in foro feci
Cedes. sti.sic Joannes cedes Hercules. Achilles orontes que Achilli oronti euphonie.s.
boni soni causa 7 certa ratione ante declarata nonnunq3 faciunt. Moyses vel mo
ses etiam Moysi potius facit q̃ Moysis. Hoc etiam per primã Moses mose decli
natur:7 per secundam moseus moseos:vt orpheus orpheos. Josephus. Nitebatur
tur rex in moyses nece grassari. Hippomanes hippomanis: cacocthes cacocthis.
¶ Eximuntur a regula multa greca que habent etis penultima longa. vt tapes
Moyses. etis.sic ceres Lebes/magnes:7 plurima ppria virorũ.vt chremes/hermes/laches
Hippoma thales/copres/thannes/dares/arges/mendes/ admes/ maschles/ crates/ miles/
nes. miorges/nees/parmes/charres/ pheres. Horũ quedã manent quandoq3 sub regula
vt chremes huius chremis vel chremetis.sic dares mendes pheres 7 plura. Virg.
v.ene. Precipitemq3 darẽ ardens agit., In eodem, Fessum q3 dareta Eripuit mulcẽs
dictis. Terenti⁹. Puerũ inde abiiss cõueni chremis. Idem. Chremem saluere iubeo.
Prime et Quedam virorum propria sunt prime vel tertie.vt hermes eschynes meri. nes ge
tertie cõia ryones ozoles telones:7 plura cum iordanes 7 euphrates fluuiorũ nominibus. Ju
uena. Truncoq3 simillimus herme. Plurima sunt propria tertie sine crescentia :vt
eschines 7 que sequebantur cũ Aristoteles/Diomes/Socrates/Isocrates/ Ulys
Cures. ses/Thersites/Diores/Chalceres/Herodes/Androcles 7c. De his omnibus la
Ceres. tissime disputat Geor. Valla. lib.xxxi.ca.xix. Faciunt etiam etis penultima longa.
Cures etis.nomen gentile raro reperitur singulariter. Et ceres ceretis item popu
Apulei⁹. a li nomẽ de quo plura in arte versificatoria dixi. His adduntur latina quies etis.lo
Lãcilotto h cuples etis.mansues etis.i.mansuetus. Apuleius verborũ nouator in vndecimo
borũ quo= iuncta. dixit. Vidi 7 visam mansuetam.vt sit declinatio hic 7 hec mãsuis 7 hoc mãsue
rundã opi= veluti fortis forte.sub quies cõprehenditur inquies 7 aliquãdo requies. ¶ Addũt
fex⁹ dicitur neotericorum multi grecis agnes etis.virginis nomen:sed errant: q2 nullum femi
Hagne. ninum in es apud grecos facit genitiuum in etos. Ideo declinãdum est hagne es.
Teges vt penelopes es.sic enim semper vtitur diuus Ambrosius. Potest etiam dici hagna
Seges. ne.7 interpretatur casta. Hora. Declarat veluti. Balbynum polypus hagne.
Prepes. ¶ Quedã faciunt etis penultima breui vt teges getis. vile stragulum quo tegit̃
Veges ra lectus. Tegeticula parua teges. Est etiam teges matta sirpea. Seges frumentum
rum inuen in spicis prepes.i.alte 7 sublime volans. Capitur etiã pro idoneo 7 felice siue pro
tu nomen. spere Multa de hoc nomine apud Gellium reperies lib.vi.cap.vi. Addendũ est ve
etis.veges vegetis nomen in rarissimo authorum vsu.

Dic verres verris:vates vatis.per itis fit.

Communis generis non dictum siue marini.

Pes.dat edis. Natum sedeo dat idis.volet edis.

Heres vt merces. Cererisq3 ceres retinebit.

Es eris:pres predis habet:dipthongus vtriq3 est.

¶ Verres facit verris.vates vatis.reliqua masculini generis aut cõmunis de qui
Verres bus nihil dictum est:vtpote appellatiua:mutãt es in itis penultima breui.vt po
Vates. ples poplitis.miles militis.sic ames palmes limes stipes fomes termes trames

Surges cespes merges: eques pedes antistes cocles hospes sospes ales diues comes superstes prestes veles sed pes facit pedis. Sic composita compes bipes &c. De pes vt vulpes ante diximus. Composita a sedeo faciunt idis penultima breui: vt obses idis. heres facit heredis penultima longa. Etiam vt est nomen dee cui accepta hereditate sacrificabant teste Beccichemo. Merces: edis. penultima longa id est premium. Iuuena. Nosse volunt oēs mercedē soluere nemo. Ceres eris: dea frugum. Es eris. pres predis. diphthongon ea habeant. Heres Merces

Is non mutabo. dant dis cuspis lapis atq;
Plurima greca. facit per eos vel ios vel yos vel
Entis grecorum quedam. Charis at charitis vult.

Vis.

¶ Is habet gtm̄ similem ntō: vt hec vis. huius vis: qd solū in tertia declina. is genitiui producit significat virtutem possibilitatē/fortitudinē/& violentiā. hic panis huius panis. sic ouis pestis vestis &c. Excipiūtur lapis & cuspis: que abiecta s lra capiunt dis: vt lapis lapidis: sic tricuspis idis. Cuspis est acies haste vel alterius rei acute. In idis genitiuū etiā faciunt plurima greca: vt cassis idis femi. ge. i. galea. grecū esse docet Priscia. ex Probo. actūs est cassidē vel cassida. vnde Virgil. fecit nomen prime declinationis. cassida casside/ dicens. vi. eneid. Aurea vesti cassida. Aliud est nomen masculini ge. nō cr. sēs cassis is .i. rete: raro singulariter reperit. Seneca in aga. Aper cum casse vinctus. Cassiculus vel cassiculū. i. paruus. cassis. Hiero. Nequaq; aranearū mihi opponas cassiculos. Festus. Cassiculū reticulū a cassibus per diminutionē dictū. Plures vtrūq; latinū esse arbitrant casso .i. inani deriuatū q retia vacuas habent maculas: & galea ad caput recipiendum vacua sit. Capis idis. vas quo in sacris vtebantur: similiter grecum est. teste Prisciano. qz Lucillius actm̄ pluralem in as protulit: & diminutiuū est capidula: alij latinū esse putant a capiendo. Aspis dis. serpēs quidā & oppidū quoddā a scuti similitudine dictū. Sillius lib. iij. Tum que Sicanio percinxit littora muro. In clypei speciem curuatus turribus aspis grecū scutū vel clypeū vocant aspida. aspidon. i. clypeolus. aspidichion idem. Aclis dis. telum breue. Sillius. lib. iij. Aclide vel tenui pugnax instare veruto. Virgil. Teretes sunt aclides illis. Tela: sed hec lento mos est aptare flagello. Egis idis. scutū pelle caprina tectū & proprie est Palladis thorax Pyxis vasculū vnguentariū vel cui quiduis aliud imponit. Pyramis edificium in acumen a latitudine desinens vel turris: habēs flamme figurā. Clamys per y grecum vestis militaris. Endromis villosa vestis contra frigus inuenta. Bolis idis. i. iaculū. Paropsis, cū quarta vocali in scda: lanx & scutella cibaria. fit ab obson. i. cibus obsoniū vel opsoniū cibus omnis preter panē & vinū. opsono vel or. i. opsonia emo. Parotis idis. hulcus iuxta aurē. Diplois vestis duplicata: nunc pro veste sumimus cuius vsu nō fuit apud veteres. Absis idis. curuatura vel arcus in muro & rote testudo in qua figuntur radij absides etiā in celo circuli quidā et per literā p etiā ipsis dicitur. Nebris cerui aut dame pellis. Nebros grecy. i. ceruus. Iaspis trissyllabū gemma viridis quedā. Ibis auis similis ciconie apud Egyptios. Syrtis idos. aliqñ etiam syrtitios locus in mari periculosus propter multitudinē arene. Lucanus lib. ix. Plenior alto olim syrtis erat pelago ntūs est. Ibidē. Natus et ambigue coleret qui syrtydos arua. Chersydros hic genitiuus est syrtidos. Tyrānis seuum & violentū imperium. Olim etiam in bonam partem pro regno: vt. tyrānus pro rege. Valerius Maximus lib. iiij. Tyrannidē a ciuibus delatā adeptus. Idem idis habēt ola in is patronymica & foemīa patronymicorū habētia: vti sunt in is librorū nola: eneis thebais achileis alexandreis &c. Et gentilia vt colchis sunamitis moabitis &c. Et omnia feminina quorū masculina in a vel in es desinunt: vt poetis prophetis nautis &c. cum alijs multis vti garamātis gigantis. Item nomina virorum: vt paris adonis daphnis alexis. Item mulierum propria. vt misislais thais bacchis chrysis. Et deorum nomina: vt apis serapis osiris anubis. Et dearū nomina: vt doris isis themis arthemis. Themis etiā facit themidis & temistis teste Placētino: sed in vsu est themidis: vt Isidis. Quedam fluuiorū nomina: vt tybris phasis. Tygris etiā pro animali velocissimo & truculento: apud Medos tigris sagiptam significat & tam pro animali q fluuio. facit in gtō tigridis vel tigris

Cuspis. Cassis. Cassiculū. Capis. Aspis. Aclis. Egis. Pixis. Pyramis. Chlamys. endromis. Bolis. Paropsis. Parotis. Diplois Absis Nebris Iaspis. Ibis. Syrtis. Tyrānis. Themis Tigris.

Adonis.

Sic plura possunt gtīn nō similē habere. vt adonis huius adonis vel adonidis: sic paridis vel paris. Agis propriū viri. huius agris vel agidis Sic thamiris zeuxis et plura alia. Adonis apud grecos etiam adonios facit: vt paris parios.

Carybdis

¶ Viri notanter plurima greca nō oīa: qr multa gtīn nō similem efficiunt: vt tyberis trissyllabū huius tyberis: et est idē qđ tybris. Charibdis hui⁹ charibdis quidā periculosissim⁹ in mari loc⁹. Lachesis vna parcarum. Mantis diuinacul⁹ qui futura predicere tentat. Unde necromantis hydromantis &c. Athlibis/Thmois/zenis/anacharsis et plura virorū ppria. Charis ritis. i. gratia. raro singulariter reperietur. hinc eucharis eucharitis. i. gratiosus: acharis minime gratiosus.

Facit per eos &c. Quedā greca faciunt genitiuū in eos vel in ios

Physis. Metamorphosis. Heresis. Polis. Poesis. Genesis. Pestis. Basis. Lexis. Aenesis. Parenesis. Crasis. Nemesis. Memphis. Mēphitis. Atys. Chelys. Tethys. Thetis. Simois. Pyrois. Opois.

Quedam etiam in yos per y grecū. paucissima in entis. De eos vt physis physeos i. natura. hinc physica scientia de corporū naturis. Metamorphosis. i. transformatio. Heresis. i. secta. Neapolis oppidi nomen interpretatur noua vrbs. polis eos. i. vrbs. hinc nicopolis hellicopolis constantinopolis &c. poesis eos. opus poeticum. Genesis. i. generatio. Juuena. Nota mathematicis genesis tua. genealogia liber vel oratio de generatione. genealogus qui de generatione differit aut scribit. sic Thesis/Diocesis &c.

¶ De ios. vt pestis pestios. i. fides Basis basios. i. gradus/fundamētum/sustentaculū. Lexis. i. dictio: hinc lexicon. i. liber vocabularius a greco lego. i. dico. Aenesis id est laudatio. Parenesis admonitio. Crasis. i. temperamentū. Nemesis dea superborum vltrix. Mēphis ios vrbs Egypti vt in sacris. Princeps memphios. Sedulius et Baptista mēphitis penultima longa fecerunt gtīn minus docte: qr ratione et authoritate carent. Inuenim⁹ tamē memphitis penultima longa: sed nominatiui casus: vt sit forma patronymica. hec mēphitis hui⁹ mephiditis. vt nauis memphitis. i. memphitica. Lucan⁹. Conseritur bibula mēphitis cymba papyro. Multa alia inuenies per eos vel ios: que omnia sine crescentia nōnūq̄ efferuntur.

¶ De yos: vt atis atyos: puer cybeli dilectus. Chelys yos instrmētum musicum Typhis. viri nomē vt capys: erymnis: yos furia infernalis. Thetys autē thetios cum aspiratione in secunda syllaba est dea maris vxor Oceani. At thetis dis. cum aspiratione in prima et i nostro in secunda: fuit mater Achillis.

¶ De entis. vt simois simoentis: fluui⁹ Troie. Pyrois entis. vnus equorum solis opois opoentis vrbs quedam: et flectitur etiam opus opuntis.

Quod dediter dat eris. Quod in n fuit: vt prius effer.

Cucumis. Pubis.

¶ Pauca noīa in is faciunt gtīn in eris. qr olim terminabanł in er. vt puluis eris. cinis eris. olim hic puluer cincr. vomis eris. vel etiā nunc vomer eris. Itaq; in his trib⁹ pprij obliqui exoleuerunt. Duo sunt in is vel in er desinentia. pl vtraq; terminatione ppios obliquos retinentia: vt hic cucumer hui⁹ eris. vel hic cucumis huius cucumis teste Seruio in illud quarti georgi. Tortusq; per herbā Cresceret in ventrē cucumis Pli. lib. xix. Cucumi vero in odore et in calore similē. Idē lib. xx. Cucumim syluestrē esse dicimus infra magnitudine satiui. Et paulo post. Cucumim qui magnificant. Puber eris. vel pubis hui⁹ pubis. Unde impuber eris vel impubis hui⁹ impubis. Cice. in. j. de orato. Quod nisi puberē te haberē. Sallust. in iug. Oēs puberes numidas atq; negociatores interfecit. ¶ Cicero filiū impuberem dixit Hora. ij. carmi. Impubē parētes troilū. Idē in epodo. Impube corpus dixit in neutro genere. Uirg. Impubis iuli. Ouid. ix. meta. Faciet q; viros impubibus annis.

Sanguen. Pollis Pollen. Eleusis. Salamis

¶ Sequitur. Quod in n fuit &c. Noīa in is desinentia que etiam in n literā desinere reperta sunt: obseruant regulam de n litera. vt sanguis facit sanguinis penultima correpta: qr olim dicebant hoc sanguen hui⁹ sanguinis Ennius apud Cice. Refugiat timidos sanguen atq; exalbescat metu. Lucretius. Uiscus sanguenq; creari. Gelli. lib. iij. ca. vij. Sanguen defluxerat. Pollis inis teste Carisio et Phoca: quia etiam dicitur pollen inis: teste Probo cū Cesare. Serenus. Proderit et madido frumentū polline turgens: est subtilior pulüis farine. ¶ Multa greca faciunt gtīn in inis penultima longa: qr ntūs per in efferri potest. vt delphin inis. eleusis nis. oppidi nomen: vt salamis nis. actis actinis &c quia etiam dicimus eleusin. salamin actin: testibus Prisciano et Seruio. Trachyn vel trachys cum y greco trachynis est Boetie vrbs. interpretatur aspera. sic phorcys ynis. proprium viri: et atys atys

nis ec. Ouidi⁹. Tempore quo nobis inita est cerealis eleusis. Dicitur etiā hec eleu- sina. Iustinus libro.v. Tyrannus eleusina emigrare iusserat. Ouid.xiiij.meta. Do- mine sub imagine signum. Seruat⁹ adhuc salauis. Horatius.j.carmi. Teucer sala- mina patremq; cum fugeret. Eleusina. prima isle xione.

Dis lis dant itis: cum samnis iunge quiritem.

Glis solum gliris: semis semissis habebit.

¶ Quatuor in is habent itis penultima longa. dis ditis: lis litis.i. discordia: litiga- re litem agere. samnis itis. ⁊ qd in nrō singulari vix inuenies. quiris quiritis.i. ro- man⁹. prudenti⁹ in nrō dixit samnitis. Indocti addunt nihili. verba mephis me- phitis hamis. Glis pro alali gliris facit. glis glitis ꝑ tenace terra: ⁊. glis glissis ꝑ lapa barbara sunt nec apud. Priscianū: nec apud veterū quēq; repta. Miror vñ ex- piscat⁹ sit Alexāder quē in hac re Sulpiti⁹/ Nancinellus/ pluresq; min⁹ bene imi- tantur. Semis a semi ⁊ as est em̄ dimidiū assis semissis facit. Semis pro dimidio nō flectitur: ⁊ meli⁹ in i desinit semi quo extra cōpositionē raro vtunt. vt semicircu- lus: semissis homo.i. vilis. Uatini⁹ Ciceroni. Simul vero semissis hō contra me ar- ma tulit. Sulpiti⁹ cū alexādro dicit. Sardis ꝑ lapillo precioso sardinis facere: q̄ d̄ ego omisi: qꝛ apud doctos per scd̄am declinationē sardus di. flectitꝰ: nō sardis inis. nisi semel in apocalypsi. Qui sedebat similis erat aspectui lapidis. iaspidis ⁊ sardi- nis. Sardus autē est lapill⁹ rubri coloris in Sardinia primū repert⁹. Sunt qui ty- rins elminsq; in is desinere contendāt ⁊ facere genitiuos tyrinthos elminthos de his dicam in ns. ¶ Is genitiui penultimā in crescentib⁹ corripit: vt lapis lapidis olim sine crescentia hui⁹ lapis dicebant: vñ erat ablt̄us in i lapi. Enni⁹: Occumbūt multi letum ferroq; lapiq;. Tolluntur in is quorum in- etiam, ntl terminatio est. vt delphis cum sophis idis. oppidi nomen. ⁊ crenis idis. nymphe nomen. ⁊ lis/ dis/ samnis/ quiris/ glis/ simois/ pyrois. Semis compositio manifestat.

Quiris. Glis. Glis ꝑ te- nace terra ⁊ ꝑ herba nō reperit cōtra Ale- xādri Sul piti Mā- cinelli ⁊ aliorū sniam. Sardis. Lapis. Psophis. Crenis.

Os ti interponit. Flos mos flos ros facit oris.

Quod dedit or faciet veluti prius. ossis os optat.

Os oris custos custodis bos bouis. ois.

Thos minos ⁊ tros cupiunt: quibus additur heros.

¶ Nomen in os, facit gt̄m interponēdo syllabā ti inter o ⁊ s. ⁊ ita facit otis. vt cos cotis. sacerdos otis. sic dos nepos: monoceros.i. vnicornis bestia in frōte cornu ha- bens rhinoceros. aial in naso cornu habens. Martia. Que nō ꝑmisit ꝑlia rhinoce- ro. Idem. Et pueri nasum rhinocerotis habent. Calepin⁹ dicit etiā dici monoce- ron: rhinoceron ontis: sed in os hec desinere melius crediderim ⁊ authoritate con- firmabili⁹: egoceros otis. capricornus Luca. Humidus egoceros: nec plus leo tol- litur vna. Icos otis.i probabilis ꝑpositio. Eiusmodi declinationē habent quedam virorum propria. vt philcros otis. sic in ceros cros, llos. Chryseros ⁊ plura. Excipiunt a regula glos/ mos/ flos/ ros: que faciunt oris vt gloris gloris autem et glossis barbara sunt: nec apud Priscianū nec apud veteres vsq; lecta. Flos flo- ris: mos moris.i. consuetudo. ros roris. Habent etiā oris q̄ in or quoq; desinunt vt odos oris. Plautus in capti. Cuius odos sub basilicanos omnes adegit in forum Colos oris. Pli. lib.xxxv. Alebis suus colos. vapos.i. vapor fumus ex humidis ca- lefactis surgens apud Lucretiū ⁊ vetustiores legitur. Timos.i. timor apud Mar- cellum. Lepos oris. vel lepor.i. venustas ⁊ iucūditas in factis aut verbis. Lepidus venustus/ iucūdus/ facūdus. honos. id est honor. Cicero. Honos alit artes. Arbos id est arbor. lz Agreti⁹ differre putet. Uirg. Nunc ois parturit arbos. Os ossis: os oris satis patent. veteres pro os ossis dicebant ossum vt pomū. ⁊ ossu vt cornu. Pa- cuui⁹. Ossum inhumatum. Custos custodis: bos bouis. Quedā greca faciunt gt̄m in ois. vt thos thois aial ex luporū gñe: teste Pli. Minos ois: cretensiū rex fuit iu- stissimus adeo a poetis dicitur animarū iudex. Tros trois fuit Troie rex. ⁊ capitur pro troiano persepe apud Uerg. Heros homo nobilissim⁹: quales dicuntur fuisse Hercules/ Hector/ Perse⁹. Talis femina dicit. herois idis. vel heroine es. Athos

Monoceros. Rhinoceros. Egoceros. Mos. Odos. Colos. Uapos. Timos. Honos. Arbos. Thos. Minos. Tros. Heros. Athos. Herois. Heroine.

dicit̃ aliqñ athoꝛis. dr̃ etiã aliqñ athon onis: vt minon onis. Sallu. apud priscianũ Dedalus minois fugerat irã. Os oris ⁊ oꝛis ꝓducunt̃ vndiqꝫ ꝑter ꝯpos ꝯpotis. im pos tis. ⁊ arbos oris. custos ꝓducitur: vt ois. veluti herois: corripitur vero oris.

Us tibi mittet oꝛis: peius ceu peioꝛ habebit.

Corpus. Decus. Littus. Fenus. Tempus. Nemus. Pectus. Tergus.

Us facit oris penul. breui. vt corpus coꝛporis. Cõparatiua faciunt oꝛis penul. longa vt ea que in oꝛ desinũt: veluti peius peioris: melius melioris. Exẽpla pꝛincipalis regule paucioꝛa ferme sunt ꝙ, ea q̃ excipiunt̃. sꝫ qꝛ parũ interfuisset: nolui mutare r̃l'am. Exẽpla itaqꝫ sunt lepus leporis. Coꝛpus omne sensibile. Capit̃ pro carne. hinc coꝛpulentus. i. carnosus. Decus honoꝛ dedecus inhonest⁹. Littus terra prope mare. Fenus pecunie lucrũ aliqñ ꝓquocunqꝫ lucro capit̃. Frigus. Tempus etiam pro capitis parte. Virg. Cana tẽpora pulsat. Tẽpus est super aurẽ ex vtraqꝫ parte Nemus sylua. pectus anterioꝛ pars alalis a gula vsqꝫ ad ventrẽ. pignus oris. etiã facit pigneris vt dicem⁹. vt fenus oris. ⁊ feneris, sed vtrũqꝫ recti⁹ habꝫ oris. vt ego opinoꝛ. Tergus coriũ vel pellis. Vir. Tergora diripiunt costis ac viscera nudant Tergũ vero est dorsum facin⁹. i. factũ siue bonũ siue malũ. Terẽ. Non fit sine periculo facinus magnũ ⁊ memorabile. Pecus qñ est neu. ge oris facit. fe. ge. pecudis.

Dant eris hulcus: olus: vellus: venus: ⁊ genus atqꝫ
Viscus. acus: fedus: scelus ⁊ cum pondere vulnus
Munus: onus: sydus: latus: ac opus. et vetus addo
Et funus: rudus: sed oꝛis vel eris dare pignus.
At fenus dicunt. melius per oꝛis fit vtrũqꝫ.

Hulcus

Plinius ostendit ꝙ eris glomus efficit apte.

Holus. Vellus. De adiectiuis dictione genus cõpositis. Acus. Viscus. Fedus Scelus. Pondus. Vulnus. Munus. Onus. Sydus. Latus. Opus. Funus.

Quedã nomina i us mutant us in eris penultima breui, vt hulcus colectio corrupti sanguinis in coꝛpore. aspirat̃ qꝛ grece helcos dr̃ hulcerosus vlcerib⁹. plen⁹. hulcero hulcus facio. exulcero. i. ledo. ep'la tua animum meũ exulcerauit. holus ois herba satiua que in vsu cibario est. Noni⁹. ⁊ Festus aspirant holitoꝛ. r̃. hortulanus: ⁊ qui olera vendit. holitoriũ q̃ ad olera ptinet vt forũ holitoriũ. Vell⁹ velleris pellis cum lana ⁊ ipsa lana. Venus dea amoris. Gen⁹ ꝓgenies ⁊ rei modus vel q̃litas: vt gen⁹ mortis: gen⁹ vite. ⁊ Sene. Sũmum genus infelicitatis est misero fuisse aliqñ felicẽ. Hinc sunt adiectiua scd̃e declinationis omnigen⁹: multigen⁹. Pli. li. x. Multa hec ⁊ multigena terrestriũ volucrũqꝫ vita. Viscus ꝓprie intestinũ est: sꝫ teste Seruio etiã quecũqꝫ caro dicat̃ inter caro ⁊ cutẽ. Visceratio de carnib⁹ ꝯuiuius Euiscero viscera extraho. visceratim per viscera. Enni⁹. Dissipat visceratim membra. Viscus scd̃e. i. glutinũ. Acus frumenti purgamentũ. accrosus plen⁹ acere. Fedus. i. pactũ. ⁊ pax que fit inter dimicãtes. federo federas fedus facio. fedifragus. i. perfidus qui fedus ictũ frangit. Scelus graue pctm̃. scelest⁹ ⁊ sceleratus, valde malus scelero sceleras. i. polluo. Pondus q̃ graue est: ponderosus grauis. Pondero deras. i. libro ⁊ examino. vuln⁹. lesura ⁊ hians apertura coꝛporis ictu facta. vulnero vulnus infero. Munus. i. donum. munero vel muneroꝛ. i. mun⁹. do. Item munus id est officiũ. Virg. Susceptũ perfice munus. Onus pond⁹ alicui iniunctũ. Onero oneras. i. onus impono. exonero onus detraho. onustus. i. onerat⁹ quidã aspirant honus. Sydus. i. signum, celeste stellis formatũ, vt aries andromeda hercules ec. Differt ergo a stella licet aliqñ pro stella capiatur sydus. Latus qd̃ infra alam est: sed latus ta tuiu. est amplus ⁊ lata dom⁹. dilato. i. latum facio. Opus res facta vt carmen est opus poete. Operoꝛ. i. op⁹ facio. Opusculũ paruum op⁹. Fun⁹ cadauer et exequie ⁊ mors. funereus a um. ad funus pertinens. Funerale quicquid ad exequias pertinet. funebris idẽ. vt funebris pompa. funero as. i. sepelio. funestus pollutus mortifer cruentus. Funesto funere inquino. Item polluo ⁊ cruento. Rudus lapidum frustra ⁊ ruinarum materies. Plini. Solo fistucato inijcitur rudus. rudero ras. rudus induco. vnde ruderatus. i. rudere plenus. Plinius. agrum ruderatum amãt rose. Erudero. i. effodio rudus pignus ⁊ fenus hñt oris vel eris teste Prisci

Rudus. Pignus.

no:sed melius oris sicut corpus pect⁹. Pignus qd creditori datur vt sit securus et pignora per metaphorā filij dicuntur. Ouidius. Dulcia sollicite gestabant pignora matres. Item pignus est quod deponitur apud sequestrū. Virg. Tu dic mecum quo pignore certes. Pignero as. vel pignoro. i. rem pignori do. Sueto. in Vitellio. Et aure matris detractū vnionē pignorauit ad itineris impensas. Fenus dictum est. addunt aliqui Glomus glomeris: recte dici ostendit Plini. lib. xxxvi. ca. xiij. si quis improperet sine glomere lini exitum inuenire nequeat. Perottus dicit glomer eris. dicit etiā glomus glomi: id est globus ex filo factus. glomerare est globū quēcunqz facere et aggregare. hinc agglomero agglomeras: id est applico/ adiungo. Virgi. Et lateri agglomerant nostro.

Pignero. Glomus Glomer. Glomero. Agglomero.

Uris habent tellus veluti monosyllaba. Grus sus.

Dant uis. Intercus dat utis: liguris ligus optat.

Dat pecus hec pecudis: loca greca feruntur in untis.

Pus ortum dat odis Incus subscus palus udis.

Utis femineum reliquum. laus frausqz dat udis.

¶ Tellus et monosyllaba habent uris penultima lōga. vt tellus telluris. i. dea terre et ipsa terra. Ius iuris quod natura aut ciuitas aut gēs iubet: et liquor eorū que coquunt. hinc iurulentus et iussulentus iure plenus. vt caro iurulenta. i. que cum iure apponitur. sic piscis iurulentus. Apulei⁹ ostendit qualiter quisqz pisciū assus aut iussulentus optime sapiat. semper autē facit gtm̄ iuris nō iuris aut iussis. Rus ruris: crus cruris: thus thuris: mus muris. Pus puris sanies et quicūqz humor in putredinē versus: purulentus sanie plenus. Cornelius nepos in vita Attici. Ut extremo tpe per lumbos fistule puris erūperent. Plinius. At puris et sanguinis excreationes. Prudētius. Impressum penitus putredine pure peresam. eloquentissimus medicus Celsus frequenter declinat. Hos ergo viros nō verebor imitari contra fecutinas grāmaticorū traditiunculas: quis Priscianus cū Phoca maluerit pus nō flecti. Contra monosyllabarū regulā Grus gruis facit: et sus suis. Intercus intercutis. Ligus liguris. hec pecus pecudis. in his penultima genitiui corripit.

Tellus. Ius. Pus.

¶ Quedam greca nomina locorū mittunt genitiuum in untis penultima producitur positione: id est per duas consonantes post vocalem: vt opus opuntis: achaie oppidū. Hydrūs hydrūtis: alterius oppidi nomen. Lucan⁹. respicies ad hydrū. serpentem. vnde oppoditū nomē habet masculine dixit. arduus hydrus. Cice. Ad hydruntem ludibundi peruenimus. Eodem modo habent Anthemus/ cerasus/ placus/ sim⁹/ trapezus/ hiericus/ phicus/ philus/ amathus/ sipus: et plura vt ex historias poetisqz cognosces. Composita a pus. i. pes greca sunt et faciunt in genitiuo podis penultima breui. vt tripus tripodis. Tripos barbarū est teste Nebrissensi. Oedipus odis. Marti a. Qui legis Oedipodem caligantēqz thyesten dicitur etiā oedipus oedipi. Plautus in penulo. Isti orationi oedipo opus est in coniectore. Dicitur etiam per primā oedipodes. Papi. j. theb. Oedipode confusa dom⁹. Ercoaldus legit oedipodos. In eodem. Merserat eterna dānatū morte pudorem. Oedipodes. Melampus odis et c. Tria faciunt udis penultima longa. Incus incudis: subscus subscudis. Cato de re rustica Subscudes ilignas adindito. Palus paludis In palus sic posteriorē corripitur: aut s literā veterū more interemi Horatium imitatus: qd extra carmē de preceptis grammatice nollē: hic autē interdū cogimur. ex se duri qi ornari res ipsa negat contenta doceri. Reliqua in us feminini ge. faciunt utis penultima longa. vt virtus tutis. sic salus iuuētus et c. Quātitas olim ex dictis liquet. Fraus fraudis laus dis. At emaus castelli iudaici nomen trissyllabū est: et declinat a pli. et dīs: sicut notauit doctissimus grāmaticus Hermānus torren.

Hydrus. De cōpositis a pus. Tripos barbarus nomen. Oedipodes. Sunt qui Emmaus scribunt

Uult i seri medio. b. p. si, reit s genitiui.

¶ Nomē in bs: aut ps. facit gtm̄ interponēdo inter bs aut ps vocalē i. vt trabs trabis. lelaps lelapis canis nomē apd⁹ Oui. apd quē actūs est lelaps. Styps stypis nū mul⁹ paup mēdicat stipē. Quatuor in aspirationē in obliqs sumūt: vt gryps gryphis. cinyps cinyphis. hinc signiphius. catelips iphis. scirapsaphis. teste Scor. Valla.

Lelaps Styx.

Auceps. Aucupes. antiquus nolatiuus.

E per i mutabunt polysyll .ba.dat cupis auceps.

¶ Polysyllaba habentia e ante bs: aut ps: mutāt e in i breue in genitiuo. vt celebs celibis. princeps principis. secus est de monosyllabis. vt seps sepis. Auceps autē facit aucupis: et est qui aues capit. Hora. Et veluti merulis intētus decidit auceps aucupor aues capio. canis aucuparius quo auceps vtitur Olim nominatiu⁹ erat aucupes.

Anceps. Preceps. Precipitare. Precipes. Ancipes. lapicasus. auferendi. antiquus. Plebs. Cyclops. Hydrops. Conops. Conopeū.

Dic hyemis pultis capiti. Capitis dabo proli.

¶ Hyemis pultis capitis genitiui sunt ab hyems puls caput. Composita a caput faciunt capitis siue in e desinant vt sinciput occiput ipitis. siue in ps. vt anceps ancipitis: biceps bicipitis: preceps precipitis: triceps centiceps ⁊c. Anceps est dubius vel incertus. Hora. Ius ancepe noui causas defendere possum. Anceps gladius .i. vtrinq̧ scindens. Preceps cum capite deorsum cadens: aut inconsideratus et nimium festinus. Precipitare est deijcere aut minus propere aut inconsiderate ag ⁊c. Olim nolatiui singulares in es desinebant: vt precipes ancipes. ⁊ obliqui sine crescentia efferebant. vt ancipis bicipis ⁊c. Plau. in cōmorientibus. Saliam in puteum precipes. Idem in ruden. Post altrinsecus est securicula ancipes. Enni⁹. Occumbunt multi letū ferroq̧ lapiq̧. Aut intra murosq̧ aut extra precipe casu. ¶ Ola in bs ⁊ ps: cū hyems ⁊ caput corripiunt in gtō penultimā: pter plebs seps gryps cyclops hydrops conops ⁊ qd̄ variatur dolops. Plebs ignobilior pars ppli plebs idem. Lucanus. Nescit plebs ieiuna timere. seps vel sepes alibi dictū. Cyclops gygas vnoculus. hydrops aqua intercus. hydropic⁹ qui hydrope laborat. Conopos .i. culex hinc conopeum velum ad arcendū culices a lecto: pro quo vulg⁹ male conopeum in sacris legit. Europs et dolops sunt virorum propria. Cercops populi nomen quem in simias Juppiter mutauit: vt ait Ouidius.

Elmyns.

Ns aut rs: s demens tis dabis apte.

¶ Nomina in ns aut rs: faciunt genitiuum dempta s ⁊ addita tis. vt amans amantis: picens entis. populi nomen. Aruns aruntis nō (vt. Sulpitius voluit) aruncis. ars artis ⁊c. Duo sumunt aspirationem in obliquis vt tyrins tyrinthis. vnde tyrinthius .i. hercules: ⁊ Elmyns elmynthis: vermicul⁹ in vtero puerorū. Ita docet Priscianus ⁊ Moscopylus antiquissimus grāmaticus. Ferettus in ys non in ns desinere putat: q: teste Seruio (vt ait) nullū nomen grecum desinit in ns.

Glans. Inglans. Lens. Frons. Libripens. Vecors. Quiens. Abiēdi gerundiū antiquū ab abeo.

Dis vult gla is nefrens: capitis lens: ⁊ foliu n frons.

Libraq̧ cum pendo: ⁊ quo l cor faciet tibi nomen.

Antis habento q iens ⁊ iens: legens ambio spernit.

¶ Pauca habēt dis: vt glās dis. vtrūq̧ capias siue p arboris fructu siue p globo plūbeo: aut p colli tubere. Unde gladiū est scrufe porcina q: in illa sunt multe glādes nō (vt barbari dicūt) glares. sic cōpositū eius iuglans iuglatis facit. dr̄ q̄si Jouis glans: magna nux q̄ vulgo apd̄ nos in magnis arborib⁹ crescit. A glans diminutiuū est glandula. Itē glās est summa pars collis vel mentule. p̄putiū pellis que illā tegit. Inuētus est nūs glādis. Nefrens nefrendis. Lēs lēdis p pediculi pullo teste Priscia. Seren⁹. Unda maris lendes capitis deducit iniquas. At p leguminē quodā lens lentis dicim⁹. diminutiuū est lēticula: qd̄ etiā significat vasculū cui imponit oleū aut qd̄ tal. Lēngo macula facie ad lētis similitudinē. lētiginosus q̄ tales maculas habet ⁊ lendinosus cui multe sunt lendes. Frons frondis folium est frōs frontis capitis pars anterior a radice capillorū vsq̧ supercilia metaphorice p pudore sumitur ⁊ aliquando ad inanimata transfert. Libripēs libripendis a libra et pendo pro pondero est stypis ponderande pensator. Andronicus apud Priscia. Impubis libripēs esse nō pōt. Cōposita a cor misericors cordis: discors: excors et vecors .i. stultus: vecordia stultitia. Olim nti erant misericordis vecordis vt nefrēdis. Pompo. L landa fallax impotens superba discordis. Quiens queūtis qui quit .i. pōt nequiens q̄ nequit nequeūtis facit. iens eūtis: sic rediens redeuntis ⁊c. s3 ambiēs ambientis facit ɔtra legē cōpositorū: sic gerūdia sunt eūdi eūdo eūdū: abeundi redeundi ⁊c. Plau. tn̄ teste Prisciano: abiendi dixit in amphitrione. Abiendi etiam ⁊.

bi nunc occasionem. Jens nusq̃ nñ repperi nisi in cõpositis quidã arbitrãt sʒ fal=
luntur. Cice. lib. xvi. ad atticuʒ: in pncipio prime epistole. Nonis quintilib⁹ veni in
puteolanum iens ad brutum. Composita ab vncia. Priscia. iure omisit. Neq; eniʒ De cõposit;
in ns desinunt: sed in nx. vt septunx non septuns contra neotericos quosdam. Su= ab vncia.
perbiens superbientis. facit. vt audiens: licet ab eo is: aliquo modo deriuetur.

X in cis muto. per gis lex frux aquilex rex

Grex remex flecto: cum grecis addito multis

Impetigem. Coniunx n tollens coniugis edet.

Nomen terminatũ in x: mutat x in cis in gtõ. vt arx arcis. merx mercis. Plaut. pro
ba merx facile emptorem reperit. hic mercor aris. i. emo. radix cis. pars arboris aut Merx.
herbe aut fruticis in terra. diminutiuũ est radicula. radico cas. radicẽ facio. eradi= Radix.
co radicem extraho aut tollo. pdix auis nota. Ibix genus syluestris capre. pollux vi Ibix.
ri propriũ. cerx &c. Excipiunt a regula Que gis pro cis faciũt. vt lex legis. ius scri Lex.
ptũ. hinc exlex illex: frux frugis. dr̃ qd ex fructu terre in alimentũ vertim⁹. Varro. Frux.
Frux legumen triticum. Ausoni. Ante equidem campis & spica suppeteret frux.
Festus. pãticeo frux ventrix. i. pinguitudo. aquilex aqlegis. i. putearius. i. q̃ putei
effodiendi certis in locis rõnẽ habet. Varro. hoc pacto vtilior. thuscus aqlex. Sene. Aquilex.
lib. iii. nat. Sudorẽ aquileges vocãt aquilegiũ aque collectio. Plau. Si pluet: aqui
legio me iuuabo. Rex regis: grex gregis. remex remigis q̃ remiget. i. remos egit. Re
mus: est instr̃m quo nauis regit̃: & locu q̃ ptinet tuba. teste Ser. Remigiũ remorum Remex.
agitatio. Curti. Remex militis officia turbabat. hũc nñ apud Seruium etiam in
aeneides: nec verebere vti. Impetix. i. impetigo mẽtagraq; ab impetendo vel ab im=
petu est fedatio corpis. s. scabies sicca & aspera &c. qr plura gña sũt. Cõiunx cõiugis Impetix.
n hʒ ntũs: teste puci. quã gtũs abiicit. Sũt qui nñ cõiunx sine n aũt x debere scribi cõ
tendũt. Sumũt etiã his plurima greca q̃ gos etiã habere phit: si grece velis declina= Coniunx.
re. vt sphynx sphyngis vl' gos aial pilosũ silẽ hõi. Poete dicũt fuisse mõstrũ habẽs
faciem virginis, pennas auiuʒ pedem leonis q̃ stans apud Thebas in alto colle
trãseuntes interrogabat hoc enigma. Quod; aial est mane quadrupes: meridie bi= Sphynx.
pes: vespere tripes. Oẽs nescientes id soluere necabat. Jd postremũ. Oedipus dis= Sphyngs
soluit ondẽs hoc aial esse hoiem: quãobrẽ indignata spynix se precipitauit. hinc oẽ Enigma.
solutũ difficile sphyngis enigma dr: & q̃ difficilia facile soluit appellat̃ oedip⁹. pha
lanx phalangis. i. exercitus: & rũa ptinens libr̃ã vel lances. & gen⁹ aranei. phalãges.
etiã sunt digitorũ internodia. Sirinx. i. fistula & nympha in arũdinẽ versa: vt Ouid. Phalanx.
fabulat̃. orix qõdã aial in desertis & pcertim in getulia: ast ex caprarũ gñe: ptrario Sirynx.
vestit̃ pilo: & ad caput verso. Jaspix venit⁹ qdã cũ i nostro vtrobiq; iapigis. Japyx cũ Orix.
y greco in tertia iapigis viri nomẽ. vnde iapygia regio nomẽ hʒ. Styx palus infer=
nalis & filia oceani. strix gis. auis nocturna & importuna. grecũ esse ondit ntũs vel Japix.
actũs pluralis striges habens es correptum. Strix etiam mulier incantatrix que Stix.
pueros fascinat & striges. Calepi. dicit etiam esse vilia olera. Phryx gis. i. troianus Strix.
Lelex viri & populi ppriũ. Allobrox pplus Gallie qui sabaudiẽsis nunc dr. Biturix Lelex.
alius populus gallie. ortix i. coturnix: vulgo qualea dr. Diorix gis. fossa manu fa= Allobrox.
cta; vel alueus teste hermolao in quartũ Plinij: vtit̃ hac vocula Mela pomponius. Biturix.
Mastix pro flagello. at pro gũmi mastichis facit assumpta aspiratione. vt Nebriss. Ortix.
docuit: ostendens idẽ fieri in onyx onychis & serdonyx: serdonychis. Menix igis. ce Diorix.
rebri p̃s. ieula & Lothophagorũ terra: ad quẽ diuertit vlyssis nympha. Silli⁹. li. iij. Mastix.
Spectatus marte coapses. Neritia Meninge satus pompholix gis. i. scoria hispa Onix.
nice strata dr̃ teste Nebri. Jazyx gis. populus septẽtrionalis. Linx gis: auicule Meninx.
nomen. ¶ Aux augis neotericorũ & barbarũ est: qui recte loquuntur non augẽ: sed Põpholix
aspidẽ dicũt. Orgẽtorix viri ppriũ vt beorix. dunnorix ambiorix vel cingẽtorix exo= Jazix.
redoux & plura tam ppria q̃ appellatiua apud grecos genitiuũ in gis faciunt. Linx.
Aux.

X per i mutabunt polysillaba. Quam retinebunt

Myrmex & veruex aquilex balexq; relexq;.

Atq; lelex celex. Tilix optat habere suppellex.

Dic senis et noctis niuis. actis paucula seruant.
Testis hylax. Solumq; briax formatur in axis.

Apex. ¶ Polysyllaba in ex mutāt e in i in gtō. vt remex remigis. apex apicis.i. rei sum-
Uertex. mitas: vt apex litere galeri zc. apex scientie: apiculus vel apiculum paruus apex.
Uortex. Uertex montis aut capitis summitas. vortex contorta aquarū inuolutio. Caudex
Caudex. truncus siue pma pars arboris cui radices adherent: codex idē z liber vel tabula.
Podex. Podex.i. culus. Sic culex/pulex/ cortex zc. Monosyllaba retinēt e. vt lex. rex. nex.i.
Nex. mors. Tullius. Insidiatori z latroni q̄ pōt afferri iniusta nex. Pauca polysillaba
Myrmex. etiam retinent e. vt myrmex myrmecis: serui nomen apud Apuleium lib. ix. meta.
Uerucx. Uerucx castratus aries: barbare muto dicitur. Juuena. Ueruccis labra comedit.
Resex. aquilex aquilegis. Halex halecis. resex resecis.i. subsidiarius. palmex apud Colu-
mellam. lib. iiij. Nam confiteor pampinatios quoq; quum e dure processerunt tem-
pore anni sequentis acquirere fecunditatē: deo resecem summitti: vt progenera-
re possit: verum eiusmodi partū comperimus nō tam ipsius resecis q̄ materni esse
Celex. su- muneris. Lelex lelegis. Celex celecis penul. longa fluuij nomen. author mihi Her-
pellectilis molaus in sextū Plini. ca. i. ¶ Supellex duplex cremētū habet. facitq; supellecti-
ntūs anti lis. olim ntūs erat hec supellectilis teste Prisciano. z hoc supellectile. Unde dicunt
quus supel- mansisse plurale supellectilia. Senex senis pro senicis quo vsus est Plautus teste
lectilia. ꝑ. oll Prisciano. Nox noctis greci dicunt nyx nyctos. ¶ Pauca greca faciunt actis. vt hi
in neutro lax hilactis: canis nomē. astianax Hectoris filius. Uir. Puerum astianacta trahe
genere. bat. Hypponax hypponactis poete greci nomen. Plini. lib. xxxvi. Hypponax indi
gnatus. ibidem. hypponactis etate poete. Bibrax bibractis oppidū Gallie apud
Briax. cesarem. Talia plura sunt apd̄ grecos. vnū inuenio habere axis briax briaxis teste
Nebulsensi. pli. lib. xxxvi. A septemtrione celauit briax. Dicit etiā hic briaxis. vn̄
est actūs in im. In eodem scopax habui emulos briaxim z timotheum.

Lodix. ¶ Nomina in x producunt in gtō penultimam. vt thorax acis.

Lodix lodicis: terminatur, vt radix teste Prisciano: nec vnq̄ lodex dicit. Pollio teste
Quintiliano masculino gñe hos lodices ptulit quē nemo secutus est vt idē ait. Er
rauit igit manifeste Alexander. Ferox ocis. animosus z atrox.i. crudelis. Corripiūt
Nux. reliqua in ex: nisi vibex vibicis z que e retinēt quatuor hec myrmex, verucx, halex
celex. Item corripiunt fax, abax, colax: parasiti nomē: similax, candax mulieris et
regionis nomen. dropax athax athrax storax vel styrax onix sardonix mastix pix
Pistrix. phamax viri propriū. illix fœnix calix coxēdix histrix.i. ericius femi. ge. licet torren
tinus masculinis annumeret. cilix varix erix. Nux arbor z fructus habēs duriū ope
rimentū. Juue. annosam si forte nucē deiecerit eurus. nucula parua nux. Nucleus
molle in nuce qd̄ comedit. filix herba quedā. pistrix tam pro belua marina z celesti
Nix: signo q̄ pro muliere piscere melius produci ostendimus in arte ꝟsificatoria. Nex
Crux. necis. nix niuis: olim ninguis gtūs erat. Apul. in hermagora. Aspera hyems erat
Crux.i. ola ningue canebāt. Crux crucis.i. pena cruciatꝰ est. pena afficere. dux ducis sic re-
precox. dux, irredux tradux. Trux.i. crudelis. Salix arbo z precox an̄ tp̄s maturꝰ. celox na
Uolunx trix p serpente solū: capadox pprīnomē. velux viri ppriū teste Prisci. apd̄ Siliū li.
Bebrix. v. Occūbis generose volunx. video sic desinere. vt deunx, bebrix populi nomē: z sy-
Siphax. phax viri ppriū: genitiui penultimam variant. omnis in arte ꝟsificatoria patent.

Tertius i prebet. Quartus fit in em tibi casus.

Datiuus fit in i: accusatiuus in em. vt huic pani: hunc panem. Datiuusꝰ grecus
aliquando corripitur. Papini. Palladi litore. celebrabat scyros honorū. Forte dic
de hoc plura dixit in versificatoria.

Crescentem greci per a quartum sepe dedere.

De actō Nola greca crescentia actm̄ sit crescentē sepe in a faciūt, vt pan panos pana: non
grecorum ausim a pan panē dicere: nec a delphin delphinē: sed potius delphina: sic peana a
crescentiū. pean. Cic. cuā peanā dixit. Lichen lichena. demō demona. Baptista ab dauid dae
nida fecit actm̄. sirē sirena. aer aera. crater cratera. martyr martyra. hectora castora
nestora. giganta arcada pallada magneta thaida laida pixida simoneta pyroneta

heros amathunta edipoda cremeta lelapa syringa thoraca ethera ₇c.quorum ple
raqꝫ acc͞m etiā per em finire inueniūtur:vt chremetē dareta vel daretē vel(qꝛ aliq̄n
non crescūt)chremē darē:₇ more greco per n.lr̄am darē vt Moysen.Etheoclea dio
medea empedoclea poti⁹ sūt a ntis in eus q̄ꝫ a ntis in es.qꝛ(vt dixit)quedā: sine di=
scrimine reperiūtur in eūs p̄ sc̄dam vel in es p̄ tertiā desinere:vt Ulysseus: vn̄ gtūs — Ab actō in
est Ulyssei vl' vlysses vn̄ est gtūs vlyssis.Diomedes facit etiā acc͞m ablt̄ō similē dio= — a exeunte
mede more greco teste Seruio.Uergi.xj.ene. Uidimus o ciues diomede argiuaqꝫ — fit primi in
castra.in hunc versum sup̄ hac re multa dicit Serui⁹.Martial. Pallada prctorco — clinamēti
res agit illa tuas.Uerg.Uolat illa per aera magnū.nolo testimonijs notissimis im — nomen filr
morari.Actūs verti₹ aliq̄n in ntm̄ prime:femininī gn̄is:vt hec hebdomadas . hanc — in a cxiēs.
hebdomadam.hec hebdomada de.sic ethera,lampada,cratera.Plau.Tene hāc lā
padam Apulei.Prima cratera ad situm pertinet:secunda ad hilaritatem : tertia ad
voluptatem:quarta ad insaniam.Nolito primus similia efficere.

Im dat vis cucumis rauis tussis sitis:atqꝫ
Plurima greca:quibus ;ectus fit in is.sed ₇ in dant.

¶ pauca noia habēt solum im.vt vim cucumim.Rauis rauim.i.raucitas vel rau=
cedo.Plautus in aulu.Huccine detrusisti me ad senem parcissimū.vbi si q̄d posca= — Rauis.
mus ad rauim poscam⁹ priusq̄ꝫ def.tussis tussim hoc est:hec si cōtinue vexet a Se=
neca Per tussis voca₹.tussire tussim emittere.Tussilago herba q̄ tussim sedat. Pli= — Pertussis.
nius.Tussilago vbi nasci₹ subesse aquas credūt.hoc habēt signū adleges: olēt. Si — Sitis.
tis.i.bibēdi desideriū.sitio is.cupio bibere.sitibūdus multum sitiens.Sitis capi₹ p̄
vehemēti desiderio vt sitis h̄ndi.¶ Im quoqꝫ h̄nt plurima greca q̄ etiam p̄ n lr̄am
in:faciūt.Solū aūt nomē in is desinēs pōt acc͞m facere p̄ im vel p̄ in. Sed et hoc ad
de acc͞m per im vel per in.nunq̄ꝫ crescere lꝫ gtūs aliq̄n crescat.vt araris nomē fluuij
actō ararim.Arar autē ararē vel arata facere dꝫ:sed in vsu solū ararim ab araris — Araris.
Uerg.Aut ararim parthus bibet:aut Germania tigrim.Alexis alexim vel alexin.
sic ꝓpria virorꝫ multa.vt daphnis paris adonis.Quedā noia mulierū vt Isis cre= — Magydas
sis misis:Quedā noia fluuiorꝫ:vt phasis tybris vel tyberis albis.sed Jordanis en — ris.
solū facit.Quedā deorꝫ dearūqꝫ:vt apis busiris osiris isis nemesis.Quedā figurarꝫ — Phthysis
vt tmesis plepsis sylepsis ₇c.Plurima appellatiua vt magydaris vel magudaris — Pleuresis
herba q̄dam.scꝫ lacerpitiū:vel lacerpitij succus teste Pli.Charibdis locus maris — Diocesis.
inter Italiam ₇ Siciliam periculosus.Phthysis pulmonis exulceratio phthysic⁹ — Metropo=
phthysi laborās.Pleuresis aut pleuretis morbus lateris acutus cum febre ₇ tussi. — lis.
Pleureticus qui pleuresi laborat.diocesis gubernatio vel regimen . polys.i . vrbs — decapolis
hinc tripolis oppidū vel regiuncula tres ciuitates sub se habens.Metropolis pre — Eclypsis.
cipuū regionis oppidū quasi mater oppidorꝫ.decapolis regio decē ciuitatū . syrtis — Iris.
cum multis declaratū est.Eclypsis defectus.Iris arcus celestis. hypocrisis simu= — Hypocri=
latio vel fictio.hypocrita simulator.Erynnis infernalis furia. Tigris tam p̄ aiali — sis.
q̄ꝫ pro fluuio.Mephitis terre putor.Amussis fabrorꝫ rl'a ad dirigenda ligna vel sa — Mephitis
xa sic multa alia veluti quorꝫ gtūs erit in ios vel eos.inter q̄ plura iam dicta cōnu= — Amussis.
mera₹ cum genesis heresis poesis syntaxis ₇c. Opis nymphe nomē opun facit at — Opis.
ops p̄ Saturni vxore open facere dꝫ.Uer.in.xj.ene.Uelocē interea superis e sedi= — Acis.
bus opun.Ouid.Et fletu madidis ibin.adite genis.Uerg.Daphnim ad astra fere — Usus do=
mus amauit nos quoqꝫ daphnis.Oui.Irin ad hersilian descendere limite curuo — ctissimorū
Item.Acin amas p̄ferisqꝫ meis amplexib⁹ acin.Acis viri ₇ fluuij nomē. sic heresis — imitand⁹.
facit per n heresin apud diuū Cyprianū.sic tethys tethyn ₇c. Multa eorū que dis
in gtō h̄nt:faciūt acc͞m crescētem in da vel in dem ₇ acc͞m sine crescētia in im vel in
Admodū diligēter doctissimorꝫ vsus in hac re imitād⁹ est potius q̄ꝫ grāmaticorum
ratiūcule.vt cm̄ daphnida raro inuenim⁹(ita certum notare potui)nūq̄ꝫ thaim lain
reperies:sed semp̄ thaida laida: q̄ forte ideo ꝯtingit:qꝛ quedā noia in is faciūt gtm̄
similem ntō vel idis.hinc volūt esse acc͞m in dem vel in da.illinc āo p̄ im vel per in.
Thais autem ₇ lais cum pluribus faciunt gtm̄ semper in dis . ergo etiam accusa
tiuum semp̄ in da vel in dem.ita quedā ratiocinan₹.Paris itaqꝫ huius paris hunc — Eupolis.
parim vel parin:aut huius paridis hunc paridem vel parida.sic Eupolis propriū — Aulis.
viri Aulis oppidi ₇ portus nomen.₇ alia innumera.

Em dat et im buris peluis cum claue securis.
Et pupis turris tessis: sic febris aqualis.
Sic pestis nauis torquis: coniunge bipennim.

Quedam habēt em vel im. vt buris et peluis. teste Sulpitio rectius habent im vt
Buris. peluim burim. Buris est aratri cauda que etiā bura dicitur. Uer. i. ge. continuo in
syluis magna vi flexa domatur. In burim. Uarro li. i. de re rustica. Et sepe fracta bu
ra relinquūt vomeres in aruo. Buris etiam est achaie oppidū. et sic actūs est burim
vel burin. Oui. xv. meta. Si querant helicen et burim achaidas vrbes. Etiā est pro
prium viri: et silr facit. Peluis vas in quo peluimus. i. lauamus. Clauis clauim: vel
clauē teste Sergio (lz Donatus dicat solū p tertiā vocalē clauim hre) qz facit ablm
Peluis tam in e ꝗ̄ in i: vt nauis et pupis: que donatus silr solū im habere dicit. Sergius etiā
Securis em. Securis ferramētum quo secamus securicula parua securis. Securus ra. rū.
Pupis. intrepidus sine cura. Pupis vltima pars nauis et p naui capitur. Pestis a doctissi
mo nro Jodoco Badio sepius pestē quā pestim dicimus. i. pestilentia. Bipēnis secu
ris vtrinq scindēs. bipennim vel bipennē: teste Sulpitio. Febris teste eodem cum
Nebrissensi. Aqualis. Plautus. Dat in isti sedem vt assideat cito et aqualim cū qua.
Febris. Torquis torquim et torquē: torques autē torquē solū. Neutra per generalem rlam
noscūtur: vt actō hoc corpus hoc alal et c. Uectūe ntō similis est vt homo per regu
lam. Est pmo quintus sillis. Ex grecis multa in s terminata in vctō abijciūt lrām s.
vt pallas pallātis o palla euādri filius. Uerg. Non hec o pallas dederas pmissa pa
renti. Pallas palladis. i. minerua. o pallas. Achiles o achile. sic o Ulisse. o chreme
Pallas o. herme. aliqn seruāt s Joānes et c. melāpus o melāpu paris o pari. colchis o colchi
Colchis. que est ex regiōe colcho: vt Medea fuit colchis gtūs est colchidis: vt thebais idis.
Thebais. o thebai mulier thebana: et regio egypti: et opus papinij de rebus thebanorum. sic
amaryllis o amarylli. phyllis o phylli. misis o misi. nicris o nicri. tiphys o tiphi
adonis o adoni: alexis o alexi et silia hominū propria. sic o tybri o phasio tanai et c.
Aliqn retinēt. vt o pari vel o paris et c. Oui. ꝗ̄ cuperes patria colchi manere domo
idem. tempus atla veniet. idē. Qua merui culpa fieri tibi vilis achile? Ter. Quid
dixit chreme? Papi. iij. theb. Illum venerāde melāpu. Qui cadit agnosco. Oui. qui
sapiant oculos an paris vnus habes? Unus pro solus elegāter hic sumitur. Nūc
ablatiuum enucleemus qui vel in e desinit vel in i. vel in e et in i.

Sextus e donabit ceu pauper sospes et hospes.
Mobilibus reliquis e vel i dabo. plus cape pluri.
Quod si sit neutrum per e tantum: sexus in i fit.
Ut dulcis dulci. per e dat quandoq poeta.

Sacerdos Ablatiuus in e desinit: vt vesper vespere. lux luce. tempus tempore. rus rure ve
ablm dēs spere luci tēpori venio aduerbia sunt nō ablatiui. Item sacerdos sacerdote nūꝗ̄ sa
tarat in cerdoti: vt custos custode. author Diomedes. in Donato mendose legit ab hoc et ab
emittit. hac sacerdote vel sacerdoti pauper paupere: sospes sospite. hospes hospite. pauper
et sospes adiectiua sunt: ppter que pono regulā generalem que est prima exceptio
a predicta regula. Omnia adiectiua preter pauper et sospes faciunt ablm in e vel
in. i. vt degenere vel i. hubere vel i. et c. nisi neutrum habuerint per e. tūc enim ablm
solum in. i mittunt: vt hic et hec dulcis fortis mitis, et hoc dulce forte mite. ablō dul
ci forti miti. Hic campester, hec campestris hoc campestre. ablō campestri. sic simi
lia: poete tamē metri causa qnq e pro i ponūt. Ouid. xv. meta. Nūc specie celeste re
sumpta sedibus imposuit. Idem in Fastis. Amne perenne latens anna perenna vo
cor. Idem in epistola paridis. Hoc mihi (nam recolo) fore vera celeste sagitta. Figat
Celeste. erat verum vaticinata soror. alibi bimestre pro bimestri posuit: que ola notāda non
Perenne. imitanda sunt nisi parce in carmine a doctissimo. qualis fuit Ouid. vt illud quoq
apud Uergilium. vi. ene. Gaudet cognomine terra. pro cognomini a cognominis. i.
eiusdē nominis. author Seruius. Redeo nunc ad priorem partem regule adiectiuo
rum in qua probandū mihi est quedā e et i habere que plurimi e tātū habere puta.

uerunt. Luc. Si me degeneri strauissent fata sub hoste. Taci. prece haud degeneri
motus alleuat supplicez. Seneca. Et omne quicquid huberi cingit solo. versus est
iābicus trimeter ineptus nisi huberi legaš. Sueto. in Claudio. j. Admonebat vt hu=
beri vinearū prouētu bñ dolia picarenš. Psalmographus. Adhuc multiplicabun
tur in senecta huberi. Juue. Jntrabat veteri calidū cētone lupanar. Papi. xj. theb.
Ueteri stat sordida tabo. Utraqȝ canities. Cice. apud Prisci. Ex familia veteri ꝛ illu
stri. Sueto. in tito. Ex licētia veteri. sic alij plurimi nūc vetere nunc veteri dixerunt.
Papi. libr. j. Achil. Qualiter artifici iuncture pollice cere. Accipiunt formas. Juue
nalis. Constat leuiori belua sumptu. Luca. in. vij. vixqȝ reuulsa solo maiori ponde
re pressus. Signiferi mercere caput. Memor melius memori ꝙ memore facit. quia
olim teste Priscia. dicebant hic ꝛ hec memoris ꝛ hoc memore. Sic adiectiua in as
sepius habēt: qr olim etiam desinebant in is. ꝛ in e. nūc adnas nr̃as ꝛc. oliz adnatis
nr̃atis: adnate nr̃ate: ergo hic hec hoc arpinas / adnas / nr̃as / vr̃as / cuias / fidenas
ꝛc. ablatiuo arpinati ꝛ aliqñ etiā arpinate teste Prisc. Sed abltiūs arpinate adnate
adeo poetic⁹ est: vt Philel. in. j. epl̃a li. xxvj. carpserit Leodrisiū Cribeliūqȝ tollenti=
nate in ablō scripserat: nescio an satis iuste. nā apud Liuiū frequenter reperio in
agro antiate priuernate ꝛc. arcas arcade solū facit: qr substātiuū ē: vt vltrix victrix
lotrix ꝛc. vltrix tñ ꝛ victrix in obliquis sumūtur qñqȝ adiectiue: ꝛ sic hñt vltrice vel
vltrici: victrice vel victrici: p adiectiuoꝝ rl̃am. Oui. Uictima ꝙ cecidit dextra victri
ce vocaš: hostibus a domitis hostia nomē hȝ. Luc. Jn sua victrici cōuersum visce
ra dextra. Diuite vel diuiti: terete vel tereti: prudente vel prudēti ꝛc. dis adiectiuū
diti tantum: qr neutrū facit dite Dis pro plutone solum dite. ¶ Notāda est. Seruij
et Prisciani regula. Substantiua ꝑ adiectiuis penitus similia seruant e tantum vt
Juuenalis / Martialis / felix / clemens / alterensis / salutaris / ꝛ similia viroꝝ propria.
Martialis. Cum Juuenale meo quid me cōmittere tentas? Cicero pro Plancio. Cō
fiteor in laterense summa ornamēta esse. Jdem est de appellatiuis quorum tñ que
dam: qr ab adiectiuorum natura nō penitus deficiūt. inueniūtur etiaz habere i: vt
annalis ab annali. Cicero apud Priscianum. Annale factuz probari pōt vel ab an
nali. Gellius lib. viij. Locum istum totum huc ex pisonis annali transposuimus eo
dem ablatiuo. Gellius persepe vtitur. Sic riualis riuale vel riuali. Ouid. in secun=
do de remedio. Tu quoqȝ qui quōdam nimiū riuale dolebas. Uellem desineres ho
stis habere loco. Horatius in arte. Quin sine riuali teqȝ ꝛ tua solus amares. Rudis
adiectiuū rudi tñ. rudis substantiuum rude tñ: est virga qua donaš gladiator eme
ritus: et capitur pro libertate. Oui. Me quoqȝ donari iam rude temp⁹ erat. Rudia=
nus rude donatus. Jtez rudis est virga qua aliquid agitatur in igne: vel qua ba=
tuitur lanae. Diminutiuū est rudicula. Cato. Jbi bene coquito: rudicula agitato
Plini⁹ lib. xx. Non est opus in hoc vsu lanas rudiculis esse curatas. Uolucris adie
ctiuum. i. velox volucri facit volucris sustantiuum. i. auis volucre. Hiere. ca. nono.
A volucre celi vsqȝ ad pecora transmigrauerunt ꝛ recesserūt. Ea in quibus substan
tiuū certum illico intelligitur: vix e poterūt habere. itaqȝ molaris a molari solū. sic
natalis: auricularis: edilis: consularis. ꝛc. Diomedes ait Substantiua ex adiecti=
uis: lz e tñ habeāt in ablatiuo: tamen retinent ium in genitiuo plurali. Plus pluri
tñ: teste Prisciano. sed in singulari vix vnqȝ etiā in obliquis adiectiue ponitur: licet
pluris precij inueniatur. Composita in ablatiuis non sequūtur simpliciū regulam
quia misericors tricuspis: inops ꝛ similia adiectiua i vel e seruant. quum simpli=
cia solum faciant e. Confinis et affinis ꝑ tātū vt dulcis. Affinis etiam affini inueni
tur facere vbi substantiue sumitur vt familiaris. Cicero in. j. de oratore. Queret a
Caio affini nostro. Jn eodem. A familiari meo. Jdem sodali ablatiuū similiter pro=
fert. nam adiectiui naturam non omnino perdidit licet neutrum per e nō habet.
Cicero in. ij. de oratore. Jn accusando sodali meo. Jbidem. Pro meo sodali. sodalis
est eiusdem collegij homo: ꝛ in rebus leuioribus socius: quasi simul edalis. hinc so
dalitas: idest collegium multorum seu conuiuium.

Degeneri
Huberi
Ueteri.
Artifici
Leuiori.
Maiori
Memori.
Adiectiua in as olim in is et in e desinebāt
Arpinas.
Uictrici
Ultrici.
Dis.
Sustantiua ex adiectiuis.
Annale vl' annali
Riuale vel riuali
Rudis.
Rudiari⁹
Uolucris.
Plus.
Confinis.
Apinis
Affinis
familiaris
Sodalis.

Al vel ar i neutris tantum dat. sicut E preter.
Sal iubar et nectar far bepar. ait mare vates.

¶ Nomina neutri generis in al vel in ar vel in e desinentia faciunt ablatiuum

tantum in i:vt ala alali:torcular torculari:cubile cubili:monile monili. Tollũtur sal sale:qđ melius masculine poni docuimus:iubar iubare:nectar nectare:far fare: hepar:hepate:gausape ab hoc gausape.ideo facit:quia Anto. Mãcine.negat hoc in singulari declinari cũ presepe & preneste.ideo nec hec ablatiuũ in i faciunt. Soracte mõtis nomẽ:soracte facit a ntõ soractes.pli. Qđ fit ad mõtem soracte. & preneste si declinetur:prenesti faciet:teste Torrẽti. Preneste extra ntõ prenestis.sic presepe a presepi. vñ presepia:sz ablatiuus presepe a ntõ presepis est: & est loc⁹ clausus nẽ pecora exeãt a presepio i.munio. Gausape vel gausapũ pãn⁹ quo mensa sternit & vestimentũ militare: & pãnus villosus q̃ p lecto in castris sternit: dr: etiã gausapes hinc dicũt mãsisse ablatiuũ gausape. Horati⁹. Gausape purpureo mensam pretersit. plurale apđ Persiũ gausapa est. Jam luthea gausapa captis ec. Cassius ad Mecenatẽ. Gausape purpureo salutat. Rete reti vt cubile qđ satis indicat plurale retia. ablatiuũ autẽ rete a ntõ minus vsitato retis mascu.ge. Plau. in truculento. Nõ vides pferre me vuidũ retem Ibidẽ. vt dimisi retẽ atq3 hamũ. Hinc in vsu. ablatiuũ rete mansit. Ouid. v.fast. Cur tibi pro libycis claudũtur rete leenis. Imbelles capree sollicitusq3 lep⁹? Sueto. in nerone. Piscat⁹ est rete aurato. A rete fit reticulũ.i.paruũ rete & tegmẽ capitis in modũ retis quod capillos cõtinet. Itez saccul⁹ quo viatores denarios & panẽ gestant alio noie funda: reticulũ.i.rete retiolum reticulũ tegmen capitis. Cepe huc nõ pertinet:qz indeclinabile est:teste Priscia. est herba notissima. Poete qñq3 e pro i ponunt. vt ab hoc mare pro mari ec. id notãduz magis q̃ imitandũ est. Ouid. Exiguam pleno de mare demat aquã. Plau. in rudẽ. Dicãt in mare cõmuni captos.

Sal crebrius in, masculino q̃ in neutro genere apud pbatos authores reperitur. Socrates. Presepe. Gausape Rete. Retis. Cepe. Nota in e nonnunq̃ legũtur nõ in i:sed in e ablatiuũ mittere apud poetas preserptim.

Mensibus i tantum est:vt qui dat quartus in im vel e.

Sextus e donat & i quum quartus in em vel in im fit.

Nomina mensium fiunt in i.vt aprili quintili sextili septembri octobri nouembri decembri.simplex tamen habet e vel i.vt patebit. Nomina in is quorũ actiuus solum in im vel in desinit faciunt ablatiuũ in i solum. vt memphiti heresi genesi neapoli poesi amussi gummi a gummis. vide genera. vt sitim tussi ec. que vero habent em vel a et im vel in:habent i vel e sed ablatiu⁹ in e genitiui crescentiam sequitur:non ablatiu⁹ in i:vt febri vel febre:turre vel turri ec. tethys tethin a tethis accusatiu⁹ in perthegesi. Dionysii tethye facit. Rufus in arato. Additur alta Tethye et occiduu tegitur padus equore ponti. thetis mater Achillis theti vel thetide. Fabi. Qui ex thetide natus esset. sic a pari vel paride. ibi. vel ibide:isi vel iside:tigri vel tigride. Luca. lib. x. Flammis & tigride feta. Ouid. Defenditur egide pec⁹. Idem. Illi⁹ ambages imitat⁹ in ibide dicat. Cicero ad tyronẽ. Nũciauit te plane febri carere aquali vel aquale ec. Iuuenalis. Atq3 vna portarũ claue tueri. Verg. in moreto. Et reserat causa quae prouidet ostia claui. Terenti⁹ in andria. Naui fracta apud andrum Bipenni vel bipenne teste etiam Phoca.

Claue. Claui.

I vel e dant finis fustis pugil et vigil imber:

Anguis auis postis vectis cum nepte supellex.

At tridens classis cum ciuis & amnis & ignis.

Sic anguis:strigilis strigili:vix strigile dicam.

Nota hic posita hñt e vel i:sed sepius e adeo de i afferam testimonia. Gelli⁹ lib. vij. cap. ij. Ea fini facere nolle aliquid. Idem libro. x. hac fini homines dimisit. sic idem et alij sepius. Cor. Tacitus. Fusti caput eius afflixit. Apul. iiij. meta. parat⁹ non fuisti tãtum:sed machera percussus occumbere. de pugili testis est Nebrissensis cum plumb⁹. Iuue. Preterea lateris vigili cũ febre dolorem Papinius. Prospicit hic artus imbri ventoq3 regentes. de e. Idem. Lacera ora putresq3 sanguineo videt imbre genas. Hora. in epi. Luctantem acuto ne secer vngui. Idem. j. car. Fatala ducis aui domũ. Ouidius v. meta. Raptaq3 de dextro robusta repagula [illegible] Terentius in eunucho. In medium huc agmẽ cum vecti. Neptis teste Priscia. pte, vel nepte facit. In ff. Titulus est de supellectile legata. Vergilius. ij. Neptunus muros magnaq3 emota tridenti fundamenta quatit. Seruius ait [illegible] tate dictum tridenti p tridente. Ibidẽ vult. Seruius participia. si nomi=

Fini. Fusti. Imber et imbri.

na ſlant ſolū e habere:vt ab amante vini non amanti. Idem.vij.eñ. Auectū Eneam.
claſſi victoſq; penates:reliqui claſſe dicūt.Cic.apud Priſc.Ciui ciuis egeret.idem.
In pncipe.ciui non eſt ſatis.Verg.in geor.Pono rapit a lucus amni.idem.iiij.ene.
Vulnus alit venis ⁊ ceco carpit igni.Hor.in epi.Alter mileti textam caue peius et
angui vitabat,chlamydē. Strigilis Nebriſ.dicit hr̃e ſtrigile vel ſtrigili. Sulpiti⁹
et Priſcia.ſtrigili tm̃ habere aſſerūt Hor.ij.ſer.Qui puer vnā furtiua mutat ſtrigili
Strigilis eſt inſtr̄m quo abradūtur ſudores ſiue holm in balneis ſiue iumētorū in Strigilis.
ſtabulis dr̃ a ſtringendo.i.radendo ſordes. Canalis ablt̃is eius in i ferme deſinit
canali:verū a neutro canale eſſe putant.Tridens ſceptrū neptuni triſulcū. Claſſis Tridens.
eſt nauiū multitudo:raro p̄ vnica naui capit.Plura ſignificat metaphoricos quib⁹ Claſſis
ſuperſedeo.Ouis ⁊ ſanguis puto e tm̃ habere.Mugil vel mugilis facit abltm̃ etiā Mugil
mugili:q2 in Plinio lib.ix.cap.xvij.titulus eſt de mugili ⁊ alijs piſcibus.Idem lib.
xix.cap.ij.per tertiam vocalem ait preferunt e cannabi funes.Perſius dicit cānabe
per ſecundam vocalem.forſan apud Plinium mendum eſt.

¶ De plurali tertie numero.

Rectus in es fiet pluralis:iungito quartum.

¶ Ntūs pl'is cui rectūs ſit'is eſt cum actō in es deſinit.vt hi et hos ⁊ o Ntī pl'is
homines.fit aūt hic caſus a gtō ſingulari mutando is in os in es: vt formatio
ibis ibidis ibides:ibis huius ibis ibes:tigridis tigrides:tigris tigres
in q̄bus authorum vſus caute inſpiciēdus eſt.Pliñ.lib.x.Inuocāt et
egyptij ibes ſuas contra ſerpentiū aduentū.Erinnys erinnyos facit erinnyes: vt li
bys libyos libyes.i.libyci.metamorphoſeos metamorphoſes ⁊c.Properti⁹ lib.ij.
Tum me vel tragice vexetis erynnices.Q̄mq; erynnes per ſyncopā legit.teſte Tor=
telli.Sallu.in Iugurthino.Aphricam in initio habuere Getuli et lybies.Hiero.in
byblijs.Perſe/Ethyopes ⁊ Libyes cum eis omnes ſcutati ⁊ galeati.

Quum genitiuus ium dat.quartus in is quoq; fiet.

Trallis ⁊ Sardis es ſpernunt.Quartus in as fit:

Dum per a quartus erat:ceu demonas atq; gigantas.

¶ Nola quoq; gtūs pluralis in ium deſinit:faciūt pleraq; actm̃ per is:vt ptes par= Actūs pl'a
tium has partes vel partis.ſic tris ola a eris felicis artis ⁊c.Veteres cū actm̃ per lis:uēri in
eis cum ei diphthōgo ſcribebāt:id neotericoꝝ doctiſſimi Politian⁹ ⁊ Aldus in ol= clinamēti
bus ferme ſcriptis ſuis obſeruauerūt:vt parteis treis acreis.vbi ei ſcribit ⁊ pfert per eis:di=
i longū ita e vix audiat.Male Alexāder credit id veterib⁹ tm̃ licere.quū nulli nō li phthōgō
ceat ſi apte vtatur.nec idē fecerūt veteres in ntō vctōq;:vt idē male dixit exceptis ſcribebat.
oppidoꝝ nolbus Sardis ⁊ Trallis q̄ in es nō poſſunt deſinere. Item ſyrtis gadis
alpis teſte Priſci.etiam ntis meli⁹ in is q̄ in es deſinūt.Hiero.in Euſebio.Trallis
terremotu conſiderūt.Hora.i.epi.Quid creſi regia Sardis. Verg.Tris notus abre
ptas in ſaxa latētia torquet.Hic Serui⁹ ponit r'ām a nobis iam declaratā.Idem
Et formoſus oneis ad flumina pauit adonis.Sal.Omneis holes q̄ ſeſe ſtudēt pre=
ſtare ceteris aiantib⁹ ſumma ope niti decet.Catull⁹.Et acreis ſolet incitare morſ⁹.
¶ Quartus in as fit ⁊c.Quando actūs ſingularis in a deſinit.actūs pluralis etiā Actūs i as
in as terminari pōt.vt hanc lampada has lampades vel lampadas . ſic demones q̄ñ ex ea
vel demonas ⁊c.Verg.Crateras magnos ſtatuūt ac vina coronant.Oui. Piridas
inuenies ⁊ rerum mille colores.Et fluere intepidos clypa lapſa ſinus. Papinius
Nebridas ⁊ fragiles thyrſos portare putaſtis.Sic heroas:lynceas arcadas: del=
phinas:ſirenas:tripodas ⁊c.Nihil de neutris locuti ſumus.Nam per regulā ge
neralem habēt a in nominatiuo ⁊ vocatiuo et alia quidē habent ia:alia non vt ani
malia corpora.de his pauca afferam.

Quod dedit i ſexto:niſi comparat:hoc ia ponit.

Vult ia plus raro:nunq̄ vetus.effer apluſtra.

Vel ſtria.Si ſolum dat ſextus e:non ia pones.

¶ In nominibus neutri generis ſi abltūs deſinebat in i:ſiue habuerat i ſolū ſiue

Aplustre potius siue m quam cum ea scribitur.
Ludicrum

in l et in e simul: tunc ntûs actûs et vetûs habet ia. vt maria felicia et bicoloria tricoloria quadrupedia ancipitia concordia et c. Persius. Diuidit in geminos cõcordia fata duorum. Tacitus. noua et ancipitia precolore. Pli. Litora tricoloria. retia presepia et c. dicimus tamen in ora et (vt opinor) tricorpora solum cõparatiua tamen faciût: vt meliora dulciora. sic vetus vetera nõ veteria. plus plura et aliquãdo pluria: vnde cõplura et compluria: de quibus multa dicit Gelli⁹ li. v. cap. xxi. Aplustre, aplustra vel aplustria. et est ornamẽtum nauis sup malum: ab a. i. sine: et pleo. i. nauigo: qr sine eo per mare non est nauigandum: aut qr necessario ad nauigationẽ requirit. Melius sine m scribitur. licet Festus ab amplius deriuare videat. Sil. lib. x. Et transtra et mali lacerosque aplustria velo. Germanicus. Fulgent argo e stellis aplustria pupis. Cic. in arato. Nauib⁹ assumptis fluitantia querere aplustra. Ludicra non est tollẽdum qr solum est scđe declinationis vt recte docet Valla contra Priscianum et Alexãdrum ¶ Que ablatiuum singularem in e tantum terminãt solum a faciunt. vt dogmata corpora. gausapa vero a gausapum esse dicimus.

Um vel ium patrio latium dat. grecia vult on.

¶ Genitiuus pluralis tertie declinatiõis hz latine um: vt patrũ: vel ium: vt partiũ grece etiam on: vt epygrammaton genescon metamorphoscon heresẽõ: que latine aliquando tamen declinamus. quia Cicero ad atti. diecesum dixit. et Fabius singulariter libr. vij. Totius thesis dispositio. Et Baptista Mantuanus heresib⁹ varijs Grece dixisse heresis: quamquam greci ablatiuum non habent.

Prebet ium patrius: si sextus in i fuit ante.

Ancile.

¶ Gtũs pluralis in ium desinit si abltũs singularis habuerit i: siue i solũ siue i et e simul: vt hoc ancile ab hoc ancili horum anciliũ. licet Hora. ancilorum dixerit tamquam singulare fuerit anciliũ. fuit scutũ breue et rotũdum. monile moniliũ. alal alaliũ. sic nostratium vestratiũ imbriũ ditium laqueariũ clauiũ cõcordium feliciũ prudentiũ amãtium dulcium fontiũ celestiũ agrestiũ et c. Quedã per syncopã um faciũt: quod etiam in prosa: maxime ea que in ns desinũt vt presens prudens amans et c. per rẽam. Syncopa plurali. Papin. iiij. theb. Cui seruire dati manes eternaque sontũ. Supplicia. sontum. i. sontiũ. Sons. i. malus et nocens: insons innocens. Verg. Celestũ vix magna iubet. pro celestium. sic Ouid. Ultima celestum terras astrea reliquit. Vergi. Et vos agrestum presentia numina fauni. arpinatiũ aquinatiũ et c. si aliter inuenias syncopa est. Sed notandũ est neutra vix vnquam syncopari. qr quadrupedũ alalium merentum corporum: pro quadrupedũ et merentiũ non dices propter Seruij regulam circa finem vndecimi enei. Genitiuus pluralis non debet minor esse ntõ. ideo descendentum a descendentes dicimus: non a descendẽtia. si secus inueniatur necessitas carminis excusat: nec declinatio est sed pathos. Hec Seruius.

Sons.
Insons.
Syncopa praro in declinationibus neutri fit.

Tolle vigil supplex opifex vetus: et pugil et quod
Comparat (excepto plus) artificem strigilemque:
Atque in opem memorem consortem iungito: et ortum:
A cap io: diues quibus additur. um dat e tantum.

¶ Excipiũtur a dicta regula quedã um solũ habẽtia. lz in abltõ habuerint i vt vigil vigilum supplex supplicũ et c. quedã horum um putantur habere differentie causa propter nõia neutri generis in ium desinentia qualia sunt supplicium opificium artificium consortiũ mancipium municipium: sic principium participiũ sacerdotiũ et c. Supplex. i. supplicãs et humiliter rogans. Supplices libelli sunt qui principi offerũtur quibus subditi aliquid rogant vulg⁹ supplicationes vocat. Suppliciũ pena supplicis aliquando supplicationes significat. opifex operis effector. Comparatiua vt melior meliorum. fortior fortiorũ. plus tamen solũ pluriũ facit. Placentinus dicit plura plurũ: pluria pluriũ. Ego plurum nusquam legi. artifex artificiosus. Plini. Vir tam artificis ingenij. Capitur etiam substantiue. Plautus. plus artificiũ mihi est quam rebar. Artificium est quod vulgo officium dicitur: vt quod artificiũ pater tu⁹ exercet? Inops vehementer egens. inopia magna egestas. Consors. i. particeps. Consortium: id est societas vel participatio. Exors, id est non particeps: aut non consors: eidẽ est

Supplex,
supplices
Libelli.
Opifex
plus
Artifex
Inops
Consors.

quod experes hoc ium h3:nisi versus gratia fiat syncopa. Cōposita a capio faciūt um tm̄ vt particeps participum. sic, municeps &c. A capite vero adiectiua faciūt ium nisi fiat syncopa: vt anceps ancipitium vel per syncopā ancipitū &c. docet hoc Prisci. diuites diuitū. sic volūt aliis hēc hebes hebetū: que ium habere arbitror & p syncopam um. vt locuples locupletium. Cicero lib. vij. Ad atti. Fore moderationē in pecunijs locupletū. sic apud eundē sepius vel per syncopā locupletū. Idem libr. viij. ad eundē ppedie m video bonor.i.laurorum et locupletū vrbem referam fore. Excipit Alexāder etiā Complex cōplicū quo latini vix vnq̄ vsi sunt quātum notare potui. Inuenitur tm̄ apud Prudētiū nō adeo penitendū poetā. Fer opera ingentij de semine complicis hydri. & significat complicatum & socium in malis. Degener et huber licz in ablatiuo nonnunq̄ i habeant. nunq̄ tamen inueni habere ium.

Coposita a capio.

Complex

Um dat e tantum.

Nola habentia e tm̄ in ablt̄o singulari habebunt um solū in gt̄o plurali: vt pauper pauperum: sic impuber impuberum: q2 licet aliqn̄ adiectiue in singulari sumatur tamen impuberi per i in ablatiuo non repperi. Itaq̄ um solū habēt dogma dogmatum &c. homo. Nunc &c. a c plurali caret. halec dicunt halecium facere: ego genitiuū ab halec nullum inueni: vt neq̄ a Sol: licet soles et solibus lecta sint volūt solū debere facere. Exul exulum. sic consul presul a carnan siren delphin canō huber Cesar agger pater martyr fur turtur pres pes sacerdos dux &c. Fex crux mel fel: gt̄o plurali carent laus laudū fraus fraudū. Sidonius tamē laudiū dixit in carmine de laudibus Narbonis. Nam qd̄ carmine pro tuo rependo hoc centesima laudium tuarū est. sic fraus fraudiū. in Apuleio facit in quinto Methamor. districtis gladijs fraudiū. sic idem sepe. Aliquot exceptiones sunt ab hac regula. quarum prima est Palus paludum. Pli. tamē in medum sit paludiū dixit lib. ij. ca. lxx. Mensura tot fluminum tantarūq̄. paludiū & Mela. Et limo cōcretarū paludium. Fornax fornacum apud Pli. xxxv cap. xiiij. apud eundem tamē fornaciū bis aut ter inueni vt lib. xxxiij. ca. x. et alibi. Venter ventrū. Solinus. Tenera ventrum. Crus crurum apud Verg. Seneca tamē nisi mēdum sit cruriū dixit epist. xcv. Nesciebāt crurium vincula et de tranquillitate vite. Impedita cruriū Iustinus. xv. murium a mus per duas syllabas dixit nisi mēdum sit. Propter ranarū murūq̄ multitudinem. At Plini. per tres syllabas murium libro. viij. cap. xxvij. Mustella ruta in murium venatu cum ijs dimicatione conserta. Idem. a sus genitiuum dissyllabum suum semper facit. vt lib. xvij. cap. ix. Spurcitias suum laudāt. et libr. xxiiij. cap. x. Contra morbos suum boumq̄. Lapus in halicar suum dixit. sed Plinio ohe rendum est.

Impuber

Laudium.

paludium Ver. & crurum tenus amēto par. Icaria pan dent.

Sus.

As dat ium latiale: magis polyssyllaba dant um.

Nomen latinum in as desinens facit gtm̄ pluralem in ium: vt mas marium vas vadium as assium. ciuitas ciuitatium apud Liuium teste Prisci. Polisyllaba melius per syncopam efferuntur tam in prosa q̄ in carmine vt bonitatum Optimas quod plr̄ sepius reperitur non male optimatium facit. Sueto. in Cesare. Optimatium partibus dixit omnino in principio. & postea sepissime Celius Ciceroni li viij. epist. Si te voces optimatium commouent. Dixi latinum: quia greca solū in um faciunt vt arcas arcadum atlas atlatum sic gigas.

Polysyllaba p syncopam efferūtur.

Donat ium samnis lynter caro dos vter os os.
Glis faux nix nox cor lis cos: quodq̄ vncia donat.
S quoq̄ non crescens: velut ns iunge quiritem.
Excipis inde canis iuuenis panis volucrisq̄
Et vates proles soboles forte indole iuncto.
Donat ium cum mure cohors monosyllaba iunge:
Consona bina tenet si finis finge priorem
T autum plurali numerum signato figuras.

Ium habent samnis samnitium, & apud Sillum per syncopā samnitū. Lyn

ter lyntrium. Corne. Tacitus. Adiecta, ingens lyntrium vis. caro carniũ. dos dotiũ
Titulus est in iure de iure dotiũ. sic cos cotiũ volũt hr̃e: lz testimoniũ iam non occur
Ḡtãs pl'is rat vter, vtriũ: teste Martiano capella. Sal. in iugur. Magna vis vtriũ effecta est
dictiõis he os ossiũ ꝛ os oriũ apud. Pli. Glis gliriũ. faux fauciũ. nemo singularẽ ponit, Priscia.
resis. nix niuium. nox noctiũ. cor cordiũ. lis litiũ. Sic cõposita ab vncia: vt septunx septũ
Apes. tium. Et nola in es vel in is nõ crescentia in gtõ singulari vt sedes iũ. mẽsis inz. ꝛc.
preter canis panis iuuenis volucris substãtiue captum ꝛ vates vatum: ples plũ.
Que synco teste martiano. Capella. q̃ etiã dicit Hercules herculũ. Itẽ soboles lum. indoles lũ.
pam patiũ si pl'r legãtur. ideo dixi forte. Addunt aliqui fruges gum. sed hic gtũs videtur mihi
tur. esse potius a frux. heresis heresum ꝛ hoc per syncopã est: qꝛ rect⁹ gtũs est hereõ: vt
geneseon metamorphoseõ ꝛc. apes apũ. sz hoc quoqꝫ p syncopã est qꝛ regularis ge
Peptium. nitiuus est apiũ. Iuue. sat. xũ. Examẽqꝫ apiũ lõga consideret vna. Boeti. dulcior est
Parens. apium labor. Plura syncopã patiũtur: vt sedũ p sediũ. Cic. p Sextio. vestrax sedũ
temporũqꝫ cã. Ouid. v. fast. Quũ tua sint cedãtqꝫ tibi cõfinita mensum. i. mẽsiũ. Sil.
lib. j. Turbine mox seuo venientum haud inscia cladũ: p cladiũ. Itẽ. lib. iiij. Exout
rabies cedũ ac vix tela furori sufficiũt. i. p cediũ. sic plura leges tibi nõ stati imitãda.
Neptis sine dubio neptiũ facit. Trãquillus in augu. Si cuiusqꝫ neptiũ suarũ cõpe
teres etas hr̃it etiam ium nola in ns: desinẽtia: vt dens dentiũ. sic mẽs gẽs lẽs frõs
glãs ꝛc. parẽtũ amãtiũ ꝛc. Hor. Nos est magna parẽtũ. sic ẽt. Ci. teste Priscia. pa
rẽs nole cõis gñis. Hor. Tentare multa cede bidẽtiũ. fons fontiũ vel p syncopã fon
tum: vt eternaqꝫ fontum supplicia, reliqua in ns. monosyllaba syncopã nõ patiunt
quãtum notare potui. Pollysyllaba ꝯo tam in psa q̃ in carmine. sepissime p syncopam
Mus. pam efferunt vt amãtũ parẽtũ prudẽtũ ꝛc. qrites itiũ. ꝛ p syncopã qritũ. Hor. Hunc
Cohors si mobilium turba quiritũ. Prudẽ. Seruat salutez ꝟgo quiritũ. Apul. dicit studio
rum quiritũ in lib. j. meta. mus muriũ. Hiero. lib. j. Reg. faciet is similitudines auorũ
vestrorũ ꝛ similitudines muriũ qui demoliti sunt terrã. Cohors multitudo militum. ꝛ
aliqñ aliarũ rerũ: gtũs est cohortiũ. Suet. in Tyberio. Exploratorem vic primarum
cohortiũ. Cẽturionẽ stratũ humi pene ad necẽ verberauit. Cornelius tacit⁹. Cohor
tium. Cura eroluerent sic vterqꝫ semp quãtũ notare potui in emẽdatis codicib⁹ in
uenies th̃, apd̃ poetas cohortũ p syncopã cohors cohortis vel cors cortis vl' (vt qdã
dicunt) cortes cortis est loc⁹ in villa vbi anseres galline ꝛ anates nutriũtur. Oui.
Nola mo de vulpe Abstuleras multas illa cohortis aues. Mart. Non porcus nõ cortis aues
nosyllaba nõ oua supsunt. Nola monosyllaba in duas consonantes desinẽtia faciũt iũ in gtõ
in duas cõ pl'i vt trabs trabiũ. plebs plebiũ. sceps sepiũ. arx arciũ. lynx lynciũ: teste Nebrissensi.
sonantes Alexander dixit per syncopã lyncũ ꝛ recte. Plini. xxxvij. ca. ij. Demõstrat⁹ lyncoriũ
exeũtia ca id vocat: ꝛ fieri ex vrina lynciũ bestiarũ. Et alibi lyncũ humor. sic. libẽti⁹ dicã q̃ lyn
sum pl'em ciũ. sic fors scobs stirps vrbs puls daps falx lãx merx calx ꝛc. vnũ. excipit opsopũ.
in ium mit da versiculũ. Ops formidabit opũ sicut inops inopũ. iũge hñtib⁹ iũ lar lariũ in sexto
tunt. halycarnassei. v. ¶ Nola tñ pl'is nũeri gtñ faciũt ex analogia vl' p portiõe nũeri sin
Penates. gularis qui verisimiliter esset si singulari nõ careret vt penates penatiũ: qꝛ singula
re foret penas: vt opimas infimas Sueto. in nerone. Simulacraqꝫ ex auro vel argẽ
Fores. to fabricata cõflauit: in his penatiũ deorũ q̃ mox galba restituit inuenies tamen se
Manes pe per syncopã penetũ. ꝛ sunt penates dij domestici ꝛ ipsa dom⁹. Hac ratione ium
faciunt. Fores forium. i. ianua que foris aperitur. Manes ium. i. defunctorũ anime
Proceres vires ium. tres triũ. edes edium. i. domus lactes lactium intestina: sic fortes fordes
Vepium. sentes pugillares gades alpes ꝛc. in heteroclitis declaranda. sic pceres pceriũ fa
cere. sed per syncopã sepius dicimus pcerũ. lucerũ: primorũ. Persius. Ad bona p
procerũ tacita libabit aceta. Proceres sunt capita trabium ꝛ excellentiores nobi
lioresqꝫ vrbis viri vel p̃ncipes. vepres vepriũ ꝛ per syncopam aliqñ veprum. Papi.
v. syl. Aperire malignas tot veprum nemorumqꝫ moras. Contra um solum faciunt
Figure q̃ lemures celites maiores ꝛc. quia singularia forent lemur celes ꝛc. Notato bene fi
circa gtñ guras que circa gtñ contingunt: syncopam ꝛ epẽthesim. Syncopa iam satis decla
cõtingunt. rata, est vt mensum p mensium ꝛc. ꝛ boum a bos pro bouiũ. macedo macedũ p ma
cedonum. Papi. Fraxineas vibrant macedum de more sarissas. Macedones popu
Macedo li quidam grecie: sarissa. i. lancea. Epẽthesis est additio l'r̃e vel syllabe in medio di
nes. ctionis gratia metri vt ales alitum ꝛ per epenthesim alituũ. Vergilius. Alituum
Amazo pecudumqꝫ genus sopor altus habebat. Amazomdum pro amazonum non est epẽ
nes. thesis: sed ponitur deriuatiuum amazonis idis p primitiuo amazon, vt sciplades

pro scipio. Vergilius dicit amazonidum lunatis agmina peltis. Amazones fuerunt mulieres bellatrices.

Tertius est in ibus. bos bobus flecto boumque

¶ Datiuus pluralis cui ablatiuus semper est similis desinit in ibus: vt holbus pluribus sic dogmatibus &c. sed hec in a sepius & elegantius faciunt hos casus in tis: vt his sophismatis epigrammatis &c. ab antiquis ntis sophismatum epigrammatum &c. Plau. in asinaria. Neque vnquam fictum neque pictum neque scriptum in poematis: vbi lena bene agat cum quoque amante qui frugi esse vult. sic apud Cice. & alios eloquentes in emendatis codicibus sepe leges teste sunt phocas/Antoni. Nebrissen. & Georgius valla placentinus cum Lanciloto: bos bobus pro bouibus & boum pro bouum per syncopam facit. Varro & plinius cum Collumela bubus fere pro bobus dicunt.

Excitia In alterius inclinamenti nola in pluralis casus secundum declinationem secundam crebri nuntur.

¶ Quarta declinatio.

Quarta dat us recto. dat & u prius inuariatum.

¶ Quarta declinatio nomen duas terminationes habet: us & u. Sed u prius. id est in singulari numero non declinatur: vt rectus. id est: rostrum vel rostros. Nictus: id est motus: vt nictus oculi: melius quam ictus. teste Valla. Victus quo viuimus scilicet cibus & potus. Cornu: genu: inter hec quidam plurali carent vt gelu astu &c.

Us genitiuus habet. Per uis flexere vetusti

¶ Genitiuus in us desinit. vt hic senatus huius senatus. i. senatorum conuentus: aut ipsi senatores. i. quos vulgus scabinos vocat: hic magistratus huius magistratus regimen vel dignitas aut aliquis in dignitate constitutus. Apud veteres nomina quarte faciebant uis in genitiuo: vt huius manuis anuis &c. Teren. in heaut. Eius anuis opinor causa que erat mortua. Cato. Anuis vt sanguis deterior sic & lac. sic Varro fructus dixit atque alii alia vt probat Gellius. Nomina in u diximus in singulari non variari. Quod autem Lucanus ait in. vii. Cornus tibi cura sinistri. Lentule & Celsus lib. vi. Ceruini cornus combusti & paulopost. Quia cornuz habet. & Plinius multis in locis non est a neutro cornu: sed a masculino, minus in vsu cornus.

Senatus Magistratus.

Cornus.

Tertius optat ui. quandoque per u quoque lectus.

¶ Datiuus fit in ui vt hic commeatus huius commeatus huic commeatui. i. facultas aliquo proficiscendi concessa a superiore. etiam significat victum militarem. Plautus in milite. Intercludc inimicis commeatum: dicitur etiam victus priuatus. Cice. Jam commeatu & priuato & publico prohibemur. Estus vehemens calor & per translationem estus desiderium & libido. Item estus est maris commotio & inquietudo & procella vel fluctus. Luxus. i. luxuria vel abundantia. Teren. Adulescens luxu perditus. ¶ Datiuus in u fit ab antiquo genitiuo in uis a genitiuo autem in us regulariter fit datiuus in u qui iam in rariore vsu est: vt metu pro metui &c. veluti docet exquisitissimus author Gellius: li. iiii. ca. xvi. Lucilius quod sumptum atque epulas victu preponis honesto. i. victui. Idem. Anu nocco. i. annui. Verg. Teque aspectu ne subtrahe nostro. i. aspectui. & in Georgicis: quod neque concubitu indulgent. i. concubitui. Et eneid. Parce metu & cytherea. i. metui sic alii curru dominatu ornatu &c. Dixerunt pro currui. &c

Commeatus Estus. Luxus.

Catinus fine glarie genitiui inclinamenti olim in u exibat

Um retinet quartus. Fit sextus in u tibi casus.

Um quarto: reliquis u casibus optat Jesus.

¶ Accusatiuus fit in um: ablatiuus in u vetus sicut est notandum: vt fructus hunc fructum o fructus a fructu. i. vtilitas. Cicero non parum fructus habet in se eloquentia. Fructuosus fructuplenus. Fructus item quod ex arboribus ad vsum nostrum nascitur et puer Ruptus. i. eruptio stomachi. ruptare facere ruptum. Gradus. i. gressus. Vergilius. Siste gradum. i. sta. ne procedes. Item gradus per quod gradimur. Boe. Qui cecidit stabili non erat ille gradu. Ritus. i. mos vel consuetudo: hinc aduerbium rite. i. bene & recte. nec est ablatiuus. Nec impetus impete facit in ablatiuo: sed impetu solum. Nam impete est ab antiquo nomine impes quod ostendit genitiuus singularis impetis.

Fructus. Auctus.

Ritus. Impetus

¶ Jesus accusatiuum facit Jesum ceteri casus in u desinunt: vt hic Jesus: huius Jesu huic Jesu: hunc Jesum o Jesu ab Jesu. Interpretatur salutaris aut saluator: & est dictio trisyl

Jesus trium syllabarum dictio.

De nominum recta declinatione.

labs.Juuencus.Quē miserēs alo sibis cōpellat Jesus.Domus alibi declarabitur

Rimus pluralis cum quarto semper in us fit.
Dat genitiuus num.per ibus tibi tertius exit.
Dant ubus artus acus ficus tribus ⁊ lacus arcus.
Et specus atq; veru partus quercus quoq; portus.
Forsitan ⁊ questus a deponente creatum.

Saltus. Syncopa ingeniuo plīq̄rti inclinamēti. Artus. Lacus.

¶ Ntūs plīs cūs vctūs similis est cum actō:desinit in us:vt hc manus hos manus o manus:neutra in his casibus per rlām ḡnalē a hīt vt cornua genua.Gtūs desinit in uum:⁊ dtūs cū abltō in ibus:vt hi saltus hoꝝ saltuū:his saltibus.i.actio saliendi aut sylua.Gtūs per syncopā actō singulari fit silis:vt currū ꝑ curruū:per regulā.Syncopa plī ⁊c.Uer.vj.ene.Que gratia currū armorūq; fuit viuis. Martis. sed duo sunt que nos disting ūt milia passuum.Ueral.xij.ene. Cinctaq; adest virgo matrumq; nurumq; caterua.¶ Pauca faciūt abltm in ubus:vt arcubus:ne si artibus dicamus videat esse ab ars. Jn quibusdā hec ratio esse nō pōt:vt acus acub⁹ quercus quercub⁹ verissima igitur ratio est doctissimorū vsus.Artus.i.mēbrum vł mēbri nodus.de artuo as per artus diuido.Lacus locus ꝓfundus cum aquis perpetuis ibi natis.Etiam est vas,in quo currit mustū de torculari expressum. Ouidius in fastis.Premia de lacubus proxima musta tuis. Jtem lacus.est spelunca vt lacus leonū.Arcus quo sagiptatur.i.arquites sagiptarij.veru verub⁹. Tiberga tamen dicit veribus:vt manibus legi in emēdatis codicibus apud Uerg.Pinguia q; in veribus torrebimus exta colurnis:nec Priscianus sed Alexāder dicit u ante bus haberet acus ficus veru plures.Alexandrum imitantur.

Ueru. Partus. Questus

Ueru est instrumētū quo assamus aliquid:⁊ huic simile instrumētū bellicum.Partus actus pariendi. dicit ꝓ eodē partio apud Plautū.Portus locus apud littus quo naues dirigūtur: vt tute sint ⁊ quiescant.Ualla iūgit q̄stus ꝓ querimonia a queror deponēte:sed veteres differentiam Valle non obseruant:vt ostendit Nebrissensis.ergo dixi forte et credo tam questus pro querela q̄ quest us pro lucro a quero ibus facere vt manib⁹ ⁊ satis differentie est:quia alterum diphthongon.habet.quia alterū caret.

¶ Quinta declinatio.

Ectus vtriusuis numeri quartusq; per es fit.
Pluralis quinte.dempta s capit i genitiuus:
Cum dandi casu.Quartus volet em.Dabo sexto:
E bene vult erum patrius.vult tertius ebus.

Species. Res. Colluuies. ingluuies. proluuies. segnities. pernities. Cesaries. Caries. Effigies. Fides.

¶ Ntūs ⁊ vctūs vtriusq; numeri quinte declinationis cum actō plurali desinit in es longum.Gtūs et datiuus singulares in ei. Accusatiu⁹ singularis in em.ablūs in e.gtūs pluralis in erum datiu⁹ et ablatiuus in ebus.exemplum est in Donato species:id est forma speciosus formosus. Res quicquid est capitur pro negocio:vt quid rei tibi est cum illo:⁊ pro diuitijs.Ouidi.Re sine nullus eris.Horatius.Et genus et virtus nisi cum re vilior alga est.Colluuies collectio sordium Jngluuies voracitas:gulositas.Proluuies profusio vel emissio. Segnities pigritia. Pernities: damnū ⁊ pditio:pniciosus dānosus:rabies furor rabidus furiosus.Macies carētia pinguitudinis.hic cōfectus est macie.i.macilentus ⁊ multū macer.Cesaries capillus comarū a crebra cessione ideo propriē virorum est:licet aliqñ etiam feminis tribuatur.Cesariat⁹.i.comatus.vt miles cesariat⁹ apud Plautū.Caries putredo vel corruptio.Plinius.Cariem non sentiūt cupressus ⁊ cedrus. Cariosus carie plenus Effigies.i.imago ⁊c.Horum plurima carent dtō ⁊ abltō pluralibus.Aliqua etiam toto plurali.vt in sequente libro patebit. Ola nola quinte sunt feminini gñis pter dies et meridies que satis ex pmo libro patent. Ola nola quinte sunt appellatiua ideo Fides nomen virginis est tertie declinatiōis,Multa sub es sunt quinte et sub

alia terminatione non mutata significatione alteri⁹ declinationis.luxuries neqtie⁹ duritiea scuities segnities macerles materies:vel luxuries ⁊c.pluuies vel um.⁊c Aliqua nūc tertie olim fuerūt quinte:vt fames plebes quies:vnde requies.iam ma gis quinte est.¶ E inter duo ij pducit:vt,speciei:alioqui corripitur vt fidei.Gtūs quinte olim erat similis ablтō.vt hic dies huius die.Salu.in iug.teste Gellio.vix decima parte die reliqua.Idem,fit in datiuo.Lucillius apᵈ Gelliū.Primum facie honestas accidit.Idem qui te diligit etati facieq tue se fautorem ostēdat:fore ami cum polliceatur.¶ Gtūs etiam erat similis ntō.Ennius apud Gel.lib.ix.cap.xiiij. postreme longinqua dies cum fecerit etas.Cicero apud eundē.Equites vero datu ros illius dies penas.Uerg.apud eundē.Libra dies sopniq pares vbi fecerit ho ras.ita quidam teste Gellio dixerūt se reppefisse in libro Uergil.idiographo.i.que scripserat ipse.Uerg,Seruius tamen libra die sopniq ⁊c.vᵗ sit genitiuus ablatiuo similis.veluti:apud Ouidium.Prima fide vocisq rate tentamina sumpsit .Candi= da liriope.¶ Genitiuus etiā in duo ij desinebat:vt dij pro dici.famij pro famei ⁊c. Uergi.apud Gelli.Muncra letitiamq dij.i.dici.Cato apud eundem.Pueri atq mulieres extrudebantur famij causa.sic ostendit Gellius veteres dixisse progenij acij/specij/luxurij/pernitij ⁊c.pro progenij ⁊c.Testimonia si plura desideres repe= ries apud Gel.lib.ix.cap.xiiij.Post hec Alexander docet compositorum declinatio nes:quas in principio huius libri enucleauimus.deinde patronymicorū ⁊ quorū dam nominum grecorum inflexum aperit:que ex iam dictis satis lucent .De pa= tronimycis tamen paucula dicemus.

Gtūs ⁊ da tiuᵒ quinte in e

Gtūs qui te in es.

Die dies

Facie faci es.

Gtūs quis te in ij.

Dij famij.

¶ Patronymica.

Patronymicum est qđ a nomine patris et abusiue alterius deriuat̄ fm̄ grecam formā:vt eacides.i.,pelcus a nomine patris sui .eacᵘ sic appel= latur:⁊ eodem modo achilles a nomine aui.Pyrrhus a nole proaui ⁊c Patronymicum interpretatur patris nomen a patre ⁊ onoma.i.nomen o mutato i y.Patronymicum:significat filium aut filiā nepotem vel ne ptam aliquando etiam qui post longa tempora per rectā lineam cōsan guinitatis natus est.⁊ Pyrrhus ceterorum fer dictus est eacides:qz dicebat̄ ab eaco descendisse.Patronymica formātur abusiue a nominibus matrum:vt iliades id est Romulus vel Remus Ilie filius.Maiades mercurius maie filius.Philli= rides.i.chiron,centaurus philyre filius.A nominibus fratrum.vt phaetontias.i. Lampetie soror phaetontis.Phoronis dis.i.io soror Phoronei.

Eacides.

Patrony= micū qđ si gnificat.

¶ A nolbus regum.vt romulide.i.romani a rege romulo.Cieropide athenienses a rege cecrope.Theside Athenienses a rege theseo.Arsacide parthi a rege Arsace Dardanide Troiani a dardono rege.A nolbus filiorum:vt meleagris althea/Me leagri mater.A nolbus maritoꝝ.vt menelais,helena vxor menelai.A nolbᵘ deorū vt phebas phebi sacerdos.A nolbus vrbium/gentiū.regionū:vt colchis medea a Colcho.Thessalis que ex Thessalia est.Troas e troia Sicelis e Sicilia.Panno= nis e pannonia.Asis ex asia.Thebais e thebis.sic alia multa que p possessiuis su muntur.A nolbus auorum ab auorū ⁊c.vt Atlantiades Mercurius atlātis nepos formatur etiam ab aliis si quis diligenter penitissimos poetaruꝫ locos rimetur.

¶ Patronymicoruꝫ terminatiōes quibus latini vtunt̄ sunt quatuor.vna masculi ni ge.i.es.vt priamides.relique fe.ge.as/is/ne.vt phaetontis/priamis/nerine. Patrony micorū ter minatiōes

¶ Patronymica in es solum viros significant:⁊ sunt omnia prime declinationis.⁊ declinantur vt anchises in singulari.in plurali vero vt poete:sed in genitiuo pa= tiuntur etiam syncopā:vt celicole.

¶ Patronymica in as declinantur per omnia:vt lampas/veluti ectias adis: vel dos:id est Medea ete filia.

¶ Patronymica in is declinantur per omnia vt pyxis.vt eneis idis.vel idos.i.fi= lia vel neptis Enee:aut Uergilij de gestis Aenee carmen.

¶ Patronymica in ne declinantur eodē modo vt:pentecoste:veluti nerine nerines id est filia aut neptis nerei.vt Galathea.Supua cancum forct de his carmē cudere.

¶ Patronymica propter carmina solum sunt inuenta:ideo ipsis in prosa non vti= mur nisi iam olim a doctissimis fuerint recepta.

Patronymi micis soli poet cytā tur.

¶ Patronymica a latinis non formabis nisi parcissime in magno opere.vt pauli des.scipiades.memmiades.

¶ Patronymica pro primitiuis interim sumuntur.vt scipiade pro scipiones amo

De patro= nymicorũ nominum formatiõe

zonides pro amazones. author est Seruius
¶ Patronymica non habent formationum certas regulas: quia pro metri ratione formantur. regule tamen licet nõ satis catholice he dari solent.
¶ Nola prime declinationis mutãt e gti in a breuẽ: ⁊ iũcta syllaba des reddunt patronymica: vt pelias pelie peliades. hyppotes hippote hippotiades. Eneas enee eneades. Verg. tñ teste Prisciano cõtra regulã. eneides penulti. longa. pro eneades dixit. Itẽ cõtra regulã sunt Anchises anchisiades. laertes laertiades: quũ patronymicum regulariter formatuȝ nũq̄ debeat primitiui gtĩm nisi vna syllaba superare.

Ouid'. Nõ ego sum tyrios a quo tua sancta mater In liquidũ re= dẽt ethera martis e= quus. Nilmaius toto nascit iliade.

¶ Nola secũde declinationis vel secundij ordinis correpta i genitiui addũt des: vt priami priamides: nisi fuerint duo ij. tũc posteri' mutatur in a breue ⁊ additur des vt menetius menetij menetiades: Que vero ei habent mutant ei in i longũ addita des. vt peleus pelei peleides. Tydeus euphonie causa mutat. d in t: q̄ dicimus tytides. ¶ Nola tertij ordinis vel tertie declinationis correpta i datiui addũt des. vt hector hectori hectorides. multa ꝯtra regulã formant: vt scypiades ꝓ scipionides deucalides/atlantiades/amphitrionyades ⁊c. q̄ poete addũt/demũt/aut mutant ꝓ metri exigẽtia. ¶ Patronymica in as formant a patronymicis in des habentib' a añ des extrita de syllaba vt pelyades pelyas: athlantiades athlantias. eneades eneas. Verg. tñ eneis vsurpauit ꝓ carmine de gestis enee. Homer' ẽm regulam ab iliũ facit ilias ꝓ carmine de rebus ilij. ¶ In ijs patronymica formant ab habentib' i ante des ablata de: vt priamides priamis idis. q' si illud i ꝑducat: mutabit in ei' vt' pelides peleis. hoc mõ exeunt multa librorũ nõia. vt achiles/eneis/alexandreis ⁊c. ¶ Patronymica in ne pauca legunt ⁊ formãtur a genitiuis addita syllaba ne. vt adrastus adrasti adrastine: vel mutando ei in i longum. nereus nerei nerine. vel posterius i mutando in o longum: vt acrisius ij: acrisione. hinc acrisioneus Vergi. Acrisioneis danae fundasse colonis.

¶ Pronominum declinatio

Ronominum declinatio ex Donato satis noscitur: ideo de ea carmen dare volui: ne molestarem puerorũ ingenia rebus minime necessarijs. Pronominum declinationes sunt quatuor: ex rudimentis lucet. Addã paucula in rudimentis non declarata.

Prima pronominum declinatio.

¶ Prima declinatio pronominũ mittit gtĩm in i: vt ego mei: tu tui sui. ẽ nẽtõ ⁊ apud vetustissimos in is: vt mis tis. ⁊ q̄tũ lȝ hariolari ex eoruȝ analogia sis. Ennius apud Priscia. Ingens cura mos est cõcordibus equiparare. Plaut. in penu. Dat diẽ hũc sospitẽ rebus mis agendis. Idẽ in milite glorioso. Ortis egeat. ⁊ q̄ te careat. Differunt gti mei/tui/sui/nostri/vestri a gtis mis/tis/sis/nrm/vrm. q̄ mis/tis ⁊c. actiue significãt. i. orõ in qua ponunt. declarat per vbũ actiuũ vt amor mis. i. quo aliquẽ amo. sȝ mei tui ⁊c significãt passiue. i. orõ in qua ponunt declaratur per vbuȝ passiuũ vt amor mei quo amor ab aliquo. Pro mis/tis/sis: nunc dicimus meus tu' suus: ꝓ nostrũ vestrũ. noster vester. tñ nrm vrm gtis adhuc vtimur partitiue: vt nemo nostrũ. de his multa videbis in syntaxi nostra.

Discrepantia gtõrũ mei tui ⁊c a gtis mis tis ⁊c.

Ego Donatus in plurali vetm hrẽ censet. Diomedes etiã in singulari: vt si dicã exclamans/o ego felix: o nos felices: sed o potius est ibi interiectio q̄ vocandi aduerbiũ. Ego in dtõ etiã mi facit. Verg. vj. enei. Et mi genus a Ioue summo. Ouid. xiij. meta. Hic quoq̄ mi metuendus erat. Lãcilotus. vult mihi semꝑ integre debere scribi etiã si monosyllabũ ꝓferat: q̄ figuratũ est. teste Papyriano ⁊ antiq̄s ceteris. Veteres a mihi in actõ mehe dicebãt: teste fabio. Idẽ ait veteres Sibe ⁊ quase/ꝓ sibi ⁊ q̄si scripsisse.

Ego an vocãdi casuȝ habeat. datiu' mi ab ego. Mehe. Sibe. Quase. Hibus.

¶ Scdã declinatio mittit gtĩm singularẽ in ius ꝑ duas syllabas: vt illi'. vel per vnã vt huius. veteres ꝓ his hibus dicebãt. Plau. in curg. Paratissimi estis hib'. Ab is in ntõ pli dicimus ei vel ij in dtõ ⁊ abltõ eis vel ijs: sic dices de composito idem. Cice. Nam ei causam bibulo valere cupiebant. Iuuena. Implet ⁊ ad mechos dat eisdem ferre cinedis. Olim pro ipse ipsus dicebant. Terentius. Ipsus: Dauus, mihi dixit. Ob hanc causam testibus Diomede ⁊ Prisciano ipsuȝ nõ ipsud in neutro genere flectimus. Ipse oĩs ꝑsone esse multi volunt. Priscia. tamẽ lib. xij. ait; Ipse est tertie persone licet dicamus ipse feci: quia intelligitur ego teste Priscia. Veteres im pro eum dicebant: vt in lege. xij. tabula. teste Macro. si nox furtum factũ sit si im aliquis occidit iure cesus esto. hic vetuste nox aduerbiũ est pro nocte et occisit pro occidit. Hic ille iste sic differunt. Hic significat me aut meum: aut, quod est vbi ego

Ipsus. Im. Nox. Occisit.

sum. Iste significat te aut tuũ: quod aut est vbi tu es. Ille quiduis tertiũ: declarã tur hec ꝛ plura in Syntaxi

¶ Tertia declinatio mittit genitiuum singularem in i e i meus mea meũ: mei mee mei. meus vocatiuũ facit mi. Teren. O mi eschine. o mi germane. veteres tñ o me⁹ dicebãt: vñ est: o popule me⁹: quid feci tibi mea o mea. Terẽ. O mea glycerium. Quũ dr in sacris in lib. Iudicũ. Heu me filia mi decepisti me: ꝛ ipsa decepta es. In Ruth Reuertimini filie mi: interiectio blandiendi potius est ꝙ pronomen. Quõ differant meus tuus suus nr̃ ꝛ vr̃: a gtĩs primitiuis mei tui sui nr̃i vr̃i doceberis in syntaxi. Meus. vocatiu⁹ antiqu⁹.

¶ Quarta declinatio mittit gtm̃ in atis vt nr̃as nr̃atis: vr̃as vestratis declinantur per tria genera. vt arpinas. Cice. ad Celiũ. Putares ne vnq̃ accidere posse. vt mihi verba deessent nõ solũ ista vestra oratoria sed hec etiã leuia nostratia. Cato Censorinus. Rex seleucus arma nostratia facit. Causa cur non dicimus meas atis. tuas tuatis sm̃ Priscianum est. q: gens vel patria non vnus est: sed multorum possessio Nunc de pronominum compositione pauca libet afferre.

Pronominum compositio.

Pronoia ꝯponũtur inter se: vt egoipse tuipse suipsius. Egoipse est qd indocti dicũt egoi ꝑsonaliter. Iste cõponit cũ hic seruata aspiratiõe: vt Nebrissensi ꝛ plurib⁹ etiã doctissimis placere video. cõtra. Priscianũ: vt isthic isthec isthoc: vel comice isthuc. gtõ ꝛ dtõ caret. actõ isthũc isthãc isthoc. ablatiuo isthoc isthac isthoc. Pluraliter generis neutri ntõ et accusatiuo isthec: ceteris caret. sic inuenitur ille cũ hic illhic illhec illhoc. Isthic. Illhic. ¶ Secũdo pronomẽ cõponitur cũ noie. vt huiusmodi, et intercedẽte syllabica adiectione huiuscemodi. sic cuiusmodi cuiuscemodi ꝛc. que noia esse dicit Priscianus: quo teste Cicero dicit cuicuimodi pro cuiuscũq̃ modi. sic olim plura: nũc exoleta: vt alis pro aliud ꝛc. Pronois ꝯpositio idẽ docet̃ declinatio ¶ Tertio teste Donato cum prepositiõibus componunt̃. vt mecum tecum secum nobiscũ vobiscũ quicũ quibuscũ. Priscianus dicit solũ orationes esse funguntur tñ aduerbiorũ vice: qd donatũ satis excusat. vt in quamobrẽ. ¶ Quarto componitur cum aduerbio: vt idem ab is ꝛ demũ quasi is. demũ. i. precipue vel iterũ. Et declinatur sic idem eadẽ idẽ. eiusdem eidẽ eundẽ eãdẽ, idem: ab eodem eadem eodem. Et plr̃ eidem. vel iidẽ eedem eadẽ. eorundem earundẽ eorundẽ eisdẽ vel iisdẽ. eosdẽ easdem eadẽ. ab eisdẽ vel iisdẽ. Ab idem fit aduerbiũ idẽtidẽ. i. sepe. ꝛ itidem. i. similiter. Item is cõponitur cũ ecce vel en: vt eccum eccam eccũ. eccos eccas ecca. sic cũ ille ellum ellam ellos ellas. Priscian⁹ ꝛ Sergius ꝓnoia esse aiunt: quia genus in eis cõspicitur: vt sit eccum en eum: ellum en illum ꝛc. Valla aduerbia esse cõtendit et sic declarari eccũ ecce hic de quo loquebamur: ellũ ecce illic. Itaq̃ sint aduerbia quandã ꝓnois naturã retinentia. Teren. ecca dixit. Ecca fundi nostri calamitas. Eccum Ellum. Ecca.

¶ Quinto hic cõponit̃ cũ cõiunctiõe interrogatiua ne: vt hiccine heccine hoccine gtõ ꝛ dtõ caret. hũccine hanccine hoccine. ab hoccine haccine. Et plr̃ gñis neutri ntõ ꝛ actõ heccine ceteris caret. sic aduerbia hũccine haccine. ꝛc. Item siccine ꝓ sic ꝛc. Persius. O miser inq̃ dies vltra miser huccine rerũ venim⁹ ꝑferunt̃ hec ironice et cũ quadã indignatione. Boeti⁹ heccine est bybliotheca. Hiccine. Siccine. ¶ Sexto ꝓnoia cõponũtur cum syllabicis adiectionib⁹ q̃ sunt deinq̃: met tim te cepte. vt egomet meatim tute, huiusce suapte. Syllabica adiectio ẽ syllaba extra ꝯpositionẽ nihil significãs in cõpositiõe. significatio eius deꝓhendit̃ nã aliter significat egomet ꝙ ego ꝛ suapte ꝙ sua. ideo doctissimi syllabicas adiectiões dicũt esse aduerbia inseparabilia: vt re con ꝛc. sunt prepositiões inseparabiles. De his Serui⁹ in illud. Durate ꝛ vosmet rebus seruate secũdis: sic ait he particule met piam te ornatus causa ponũtur: aduerbia aũt sunt: nã qcq̃d ab illis septẽ partib⁹ recesserit fit aduerbiũ. hec ille cui non nihil cõtradicit Lancilotus. Met auget: nõ tñ excludit semper: vt docet Lãcilotus et iungitur ꝓnomini prime persone per oẽs casus absq̃ gtõ plurali teste Mãcinel. cum Nigro. vt egomet memet ꝛc. Itẽ ꝓnomini scde ꝑsone in obliq̃s singularib⁹ iũgitur. vt tumet ꝛ plurali toti preter gtm̃ teste Nigro. Legi tñ (si recte meminimi) nostrimet gtm̃ a nos apud Terentiũ. Ergo dr̃ etiam vestrimet. Tumet non dr̃ quia in vsu non est. aut ne verbũ esse videat̃: sed pro illo tute dicimus vñ rursum fit tutemet Lucretius libro i. Accipite preterea que corpora tute necesse est. Idem. Tutemet a nobis iam quouis tempe vatũ Terriloquis victus dictis desistere queres. Cice. tñ nisi mendũ sit tumet dixit in oratione ꝓ Cecinna. Tumet deieceris. Te soli. nomi- Syllabica adiectio. Met. Tute. Tutemet. Te.

natiuo singulari tu adiicitur.qr tuite nõ dicitur. Item dicim⁹ suimet sibimet ꝛc.ꝛ
Suismet ipsis. suismet.Tacitus.suismet vitiis. Idem suismetipsis cedib⁹ seuirent. Nam hec cuꝫ
met cõposita rursum cõponunt cũ ipse.Cice.ꝑ demo sua.vobismetipsis pontifices
Liuius.viij.Capti a suismetipsis.Cic.ad Atticum.Memetipso carendũ est.Plin.
xxxvj Umbra colligeretur in semetipsam. Suetoni⁹ in Claudio.Refrigeratus a
semetipso.Oui.xij.Sed ne more socraticoꝝ nobismetipsis finxisse videamur.hec at
tuli propter quorundam impudentiã negantium latine dici nosmetipsi ꝛc.¶ Tim
teste Prisciano iungitur.ablťis feminini gñis mea tua sua.vt meatim.i.meo more.
Tim. ¶ Pte iungitur ablťis mea tua sua nostra vestra aliqñ etiam meo tuo suo nostrove
Pte. stro:vt meapte.i.mea propria ꝛc.Ter.in heauton.Ita me dij ament vt ego nunc nõ
tam meapte cã lector quã illius quã ego scio esse honore quouis dignã.Ci.in pmo
de finibus bonorum.! Qua vos vocat et ad se alliciat suapte natura.⁹Idem lib.iij.
de perfecto oratore.Publiũ Crassum suapte interfectũ manu.Teren.nostrapte cul-
Ce. pa facim⁹.Cice.in j.thuscu. Suopte nutu ꝛ suopte pondere ad pares angulos fe-
Isce rantur.¶ Ce iũgitur obliquis ꝓnoīz hic ꝛ ille vbi finis ẽ lr̃a s vt huisce hasceille
sce ꝛc.sic aliqñ istosce eosce:veteres etiam dicebant hicce hecce hocce et isce in nt̃o
ꝑ is.Ter.in eunucho Isce hoc munere arbitratur thaidem esse suam.i.is teste Do
nato.Priscianus lib.xij.legit hisce ꝑ hi ꝛ dixit fuisse nt̃m olim hisce plr̃em ꝛarbitrã
tur.non arbitratur.Qm̃ ; Donat⁹ inter ꝓnõia posuit quis ꝛ qui ideo hic de cõposi-
Quis et q̃ Donatus ponit inter pronoĩa. tione horum pauca afferam q̃uis cum Prisciano poti⁹ noĩa esse credam:qr certaꝫ
non significãt personam quod proprium est pronominis.

¶ Qui ꝛ quis in compositis.

Quis. Qui. Quis et qui differunt dupliciter:scꝫ significatione et compositione.Nã q̃s
ntũs est nomen interrogatiuum:vt quis est iste rex glorie? Nunq̃ vero re-
fert nisi quis pro quibus datiui vel ablatiui casus.Uer.O terq; quaterq;
Quis olim cõis gñis beati Quis ante ora patrũ troie sub menibus altis Contingit oppetere:
id est mori.Qui in singulari semper refert nisi euphonie causa ꝛ comice dicas.Qui
vocare.ꝑ quis:vt sat diues qui sanus ꝛ suis content⁹ est. In plurali qui interro-
gat:vt qui sunt hi? Et refert:veluti beati qui nunc lugent.Quis infinite capitur:vt
venit cum illo nescio quis nebulo Quis olim erat cõis gñis.Plau.Quis ea est:naꝫ
optima est.Idẽ.Dic mihi queso q̃s est quã vis ducere vxorẽ.Ter.in eunucho.Huc
oculis nr̃arũ quisq; nõ vidit ablťũs q̃ apud Plautũ in frequenti vsu est reliq̃ vix vn
q̃ vsurpãt nisi dicas qui cũ ꝑ cũ quo.Plau.in amphi. Patera donata est aurea q̃
pterela potare rex solitus est.i.qua Ibidẽ.q̃ vxore.i.qua.sic cũ quiq̃ amãte.i.quoq̃
Qui aduerbium. ꝛc.Ter.in eu.Qui cum pmenone.Uerg.xi.ene.Accã ex equalib⁹ vnã quicũ ptiri cu
ras.i.cum qua est sermo elegãs.Qui aduerbiũ ꝓ quomõ:valde elegãs est.vt q̃ scis?
Hora.Qui fit mecenas ꝛc.Ter.Qui scis eos discordare.indocti.q̃d scis ꝑ q̃ scis di-
Quid. cunt.hinc atqui.i.certe:vel sed quõ.Quis.i.qualis.Uergi.iiij ene.Quis nouus hic
Quod. nr̃:ꝛ successit sedib⁹ hospes? Quem sese ore ferẽs.Ita hic ꝑ talis capitur.Uerg.en.
ix.Hunc ego te euryale aspicio.¶ Quid ꝛ quod differunt.Quid cum suis composi
tis substantiuum est ꝛ interrogat aut infinite capitur nunq̃ refert.vt Quid cause
Quid damni.non q̃ damnũ.Quod cum suis adiectiuuz est:vt qd pomũ ꝛ frequẽter
refert.¶ In feminino gñe Donat⁹ dicit que vel qua in singulari et similiter in nt̃o
et accusatiuo plurali neutri generis id solum fecit ꝑpter composita a quis vel qui
Nam qua nominatiui casus extra compositionẽ nihil significat vt ergo cognoscas
composita a quis ꝛ qui notabis versus Bachanos.
En.ne.alius.num.si deposcunt.quis sibi subdi.
Et qua volunt non que quoties reperitur vtrumq;.
Post quis.nam.q;.piam non qui pone putas q̃;.
Dam vis cunq; libet non quis sed qui sibi subdet.
Nec qua volunt sed q̃ quoties reperitur vtrũq;.
De cõpositis a quis et qui. ¶ Quis in cõpositione postponitur dictionib⁹ en/ne/alius/num/si/ꝛ dicim⁹ ecq̃s
nequis aliquis nũquis siquis.ꝛ vbicunq;.Donat⁹ dicit que vel qua:hec in qua de
sinit non in que.vt ecqua (lꝫ quidã cõtradicat) nequa aliqua nũqua siqua.Plaut⁹
in Menecchmis.Heus adulescens ecqua mihi portio inest.Horat.Cõcute nũq̃a
tibi vitioꝝ inseuerit olim? Natura.Uer.Hic tibi nequa more fuerint dispẽdia pñti.
Oui.Si qua voles apte nubere:nube pari.Quis preponit̃ in cõpositiõe quis.nãq;
piam:putas q̃ vt quisquis quisnã quisq; quispiã quisputas.in sacris q̃ Ualla.ne

gat satis latine dici quisq̃. His particulis non preponit̃ qui, sed quatuor aliis vñ vis/cũq̃/libet: q̃bus nõ iungit̃ q̃s vt quidã/quis/q̃cũq̃/q̃libet. & hec posteriora tñ a q̃s: q̃ a q̃ solũ que h3 vbicũq̃. Donatus dicit q̃ vel qua. vt q̃nam quedã ;&c. quicq̃ quicq̃ aut quodq̃ rarissime legit̃, quidcũq̃ nunq̃: sed bene quodcũq̃ Ablatiui qui et quis in compositis nunc nõ sequuntur nisi apud antiquissimos in quorũ albo est. Plau. Quisquis l vsn vix habet alios casus q̃ quisquis /quicq̃d/a quoquo/& a qua qua. Quisq̃ teste Valla caret genitiuo plurali. Unusquisq̃ caret toto plurali. de significationibus & horum omnium differentiis in Syntaxi nostra copiose dixi. Quisq̃. Unusq̃sq̃

❡ Grammatice Despauteriane. Liber tertius

De heteroclitis.

Quanq̃ heteroclita proprie loquẽdo: ea demũ dicantur: que contra aliorũ regulã declinantur vt celũ & vas vasis &c. sicut bene declarauit doctissimus grãmaticus Lancilotus. tamen tritiorẽ viã secut⁹ cũ Sulpitio & Peroto pluribusq̃ vnicũ in librũ congessi anomala defectiua/abundantia/ tanq̃ generali noie hec oia heteroclita dicant̃ur. Diuisi autẽ librũ in tres partes in anomala. que proprie heteroclita dicuntur. in ecliptica vel defectiua: & in abundantia. Heteroclitũ interpretat̃ aliter declinatum: ab heteros. i. aliter: & cliton declinatũ. Heteroclisis est alia declinatio. anomala: id est irregularitas ab a. i. sine: & nomos. i. lex. anomalum irregulare. Generali noie quedicantur heteroclita. Heteroclitum. Heteroclisis. Heteroclitum tripliciter.

❡ Heteroclitũ igitur triuialiter loquendo tripliciter fit: quia aut. variat i. contra aliorum normã declinatur. vt hoc celum hi celi. aut deficit vt aurum sine plurali. aut abundat. i. vario genere aut varia terminatione aut declinatione idem notat vt hic aut hoc vulgus. tignus vel tignũ ficus huius ficus vel fici. Itẽ vna voce varia notat. vt litere: aura &c. Hec memorie commẽdabis per versiculũ doctissimi Badii Deficit aut variat heteroclita vox vel abũdat. ❡ Irregulariter declinatur nomen siue variat quinq̃ modis ❡ Primo variat genus vt hoc celũ hi celi et dicitur heterogenum vel heterogeneum. ❡ Secundo variat declinationem: tãtum, vt hoc vas vasis: hec vasa vasorum. ❡ Tertio variat genus & declinationẽ: vt hoc epulũ he epule. ❡ Quarto variat siue irregulariter format obliquos vt iupiter iouis. ❡ Quinto contra aliorũ modum aliquos casus finit. vt ambo. de his primo dicam inde cum defectiuis abundantia enucleabo: aspiret ceptis Jesus

❡ Anomala siue heteroclita. Et primum in singulari masculina: in plurali neutra.

Mascula sunt primo numero: sed neutra secundo
Dindymus: infernus: locus: ismarus. & ioca cetus.
Menala tagetus ceu tartara massica auernus
Sibila pangeus ceu tenara carbasa. dant hi
Quedam plurali: verum loca non damus arti. Dindym⁹.

❡ In singulari masculina: in plurali neutra sunt noia hic posita. hic dindym⁹ hec dindyma &c. sed hic aut hec carbasus. quedã horũ etiã masculina sunt in plĩ. et sic non sunt heteroclita: vt hic locus hi loci vel hec loca &c. declarabo singula latius. ❡ Dindym⁹ mõs phrygie in quo colebatur. Cybele mater deorũ inde dindymene dicta. Tortel. negat dindymus in singulari reperiri. sed fallit̃. Ouid. iiij. met. Dindymõ & cybelẽ & amenã frondib⁹ idan. Proper. Dindim⁹ & sacra fabricata iuuenca cybele. Verg. x. ene. Alma parẽs idea deũ cui dindyma cordi. Infernus hec inferna p inferorũ loco. Hiero. in paral. Degluttiam⁹ eũ sicut infern⁹ viuentẽ. Et in Job. ducũt in bonis dies suos & in pũcto ad inferna descẽdũt. hoc nomẽ ppriie heteroclitũ nõ est q̃ p naturã est adiectiuũ vt molaris: & in singulari intelligit̃ carcer vel locus ideo est masculinũ: in plĩ intelligit̃ loca: ideo est neutrũ. Et d̃r ab infra, vt supernus. Infernus.

a supra verum quū tanq̄ verū substantiuū inter heteroclita ab alexandro et Man
cinello ⁊ pluribus ponatur: noluit omittere. Lactā. Solue catenatas inferni carce
ris vmbras. Verg. Infernas accede domos. Idem Quādo hic inferni ianua regis.
Locus in singulari tantum in mascu. gñe dr in plr'i vero loci ⁊ loca tam in masc. q̄ in neutro. Locus quicq̄d aliquid cōtinet. Verg. Hic locus vrbs erit. In hac significatione plu
rale est: hi loci. vel hec loca. Utroius intrepide vtaris tam in p̄sa q̄ in carmine. Ver
gilius. i. ene. Deuenere locos vbi nunc ingentia cernes menia. Idem. vt primum
lux alma data est exire locosq̄ explorare nouos. Sil lib. i. Tum precio mercata lo
cos noua menia ponit. sic ceteri poete sepissime. Salu. Proximos nostros mari lo
cos occupauere. Idē. inter illos ⁊ numidiā multi vastiq̄ loci sunt. Corneli. Tacit.
Dispositis p idoneos locos cohortib⁹ auxiliarijs. Idem Diuersos locos pariter in
uaderent. Idem. Uentū dehinc in locos cultos demessesq̄ s. getes. Idem. Terret so
litudo ⁊ tacētes loci. sic idē sepius. Sil. li. iij. ca. vij. Colles locosq̄ idoneos prior oc
cupat: sic plurimi alij etiā elegātissimi. Item locus dr genus. Salu. natus haud ob
scuro loco ⁊ tempus pluraq̄, inter cetera locus dr argumenti sedes. i. oratio notissi
ma per quā p̄bam⁹ argumētationē: ⁊ sic in plurali solū est mascu. ge. hi loci. et hoc
est cur dixi: verū loca non damus arti. s. rhetorice aut logice. Item loci plr'r tātum si
gnificat receptaculū seminis ⁊ embrij in muliere. de hoc in defectiuis plura. Isma
rus mons Tracie asper ⁊ incult⁹ ex vna p̄te ex alia fertilis vinetis ⁊ oliuetis. Ver.
Nec tantum rhodope miratur ⁊ ismar⁹ orphea plurale ismara apud eundem re
Ismarus. peries: Ismara singulare vrbem Ciconū significat. ¶ Iocus hi ioci ⁊ hec ioca lud⁹.
lz non oīs ludus iocus dicat̄: iocosus ioco plen⁹. iocul⁹ paru⁹ ioc⁹. iocor aris. iocu3
Iocus. facio: ioculator scurra q̄ iocos facit. Martia Consueuere iocos vri quoq̄ ferre triū
phi. Sallu. in iugur. Ioca seriaq̄ cum humillimis agere. Sil. li. iij. insulsi hois ioca
non pretéribo. Cetus piscis maxim⁹ hi ceti ⁊ hec cete. Hier. Sicut fuit Ionas in vē
Cetus. tre ceti. Ambro. in lib. Hexa. Uirtute mitigauit mare: disciplina strauit cetos. Est
etiā celeste signū. Ruffus Auie. in arato. Distantem Andromedā p̄lixo tramite mū
Seruij, lapsus. di perret cetu' singulare etiā repies apd Maniliū ⁊ Luca. Ergo Ser. male credidit
nusq̄ reperiri. Verg. Immania cete. Hiero. in genesi. Creauit deus cete grādia Ce
Cetarij. tarij q̄ marinos pisces vendūt. quoꝝ plerīq̄ magni sunt. menalus archadie mons
Menalus. plr'r hec menala. vtrūq̄ apud Verg. leges. est etiā vrbis nomē. Taygetus hec tayge
Taÿget⁹. ta. mons Laconie. sic Aldus pluresq̄. Tartar⁹ hec tartara. i. infern⁹ a taratto. i. con
Tartarus. turbo q2 illic oīa p̄turbata dr̄: vel a tartarizin. i. a tremore frigoris: q2 sole em caret.
Tartarū. Verg. vj. ene. Tum tartar⁹ ipse. In codē. Non me impia namq̄ tartara habēt. hinc
tartareus. i. infernalis. hoc tartarū est fex vini. Tartari rotū. p̄pl's quidā Scythie q̄
etiam Numades dr̄. Massicus mons Campanie optimi vini ferax: q̄ massicū dr.
Massicus. Sillius lib. vij. Massicus vniferis addebat nola glebis. Verg. lib. vij Uertunt feli
Auerna seu auerni ceu vt qdā scribunt auerni. cia baccha. Massica q̄ rastris. Auern⁹. hec auerna lacus Campanie quondā p̄pter
circūstantes syluas tam fetidus vt aues cum fugerēt. vñ dr auern⁹ q̄si aornos. i. si
ne auibus. hinc ad inferos introitus patere credebat̄: ideo p̄ inferno capit̄. Auerna
lis. i. infernalis. Lucreti lib. vj. Principio q̄ auerna vocāt nō nomen id ab re imposi
tum est: q2 sunt auibus 3traria cūctis. dr etiā plr'r hi auerni. Claudia. Dij qb⁹ in nu
merū vacui famulant̄ auerni hinc adiectiuū auern⁹ a um. Sil. Degeneres alas te
nebris dānauit auernis. i. infernalib⁹. Item auernioꝝ. fuerūt quidā gallie Aquita
nie populi bellicosissimi. Sibilus hi sibili ⁊ hec sibila. i. flatus aut sibilatio. Hiero.
in lib. Iudicū. Quare habitas inter duos terminos vt audias sibilos gregū. Idem
contra Iouinia. Hec sunt sibila serpentis antiqui. Verg. ij ene. Sibila lambebant
linguis vibrantibus ora. Seruius hic adiectiue capit pro sibilantia.
Pangeus. ¶ Pangeus hec pangea teste Nestore cum calepino p̄montoriū est Thratie. Sta.
Illic pange resultant ismaraq̄. hinc pangeus pangea pangeum. vt pange arua.
Tenarus. ¶ Tenarus hec tenara non trenarus: promōtorium Laconie habens in summi
tate specum in quo ventus strepitum terribilem: vnde, poete finxerunt ibi esse por
tam inferni ⁊ pro inferno capitur. hinc tenareus tenarea tenareum. id est inferna
lis. hoc tenarum est oppidi nomen a Tenaro appellatum.
Carbasus ¶ Carbasus tam feminini q̄ masculini gñis patet in generibus lectū est aliquan
do teste Prisciano: hoc carbasum vñ potuit esse plurale hec carbasa. vt ait Lancilo
tus. ⁊ sic non esset vere heteroclitū: vt quedam ob hanc causam a nobis in carmine
omissa. Lucanus in quarto. Fluxa coloratis astringunt carbasa gemmis.
¶ Supparus hi supari. teste Mancinello hoc suparum hec suppara. Igitur

dans est non ꝓprie hēteroclitū: neutro singulari. plau. in epid. vtitur. est lintcum
femorale ad talos pendens: teste Marcello. dicit̃ ꝙ subtus appareat. alij camisiaz: Camisia.
alij interulā appellant. aut Lanci. Camisia non creditur satis latine dici: subucula Subucu
rectius appellat̃. Festus dicit supparū esse vestimentū puellarum. i. subuculā. Pe= la.
rottus vult esse genus toge leuis ⁊ anguste: dictum ꝙ superinduamur eo. Lucan⁹
Suppara nudatos stringunt angusta lacertos. Supparum etiam est lintcum qđ
annectitur ipsi velo. Pap. in Achi. Partitiq; vices vos stupea nectite mali Vincu=
la vos summis annectite suppara remis. Balteus hi baltei vt oēs preter Mauruz Balteus.
consentiunt. is plurale baltea solum esse affirmat: verūtamen est ex neutro singula
ri balteum. Festus: subcingulū est balteū. ideo abundās est non ꝓprie heteroclitūz
licet in singulari magis est in vsu balteus. in pl'i vero baltea: ⁊ est militare cingu=
lū vel zona bullis ornata. Iuue. Ast illis quos arma tegūt ⁊ balte⁹ ambit. etiaz est
lorum quo milites arma portant. Verg. Humeroq; apparuit alto balte⁹. Pileus hi Pileus.
pilei hoc pileū hec pilea, similiter abundās est non ꝓprie heteroclitū: ⁊ est tegmen
capitis. neutrū pileum magis in vsu est apud doctos. Festus Albo galerus capitis
pileum est. Vale. maxi. lib. viij. In modū vexilli pileū seruituti ad arma capessanda
ostentatuz erat: seruituti. i. seruis qui manumissione raso capite accipiebāt pileū.
Persius. Hec mera libertas hanc nobis pilea donāt. Pileus masculinū ne credas
inepte dici ꝯtra Vallam. Seruius in. ij. ene. Thyara phrygius pileus est. Gellius
lib. vij. ca. iiij. Pileus imposit⁹ demōstrabat eiusmodi seruos venūdari quoꝝ noie
emptori venditor nihil prestaret. Pileolū vel pileolus diminutiuū est. Hier. ad Fa= Pileus in
biolaz, Pileolus rotūdus est. Idem ad paulinū in neutro ge. vtit̃ dicēs. Pileolū ter virili gñe
tura breue charitate latissimū senili capiti confouendo libenter accepi ⁊ munere ⁊ cōtra Val.
muneris authore letat⁹. Gargarus huc non ꝑtinet: q2 in singulari nūero lōge aliud Gargarus.
significat ꝙ̄ pl'i. Gargarus em̄ est locus vnde fiunt scamander ⁊ simois: vt ait Stra
bo: teste Lanci. Gargara vt etiā Macro. ait: est cacumen montis: idem nomēq; oppi
di sub eo. Verg. j. geor. Ipsae suas mirant̃ gargara messes. sic Lācilotus vir doctis
simus quē nunc imitor: alij alia dicūt qb⁹ supersedeo. Laurē. Val. addit dictis euē=
tus iussus ꝑmissus: q̄ in singulari nūero masculina quarte sūt: in pl'i ꝯo neutra scđe
euenta iussa ꝑmissa. Nos hec omisim⁹: q2 iussa ꝑmissa euenta nō sunt a iussus per
missus euentus. sz a neutris iussum ꝑmissuz euētū: q̄ reperiri ꝓ iussus ꝑmissus euē
tus iam probabo Iussus. i. imperiū raro reperit̃: preterq; in abltō iussu. cui ꝯtrariū
est iniussu. Ter. in eꝯ. Quāobrē incendor ira te esse ausam facere iniussu meo: hoc Iussus.
iussum i. ⁊ pl'r iussa iussoꝝ. i. iussus ⁊ imperiū vel iussio. Gel. (vt an̄ me notauit man Iussum.
cinel.) Lex est generale iussuz populi aut plebis rogante magistratu. Idē. Nisi po
pulus aut plebs rogetur nulluz plebis: aut populi iussuz fieri pōt. Sil. lib. vij. Cō
sequitur iussu manus ⁊ muralia portat. i. iussione: teste Mancinel. Idem libro ix.
Nec iusso mora collectis fumātia lucēt terga elephāthoꝝ flammis. Ver. Ille pf'is
iussa exequit̃. Idem Accipe iussis carmina ceepta tuis. rursum de singulari. Sisen= permissus
na lib. iij. Cū tudertibus senatusꝯsulto ⁊ populi iusso dat ciuitatē ꝑmissus. i. per= permissuz
missio vix vnq; in vsu hz preter abltm̄ ꝑmissu: vt sint patris ꝑmissu nihil agas. hoc Euentus.
permissum ⁊ pl'r hec ꝑmissa: teste Mancinello. i. ꝑmissus. Euēt⁹ hi euentus et hoc Euentuz.
euētū hec euenta qcq̄d casu aut fortuna; euenit siue bonū siue malū. Cice. lib. j. de
orato. vt em̄ q̄sq; optime dicit ita maxime dicendi difficultatem variosq; orationis
expectationēq; hoim ꝑtimescit. Ver. lib. vj. Cecosq; volutat euētus aio secū. Lucre.
lib. j. Euentū dici poterit qđcunq; erit actū. Tullius in ꝑtitionibus. Si cuiusq; fa=
cti ⁊ euenti cā ponet̃. Idem de diuina. Si euenta querimus q̄ exquirunt̃ auibus.
Idē ad Luciū Lucciū. Rerū euentorūq; meoꝝ. hoc sepius legitur ꝙ̄ euentuū. Idē
de oratore. Ex alioꝝ factis aut dictis aut euentis: sic melius dicit̃ ꝙ̄ euentib⁹: adij=
ciunt quidā gestus actus visus ⁊ plura: sed male teste Lanciloto: q2 lecta sunt neu
tra actum gestum ⁊c. Lancilotus adijcit heteroclitis nostris montis nomen hic
Gargan⁹ ⁊ pl'r hec gargana: sed eiusmodi noia menalus. tartarus ⁊c. pl'r per poe= Gargan⁹
ticam licentiam dicta sunt poete. namq; plurale pro singulari ponunt. vt ora ꝓ os: plurale ꝓ
pectora pro pectus. Verg. v. eneiđ. His vbi leta deꝰ permulsit pectora dictis. sic is= singulari
mara pro ismarus ⁊c. ideo talia sunt abundantia. poete po=
nunt.

In singulari feminina in plurali neutra.

Hec prius: hec post dant tibi pergamus atq; suppellex.

pergam⁹

¶ Hec duo nōia pergamus. ⁊ supellex dant prius ⁊ post hec. i. in singulari sunt gn̄. femi. ⁊ in plr̄i gē. neu. vt hec pgamus hec supellex. plr̄ hec pgama hec supellectilia sic etiaȝ carbasus qđ satis declaratū est. pgamus vrbs phrygie. Priami regia. Author etne. Quis non a golice deficuit pgamon igni. Singulare pergamus in hac significatione etiā leges in hecuba Senece. Ci. j. diui. Tuȝ esse exitiū troie: pesteȝ pergamo qđ ī credidit singulariter in hoc significatu nō repiri. Uer. Nāqȝ videbat vti bellantes pgama circū. Pergam⁹ vel pgamū etiā est nomē alteri⁹ vrbis asiaticeq̄ fuit regia. Attali ⁊ Galeni medici patria. hic charte vs⁹ inuētus est quā pgamenā vocamus: huius vrbis meminit diuus. Joan. in Apocalypsi, p hac vrbe nō inueni pgama plr̄. Supellex hec supellectilia ab antiquo ntō supellectile. Cic. in. Topi. te ste Lanciloto. Que cerni tangiqȝ pūt vt fundū edis parietes stillicidiū mancipium pecudē supellectile ⁊c. Diomedes supellex plr̄i carere vult. ⁊ nondū inueni. ait Nebrisse. Multa his nōibus annumerari solent q̄ reuera nō sunt anomala vt iamiā pbabim⁹. zizania e plr̄ zizanie arum. vel hoc zizaniū. ⁊ plr̄. hec zizania orum. i. lolium est quoqȝ adulterinū semen qđ frugibus miscetur. Hierony. zizaniū mixtum est tritico. Pascua e. pascue arum. vel pascuū. i. hec pascua orū. ōis locus in quo pecudes pascuntur siue. pratum siue ager mons ⁊c. Hiero. in psalmis. Oues pascue eius. Idem in plurali Inuenerunt pascua vberes. Seneca in. ij. tragedia. Fatale sacro monte pascuū tegens. Columel. lib. viij. in eo rure ꝙ pascua caret ꝯtineri pōt exiguo ⁊ qualicūqȝ pabulo contentus. Oui. xiij. metamorph. Axe sub hesperio sunt pascua solis equoruȝ. Inuenimus pascuus pascua pascuum adiectiuū: vt pascua sylua que in pastum pecudum destinata est. pascuus ager in quo pecudes pascuntur. hinc ꝯpascuus. Cic. in topicis. Si compascuus est ager. ius est compascere. Pascualis ad pascuem pertinens. vt pascualis bos qui adhuc pascitur vt pinguescat.

*Supellex. Supellectile l neutro genere zizania. zizanium Pascua. Pascuum *Pascu⁹ adiectiuū *Compascuus. pascualis*

Intybus. Intybū.

¶ Intybus mas. gen̄. vel feminini. hi vel he intybi. aut hoc intybum. he qintyba intyboruȝ herba que etiā cicorium. dicitur. Phocas vult intybus esse feminini gn̄is. Diomedes vero masculini De masculino. Plinius libr. ij. naturalis histor. Intybi non exteraremedia sunt: succus eorūm cuȝ roseaco ⁊ aceto capitis dolores lenit. Apud eundem leges aliquando in feminino genere: quia intelligitur generale feminini generis herba. Uergilius. Et amaris intyba fibris.

Arbutus. Arbutum

¶ Arbutus he arbuti. arboris nomen. hoc arbutum. hec arbuta arbutoꝝ fructum illius arboris significat. Hor. Impune tutū p nem⁹. Arbutos querūt latētes. Uerg. Dant arbuta sylue suffragantur mihi. Priscianus ⁊ Anto. manci. cum Calepino.

Rhetorica.

¶ Rhetorica georgica physica addenda non sunt: quoniam singularia coruȝ non sunt feminina rhetorica georgica ⁊c. sed potius sunt ab adiectiuis que quasi substantiua ponunt: qȝ intelligimus opera vl' poemata. Scio aliter sentire. Lācilotum sed nondū in illi⁹ verba iuraui verū de his plura dicā circa singulari nūero caretia

Olympia.

¶ Olympia ideo male a quibusdam additur: qȝ singulare hec olympia olympie significat vrbem inter Ossam ⁊ olympum mercatu famigeratam. olympia olympiorum. pluraliter significat ludos qui olympie ⁊ in nonnullis alijs vrbibus Grecie fiebant in honorem Jouis olympici. fiebant autem quinto quoqȝ anno: vnde olympias olympiadis dicitur lustrum: siue quinquennium. Ceraunia ceraunie arbor ⁊ fructus alio nomine siliqua. Ceraunia cerauniorum montes alti in Epiro. Uergili. Prouehimur pelago vicina ceraunia iuxta. Chronica chronice barbarum est. latini chronica chronicorum dicunt pro historijs tempoꝝ. Neomenia neomenioꝝ nihil verbū est: neomenia neomenie. he neomenie neomeniarū. i. nouilunium vel prima dies lune aut mēsis. Altilis heteroclitū non est sed adiectiuū vt sessilis sculptilis reptilis. Sed putāt esse heteroclituȝ: qȝ in singulari altilis intelligitur auis. In plurali altilia subauditur alalia: per regulā. Mobile p fixo. dicit̄ auteȝ altilis alit⁹ vel saginatus ab alo alis ⁊c. vn̄ Uarro: bones altiles: et aper altilis. dixit. Juuena. Ad vos iam veniet minor altilis. subauditur gallina auis. In sacris. Tauri mei ⁊ altilia mea occisa sunt. Plau. Dote ⁊ altili ⁊ opima. i. opulenta. Quidā addunt hec ceta cete. et plr̄ hec cete. Galbanus non adijciendum est qȝ inuenitur etiam hoc Galbanum est succ⁹ siue lachrymis cuiusdam herbe.

*Ceraunia Chronica Neomenia *Altilis. per metaphorā poni pro opulento.*

¶ In singulari neutra ⁊ in plurali masculina.

Mascula plura numero sunt neutra priore.

Elysium:celum quibus apte iungitur argos.
Plurali numero sunt mascula neutrave frenum
Et filum claustrum rastrum coniunge capistrum.
Est primo numero neutrum plus:omne secundo.

¶ In singulari neutri generis:in plurali masculini sunt hoc elysium hi elysij. hoc Elysium
celum hi celi. hoc argos hi argi. Que sequuntur in plurali tam neutri ꝙ masculi=
ni gñis sunt. vt hoc frenũ filum claustrũ rastrum,capistrũ hi freni fili ec. vel hec fre=
na fila ec. plus in singulari solum neutri.in plurali omnis.vt hi ⁊ he plures ⁊ hec Celum.
plura. Elysium locus bonarũ animarũ apud inferos fm poetas talis qualis reue=
ra est paradisus. Dicimus adiectiue Elysius a.um.vt Elysij campi. ¶ Celum beato
rum habitaculum ⁊ pro mundo toto,aliqñ capitur pro aere. Varro celi dicũtur lo=
ca supera. Lucretius. Quis totidem vertit celos. Cice.pro milone. Nec sol ille neq3
celi. Non ponas igitur cũ Cesare inter plurali carentia. Cicero videtur in neutro
genere pro celi etiã cela vsurpasse. Ita em̃ li.ix.epl.scribit ad petrũ. Ille putabat te
quesiturum: Nũ vnum celũ esset an innumerabilia subaudiendum videtur cela te Cela.
ste Clerico:nisi cõfugiam⁹ ad Seruianã regulã. In subauditione ea ponuntur que
dici nõ possunt. vt apud Verg. Bisq3 die numerant ambo pecus alter ⁊ hedos. vbi
per alter nouercã intelligit:teste Seruio. Celum per similitudinẽ dicitur palatum.
Plini. Celebrũ viscerum excellentissimũ est:proximũq3 celũ capitis. Itẽ celũ nõ he=
teroclitum est instrumentũ sculpendi vulgo male celtes dicitur:et in Job mendo=
se celte pro celo legitur:licet Lancilotus ⁊ Baptista pius tãꝗ latino vnde fuerint Certes.
Ausonius. Talem fecerunt ferrea cela deam. Argos hi argi vrbs erat excellentissi Argos.
ma prope Athenas vnde oẽs greci dicũtur argiui ⁊ argolici. Hor. Aptũ dicit equis Cela apõ.
argos ditesq3 mycenas. Verg. Herculis authorẽ comitẽ que missus ab argis. Fue= Ausonius
runt ⁊ alie vrbes quedam hoc nomine appellate. Specus quicquid dicat Serui⁹ ꝓsculpẽdi
addendũ non est:qꝛ in singulari etiã masculini gñis esse ꝓbauimus. Frenum quo instrumen
equus regitur. Vale. Maxi. libr.ij. Freni sunt iniecti nobis. Cicero de claris orato. to.
Alteri se calcaria adhibere alteri frenos. Sillius lib.iiij. Flectentẽ assuetos imita= Frenum.
tur nescia frenos. Ouidius. Tẽpore lenta pati frena docentur equi. freno as.t. rego Filum.
et cohibeo. Filum quod ex lino lanave trahitur mendo. ⁊ aliquãdo pro linea capi
tur. Luc. Traxerũt torti magica vertigine fili. frequentius est fila. ¶ Claustrũ grã=
matici dicũt hi claustri:testimoniũ nõ succurrit. ideo hec claustra malim. Est au=
tem claustrum clausura vel quo aliquid clauditur. Verg. Portarum ingentia clau Claustrum
stra. Claustrarius qui facit claustra .i. claustritimus qui preest claustro. ⁊ portari⁹ Claustra=
claustrimus idem. vel adiectiue ad claustrum pertinens. rius.
¶ Rastrum instrumentum rusticum quo terra raditur:lectum est etiam hic raster Claustriti=
vnde rastellus. hinc potest plurale venisse hi rastri. Vergi. Nõ rastro patietr̃ hum⁹
ius nõ vinea falcem. Teren. Aristos rastros interea depone. ¶ Capistrum hi capi= Rastrum.
stri vel hec capistra. sed magis in vsu est hec capistra capitis vinculũ quod iumen Capistrũ
tis adhibetur ne fugiant. capistrare capistrũ imponere. Item capistrũ est qđ circa Forum
os brutorum ne cibos decerpant inuoluitur. Forum hi fori vel hec fora teste Man Forũ a fea
cinello cum Diomede. Ego solũ hec fora apud idoneos reperio. Nã hi fori a signi rendo &
catione nominis forum longe discrepat:vt patebit in singulari carentibus. Est au= Forum cu
tem forum locus in quo res venduntur ⁊ vbi cause aguntur. hinc forum boarium pedinis
vbi oues venduntur. sic forum lignarium. forum ouarium ⁊ butyrariũ: forũ pisca
rium:forum holitorum in quo herbe venduntur. forum cupedinis in quo cupedie
idest lautiores cibi venduntur. diminutiuum est forulum vel foriculum.
¶ Porrum non additur propter authoritatem Celsi qui hic porrus masculine pro
hoc porrum vtitur lib.iiij. Porrus cum pullo gallinaceo coctus sit. Inter abundã Porrum.
tia igitur reiiciatur. hoc porrum. hec porra. vel hic porrus hi porri. gen⁹ holeris est Porrus
grauiter olentis cuius folia viridissima sunt grece prason. hinc porraceus et prasi
nus .i. viridis. Martia. Mittit precipuos memoralis Aricia porros. Idẽ. In quibus
est lactuca sedens ⁊ secile porrũ. Vergilius in moreto. Et siser ⁊ capiti nomen de= Porus.
bentia porra. plures tamen legunt cepe. Porus vnico r significat meatum vrine
et sudoris interim aliarum rerum.

Plaustrum
Clathrus
Clathrum
Clathro.

¶ Plaustrū hi plaustri vł hec plaustra qdā volūt hēre. nos vero hec plaustra tm̄ de nec authoritate doctissimorū vincamur. Plaustrū vel plostrū .i. currus. Clatrum hi clatri vel hec clatra: vt quidā volunt: nos vo cum Calepino dicimus hic clatrus hi clatri. hoc clatrū hec clatra: qdā aspirāt clathrus vel clathrū: et sunt clathra ligna quibus transuersis aliqd munimus sepimusue: vt fenestras & caueas: que ob id clathrare dicuntur. Clatro as. cum actō .i. clathris munio & sepio.

¶ In singulari neutra in plurali feminina.

Dic epulas & delicias. numerus prior um dat.

Balnea dic vel eas: tantum prior um numerus dat.

Nundinum apud veteres: nunc vsus nundine habebit.

Epulum.
Discrimen inter epulū et epule

¶ Pauca in singulari sunt neutri gnis: & in plurali numero feminini. vt hoc epulum he epule arū. hoc deliciū: he delicie. hoc balneū: hec balnea orū. vel he balnee arū. hoc nundinū apud veteres: nunc magis plr̄ tm̄ he nūdine: dicimus de hoc in singulari carētib⁹. Epulū multis nō videtur esse anomalū qr aliud in singulari ꝙ in plurali significat. Nam epulū est teste Valla conuiuium popofum se numerosis ciuibus paratū. Gel. lib. xi. Solēni die Joui epulū libaret. Juue. Unde epulū possis centū dare pythagoreis. Epule sunt cibi quotidiani nō mō hoim sz etiā bestiarū aliqñ. Uer. iiij. ene. Epulasqꝫ draconi q̄ dabat. olim dicebāt hec epula le. Dicta differentia aliqñ nō seruat vt ostendit Calepinus: ideo inter heteroclita posui epulū. vñ est vbū epulor aris .i. cōuiuari & comesse: epulo epulonis .i. cōuiua. coepulo q̄ simul epulat. hic & hec epularis & hoc epulare .i. ad epulū ptinens. vt smo epularis q̄ fit in conuiuio.

Delitium.
Delicia
Tectū, deliciarum
Deliqnius

¶ Deliciū he delicie arū .i. voluptas & oblectamentū. Mart. Delitiū puo donabis: dorcada nato. Idē. Stelle deliciū mei colūba. Catull⁹. Passer deliciū mee puelle. Sueto. Titus amor ac delitie hūani gnis. Olī singulare erit delicia e. Plau. Mea voluptas mea delicia. Solinus. Senatui adeo placuit odorum delicia. Itē delicia cie. Est tigni genus qd a culmine ad tegulas angulares infimas ꝓlusa strigiatū collocat: vñ tectū deliciatū & tegule deliciares: deliquiū .i. defectus, deliciū peccatum. sopniauit hic Niger vt videbis in heteroclitis eius.

Balneum.

¶ Balneū hec balnea vel he balnee locus in quo lauamur. balnearium .i. balneū. Plini. fere balnee cum li syllaba dicit pro balnee. Gel. lib. ix. Parū cito balneas sibi traditas esse. Juue. Crudū pauonē in balnea portas: diminutiuū est balneolū: balnea meritoria sunt publica.

Amygdalum

¶ Amygdalū huc nō pertinet. nā hec amygdalus he amygdali pro arbore. dicimus hoc amygdalū hec amygdala pro fructu: q̄ nux greca & tasia dr. Itē pro fructu hec amygdala le. he amygdale arū. Col. li. iij. Amygdalus si parū ferax erit. Palladi⁹. Greci asserūt nasci amygdala &c. Plini. vt notauit Torrentinus. Intus nucleus amygdale est. Hiero. iiij. lib. numerorū. Qui foliis dilatatis in amygdalas deformati sunt: hinc adiectiuū amygdalinus. Seren⁹. Fertur amygdaline succus nucis esse bibēdus.

Cepe.
Cepula.

¶ Cepe he cepe additur a Diomede et pluribus: sed necesse non est: qr optime in singulari hec cepa pe. dicitur. Colume. Lachrymosaqꝫ cepa. Idem. Cepam eligito & componito infidelia. Ouid. Cedenda est hortis eruta cepa meis. olim pro cepe hic cepitius & hoc cepitiū dixere: teste Prisciano. A cepa diminutiuū est cepula. Palladius. Hoc mense cepulas seres. Cepe vel cepa est herba nota habens radicem magnam: que vbi decorticatur elicit homini lachrymas: ideo lachrymosa a Collumela nuncupatur.

¶ Obliqui heterocliti

Anormes seruant obliquos nomina quedam:

Jupiter est testis; cum multis ante retectis.

¶ Multa nomina enormiter faciunt suos obliquos: vt caro carnis. lac lactis. Jupiter iouis. iter itineris. iecur iecoris vel iecinoris: sic hepar femur robur sanguis turbo anio supellē & plura ante declarata. sic festorū nomia bacchanalia orū. lib⁹. &c. sic poema in datiuo ablō qꝫ plurali poematis meli⁹ ꝙ poematibus. Itē ambo duo ego & tu pronomina &c. Causa in multis est qr alij fuerunt olim nolatiui vt car

nis lacte iouis itiner iecor ꝛ iecinus robor teste Phoca. hepar femor sanguen turben anien supellectile ꝛc. poematum dogmatum ꝛc.

¶ Uas iugerum domus.

Uas vasis terne: pluraliter esto secunde.
Plurali tantum numero fit iugera terne.
Attamen effertur cum iugere iugeris apte.
Partim fit terne: partim domus esto secunde.

¶ Uas vasis neutri ge. in singulari est declina. tertie: in plurali scde. hec vasa vasoꝝ vasis qui olim dicebāt hoc vasum. Cato apud Gel. Neqꝫ vasum neqꝫ vestimentū vllum est in manu preciosum. Plau. in tru. Uasum argenteū. ꝛ Lucre. Rariqꝫ facit latera mina vasi. diminutiuum est vasculum ꝛ vasillum. vascularius qui vasa conficit.

Uas vasa dicebant antiqui.

¶ Jugerū iugeri ro. rum. o rum. a ro. ir. singulari scde est. inuenim⁹ tñ gtm̄ iugeris et abltm̄ iugere ab antiquo ntō iugus aut iuger. vñ mansit totū plurale iugera rū. ribus ꝛc. per tertiā. Colu. Duo actus iugerū efficiūt. Pompo. mela. lib. iij. de arcere. Luchat plus iugeris. Properti. Ut multo innumerā iugere pascat ouē. Uarro in .j. de re rustica. q̄ iuga boum singulis iugeribus satis sint. Jugerum est spaciū terre vno die arate ab vno pari boum aut equorū. Uarro in scda declina. abltō plurali iugeris vsus est vt notauit. Calepinus. Uba Uarronis in primo de re rusti. sunt. In Hispania vlteriore metiuntur iugeris ꝛc. sed magis in vsu est iugeribus. Pli. p scdam Serere in iugero temperati soli. Itaqꝫ declinemus sic iugerū. Nominatiuo iugerū. gtō iugeris vel iugeri. dtō iugero actō ꝛ vocatiuo iugerum. abltō iugero vel iugere. Et plr ntō actō ꝛ vctō iugera gtō iugerū dtō et abltō iugeris vel iugeribus.

Jugerum

Domus.

¶ Domus sic flectit. Ntō hec domus gtō hui⁹ domi ꝛ dom⁹. dtō huic domui. actō hanc domū. vctō o domus. abltō ab hac domo. Et plr hec domus harū domuū ꝛ domorum. his domib⁹ has domos o domus a domib⁹. Est itaqꝫ domus partim scde declina. partim quarte. De ficus laurus ꝛc. in abundātibus dicemus. Domi gtūs locū edificij denotat. ꝛ ponitur loco aduerbij. vt sum domi. i. in domo. domus gtūs edificiū significat vt culmen dom⁹. Gel. q̄ pecuniā dom⁹ emende cā a reo accepisset interdū significat figurate familiā vel hoies quicquid dicat Lancilo. vt domus Aaron sperauit in dño. dtūs domo rarus est. Hora. episto. x. Uiuere nature sic conuenienter oportet Ponēdeqꝫ domo querenda est area primū. sic emēdati libri habent in optimo sensu: licet quidam ponendo legunt: et intelligunt prepositionem pro vtroqꝫ est domui magis in vsu est. abltūs domo passim reperitur Fabius in j. domo furtum factum ab eo qui domi non erat. olim dicebant domu. Plaut. in milite. Fugere ex hac domu. Cice. in Bruto. Hominūqꝫ clarissimorum discipulis floruerūt domus. Juue. saty. iij. Uiscera magnarum domuū. Tacitus. Initium id perfringendarum domuum. sic idem alibi sepius. Cice. ad Atticum. Concursus fiunt ex agris ꝛ vitijs ꝛ domibus omnib⁹. Ueteres dicebant in gtō domos pro domus. vt vxor ꝛc. Nomina in a tertie a multis inter heteroclita locantur qꝛ faciunt datiuū ꝛ ablatiuū plurales in is melius qꝫ in bus. vt diximus a nobis iam absolutis.

Inter gtm̄ domi ꝛ domus dfia.

Domo ab latiuus antiquus.

¶ Defectiua.

Efectiua noia sunt quib⁹ aliquid in plena declinatione repertū deest vel casus variatio vt accentū: vel casus aliqs vt sponte: vel alter nūeroꝝ vt arma. In his obseruandū est ne rarenter inuentis passim vtamur. veluti nex: spōtis. neve apud doctissimos repertis tanqꝫ scopulo vbiqꝫ interdicamus. Sed priusqꝫ ad rem accedam declarabo casuales formas que sunt aptota, monoptota, diptota, triptota, tetraptota, hexaptota ꝛ pducunt hec noia penulti. vt declaraui in versificatoria. Nomen itaqꝫ aptoton est q̄ p oēs casus vniformiter currit: vt quatuor. ꝛ dr ab a. i. sine ꝛ ptosis. i. casus qsi sine casu variatione. Monoptotō est q̄ vnicū casuz hꝫ. vt natu. aliqñ etiā plures sed q̄ siles esse solēt vt expes. ꝛ dr a monos. i. solus vel vnic⁹: ꝛ ptosis. i. casus. Diptoton est q̄ duas diuersas voces hꝫ. vt veru a verub⁹: qꝛ veruū in vsu nō est. dr a dis. i. bis ꝛ ptosis. Triptotō nomen qd̄ tres diuersos casus hꝫ. vt tēplum templi tem-

Rara inuēta notāda vō autē in vsu ztrahēda sunt.

Forme casuales.

Aptoton.

Monoptoton.

Diptotō.

Triptotō.

Tetraptoton. Pentaptoton. Hexaptoton.

plo.dr a tris.i. tres et ptosis. Tetraptotõ nomẽ quod in declinatione habz quatuor diuersas voces vt puer ri ro.ruz.a tetras et ptosis. Pentaptotõ quod in declinatione sua hz quinqz diuersas voces: vt dñs ni.no.nũ.ne.dr.a pente.i.quinqz et ptosis vel ptotõ: i casus.vt hexaptotõ ab hex.i.sex etc. Hexaptotõ est quod in declinatione sua hz varias voces.vt vnus vnius vni vnũ vne vno. Diomedes appellat has formas simplicez vnicam/bipertitã, ternariam,: quaternariam/ quinariam/senariam.

Formaruz casualium nomina ex Diomede.

Aptota.i.indeclinabilia.

Nomen in u nullum numero variabo priore.
Nusqz nomen in i:numerosqz:notasqz reflecto:
Hinc duo:tres:vnus:volumus cum milia demi
Et que dat centum:testem tibi pono ducenti.

Nullum nomen in u variatur in nũero singulari veluti cornu veru. Nullũ nomẽ in i.declinatur.vt gũmi sinapi nauci.at frugi nihiliqz obliqui sunt figurate quibuscunqz iungibiles teste Pris. Nũeroz cardinaliũ i.principaliũ et pmoz:vñ alij inclinant nũeri.nõ declinant:vt quatuor qnqz etc.centũ bis centũ etc.mille bis mille ad iectiuũ. Hinc excipim9.duo due duo:tres tria.et principiũ nũeri poti9 quam nũez vn9 vna vnũ.hoc mile vnico l substantiuũ:cui9 ablti mili esse vt cubili ondit Macro. vt declarabo in Syntaxi.plr est milia miliũ milibus. Nõia literarũ cũ dictionibus materaliter vt loquunt positis aptota sunt.vt a alpha.g. gãma.ideo Donatus teste Prisciano nõ recte digammũ dixit.magistris si dicas magistri:est genitiui casus:nonnunqz flectuntur:vt ab homine deriuatur nemo.

Nominali terarum.

Barbara multa.i.nec greca nec latina.

Barbara multa manent non flexa:quibus dato cepe.
Põ.do :pedum:nequam:nugas:hir:fasqz:nefasqz:
Nil:nihil:instar:ador:tot:quot:cum prole vtriusqz.
Adde necesse datis :frit:prestoqz.plurima iungunt
Indocti.vt rhemis:tu rhemi flectere debes.

Multa barbara.i.nec latina nec greca sunt indeclinabilia vt Balaam /Hester/ Noe/Eleazar/Uriel. Author est Prisci.lib.v.dicẽs. Nõia barbara indeclinabilia nõ solũ in am:sed in alias quoqz lrãs terminata nulla latina vel greca declinatiõe sũt moderãda nisi transferant in aliquã formã declinabilẽ.qđ qdã historici fecerũt vt abrahamus ab abrahã:noe nocus:cham chamus. Quedã in sue lingue idiomate inflexibilia legunt qñqz a latinis declinata.vt Adã Habrahã Michael Bel Dauid. Bel quẽ nostri belũ vocitant fuit primus Assyrioz rex post mortẽ habit9 deus Indeclinabilia etiã sũt Cepe põdo etc.de cepe author est Prisc.pbãs id ex Apuleio in Medicinalib9 dicente. Cepe succũ melle mixtum.hic Cepes neutro cepe est, genitiui casus teste Prisciano: Pondo tñ pluralis numeri teste Phoca.et ego vnum pondo(qđ recte dixi puto. Perottus)nusqz legi. Dictio itaqz vna pondo vt vna arma. Liuius. Argenti pondo bina et sex libras in militem prestaret. Pedũ nõ flectit teste Phoca. et est baculus pastoralis vel virga incurua qua pecudũ pedes detinentur. Uirg. At tu sume pedũ.est etiam pedum oppidum.cuius incole pedani dicuntur. Nequam nugas.hir:fas:nefas:ni:nihil:instar:id est magnitudo imago, aut equiparatio.etiam significat ad equiparationem. Vergilius. Instar montis equũ diuina palladis arte Edificant. Probus gtĩu fecit instaris:sed nõ inuenit apđ authores. Ador frumenti species ẽm vsum non declinatur pter cõtrarias regulas Prior est:adoro sđam pducit:ergo etiã ador adoris:vt honor honoris:ab honoro. Posterior rl'a:neutra l or:penul.gti corripiũt:veluti marmor:equor.ergo etiã ador. Quia vero nõ põt vtrũqz neutrũ facit:et manet indeclinabile:ita ratiocinant grammatici quibus doctissimi nõ semp obtẽperãt: Uranius li.ij. Illã sponte sacros adoris strauisse mampulos. Idem. Hic adoris dat primitias sibi sanguine libat. Idez

Nocus: Hebr. Bel. Cepe. pondo. Pedum. Instar. Ador. * Gloriã a farris honore veteres adoream appellarunt qđ gl'iosũ eiz putabãt esse qui farris copia abũdaret.

Emicat in nubes nidoribus ador adoris. Ausoni. Mox ador atq adoris. de pelli-
ne pultificu far. hinc adoreus a. um. Uer. vij. enei. Instituunt q dapes et adorea liba
per herbam. Subijciunt epulis. Adorea ee. substantiuu. i. laus et victoria: qr victores Adorea
a victis adorantur: diminutiuum est adoreola. Claudianus. Hec oes veteru reuo-
cauit adorea laurus. Tot quot cum prole totide quotquot aliquot git cete tempe:
nepet cum. Subtel teste Feretto: in vltimis syllabis. et est subtel cocauu pedis. qn- Subtel
q etia p vola capit. alij dicut p prima vocale subtal a sub et tal. hinc subtalaris
necesse sic etia necessum. Frit et presto no solu nominatiui et vocatiui casus contra
quosda. Sueto in Claudio. excusans quida teste e prouincia ab eo vocatu negauit
presto esse posse dissimulata diu causa. Multi (inter quos Priscian) dicut pus non
declinari: ego no vereboz cum Plinio et Cornelio Nepote et Corne. Celso declinare
pus puris. videte gna et declinatioes nras: qr Serui opinioni nostre astipulatur Pus.
in illud. ij. ene. Heu que nuc tellus rc. dices pus declinat vt thus. nec me latet Ca-
pella / Prisci. pcinere. sed dicta placet. Uirus multi aptoto esse arbitrantur. quibus Uirus.
minime assentior qr Diome. Phocas cu Sergio dicut virus declinari viri viro rc.
Lucre. Liquit cu supra tetri primordia viri. Ite lib. ij. Cococtosq suo contractus
perdere viro. mallem certe cu Lucretio dicere suo viro q cum gramaticis suo virus. Pyr.
Est aut virus grauis odor. Pli. prodest ad vir alaru. capit etia p veneno rc. Pyr
i. ignis ad latinos no ptinet. nec est indeclinabile: qr teste Mancinello flectit pyr
pyros / pyri pyro / pyr. Pars indeclinabilis loco nois manet indecliabilis. vt ergo, p De parte
causa auerc: cras: mane. quequid dicat cu Seru. Uer. vide nra gna. Diomedes apto- indeclina
tis addit Preneste. alij etia Gausape et presepe: qd tn Juuecus declinat. Pastores bili nois. lo
ppere venut puerug iacente presepis gremio cernut. Gausape iuste addit. Pli. li. co posita.
viij. ca. xlviij. Tunica laticlaui in modu gausape texi nuc primu incepi. Badius in Preneste
gnibus adiugit muthul et iader. indocti gramatiste addut greca in on neutri gnis Gausape.
vt epitheton: dialyton rc. q tu declinabis noia in um. Persi. Primina. rasis librat in Presepe.
antithetis. addut etia noia oppidoz et pagoz in is. vt Bergis Brugis rc. q cu do Oppidoz
ctissimo Badio declinabis Brugearu. Bergearu. rc. Campis rhenis rc. tu dicito nomina.
Campi oru rhemi oru rc. vt gabij / veij / tarquinij rc. Parrhisij oru. Tacitus. suopte in Parrhisij.
genio ad mitiora inclinantes Galliaru ciuitates in rhemos couenere. et paulopost Rhemi.
Julius auspex e primoribus rhemoru. ita Sidonius rhemos venientem dixit. A manu.
¶ Doctissimi disputat an officioru vocabula a manu a pedibus et similia noia sint
optota an orones. Badi citra controuersia doctissimus censet: qr Cic. dixit ad At-
ticu. Seruu a pedibus meis misi Roma si nome esset a pedibus non meis dixisset A pedibus
(inquit post Nestore Badius) sed meu. In olbus aut talib intelligi videtur hec A studijs
clausula. cui vel quibus iudiciu est officiu a pedibus a responsis ab extis rc. Alij in A commen-
ter quos sunt Antonius Sabellicus Domitius calderinus et Ambrosius Calepi- tarijs.
nus dicut hec esse noia coposite figure optata in vtroq nuero: quib vix vnq addu
tur adiectiua. vn apud Ciceronem multi libri nec meu nec meis hnt: sed sic. Pollucez
seruu a pedibus misi Roma. Seruus a pedibus est que aliquo mittim. Seruus
a manu quo in lrs scribedis vtimur. hic a Suetonio Amanuensis dr: et dnr hec et
de feminis. Suetonius in Uespasiano. Post vxoris excessum. Cenidez antonie li
berta adamauit et a manu dilecta quonda sibi reuocauit in cotuberniu. A studijs
cuius opa in studijs lraru vtimur: Sic ab eplis: a secretis: a resposis: a libellis sup
plicib a ronib: a comentarijs rc. Echo cu argo non esse aptoto alibi ostendimus.

Nominatiuo singulari carentia cum paucis al .s.

Uix retinet rectum frondis cum femine frugis
Cum ditione dapis: precis: et necis: et vicis atq
Remigis: addis opem: nisi diuam significaris.
Uerberis adijcito: primoris Seruius addit
Aleo dat rectos vt ganeo: iungitur expes
Ganeo vult etiam quartum: satis dabit ate.

Non later aut viscus cum doctis ferre vereb or.

Nex remex ꝛ daps parce vtens pulchra putabo.

¶ Frondis ꝛc. carent ntō . ganco ꝛ alco cum expes solum sunt nominatiui evocati
ui casus: ganconem aliqñ legitur. Vehemēs est apud grāmaticos de eclipticis dis
sentio ideo doctissimos semper imitandos esse affirmo oratores historicos et poe-
Frōdis tas dum hoc seruemus vt raro inuentis raro vtamur. nūc declaremus more nostro
Femen singula. ¶ Frondis. Vergil. tñ frons tenera dixit sic plures antiqui. Feminis ni a
Frugis femine. ꝛ plr̄ femina integrum est. Festus ntō femen vtit. Sūt aūt femina interiora
Ditionis femora exteriora. differentia tñ sepe confundit. frugis gi. gē ꝛc. Auso. cū veteribus
ntō frux vtitur. Ditionis ni. nē a ne. licet Diom. ꝛ Phoc. tm̄ ditionē putēt reperiri.
Tacitus. pro Armenijs semper rōne ditionis. Idē. Gentē suā ditioni nostre subijce
ret. Gellius libro. v. Aliene ditioni subijci. Idem libr. xvij. Quas sub ditione habuit
ditionis. i. ptātis aut imperij. Dapis. pi. pē. ane. plurale dapes integrū est. Liuius
Dapis. Andronicus ntō vsus est dicens. Que hec daps est: quis festus dies. Cato. Daps pro
phanata. Dapes sunt magnifici ꝛ opipari apparatus ciborū. dapalis cena. i. lauta
Precis. et opipara. ¶ Precis ci. cē. alce plurale preces integrum est. i. rogatiōes dtūs pre-
Necis. ci: raro admodū legitur. Plini. vi. epist. Ego precum tuarum minister ꝛc.
✳ Vices ¶ Necis ci. cez a ce. i. mors vel cedes. Ci. iiij. ad herennium. indigna nex. sic alibi se
etiā p. pe- pius. Quin. lib. v. Latroni q̄ pōt inferri iniusta nex. sic apud Pliniū quoqꝫ inuenies
nis dicimus plurale neces, in ntō actō vctōqꝫ ceteris caret. Ausoñ. Sera venenato potu abstulit
homēqꝫ vi- hānibalē nex. Sisenna Quā neqꝫ mea nex neqꝫ intercessio posse videt illoꝝ de men-
cēsqꝫ super te reprime re audaciā. Ambro. li. de paradiso. Nempe diabolo authore neces viden
be rema- tur in istis hominibus preparari.
nēant. ¶ Vicis. ci. cē. a ce. plurale vices vicibus: gtm̄ nō repperiri: ꝛ in singulari vicis ꝛ vici
Vicis. rarissime leges. vices sunt alternatio. aliqñ p loco capimus: vt faciā vice tua. i. pro
te. Idē p fortuna vel incōmodo. Tullius. Reipublice vicē doleo. inuenies huius di-
Remigis tionis plures significatiōes vicissim. i. per vices. Vicarius qui alterius vice fungi
tur: vt vicissitudo per vices mutatio. Terentius. Olim rerum vicissitudo est.
¶ Remigis. ntō remex. aliquot doctissimi vsi sūt. Curtius. remex militis officia tur
Opis. babat. Propert. iā lz ꝛstigia sedeat sub arūdine remex. sic etiam Sere.
¶ Opis opē ab ope. dtūs opi vix legit. i. ptātis ꝛ auxilij. plurale opes integrū est:
qd significat ptātem vel auxilium ꝛ sepissime diuitias. Verg. Nec spes opis vlla
dabat. i. auxilij. Idē. Grates psoluere dignas. Nō opis est nr̄e. i. possibilitatis. Idē.
Nō hec hūanis opibus nō arte magistra. Eueniūt. i. auxilijs aut viribus. Hora. Do
nec minor in certamine longo implorauit opes hois. i. auxilia. Martialis. Dantur
Ops opes nullis. nūc nisi diuitibus. i. diuitie. opulentus diues. opitulari. i. auxiliari.
¶ Ops opis qñ integrū est significat deam. s. vxorē saturni ꝛ est dea terre. Inops
pauper veteres teste Capro ops pro opulēto: ꝛ copa p copioso dixere. Opis ntī ca
Verberis sus est cuiusdam nymphe nomen
¶ Verberis ri. a re. dtūs cū ntō verb ꝛ rarissime legit plurale verbera integrum est
Primoris. Lucanus apud Phocā. Ad saxū quoties ingenti verberis ictu. significat verberā-
di instrumentum. verbero onis. verberibus dignus.
Visceris. ¶ Primoris teste Seruio. i. prime ꝛ principalis Declarabit latius in singulari ca
rentibus vbi recte sentire Seruium manifeste declarabo.
¶ Visceris a quibusdā adijcit frustra. Sueto. in Vitellio. Viscus ꝛ farra pene ra-
pta e foco mandaret. Lucre. lib. j. Visc⁹ gigni sanguēqꝫ creari. hoc ntō vel actō vis
cus vsi etiā sunt teste Mancinello. Lucilius Serenus ꝛ sepissime Celsus. Viscera
pprie intestina dicuntur. Seruius ait esse quicquid sub corio est. i. oēm carnē inter
Later. ossa et cutem. Euiscero. i. viscera extraho. visceratim per viscera.
¶ Later is ri. rem. a re. plurale lateres integrum est iungunt quidam . genitiuus ꝛ
datiuus singulares vix reperiunt . ntūs later apud doctos inuētus est. Varro apd
Marcellū. later quē cōquadrauit. Victruuius vetus author: siue silex siue cemen-
tu3 aut coctus later siue crudus his erit vtendum propter hec negat Lancilotus
later esse eclipticum. Later est lapis coctus Alco idest aleator ntm̄ ꝛ vctm̄ solu3 ha
Ganco. bere dicitur. Catullus. nisi impudicus ꝛ vorax ꝛ alco . Ganco: id est helluor scorta
tor nominatiuum / vocatiuum / accusatiuum / apud Ciceronem. habet: raro alios

casus. Expes sine spentūs & vctūs solus. ¶ Satias. i. satietas ntūs & vctūs habēs solum ablatiuū sacietate apud Lucil. Teren. vbi satias me cepit cōmuto locū pro eodem dicitur. Saties in ntō & vctō sine obliquis. Silli. lib. xiij. Nec finis saties ve noui sed sanguinis ardor. Gel. li. vij. Quorum saties nunq̄ est. Nebrissensis actō sa tiem vsus est. Diuitie gignunt satiem / satie sq; superbum.

Expes. Satias Satiem

¶ Vocatiuo carentia.

Querens: distribuens: infinitumq; negansq;:
Et referens: vocitante carent: pronomen & omne.
Quatuor exceptis noster: nostras: meus: & tu.

¶ Vctō carent interrogatiua: vt quis qualis. distributiua vt quisq; ois. cui⁹ p̄te oēs collectiue aliq̄n capit̄ & sic vctm̄ h₃ infinita vt aliq̄s sicq̄s. Negatiua vt nemo null⁹ neuter. Relatiua vt q̄ talis. Oē pnomē preter tu me⁹ nr̄ & nr̄as. Seruius tn̄ ait in illud. xij. ene. Esto nūc testis & hec tibi terra precanti. hec pōt esse vctūs quasi dicat / O italica terra testis esto. sic valla docet sui vctm̄ habere posse. vt defendite Cesarē o sui milites. Meus vctm̄ facit mi. Myctiam pro mihi dtūs est. Itē mi est blandien di interiectio in libro Ruth. Reuertere filia mi. Plau. in cistellaria. Mi saturitas. Apul. mi photis. Hierony. mi paula. Bini terni &c. vctō carent: q₂ distributiua in cludunt ambo magis collectiuū est q̄ distributiuum ideo vctm̄ habet teste Nebrissens. Causa cur aliqua vctō carent s̄m Priscia. est quia vctūs ad presentē vel quasi presentem dirigitur. id' hic fieri nequit ideo vocatiuo caret.

*Omne collectiue captū vocatiuum h₃ Hec. Sui. Mi. Bini Terni Ambo Quid cause sit q̄re dictiones aliquę vocandi casu carent.

¶ Soli ablatiui.

Est ablatiuus nonnullis solus in vsu.
Obijce: sponte: diu: noctu: natu: impete: iussu:
Astu: cum promptu: permissu: flamine iunge:
Impetis: & spontis: flamenq; leges aliquando.

¶ Quedam in singulari numero solū ablm̄ in vsu habent: vt obijce sponte &c. Ob ijce ntūs apud grāmaticos aliquādo ponit̄ obex: id est obstaculum in plurali obices & obicibus est in vsu. obicum nusq̄ inueni.

Obijce. Sponte

¶ Sponte. i. voluntate ppria & suapte natura sine hois labore. Verg. Sponte sua sandix nascentes vestiet hagnos. Gtūs inest rariete vsu spontis: quo tn̄ interim or nate manet. Colu. lib. xij. Neq; sue spontis aquā ministrate patit̄. Philelphus lib. ij. episto. ad thomā senecā: perferre facile cōsueui hoim iniurias presertim eoꝝ qui sue non sunt spontis. i. pprie voluntatis aut sane mentis. Ausonius ntm̄ ponit in monosyllabis. Sponte ablatiui casus q̄s rectus erit Spōs sed minime in vsu est ille ntūs. ¶ Diu. i. die. Noctu. i. nocte plerūq; aduerbia sunt. nonnunq̄ etiā nomina sunt vt celebres grāmatici docent. Ennius apud Gelliū. Qua bella furtim noctu summa arcis adorti' menta excubia. Idē. Hac noctu filo pēdebit hetruria tota. Qua drigarius. Senatus de noctu plurima conuenire. Natu. i. natiuitate & etate. maior natu. i. antiquior. impete. i. impetu ab antiquo ntō impes. vn̄ reperit̄ gtūs singulare impetis: & ablatiuus impetibus. Papi. lib. viij. theb. Trāsiliūt cāpos aurigāq; impete vasto. Sillius libr. vj. Nec frustra rapidi stimulante dolore fuisset impetis. Lucretius lib. j. Quālibet in partem tradūt res ante ruuntq; Impetibus crebus. ¶ Iussu iniussu permissu satis declarata sunt. Astu. i. astutia / calliditate. Terent. astu rem tractauit. Astu pro oppido neutrum est vt cornu dicitur aliquādo astus pro calliditate in nominatiuo & vocatiuo singulari. In plurali hi astus: hos astus o astus sine genitiuo datiuo ablatiuoq;.

Spontis Spons Diu. Noctu. Natu. Impete. Impetis. Impetib⁹. Iussu. Astu.

¶ Promptu. i. manifesto. Cice. li. j. offi. Que q̄dq; ita sunt in promptu vt res disputatione nō egeat. prōptus a um. i. ad agendū paratus. Flamine plurale flamina in

Promptu. Flamine.

tegrum est. Cice. ntõ flamen vsus est: vt in ghibus probaui. a Columella a veteri nomine cõpes abltõ compitibus vtitur dicens in lib. ij. de re rustica. Uepribus cõpitibusq; congesta colligere. Notat Antonius Nebrissensis.

¶ Quibus desunt Genitiuus Datiuus et Ablatiuus plurales.

Plurali numero cum sexto tertius absit
Et patrius quinte. res atq; dies: capis inde.
Talia sunt ius: tbus:: es: os: far: defruta: morum
Hordea: mulsa: forum: vinum: mare. iungito rus: mel
Oribus a vinis a plura legendo notabis.

Facierum. ¶ Nomina quinte declinationis in plurali carent gtõ dtõ abltõ: hic excipiũtur a
Specierũ Prisciã. tm duo. res rerũ. dies dierũ. Carẽt fm grãmaticos eisdẽ casibus: ius: thus
etc. quibus aliqui plura iungũt veluti nex: a qtũ ad genitiuũ crux lux. Itẽ labes
Speciebus. veces. addit adhuc plura Lãcilotus: que passim obiter a nobis declarantur. Grãmatici loquuntur de frequenti vsu authorũ quia oribus vinis a plura reperiuntur sed rarenter quibus interim non affectate magna cum elegantia vtemur. videamus iam singula. Facierum vtitur apud Priscianum. Cato. Earum facierum signa domi pro supellectili statuere. Cice. in topicis ostendit minus latine dici specierum et speciebus ita scrita scribens. In diuisione forme sunt quas greci ideas vocant: nostri si qui hoc forte tractãt species appellant. nõ pessime quidem sed inutiliter ad imitandos casus in dicendo. nolum enim nisi latine dici possit specierum a spe
Ius. ciebus dicere a sepe his casibus vtendum est: at formis a formarum velim. Junio
* Juribus. res vt Boetius Sidonius a Donatus. Pluresq; nõ verentur dicere specierum spe
non recte ciebus: facierum facicbus: acierum aciebus. spebus a spes: materierum materie
scriptum in bus: progenierum, progeniebus. quibus parcissime vti velim. Boetius in catego
Plinio. rijs. Parũ specierum genera. Sidonius speciebus et speciebus dixit satis noue adu
Os. rc. Apuleius quoq; in libro de mundo perseuerantiã amicitie inter se dedit clemẽ
Ora. tis specierũ ipsarũ partitio. Jus interpres halicarnassei vsus ablatiuo est iuribus
Oribus dicens lib. xj. Si non equis vterẽtur iuribus. In Pli. teste Sabellico mendose iuri
bus pro iura legitur. Ego in aij. Pli. ca. iiij. Juribus agrorum legi. cap. xxj. Petunt
Defrutum in ea iura iuribus descriptis in decurias: videtur mihi menda iuribus a pro vrbibus genitiuus est apud Plau. Olim legũ atq; iuriũ fictor. Es olim in vsu erat erum et eribus. Cato. Minus duobus milibus ducentis sit erunt equestrium. Idez De eribus equestribus de duobus milibus actum. ¶ Os quãdo genitiuus est oris non
Mustum. vererer orium a oribus dicere: quia doctissimi ita nõ multũ raro loquuntur Plini.
Frumentũ lib. xx. Uitia orium graue olentiãq; sanare affirmat Cato. Uerg. viij. eneid. Compo
Fretum nens manibusq; manus atq; oribus ora. Idem libro. x. Quinquaginta oribus ignem
Morum. pectoribusq; arsisse. Tullius de natura deorum etiam oribus dixit. hos bene imita
Hordeum. tur Baptista in catha. Pingitq; similima nostris oribus ora. Defrutum est vi
Mulsum num coctum ad mediam vsq; partem. a deferuendo dictum defrutare est mustum
Uinum decoquere vt defrutum fiat. hinc defrutarius. a. um. vt vas defrutariũ: id est ad de
Uinorum fruta idoneum. at sapa est mustum ad tertiam partem decoctum. Mustum est no
Uinis. uum vinum nec est eclipticum contra quosdam: quia Ouidius muste a musta dixit. Neq; addes freta vel frumenta. Uirg. Mox a frumentis labor additus. Colum. Atq; vt littorum sic a fretorum differentias nosse oporteat. Fretuz. i. mare. Apuleius. Oceaniq; fretis centeno iungitur amni. Morum fructus arboris mori et ruborum Mulsum potio dulcis ex vino a melle. vulgus barbarum medonem dicit. at mulsa mulse: est potio ex aqua a melle. Forum. ante declaratum est.

¶ Uinum plurale apud doctissimos interim reperitur: nec imitari sine affectatione dissuadeo. Pli. xi. ij. Uinũ in quo sapores plures sentiunt vt vinis. nãq; his austerus a acutus a dulcis a suauis etc. et ca. vj. vinorũ flãma accẽdit. c. xiiij. Ceterarum medicaminis tanta vis est. ca. ix. Colores vinis quattuor. sic in eodẽ lib. persequitur.

Seneca quoqz Crebris vinis mensam distractam ait. Mare plurale integrū reperitur ⁊ parce imitari poteris. Neuius apud Prisc. marum per syncopā pro mariū a maria inclinauit. Cesar in cōmentariis. Paulo latiores ꝙ quibus in reliquis maribus vtimur. Curtius lib. v. Mare caspium dulcius ceteris. ingentis magnitudinis serpentes alit. Rus. lectus ⁊ datiuus et ablatiuus ruribus. Pli. in epist. Fontibus rurib⁹ ⁊ agro. Rus est locus extra vrbem vbi agri sunt ⁊ ville. hinc rusticus ⁊ rusticanus: ruralis ⁊ rurestris ⁊c. Vel: cui plura iungi possunt vel raro, vel nūꝙ habentia dictos casus: vt hyems vel crux ⁊c.

Mare. Rus.

¶ Reliqua certis casibus carentia.

Cetera masculei rectum remoueto priorem.
Dic fors forte: luesqꝫ luem: macti dabo macte.
Tantundem solum tantidem debet habere.
Cum primo quartum quintumqꝫ specus petit: ⁊ plus
Pluris: ⁊ a pluri neutrum: plurale fit omne.
Suppetie: inficie dant quartum. dica dat as am.
Necqꝫ veru veruum tollunt: grates dato fratres:
Gratis grate leges: repetundarum repetundis.
Uis vis vim vi dat: quondam vas nunc fero vires.
Ausim cum magno Fabio bene dicere tabum.

¶ Hec cetera hoc ceterū nōiatiuum singularē in vsu nō habet qui esset ceter. Hec fors o fors a forte. i. fortuna vel euētus. Teren. O fors fortuna. Uirgi. Forte sua libycis tēpestas appulit oris. Inuenies vtrūqꝫ aduerbia forte. Lues hanc luem. aliquando etiā ab hac lue. i. contagio aut pestis. Ouid. Dira lues quondā latias viciauerat vrbes. O Macte. Et pluraliter o macti dicitientes quibus aliquē laudam⁹ quasi magis aucte magis aucti: cū exhortatione ad virtutem aut gloriā. Uirgi ix. ene. Macte puer virtute noua sic itur ad astra. P i. lib. ij. Macti ingenio celi interpretes. olim mactus eta. etū. integrū erat. Lucre. lib. v. Ut nunc sepe boues luci ferro male macte. Tantundē tantidē tantundē: ceteris caret. Specus in ntō actō vetōqꝫ dum est neutri gn̄is. specoris specori specore in vsu non sunt. Hoc plus huius pluris hoc plus ab hoc pluri. Plurale hi et he plures et hec plura: integrū est. He suppetie has suppetias. i. auxilia. Plaut⁹ in epidico. Auxilia et suppetie mihi sunt domi. Uenio tibi suppetia. Inficie has inficias. i. negationes. eo inficias. i. nego. Inficior inficiaris idē. Hec dica hanc dicam has dicas. i. accusatio vel causa. Cice. Scribitur Heraclio dica. leges etiam ablatiuum dica apud Ausonium/ Teren. in phormiōe. An vnqꝫ iniuriarū audisti mihi scriptam dicam. Ueruum genitiuus in vsu non est. Grates sine genitiuo datiuoqꝫ vel ablatiuo plurali in singulari solum habet genitiuum gratis et ablatiuum grate. ⁊ significat gratias. Uergilius. Grates persoluere dignas Non opis est nostre. Cicero in sexto de republica. Grates tibi ago summe sol. Idem in oratore Quā gratis causa nihil facias. harū repetundarū ab his repetundis tantū scꝫ pecuniarum aut rerum. principi aut populo surreptarum plura videbis in Syntaxi. Uis huius vis hanc vim o vis a vi. Et plr has vis apud veteres. nunc ab antiquo singulari dicimus hec vires viriū virib⁹ ⁊c. Tacit⁹. de oratore. Plus vis habeat quā sanguinis. i. roboris. etiā significat violentiam. Uirg. Fit via vi. Item vis. i. multitudo ⁊ copia. Sallust. Secunda tēpestate ex pōto vis piscium erupit. De plurali vis. Sallu. in. ij. historia. male iam assuetuꝫ ad oēs vis controuersiarū. Lucre. in. ij. Sed quam multarum rerum vis possidet in se atqꝫ potestates. Huius tabi ab hoc tabo tantum grammatici volunt. Quintilia⁹. tamen tabum dixit: queꝫ nō formidabo imitari. ait enim in pastu cadaueris. nūc occurrūt effusa precordia ⁊ liuide carnes ⁊ expressum dentibus tabum. Caret tn̄ plurali: vt

Cetera. Fors. Lues. Macte. *Lucill. Macte noua virtute sumulqꝫ his *lib⁹ esto. Tantūdē. Specus. Suppetie Inficie. Dica. Grates Repetundarum. Uis. Tabum.

tabes quod idem significat:scꝫ consumptionē et corruptionē morbumq; ⁊ saniem sanguinēq; corruptumq;. Uirg. Et terram tabo maculant hinc tabeo tabesco:tabidus tabifico tabefacio. genitiuus tabis ⁊ datiuus tabi rarissime leguntur. Later ⁊ iugeris iugere ⁊c. satis fuerunt ante declarata.

Uergi. Et terrā tabo maculant

Tabes.

Plurali numero carentia.

Propria plurali nisi sint pluralia tantum:
Cuncta carent cum mensuratis herba:frutexq;
De specie loquimur:tamen hec quandoq; leguntur
Plurali numero:partes vbi significamus.
Sicut vina:fabe:plurale tenent quoq; raro:
Abstractum nomen quinte:nomenq; elementi.

Plurali numero carent propria nomina quarūcūq; rerū:nisi sint tantū pluralis numeri author est Priscia. exempla sunt propria virorum. vt Joānes Jacob⁹. Et mulierū vt Anna, Phyllis. Montiū vt ossa Olympus. sic oppidorū planetarū ⁊c. vt ven⁹. vesper. vesperugo:sic vespera et vesperū:mars sol ⁊c. Dixi nisi sint pluralia tantū propter Athene Gabij Artaxata ⁊c. Inuenimus pluraliter Jacobos Scipiones/Hectores ⁊c. At sic ꝓpria nō manent:sed equiuoca:vt sit logicus:nihil em̄ potest vniuoce significare solū partem hominū:ideo aliter homo plurale homines facit ꝙ̄ hector hectores. in qua re hallucinat̄ Lancilo. sed nolo hic nimium philosophari. Cū igitur plures eiusdem nominis aut similes significare volumus plurali vti Antonij, Scipones. platones ⁊c. adiectiua reddere vt appellatiuis: velim tres Antonij, multi Hectores ⁊c. non vt grāmatiste volunt duos: quoꝝ vterq; dicebat̄ petrus:aut triplicem Petrū:nisi tricorporē aut triplicē significaueris:qualē Cerberum gersone fuisse fabulant̄. Cicer. tres Joues ⁊ quatuor veneres dixit. Ouid. et multos illic hectoras esse puta. Martia. Duos Senecas:vnicūq; Lucanum. Cic. ad Brutū. Qd̄ scribis mihi triū Antoniorū vnā eandēq; causam esse Gallie arum. et hispanie arū. dicimus:q2 est Gallia comata, togata, brachata, belgica, celtica ⁊c. Hispania superior inferior ⁊c. Argos hi argi. menalus hec menala ⁊c. Abundantia, sunt vt hec fidena vel he fidene. hec cume es. vel he cume arum. hec mycena vel mycene vel pluraliter mycene arū. ⁊ plura oppidorū nomina:q2 singulare et plurale sunt penitus synonyma. Uerg. Argolicove mari depreensus ⁊ vrbe mycena. Papi. viij. theb. Uiue superstes abi direqꝫ ad menia thebes. Solus abi. i. thebarum. sic Juue. Atqꝫ vetus thebe centū iacet obruta portis. sic ꝓpter magnitudinē Rome. Horatius vrbes pro vrbē dixit. Postꝙ̄ cepit agros extēdere victor ⁊ vrbes. Latior amplecti murus. At Uenetia regio est. Uenetie arum. venetie vrbs. Minus enim plurale nonnunꝙ̄ significat ꝙ̄ singulare. vt terre arum. ꝙ̄ terra.

Tres Antonij.

Galie.' Hispanie.

Uenetie.

⁊ plurale minus ꝙ̄ singulare nōnunꝙ̄ significat.

Secundo singulari carent nōia rerū quecūq; referunt̄ in pondus vel mensuram vt nōia metalloꝝ:aurū. plumbū, ferrū argentū, stannū ⁊c. Nōia frumentorum: vt triticū siligo ⁊c. ⁊ leguminū. vt eruū, cānabis ⁊c. ⁊ multa alia: vt lac, butyrum, lardum, serum ⁊c. Loquitur aūt de spālibus:nā gn̄alia pl'r declinari nihil impedit: vt metalla aque liquores:frumenta legumina ⁊c. Cum etiā specialia in plurali numero qn̄q; legunt̄ vbi partem significare volumus. vt vina ordea:pise vel pisa, faba, era, electra, farra, defruta mella, balsama, cinnama:quibus vix sunt in plurali gtūs dtūs vel ablatiuus. sic lentes, auene lupini, fraga, aceta. cuius datiuus ⁊ ablatiuus acetis rarissime legitur. sic mulsa musta aliquando etiā mustis ⁊c. ⁊ tē herbarū fruticūq; nomina raro pluralem habent vt apium. siler. nonnulla aliqn̄ habēt vt lolia et apud Ouidium lolijs. croci hiacinti lilia rose pro floribus et herbis: citrini pro quo barbare citruli dicunt teste Tortēlio. rute, cepe. porri, mirice, geniste, viburna cū multis alijs. Declaranda sunt nonnulla vocabula huius regule.

Metallum est omnis dura materia in terre visceribus nata. Nam Plinius etiam lapides vocat metalla. Isidorus ponit septem nomina metallorū magis vulgata. aurum, argentum, es, electrum, stannum, plumbum, ferrum. Sub quibus

Metallū

intelliguntur orichalcum & calybs. ¶ Aurum ab aura.i.splendore nomen habet. Aureus ex auro factus. Auratus cui superficies aurea est. Auraria locus vnde effoditur aurum: sic argentaria ferraria &c. Argentũ grece argyron dicitur. hinc phylargyria.i.amor argenti: scz auaritia. Electrũ mistura quedã auri & argẽti. Pli.li. xxxiij. Aurum in quo quinta argenti portio est electrũ vocatur. Electrum etiã est succinum .i.gummi vel lachrymia aut succus ex arborib⁹ pinei gñis profluẽs: barbari glesũ vocant. Orichalcon tris species a montibus dictu: e quibus effoditur. oreos mons est chalcon es male dicitur aurichalcũ. Inuenitur vtrũq; plr. Martialis. Aera minus flauo radiant electra metallo. Papi. Emicat effigies & sparsa orichalca renident. nec dicas duo ferra: sed duo ferramẽta. ¶ Lardũ vel laridũ caro porcina plr repenitur. Oui.j.fast. Pinguia cur illis miscentur larda diebus. Seuũ est pingue durum in bobus vnde fiunt candele quibus quotidie vtimur. Minyum i.rubrica terra rubia. Frumẽtum spicis continet. vt Hordeum quod pluraliter repenitur. Verg. Grandia sepe quibus mandauimus hordea sulcis Infelix lolium et steriles dominantur auene. vbi etiã auena habet plurale. Siliginem Plinius dicit esse delitias tritici & optimum fieri ex siligine panem, ideo Torrentinus credit siliginem esse quod vulgo triticũ dicitur. zea quoddã frumẽtũ orientis & Cãpanie. per excellentiam semen dicitur: hinc fit alica. gorr. Pãnicũ quoddã frumentũ cuius grana in diuersis locis collecta sedent sicut panniculi. Milium paruũ semen vnde fit puls. Legumen est quod folliculis continet: vt faba pisa lupinus eruũ vitia &c. Melo putant barbarum: vtitur tamen palladius. Citrinus est cucumeris species Cannabis &c. ¶ plurale tenent quoq; raro. Snia est. nois abstracta .i. substãtiua ab adiectiuis deducta cũ nominibus quinte declinationis & noibus elementorum: raro tenent pluralẽ numerũ. Exempla de abstractis. Juuentus.i.etas.iuuenilis et ipsi iuuenes. Juuenta.i.etas iuuenilis. Juuentas dea iuuentutis: gtõ iuuentatis: iuuenilitas.i iuuẽta. socordia & vecordia.i.stultitia: sic parsimonia castimonia memoria eloquentia sapientia sophia philosophia diligẽtia elegantia auaritia iustitia insania amentia paupertas prudẽtia inopia amicitia: sed inimicitie sepius pluraliter dicitur parcitas pernicitas: adulescentia: pueritia infantia clementia facũdia humilitas senium marchor charitas pinguitudo senecta senectus poetica dialectica &c. Exempla de nominib⁹ quinte: vt fides rabies pernities caries dies pro tẽpore. Sanies sanguis corruptus &c. Exẽpla de nominib⁹ elementorũ terra aqua & ignis: que pluralẽ admittunt oia pter aer: vbi nõ totũ elementũ: sed aliquas partes significamus. Habẽt quoq; plem ex alijs cõplura vt sine dubio dies et res cũ pluribus quinte declinationis nominibus: & multa abstracta: ideo dixi, nõ semper sed raro. Celius Ciceroni. Solet infirmorũ amicitias sibi qualibet impẽsa adiungere. Plãcus ad Ciceronẽ lib.x. Amicitias plr dixit. sic ipsa. Cicero lib.j. ad Atti. Ille ambitiose nostre fucosq; amicitie, sunt in quodã splendore forensi. Oui. Turpe quidẽ dictu: sed si modo vera fatemur. Vulgus amicitias vtilitate pbat. Ne verearis hos viros imitari. Tacitus. Multorũ amicitijs inuxũ. Iterũ Cice. lib. xij. ad Atticũ. Soles cõglutinare amicitias testimonijs tuis. Gell. li. ij. Qui se ad lras memoriasq; veteres dediderat. Itez lib. iij. Ita in veteribus memorijs scriptũ legimus Victrinus quoq; memoriarũ gradibus dixit. Gel. lib. ij. Curas vocũ verborũq; elegãtias. Idẽ sepe philosophias dixit in lib. v. Sũptũ ministrauit & philosophias docuit in sacris. Ego iustitias iudicabo. Gel. lib. iij. petulantias dictorũ. Cic. etiã charitates dixit. Gellius ignauias insidias iniurias: atq; alij alia: sed raris raro vtendum est. Senecta per se bene dr quamuis olim cum additione senecta etas semper dicebant. Tacitus Flaccũ spernebat ac debilitate pedum inualidũ. Inuenies plural in plurali nũero: sed vt sepe dixi raris raro vtere. neq; a summis viris aliqñ dicta nisi fuerint penitus obsoleta: vt antiquissima omnino tanq; colubros fugito.

Septẽ metallorũ nomina magis vulgata.
Aurum.
Aureus
Auratus
Argẽtum
Electrum.
Aurichalchũ nõ latina vox est
Lardum
Seuum
Minyum.
Hordeum.
Auenam
Amicitia
Memorie
Elegantie.
Phie
Senectus.

¶ Raro pluralia.

Vix plurale tenent limus cum sanguine fumus:
Et fimus, & mundus: muscus cum nemine pontus:
Captorum carcer sopor & puluis penus vnctus.

Feminina Cestus ceu cultus pro auro:ros ꝛ genuinus.
Gloria:fama:lues.pix:galla:fames:fuga:vita
Culpa .strues:pax:gaza:salus:cum𝆺𝅥𝅯 indole: arena.
Mors :tussis :proles:tabes:labes:sobole s𝆺𝅥𝅯:
Talio cam cholera:sitis.at𝆺𝅥𝅯 humus:ꝛ pituita:
Lux:plebs iungantur pubes: contagio:bilis:
Vir :cenum:fel:pus:ver:nectar:ador:nihil:hepar
Nil:iubar:ꝛ nihilum:gluten:vulgus:pelagu𝆺𝅥𝅯:
Neutra. Leuum:sal:;barathrum:cum manna:mammona pascha:
Iustitium:fenum virus cum mane necess um:
Atq necesse:salum:solium:fas::instar:ꝛ balec.
Adde nefas:letum:vitrum:viscum:at𝆺𝅥𝅯 macellum:
Et nitrum:spicum:finum𝆺𝅥𝅯:gelu𝆺𝅥𝅯:solum𝆺𝅥𝅯
Atq lutum.Sunt his qui longe plura notarunt.
Si bene discutias doctorum scripta virorum.
Multa cecus cernes:𝆺𝅥𝅯 lex vult grammaticorum.

Limus
Sanguis
Fumus
Fimus
Mundus.
Sol
Soles.
Fumi.
Muscus.
Nemo
Pontus
Carcer.
Sopor.
Puluis
Penus.
Uncus
✳ Cestus
Uirgil'. In mediū geminos im= mani pōdere cestus. Proiecit q́ busacer e. ritt in plia vetus Fer= rq manum ꝛc.
Cestum
Cultus.
Ros.
Genuinus
Gloria

¶ Raro hn̄t plr̄em nūerū hec nōia.Limus sanguis fum⁹ ꝛc.qbus aliqui plura iun gunt.vt declarabo.multa tn̄ cōtra grāmaticoꝝ rōes inueniet quisq̄ doctissimoꝝ monumēta diligēter euoluerit:sed parce inuētis pce vtamur:neq vti formidemus nimiū.Lim⁹.i.cenū ꝛ terra madida.Lutū idē.Sāguis l.sacris solū plr̄ legi:vt virus sanguinū.Fumus.Mart.Uēdere nec vanos circa pallatia fumos.Cesar plr̄ vtitur pro signis illis que inter hostes per diem fumo solent fieri:quēadmodū per noctes ignibus.Fimus est stercus animaliū:idem est letamen. Mundus.Plinius.libro.ij. naturalis hysto.Alios innumerabiles tradidisse mundos.Sic soles legimus:q̄n plures aliquando videntur esse.Itē pro caloribus nōnunq̄ sumitur.Quint.lib.x. Uitandos soles atq ventos.Pli.Aqua siccata solibus.sic apud Uir.ceteros𝆺𝅥𝅯 poe tas sepe.De fumi iterum.Quid.iiij.fasto.Cerulei fiāt puro de sulfure fumi.Sic fu mos dixit Uirgil.muscus lanugo vel herbula viridis in muris ripis arboribus𝆺𝅥𝅯 Uergil'.Musco circundat amare corticis.Apuleius in plurali muscis dixit in libe. ij.de asino.Saxū insurgit in spelunce modū muscis.Nemo sepius masculinū ali quando etiam femininū.Pontus.i.mare ꝛ regio quedā asie. Carcer captorū locus. sic tn̄ aliquando in pl'i reperitur.Firmicus.Carcerū squaloribus premitur. Sene ca.plenos carceres.Sopor.i.sopitus:aliqñ etiā mors.Hora.Ergo ꝛ quintiliū per petuus viget sopor.Puluis.Hora.plr̄ puluerēs dixit.Penus:sic penum ꝛ penus intellige cuiuscūq generis sit pennus.Uncus teste Curio.pro ferro quo corpora no xiorum mortuorumve trahebātur.notum apud Suetoniū ꝛ Senecā.Cestus sine diphthongo cingulū Ueneris ꝛ zona sponse nubentis legitimo matrimonio:vnde incestū dicimus nō legitimo matrimonio.sed sacrilegio.hinc cesticillus est illud qđ mulieres imponunt capiti qñ portant aliquid.Caestus per ae diphthongū est lorū quo pugiles pugnā committebāt:vtrunq est quarte declinationis.Cestum sine di phthōgo neutri gn̄is est furcula q̄ subijcitur viti ne pendeat.author Uarro in re ru sti.Cultus teste Curio p eo qđ vulgo foliū auri dicitur.Ros.Uerg.tn̄ rores dixit et Colume.cum Plinio roribus.At rorū aut rorib⁹ nusq̄ legi.Genuinus dens in extre ma gingiua occultus,is nouissimus nascitur.Cice.ꝛ plures genuini pl'i numero dixerunt.Genuino rodere est occulte rephendere.Sequētia feminina sunt. Gloria.

Quint. Consentiens laus bonorũ gloria appellatur. Inanis gloria est vana ⁊ falsa
laus. diminutiuũ est gloriola. inuenit̃ plr̃e. Gel. lib. j. has ille inanes cum flaret glo=
rias. Itẽ lib. ij. Questu atq; compendio gloriarũ. Fama, luces, pix. Galla sutorũ in=
strumentum: etiam est fructus quercũ. vt dicit Calepin⁹. Fames. Fuga. Uita p mo
do viuendi. pluraliter leges. Terẽ. in adel. Inspicere tanq̃ in speculo hominum vi= Gal'a.
tas iubeo. Tacit⁹. Si deus aliquis vitas aut vestra tẽpora repente mutasset. Uirg Uita.
vj. ene. Tenues sine corpore vitas. i. animas. Laerti⁹ scripsit vitas phorum. Hiero
nymus vero sanctorũ patrũ. Gel. lib. xiij. capi. ij. Quibus ocyum et studium fuit: vi=
tas atq; etates doctorũ hominũ querere ⁊ memorie tradere: ne verearis sic loqui.
Culpa. Strues lignorũ cõgeries. Pax plurale paces inueni non pacũ aut pacibus Strues.
nisi apud plautũ in Persa. Hora. Hoc paces habuere bone. Idẽ. Bella quibus pa Pax.
ces longũ diffundit in euum. Sa'. in iug. Bella atq; paces. Gaza. i. census ⁊ diuitie
⁊ quicquid possidem⁹. reperitur plurale. Luca. lib. vij. Eousq; premunt tentorias
gazas. Seneca in hercule furenti. Gazis inhians ⁊ est cõgestio pauper in auro. Ga Gaza.
zarũ nondũ legi. Salus. Marsilius tñ salutes ⁊ salutibus dixit. Et Hiero. lib. Reg. Salus.
ij. Magnificans salutes regis sui nõ libenter imitarer: q2 tota doctorũ schola recla= Arena.
mat. Indoles est impueris significatio quedam future probitatis: in viris signum Indoles
est presentis virtutis. ⁊ aliq̃n in malũ capitur. nõnunq̃ ad inanimata transfertur,.
Arena salus. Cesar plr̃ carere dixit. tu libere plurali vtitor. Luca. lib. x. Et ditas cal
cauit Cesar arenas. Gel. lib. v. in camporum ⁊ arenarũ solitudines concessit sic ceteri Mors.
fere omnes. Mors ponunt hic grãmatici: tu nihil dubites vti pluraliter. Tacitus.
multas mortes iussu. Messaline patratas. Idẽ. Plerĩq; liberũ aut parentũ mortes Mortes.
deflebant. Idẽ obitas pro republica mortes. Cice. Quibus videmus optabiles fu= Mortibus
isse mortes. Ouid. xj. met. Deficit ars animiq; cadunt totidẽq; videntur. Quod ve=
niunt fluctus ruere atq; irrũpere mortes. Sil. lib. ij. Uidi alios mortesq; virũ. Uale.
max. lib. v. Referamus eos qui mortes equo alo tolerarunt. Tacit⁹. Laudatis anti
quorum mortibus per exitus. Idẽ Uaria pereuntium forma ⁊ omni imagine mor= Legendum
tium. Seneca in natu. quest. Ergo in tantis erroribus ea vt estimes deos mortium moribus.
signa premittere. Gel. lib. vij. Id ⁊ mortibus legibi. sq; multis ostenditur sic mortes Tussis.
mortuum mortibus leges apud Pliniũ/Lucanũ/Firmicũ: ⁊ plures. Tussis lectum
est plurale tusses. ⁊ Plinius genitiuo tussium vsus: teste Lãciloto. Proles Martia Proles.
nus dicit plurale habere proles prolium prolibus. Tabes. Labes ruina vel dede= Labes.
cus vel macula. plurale labes legitur: nõ labium aut labibus. Cice. in officijs. Huc * Teren=
tu. quas conscientie labes in animo censes habuisse que vulnera: Gel. Contra; vi tianus; suf
tiorum fraudes animorũq; labes ac pestilentias asseuerabat. Itaq; latinissimi d ficit. vitare
cunt philosophi tres esse reipublice labes. Soboles plurale soboles apud. colume labes ⁊, ca
lam est libro decimo. Custodiri debent ne noue soboles effugiant. sobolum aut sobo rere sordi=
libus nusq̃ legi' nisi forte apud grammaticos. Talio. Cholera morbi genus ⁊ vnus bus.
quatuor humorum. Sitis. Pituita morbus quidam. grece phlegma dicitur. Plini. Talio.
pituitas dixit. Lux pluraliter legitur pro diebus luces ⁊ lucibus: non lucium aut Colera.
luciũ: Ouidius. Post septẽ luces iuni⁹ actus erit. Idem in eodem sexto fastorum. Pituita.
Aspicit instantes medijs sex lucibus. idus. sic idem alibi sepe ⁊ ipse: ⁊ alij. Apulei⁹ Lux.
in prima significatione capit dicens de cometis. Sed plerunq; luces ist; repentino
orte statim occidunt. Plebs vel plebes: Pubes. Cõtagio morbus contractu nocens.
Bilis. i. cholera capitur interdum pro ira. ne moueas mihi bilem. Prosapia: id est Bilis.
progenies. his adijcitur rhesina quoq; tisitisana: que sub mensuratis ⁊ im pondera
relatis: contineri possunt. Hir. Cenum terra humore resoluta. Fel/pus/ver ne=
ctar/odor/nihil/hepar: licet hepata nonnulli dixerint vt Fella. ego neutrum plu= Cenum.
raliter apud doctissimos inueni. Nil/iubar/nihilum gluten. sic glutinum ante de
clarata sunt. Uulgus: masculinum tamen aliquando pluralem habet. Cicero; Sa
turnum maxime colunt vulgi. ¶ Pelagus Cicero pluraliter pelagia in lib. de fini= Uulgus;
bus honorũ. Euum. i. etas longa. Hierony. in. iij. lib. Esdre. plurali vtitur dicens. Pelagus:
Maiestas omnium euorum. Ouid. Persequar vt cunctos nulliq; datum q; olbus euis. Euum.
Pli. lib. xiiij. ca. j. Tot euis incorruptũ dixit. Sal quod masculine pluralẽ habet pro
otis condimento. Colu. Si sordet oleũ frictos ⁊ adhuc calentes sales inijcit iubent. Barathrũ
Salibus integris adoperiunt. Idẽ. Carnẽ salibus aspersam. sic apud Paulum iu=
risconsultum inuenies sales: q̃tũ salũ aut saltũ nusq̃ legi. Barathrum locus athe
nis erat vbi dãnati p̃cipitabant: ⁊ capitur p̃ immẽsa p̃funditate: ⁊ inferno. Manus

mãmona pascha. Iustitiũ. qsi iuris statio. vr iuris dicendi intermissio: qd fieri solet publico rei publice luctu & calamitatib⁹. Itẽ tpe messis quoddã sit iustitiũ ne agricole impediant. Fenũ. Apuleius tamẽ pluraliter dixit. iiij. meta. In asini faciem fena rodebamus. Uirus: mane: necessium necesse. Letum. i. mors. letalis. i. mortifera vt letale vuln⁹. Salũ. i. mare a greco salo. i. moueo & fluctuo. Soliũ sella regia Uergi. Solio rex infit ab alto. Est etiã vas' quo in balneis vtebant. & vas. sepulchrale in quo defunctus condit. Curtius. Septimus dies erat ex quo corpus regis iacebat in solio. Pli. li. xxxv. pluraliter dixit. Qm̃ & defunctos sese multi fictilib⁹ soliis condi maluere. Fas instar halec nefas. Uitrũ inuenies apud poetas plurale vitra Uiscum vel masculine viscus vtrũqꝫ sine plurali: est glutinũ quo aues capiuntur. Macellũ locus vbi obsonia vendũtur quecunqꝫ nõ solũ carnes: a macello quodam latrone cuius domus in eũ vsum fuit diruta Enniusq. Macella dixit teste Capro. Nitrũ salis species quo. sordes corpoꝝ vestiũqꝫ purgant. Spicũ acumẽ ad spice similitudinẽ pro eodẽ. vr spicus. & hoc plurale hꝫ teste Seruio in. j. geor. Cice. in ara. Spicũ illustre tenens insigni corpore virgo. Sinũ pro vase. Sel. Solũ terra. Uerg. tñ j. geor. dixit. Ne saturare fimo pingui pudeat sola. Lutũ cenũ. Cesar. luta dixit: teste Capro. Lanci. preter hec vulgata alia adiecit cõplufcula. Et primo masculina Orcus pro inferno dictus quasi vrgus: teste Uranio. Bolus qd nonnũqꝫ plr inuenies. Erebus pfundior inferni pars. Halo circulus circa lunam. Arrhabo. i. arrha. Uter coriũ quo liquamina & oleũ continent: atqꝫ etiã vinũ &c. gtõ plurali caret: teste Lãcilo. qd verũ nõ est: si Capelle credimus. Iungũt quidã cinis frustra. Suet. in Domit. Clam intulit cinerib⁹ sue filie. Ouid. viij. met. Plus cinerũ hemonie sulcis telluris aratur. Idẽ. versa est in cineres sospite Troia viro. Dolus gtõ tñ plurali caret: vt quidã dicunt nec adeps adipũ habet cũ adipes adipibus legamus. Quinti. li. ij. Itaqꝫ sibi attenuandos adipes. Colu. Nõ adipib⁹ obesa. ℂ De feminis. Luna. licet legamus lunasqꝫ sequentes. Uehes gtõ/dtõ/ablõqꝫ: in plr caret. mensura quedã est & plaustrũ. adorea. i. gloria maxie. Inquies substantiuum vt requies. Ira irarũ & iras hꝫ: iris nũqꝫ ira dicit Lãcilo. sed fallit. Terẽ. in eey. Quibus iris impulsus. Oliuitas. i. olei vindemia. Autũnitas. Aluus. Spata instrm pharmacopolarũ. Pli. Medicinã permiscentes spata ter dic. Tellus qr elementi nomẽ est aut dea terre. Pli. Tellurẽ scindim⁹ serim⁹ arbusta. Ora pro fune nauis. legim⁹ & oras. Liui⁹. viij. de. ij. bello punico. Tradãt scalas oras anchorasqꝫ. Fabi⁹. Orã soluentib⁹ bene pcemur. ℂ De neutris Cice. dixit lib. v. thusc. Calceamentũ soloꝝ callũ est. solũ est quodcũqꝫ supponit. vnde nauis solũ dr mare. Ouid. Astra tenent celeste solũ. aliqñ ponit p corio & eo sensu est verbũ Tuliũ/Martialisqꝫ. Et morderi luto putre vetusqꝫ solũ. Idẽ. Pictorũ sola basiata regũ. Altũ p mari. Uerg. cũ dixit. Tranqlla p alta. Collũ colla facit nõ collorũ aut collis: teste Lãcil. necos iouilꝫ oratorib⁹. id nõ verũ esse ex dictis patet. Defrutũ defruta nõ defrutorũ aut defrutis vt idẽ vult. Iecur iecinora nõ iecora vt vult idẽ. Balsamũ balsama nõ oꝝ pecu pecus tñ. vt alliũ allia: vlpicũ vlpica. Dibaphũ purpura bis tincta dibapha tãtum. Carent ita plurali: teste eodẽ. Albũ pro tabula: Plini. in pfatione. Nõ eras in hoc albo. Sueto. in tyb. qm̃ si pateret ascribi albo. Et in nerone. Nomẽ suum in albo profitentiũ. Apuleius albũ musarũ. Meditulliũ. i. mediũ loci spatiũ. medium dici nõ media dicrum. Melin: eli liquor quidã ex melle. Asylũ bene facit asyla. at asyloꝝ nõ legi. Sabulum Baculum. Teruntiũ pro minimo precio. Cice. li. v. ad atti. Teruntiũ nego. sumptũ factũ. Epityrꝝ cõdimenta oliuarũ. hoc ad mẽsurata pertinet vt butyrum oxyporũ moretum halicastrũ piper costum amomum: lꝫ amomis dixerit Persius zacharũ. nõ zucarum. Pli. zacharum est mel in arundinibus collectum gũmiũ mõ candidũ dentibus fragile. Summũ gtũs pluralis est a gũmis Minerua pro cena. Illicium: solũ infima pars casei. Uernactũ terra resoluta. Fascinum pro uictula. Hysopum: qr herbe nomen. Agraricũ. Euphorbium. Ceruleũ pro arena quadã Buxũ buxa facit: buxorũ rarũ est: papyrũ abdomen: lumen: chaos sinapi: hestum cõfectura quedã ex oleo. pedum stratum qd supponit equo: vulgo sella dicitur. Plin. strata dixit: nõ tamẽ stratoꝝ. nec stratis. mauphur. Temetũ Callum: Cicero. iij. Tuscu. Ipse labor quasi callũ quoddam obducit dolori. Huber pro copia. Capital fascia qua capillos capitis cõnectimus: & crimen capitale. Specimen. Iunge predictis vnusquisqꝫ. Iungunt aliqui ad hec plura: sed in hoc plerique falluntur: quia in duobus aut tribus authoribus non reperta nusqꝫ inueniri teme.

Fenum. Selum. Solium. Uitrum. Uiscum. Macellũ. Nitrum. Spicum. Spicus. Sinum. Solum. Lutum. Orcus. Bolus. Erebus. Halo. Arrhabo. Uter. Cinis. Dolus. Uehes. Adorea. Oliuitas. Spata. Ora. Solũ neutro gñe dr quicqd alicui rei sub iacet vñ nauis solum est mare. Uergilius Subtrahiturqꝫ solũ. Dibaphũ Album. Meditullium. zacharũ. Summũ. Uernactũ. Strata. Huber. Capital.

rariosausu illico clamitant: itaqz si qua dixero carere aliquo casu tātisper illo absti neat dum in claris authoribus me falli intellexeris et tñ illos potius ꝙ me nutare ita tñ ne quid affectare: neue raro inuētis gloriēris inepte: et passim vtendū putes.

Singulari numero carentia.

Distribuens numerus: cum cardine: festa: librisqz
Cum ludis: vrbs: multa carent numero ista priore.
Dant quidam libri numerum tantummodo primum.

¶ Numeri distributiui vt bini terni: carent singulari nūero: nisi rarissime vt Septeno gurgite. de hoc in Syntaxi. Numeri cardinales vt duo tres quatuor &c. sub his cōtinentur tot quot totidem aliquot. vnus principiū numeri est: nō nūerus. Tertio nomina festorū aut ludorum singu. nu. carēt vt apollinares circēses geniales quinquatres &c. Ludorū noīa vulcanalia bacchanalia saturnalia opalia vinalia agonalia neptunalia quinquatria lupercalia magalesia floralia liberalia lucaria feralia &c. festorū noīa. quorū autē deorū fuerint: deriuatio indicat vt vulcanalia vulcani &c. quinquatria festa qui quinqz dies palladi fiebāt &c. Plau. singulariter dixit. bacchis bacchas metuo et bacchanal tuū. Notandū circa festorū noīa. ꝙ gtiū per scđam decli. sepius festorum noīa faciūt. dtīū vero et abltīū per tertiā. Valeri. Saturnaliorum dies apud grecos quoqz festi habent. Horat. ii. epist. Quid fiet ab ipsis saturnalib⁹ huc fugisti. Masuri⁹ Sabinus. Vinaliorū dies Ioui sacer est. Iuue. Totis quinquatrib⁹ optat. hoc etiā per scđam dtīū abltīūqz efficit. Ci. ad celliū. Ita tumultuosi cōtiones ita molesti quinquatriis afferebant. Quedā gtīū etiā per tertiam efferūt. Varro. Feraliū dies a ferēdis in sepulchra epulis dicti. Item floraliū dixit vt Masurius liberaliū et lucariū. de his multa dicit Macro. i. satur. ca. ii. vbi ostendit Viridia adiectiuum viridiū facere. substantiuū ꝓ viridiorū: et significat loci viriditatē. et vectigalia lz tertie decli. sit. tñ facit vectigaliū vel. orum sed vectigalibus tñ. vt ancilla ancilū vel anciliorū. Sueto. in aug. circa finem vectigaliorū dixit et alibi vectigaliuz Parentalia lium. vel orū. ibus. ferie ꝙ parētibus defunctis fiūt. Solēnia sacra ꝙ singulis annis certo tpe fiunt. Magalesia festa et ludi matris deorū: sed ludi potius Magalenses dicūr. Quedā puto scđe declinationis: scz orgia bacchia sacra et quecūqz cerimonie. Repotia ferie quū postridie nuptias apđ nouū maritū cenat ꝙ quasi reficiat potatio. Hora. Ille repotia natales aliosve dierū festos albatus celebret. Gel. lib. ii. Nuptiis aūt et repotiis sestertii mille esse. Charistia orum. ferie in quib⁹ simul cognati cōuiuabant. Ouid. Proxima cognati dicere caristia chari. Male capitur charisthia pro charitate annone. Encenia innouationes dedicationesqz templorum. Idem festorū noīa sunt latine et neomenie &c. Quarto singularīqz carēt multa librorum noīa: vt georgica bucolica rhetorica orum chronica byblia &c. sed significantur semper partialia (vt sic loquar) opuscula vel libri vt notauit, Nebrissen. vbi aūt vnicū librū significamus aut vnū poema vel opusculū singulari vtimur. vt. xenophū in economico. Virgil. in i. bucol. vel georgico. ex quib⁹ liquet error eorum qui putāt hec in singulari esse feminini gn̄is. vt ait Nebriss. fi. Grāmatica grāmaticorum non dicimus teste Lancillo. Quedā librorum noīa sunt singularia feminini gn̄is vt thebais: eneis. Marcel. etiā dicit pluraliter eneida orum. teste eodem. Multa oppidorū nomina carent singulari nūero. Masculina quidē vt Pharnisii gabii locri &c. Feminina vt thebe athene bruge. Neutra vt artaxata hierosolyma: qđ etiā hierosolyma me. per primam singulariter reperitur ꝯtra Vallā. Sueto. in Aug. Caium nepotē quod iudeam preteruehens apud hierosolymā non supplicasset collaudauit. Tacitus. Conditam vrbem nomine suo hierosolymam fecisse. Idē. omnes preter Hierosolymam vrbes victorie exercitu tenebat.

[Margin notes: * Nūeri cardīales · Festorum nomina · Quinquatria · Saturnalia · Feralia · Viridia · Vectigalia · Parētalia · Solennia · magalesia · Orgia · Repotia · Caristia · Encenia · Librorum nomina · * Librorum nola singulari feminini generis · Oppidorū nomina · Hierosolyma]

¶ Masculina tantum pluralia.

Masculei generis sunt hec pluralia tantum:
Annales: sentes: cancelli: liberi: amores:
Vepres carceribus luceres canis lemures vo.

Fur furibus geminis natales: celitibus ceu
Manes et casses superi loculi atqꝫ penates
Cuiqꝫ prius foret as: maiores atqꝫ minores
Primores fasti vel fastus. adde quirites
Et pugillares feres caresqꝫ salesqꝫ.
Atqꝫ lares: pisces signum: ceu menstrua menses
Atqꝫ fori faces proceres: sic posteri et antes.
Mores infert et ambo dabis sic codiqꝫ cilli
Interdum numero potientur pauca priore.

Annales. ¶ Masculina tñ pluralia sunt: annales sentes cancelli ec. quoꝝ nõnulla aliqñ re
periri nr in numero singulari: que nec penitus refugiemus neqꝫ aff. ctabimus. An
nales libri cõtinentes quid quoqꝫ anno gestũ sit. aliqñ singulare inuenitur. Gelli.
lib. xvi. Petimus ne annalẽ hunc O Ennij. Idẽ libr xiij. cap. xxi. Qui legent Cneij
gelli annalez tertiũ. Idem lib. xv. Si annalem vndeuigesimũ. Q. Claudij legisses
Sentes. Idem li. vi. Locũ istũ totum huc ex pisonis annali transposuimus. Eodẽ abltõ vti
Cancelli tur alibi sepissime. Sentes teste Phoca. i. spine q a tangentibus ꝙ primũ sentiũt
Cãcellus. sic dicuntur. Bapti. Man. in j. cala. feminine nescio quo authore vsus est. Cancelli li
Liberi. gna vel ferramenta inter se modicis interuallis posita: vt in fenestris ec. Calepin⁹
Amores ponit singulare Sed non ꝓbat. Liberi. i. filij et filie et aliqñ vnicus fili⁹ vel filia. Amo
res pro turpibus et venereis nisi adiectiuo distinguantur: veluti, honesti amores.
Vepres Amor singulariter etiam aliquando de inhonesta libidine dicitur. Vepres rubus
aut spina. Sidoñ. in ij panegy. Ille per obiectos vepres timet. Verg. Hirsutos ve-
pres. Sene. in hyppoly. Acutis asperi vepr⁹ rubis. Reperit singulare. Colu. li. xij.
Vepres Hunc veprem manifestum est interire non posse. Ouid. viij. meta. aut lepori qui ve
Carceres. pre latens hostilia cernit. Ora canũ. Hierony. Esaie. xvij. Quis dabit vt spinam et
veprem. Melius est masculinũ: lz Priscian⁹. femininũ esse dixerit ꝓpter diminuti-
uum vepecula. Carceres vnde equi incipiunt cursum. Verg. Ut cum carceribus
sese effudere quadrige. docet hoc Seruí⁹ poteris tñ in hac significantia singulari-
ter flectere. Cice. A calce ad carcerem reuocati. Verg. v. ene. Ruuntqꝫ effusi carcere
currus. Ouidius. x. met. Signa tube dederant cũ carcere pron⁹ vterqꝫ Emicat. Lu
Cani. ceres nobiles quidã Romani: vt Tatiẽses Quintij Fabij. horum vnusquisqꝫ (vt
opinor) dicebatur Tatiensis vel Fabius ec. Cani albi capilli in senectute. Lemu
Lemures. res: larue et terrificationes nocturne. Apulei⁹ singulari vtitur in libro de deo So-
cratis dicens, Hunc veterem in lingua latia inueni lemurem dictum furfures pustu
le que ex capite resoluuntur: pro purgamento farine etiã singulariter dixit. Sere
Furfures. nus. Additur excussus niuea similagine furfur. Gemini et gemelli fratres vno tpe
Gemini. nati. Plau. tamen in menech. sepe in hoc significatu singulariter vtitur. Natales
Natales. generis nobilitas aut nascendi conditio: vt claris natalibus ort⁹ vel obscuris na-
Celit. s. talibus. Natalis in singulari significat diem natalẽ. Celitus. i. celicole et ex homi-
Manes. nibus dij. Ouidius vtitur sepicule ablatiuo singulari celite. Manes anime defun-
ctorum et dij inferi. Apuleius preter aliorum cõsuetudinem ausus est singulari vti
in libro de demonio Socratis, dicẽs. Uerũ lar sit in larua nomine deũ manem vo-
cant. Casses. i. retia aliqñ singulariter flecti alibi probant. Superi celites vel nos
Casses. respectu antipodum. Inferi qui tartara incolunt vel antipodes. Posteri post nos
Superi. venturi. Inuenta sunt adiectiua. Superus, inferus, posterus. Liuius. Andronic
Inferi. cus in odissea. Inferus, an superus tibi fert deus funera Ulysses. hic s absumitur
Posteri. in deus. Loculi sacculi et loci pecuniarij vel receptacula feminis. Iuuenalis. Locu
Loculi. lis comitantibus itur ad casum tabule eccetera. Catu. Eo lotio si mulier locos fos
Loci. uebit nunqꝫ ij virosi fient. Apud Martialem pro marsupio locellus singulariter
Penates reperitur. Ipse locellus erit. Penates dij penetrales quos sue quisqꝫ domi colit ei

pro domo capit. Que in as desinerēt si singularē nūerū haberēt: vt primates optimates ⁊c. Optimates ⁊ primates summatesq; .i. ciuiū optimi pbissimi primi ⁊ summi. Sic magnates .i. nobiliores. In ecclesiasticis dr̄ sīpe per scdām magnati magnatorum magnatis. Infirmates infirmi ciuiū: qñq; legūtur in singulari. Ci.li.ix. epist. ad Atticū Id mandaui Philoxino homini forti ac nimirū optimati. Celius ad Ciceronē li.x. ad atti. Vide ne dum pudet te parū optimatem esse parum diligēter quod optimū sit eligas. Maiores antiqui qui ante nos fuerunt. Minores posteri. Hec cū dictis: q2 ad vtrūq; sexum pertinent: nōnulli dicūt in feminino gñe reperiri posse. Primores cōis gñis .i. primi sepe singulariter reperitur: q2 natura adiectiuū est: sed ntō singulari caret teste Seruio. Sueto. Scripta famosa vulgoq; edita quibus primores viri ac femine notabantur aboleuit. Sil lib.xi. His super exci sam primori marthe sagunthū. Politia. Speciem quidem primorem viri habētia. Gel.lib.vij. vsq; in primores manus. Idem lib.x.cap.xix. Si me nō fallit qđ quidē in primori pueritia legerim. Cicero in .i. de orat. Ne primoribus quidem labris attigissent .i. prioribus. Tacitus. Erat otheni celebre conuiuiū primoribus feminis virisq;. Sueto. in Tybe. Plerūq; se afferebat consiliariū: assidebatq; iuxtim in parte primori. Gelli⁹ lib.ii. Primore aspectu. Valla. placentinus. Primores dicit a primus comparatiuū esse: vt proximior a proximus. hoc nō placet: q2 primores non primores diceretur: qđ falsum esset: ex Silio deprehenditur. Me vercaris puer tā pulchra dictionē in vtroq; numero vti. Fasti fastorum vel fastus uuz. liber in quo totius anni res populi Romani scripte continebantur: ⁊ cause festorū explicantur sepius est scđe declinationis. nec male tñ dixit Lucan⁹ (vt putant Seruⁱ⁹) Nec meus Eudoxi vincetur fastibus annus. quia ipse Varro in ephemeride dixit. Cesar fastus correxit. ⁊ Colu.lib.x. Sequor nūc Eudoxi ⁊ Metonis fastus astrologorum. Horatius in .iij. carminum. Per memores genus omne. fastus fastus fastui .i. superbia. Inuenitur etiā fastus fasta fastum: ⁊ nefastus. vnde dies fasti erant: qui bus sine piaculo licebat pretori tria verba fari scz do dico addico ⁊ ne fasti quibus nō licebat ea fari. Ouidius. Ille ne fastus erit per quem tria verba silentur. Fast⁹ erit per quē lege licebit agi. Quirites .i. Romani: singulares obliqui reperiuntur. Horatius episto.i. Et amici dona quiritis. Ouidius .ix. meta. Reddentēq; suo non regia iura quiriti. Iuuc. Gaudia longa feras tamen ima. plebe quiritem. Persius. Heu steriles veri quibus vna quiritem vertigo facit. Claudia. in nuptiis Honorij ⁊ Marie epulisq; iam repleto resonet quirite tyberis. Pugillares tabelle in quibus scribimus pro eodem dicimus pugillaria iuuenibus. et reperitur vtrūq; aliqñ in singulari. Auson⁹. Exposcens pugillar expedi. pugillarē in Euangelio legimus verum vtrumq; est perrarum. Seres ⁊ Cares populorū nola raro singulariter reperies. Salles dicta mordacia apothemata dicteria et vibani loci. Iuuc. Et salib⁹ vehemens intra pomearia natis gēti nusq; inueni. Ceterū in hoc significatu recte singulariter aliquando vteris. Terentius in Eunucho. Qui haberet salez quod in te est. Cicero in ij. de orato. vilitatem salis et vrbanitatis fateamur. In codez. Nō sal sed natura videtur. Idem in .i. episto. ad Q. fratrem. Dicendi sal facetieq; valuissent. Idem de claris oratoribus ad Brutum. omnes sale facetiisq; superabat. Lares inuenies sepicule singulariter. Pisces signum celeste. Ouidius. etiam singulariter pro vna stella pisces dixit. Menses pro menstruis. Plinius. Cuius semen menses et vrinam ciet. Idem Menses sisti eo bibo putant. Foris pars illa nauis a qua prora in puppim discurritur. Cicer. Quū aliis. malos scandāt. aliis per foros cursitent: alij sentinam exhauriant. Ennius singulariter dixit. Multa foro ponens agcaq; repletur. et Gellius lib.xv.cap. vltimo. Stans in summo puppis foro. Sunt etiam fori loca spectaculorum ⁊ capse librorum. Diminutiuum est foruli. Iuuenalis saty.iij. Hic libros dabit. ⁊ forulos. Fasces: id est consulatus aut pretura qua virgarum fasces ante magistratus portabantur. Rarissime in hoc significatu singulariter reperies. Proceres accusatiuo singl'ari vsus est. Juvenalis. Agnosco procerem salue getulice Antes sulci ⁊ vitium ordines. Vergilius.ij. Georgico. Iam canit extremos effectus vinitor antes. Mores teste Diomede pro vite modo: nam ⁊ boni et mali mores dicuntur. mos singulare: id est consuetudo. Ambe et ambo.

¶ Codiq; cilli: id est ⁊ codicilli: sic tmesis est metri gratia. Codicilli: id est epistole. Sulpitius Cicero.xi. Puer mihi obuiam venit cum codicillis. Iurisconsulti capiūt

Optimates. Primates. Maiores. Minores. Primores. ✱ primorē. Primori. Primores a prim⁹ an ⁊c. etc. Valla Placentinus deduxit. Fasti vel fastus. Nebrissensis idē asserit Lucano, contra Seruium. Quirites. Pugillares. pugillaris. Seres. Cares. Sales. Lares. Pisces. Menses. Foris. Fasces. Proceres. Antes. Mores. Codicilli.

Aborige=nes. Ludi. Epheme=rides. * Iuuenis. In cuius manibus ceu pingui succina trita carnis ephemeridas. Scyri.

pro literis testamentum confirmantibus vel pene testamenti vim habentibus nec apud doctissimos sic reperitur singulariter: licet Iustinianus aliquãdo ita vtatur teste valla. Codicillus est paruus codex. Addunt quidã plura vt arctus. sed Lucanus ait. Tunc omnis palpitat artus. Articulus paruus artus. ¶ Aborigenes olim popul⁹ italie. Gentes pro populis si Diomedi credis. Ludi per spectaculis. Ephemerides teste Lanciloto pro libris qui singulorum dierum acta continent: latine diaria dicuntur. non credo Lanciloto: quia ephemeris singula. reperitur non masculinum sed femininum. Gellius. lib. v. capitu. xviij. Diarium scribunt: quam greci ephemerida vocãt. Scyri spelunce frumentarie loco granarij sub terris vt est in cappadocia et Thracia. autor Varro.

¶ Feminina tantum pluralia.

Hec muliebria sunt tantum pluralia: grates.
Suppetie cune: carites: latebre: phalereque:
Antie: et ambages: alpes: argutie: et edes:
Prestigie: exquilie: bige: cum fratribus idus:
Et decime: inficie: nuge: scaleque foresque:
Copie: et antemne: gades: dire atque calende:
Ferie: et exequie: gingiue: litere: et antre:
Et decretales inimicitie: quoque et are:
Nenie: et illecebre: gene: opes: none: atque tenebre:
Exuuie: induuie: palee: salebre: scatebreque:
Cum valuis: trice: therme: cum naribus atque:
Blanditijs: et compedibus cum sordibus adde
Clitelle: sortes: fortune: diuitieque
Gratie: et insidie: sic cautes: relliquieque.
Quisquilie: lactes: mappeque: mineque: plageque:
Nuptie: et excubie: cum primis: primitijsque:
Inferie: et scope. Partes si factio fiat.
Cetera vix versu contingit dicere verum:
Interdum numero potiantur pauca priore.

Cune. Charites. Latebre. * Dictio latebra an recte feminini tãtũ pluralib⁹ adnũeret.

¶ Hec feminina carẽt singulari suppetie cuneque et c. vt dicũt grãmatici. Ego pro horũ quedã sepicule singulariter flexa, notaui. Grates / suppetie / et inficie patuerũt. Cic. Gratis gtõ singulari vtitur. Cune: infantiũ lectuli. Charites. i. gratie. Latebre loca vbi hostes se occultant. optime singulari vtert quiuis. Cic. lib. iij. offi. videãt ne quẽrat latebra piurio. Idẽ in. iij. lib. epi. ad Ap. In tabule latebra. Sue. in nero. Aliqd secretioris latebre ad colligendũ aim desiderauit. Idẽ in Vitellio. Extractus e latebra. Tacit⁹. Nõ religione neque cerimonijs, sz latebra imanẽs exitiũ differebat. Idẽ. Si diẽ latebra vitasset. Idẽ. pudẽda latebra semet occultãs. Gel. li. xij. Impunitatẽ ex ea latebra speraret. Silli. in 4. Ceca que latebra pandũt, per lapsam suffossis mentibus vrbẽ. Valer. Mart. lib. ix. Imbribus petitã latebrã de mẽtis satis sepulchrũ habuit. Igit cũ tam sepe hoc nomẽ singulariter legat: miror quid voluerunt sibi grã=

matici nisi inter abūdantia reijciā: vt idem significet plurale ꝛ singulare: sed cur
de sigulari tacuerūt. ¶ Phalere equorū ornamēta. ¶ Antie capilli demissi in fron Phalere.
tem. Apul. lib. j. meta. Crinis appollinis premulsis antijs. ¶ Ambages verborꝝ cir Antie.
cuitio ꝛ dubius sermo: singulariter raro legit̃. Pli. natu. histo. de luna. Multiformi Ambages
hec ambage torsit ingenia cōtēplantiū. ¶ Apes montes Italie femini. gnis contra Alpes.
quosdā. Sil. lib. j. Aut rapidis fert̃ per summa passib⁹ alpes. si qn̄ masculini legat̃
erit per subauditionē dictiōis mōtes. Oui. singulariter alpe dixit ꝛ in actō alpen. Argutie.
et Luca. in gtō alpis. sic etiā Claudian⁹: pluresq̧. ¶ Argutie subtilitates ꝛ acute
malitioseq̧ dictū aut factū inuenitur singulariter. Apul. j. met. Argutia nilotici ca
lami scripta. Gel. li. iij. ca. j. Audaci argutie fuit. Idem, lib. xij ca. ij. Leui ꝛ quasi di
caci argutia. Idē diminutiuo singulariter vtit̃ lib. ij. Argutiola quoq̧ hec friuola
et inanis est. ¶ Edes ꝑ palatio vt edes neroniane ꝛ pro priuata domo. sic qnq̧ sin=
gulariter legit̃ qui a gtō edis vtitur Plau. in mustellaria. ꝛ actō edem ait Curi⁹. Edes.
Edes vtriusq̧ numeri templū significat: sed fere semper cum adiectione, vt edes sa=
cra: edes iouis. Prestigie oculorū illusio per incātationē vel dexteritatē/ celeritatē
agilitatēq̧. Hierony. Nolite potētiā dñi magorꝝ prestigijs equare, dicuntur etiam Prestigie.
prestigia orū. Uale. Maxi. Improbo prestigiorꝝ gñe nouū ciuitati nostre vectigal ꝛ Presti
accessit: vtrūq̧ inuentū est singulariter. Quinti. iiij. Et huius velut prestigie plan= gia.
sum petat. Pli. dixit Mosen pstigij inuentorē. Exquilie mons Romanus. i. mons Exquilie
exquilin⁹. ¶ Bige cū fratribus: trige: quadrige ꝛc. Bige currus a duob⁹ equis tra Bige.
ctus. Trige a tribus. quadrige a quatuor. Seiuge a sex. Monige ab vnico. ꝛ capiū Trige.
tur etiā ꝑ ipsis equis. Reperiunt̃ aūt hec sepe singulariter cōtra, grāmaticorꝝ ar= Quadrige
tē que exigit teste Seruio vt nola significantia ea que ex pluribus cōstat singulari Seiuge.
careant. vt bige scale scope: sed (vt alibi bene dixit) hāc plerūq̧ ꝯfundit authoritas Monige.
Plin. lib. xxxv. Et in eodē capitolio alia quā Plancus imperator posuerat victorie
quadrigā in sublime rapiens. Suet. in Tybe. Uix vnius bige adiectione honorari
passus est. Papi. j. theba. Roriferа gelidū tenuauerat aera biga. nil cogebat biga
magis q̄ bigis dicere ne ad poeticā licentiam confugias. Sic idem primo syl. Te
potius prensa veheret titonia biga. Et. iij. syl. Tollit olorinaq̧ iubet concidere bi=
ga. Pli. lib. xxx. Euchides pinxit bigā regis cū victoria. Idem lib. xxxiiij. Quadri=
ga regitur ab Alcibiade. b Idē. Lena tribus digitis quadrigulā tenuit. Digestis Idus.
de legatis tertio. lege peculiū. Quadrige legatū equo postea mortuo. quadrigam Decime.
etiam dixit Uarro: teste Gellio. quem plures idem dixisse mirū est non animaduer= Nuge.
tisse. Uale. Maxi. lib. j. Pausanias in capulo gladij: quo Philippum regē occidit: Scale.
quadriugam habuit celatam. ff. de edictis. Si triga venerit redhibenda erit tota ✱ Corne.
Et si quadriga redhibeatur. Sueto. in. Uitel. Alterū femur sub debile impulsu oliꝫ cel. necessa
quadrige. Hierony. in prolo. bybli. Matheus/ Marcus/ Lucas/ et Johannes qua ria est sca=
driga dñi. nunq̄ verborū authores tam claros ac multos imitari. ¶ Idus quidā la lignea:
dies mensis. ¶ Decime pars decima. Hiero. in Deute. singulariter vtitur. Quando q̄ crassitu=
compleueris decimā cunctarū frugum. ¶ Nuge mendacia ꝛ res friuole. ¶ Scale dinē duorꝝ
testibus Cesare/ Gellio/ Diomede; ꝛ ceteris. ꝛ id verum esse ostendit in Iugurtha digitorꝝ ha
Sallust. dicens. Deinde vbi vne atq̧ altere scale comminute sunt. qui superstite= beat.
rant afflicti sunt. Nonnunq̄ henicos. i. singulariter profertur: sed distinguūt quidā Fores.
sic. Scala est que ex teretibus lignis ac funib⁹ alia ve materia simili huc atq̧ illuc Copie.
transferri potest. Scale que latiores habent gradus ꝛ immobiles permanent. Ca= ✱ Serui⁹.
ius iurisconsultus. Uel scalam sciens commodauerit ad ascendendū. Hiero. in ge= dicit virgi
nesi. Uidit in sopnis scalam stantē super terram ꝛ cacumen eius tangens celū. liū q̄si au
differentia non semper obseruatur ꝛ plurali sepius vtimur. Oui. xiiij. meta. de ver thoritate
tumno. Induerat scalas lecturum poma putare, nisi dicat pro mobili vtrumq̧ nu= sua fretū
merum habere ꝛ pro immobili plurale tm̄. ¶ Fores. i. ianue. legitur singulariter fe de exerci=
re totū Ouidius. Constitit ad gemine lumina prima foris. Plau. in Bachi. Foris tu copiam
increpuit nostra. Ho. Exclusus fore. Uale. Maxi. lib. ix. Forem cubiculi extrinsecus singuli dic
a custodibus apertam. ¶ Copie pro exercitu. Sallustius. Memorare possum qui xisse cū co=
bus in locis maximas hostium copias populus Romanus parua manu fuderit. pias de ex
aliquando in hoc significatu singulariter legitur. Uerg. ij. eneid. Respicio ꝛ que sit ercitu nūe
me circum copia lustro. Pompeius magnus ad Cicero. in. viij. libro episto. ad atti= ro pl'i dica
cum. vt Brundusiū ducerem hanc copiam. Idem. Ut cum omni copia q̄ primū ad camus.
me venias. Idem ad Domiciū. Nec solus cum ista copia tantam multitudinem su

Antemne. stinere poteris. ¶ Antemne lignum ex transuerso arboris nauis positũ vnde pen-
dent vela. Hierony. henicos vtitur in epl'a ad Heliodoꝝ. Antemna crucis figatur
in fronte. Et Luca. lib. ix. Prouidus antemne sufficit linte summe. Antemna etiam
Gades. est oppidi nomen. ¶ Gades patuit. Dire furie inferni. Uer. iiij. enei. Ultricesq; se-
Dire. dent in limine dire. lectus est gtiis singularis dire. ¶ Calende primus dies cuiusli-
Calende. libet mensis Ferie dies festi. vulgus aliter carpit dicens Feria secunda ⁊c. qđ nõ
Ferie. laudo quia puto sic barbare dici. Exequie funebre officium. Gingiue caro in qua
Exequie. dentes gignuntur. hoc etiam singulariter inuenies. Iuuen. Frangendus misero
Gingiue. gingiua panis inferni. Solinus in ore gingiua nulla. diminutiuum est Gingiula
Litere. Apul. pro magia. Complanatorem tumide gingiuule. Litere. i. grammatica ⁊ epi-
stola. Sueto. in Caligula: Magnificas Romã literas misit monitis sepelatorib' .i.
gerulis baiulis tabellariis portatorib'. reperitur singulariter tantũ poetice. Oui.
Ante. Quam legis a rapta Briseide litera venit. Ante: lapides qui vtrũq; latus ostij mu-
decretales niunt: alio nomine parastade: authore Uictruuio. Decretales pontificuz cõstitutio
Inimicitie. nes: leges aliquãdo decretalez ¶ Inimicitie iuuenis singulare. Cice. in tuscu. Ini-
micitia est ira vlciscendi tempus obseruans. sic ibidẽ sepe. Id em in orone p. Deio
taro. Paruã inimicitie culpã relinquebas. Non verebor igit̃ Enniũ interim imita-
ri dicentem. Ego eo ingenio natus sum amicitiam atq; inimicitiam in fronte prom-
ptam gero. ¶ Are pro penatib' teste Diomede. ⁊ pro loci proprio in primo ene. Sa-
Are, xa vocant. Itali medijs que in fluctib' aras. Ara are qđ sit ne puer quidẽ ignorat.
¶ Nenie carmen funebre qđ etiã epicedion ⁊ monodia dicitur: ⁊ capitur. p ineptia
Nenie. cum cuiuslibet cantus ⁊ sermonis. ⁊ sepissime singulariter reperitur contra gram-
maticos. Hora. in primo epist. An puerorum nenia ⁊c. Sueto. in Augu. Canẽtibus
neniam principium liberis vtriusq; sexus. Quintilianus libro. vij. Carmen funebre
proprie nenia dicitur. Sido. pro epitaphio cepit dicens. Nenia marmori incisa per
hendecasyllabos: dicitur etiã pluraliter nenia neniorũ: vt arma armorum in se-
xto fasto. Ouidij. Illecebre. i. blanditie ⁊ delectatio ⁊ diuitie ⁊ voluptates ⁊c. sepissi-
Illecebre. me reperitur singulariter. Gellu. lib. xij. delectatus iã videbatur illecebra questio-
nis. Et libro. xiij. Cum quadam illecebra ⁊ voluptate vtiles. Et libro. iij. Illecebre
voluptatisq; plenos videret. Et libro. x. Fallaci illecebra. Cice. in primo de legibus.
Que ⁊ si est illecebra turpitudinis. Ambrosius. Uite dulcis illecebra constantem
quoq; mulcet animum. Augustinus libro secundo confessionum. Uita hec qua vi-
uimus habet illecebram. Plau. in menech. Mundicia illecebra est animo amantiũ
Gene. Liuius. lib. x. Ad quam illecebram quiuꝫ commouetur nemo. Caue hos imitari ve-
rearis. ¶ Gene partes vultus inter malas ⁊ auriculas lectum est hec etiam singu-
lariter. Suetonius in Claudio. Graphium et libellos quos tenebat in manu ita
cum magna stultitie ⁊ seuitie exprobratione iecisse in faciem eius vt in genam non
leniter perstrinxerit. Gelli. libro. x. cap. xvij. Si quis in genam te percusserit penas
non det. Gene etiam sunt oculorum operimenta. Terentius. hodie non compressi
Opes. genam. Opes pro diuitijs. None dies quidam in mense. ¶ Tenebre obscuritas
None. caligo. Reperi apud Picum singulariter tenebra: ne facile imiteris. ¶ Exuuie spo-
Tenebre. lia hostibus detracta. Induuie indumenta: Palee. Uirgilius singulariter vtitur
Exuuie. Georg. i. Nequaq; pinguis palee teritarea culmos. Hic Seruius ait. Notandum
Induuie. paleaz dictam singulari numero contra artem. namq; ex pluribus constant: nume-
Palee. ri sunt tantum pluralis secũdũ artem. vt cancelli bige scope: licet abutãtur poete.
Salebre. ¶ Scabre loca aspera vel aquosa per que salire oportet. reperitur singulariter. Ua-
Scatebre. lerius Maximus libro sexto. Tristitie salebra. Apul. primo meta. Uerborũ sale-
bra. Scatebre ebulitiones aque surgentes. reperitur singulariter Plinius libro
Ualue. secundo. Scatebra in Cassinate fluuius frigide abundanter estate. Ualue ianue
Trice. siue porte siue hostia que in se replicantur. Trice capilli pedibus pulloruꝫ gallina-
ceorum inuoluti que gressum impediunt. ideo trice dicuntur etiam impedimenta
Apine. et res friuole vt apine. Plautus in Curgu. Quod argentũ tu mihi: quas tu tricas
Therme. narras: hinc extricare ⁊ intricare pro expedire ⁊ impedire. Apine pro nugis etiaꝫ
Nares. singulari caret. Therme balnea calefactoria a thermon. i. calidum. imperiti dicunt
stufas. Nares nasi spiramina. reperitur singulariter. Oui. Acta retro naris medio-
q; est fila palato. Persius. Sonat hic de nare canina litera. Lucanus. lib. secundo.
Hic aures alius spiramina naris adunce amputat. ¶ Blanditie blãdimenta legi-
tur quãdoq; singulariter. Quintus Cice. de petitione cõsulatus. Opus est magno

pere blanditia. Cicero pro Plancio. Facilis est illa occursatio et blāditia popularis
Plautus in bacchidibus. Uiscus merus vestra est blanditia. Propertius. Arguta
referens carmina blāditia. Compedes pedū vincula. Iuuena. singulariter dixit sa Cōpedes.
tyra. iiij. Squalibus in magna fastidit compede fossor. Hora. in episto. Niuali com
pede vinctus. Sordes immunditia et auaritia. legitur quoqꝫ singulariter. Plautus Sordes.
in penulo. In medio oculo parum sordis est. Tacitus: Sordem et auaritiam Fon
tei capitonis ec. Apuleius. j. meta. Extreme auaritieque sordis. Clitelle instrumenta Clitelle.
quibus sarcine in equis aut mulis portant. hinc equus clitellarius ec. Hinc muli
clitellas tempore ponunt. Sūnt etiā clitelle loca quedā et tormenti genus. Sortes Sortes.
i. oraculum et dei responsum. Hora. Dicte per carmina sortes. Nonnunqꝫ singulari * Sors
ter inuenitur teste Nebrissensi. vbi ibi Cecidit sors sup matthiā. i. spūssancti oracu nōnūqꝫ in
lum quo apostolus est declaratus. neqꝫ enī de tanta re sanctissimi viri sortirentur singulari
sed potius expectare debuerant. que in ea re erat diuina voluntas. hec Nebrissen. numero in
Ego aliter sentio. s. apostolos sorte misisseque orasse scientes scriptū esse prouerbiorū uenitur.
xvj. Sortes mittuntur in signū: sed a domino temperant. Tacit. Sors oraculi haud Fortune.
ambigua nec hic pro oraculo capitur. Apulei. pro oraculo singulariter dixit. Apol Diuitie.
lo. sic latina sorte respondit. in lib. iiij. de asino habetur. Ibidē. Sue coniugi ꝑcepta Gratie.
sortis enodat infauste. Fortune et diuitie. Item fortune. i. bona fortuna in singula Insidie.
ri medium est: qꝫ bona fortuna: et mala fortuna. Terē. Oēs laudare fortunas meas Cantes.
Gratie dee quedam. Hora. singulari vtitur. Gratia cū nymphis geminisqꝫ sororibus Reliquie.
audet. Insidie laquei et occulti doli dolosaqꝫ expectatio ad aggrediendū aliquem
Cantes organorum fistule. Reliquie et causa metri relliquie quicquid ex aliqua re su
perest vel restat. Apule. pro magia singulariter cōtra aliorum morē dixit. Cōuerti
torem predia relliquie. Fauces pro ingressu et parte corporis vix vsqꝫ singulariter le Fauces.
gitur nisi apud grāmaticos. Uirg. Obstupui steteruntqꝫ come et vox faucibus he
sit. Idē. Inde venere ad fauces graue olentis auerni. Plinius. lib. xj. Summū gu
le fauces vocantur postremū stomachus. Ouid. lib. vj. Caret hos humore loquen
tis. Et fauces arent: vix est via vocis in illis. ¶ Crates quoqꝫ singulariter legit cra
tis is. ti. tem. hinc crati cula. ¶ Inducie cessationes ad tps ab armis barbari treu Crates.
cas vocant. ¶ Falc turres linee. ¶ Quisquilie quicquid ex arboribus minutis sur Inducie.
culorū foliorūqꝫ cadit et purgamenta terrarū teste Seruio et pro quacunqꝫ re parui Falc.
precij sumitur. Apul. j. meta. Ad has quisquilias quanti parasti. de piscibus mini Quisqlie.
mi precij loquitur. Quisquilias est arbor quedā. Quisquiliū arboris fruct. Neui
in priore significatione singulariter dixit. Deturbate saxo: homo nō quisquilia est.
¶ Lactes intestina per que cibus labitur proprie in homine et oue. teste Plinio.
¶ Ueteres singulariter dicebāt. Titinnius. Craticula cerebellum lactis hagnina. Mappe.
Mappe teste Seruio: sed vt Sulpitius ait sepissime legitur singulariter. Horrē. in Mappum
epi. Ne turpe toral ne sordida mappa. Corruget nares ec. dicitur etiā mappum et
est quod sternitur sup mensam: et signū quo misso: equi cursum circensium auspica
bātur. Sueto. in nerone. Aliquo libero mittente mappam. ¶ Mine. i. minationes Mine.
murorum eminentie quas pinnas vocant. Plage pro reti tantū. Nuptie legitime Nuptie
maris et femine cōiunctio. Excubie vigilie militum. Prime: id est prime partes. Ci Plage.
ce. lib. j. ad atticum. Tibi primas defero. ¶ Primitie que in aliqua re sunt primaque et Excubie.
principalia. Inuenitur etiam adiectiue primitius a. um. vt primitium torrem apud Prime.
Ouidium. xij. metamor. Inferie sacra defunctorum et exequie. ¶ Scope verriculum Primitie.
quo domus mundatur. apud Suetonium in Nerone: quidam libri sic habent: sco Inferie.
pa deligata. Sed Politianus Ascopera legendum esse contendit. Ceterum apud
Columellam diminutiuum singulare est libro. xiij. Deinde peniculo detergitur et Scope.
feruentissima pice infusa nouo alio rutabulo: et scopula picatur. ¶ Partes pro fa
ctione. vt Antonius sequebatur partes Cesaris. Iungūtur his pauca alia. ¶ Ce partes.
remonie omne sacrificiorū genus inuenitur tamen singulariter. Cicero in secundo
de legibus. Magnam religionem ceremoniamqꝫ declarat Gellius libro. iiij. cap. ix. ceremonie.
Cum castitate ceremoniaqꝫ adeunda. Suetonius in Cesare. Ceremonia diorum.
Idem in Augusto. Barbara ceremonia de filio consulenti. Tacit. Uidebat potus
sacros et ceremoniam loci corpore toto potuisse. ¶ Minutie. i. partes partiū. Me ꝑ
iudice (inquit Curt.) nō peniteat quē dixisse minutiā. Seneca epi. xc. Ad minutiā
rediguntur. dicitur etiam minuties. ei. Apuleius. xj. meta. ad humanā minutiem.

Arce. Officie. Nundine. Manubie. Facetie. Vigilie. * Nemo an horten sius dictione ceruix in numero singulari usus est.

¶ Arce pro splẽdore repercusso ex corpore rotundo vt exponit Seneca in naturalibus. ¶ Officie verba detrahentia & fallacie. Plautus in mustel. Officiam dixit. ¶ Nũdine cuius singulare nundinũ neutri gñis: parũ in vsu est dies ad emendum vendendumq; publice constituti. Manubie pecunia ex vendita preda. ¶ Facetie verborũ versusq; vrbanitas. reperit singulariter. Gel. lib. iij. ca. iij. Adductus stylo atq; facetia sermonis. Fidicule funes quibus torquentur fontes. Ficicula le. est parua fides .i. corda. ¶ Vigilie nocturne, rarum est singulare: vt terre pro regione. Ceruix nunc eclipticum non est: olim tantum pluraliter ceruices dixere. & ita adhuc vtitur Suetonius in Galba & in Vitellio.

¶ Neutra tantum pluralia.

Tantum pluralis numeri sunt neutra: iuga: arma:
Seria cum rostris effata crepundia bactra:
Exta cibaria tesqua ceraunia classica lustra:
Cum castris flabris cunabula iusta pudenda:
Transtra verenda bonis & munia do paraphernis:
Auleis lachanis libris comitia lector:
Addes cum spolijs precordia: sunto secunde
Hec carchesia vti vinacea & ostia serta.
Ostrea grammatici bellaria pluraq; iungunt.
Ilia fit terne ceu lumina menia ficut
Pugillaria vti sponsalia: milia iunge:
Et vetera atq; mapalia: sic magalia flecto:
Pluraq; perfacilis melius que prosa recludet.
Interdum numero potiantur pauca priore.

Iuga. * Vergili. in bucoli. Dũ iuga mõtis aper fluuios dũ pisces amabit. Arma. Seria. Rostra. Effata. Crepũdia. Bactra. Cytera. Artaxata. Tẽthyra. Exta. Cibaria. Tesqua. Ceraunia. Classica. Lustra.

¶ Neutra tantũ pluralia sunt: iuga: arma &c. quorũ pauca singularẽ numerũ quoq; habebũt vt per ordinẽ declarabo. ¶ Iuga montiũ cacumina. Inuenit quoq; in hac significantia singulariter. Verg. vj. ene. Hoc superate iugum. Tacitus. Tria milia delecti pedites proximo tauri iugo impositi quo transitum regis arcerent. Taurus est nomen montis. Idem de situ germanie. Danubius moli & clementer edito montis arbore iugo effusus plures populos adit ibidẽ. Vertices montium iugũq; incederunt. ¶ Arma cuiuscunq; artificis instrumenta. ¶ Seria res graues: nõ iocose. ¶ Inuenitur adiectiuum serius a. um. ¶ Rostra locus Rome vbi concionabãtur pro rostris, id est in rostris. ¶ Effata vltime augurum precationes. ¶ Crepundia regule pueris ludendi gratia date. vt ensiculi equulei pupe inia guncule tintinabula. ¶ Bactra populus in scythia et ipsa regio. incole etiam bactri & batriani dicũtur. Verg. ij. Geor. Neq; bactra neq; indi laudibus italie certent. Hiero. Bactri canibus ad hoc ipsum nutritis obijciunt. Bactra quoq; in ea regione vrbs, est siliter pluraliter declinat: vt quedã alia vrbiũ noia, veluti cythera in cypro: artaxata in armenia. Tenthyra vel (vt alij dicunt) tantyra in egypto inferiore. ¶ Exta intestina que maxime extant eminẽtq;. vt cor: hepar. ¶ Cibaria esculenta lautiora, raro singulariter legitur. ¶ Tesqua loca aspera & difficilia deserta & inculta. ¶ Ceraunia mõtes epiri. ¶ Classica concentus tubarũ & ipse tube. reperit aliqñ singulr. Verg. Classica iamq; sonant. Sueto. in Cesa. Classicũ exorsus pertendit in alteram ripã. ¶ Lustra ferarũ cubilia. Lustrum singulare .i. quinqueniũ. De priore Vergil. Non absunt illinc saltus aut lustra ferarũ. Capitur pro lupanari apud Plautum

¶ Castra loca sunt in quibus militum tectoria fiunt: huic iunguntur: estiua hiberna: statua. Castrum singularis numeri. i. locus muris munitus Castellum paruus vicus muro circundatus. Flabra ventorum flatus. ¶ Flabellum instrumentum quo flatus fit. ¶ Cunabula et similiter Incunabula. i. cune et rerum primordia. ¶ Iusta. i. exequie. Valerius Flaccus li. v. Tum comiti pia iusta facit. Sallu. in iugur. Postquam illi more regio iusta magnifice fecerant Pudenda et verenda quia intelligimus membra semper: Transtra sedilia in nauibus. Verg. Transtra per et remos. Persi. singulariter dixit. Tum mare transilias tibi torta cannabe fulto, Cena sit in transtro. ¶ Bona pro diuitiis. ¶ Munia grauamina popularia et officia. Cornelius Tacit⁹. Sic egesto quicquid turbidi redditur sua forma legibus et muniis magistratuum. ¶ Paraphernia preter dotem data femine hec etiam paraphernalis dicitur per tertiam declinationem: a para. i. preter et pherne dos. ¶ Aulea panni depicti qui in domibus ditiorum et nobilium pendent ad parietes et similiter in scenis et spectaculis. Apuleius in. ij. meta. singulari vtitur. Aulcum tragicum dimoueto. ¶ Lachana omne holeris genus. Horat. singulariter dixit. Lachanique catinum. Liba panis genus. reperies aliquando singulariter. Cato de agricultura. Libum sic facito. Ouid⁹. Melle pater fruitur: liboque infusa calenti. Iure repertori candida mella damus. Comitas conuentus populi ad magistratus creandos pro ipsa magistratuum electione semper pluraliter dicitur pro loco autem vbi comitia celebrantur dicitur in comitium frequenter. Cice. Ad Atti. li. x. Se hora. i. in comitio fore. In eadem episto. In comitium Milo de nocte venit. Sueto. in Cesa. Edilis preter comitium et forum basilicasque etiam capitolium ornauit. Tacitus. arborem in comitio. Gelli. libro. j. In comitio apud tribunalia. Spolia exuuie legitur singulariter. Sue. in Neza. Ne spolio potiretur hostis. Iuuenalis. Actoris aurunci spolium. Precordia chartilago circa cor. Celsus lib. j. Qui crudum sine precordiorum dolore ructat. Suet. in Aug. Precordiorum inflatione tentatur. Diuus Thomas in hymno. Ex precordiis sonent preconia. ¶ Carchesia apud Macrobium singulariter repertum qui vult esse summam veli partem. alij dicunt esse foramina in malo accipientia funes. Sunt etiam pocula quedam singulariter etiam vtitur apulei⁹. in. xj. de asi. ¶ Vinacea folliculi vue iam presse, vinaceus adiectiuum est. ¶ Ostia vel cum aspiratione (vt quidam volunt) Hostia parentes fluminum aditus. Ter. Italiam contra tyberinaque longe ostia. aliquando ostia: pro portu capimus. Idem. aut portum tenet aut pleno subit ostia velo. reperies singulariter. Cice. pro. lege. Ma. Ostium Tyberinum ostia ostie feminini significat vrbem nunc porta sancti Pauli dicitur ¶ Serta corona ex floribus. Verg. Sertisque recentibus halant. Vix apud doctos singulare inuenies. Serta serte femininum herba melilotos quam sertulam campanam appellant. Ostrea conche species. Martia. Ostrea tu sumus stagno saturata lucrino. Sic ceteri poete sepissime. Iuuena. Ostrea callebat primo deprendere morsu. Ouidius. lib. v. Fasto. Ostreaque in conchis tuta fuere suis. legitur aliquando singulariter. Seneca. Quid ostreum sapiat quid nullum optime nostri. Dicuntur etiam ostree ostrearum Gel. Ostre senescente luna inhuberes: macre: tenues: exuste sunt crescente luna impinguescunt. Idem. Luna nunc videlicet senescit ea re e ostrea quoque sicut alia quedam tenuis exustaque est. Suet. in Tiberio. Asellio Sabino sestertia ducenta donauit pro dialogo in quo boleti et ficedule et ostree et turdi certamen induxerat. Seruius censet rectius feminino genere ostream dici. quam neutro genere ostreum: quia nullum nomen animalis apud nos est neutri generis. vt ait in illud. Pontus et ostriferi &c. Ego vtrumque dici recte censeo propter tantorum virorum authoritatem.

¶ Bellaria secunda mensa: vt poma placente ad irritandam gulam. grece tragemata et pemmata dicuntur. quibus vocabulis latini vtuntur. Addunt quidam plura vt pascua teste Phoca de hoc ante diximus.

¶ Viuaria septa in quibus fere viue pascuntur que etiam Roboraria dicuntur. Sic apiaria mellariaque rarissime singulariter reperitur.

¶ Peana quoddam Pindari opus: ex dictis patet vt rhetorica rhetoricorum.

¶ Tripudia saltationes. raro legitur singulare tripudium.

¶ Spectacula addunt pro ludis: sed singulariter legitur. Liui⁹. libro. j. Indici deinde finitimis spectaculum iubet. Sueto. de spectaculo excitat⁹ descendit. Multitia vestimenta mollia et muliebria raro singulariter reperitur. Arteria apud Lucretium pro eodem dicimus singulari numero arteria arterie. Et pluraliter arterie arteriarum. Orgia et repotia ante dicta sunt. ¶ Intestina a multis additur verum singulariter reperitur sepe pro interioribus ventris. Cornelius Nepos in vita Attici. Tanta vis morbi in vnum intestinum prorupit Gel-

Castra.
Flabra.
Flabellum.
Cunabula.
Incunabula.
Iusta.
Pudenda.
Verenda.
Transtra.
Bona.
Munia
Paphernia
Aulea.
Lachana.
Liba.
Comitia.
Comitium.
Spolia.
Precordia.
Carchesia.
Vinacea.
Ostia.
Hostia.
Serta.
Ostrea.
Ostree.
* Seruii regula: de nolbus alalium.
Bellaria.
Viuaria.
Roboraria.
Peana.
Tripudia
Spectacula.
Intestina.

Intestin⁹ adiectiuũ. Menstrua substanti uum nũeri tm̃ pl'is.

lius lib.xij.cap.v. Qð greci colon.i.laxum intestinũ dicunt. Idem lib.xvi. palētis intestino febre. Plin.lib.xi.masculine dixit. Intestinus quibusdã ab ore incipiens Intestinus na.num.i.intimus.vel internus.vt intestinum,bellũ.intestinum odiũ. Item menstrua compita triuia raro singulariter lecta sunt. Omnia iam dicta secũ de declinationis sunt: sequentia vero tertie.

Ilia. Menia. pugillaria Spõsalia.

¶ Ilia intestina.i.quãdã reperies differentiã inter ilia viscera intestina. Iuuen. Vis frater ab ipsis ilibus: Celsus per secundam iliũs dixit: teste Calepino.lectum. est aliqñ ilis teste Seruio: quo teste martius Mimographus vt risum spectatorib⁹ moueret dixit. Tu vt Hector ab Ilio nunq̃ discedis. Plini.lib.ix.ca.xxxvij. In homine ile infima parte sinule Iuulo: a Grecis appellat colon. ¶ Lumina p oculis Poete sic aliqñ singulariter vtunt. Verg. Luminis effossi. Menia que vrbẽ cingũt. ¶ Pugillaria/Ausonius tamen pugila dixit. vnde pugillares. Spõsalia genitiuo sponsalium: vel per secundã sponsaliorum: dtõ sponsalibus. sunt futurarũ nuptiarum promissio. Gel.lib.iiij. Hoc ius spõsaliorũ obseruatũ dixit. Sueto.in August. Quondam sponsaliorũ die vexatus. In iure titulus est de spõsalibus. Milia.i. miliaria. Calepinus ponit: non probat singulare milium pro miliarium.

Vetera. Mapalia. Magalia. Palcaria.

¶ Vetera pro loco quodam frequẽs in Tacito. Mapalia tuguria rusticorum aut pastorum Magalia idem prius reppert singulariter. Valerius Flacc⁹ lib.ij. Cott e sparso concita mapali Agrestum manus. Addes his magualia.i. res magnifice et stupende. Pallearia pelles pendentes sub collo bouis. Seneca in Hyppolyto dixit singulariter palear viret. Virg.lib.iij. Geor. Et currum tenus a mento palearia pendent. Item pallearia vbi conduntur palee: vt fenilia vbi fenum reponitur. sed hoc est secunde: et singulare est palearium.

Lemuria. Virilia. muliebria. Flamina. Verbera. Altaria. specularia Ocularia. Naualia.

¶ Lemuria apparitiones & terrificationes nocturne. Virilia genitalia: q̃ intelligimus membra vt muliebria: que pro mẽstruis etiã & libidine capimus. Celsus. Ad muliebrium fluxum sedandum. Quintilia. Nobilis adulescens a Centurione muliebria passus.

¶ Flamina & verbera aliquos casus in singulari habent in vsu. ¶ Altaria & presepia raro singulariter apud doctissimos vt specularia per que speculamur.

¶ Ocularia oculi vitrei quibus vtuntur senes. Naualia loca in quibus stant aut fieri reficiue solent naues. reperitur aliquando singulariter. Ouidius libro.iij. metamor. Haud aliter q̃ si siccum nauale tenerent Virgilius.

Diripiuntq̃ rates alij naualibus ite.

penetralia

¶ Penetralia secretiora loca: legitur aliquãdo singulariter. Sillius lib.xiij. penetrale parentum: vel penetral. Macrobius lib.vij.cap.j.

Ancilia

Tantum in suum penetrale existimes adorandam.

¶ Ancilia ancilium vel anciliorum singulare tamen est apud Iuuenalẽ ancile. sic etiam apud Ouidiũ. ideo nõ puto dictis annumerandũ esse: erat scutũ celeste. Oui.

Atq̃ ancile vocant q̃ ab omni parte recisum est.

Quodq̃ oculis species angulus omnis abest.

Tempe.

Carent etiam singulari Tampe & pondo: quibus nõnulli iungunt Cete: quia singulariter cetus: masculinum est. Hec autem satis patuerunt.

¶ Abundantia.

ultiplex vno sensu dicatur abundans:
Tignus vel tignum sit testis pisaq̃ pisum:
Cum pene innumeris que lectio multa docebit

N. Nomen abundans

¶ Nomẽ abundans est quod in eadẽ significatione multifariã effertur. vt, tignus vel tignum. &c. Talia sunt multiplicia: primo ponam; modos aliquos deinde numerabo nonnulla ordine alphabetico multis proculdubio omissis quia prope sunt innumera. si cui fuerit affatim ocij poterit multa addere.

Maceria. Maceries

¶ Primo quedam sub a sunt prim.e vel sub es quinte. vt materia. vel es, maceria vel es &c. ¶ Secũdo quedam in us vel in um desinunt. vt tignus vel um, & in er exch in um desinunt. vt oleaster vel oleastrum.

¶ Tertio quedã in um per secundam desinebant. & aliquãdo in a: per primã que nunc in a per tertiã desinunt. vt poematũ. ti. vel poema poeme: poema poematis.

¶ Quarto in er vel in us: vt euander vel euandrus. conger vel cõgrus. siler vel silerus: nomen fluuij. &c. Pauper olim pauperus. vnde in Plauto est femininũ paupera: et genitiuus pauperorum.

Pauper. pauperus. olim.

¶ Quinto in a vel in as. vt byria vel byrias. dameta vel dametas. sosia vel sosias sylla vel syllas. Et in a vel in es. vt cometa vel cometes.

¶ Sexto in a vel in e. vt libya vel libye &c.

¶ Septimo in eus vel in es. vt Achileus vel achiles.

¶ Octauo ab accusatiuo greco fit aliquando femininum prime in a. vt ethera/cratera/lampada/onycha &c.

* Ab actõ greco tertie inflexiõis fit ntũs prime,

¶ Nono quedam in eodem sensu proferuntur in singulari & in plurali. vt hec fidena: he fidene. hoc agros: hi agri. hec cume: he cume. hec pergamus: hec pergama.

¶ Decimo quedã tertie greca faciunt a gtõ in os. nomina secunde in us. vt Titan titanos titanus. sic delphin vel delphinus. Elephas vel elephantus. arab vel arabus. Ethiopos vel ethiopus. abax vel abacus. diacon vel diaconus. aedon vel aedonus/mons thraice. Uer. vij. ene. Hircanisq; arabisq; parant. Hic Seruius ait iam in vsu nõ esse. Ethiops hec enim sola authoritate constant nec similia effingimus.

Arabus. Aedon.

¶ Undecimo quedam desinunt in is vel in er. vt cucumis vel cucumer. impubis vel impuber &c.

¶ Duodecimo in o vel in en. vt anio vel anien. nerio vel nerien. vt in declinatione visum est.

¶ Tertiodecimo in is vel in en. vt sanguis vel sanguen. aut in is vel in. vt delphis vel delphin.

¶ Decimoquarto in or vel in os. vt arbor vel arbos. Seruius dixit in or in os visũ productiõis gratia: id authores nõ semper obseruant. Uer. Semper honos nomenq; tuũ. veteres certe sepe s pro r ponebant: vt fusius pro furius: sic valesius/meliosius &c.

¶ Decimoquinto in e vel in is. vt preneste vel prenestis. rete vel retis.

¶ Decimosexto in i vel in is. vt sinapi vel sinapis &c.

¶ Decimo septimo in u vel in us. vt artu vel artus. Unde Plautus artua dixit. sic tonitru vel tonitrus. gelu vel us: & gelum. cornus vel cornu. pecus tertie vel pecu. penus vel penu et penum.

¶ Decimooctauo in os vel in us. vt delos vel us. vel on aut um. vt ilion vel ilium aut hec ilios.

¶ Decimonono in on vel in os. vt minoe athos. vel aliquando on.

¶ Uigesimo in o vel in on. vt aganemnõ vel on. Pluto vel on. Uerg. vij. ene. Odit & ipse pater Plutõ odere sorores. est deus inferni.

¶ Uigesimoprimo in al vel ale. & in ar vel are. vt penetral vel penetrale. altar vel altare. & quandoq; altarium: sed in vsu doctissimorũ est altaria pluraliter tantum. cochlear vel cochleare &c. pecuar vel pecuare pro pecus. Unde Persius pecuaria dixit. sic ceruical & olim ceruicale &c.

¶ Uigesimotertio in as vel in atis. vt cuias vel cuiatis &c.

* Plebs quinte inflexionis.

¶ Uigesimoquarto in as: vel do vel or &c. vt amaritas amaritudo: amaror et amaritia vel amarities. beatitas vel beatitudo: albor & albitudo. vix albedo. dulcor dulcedo &c.

¶ Uigesimoquinto alia pene innumera de quibus certa non est regula. vt mugil vel mugilis. arar. vel araris. baccar vel baccaris. tybris vel tyberis. caro & olim carnis Jupiter vel iouis. edipus & edipodes. lac vel lacte dauid dauides. adã adamus &c. sathan et sathanas/adeps/pleps/seps/stips/anceps/biceps/trabs/ fors/ scobs/ etiã p esse cetera sunt adipes/plebes/ vallis/vel valles/apes vel apis/torques vel torquis. nubes olim nubis/natalis vel natale/naualis vel nauale/iter vel itiner/ vas et vasum/presepe vel presepium. torris olim torres/ligur vel ligus/ ambages vel ambago/ cõtages vel contagio vel cõtagiũ/cõpages vel cõpago/tapes tapete vel tapetũ/plaustrũ vel plostrũ/caurus vel corus/caudex vel codex/caulis vel colis/ cultes vel cultio aut cultura/cantus vel cantio &c. Hec & alia ppe innumera declarant A Marcello Festo. /Prisciano/Tortellio/Jouiano/Perotto/ Nestore/ Calepino pluribusq;. In quibus obseruato: ne omnino desita vsurpes. Addã aliqua ordine alphabetico. Nolui duris versiculis nec multũ necessariis puerulorũ ingenia molestare sat erit frequenti disputatione & longa lectione memorie commendare

Plinius. Manceps prime sustrine cõiuuz exanimauit tanta plebei consternatione vt primo pulsus ex ea regione mox et interemptus sit

ALluuium vel alluuio:vel alluuies ei:id est immoderata aquarū violentia e
affluxio. Angiportus vt angiportum:via inter domus/ viculus aut plateo
Alluuiū la. ℭ Abrotanus vel abrotanon herba quedam. ℭ Alcyon vel alcyone:alcedo vel
angiport⁹ alcedonia auicula:de qua alibi diximus. Aranca vel us. Adagiū vel adagio:id est
Abrotan⁹. prouerbium. Ausonius in prefatione monosyllaborum. Quod per adagionem ce=
Alcyon. pimus prouerbium finiamus. Mutuum muli scabunt.
Adagio. ℭ Aditus cum i. nostro. i. accessus. Adytum cum y greco. i. secretior pars templi.
Aditus. ℭ Anapis vel anapus nomen fluuii: Algor vel algus vel algu. Plau. in Uidu. Ino
Adytum. piam luctum merorem paupertatē algū famem. Plau. in ruden. Tu vel suda vel
Anapis. peri algu. i. frigore. Acinus vel acina acine:fruct⁹ minutior arboris aut fruticis:
Algus. vt sunt grana vue/vel herbe ꝛc. Catullus poeta apud Gelliū lib. vii. cap. xx. Ebrio
Acinus. se acine dixit: vsitatius est acinum in neutro genere teste Gellio.

BAculus vel baculum posterius, caret plurali numero. Ouid. i. fastorū: Bacu
Baculum lumq; tenens agreste sinistra. Baptismus vel baptismus vel baptisma tis. i.
Baptism⁹ ablutio. Ualla in Marcū negat baptismū recte dici: licet in euangelio legatur.
Buccinuz ℭ Buccina vel buccinum: id est tuba. buccinus est ipse canor. Caper grāmaticus.
Buxus. Buxus vel buxum arbor quedam Seruius. xii. eneid. deridet eos qui dicunt bux⁹
arbor est. buxum lignum.

CUrriculus vel curriculum. i. cursus vel currus vel spatium in quo curritur.
ℭ Carrus vel carra, e carruca. Cubitus vel cubitum: id est brachii curuatu
Curricul⁹ ra et mensura quedam. Plin. lib. vii. ca. xv. Tria cubita.
Currus. ℭ Cōmentarius vel cōmentarium: liber in quo res summatim scribuntur. Item
Cubitum. libri alicuius interpretatio vel declaratio. ℭ Chyrographus vel chyrographum:
Commen= id est scriptura manus proprie. Crystalum vel us. Cingulū vel cingula. sed Ser=
tarium. uius in x. ene. ait. Cingulum hominis est generis neutri: nam animalium genere fe
Chyrogra minino dicimus has cingulas. Ouid. Ut noua velocem cingula ledit equum.
phus. ℭ Crustum est rei esibilis crusta alterius. Juuena. Helia dum crustas.
Cingula. ℭ Cōsortiū vel consortio. i. societas. Colluuiū vel colluuio vel es. i. sordiū collectio.
Crusta. ℭ Capo vel cappus. i. gallus castratus. Clypeum vel us. i. scutuz neutrum in Pli
Consortiū nio reperiri late docet Becichemus. ℭ Calcaneus vel um. i. extremitas calcis.
colluuies ℭ Colostrum vel colostra. lac dēsum statim a partu. Martia. Surripuit pastorque
Cappus. nondum stantibus hedis. De primo matrū lacte colostra damus. Palladius. Colo
Clypeum strani vocant pastores illud exiguum lactis in quo est spissior natura. Plau. in pe
Calcaneuz nu. Mea colostra meus molliculus caseus. Frequētius est neutrū vt bene voluit.
Colostruz. Seruius. Costus vel costū. Canistrum olim etiā canister. ℭ Cyperus vel cyperum
Colostra. i. ligustū: teste Nestore Calamistrum vel us. vt docet Baptista pius.
calamistrū ℭ Capital vel capitale. Cauilla vel cauillū: vel cauille iocosa quedā irrisio Apul.
Cauillum. etiam dicit cauillus vt lorus pro lorum, e plura. ℭ Cerete ceretis vel cere ceris op
Conchyle pidū Thuscie. ℭ Crocus vel crocum. Cōchyle vel conchylium. Uulgus barbarum
Cōclauiū perlam vocat teste Bebulio. ℭ Conclaue vel conclauium. Plau. in aulula. Conclas
uium mihi peruium facitis. ℭ Culcus vel culcum Lanciloto teste.

DIctamus vel dictamū quedam herba. Dipondius vel dispōdium duo pō=
Dictam⁹. do. Diluuium vel diluuies. i. mūdatio cataclysmus: quia varie diluit; las
dipōdius. uat/purgat/e resoluit.

FRetum vel fretus us. ui. i. mare. Lucretius libro. i. teste Prisciano. Augusto
Fretus. q; fretu rapidum mare diuidit vndis. Fundum vel fondus. pro agro. sed fun
Fundus. dum melius pro imo. rei dicitur. fundus pro agro. Fabulum pro faba apud Gel.
libro. x. cap. xi.

GUttus vel guttum vas angusto ore vnde guttatim vnguentum vel aqua ro
Guttus. sacea cadit. Gibber vel gibbus aut gibba. Glomus glomi: vel glomus eris.
Glomus. aut glomer eris. vt Perottus vult. De hoc quid sentiamus in secundo libro patet.
Galerus. Galerus vel um. i. pileum. Galbanus vel um. succus vel lachryma cuiusdam her=
Galban⁹. be. Ganea. nec. vel ganeum i. helluonum e meretricem diuersorium. Plau. in me.
Ganea. Immersit aliquo sese credo in Ganeum. Gobio vel gobius: piscis quidam.
Gobio.

HEbenus vel hebenum arbor quedam. ℭ Helleborus vel helleborum her=
Hellebor⁹ ba quedam. sic quidam. sed Lancilotus negat helleborum in neutro genere
recte dici contra Tortelium. sed fallitur Lācilotus. P. in. libro xxvii. Auxiliatu

cis helleborū albū.v.c.xxv.capi.xiiij. Efficatius hellebor ad vomitiones.sic idem: alibi.persepe.¶ Hibiscus vel um.herba similis malue Hysopus vel hysopū herba quedam.Humus c apud vetustissimos humū.Hemestichus vel hemestichium idest dimidium versus.

Iubilus vel iubilū vox letantis.Insopniū c insopnia insopnie:sed hoc plurali caret.Lancilotus.Ludius vel ludio.i.histrio Ludia talis mulier. Luctus vel luctū tristitia.Lanio vel lanius.Labium c apud Gellium sepe labia labie: vt lib.x.cap.iiij.Labias sensum primores emoriemus.sic ibidem leges lana c latinū Lebes c lebeta lebete.

Mendū vel menda mende macula:vitiū:error.Cice.xiiij.ad Atti. Magnum cū mendū cōtinet.Margarita margaritum vel margaris:teste Seruio:lapillus preciosus.Hierony.ad Demetriadē.Tanti(vt dicit)vitrū quanti margaritum.Tacitus in.lib.de vita Julij agricole.Fert Britannia aurū c argentum c alia metalla:gignit c occeanus margarita:sed subfusca et liuentia.Monitus,vel monitum.i.monitio.Mundus vel mundū ornatus muliebris.Mulctra vel mulctrū vel mulctrale vas in quo mulgetur.Mens c apud Ennium mentis.

¶ Nasus nasa vel nasum apud Plautū:sed in vsu est nasus.Nepes vel nepis : vel nepete oppidi nomen.Nubes c olim nubs.Narix naritū c narice:vrbs Locridis. Nonalis,vel nouale.Natalis vel natale.

Peribolus vel peribolū.i.circuitus.Papyrus vel papyrum.Pisa vel pisum legumen notū.Pisa pise etiam est oppidū grecie.Punctum c aliqñ punctus. Plinius libro.ij.cap.lxx.Nō est aliud terra vniuersa q̄ mundi punctus frequentius punctum.Seneca.Punctū est adhuc minus puncto qd incolimus. Horat. in arte.Omne tulit punctū qui miscuit vtile dulci.Puluisculus vel puluisculum. Pomus vel pomum pro arbore:vt cerasum c cerasus c cerasum pro fructu. Propert. Hic dulces cerasos:hic autūnalia poma.Pileus vel pileū.Pistrina vel pistrinum vbi pinsitur.Postica vel posticū posterior ianua:etiā dr adiectiue posticus postica posticum.Persius.Postice occurrite sanne.Pauus vel pauo.Proluuies vel pluuium:vel proluuio immundicia cuiuscūq rei sordide.Verg.Fedissima ventris proluuies.Peccatū c peccatus peccatus peccatui.Cice.apud Gel.Nemo ita manifesto peccatu tenebat.hoc suauius viridiusq visum est:q̄ si petō dixisset:sed c ratio certa est:q peccatus.i.peccatio:vt arbitratus c allegatus.Veteres euphonie causa.multa cōtra grāmaticā dixere vt ostēdit Gellius.Nā Ennius feminino genere Aere fulua dixit.c Lucreti⁹.funis aurea.c Cice.fretu p freto.Pusius c pusio puer et ppie pathicus.Propago c propages.Phorcus phorcyn c phorcis pr Meduse.

¶ Rapa vel rapum.Rictus vel rictum.i.os c hiatus.Ramus c ramale. Persius Veteris ramalia fagi.Retis vel rete:vel retia retie.Plautus in rudente Ludos facit c retiam.Rhenus vel rhenum.

Sabulum vel sabulo.i.arena grossior apud Varronē et Victru.Symbolum et aliquando symbola.¶ Spicus vel spicum.Sestertius vel sestertium genus ponderis:due libre c selibra.Scrypulus c melius scrypulum etiā pōderis genus. ¶ Syngrapha vel syngraphus litere a multis conscripte vel ab vno nomine multorum qui sigilla sua appendunt vel ascribunt in signum veritatis. dicitur etiam syngraphus.Plautus.Age istum:ostende quem conscripsi syngraphum inter me et amicam c lenam.Sueto.Non dubitauit a quibusdam iusiurandum et syngrapham exigere.¶ Sors vel sortis.Plaut.in cassi.Vide ne qua insit alia sortis sub aqua.Sinum vel sinus pro vase.Plautus in curgu.Ei nc hic sinus cū vino fertur. Saguntus vel sagūthum vrbis nomen leges vtrūq in Sillio.¶ Strabo vel strabus qui oblique videt.Scorpi⁹ vel scorpio animal venenosa cauda c celeste signū et arcubalista c nodosum flagellum.Caper.Scorpio bellica res est.Scorpius animal hec differentia nō obseruatur,vt Calepinus docet.Supparus et supparum c plura ante patuerunt.

Tignus vel tignum omnis edificij materia faber tignarius qui edificia facit diminutiuum est.Tiaras vel tiara.Thesaurus vel thesaurum: teste Capro. Theca loculus pecunie vel ipsa pecunia.Textrino vel textrinū vbi texitur . ponitur adiectiue:vt opus textrinū.Taxus vel taxum arbor.Thymus vel melius thymum.herba.¶ Tapes vel tapete v'l tapetum.Verg.Pulchrosq tapetes. Plinius libro.viij.In tapetis antiquissima gratia.¶ Tributū c olim tributus munus qd

Hibiscus.
Jubilus.
Ludius.
Labia.
Lana.
Mendum
magaritū
Mundus.
Mulctrū
Narix.
Peribol⁹.
Punctus.
Punctum
Cerasus.
Cerasum.
Pistrina.
Postica.
Proluuies
* Peccat⁹
inclinamē
ti vox.
Aere fulua
Pusius.
Phorcus.
Rictus.
Ramale.
Sabulo.
Sesterti⁹.
Scrypul⁹
Syngrapha.um.
Sors.
Sinum.
Sagūthū
Strabus.
Scorpius
Discrimē
inter scorpion c scorpionē: an semper obseruetur.
Tignus.
Tiaras.
Thesaur⁹
Theca.
Textrina.
Tapes.
Tribut⁹

a subditis soluitur. Torris et olim torrus apud Ennium qui trabes abiegna dixit apud Priscianum. pro trabs.

Vesper. V.esperus ra rum.

Vesper stella et vltima pars diei: que etiaz vesperum dicitur et vespera stella etiam vesperugo. Est autem vesper solũ masculini generis vt contra Alexã drum Galepinũq; et plures pbaui: pro tempore, aliqui etiã de hoc vespere flectũt. stella etiam dicitur hesperus. Inuenitur q; adiectiuum: vesperus a. um. et vespertinus a. um. Itaq; cum vesperum dicimus tempus intelligimus: cum vespera. tunc hora subauditur. Plinius lib. xviii. his hore rigandi matutina atq; vespera. Idez Matutinum tempus atq; vesperum. Itaq; contra Aelium Hispanum recte dicemus vesperi psalmi: vespere hore. i. vespertini vespertine hinc vespertinum: id est merenda. ¶ Viscus aut viscum. Vultus olim etiam vultum. ¶ Vallis vel valles hinc

Valles. Vallus.

valecula: teste Seruio: vt vulpes vulpecula. Virg. xi. ene. Est curuo anfractu valles accommoda fraudi. ¶ Vallus fustis est: vallum munitio.

Xystus. Xystici. * Xystus. adiectiuuz

Xystus vel xistum porticus ampla in qua athlete per hiberna tempora exercentur. hinc xystici sunt athlete in xystis pugnantes aut ludentes quicunq; alii. Xystus etiam est telum vel hastile aut spiculum. xystophorus spiculator: ¶ xystus vel xistum etiaz est ambulatio in qua sunt arbores vtrinq; in plures species effigiate. Plinius. Ante cryptoporticum. xystus est violis odoratus. Victruuius. Latini xysta ambulationes appellant quas greci paradromidas dicunt. Capitur etiam xystus xysta xystum adiectiue pro ornatus/tersus/politus.

¶ Que composita diuersarum declinationum efficiunt.

Us vel us orta volunt limus cera arma bacillus
Norma iugum cliuus neruus sopnusq; animusq;
Pluraq; cum freno: que glossa recludet abunde.

Syncerũ. Synceris

¶ Quedam nomina faciunt adiectiua composite figure: secunde vel tertie declinationis vt a limus fit illimis. vel illimus a cera syncerus vel synceris: sed alia aliis sunt vsitatiora iam declaremus singula.

Limus Illimus.

¶ Limus molle lutum. Limosus plenus luto. Illimus ma. mum. vel melius hic et hec illimis & hoc illime. i. purus & sine limo. Ouidius.
Fons erat illimis nitidis argenteus vndis.
¶ Sublimus sublima sublimum: vel sublimus. i. eleuatus. in altum Virg. Sublimus in equis redeunt pacemq; reportant.

Sublimis

¶ Sublimare exaltare. limus lima limum adiectiue: id est transuersus. Ouidius. Altera nam nemini limis subrisit ocellis.

Cera. Cereus Syncerus

¶ Cera notum est. hinc cereus ex cera vel mollis. Horatius. Cereus in vitium flecti. Cereus substantiue. i. candela de cera diminutiuũ est cereolus. Syncerus syne cera syncerũ vel synceris syncere. i. purus. Hora. Syncerum est nisi vas quodcũq; infundis accessit. Ouid. Nulla est syncera voluptas. Insyncerus impurus. Verg. Insyncerus apes tulerit cruor. ¶ Arma munimẽta corporis vel gladius arcus thorax lorice: & instrumenta: vt libri sunt arma scholastici. Inermus vel inermis. i. sine

Arma. Bacillus. Imbecillus. Norma Antormis Enormis. denormis. Iugum Biiugi. Triiugi Quadriiugi

armis. Bacillus. i. paruus baculus. Iuuc. Nullo dextrã subeunte bacillo. Imbecillus vel imbecilis. i. debilis. ¶ Norma est regula fabrorum. i. linea artificum ad quam dirigunt opera. ¶ Enormis irregularis & nõ ad normã factus. Hora. Rusticus anormis semper iens crassaq; minerua. ¶ Enormis. & Denormis idem. Denormare denormẽ facere. Idem. O si angulus iste proximus accedat qui nunc denormat agellũ. ¶ Iugum summitas montis. & sepius pluraliter legi diximus etiã est instrumentum quo boues iunguntur quando arant. Ouidius. Non iuga taurus amat: quod tamen odit habet. hinc iugo & coniugare. i. iugo coniũgere. Biiugi vel biiuges sunt duo animalia cõiugata. Triiugi tria. Quadriiugi quatuor. Ver. Martis equi biiuges. Ver. Centũ quadriiugã agitabo ad flumina currus. Multiiugus & omniiugus pro omni geno & multiplici capimus: vt hõ multiiuga doctrina

¶ Clivus.i.collis vel mōticulus. Acclivus vel acclivis.i. elevatus/altus: quasi ad clivum. Declivus vel is.i. depressus: et inclinat⁹: quasi declivo. Boe. Declivē q̄ ge- Clivus.
rens pondere vultū. Proclivus.i.inclinatus aut facilis. vt proclivus in risum. dici- Acclivus.
mus etiā per n liquidam inclinis: acclinis reclinis: pro inclinatus acclinat⁹, reclina- Declivus
tus. Verg. Corpusq̄ levabat Arboris acclinis trunco. Prudenti. Corpus licet fati- Procliv⁹.
scens iacet recline paulum. christum tamen sub ipso meditabitur sopore.
¶ Nervus naturale vinculum corporis quo colligata sunt mēbra. Job Ossibus et
nervis cōpegisti me. Capit̄ pro vinculo carcerali. Plau. in curg. Tu in nervo iace- Nervus.
bis nisi mihi argētū reddat̄. Est etiā funis arcualis. Verg. Primaq̄ per celū ner-
vo stridente sagitta. Hirtacide iuvenis volucres diverberat auras. Nervosus.i.
fortis. Enervus vel is.i. debilis aut mollis. Valeri. Maxi. Enervos animos virtus
odisse solet. Enervare: debilitare. Tullius. Nō plane me enervavit senectus. Enervus
¶ Sopnus grece hypnos d̄r: vnde mutata h in s et y in o sopnus inclinatū est vn-
de recte per p sine m: sopnus scribit̄: hinc insopnus na. num. vel melius insopnis et
insopne: q̄r Valla dicit insopnis et exsopnis solū esse tertie. Semisopnus per scd̄az Sopnus
sepius profertur: aliq̄n etiam per tertiā semisopnis. insopnis.i. pervigil. exsopnis Insopnis et
idem. Cice. in Verrē. Semisopnus stupet. Cecilius in Antoniū. Ipsum nāq̄ offen- Exsopnis.
dunt semisopno torpore profligatum. Sic etiam Salusti. at per tertiam. Seneca Semiso-
de brevitate vite. Q̄ multi hesterna crapula semisopnes et graves. pnis.
¶ Animus est mēs vel a̅ia vel volūtas vel audacia. vt esto bono a̅io. Exanim⁹ vel
is.i. mortuus. exanimari occidere vel terrere. Teren. Hec oratio/me miserā exani- Animus.
mat metu. Inanimus vel is. sine a̅ia. magnanimus habens magnum animū. Pu- Exanim⁹.
sillanimus habens pusillum animum. Semianimus vel semianimis.i. semivivus. Exanimo.
¶ Frenū dictū est. Infrenus vel is.i. indomitus quasi sine freno. Vergil. Et numide Semiani-
infreni cinguntur. Effrenus idem significat. Idem. Gens effrena virum.i. virorum. mus.
¶ Jungūtur plura: vt imberbis vel us. teste. Marcello.i. nondū barbatus: magis Infrenus
in vsu est imberbis a barba. Infirmus: et q̄d rarius infirmis teste Capro.i. debilis Effrenus.
¶ Hilaris et q̄d rarius hilarus a.um. teste eodē sunt qui negēt aspirari: quibus nō
accedo. et significat letū ac iucundū Necessus a.um. vel necessis.i. necessarius: au- Imberbis
thor Donatus. ¶ Perēnus et melius perennis teste Verulano.i. ppetuus a per et an- Infirmus.
nus: ideo aspiratione caret. Ex dictis claret ex multis substantivis cōponi adiecti- Hilaris.
va vt damnū indēnis sine dāno etc. predictis nō est addendū incolumis: quia nū- Necessus:
q̄ per secundā dicitur incolumis Alexandrū theopagitā. Incolumis.i. sanus sim- Perennus
plex columis. idem signat. Plau. in trinū. Neq̄ ita vt sit data columē te sistere illi Indēnis.
et detraxisse autument. Cice. lib. j. ad Herenniū. Casu et fortuitu navis in portū in- incolumis
columis delata. Columitas et incolumitas.i. sanitas. Idē ad Treba. Itaq̄ si quis Columis
mihi erit aditus de tuis fortunis.i. tua columitate in qua sunt omnia agenda.
Dyscholus in vsu est. Tiberga dicit etiā dici dyscholis.i. difficilis malus et perni- Dischol⁹.
ciosus. Elumbus vel elumbis teste Calepino: qui pre debilitate sese erigere nō po- Elumbus
test. Seneca de remediis ire querulis per tertiam flexit nisi mendū sit/dicens Se-
nes difficiles et querules sunt.

¶ Nomina sub eadem nominativi terminatione et eodē genere: eadēq̄ significatione diversarū declinationum.

Multa tibi flexum. dant quartum sive secundum:
Ut domus: et laurus: ficus: colus: et penus adde:
Et lacus: et quercus: pinus: cornus: monitusq̄.
Ut quondam lectus: veteres ita plurima flectunt.
Est alijs varius. flexus: pro teste sequester.
Cetera ne longum faciam tibi glossa recludet.

¶ Abundant nomina quedā declinatione: vt que sunt secunde aut quarte declinationis saltem in aliquibus casibus. vt domus ante satis declaratū. laurus. fic⁹ etc.

Laurus. *Laurꝰ grece daphne

¶ Hec laurꝰ huius lauri datiuo lauro tantũ. hanc laurum o laure a lauro. ⁊ aliquãdo lauru. he lauri harũ orũ. his lauris hos lauros ⁊ laurꝰo lauri. a lauris. arbor que grece daphne dr. Hor. teste Seruio per quartã sub lauru mea. vt Plinius teste Lanciloto. Ea lauru que ei missa e celo minima est altitudine sic teste eodem. Tacitꝰ Quã Cremonenses lauru rosisq̃ ꝯstrauerat. has lauros per scdam. Uergi. Incende bitumine lauros. has laurus: per quartã. Idẽ q̃ tripodas clarij laurus q̃ sydera sentio. Idem. ⁊ vos o lauri, carpã ⁊c. ¶ Ficus in gñibus declaratũ est. ¶ Colus scdé est ꝑter abltĩm singularẽ q̃ per vtrãq̃ ꝓfert hac colo vl' colu he colus. vide gñia vbi penus quoq̃ declaratũ est. ¶ Lacus huiꝰ laci vel lacꝰ. reliqua per quartã efferũt. In Daniele Nõ puenerũt vsq̃ ad pauimentũ laci. Quercus. Cice. quercorũ rami ad terrã iacẽt. ¶ Pinus arboris nomẽ. Uerg. pinos loquẽtes per scdãz. dixit

Pinus. Cornus

Idẽ actĩm pinus. in. xj. per quartã enũciauit. Idemq̃ in. x. Nos sumꝰ idee sacro de vertice pinus. ¶ Cornꝰ arbor. Seruiꝰ p scdãz corno dixit Papinius per quartam cornu depressus achiua. Quarte sunt multa que olim per .secundaz etiã flectebanẽ vt monitus ornatus questus cetus ortus auditꝰ visus passus victus gemitꝰ aspectus. fluctus salus ꝓsus luctus piscatus exercitus senatus sumptus obitus estus aditus tumultꝰ ⁊ plura alia a Nonio Marcello pulchre declarata. Plautꝰ in amphi. lectus locus pro lecti locus dixit: qđ exoleuit: q: solũ scdé est nũc. Quedam diu. rsarũ declinationũ sunt mutata significatione aut etiã scriptura aliquantulũ: vt

Cantus. Sinus *Noia diuersarum declinationũ sub eadem significatione.

acus anus arcus arquus cestus caestus: cetus coctus. Cantus. i. cantio. Canthus ferrum qđ circundatur rote: hortus ortus. Sinus vel sinum. i. vas quoddam secũde est. sinus pro gremio vel laxitate vestiũ supra singulum est quarte. Eiusmodi poterunt plura notari. Sunt ⁊ alia diuersarũ declinationũ eadẽ sub significatione vt cancer ꝓ morbo iber mulciber acer a. um. oliz teste Capro. nũc acer: cris. cre. Acer arbor tertie est. Serui. etiam voluit esse scdé quã Puscia. carpit. Abiesolim quinte Claudia. cũ sectas abies dixit. Succꝰ scdé est. Apuleius per quartam in gtõ pl'i succuum dixit. Festoꝝ noia cũ pluribus patuerunt. De his oibus quidam magnã versiculoꝝ syluã pueris cõficiũt. Ego nolui re nõ necessaria puerorum ingenia vexare: q: multa ex dictis satis liquent. vt frondis vel tis. pecudis ⁊ pecoris. cassidis ⁊ cassis. vadis ⁊ vasis. fidis, ⁊ fidei ⁊c. in recto confusa. Syluester viri ꝓpriũ secunde est: adiectiuum tertie. Acer cris arbor. acer acris. i. strenuus quibus male addũ

*Syluester substãtiuũ ⁊ adiectiuum.

tur glotis glossis glitis glantis ⁊c. deliramẽta. ¶ Sunt q̃ in obliqs cõfundũẽ vt reus rei: reus: rei: pyrus ⁊ pyrum ri. ⁊c. Quoꝝ notitia parũ vtilitatis affert. q: gñe vel sẽsu facile discernunẽ vt que cũ verbis coincidunt: vt vellus velleris: vellor velleris: fax facis: facio facis ⁊c. Item abundãtia sunt nomina incerti gñis: vt finis adeps ⁊ cetera ante declarata: sed apud vetustissimos plura fuere noia dubij generis: teste Puscia. Aspergo carta ceruix collis crux platanꝰ populus aquila crinis colus cassis fornax frutex rex humus limus laurus lepꝰ hagnus leo perdix fix socrus sup‑

Discrimen. Aura. Ludus. * Uector modo cum qui vehit; mõ cũ qui vehitur significat.

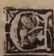
parus torris tybris trames, vepres ⁊c. Postremũ abũdãt equoca. i. diuersa ratione multa significantia: vt discrimen differentia ⁊ periculum. Aura leuis ventus ⁊ fauor. Litera nota vt a b c, ⁊ poetice ep'la. ludus res que luditur, ⁊ schola! vnde ludimagister. Ara deorum. hara stabulum porcorum ⁊ alia innumera. sic que actiue ⁊ passiue significant. vt hospes zelotipus cõiuua alumnus vector. Item que cõis generis sunt habentia feminina in a vt hospes sospes sacerdos antistes: pro omnibus datur regula. Multiplex vnoꝰ sensu dicatur abundans.

¶ Finitur liber tertius. Sequitur quartus.

¶ Liber grammatice Despauteriane Quartus.

¶ De comparationibus.

Cõparatio. Positiuus Cõparatiuꝰ. Supl'atiuꝰ. *Cõparatiuus superlatiuũ interdũ excedit

Omparatio est rei ad rem collatio. Gradus cõparationis. sunt tres: positiuus/cõparatiuus/superlatiuus. Positiuus est qui rem sine excessu significat. vt doctus. Cõparatiuus qui rem cũ excessu nõ summo significat. vt doctior. Superlatiuus qui rem cum excessu summo significat: vt doctissimus. Hunc excedet comparatiuus si dixeris. Hector fuit fortissimus: sed Achiles fortior. hic enim significat solum valde fortem. Cicero in fine tertij officioꝝ. Uale mihi Cicero tibiq̃ persuade esse te mihi charissimũ: sed multo fore chariorem si talibus monumentis preceptisq̃ letabere.

¶ Nomina sola ꝯparatiua ⁊ superlatiua noīa ex se faciũt.nam participia per cõ=
parationẽ noīa efficiuntur.vt amãs amãtior.Deterior ⁊ potior fiunt a deter anti=
quo noīe teste Herodiano:⁊ potis teste Donato:nõ a detero ⁊ potior quicquid di
cat Priscianus. Prior primus positiuo carent:teste Plinio:licet Prisci.a prid ẽ esse
velit:nimis sui immemor. Nam alibi a protos primus dici testatur. ¶ Exterior in= Propior
terior superior ⁊c.sunt a noībus exter inter supvel superus:quoꝝ quedã reperiunt positiuo
quedã penitus exolcuerũt:author est Urbanꝰ grãmaticus ⁊ plures alij vt ostendit an careat.
Lancilotus nõ ab extra intra ⁊c.Nec valet argumentatio Prisciani:si exterior ab
exter veniret suplatiuꝰ esset exterrimus nõ extremus. Uerũ est Prisciane nisi multa Penissime
cõpararent irregulariter.vt bonus melior optimus.dexter dexterior dextimꝰ.sic ex Penitus.
ter exterior extimus vel extremus.citer citerior citimus. sic.supremus infimus ⁊c. Penitior
inter irregulariter formata reĳciunt. Propior ꝓximus authore Pli.caret positiuo: Penitissi=
nec ideo ostenditur a prope esse:qꝛ aliqñ habet:nam hoc abusiue fieri dicit Lancilo mus.
tus:⁊ multo sepius dtm̃ habet:vtcũqꝫ est si quis dixerit a prope esse sm̃ opinionem
Prisciani non multũ errauerit:qꝛ bene põt defendi ⁊ in Syntaxi tenui. Ego tamen
nunc sequar opinionem Plinij.Sepissime sepissimus abusiue:dictũ esse oẽs fatenẽ.
Cato apud Priscianũ.Facite vobis vt in mentem veniat.Quirites ex ere alieno in
hac ciuitate ⁊ in alijs oibus ꝓpter diem atqꝫ fenus sepissimam discordiã fuisse.Se
pior nusqꝫ legitur:sed bene aduerbia sepius sepissime.vt a pene penissime.i.valde
pene.Plautus.Ita mea consilia peruertit penissime. Penitior ⁊ penitissimus non
sunt ab aduerbio penitus:sed a noīe penitus a.um.i.qꝫ intra est:penitior interior:
penitissimus intimus.Plautus in asi.Age queso exerca vsqꝫ ex penitis faucibus.
Apul.in.xi.de asi.Penita mente conditum semper tenebis.Apul.in hermago. Ui=
sus est ei adulescens honesta forma quasi ad nuptias exornatus trahere se in peni
tiorem partẽ domus.Plautus in persa.Furtiuã aducctam ex arabia penitissima.
Nuper facit superlatiuũ nuperrime.Cice.in.iij.ad Heren. Nuperrime dictũ facile
memorie mandatur.Plau.noīe vtitur in capti.Recens captũ hoīem nuperũ ⁊ noui
tium.hinc legitur superlatiuũ nomen nuperrimꝰ ma.mũ.sine ꝯparatiuo. Ulterior *Nuper=
vltimus positiuo carent:teste Diomede:forsan est a vetustissimo noīe vlter aut vlte rimus sine
rus.¶ Sola adiectiua ꝯparantur ꝓpria ꝓpter aliquod accidens licenter pro adie= ꝯparatiõe
ctiuis sumpta cõparari leges vt nero neronior pro crudelior.Tu nihil tale effinges
sed recte sine affectatione veteris inuentis nõ apud grãmaticos:sed apud summos *Que ad
historicos,oratores,⁊ poetas.Plaut.licenter ipsissimus dixit ab ipse vel ipsus in iectiua cõ
trinummo.Ergo ipsus est ipsissimus hinc ab oculis. Eiusmodi ꝯparationes per lo parenẽ et
cum fiunt:teste Georg.Ualla li.xxxi.ca.xiij.Plau.in penulo.O patrue:o patrue mi que non.
patruissime.Plini.Colorem pupurissimum dixit. Uarro ⁊ Catullus Cinediorem. Ipsissimꝰ.
Apuleiꝰ:pumiliorem.Plautus punior:que omnia pauca sunt nec ad horũ forma Plenior
similia fingenda:cõtra ineptos grãmatistas effutientes huiusmodi nenias gallior, Uerbalia i
vulpior.salomonior,aristotelior,lapidior,tuissimus,veterrimꝰ ⁊c.orationis dede= dus an re=
cora.Nõ omnia adiectiua ꝯparantur:sed ea dũtaxat quoꝝ significatio potest auge cipiãt ꝯpa
ri vel minui:ideo nõ comparantur vnicus summus omnipotens imus ingens ru= rationem.
dis mediocris.Macrobius tamen omnipotẽtissimus dixit.Uergilius ingentior. Ci nouissimꝰ.
cero infinitior:aliqñ etiam rudior et rudissimus leges: licet Diomedes author sit
rudis nõ comparari.Lancilotus multo plura decet nõ ꝯparari. Plenus compara
tur:quia plenior eobsequio dicit Quintilianus.Sulpitius grammaticus excellen
tissimus negat omnia verbalia in dus comparari:qualia sunt reuerendus, colen=
dus ⁊c.licet reuerendissimus ⁊c.sint in frequenti scribarum vsu.⁊ Leonardus Are
tinus vtatur.Sunt quedam cõparationes imperfecte vt temperior:sine positiuo ⁊
superlatiuo.de his in fine dicam.Comparatio est tripex:voce tantum:significatio=
ne tantũ:⁊ vtroqꝫ modo.Comparatio voce tantũ fit vbi vox cõuenit: sinificatio di=
scordat.vt a nouus nouissimus.i.vltimus:sunt cm̃ maxime noua fere vltima. Cice=
ro in arato.Ad iudicandum nouissima.Gellius credit Ciceronem nunqꝫ dixisse no=
uissimus:Philelphus nouior negat latine dici.Ualla noue acceptat nouiter repu
diat.Leonardus nouior dixit:ego recentior libentius dixero.Comparatio significa
tione tm̃ est vbi significatio conuenit:vox discordat.vt bonus melior optimus. Cõ=
paratio voce ⁊ significatione est vbi cũ voce significatio conuenit:vt doctus doctior
doctissimus. Licet positiuus qñqꝫ sit deriuatiue speciei:tm̃ de positiui formatione
nihil hic nobis dicendum est. Itaqꝫ ad cõparatiuorum formationem festinamus.

Doctior a docti est: ita formes cuncta secunde.
Tollo sinisterior melior peior minor & plus
Cum maior donat ficus & dicus entior apte.

✱ De comparatiuorum formatione. ¶ Comparatiuus a nomine secunde declinationis fit a gtō singulari addita or syllaba pro communi genere & us pro neutro, ut amicus amici amicior amicius: nō ut putant indocti amicitior. Spurcus spurcior: pudicus pudicior: nō spurcitior nec pudicitior. Iz *Amicior.* in Ciceronis libris per grāmatistas aut ineptos librarios depravatis aliqñ legant amicitior. Pa. ix. theb. Sed amicior undis fraxinus. Cice. lib. xi. ad atticum. Mihi nemo est amicior nec iucundior nec charior attico. Oui. xiij. meta. Dum mare pacatum dum ventus amicior esset. Idē. Nec tibi ꝯtingat matrona pudicior ulla. Plau. in curgu. Si est osculando: quippiā impudicior. mendose legitur impudicitior: qr contra rationē carminis: ut scit qui legem iambici trimetri cognouit. Pudicus. lestus. Spurcus. i. immūdus. Mart. Spurcior ut fiat zoile merge caput. Idē Sordi*Spurcior.*dius nihil est nihil est te spurcius uno. Qui potes insidias dona vocare tuas. Augustus augusti augustior. i. sctūs & venerabilis. nomen adiectiuū est. aliqñ ꝑpriū. *Augustus.* sic nō cōparatur. Oui. i. fast. Sctā vocāt augusta patres: augusta vocantur. Templa sacerdotū rite sacrata manu. Liui. dixit. Romulū se fecisse augustiorem purpureo habitu. Papi. iiij. theba. Ausonie pater augustissimus urbis. Sil. lib. i. Conciliū vocat *✱ Augustissimus.* augustum castaqʒ beatos Paupertate patres ac noia parta triumphis. Consul. et equantem superos ꝟtute senatū. Deter a. um. cui aliqd deest quasi detritū ne bonū *Deter.* sit olim fuit in usu & crescebat in gtō deteri detere deteri. hinc regulariter fit dete*Deterior.*rior. i. minus bonus. Exter. i. externus gtō exteri vñ exterior. Papi. lib. xi. theb. Sed quid apud tales quis nec sua pignora curet Exter honos. Idem. v. theb. precor ex*Exter.*tera rerū agmina. Valc. Exterarū gentiū dixit. Verg. Fas extera querere regna. Citer citra citerum. gtō citeri cum crescētia. i. qꝫ est citra hinc recte citerior fit ut a superus inferus posterus superior inferior posterior. sic olim dicebant inter vel in*Citer.*terus anter vel anterus. Unde sunt anterior exterior. Cice. ad Celiū. Citeriora nondū audiebamus positiuus olim erat in usu citer. Cato apud Priscianū. Citer hagnus alligatus ad sacra Eodem Afranius usus est. Idem. Cato infer & super pro inferus superus dixit. Ubi super inferqʒ. Vicinus tum decedito. Papi. x. theb. Infera tamus hora. Postera lux oritur nisto gratissima nobis. Oui. per flumina iuro Infera *Infer.* Cesar in commen. huc postero die frequentissimi cōuenere. Excipiuntur a regla si*Super.* nister sinisterior. bonus melior. malus peior. paruus minor. multus plus solum in *Superus.* neutro genere & hoc in singulari numero. At in plurali hi & he plures & hec plura *Inferus.* vel pluria Ceterum pluria & compluria non sunt comparatiua teste Georg. Valla *Posterus.* Placentino lib. xxxi. ca. xiiij. ubi ait pluria & compluria non esse vetera: quia usi sunt *Plus.* Cicero. & Plinius in qua re taxat Priscianus cum Donato & Gellio. Idemqʒ dixit ge*Plura.*nitiuum pluris esse omnis generis licet plus solū sit neutri gñis. Idē dicit lib. vij. *Compluria.* Priscia. Id probat male Georgius, per hec exempla bene latina. Pluris amor est: *Pluris genitiuus an sit omnis gñis* pluris virtus qꝫ aurum. male inquā ꝓbat: qr pluris sic etiā esset pluralis numeri. Ouid. Pluris opes nunc sunt qꝫ prisci temporis amnis. sic etiā tāti quanti essent *Magnificus* omnis generis quod oppido qꝫ friuolum est Magnus maior. ¶ A facio sunt quedā *Mirificus* adiectiua in ficus: & a dico vel dicax in dicus penultima correpta. que cōparatiua *Munificus.* in entior efficiunt. ut magnificus magnificentior qui magna facit. mirificus mirifi*Honorificus*cētior qui mira facit sic munificus. i. liberalis. honorificus qui honore digna facit *Significus.* aut qꝺ cū honore fit. nam capiuntur hec etiā aliqñ passiue ut magnificū opus. maleficus bñficus &c. forsitan olim noia fuerunt magnificēs mirificēs &c. vñ hec veneris Significus signa faciens. hinc Lancilotus significātior facit. qꝺ vere fit a significās *Maledicentior.* nō a significus. Apul. in deo Socratis. Non pudet me esse significū. Cic. ad atticum Que res multo honorificentior visa est. Maledicus. i. mordax & obtrectās maledicentior qꝺ a participio maledicēs esse nō pōt. qr hic tertia ꝓducitur: illic corripitur. sic bñdi*Bñdicus.*cus benedicentior: qui benedicit. & laudat Plau. in asina. Quum illicebas me ad te blande ac benedice. sic falsidicus &c. nō causidicus: quia substantiuum est. Addunt a volo beneuolens maleuolens que ex integro sunt & corrupto: teste Quintiliano. sic omniuolus &c. a loquor magniloquus &c. bñuolentior magniloquētior &c. sed nō

opusest addere: quis legimus sepe maleuolens, magniloquens &c. vnde hec com= Breuilo
paratiua sunt: licet reliqua nō habeant alia comparatiua neq̃ enim dicimus bene quens.
uolior &c. Cicero. libro. vij. ad Atticū Breuiloquentez iam me tēpus ipsuz facit. Te Bñuolens.
rentius in phor. nec illi beneuolēs neq̃ notus. A turpisequus &c. non inueni quicq̃

Fortior a forti est: facias ita cetera terne.

Junior excipiunt, a nequam nequior exit.

¶ Comparatiuus si positiuus fuerit tertie fit a dtō singulari addita or vt forti fo=
tior pauperi pauperior. hic et hec potis & hoc pote id est potēs, solum ntm inueniē
nunc habere. olim dtūs erat, poti. vnde potior & potissim⁹. i. melior & optimus qua= Potior
si potentior & potentissimus. Priscia. voluit esse a vbo potior. Persius. Quis potior
iudex puerisve quis aptior orbis: potius aduerbium etiam signat magis. Hora= potissimuz
tius. Hinc tibi sit potius q̃ tu mirabilis illi. potissimū aduerbiū rectius dr q̃ potis Junior
sime per maxime & optime. Terē. Ubi tu dubites qd sumas potissime. Excipitē a re
gulā vnicū nomē iuuenis iunior teste Prisciano pro iuuenior. Georg. Valla libro.
xxxi. cap. xiij. reprhēdit Priscianū dicēs. Junior nō (vt hodie qdā grāmatici litera= Junis.
toresq̃ putant Priscianum secuti) ab eo quod iuuenis sed (vt Cornutus ait) a iu= Junicum.
nis. Junis enī inquit & nunc minor iuuene dicitur. Unde iunior ideo primā, q̃z sylla
baz producit. inde iunix iunicis vacca etate viridior. Persi. Junicū omenta liquescāt Frugi.
masculi iuuenci dicitur. Nequā nequior facit nec excipitur. q: nō flectitur nequā Frugalis
Frugi. i. vtilis preditus virtute & temperans. facit comparatiuum frugalior et su=
perlatiuum frugalissimus. hinc ea virtus frugalitas dicitur. Plautus. Lesbonic⁹
factus est frugalior. hec a frugalis non sunt. quia Quintilianus taxat eos a quib⁹
dicitur frugalis tanq̃ sit dictio parum proba.

¶ Superlatiuorum formatio.

Er rimus adijciet superanti. dant timus exter.

Et citer & dexter quibus addes rite sinister.

Dic etiam extremus. maturus dat rimus apte.

Uel simus: huic iungunt satur: a vetus est rimus vsq̃.

¶ Positiuo in er additē superlatiuus rimus. ma rimū. vt niger nigerrimus dexter
dexterrimus pauper paupe rrimus pauperrima rimum. celeber celeberrimus. et
q̃uis in masculino legamus celebris salubris alacer &c. ntō tamen alios superlati
uos habebunt licet vetustissimi celerissimus dixere. Manilius in Illiade apd Pri= Celerissi
scianū Celerissimus aduolat Hector. Excipiuntur a regula exter exterior extimus mus
vel extremus citer citerior citimus: dexter dexterior dextimus. sinister sinisterior.
sinistimus. Sil. lib. vij. Extima cingens Clausos ipse tenet. Boeti. Polū relinquat Extimus
extimū. Plaut⁹. Factus sum quasi extimus a vobis Apuleius. Philosophia in ex
timo mundi tergo degit. Cicero in sopno Scipionis. Celestis extimus. Ibidē. Que
vltima a celo citima a terris luce lucebat aliena. Capel. in nuptijs philologie Clio Citimus
citimum circulum hoc in luna collocauit hospitiū. Uarro de heresib⁹. A primo cō Dextimu⁹.
pito dextimam viam munit. De sinistimus authores sunt grammatici vt Priscia
nus. &c. Cicero ad Augustum. Perducam ad extremum & nouissima conferam pri= Extremi⁹
mis. hinc tanq̃ a positiuo fecit iterū comparatiuū nouator verboꝝ Apulei⁹ dicēs Maturri
ȷ. meta. Si quid est: tamen nouissimo extremus. Maturus a um. facit superlatiuū mus
maturrimus, ab antiquo nomine matur. Cicero apud Priscianum. Quippe qui olz Maturissi=
maturrime ad causas publicas accesserim. vel maturrimus. Idē apud Priscianū. mus
Quibus virtutibus omnem tueri vitam possint eas in etate maturissima velint cō Saturri=
parare. Badius grammaticus minime proletarius dicit satur similiter facere sa mus.
turrim⁹ et saturrissim⁹. A ciccur et memor nihil inueni. Uetus facit veterior veterri veterrim⁹
mus a vetusto nole veternis. vt huber huberis. Ennius apud Priscianum. Quum Ueter.
veter occubuit. Priamus sub marte pelasgo. Uergilius. ij. eneidos. Ingēs ara fuit Ueterior.
iuxtaq̃ veterrima laurus. De positiuo veter iterū Actius. Ueter fatorū termin⁹ sic
iusserat. Plaut⁹. in Bacchi. Bene tibi dedo illū veteriorē lapide vt lenituz reddas.

In reliquis simus accipiet Patrius positiui.
Atq; datiuus in i.tamen s.simus vsq; preibit.
Excipe postremus supremus & optimus: atq;
Pessimus & minimus cum maximus: intimus addens
Plurimus infimus adiunges. entissimus autem:
A ficus atq; dicus facito: limus is dato dempta
Cum facilis: gracilis: agilis: similisq;: humilisq;:

¶ Si positiuus nō desinit in er: tunc superlatiuus fit a genitiuo positiui in secūda declinatione vel a datiuo in tertia addēdo s & simus: vt celsus celsi celsissimus nō summus (vt grāmatiste sopniant) forti fortissimus &c. Excelsus.i.altus Summus positiuus est vtimus. Gel.lib.ij. In his regionibus excelsissimo loco murum statuere aiebat. Apule. Uidetis ne insistentem celsissime illi rupi montis ardui verticem. Valeri⁹. maxi.li.vi. In excelsissimo mōtis vertice cruci affixi. Seneca in Thyeste. Eructat omen celitum excelcissimū. Tullius in Sylla. In hanc excelsissimam sedē dignitatis & honoris. Colu. Iudice egentis hominē proceriorez. excelsissimo germano. Ingens ingentior ingentissimus reperitur: licet raro. Vegeti⁹. lib.iiij. Rote quoq; de lignis viridibus ingētissime fabricantur.i.vltra modū magne. ¶ Excipe a regula posterus postremus super⁹ supremus &c. Andronicus apud Priscianuz. Inferus an superus tibi fert deus funera Ulysses. Horatius Supremo te sole domi torquate manebo.i.vltimo & occidente etiā significat summū. Postremus.i.vltim⁹ Teren. Si id facis hodie postremum me vides. hoc secundo comparatur postrem⁹ postremior: postremissimus Gracchus in oratione de parsimonia apud Gellium. Omnium nationuz postremissimum nequissimūq; existimatorē. Apule. Nullū animal in terra homine postremus. paruus minor minimus. lectum est paruissimus sed nollem imitari. Lucretius. Preterea nisi erit minimum paruissima queq;. Corpora cōstabunt ex partibus infinitis. Boetius in musice prologo. Paruissimas mutationes. Vegetius. Paruissimos fines. Interus interea interum. veteres dicebant vt superus. hinc interior intimus. Terentius. Ipsus mihi Dau⁹ dixit qui intim⁹ est eorum consiliis. Positiuo vtitur Cornelius Tacitus teste Lanciloto. Amissis p interea bella nobilibus. Intimus positiuus efficitur: quia facit comparatiuum intimior: quāuis nunc non occurrat testimonium: sed vlteriore superlatiuo caret.

¶ Multus plurimus multa plurima multum plus plurimū. Cicero. Multissimus p plurim⁹ dixit nollem primus imitari Cicero.lib.xi.epistolarū ad Atticū. Literas tuas accepi pridie nonas februarias eoq; ipso die ex testamento creui, hereditatez ex multissimis & miserrimis curis est vna e nata. Infimus.i.maxime infer⁹ vl' infra non solum de loco sed etiam de qualitate. Teren. Tace tu quem ego esse infra infimos omnes puto homines. ¶ Nomina a facio in ficus. a dico in dicus habēt entissim⁹. Suetoni⁹. Maleficentissimos incolumes prestitit. Quādoq; regulariter formant superlatiuos: sed apud vetustiores. Terētius. Mirificissimus est patruus tu⁹ Cato beneficissimo dixit. et Aetius magnificentissimus.

¶ Hec quinque: facilis/agilis/gracilis/humilis/similis faciunt superlatiuos abiiciendo is: & addita lis syllaba: & ita sunt duo ll/ facillimus/agillimus. His addit Valla docilis docillimus. cōposita similiter faciūt: vt difficilis. absimilis &c. Vergi. Circuit & que sit fortuna simillima querit. Idē. Ipsa ingens arbos faciēq; simillima lauro. Facilis nō grauis: perfacilis valde facilis. difficilis non facilis. vt amanti nihil est difficile. Ait Tulli⁹. Agilis leuis & mobilis. Gracilis tenuis non crassus humilis non altus: vt humilis arbor: humilis homo.i.vilis & ignobilis. In sacris significat non superbū. Docilis qui facile discit: contrariū est indocilis. Per proualde & similes particule soli positiuo dande nō iungantur cōparatiuo aut superlatiuo. vt nō dices perdoctus pdoctior perdoctissimus: sed pdoctus multo doctior quā doctissimus &c. Per positiuo congruit: multo vel longe cōparatiuo. quam proualde superlatiuo iungitur: de quibus & multis aliis copiose in Syntaxi disputo.

* Superlatini formatio.
Excelsissimus.
Celsissim⁹.
Ingentissimus.
Superus.
Inferus
Supmus.
postremus
postremissimum.
Paruissimus.
Interus.
Intimus
Multissimus
Infimus
De superlatiuis a facio & dicar.
Mirificissimus.
Beneficissimus.
Facilis
Agilis.
Gracilis.
Humilis.
Docilis
Per positiuo cōgruit phūanus.

¶Comparatio imperfecta.

Anterior superante caret:inueniſq; ſenex q;.
Sicut adoleſcens:cui diues pluraq; iungunt.
Temperior ſolum eſt.ignorant et poſitiuum.
Ultimus vlterior prior et primus propiorq;
Proximus.ocyor atq; ocyſſimus adijciantur.

¶Anter ⁊ anter⁹ veteres dixere:hinc anterior anterius q̄ aliq̄ñ aduerbiū eſt ſine ✱ Anter
ſuplatiuo.vt iuuenis vel iunis iunior:ſenex ſenior:adoleſcens ſcentior:diues diui= Anterius
tior ⁊ vt Lācilotus vult certus certior. qđ miror cū p̄cipere: cū certiſſimis perſepe Certiſſim⁹
apud.Cic.legat .vt certiſſimus vectigal aſcribit in oratione p̄ lege Agraria.Tēperior
poſitiuo ⁊ ſuplatiuo caret ocyor ocyſſimus poſitiuū non h̄z quo vtant latini: ſicut
vlterior vltimus:prior primus p̄prior p̄rimus.In hac re p̄ſtē ⁊ authores ali citā=
tos p̄ſtipulat mihi Pompo.Letus lepidiſſimus grāmaticus.Nūc meo more decla
rabo ſingula.Ter.Quis me athenis diuitior.Idē q̄ inique ꝯparatū eſt vt hi q̄ mi
nus habent ſemp diuitioribus aliqđ addāt.Oui.Oppida ſunt regni diuitiora mei. Diuitior
Mart.Romanū p̄prius diuitiuſq; forū eſt.Dis ditior ditiſſim⁹ integrū eſt.Sido.ad
Domitiū.Quenā potiſſimū anteri⁹ caulib⁹ n̄ris culina fumaret veteres in ſuplati
no antimus dixere vt q̄dā ſeniſſim⁹: vt in xenophōtis equocis.Saturni dñr familia Anterius.
rū nobiliū regū qui vrbes ꝯdiderūt ſeniſſimi.Legim⁹ aliq̄ñ iuuenior p̄ iunior. Col. Seniſſim⁹
teſte Lanc.Illi quidē incōmodo q̄ iuueniori exanimi ſolet accidere.ſic ipſe inuenio. Iuuenior
Apul.lib.viij.met.Unus pre ceteris ⁊ alo fortior ⁊ etate iuuenior ⁊ corp̄e validior. perſuaſus
Lanci.dicit p̄ſuaſus p̄ſuaſiſſim⁹ ſine ꝯparatiuo:vt apric⁹ apriciſſim⁹: inclytus in ſine cōpa=
clytiſſim⁹:iuriſcōſult⁹ iuriſcōſultiſſim⁹:ſimplex ſimpliciſſim⁹.Decorus apud Apul. ratiuo.
de magia decoriſſim⁹ mediocris: mediocriſſim⁹:comis comiſſim⁹:imerit⁹ imeritiſſi
mus inuit⁹ inuitiſſim⁹.legi tñ inuiti⁹:⁊(vt Serui⁹ vult)p̄fectus p̄fectiſſim⁹.At Ci.
lib.vij.ad atti.dixit illū eſſe p̄fectiorē volo.Rurſū:ingēs ingētior:raro ingētiſſim⁹.
Uer.O fama ingēs ingētior armis.Uegeti⁹ ingētiſſim⁹ dixit:ſz ita accipiūt docti vt
dicant illū malū latinitatis authorē.nā gambas pro tibijs ⁊ putiſſimos fines dixit. Cōmunis.
Cōis cōior vix vnq̄ꝯ muniſſim⁹ apud latinitat; p̄mipilos.remiſſius remiſſior tñ vt
ſalutaris ſalutarior:infinit⁹ infinitior:opim⁹ opimior:p̄rau⁹ prauior vt q̄dā volūt q̄s ✱Nōis ca
refellit Taciti authoritas:dicēns.Ea tēpeſtate prauiſſimus mos .Lōginqu⁹ ior. rentia ꝯpa
ꝓpinquus ior.multi addūt ſuplatiuo carētibus.Plurima carēt ꝯparatiuo ſuplati= ratiuo ⁊ ſu
uoq; vt nau⁹.i.diligēs.magnanim⁹ ⁊ ſilr̄ia in imus.vulgaris vnicus duplex ſum⁹ perlatiuo.
memor agreſtis fugitiu⁹:⁊ adiectiua tertie in ſter.vt ſylueſter ⁊c.Fuilis nubilis mo
dicus ſecul⁹ popul⁹ ⁊ diminutiua:vt vetulus.⁊ in tilis vt verſatilis.⁊ in būdus vt
vagabūdus.⁊ in inus vt canabin⁹.⁊ a fero ⁊ gero vt letifer. Itē tremulus ⁊ dege=
ner.Collegit hec Lācilot⁹.forſitan in q̄buſdā reperies ꝯtrariū.Sollicit⁹ etiā ſollici
tior facit ſine ſuplatiuo:teſte eodē.Suet.in domit.Tēpore ſuſpecti p̄iculi ſollicitior. Secūdus
Scđs.p̄ p̄ſper p̄lene cōparat.Fals⁹ falciſſim⁹ ſine:ꝯparatiuo teſte Perot.Propert⁹
ra.rum.i.feſtinus:ꝯparatiuo ſuplatiuoq; caret.Tēperior vel rectius tēporior.i.tem Tēporius
peſtiuior ad tēpus deductū caret adiectiuo poſitiuo ⁊ ſuplatiuo:⁊ vix inuenies hoc
nomē ſed hñ aduerbiū tēporius.i. oportune ⁊ feſtine.Colu.lib.ix.Tēporius ad offi= Ocyor
cinā redeant.Oui iiij meta.Modo ſurgis heoo.Tēporius celo modo ſerius inci= Habitior.
dis vndis.Ocior ocyſſimus.i.velocior velociſſimus poſitiuo carēt q̄r okys vel ocijs
greco.i.velox latini non vtunt.Obnoxius obnoxi,cortiā ſuplatiuū vix h̄z. Habitior
i.pinguior ⁊(vt vulgo dr̄) melius diſpoſitus:carere dicitur poſitiuo ⁊ ſuplatiuo id
videtur mihi refelli poſſe authoritate Gellij dicentis lib. iiij.ca.viij. Scipio naſica
et Marcus Pompi.ius quum equitum cenſum agerent:equū nimis ſtrigoſum et
male habitū:ſed equitem eius huberrimū ⁊ habitiſſimū viderunt. Et cur inquiūt Ultimus.
ita eſt vt tu ſis q̄ equus curatior:q̄m inquit ego me curo equū:Statius meus ſer= Proxime.
uus.Ulterior vltimus primus eſſe pōt.Uergi.Tu ſanguinis vltimus author.Pro=
pior proximus.Fiti p̄rimus poſitiuus ⁊ ſignificat propinquū: facitq; ꝯparatiuum
ꝓximior ſine ſuplatiuo.Ulpianus.Si quis ꝓximior cognatus naſceret. Uegeti⁹.

proximior dextra sit que plagam possit inferre. Prior e duobus: primus e multis id verū est nisi prior ablm̄ regat. sed de hoc in Syntaxi. Prius nomen: putant dici barbare. id falsū est: q2 priora sepe legimus. ideo prius cōciliū optime dici opinor.

Prius an barbara dictio sit

Us si vocalis precat; raro gradus exit.

More pius dicto tenuis non additur apte.

¶ Cū vocalis precedit syllabā us in positiuo aut nūq̄ aut raro cōparat more dicto i. in or. & simus. vt idoneus rubeus ceruleus arduus. i. altus & difficilis. Martia. Ardua res hec est opibus nō tradere mores. Pius qui parentes & deū colit. Industri⁹. diligēs & ingenios⁹. Industria. i. diligētia inglorius. i. sine gloria & honore. strenu⁹ velox & diligens. Incurius. i. negligens. iniurius faciēs iniuriā. Ratio regule est: q2 cōparatiuus regulariter formatus d3 superare positiuum vna syllaba vt docti doctior regulariter dixi propter peior maior minor iunior; si a iuuenis fieri volumus) et pius prior autē positiuo caret vt diximus. Et q2 litera inter duas vocales efficit consonans vt maior: cōparatiuus nō superaret positiuū vt pijor: & si i non fieret consonans vt superaret. tunc esset cacephaton. i. mala sonātia. Authores hāc grāmaticorū rationem non semper custodierunt q2 Varro assiduior dixit in. ij. de re rustica. Sueto in. Gal. Mox vasa erea: assiduissimi vsus cōflauerit ola. Cice. in lib. de claris orato. ad bru. etiam assiduissime dixit. Iuue. Egregius cenat meliusq̄ miserrimus horū. i. magis egregie. Rufinus in Iosepho. Nihil cū impi⁹ a Romanis passi sūt/ q̄ ipsi se tractarunt. i. magis impie. Pacuuius. si mulier egregiissima forma dixit. Plau. in epi. Nam strenuiori deterior si predicat suas pugnas de illius ore fuit sordide. Lucili. Villicus strenuior si euaseris. Gelli. Viros habuisse strenuissimos. sic Sallu. & Cato. Sallu. tn̄ putat dixisse. nam vt q̄sq̄ strenuus ceciderat in bello: q2 secundū videbat strenuissimus. Graccus in tuberonē. Vt in me industrior sis q̄ in te. Cato Antiquiorē animū inducēt esse q̄ innoxiorē. Idē. Idq̄ perpetuius atq̄ firmi⁹ rapsit. Idem Fugit maxima flagella. perpetuissimo curriculo. Digestis de legatis tertio. l. nūcius. legit exiguior. Baptista Pius idoneior dixit. Vtere parcissime inuētis. Pius pientissimus facit: & in sacris pijssimus. Curtius lib. viij. O fidissimi pijssimiq̄ ciuium ac amicorū. Cice. tn̄ dicit pijssimus male dici. verba eius ex. xiij. Antoniana hec sunt. Tu porro ne pios quidē s3 pijssimos queris: & qđ verbū o nō nullum in lingua latina est id ꝓpter tuā diuinā pietatē nouū inducis. Tenuis/ Alexāder negauit inscite cōparari posse. plini. Tenuiora ferramenta restringi. oleo mos est. Sueto. Tenuissimo cuiq̄ & ignoto. Cice. lib. iij. ad Atti. Mea spes etiam tenuior semper fuit q̄ tue litere. Et. xij. ad Atti. Quis enim tenuius dixit. Et in officijs. Neq̄ tenuiores propter imbecillitatem circūueniantur. Idem sepe alibi vsurpauit. sic Quintilianus tenuiora. sic ceteri ferme omnes. Pinguis pinguior recte facit: quia u liquescit post g. Sene. epist. xx. dixit ꝓpior. Cato. Arduus, & arduissimo enunciauit: teste Prisciano. plini. vij. episto. Exiguissima legata. Ceterum meminerimus raris raro vtendum esse: presertim si apud vetustissimos tn̄ reperiatur quales sunt Cato/ Actius/ Pacuuius/ Ennius/ Graccus/ Quadrigarius &c. ¶ Que comparatiuos superlatiuosq̄ more dicto nō faciūt vbi comparatione opus est capiunt magis et maxime. vt magis dubius maxime dubius.

Arduus. Pius. Industri⁹. Incurius. Iniurius. Assiduior. Assiduissimus. Egregi⁹. Egregiissima. Strenuior. Strenuissima. Industrior. Innoxior. Perpetuissimus. Exiguior. Pijssimus. Tenuior. Tenuissimus.

¶ Grammatice Despauteriane Liber quintus.

¶ De preteritis & supinis.

Compositū simplexq̄ modo flectuntur eodem

Excipies quedam post clare notificanda.

¶ Verbum composite figure coniugatur: vt simplicis & contra vt sedeo sedi: possideo possedi. ¶ Excipiuntur quedā. Quia do est prime cōiugationis: reddo addo tertie. maneo mansi: immineo imminui. hec & alia satis declarabunt: ideo hic nolui ponere. ¶ Hic liber de preteritis & supinis tractabit: quia que a presenti formātur per analogiam: id est proportionem & similitudinem verborū amo/ doceo/ lego/ audio satis noscuntur: in preteritis & supinis maior est diuersitas, ideo necessaria est an

plior eorum tractatio. ¶ Coniugatio est verbi p tpa declinatio Supinum est qd in um vel in u desinens sine casu verbi significationē hz vt amatū amatu Torrētin⁹ dicit ideo supina dici: quia cū habeant vocē participij passiui: tamen supinantur .i. ↄ rtuntur in actiuam significationem. de hoc videbis in Syntaxi.

* Quid cōiugatio. Supina q̄re dicta

A quoties mutatur in i: per e pono supina.

Demitur hinc do go sapio salio stat uoqȝ.

¶ Si verbū cōpositū mutet a simplicis in i supinū retinebit e. vt facio feci factum reficio refeci refectū. ¶ Excipiuntur verba in do. vt cado cecidi casum: recido recidi recasum. Et in go: vt ago egi actum: adigo adegi adactū. Et composita a sapio: q̄ retinēt i: in supino vt desipio desipui desipitū ⁊c. a salio ⁊ statuo que pro a in supino retinent u: vt insilio insilui insultum. Hoc etiam notatu dignum: verba mutantia e in i: nō perdūt e simplicis in preteritis ⁊ supinis. vt emo emi emptum: redimo redemi redemptum: sic sedeo incideo ⁊c. Composita a teneo nō habent e in preteritis: sed supinis. vt contineo continui contentum. Cedo ⁊ ledo mutāt diphthongum in i longuȝ quod retinent composita in preteritis ⁊ supinis.

Cōposita a sapio

Quum geminat simplex composito tolle priorem.

Quam retinet do sto natum: ceu discere posco.

Pluria sic olim: ceu nunc precurro repungo.

¶ Quum simplex geminat principiū p̄teriti: cōpositū nō geminat. vt mordeo momordi: remordeo, remordi: pello pepuli. cōpello cōpuli ⁊c. Excipe cōposita a do sto disco posco: q̄ sp geminant: vt credo credidi: resto restiti: addisco addidici reposco repoposci: sic olim plura: vt oia ↄposita a curro: vt decucurri ⁊c. nūc solū p̄curro geminat principiū. Plau. in sticho. p̄cucurri vt nunciarē nunciū exoptabilē. Idē. Ego hac p̄cucurri grā ne te pater opprimeret imprudentem. Teren. in ecyra. Una illa tum interea ppere p̄cucurri. aliqñ nō geminat. Liuius. xx. lib. ab vrbe condita. Et si fortunam percurrissent. Verg. iij. enei. Ecce fere summo dececte vertice capre. De currere iugis. Caper apd̄ Priscianū. Quū ei q̄ nos pupugit talionē .i. vicē a nobis redditam ostendimus repupugi dicimus. Supinum nūq̄ principiū geminat

* Antiq̄ores a detōdeo, detotōdi ptulerūt

Repungo.

Si fit a presenti: non desinit esse supino

¶ Quoties presenti fuerit a non aberit supino licet preterito mutetur. vt facio feci factum. fallo fefelli falsum.

Preteritis quecunqȝ carent spoliabo supinis.

¶ Quecūqȝ carent preteritis etiā carent supinis vt polleo glisco ⁊c. Licet preteritorū ⁊ supinorū carentia pertineāt ad sequētē librum: tamen in hoc libro totā hanc rem absoluā q̄ id breuius ⁊ commodius fiet. nam ceteri carentia preteritis aut supinis ferme suis locis explicauere ⁊ in defectiuis omnia repetiuerunt. id ego non faciam quia breuitati ⁊ puerulorum vtilitati studeo.

¶ Prima coniugatio.

Reteritis aui facit as: atumqȝ supinis.

¶ Verbū p̄me ↄiugatiōis facit pmū pfectū indicatiui modi a scda persona singu. nūeri indicatiui modi p̄ntis tpis ablata lr̄a s ⁊ addita syllaba ui: in supino mutat ui in tum vel tu. vt amo as. amaui atū amatu. Equo equaui equatum .i. equale facio. Valeri⁹. maxi. li. iij. Equauit Athenis Thraciā. sic ambulo: vnde ambulatores qui vrbem passim peragrant vēdēdo vilissimas merces dictis quibusdaȝ scurrulibus aucupando emptores. Ante ambulo onis. qui honoris grā aliquē comitat. albo as. albuȝ facio: libo as .i. gusto prelibo pregusto. Estuo as. aui atum supinū vix inuenitur. q̄ gramatici dicūt carere supino. Hiero. tñ ostendit hēc: q̄ est natus dicit in fine eccl'iastici. In medio ignis nō sum estuat⁹ significat feruco ⁊ flagro. Itē fluctuo ⁊ agitor: vt mare estuat. Instauro id ē integro restauro. idem teste peroto ⁊ Calepino qui negant, instauro esse ab instar sed stauro quod nō est in vsu restauro pene obsoleuit. tñ Lactantius vsus est vt Ca

Equo. Ābulator. Ante ambulo. Albo. Libo Estuo.

Instauro. lepinus docet in dictione instauro. Et Iusti. lib. ij. Interea & darius quū bellum re
Restauro. staurarct in ipso apparatu decidit: melius ergo instauro. dicim⁹ q̄ restauro s3 ipse
in prefatione quarti libri versificatorie restauratione pro instauratione dixerim. Ce
terum non censebo restauro barbare dici. vt Quintianus (qui plura minus bene
Rubeus. dānauit: inter que est rubeus a um. quod negat dici posse quia ruber. dicendum est
que refellit Gellij authoritas dicentis lib. ij. cap. xxvj. Rufus cū color & ruber nihil
a vocabulo rubei differunt. Solinus. Colores duo sunt quos fingere nō valet rube
us & candidus: nimis temerarie plerīq; iudicant. Si quis multa vocabula discipu
lis declarare voluerit: facile e vocabularijs bonis excerpet & pue- is dictabit: vt ors
bo vacillo fugo titubo obturo migro liquo &c. que habent omnia aui & atu3. Exci
piuntur pauca iam declaranda.

Excipe do dedit atq; datum: stetit atq; statum sto.

Cuius compositum stetit atq; stitum capit apte.

¶ Do dedi datum circūdo circūdedi circūdatū. sic pessundo venūdo satisdo. sto ste-
ti statum huius ɔpositū steti & stitū faciūt vt prestiti p̄stitū insto institi itum non (vt
inepti dicunt) insteti: sic barbare loquentes dn̄s decanus institit pro licētia. ¶ Da
syllaba corripitur vbicūq; est prima syllaba in cōdeclinatis a do vt dabam dare: er
go dic penulti. breui pessundabā &c. Do .i. dono. Itē mitto: vt do Petro ad literas .i.
mitto per Petrū. Itē dico vt apud Verg. Sed tn̄ iste deus qui sit da Tityre nobis
Circundo et da aduerbia loci. Circūdo .i. circūpono: vt circūdo saltus canibus. Venūdo .i. ven-
Venundo: do: vt Ad quid pditio hec: poterat enī venūdari multo & dari pauperibus. ¶ Pes-
Pessundo, sundo .i. calco vel opprimo pessum .i. sub pedibus & dicimus etiā do; pessum. Luca.
Satisdo; q̄ celsa cacumina pessum. Tellus victa dedit. Satisdo satisfacio aut soluo. ¶ Sto
Sto. erectus sum. Idē stat manet aut certum est. Verg. Stat sua cuiq; dies breue & irre
uocabile ips̄ olbus est vite. Sto cōuentis .i. seruo pactū p me nō stetit .i. non fui cau
sa cur minus fieret. ¶ Asto iusta sto. antesto: excello: absto: lōge sto. Ouidius abstit
p astitit posuit decimo nicta. Halcyone lachrymas: & q̄ par ad- duet abstit. Resto
Asto. supersum vel relinquor. Verg. ij. enei. Quid iā misero mihi deniq; restat. Proper
Resto. tius licēter restauit dixit lib. ij. Nec si post stygias aliquid restauerit vndas. Presto
Restaui. p̄stiti itū .i. do. Pli. Plura hic mihi p̄stitit q̄ parētes. Itē excello. Vale. Maxi. libro
Presto. iiij. Oēs ciues nobilitate pecunia honoribusq; prestaret. Idē lib. vij. Authoritate
prudētia ceteros prestans. hic per actiū dixit quod Tulli⁹ per ōtm̄ Bona existima
Prestat ims tio diuitijs p̄stat. Prestat impersonaliter .i. melius est. Idē Nōne emori per virtu-
personale tem p̄stat q̄ vitā miserā & inhonestā per decus amittere? In Iustiniani institutio
nibus p̄stauimus p p̄stitimus leges: nescio an mēdum sit: verisimile est hec oia aui
Prosto. habuisse aliqn̄ & atū penul. longa in supino nā brutus p̄staturū dixit & p̄statio non
Consto p̄stitio: in vsu est. ¶ Presto .i. publice sto causa lucri: vt meretrix prostat. Supsto ad-
Disto. huc viuo. ¶ Cōsto .i. simul sto nō sum instabilis: vel cōponor. Item constat .i. liquet.
Insto. Quāti cōstat liber q̄ti emitur? ¶ Disto lōge sto vel absto aut differo. Quātū distat
Ouid. In hinc roma quingēta milia. Exto eminco: liber nō extat .i. nusq̄ inuenitur: vel ipse
stitor ad periit. ¶ Insto ppe sum: vt pascha instat: vel operam do p re acquirenda. Plaut⁹
dnam ve- Poscit instat viget nō finit hominem quiescere. Institor .i. mercator. Catul. ostēdit
niet distin- p̄teritū institit esse nō institit dicēs Institit imperio deterioris heri. ¶ Obsto resto
ctus cma- sine resisto. hinc obstaculū .i. impedimentum.
cem.

Dono lauo laui lotum lautum atq; lauatum.

Poto magis potum: iuui iutumq; iuuare.

Lauo. ¶ Lauo laui lotu3 vel lautum vel lauatū ab eo quod olim dicebat lauani: & signi-
Lautitia. ficat rigo vel aqua purgo aut quouis hūore purgo. Hora. At vbi me fessu3 sol acri
Lauo olim ore lauatū. Admenuit. Terē. in eunu. Abeūt lauatū. Oui. iij. fasti. Sacra lauatu
fuit tertie ras mane petebat aquas. hinc lauatio apud Vitruuium sepicule legitur. Cic. ad
cōiugatio- Varronē li. ix. epist. Faciā vt lauatio parata sit .i. balneū. Lotū notissimū est. de lau-
nis. tu3 Tacit⁹ de germanis. Lauti cibū capiūt .i. loti. sic Sulpiti⁹. Facies sit lauta ma
nusq;. lautus nomē .i. mūdus dicitur elegās hinc lautitia. lautulearum .i. therme.
Poto. Lauo olim fuit tertie. Hora. Phebe qui tāto lauo amne crines. Idē. Ora manusq;
tua lauim⁹ feron ia lympha: prima in laum⁹ correpta ostēdit ipm esse p̄ntis tpis
¶ Poto aui, tum & sepius potum: vnde potor petus potio poturus. Vergili⁹. Buc.

ipsi potum veniēt per prata iuuēci. Luca. lib. v. poture tenile grues. Teren. aūt in
phormiōe aliter dixit. Naz apō me potatur⁹ est. poto. i. bibo. sed hoc ꝓpter necessita Potio.
tis est illud luxurie. Potio medicoꝝ sorbitiuncula est potus alioꝝ. sed he differētie Potius
non obseruant̄ semper. Ualeri. maxi. lib. ix. Cibo ꝛ potiōe infelicē spiꝛiū ꝓrogant. Po Compoto.
tus a. um. i. ebri⁹ aut q̄ potauit. Ouid. Occurrit nuper visa est mihi digna relatu. Iuuo.
Pompa senem potū pota trahebat anus capit̄ etiam passiue. Idez. Quo plus sunt
pote plus sitiūtur aque. Cōposita huius verbi ꝓducūt penultimaz. vt cpoto. i. ebi * Adiuto
bo. Cōpoto. i. simul poto. Compotoꝛ qui cuz alio solet potare de hec adagionē habe frequenta-
m⁹. Odi memorē ꝯpotorē. i. garrulū q̄ fidos inter amicos aut in symposio dicta fo tiua ab.
ras eliminat. Iuuo iuui iutū: qō supinum nō est in vsu sed pro eo capimus adiutū adiuuo.
qō est ab adiuuo. lectum est iuuaui. Mani. lib. iiij. eo vtitur. ꝛ Salu. in Iugur. iuua
turū. iuuo. i. auxilium do. Vergil. Audentes fortuna iuuat. Item delecto. Idem nō
omnes arbusta iuuant. Idem Iuuat arua videre. Adiuuo. i. iuuo. Terē. Forte for-
tuna adiuuat. In presenti penult. corripitur quam preteritum ꝛ supinū producūt
Adiuui adiutum. vnde adiuto as frequentatiuum.

Prebet ui per itum cubo cum sono, siue crepare.

Et domo sine tono veto cum plico. Nexo xui. xum.

Prebet ui per ctum frico: cum seco iunge necare:

Nulla supina creat mico dans micui. Datur aui:

Nonnullis. aui tantum dat supplico. sicut,

Omne plico verbum quod dat cum nomine iūctum.

¶ Hec septē verba / cubo / sono / crepo / domo / tono / veto / plico / faciūt per duas sylla Cubo.
bas ui in ptō ꝛ itū in supino: vt cubo cubui cubitū. nexo facit nexui nexum hec tria Cubaui.
verba frico. seco neco faciūt ui per duas syllabas in ptō ꝛ ctum precedēte lr̄a c an
te in supino. vt frico ui. frictū: secui sectū. necui nectum. Mico micui facit absque
supino. ¶ Quedā ex dictis: etiā dant aui in ptō. ꝛ similiter qō facile cōijcitur atum Domator.
in supino: vt increpo ui. vel increpaui. implico ui. vel aui implicitū vel implicatum
sic dimico dimicui sine supino mico ui. vel dimicaui atum. Et supplico solū facit
supplicaui supplicatū: vt oē cōpositū a plico cum noīe vt duplico duplicaui dupli
catum. Iam declarabo singula. ¶ Cubo. i. iaceo cōposita corripiūt penultimā nisi
interponat̄ m. ꝛ si sunt tertie cōiugatiōis. vt incubo vel incūbo ꝛc. Ridēda est diffe-
rentia barbaroꝝ. Sanus eo cubitum: male san⁹ vado cubatū. Cubo iā facit ꝛ olim Accubo.
cubatū. vñ cubatio non cubitio dicimus. Plau. in menech. teste Nebrissensi per aui Occubo.
accubaui dixit. Prādi potaui scortū accubaui: vulgo tñ lr̄a habet accubui. Appu * Apulei.
le. quoqꝫ. vi. meta. Europem tauro supercubasse dixit. Hiero. in ezechiele cap. xviij. in met. Eu
Quare mater tua leena inter leones cubauit. sic domatio tonatio ꝛc. dicimus non ropā induc.
domitio tonitio ꝛ cōtra domitus domitoꝛ ꝛc. poti⁹ qꝫ domat⁹ domatoꝛ ꝛc. Authoꝛ tauro sup-
Ualla. Tibullus cōtra aliorū vsum lib. iiij. ait. Te duce nō alias cōuersus terga do cubasse ꝛ
mator: sed redeo ad cubo. ¶ Accubo vel accūbo. i. assideo vel adiaceo mense. Vergil.
Tu das epulis accūbere diuū. Occubo vel occūbo. i. morior regit dtm̄ Vergi. Neqꝫ Procūbo
adhuc crudelibus occubat vmbris. Idē. Seu versare dolos seu certe occūbere morti Concubo.
¶ Procumbo procubo. i. cado. Ver. Procumbit humi bos. capit̄ pro mori. Cōcubo Decubo
vel cōcūbo. i. cōdormio. hinc cōcubina. Decubo vel decūbo. i. deorsum cubo vel ia- Discūbo
ceo discūbo non discubo. cibi capiēdi gr̄a iaceo vel assideo. Recubo vel recūbo. i. cu Recūbo
bo Incubo vel incūbo. i. in aliquo vel sup aliquid iaceo. Verg. Incubuitqꝫ thoro⁹ di Incubo.
xitqꝫ nouissima verba. gallina incubat ouis. Incumbo etiā significat operam dare Excubo
incūbo virtuti. Excubo nō excūbo. i. vigilo ꝛ diligenter custodio. hinc excubitoꝛ et Supcubo
excubie. Supercubo nō supcūbo sup aliqd cubo. Secubo vel secūbo. i. seorsū a Succubo.
solus cubo Ouidi⁹. Cur toties viduo secubat illa thoro. Succubo succubas io or
hinc succubi sunt demōes. qui sub specie muliebri viris subijciūtur: vt incubi q̄ mu
lieres ineūt. ¶ Succumbo. i. subijcior ꝛ alicui subiungor. Verg. Forsitā hinc ꝛni po
tui succūbere culpe. ¶ Sono ui. itū: ꝛ rarissime aui. atū. Mari. libro. v. astronomicō.
Aura p extremas resonauit flebiles ripas. Apu. x. me. Classicuz ꝑsonauit. Horati⁹.

Magna tonaturū: tres nois huius honorē. Sonū facere significat. Cōposita penul-
timā corripiūt vt assono ad aliqd sono Persi. Reparabilis assonat echoo. Consono
simul sono aut cōcordo: dissono discordo. insono ⁊ ꝑsono valde sono. Resono sonum
Crepo. reddo. Uerg. Resonat clangoribus ether. ¶ Crepo ui. crepitum raro aui atum. i. vio
lentū sonū facio. Ouid. Et crepat in medijs laurus adusta focis. Cōcrepo idē, Terē.
Ostium cōcrepuit. Etiam signa concordo: vt discrepo discordo: cuius ptm̄ in aui.
Discrepa- fecit. Cice. in libro. iij. de oratore. Nihil sane ad rem pertinet si qua in re discrepauit
uit. ab Antonij diuisione. ¶ Itē crepo frangor signat. nā qd̄ frāgitur crepat. i. violēter
Increpo. sonat. Iudas crepuit medius ⁊ capitur etiā ꝑ desico. Plautus. Qui crepat defuncto
⁎ Increpa patre. ¶ Increpo sonū facio. Ouid. Abnuit alcides increpuitq; lyra. Etiā cum cla
ui. more arguo. Persius. Si increpuit cessas nugator. Increpauit bis legitur in Plau
Domo. to teste mācinello. Crepit⁹ nomē quarte. i. violētus sonus ⁊ ꝓprie turpis sonus vē
tris. ¶ Domo. i. mansuetū facio vt domo ceruū ⁊ vinco ⁊ domo hostē edomo perdo
mo idem ⁊ penultimā corripit Florus ꝑ regulam dixit. Copias eius domauerunt
Tono. ¶ Tono valde tono vel facio tonitru. olim habuit tonaui atū. vnde Hora. dixit. In-
Tono olim tonata fluctib⁹. Fit etiam tertie. Uarro. Sonitus maris deū tonimus tibi seruiuit.
tertie cōiu- Cōposita penulti. corripiūt: vt inteno ꝑtono valde tono: ꝯtono simul tono. attono ad
gationis aliqd tono. hinc attonitus. i. turbat⁹ quasi tonitru ꝑcussus. Uerg. Ualibus attonit⁹
fuit. iussis. ¶ Ueto vetui itū ⁊ aliqñ aui. atū. i. ꝓhibeo. Persius. Ueto quisq; faxit oletū
Ueto Idē. annuere his superi vetuere: iouēq; morant. Cice. Nā me ad formosa mater ac
Uetaui cedere vetuit. Persius. Excepto si qd̄ masuri rubrica vetauit. Scodrēsis legit in an-
Uetatus. tiquis vt ait. Excepto si quid masuri rubrica notauit: vt cunq; est veto etiam veta-
ui habere mōstrat participium vetatus. Papi. iij. Thebai. Piger irrupisse volatuꝫ
Plico. Concilia ⁊ celo mentem insertasse vetati. ¶ Plico ui icitum. ⁊ aliqñ aui. atum. i. cō-
explicaui traho ⁊ rugas facio plicatilis qd̄ plicat. Plinius. Egiptij naues plicatiles hūeris
implicaui trāsferunt quoties ad catarractas ventum est. Composita penulti. corripiūt. vt ap
plico. i. adiungo. Explico extēdo ⁊ declaro. Implico inuoluo innecto. Uergili⁹. Im
plicuitq; comam leua. i. sinistra manu. Cicero. rhet. ij. Quod in itinere tam familia-
riter se applicauerit. Pacuui⁹. Que te explicauisti tā erumnis obrupta. In Uictru
uio semper explicaui ⁊ atum inuenio: ⁊ in Cicerone sepissime. ideo his quatuor
applico implico complico explico non verebor per aui. ⁊ atum. vti. Cicero in Pi
sonem. Criminibus infinitis implicata. in eundem. Familiaritate implicatus Sal
lustius. iiij. hist. Implicate naues ministeria ꝓhibebant. Replico Calepinus dicit
solum aui habere. vt multiplico ⁊ triplico. ⁊ supplico. i. rogo humiliter manus sez
plicans. Ego credo etiam replicui replicitum recte dici licet non occurrat testimo-
Necto. niū. Papinius per syncopaꝫ replicte pro replicite dicit iiij. syl. Non elychnia sicca
Frico. non replicte bulborū tunice nec oua tantum. Sene. epist. xciij. Recitator ingentem
Fricatum. hystoriā attendit minutissime scriptā arctissime plictam. ¶ Necto nexas vel ꝑ ter-
⁎ Uergil. tiaꝫ nexo nexis. i. ligo vel necto. ¶ Frico. ui. frictū aliqñ etiā fricaui fricatū quo iaꝫ
v. eneidos parce vti non erubescerē. Catullus in Egnatiū. Et dens hibera defricat⁹ vrina. Ci-
Necrātem ce. xij. ad Atti. Que res forsitam sit refricatura vulnus meū. Pli. li. viij. Pāntheras ꝑ
nodis scꝫ carnes affricatas a conito venanē barbari. Celsus. li vj. Ante oleo ꝑfricatus. Itaq;
in sua mē- nō male dixit Macer. Urtice folijs reuocatur vlna fricata. Uictruui⁹ semp perfri-
bra plican cata ⁊ fricatura ⁊ fricatuꝫ dixit hinc fricatio. Iuue. Et prurit fricti⁹ ocelli Angul⁹.
tem. de ter hinc frictio recte dr. Celsus lib. j. In ipso quoq; itinere frequens frictio. Plini. libr.
tia apud xxiij. Frictiōes inhibeat oculoꝝ. Cōposita hūt penult. correptā. Affrico ad aliquid
eūdē. ⁊ pa- frico cū dtō. Pli. mostathro herbe sese affricat. Confrico: simul frico: defrico deorsum
ribus pal frico. Infrico intus frico. Col. maxime ꝓderit fuligo ex aheno viceri infricata. Per
mas ambo frico totū frico. Col. li. vij. Nares ꝑfricato vt heleo discāt odorari. Pli. in procmio
rū inexuit. Perfricui faciē nec tñ ꝓfeci ꝑfricui faciē aut frontēꝫ i. pudoreꝫ expuli. Refrico rur
armis. sus frico. vt refrico desideriuꝫ aut dolorē. i. rursum acqro ⁊ quasi reuoco. Seco secui
Frictio sectū. Uerg. j. geor. Uia secta ꝑ ambas. fecit olim secaui secatuꝫ. Apule. j. meta. Per
Affrico secata gula dixit. meli⁹ tamē sectio quā seditio dicitur teste Ual. Seco. i. scindo fin
Infrico do diuido ponitur pro transeo. Uergi. libr. vj. Ille viam secat ad naues. sociosq; reui
Perfrico sit. Et prosequor. Idem lib. x. Que cuiq; est fortuna hodie quamq; quisq; secat spem.
Seco. Sectio. i. concisio. etiam est pars bonorum qua aliquis multatur. Sector qui bona
Sector. damnatorum in auctionibus emit vt postea eadem vendens multū lucretur. Com-
posita penultimam corripiunt: vt deseco abscindo. dissico discindo aut diuido re-

amputo. sic misceo, aseco proseco. circumseco perseco interseco preseco subseco &c. Neco.
¶ Neco ui. nectum vel aui. atum. i. quacunque re occido. dicit cum Diomede Priscia nus necatus ferro. nectus alia vi peremptus. sed differentia sepe refringitur. Sueto. in Tybe. Hostes fame necauit. Cic. apud Macro. satur iiij. ca. iij. Flammā ex lignis viridibus factam atque ibi inclusum fumo necatū. fumo ablatiuus est teste Macrobio Valeri. maxi. lib. vj. Viros suo veneno necauerūt. sic alibi sepe. Cic. veneno necatus. Quinti. fame necatus &c. Enni⁹. Hos pestis necuit pars occidit illa duellis. fit a nex aut contra. Eneco penul. correpta. i. neco vel vexo. Teren. Cur me enecas. Enectus. i. mortuus aut fere mortuus. Cice. Enectus siti Tantalus. Hora. Hes est enectus arando. Liui. fame frigore squalore necti sunt. Interneco & perneco. i. necor. * Differētia inter nectus & necatus
¶ Mico ui. sine supino. i. fulgeo proprie cum motu vel tremore. vt ensis micat: fulgur micat. Verg. Crebris micat ignibus ether. per similitudinem capitur pro digitis fortiri. Varro. Micandū erit cum greco vtrū ego illius numerum ille meū sequatur Cice. eū virū bonū appellat. qui cum possis in tenebris micare. Capitur pro moueri. ac tremere. Verg. de equo. Stare loco nescit: micat auribus ac tremit artus. Ouid. Corque timore micat. i. salit & tremit. Cōposita penult. corripiunt. vt emico. i. effulgeo appareo. Plau. Ex oculis quasi radij emicāt solio. Verg. Emicat Euryalus. i. eminet vel exilit: hinc fit emicaturus. Sene. de cōso. ad Albinam. Ad summa emicaturus. intermico inter vel in medio mico. Promico procul mico & longe iacio vel extendo. Neuius. Si quid loqui vis nō perdocere multa longe promicanda ratio est. Dimico ui. sine supino. i. pugno. quod re fit. Contendo aūt verbis. Naso. Victricus et gladijs & acuta dimicet hasta. Idē in. ij. elegiarū. hac tibi sit pugna dimicuisse salus. Dicitur etiā dimicaui atū. Sueto. in Cesare. ne ancipiti quidē vnquā fortuna preter quā bis dimicauit. Titus. Liui. lib. xxiij. Iusta quoque acie & collatis signis dimicatū est. Cic. in. iij. de orato. Me semper ab omni cōtentione & dimicatione reuocasti. Mico. Emico. Promico Dimico.

¶ Secunda coniugatio

Preteritum per ui facit es: per itumque supinum.

¶ Verbū secunde cōiugationis facit preteritū a secunda persona presentis tēporis indicatiui modi singularis numeri mutādo es in ui. per diuisas syllabas & in supino facit itū. vt habeo ui. itū. i. possideo & teneo. Habeo.
Itē facio. Sallu. Comitijs habitis cōsules declarant. M. Tul. & C. Antonius. Idē. Neque enim quā mortaliū iniurie sue parue videnť. multi eas grauius equo habuere. Itē credo. Teren. Semp. eius dicta atque habita est soror. Itē habito Plau. He sunt edes hinc hz plura multo signat quibus supsedeo. Cōposita mutant a breue in i breue. vt redhibeo adhibeo prohibeo i. affirmo & dico. Prohibeo. i. veto. Inhibeo. veto ne in re cepta procedas. Prebeo ui. itū. i. do. Debeo ui. itū. obligor. vtrūque dr esse ab habeo cōtractū. De habeo retinet a, & significat non habeo. Hiero. ad Eusto. Ita ille moderat̃ vniuersa vt nemo quid postulet, nemo dehabeat. ¶ Arceo ui. itum. supinum in simplici rarū est & significat pello aut aduenire nō sino. Verg. Hostes a muribus arcet. preteritū arcui in vsu est licet quidā dixerint arceo carere preterito. Cic. in. xi. philip. A progressu arcuit. Sil. lib. j. Armauit clausos ac portis arcuit hostem. similiter apud Ouid. pluresque leges. Arcitum supinū non est in vsu neque inde participia arcitus & arciturus leguntur sed in vsu olim ostendūt cōposita coerceo coercui coercitū. &c. Supinū etiā fuit arctū. vn nomē adhuc est arct⁹ a. um. i. strictus et frequētatiuū arcto. i. stringo. mā idē arceo aliqn significat. Vergi. Teucras arcebāt vincula palmas. Composita mutāt a in e. vt coerceo coercui itū. i. cōtineo et cohibeo: abarceo: repello. Exerceo ago. Quid operis exerces. & molesto vel fatigo. Terē. I sane ego te exercebo hodie vt dignus es: huic exercitū: vel meli⁹ exercitatio a frequentatiuo exercito. Terreo ui. itū. i. timere facio. Exterreo Deterreo perterreo. i. valde terreo. pauca sunt exēpla hntiū supina. Oīa verba scdē desinunt in o & nulla alia pter hec pineo: beo creo screo nieo laqueo nauseo enucleo. & duo i quē co/queo. * Habeo pro tolero. Prohibeo. Inhibeo. Dehabeo. Coerceo. Arctus ab arceo. Exerceo.

Dat doceo doctum: teneo tentum: pateoque
Passum. sic mistum dat misceo: torreo tostum.
Censeo dat censum. careo cassum caritumque.

Doceo. ¶ Uerba hic posita/preterita ẜm regulã formant:supina cõtra regulã. Ut doceo do
Teneo. cui ctuz ⁊c. Doceo.i.doctrina imbuo:edoceo plane doceo. perdoceo perfecte doceo.
Dedoceo cõtrario modo doceo:docẽs alterũ male,docuisse. Teneo tenui tentũ.i.ap
prehendo/detineo. Cõposita mutãt e in i. vt retineo ui.entũ. sic detineo cõtineo obti
Abstineo. neo.i.acquiro. Sustineo ui.entũ. vñ sustẽto as.i.porto vel patior. Abstineo ui.supinũ
esset.abstentum qd nunq̃ inueni. ⁊ significat tẽpero ⁊ pene idem qd ꝯtineo. Teren.
Pareo. Nõ manu abstines mastigia. Abstineo nullũ video retinere supinũ. Pateo ui. sum.
*Plini⁹. id est apertus sum. Plau. Ingredere tu. fores iãdiu patent. Patesco aperior. patefa
Multi par cio.i.aperio. Patens ad tẽpus apertũ. patulũ qd semp patet:vt patule aures. Patu
ẽtib⁹ ocu- lico as.i.patulus fio. Pando ⁊ patior etiã faciũt passum. ¶ Misceo miscui mistum
lis visi sũt per s potius q̃ mixtũ per x. si doctis ⁊ vetustati credim⁹.i.ꝯfundo ⁊ pturbo:vt mi-
dormire. sceo aquã vino, admisceo ad aliqd misceo. cõmisceo simꝫ misceo. Emisceo.i.extra mi-
Misceo. sceo Imisceo int⁹ misceo. intermisceo in medio misceo. permisceo valde misceo. ꝑmi-
*Uergil. sceo idẽ. hinc pmiscuus,a.um. Mistarius vas in quo aqua ꝯtinet vino miscẽda. Lu
Tityre tu cil. Urceus aut gemina lõgus mistarius ansa. miscellũ colũbe genus mediũ inter
patule re- agreste ⁊ domesticũ. miscellaneus a um. varius ⁊ multis, cõmistus vt miscellanea
cubãs sub doctrina apud Gel. et miscellanei libri sunt in quibus de reb⁹ multũ diuersis tra-
tegmine fa ctat:vt Politiani centurie. ¶ Torreo torrui tostũ.i.vro cremo asso. Uerg. Pinguia
gi. q; in verub⁹ torrebimus exta colurnis. significat etiã fcere ⁊ miscere. Luca. Ingẽ-
Censeo. tes raro torrẽte ruinas. Torresco.i.torridus hoc est siccus aut aridus fio. inde re-
torresco retorrefacio cõburo coquo ⁊ multũ calefacio. ¶ Cẽseo ui.sum.i.iudico vel
Recenseo, estimo. Censor iudex morũ. Censura iudiciũ. Iuue. Dat veniam⁹ coruis vexat cen-
recensitũ. sura colũbas. Succenseo irascor. Terẽ. Adulescenti nihil esse q succenseã. Recẽseo
recognosco ⁊ summã totius populi per numeros colligo hinc recẽsus,us,ui. ⁊ recẽ
sco.i.recognitio. Sueto.in Cesare. Recensum populi vicatim per dños insularum
egit. Recensitum nõ est a recenseo:sed a verbo antiquo quarte recẽseo is.re.qd signi
ficat recensum agere.vt docet Ualla. Placen.⁊ censeo is.re.idem. Cice.pro archia.
Cum codẽ questore fuisse in Asia primis. Iulio ⁊ Crassio:nullã populi partem esse
censitam. Clau.lib.ij.in Eutropiũ: Prisca recensitis euoluite secula fastis. In libro
Nume. Recensiti sunt a viginti annis omnes qui poterant ad bellum procedere.
De censeo pro pueris hec sufficiunt.plura de hoc apud iurisconsultos leguntur.
Careo. ¶ Careo ui.itum ẜm regulã:⁊ ꝯtra regulã cassuz. sic multi grãmatici dicũt a caritũ
est participiũ cariturus. Iuue. Caritur⁹ turture magno. a cassum est pticipiũ cassus
id est carens orbus vel vacuus. Uerg. Nũc cassum lumine lugẽt. Priscia. vr magis
astipulari ijs qui dicunt careo habere caritũ. ⁊ cassus nõ magis q̃ vacuus partici-
pium esse:sed nomen. hec sñia vr mihi pbabilior. Careo.i.nõ habeo aut puor. Ouid.
Morte carent ale. Tullius. Carere dꝫ omni vitio:qui in alterũ paratus est dicere

Polleo preterito caret:et vix nideo donat.

Polleo. ¶ Polleo caret preterito:qd nideo vix habet. Calepi. autẽ dicit esse nidui:sed nõ est
in vsu:q2 carent hec preteritis etiã supinis carebunt:vt dictũ est. Carebunt etiam
omnibus que a preteritis formari solẽt. vt rem/sem/rim/ro/sse:q2 deficiente causa
deficit effectus⁹hoc in sequentibus declarabitur diligenter:q2 raro repetam. Pol-
leo.i possum:valeo. Cato. Ingenio pollet cui vim natura negauit. cõposita sũt pre
Composi polleo/preualeo/repolleo/ reualeo/equipolleo /equiualeo. Pollentia.i.potentia,
at a verbo Plau.in rud. Nec ineptor potior sit pollentia. Etiam putabatur⁹ esse dea potentie.
polleo. et fuit vrbs quedã. ¶ Nideo ⁊ renideo.i.splẽdeo. Papi.lib.x.theba. Emicat effigies
Nideo. et sparsa orichalca renident. Itẽ redoleo. vnde nidor.i.odor⁹ rei vstulate vel assate.
Nidor. Uerg.lib.xij. Illi ingens barba reluxit, Nidorẽq; ambusta dedit. Mart. Pasceris ⁊
nigre solo nidore culine. Iuue. Captũ te nidore,sue⁹putat ille culine.

Quod dat ui neutrum timeoq; carento supinis.

Tolle valet:noceo:placeo:doleo:taceoq;:

Paret:olet careo:pateo:lateo calet et li.

¶ Uerbum neutri generis secunde ꝯiugationis faciens preteritum per ui diuisas
syllabas cum vnico Actiuo timeo/caret supino.vt splendeo splendui, ergo carẽt
a supinis formandis eiusmodi verba. vt sunt participia preteriti temporis ⁊ fu-

turi in rus: ⁊ verbalia in io ⁊c. ergo timeor nō habet ptm̄ pfectum indicatiui modi ⁊c. ❡ Maxima pars verborū secunde cōiugationis ad hanc regulam pertinēt: ideo multa hic subieci que omnia in preterito ui habent sine supino. Madeo humidus et madidus sum. Lucanus. Fraterno primi manduerūt sanguine muri. Permadeo totus madeo vt permadeo sudore. Studeo teste Diomede supino caret: licet quidam iam studitū habere velint: inter quos est Torrentinus cum Calepino. Ego non ausim vti nisi ex veteribus probet. Donatus in secūda editione dicit. Studeo verbum esse integrū: sed participium futuri temporis studiturus non esse in vsu. Studeo. i. studiosus sum ⁊ operam impendo. vt studeo Grāmatice. studeo lectioni cum datiuo Surdeo es uis. surdus sum. i. surdesco surdus fio. Obsurdesco. i. inobediēs sum vt nequā discipulus preceptoris monitis obsurdescit. Sordeo. i. sordidus ⁊ immundus sum ⁊ vilis. Vergi. Sordent tibi munera nostra. ❡ Candeo. i. splendidus ⁊ cādidus sum: proprie ignis ⁊ res ignita dicitur candere: vt candens carbo: candens ferrū. Candor est splendor ⁊ virtus contraria inuidie. hinc candidus minime inuidus. Splendeo. i. lumen emitto. Excandeo vel incandeo. i. valde candeo. ⁊ capiuntur pro vehementer irasci: vt magister hoc audito nō parū excanduit. Excandesco iratus fio. Frendeo ex indignatione dentes concutio. Psalmographus. Frenduerunt super me dentibus suis. lectum etiam per tertiaz frendo frendis. Frondeo. id est frondes emitto. Vergi. Nunc frondent silue: nūc formosissimus annus. Egeo ui i. eo quod oportet habere careo. Indigeo idem. Indigus ⁊ egenus qui eget. Egestas ⁊ indigētia. i. defectus/paupertas. ❡ Rigeo ui. i. durus sum. vt vestis riget gelu. rigor duritia. Rigidus durus. Vigeo. ui. vim habeo vel fortis sum. Tullius. Vigebat in ea domo patrius mos atq; disciplina. Vigor. i. vis ⁊ fortitudo. Ver. Igneus est ollis vigor ⁊ celestis origo. ollis. i. illis. Langueo ui. i. debilis suz. languor id est debilitas infirmitas egrotatio. Calleo gemino ll. callidus sum: et optime intelligo. Teren. Eius ingenium pulchre calleo. Etiam significat durus sum. Callus id ē duricies in corpore. Occalleo idem. Plin. Longa patientia occallui. Palleo. i. pallidus sum parum albeo. Ouidi. palleat omnis amans. Expalleo valde palleo. ❡ Coaleo i. cohereo concresco. Sileo sine sono sum. Vergi. Silet arduus ether. hinc silentiuz ❡ Vileo. i. vilis sum: parum estimor. ❡ Liqueo liquidus sum. i. liquesco. id magis in vsu est: vt butyrum super ignem liquet vel liquescit. Cera liquescit calore. Deliqueo ⁊ deliquesco. i. valde liquesco. Ouid. Deliquit stagnumq; suo de nomine fecit ❡ Albeo albus sum. rubeo ruber sum. Erubeo i. vereor: sic nigreo vireo ⁊c. ❡ Tabeo cōsumor ⁊ pereo intabeo contabeo idem. Hebeo, hebes sum. Aceo acidus sum. inde hebesco acesco. Iaceo ui. notū est capitur pro cōtemnor. vt pauper vbiq; iacet Marceo. i. putreo pereo. Seneca. marcet sine aduersario virtus. Flacceo. i. langueo. hinc marcesco marcidus fio flaccesco flaccidus. ❡ Fameo esurio famelicus sum. hinc famesco vt a flāmeo. i. ardeo flammesco. Tumeo. i. eleuor inflor superbio: hinc tumidus inflatus. Tumor inflatio. ❡ Plumeo. i. plumas habeo vel acquiro. hinc plumesco. Caneo albos crines habeo: canesco canus fio. Ager etiā canere dicit. Vaneo vanus sum euaneo. i. pereo aut e cōspectu abeo. Verg. ⁊ pcul in tenuem ex oculis euanuit aurā euanidus a. um. qd facile euanescit. Seneo sum senex: sed magis in vsu est senesco. Ouid. Tacitisq; senescimus annis. Tepeo. i. tepidus sum nec plane calidus: nec frigidus. Hinc tepesco vt a torpeo. i. languidus aut piger sum torpesco ⁊ nomē torpor. i. ignauia. Stupeo. i. miror ⁊ alienationē sensuū patior hinc stupesco stupor. stupidus obstupeo obstupesco. ❡ Areo. i. aridus ⁊ siccus sum. Clareo clarus sum. Floreo flores pfero. ❡ Horreo. i. tremo vel mente turbor. hinc horror horridus abhorreo obhorreo inhorreo horresco. Verg. Animus meminisse horret. Idē Horresco referens. Cice. Quē vt vidi equidem cohorruit. Naso. Nauita sollicitus ventos exhorret iniquos: id est timet. ❡ Scateo: idest ebullio vel exilio vt aqua scatet in fonte. Scaturio is. ire. idem.

❡ Niteo nitui. i. splendeo: nitor: splendor: niditus: splendidus. Sulpitius non recte dicit carere preterito. Gellius. lib. xij. Pre ceteris omnibus enituit ⁊ prefulsit decori honesti dignitas. habent omnia ui. per vnicam regulam. Quod dat ui neutrum que est exceptio a regula. Preteritum per ui facit es per itumq; supinuz. ❡ Timeo ui. sine supino. i. metuo. hinc pertimeo pertimesco: pertimeo ⁊c. Pertineo ui. sine supino: quia neutum est: licet ab actiuo formetur teneo.

*Timeo ptō pfecto indicatiui. caret.
Madeo
Studeo
Surdeo.
Sordeo
Candeo
Splendeo
Frendeo.
Egeo.
Rigeo.
Vigeo.
Langueo.
Calleo.
Palleo.
Occaleo.
Coaleo
Sileo.
Liqueo
Albeo.
Rubeo.
Tabeo
Marceo.
Flacceo
Tumeo
Plumeo
Caneo.
Vaneo
Seneo
Tepeo
Torpeo.
Stupeo
Areo.
Clareo
Horreo
Scateo
Niteo.
Niteo ex composito emitto probat hic preteritū ꝯtra Sulpitiuz
Timeo.

✱ Valetudo mēsum verbum. Noceo. Placeo. Doleo. Taceo. Taceo interdū actiue pōitur. Amauere. amauerūt. Lateo. Pareo. Appareo. Appitor. Apparitura. Caleo.

Tolle vallet ⁊ noceo ⁊c. Pauca neutra quorū preterita per ui diuisas syllabas fiunt: supina retinēt. vt valeo valui valitum. i. possum: validus ⁊ sanus sum vt non valeo dicere: valeo recte. Itē recedo. tamen dices valeo Romā aut quid simile sed cū nolis cuiuspiā familiaritate aut colloquio ⁊c. frui amplius loqueris cum Terētio. Valeant qui inter nos dissidiū volunt. i. abeant: nullum nobis sit cum illis commerciū ⁊c. Valetudo capitur tam pro egrotatione quā p sanitate: ⁊ dicim⁹ bona valetudo: mala valetudo. Valetudinarius qui frequenter egrotat valiturus dixit Cicero teste prisciano. Noceo. ui itum. i. malū infero nunq̄ nocui tibi. Placeo placui itū gratus sum. perplaceo valde placeo. cōplaceo. simul placeo. Displiceo. i. nō placeo. hoc mutat a in i. breuem. Seneca. Argumentum est recti malis displicere. Leges placitus sum pro placui. Doleo dolui dolitum tristis sum. Dolitur⁹ apd Ouidium est. Doleo vicem tuam. i. infortunium tuum. Taceo ui. itum non loquor ponitur aliquando actiue vt taceo hanc rem. Cato. proximus ille deo qui scit ratione tacere. Composita mutant a in i breuem vt reticeo: obticeo: conticeo. vnde conticesco. i. taceo. Vergili⁹. Conticuere omnes. Ex hoc patet amauere ⁊ amauerūt similiaq̄ apud latinos nihil differre et bene hoc contra quosdam docuit Quintilianus Qui voluerūt amauere esse dualis numeri. Lateo abscōdor non cōpareo. latet me id est nescio: supinū esse latitū videtur pbare frequentatiuum. latito as. lateo delitesco ui delitesco. i. lateo. sed delíteo caret supino vt reliqua neutra. Pareo ui. itum. obedio. Seneca. Deo parere libertas est. etiam significat nosci. Vergilius. Cui pecudum fibre celi cui sydera parent. Appareo: videor: manifest⁹ sum. Naso. Que nimis aparēt retia vitat auis. Itē appareo. i. paratus sum: sto ad obsequēdū. Hinc apparitores sunt magistratuū ministri qui apparent ⁊ presto sunt ad obsequium. Cice. in Verrem actione. v. Tuus apparitor parua mercede populi, cōductus. Apparitura est apparitoris ministeriū. Compareo. i. appareo. In genesi. Puer non comparet. dispareo. i. euanesco. ex cōspectu abeo. Petrus repente disparuit. Caleo. ui. calitum: qi inde caliturus legitur. i. calidus sum. Ouidi⁹. Caliturae ignibus aras. Oleo patebit: ⁊ licet licuit licitum cū liceo ⁊ liceor. Soleo ui. fecit nunc solit⁹ sum: de quo ⁊ pluribus in sequentibus doceberis plene.

Dant di sum prandet videt ⁊ sedet. at geminabit
S sessum. stridet stridi facit absq̄ supino.

Prandeo. ✱ Strideo ptm̄ in vsu non habet.

Prandeo dat prandi pransum. video di. sum. sedeo sedi sessum gemino ss. strideo stridi absq̄ supino. Priscia. vult etiam stridui habere: sed non est in vsu. Prandeo facit etiam pransus sum: q2 est neutropassiuū: vt gaudeo gauisum in supino. ⁊ gauisussum in ptō. Audeo ausum ausussum. Mereo mestussum de quib⁹ in sequēti libro agemus. Prādeo prādiū sumo vel ante meridiē cibū sumo. ⁊ ponitur simpliciter p comedo. Horati. Si pranderet holus patiēter regibus vti. Nollet aristipp⁹ Plau. Prandi: potaui: scortū accubaui. Cice. li. vi. epl'a. ad Curiū. Scito neminem prandisse. diminutiuū a prandium est prandiolum ⁊ prand: culū id est ientaculum.

Video. ✱. Verg. in Scor. Liber pampineas: inuidet cellib⁹ vnas.

Video notum est. Composita corripiunt i: vt preuideo ante video. Prouideo in futurum paro. vt satis mihi prouidi: hinc prouidus ⁊ prouisio. Inuideo. i. letor de alterius malo et de bonis alterius doleo: ⁊ dicitur quasi non libenter videor vt inuideo tibi scientiam. i. doleo te scire. hinc inuidus inuidia ⁊c.

Sedeo. Supsedeo. Obsideo. Obsidio. Strideo.

Sedeo notum est sedet animo. i. placet. Cōposita mutāt e in i: breuem omnia preter supersedeo. i. cesso cum ablatiuo. Plautus. supersede istis reb⁹. Assideo iuxta sedeo. Idem. Date isti sellā vt assideat. Etiam est similē esse. Ho: a. ⁊ arcus ob heredis curā nimiūq̄ seuerus. Assidet insano. Desideo. i. deorsum sedeo et torpeo: hinc deses. Presideo. i. presum: vt presideo schole vel vrbi: hinc preses. Dissideo. i. dissensio vel discordo vt hic dissidet a me capitali odio. dissidiū discordia. Insideo in aliquo vl' super aliqd sedeo vt insideo equo. Obsideo circundo. Lucan⁹. Staturū sū obsidet hostē. rex obsidet vrbē. Obsidio obsidiōis. i. obsessio. Ouid. fecerat obsidio iā diutina famē. Omnia in preterito retinent e longum vt obsedi presidi.

Strideo facio stridorem: id est sonum violentum: vt currus nō linitus stridet. Dicitur etiam per tertiam strido stridis ⁊c. Ennius preterito vtitur. Missaq̄ per pect⁹ dum transit striderat hasta.

Di sum preterito geminato mordeo donat
Ut pendet:spondet.tondet.Donat veo ui tum.
Dic fautum cautum.Ueo neutra carento supinis.

¶ Quatuor verba dant di ↄ sum:geminato principio preteriti.vt mordeo momor-
di morsum.pendo pependi pensum.spondeo spopondi sine s in secunda syllaba: *Naso.
sponsum.tondeo totondi tonsum. Ueteres in preteritis his in prima syllaba:pro a trabe sub
quarta vocali ponebant secundam.vt memordi/spepondi/tetondi:vt probat Gel- limi triste
lius.lib.vij.cap.ix.vbi testimonia si quis desyderet facile repererit.Composita non pependit
geminant principium preteriti per regulam generalem prius dictam.remordeo re- onus.
mordi:respondeo respondi.Apud veteres geminabant.Uarro.Detotonderat forci Detotōdi
pibus.Ennius.Detotondit agros letos atqꝫ oppida cepit.Plautus.in aulu. teste Memord
Gellio.vt admemordit hominem.vbi e pro o posuit.Idem in Tigre apud Gellium.
premorsisse dixit.ideo olim mordeo morsi dixere.vt rideo risi. Uerba Plauti sunt.
Nisi fugissem:medium credo premorsisset.

¶ Mordeo.i.dentibus ledo.capitur pro ledo.Terenti⁹.Par pari referto quod eam Mordeo.
mordeat.Mordicus.i.mordendo.Plau.Iamdudum oportuit nasum ademptū mor
dicus.Item mordeo.i.detraho pungo carpo reprehendo.mordax qui multum car-
pit.admordeo valde mordeo:demordeo morsu decerpo.Immordeo morsum inflı-
go:Obmordeo circummordeo:premordeo ante mordeo.Remordeo:crucio sollicito.
Uergi.Quando hec te cura remordet.In sacris.Dum vox vitam nō remordet,dul- Pendeo.
cis est symphonia.Remordeo item.i.iterum mordeo a quo lesus eram: Pendeo .i.
suspensus sum.vt toga pendet:fur pendet.capitur pro sollicitus sum.Uergi .Dum
consulta petis nostroqꝫ in limine pendes.Et dubito. Seneca.Pendet animus ↄ in Impēdeo.
diuersa trahitur.Et cesso.Uerg.Pendent opera interrupta minecqꝫ Murorū ingen-
tes.Composita sunt appendeo/dependeo/impendeo /suspendeo. Impendeo.i.su-
per aliquid pendeo ↄ insto.vt mors impendet omnibus.Cice.Magnum bellum im- Spondeo.
pendet a parthis.Pendo actiuū est vt pendo togam vt furem.de hoc in tertia cōiu despōdeo
gatione. ¶ Spondeo id est promitto.despondeo.i.in matrimoniū promitto. Teren.
Placuit despondi.Etiā significat deuouere.i.valde pmittere se nolle aliquam rem Rñdeo.
amplius.Plau.pater eius postqꝫ puerū perdidit animū despondit:id est amplius
viuere noluit.Plini.Queso hercule animū ne despōdeas.Collumela.ꝙ probabilis Tondeo.
ratio est in socordiam compelli:quia desponderis sapientiam.Respondeo ad in-
terrogata sermonem reddo.Iuuenalis.Nil mihi respondes aut dic aut accipe cal-
cem.Etiā est confessio ↄ satisfacio:vt fac verbis facta respondeant. ¶ Tondeo cri- Tonsor.
nes aut lanam seco forcipe.Uerg.Cinnyphii tondent hirci:id est. tondentur:actiuū Culter tō-
pro passiuo.Etiam ponitur simpliciter tondeo pro carpo aut seco:vt bos tōdet gra sorius.
mina.hinc tonsor qui barbare dicitur barbitonsor.Tonsorius a .um ad tonsorem Tonse.
pertinens:vt culter tonsorius.i.nouacula.Tonstrina.i.domus tonsoris.Tonse arū
id est remi a fluctus circūcidendis.Sil.xiiij.Mergebat gurgite tōsas.Attōdeo per
fecte tondeo:detondeo a summo ꝗsu deorsum tondeo. Cōniueo.

¶ Donat veo ui tum.Uerbū definens in veo facit preteritū in
ui syllabam quam supinū in tum mutat.vt moueo moui motum.foueo foui fotum Nicto.
voueo voui votum.Duo irregulariter supina faciunt.faueo faui fautū.caueo caui Moueo.
cautum.Difficulter inueniuntur plura in veo quibus assunt supina.nam reliqua neu Moueo p
tri gñis sunt ↄ carent supinis omnia.vt liueo liui:ferueo ferui.pro quo dr etiā ferbeo induco.
ferbui.conniueo conniui.Crassus in iliade. Nam conniui ego oculos:deinde sopore
vel cōnixi.Turpi.Dum ego connixi sopno:hic sibi prospexit vigilans.Supinū fuit
connictū:sed nō est in vsu.Simplex fuit niueo nixi nictū.vnde hodie manet frequēta
tiuum nicto as.are.ↄ nomen nictus:vt in nictu oculi melius ꝙ in ictu teste Laurē Admoueo
tio Ualla.De hoc verbo habete hunc versum.Conniuet ui.xiqꝫ dabit nullumqꝫ su- Amoueo.
pinum..Moueo de loco in locum mitto.Terentius.Moue te ocyus nutrix. moueo Foueo.
castra.i. duc exercitum in alium locum.Capitur pro induco:vt quid te mouit ad
hoc agendū:ipse mouit questionē/mouit litē admoueo.i.adduco vel applico.vt ad
moueo oculi manū.Amoueo demoueo remoueo submoueo.i.aufero.dū te submoueāt
hoc etiā summoueo rectissime dr.Foueo/calefacio /lenio/nutrio.gallina fouet oua:

Voueo. mater infātē: medicus vulnus: Voueo religiose ꝓmitto: Salo. Si qđ vouisti deo ne
Deuoueo. moreris reddere. Votū ꝓmissio ⁊ desyderiū: vt cōpos voti. Deuoueo. i. per votū do
vel resigno. vt hic deo se deuouit. Itē destino. vt deuotus morti. Luca. Vidit ⁊ ad
certam deuotos tendere mortē. Etiā significat vouendo ꝓmitto. vt tu credo deuoui
sti virtutē. Oui. Quis interdū que me lesisse recordor. Carmina deuoueo pieridesqꝫ
meas. Quū bene deuoui nequeo tū esse sine illis. Itē deuoueo mala ꝓmitto. vł opto
Idē deuoueo capiti tristia bella tuo. Cōposita a moueo/foueo/voueo: corripiūt mo
et uo. in presenti indicatiui ⁊ inde formatis. Producūt aūt in preterito perfecto in-
Faueo. dicatiui ⁊ ab illo formatis. ¶ Faueo bñ alicui opto. vt suis quisqꝫ fauet. hinc faust⁹
Caueo. felix cui superi fauere videnť: fautor amic⁹ qui fauet. ¶ Caueo. i. ꝓuideo: vt capiti
* Caueo tuo caueo. Item fugio ac vito cū actō. Iuue. Conuiuā caueo qui me sibi comparat.
cū datiuo ⁊ Cautus qui scit sibi cauere. Incautus qui cauere nescit. cautio. i. ꝓuidētia: ⁊ vt vul
aliis casib⁹ gus cū Apuleio loquiť cautela: cautio est ⁊ cautione opus est. i. prouidendum est.
cautū est. Cautū est. i. ꝓuisum est: vt lege cautū est, ne quis adulterеť. Precaueo precaues cor
Paueo. repta syllaba ca. i. diligenter caueo. Terē. Hoc tempus precauere mihi me mouet.
Flaueo ¶ Paueo paui sine supino. i. timeo. pauidus timidus: pauor timor. Expaueo valde
Liueo. paueo. i. pauesco ⁊c. Flaueo flauus sū. i. eius coloris cui⁹ est cera aurū ⁊ matura se
Aueo. ges. hinc flauesco flauus fio. Liueo liuidus sum. i. sordidus ⁊ niger: atqꝫ etiā inui-
Ferueo. dus. Ouiđ. Liuent rubigine dētes. Liuor. i. inuidia. Luca. Liuor edax tibi cūcta ne
* Feruo gat. Aueo. i. cupio. Tullius. Quid actū sit aueo scire. Auidus. i. cupidus. Ferueo vł
tertie. cōiu ferbeo. i. valde caleo ⁊ fluctuo: vel estuo. ⁊ đr etiā ꝑ tertiā feruo. aqua calida feruet
gationis. i. bulit. Itē irascor ⁊ diligens sum. vt feruet opus. i. diligenter ꝓcedit. Deferueo. i.
Conniueo. torpeo feruorē amitto. Gell. Interea puer venerat ⁊ olla deferbuerat. Efferueo. i. ef-
* Crassis fluo: vt ceruisia nō efferuebit. Verg. Feruere cede noua. hoc a feruo est. Conniueo. i.
in iliade: claudo oculos. Itē consentio. Persius. Veh nisi conniues. Itē conniueo. i. dissimulo
nā conniui me scelera cuiusqꝫ cognoscere vulgo per digitos videre, đr. Cice. in philip.. Quibus
ogo oculos dā in reb⁹ etiā cōniueo. Idē in Celio. Proh dii immortales: cur interdū cōniuetis
deinde so- in hominū sceleribus maximis. Itē cōniuere apud Gel. pro sstipari claudi ⁊ strahi
pore pteri- capiť. Gel. lib. xv. Cōniuere caua vētris ⁊ stomachi: sed redeo ad primū significatū.
tū etiā con Pli. lib. xv. Grauiores alitū inferiore gena cōniuent. Idē. Colūbe ⁊ similia vtraqꝫ ge
nixi teste na conniuent. Nota gena singulariter contra grammaticos. de cōniueo tertie. Cal-
Nebris. fe- uus. Quum grauis ingenti conniuere pupula sopno. frequentius est, secunde.
cit.

Dant quoqꝫ ui tum flet plet delet net ciet. adde
Cum ui et ortum oleo. Sed vult adoleuit: adultum.
Do simplex oleo per ui⁹ mage: nata per eui.

¶ Sunt adhuc pauca secūde ꝯiugationis vba facientia pterita per ui syllabā. supina
vero per tum: mutata ui in tū. vt fleo fleui fletū ⁊c. Pleo non est in vsu sed bñ ꝯposi-
ta. vt cōpleo impleo ⁊c. Composita ab oleo sepius habēt eui etū. vt aboleo aboleui
aboletum ⁊c. simplex fecit libētius ui per duas syllabas: et itū in supino. tamen sim
leo. plex etiā habet eui etum ⁊ composita aliquando ui in tum. adoleo aūt facit adoleui
adultum. Fleo. i. lachrimor: ponitur ꝓ defleo. i. lugeo actiue. vt fleo vel defleo ma-
Pleo. trem. Boe. Fleuit amissos ithacus sodales. Ithacus. i. Vlysses itacēsis. Effleo flen
Depleo. do corrūpo. Petrus effleuit oculos. Pleo. i. plenum facio: nō est simplex in vsu. Im-
Expleo. pleo cōpleo repleo: idē. Depleo. i. euacuo. Papi. Tu modo si veteres digno depleui
nius haustu. Da fontes mihi phoebe nouos: Expleo. i. impleo. Terē. Expleam ani
Oppleo mū gaudio. qñqꝫ significat euacuo. Ennius. Nauib⁹ explebāt sese terrasqꝫ replebā
Oppleo. i. impleo. Terē. Mulier lachrymis opplet os totū sibi. Suppleo. i. pleo vel
Deleo. addo. Deleo es. i. destruo ꝓprie lineas aut regulas. Hor. delere licebit qđ nō edide-
ris nescit vox missa reuerti. aliquando significat simpliciter remoueo. Terentius.
Deleo dehinc oēs ex animo mulieres. Rex deleuit oppidum. i. funditus destruxit.
Deletus. Luca. Massiliā delere vacat. Spongia delectilis qua aliquid deletur. Diomedes.
Delitus. scribit a deleor participia, deletus penultima longa: vel delitus penul. breui. Var-
ro litere delite dixit. Caluus ad vxorē prima epistola. In via delita: sed hoc videtur
Alleo. esse a delinor. Deleo est ab de ⁊ leo quod idem significat leo: sed non est in vsu. vnde alleo
id est allino. verū nec aleo in vsu est sicut. nec releo ⁊c. nisi in preteritis alleui/releui:

que iam data sunt: allino relino verbis tertie. Letũ a leo teste Prisci.i.mors q2 ola de let. Neo neui netũ. vnde netrix: proprie mulierũ est fila faciẽtiũ. Ouid. sic sedit sic culta fuit sic stamina neuit. Cieo cies ciet ciui citũ. testibus Diomede et Phoca. pro eodẽ dicit per quartã cio ciscius citũ. sed hoc differũt. citũ a cio priorẽ corripit. hinc frequẽtatiua excito pcito recito ec. Excitus participiũ penultima breui. Citũ a cio producit eam. vnde acitus et excitus penulti. longa. testimonia inuenies in versifica= toria nostra. Cieo vel cio.i. voco prouoco. Uerg. Bella cient primaq3 vetant consistere terra. Idem. Aere ciere viros martẽq3 accẽdere cantu. De cio in hymno. Iesum cia mus vocibus. Lucretius. Autarũ cimus ad ortus. Pli. Alium cit vrinam cit fre= quenter dicit pmouet et prouocat. Composita vtriusq3 semp sunt quarte: et actio con cio excio ec. Diomedes per secundã accio etiã dicendũ credit. Accio adduco excio euoco. Uer. Alas excire sepulchris. Concio conuoco. Oscito.i. hio. Uieo vies: et vi ctum. vnde victus ta. tum. penultima cõmuni. verbũ est antiquũ significans liga re et inflectere. Plau. in menech. Uiden tu illi oculos virere et viridis exorirĩ color.i. in obliquũ flecti. vnde vietos rotarũ canthos: et ligna contorta dicimus. Et vietus proprie est flexibilis mollis languidus sine vi. et viete virge. Uietus senex. Horatius. Quis sudor vietis et q̃ malus vndiq3 mẽbris Crescit odor. Lucr. lib. iiij. Nec supra caput eiusdem cecidisse vietũ vestẽ sentimus. Uietores qui vasa vinaria religãt: stu= patq3. Oleo odorem emitto hoc bene vel male olet Oles ceruisiam. Hora. in epi. Ui na fere dulces oluerunt mane camene. Martia. Atq3 oluere lares comessatore lyeo. Olim fecit etiã oleui oletũ. hinc oletũ.i. stercus humanũ qd valde male olet. Persi. Ueto quisq3 faxit oletum. Olidus.i. foetidus. olo is. tertie veteres dicebant pro oleo. Plau. Olunt edes arabicas. Aboleo.i. deleo extra cõsuetudinẽ duco. Sueto. hoc de cretum Uespasianus aboleuit. Exoleo extra consuetudinẽ venio. Plini. Et hoc in totum exoleuit. Exoletus dr adultus vel scorta masculũ. inoleo inualeo: in vsũ ve nio vt non pbanda res inoleuit. ¶ Obsoleo.i. sordeo vel exoleo. Tullius. Obsoleuit iam ista ratio. Oboleo sine secum actõ fere tetrũ odorẽ indicat. Plau. At te iuppiter diiq3 oẽs perdant: oboluisti alliũ. peroleo valde oleo. Suboleo.i. odore sentio et co= gnosco cũ dtõ idem. Subolet iam vxori qd ego machinor. Graue oleo.i. male oleo suaue oleo.i. bene oleo. hinc graue olentia et suaue olentia. Redoleo.i. oleo. Hiero. Nunq3 vinum redoleas ne audias illud philosophi: hoc nõ est osculũ porrigere sz vinũ ppinare. Uer. Feruet opus redolẽtq3 thymo fragrãtia mella. Adoleo adoleui vel per vltimã vocalẽ in scda syllaba (vt qdã volũt teste Diomede) adoleui adultũ id est, cresco. Uer. Tu fac cũ mox adoleuerit etas Sis memor. itẽ cremo. idẽ. Uerbe nas adole pingues. Addũt quidã habẽtibus eui etum. sueo sueui suetũ: queo ui. tum. verum hec sunt minime in vsu: neq3 eni iam queo requeo sueo consueo ec. di cimus: sed quiesco quieui quietũ. suesco sueui suetum ec. ideo hec omisi.

Neo Cieo. Cio. *Itẽ apd eũdem in iiij. tõitru cellũ omne ciebo. Uieo. Uietus. Oleo. Aboleo. Inoleo. Obsoleo. Oboleo. *Sue. in v. Uespasi. mallẽ aliũ oboluisse. Redoleo. Aboleo.

Dant si sum suadet ridet manet heret et ardet

Et terget mulcet mulget: iubeo geminans ss.

Indulget sit tum: cum torquet sepius optat.

Sorbeo psi tum dat: vel normam rite reseruat

Dans a per i maneo minui facit absq3 supino.

Sic viget si vult: cum fulget turget et alget.

¶ Quedã habent si sum: vt suadeo suasi suasum ec. iubeo iussi iussũ. gemino ss vtri9 biq3 vt indulgeo indulsi indultũ. torqueo torsi tortũ. sepius aliqñ etiã indulsum tor= sum. Sorbeo psi. ptũ. vel sorbui bitũ. Cõposita a maneo mutantia a in i breue: ha bent ui sine supino vt emineo eminui. sic. i. supino. viget si facit vt vigeo vixi: cui iũ= gunt fulgeo fulsi. turgeo tursi. algeo alsi. Mãcinellus dicit sorbeo quocũq3 l ptõ ha beat carere supino: quẽ falli ostendit sorbitio. Persi. Sorbitio tollit quẽ dira cicute. Cic. thusc. i. Sãguinẽ omnẽ sorbui. Sorpsi legim9 apd alios authores teste Diom. li3 Caper neget latine dici. Ardeo. Nebri. credit supino carere: sed fallitur: qr arsũ3 facit. inde arsurus participiũ: testimoniũ videbis in vbo nubo. Suadeo.i. consulo. Ouid. Nox et amor vinũq3 nihil moderabile suadent. dissuadeo.i. ne facias suadeo.

De cõpo= sitis a ma= neo. a in i mutãtib9. Uerbũ sor beo supi= nũ hẽre dr cõtra Mã cinellũ. vñ sorbitus.

persuadeo.i.suadendo induco:velint ibi persuadeas.i.credas. Rideo aliqñ p com
positoderideo ponit.⁊ sic actiuũ est. Ouid. Rideat. ⁊ merito pect⁹ habere neget.
Derideo cõuiciũ alicui dico.irrideo dem. Subrideo modicũ rideo. Arrideo.i.faueo
vt fortuna tibi arridet. Ridiculus derisu dignus. Composita a suadeo ⁊ rideo pro
Maneo. ducunt sedam syllabam. Maneo vt mane nobiscum dñe. Item maneo.i.specto. Te.
Emaneo. Quem in hic manes aut futurus sum ⁊ insto semper cũ actõ Naso fata manẽt om=
* Eman nes.i.debemur oẽs morti. Permaneo vsq ad finẽ maneo. Cõmaneo simul maneo.
sor nulcs. remaneo.i.maneo. Emaneo foris maneo. Unde emansor dr miles qui diu vagatus
Emineo tandẽ redit ad castra. hec cõposita habẽt si sum. vt maneo. Illa vero in quib⁹ mutat
Immineo a in i breuem faciũt ui per duas syllabas absq supino. vt emineo ui.i.videor ⁊ pre
Premineo aliis pateo vel excello. Naso. Eminet asi oculos qđ petis esse tuos. Immineo.i.in
Promineo sto. Tullius. Mors pp̃ter incertos casus quotidie imminet. Premineo.i.precello. pro
mineo longe ⁊ procul appareo aut videor. Papi. Promittet excessis vulg⁹ misera
Hereo. bile tectis. hinc promontoriũ.i.mons prominẽs ad mare. Hereo hesi hesum. hanc gẽ=
oiran clenez arcte rei insideo figor ⁊ imprimor. Teren. lingua heret metu. hinc hesi
to as.⁊ capitur vtrumq pro dubito. Idem hereo quid faciã.idẽ. In te heret olecul
pa.i.sedet statyl'ẽ. Ad hereo.i.ad aliqđ hereo. Cohereo cõiungor ⁊ cõuenio. Ardeo.
Ardeo. i.vror inflãmor. vt dom⁹ ardet. Hora. Nam tua res agit paries cũ proximus ardet.
Redardeo Capitur p ardenter amare. Uerg. Corydon ardebat alexim. Item splendeo.idem.
Tergeo. Ardet apex capiti. Et valde cupio. Idem Patricq mori pro moenibus ardent. Et
vehemens sum.idem. Penthesilea furens mediis in milibus ardet. Redardeo rur=
sus ardeo. inde redardesco. Naso Flamma redardescit: que modo nulla fuit. Exar=
Mulceo. deo: perardeo inardeo.i.valde ardeo. Tergeo vel per tertiã tergo is.i.mũdo ⁊ niti=
duz facio. Iuue. Uasa aspera tergeat alter. abstergeo: sordes remoueo: ⁊ per trãsla
tionem aufero. Cice. Uolo abstergere animi tui metũ. Hinc etiã attergo detergo vl'
detergeo ⁊ extergeo. Mulceo mulsi mulsum. Cice. apud Prisciã. Permulsa atq re
cracta. Uarro apud eundem. Capite permulso. facit etiã mulxi. etũ. Sal li.iij. hist.
Deinde lenita iam ira postero die liberalibus ṽbis permulti sunt. Gel. lib.j. Per=
multi sonis mitioribus. Est autẽ mulcere/lenire/mollire/blandiri/ mitigare dul=
Mulgeo. cem facere/vngere/delectare/polire/. Uerg. Et mulcere dedit fluctus ⁊ tollere vẽto.
hinc demulceo ⁊ permulceo.i. mulceo vel valde mulceo. Terẽ. Non possum pati quin
aliĩ emulxi. tibi caput demulceã. Mulgeo si, sum. vel xi ctu z.aucto. Prisci. significat lac e mam
mis exprimere: lz ad alia qñq transferat. hinc emulgeo. Colu. Priusq hoc fiat pa
rum per emulgendũ est. Terẽ. per translationẽ dixit in phor. Emulsi argẽto senem.
Immulgeo intus mulgeo. Mulcra e.lac mulctrũ: aut emulsio: aut vas in qđ mul
getur qđ etiã mulctrũ ⁊ mulctrare dr. Uergi. Bis venit ad mulctrã binos alit vbere
fetus. Col. lib. viij. Mulctra quũ est repleta lacte nõ sine tpe aliquo dz esse. Horat.
Iubeo. Illic iniussi veniũt ad mulctra capelle. Uerg. Implebunt mulctraria vacce. Iubeo
iussi iussum.i.impero, Item rogo. Uerg. Infandũ regina iubes renouare dolorẽ. Et
Indulgeo dico vl' opto. Terẽ. Iubeo chremetẽ saluere. itẽ decerno. vt pplus iussit. hinc iussus
a, um. Cice. lib. vij. ad atti. Abesse iussi sumus. Indulgeo si. sum. teste Prisciã. ⁊ fre
Torqueo. quentius indultũ.i.obsequor ⁊ facile cõcedo. Cice. Tyroni. Indulge valetudini tue.
Teren. Nimiũ filio indulges. Persi. Indulge genio. Deus indulget pctã.i. veniaz
dat christiani dicũt. de hoc plura videbis in Syntaxi. Marcellinus. Tanq licen=
tia crudelitati indulta. Torqueo si. sum. ⁊ sepius tortum.i.inflecto. Inde tortilis.i.tor
Contorqueo. tus. vt tortilis cãdela. Item iacto: vt torqueo globũ, ⁊ punio. hinc tortor.i. carnifex
tormentum.i.pena ⁊ bellicũ instrũm. vt funda/bõbarda ⁊c. Item torqueo.i. gyro cele=
leri roto. Uer. Illum ter fluctus ibidẽ torquet agẽs circũ. Item guberno vt celũ ⁊
terras qui numine torquet. Abstorqueo, torquendo aufero. Cõtorqueo.i.torqueo.
Sorbeo. Terẽ. Uide vt ille sibi os contorsit carnifex. Retorqueo. rursus torqueo. ⁊ it. rũ iacto.
Tua iacula in te torquebo. Extorqueo.i.torquendo veritatẽ exquiro. Item aufero:
vt extorsit mihi pecuniam. distorqueo.i. diuersum torqueo. Sorbeo deglutire quic
Cõposita q̃ nolle lectum est etiam sorbo is. Luca. lib. iiij. Absorpsit penitus rupes ⁊ tecta fe
a sorbeo. rarum. ergo contra Capriũ aliqñ sorpsi dicit. Exsorbeo absorbeo obsorbeo.i. totũ sor
beo ⁊ deglutio. sorbitio sorbendi act⁹ vel cib⁹ liquidus qui facile sorbet. hic sorbitiũ
cula. Persi. Barbarũ hoc crede magistrũ dicere sorbitio tollit quẽ dira sicute. sorbi
Urgeo. ties idẽ. Urgeo.i. premo/cogo/cõpello/ festino. Tul. Illũ neq vrsi ne leuaui. Asini⁹
Cic. lib. x. Lepidus vrsit meiid est stimulauit nũc supinũ negant grammatici habe,

re,qz nūc in vsu non est licet fuerit olim visum. Liui. Ursus inde quū quonā modo id prestatur⁹ esset percūctātes doceret aut vana asserere ptulit. Fulgeo fulsi.i.splē deo,fulgor.i.splēdor:fulgidusq; splendidus.hinc effulgeo affulgeo refulgeo. lectum est.etiā per tertiā fulgo is. Uergili.auroqz effulgere fluctus, .Turgeo.i. inflor ztu meo. Uerg. Turgent in palmite gēme. Plau. Uxor nunc in fermento tota est ita tur get mihi. Enni.in annalibus. Deturgeo,i.detresco. Pli. Deturgēte nilo masculi re= periūtur. Obturgeo circūturgeo. Lucilli⁹. Obtursi ebri⁹. Turgesco turgid⁹fio. Per sius. Nō equidē hec studeo bullatis vt mihi nugis pagina turgescat dare pondus idonea fumo. Algeo.i.frigeo. Mart. Alget adhuc nudo clausa culina foco. Juue= na. Uirt⁹laudat z alget. Hora. Qui studet optatā cursu cōtingere metā. Multa tu lit fecitqz puer:sudauit z alsit. Calepinus dixit ēt facere alxi authoritatē desidero. Fulgeo. Turgeo. Algeo.

Xi.ctum dant mulcet mulget luget:velut auget.

Xi.friget lucet conniuet:at absqz supino.

¶ Hec quatuor mulceo/mulgeo/lugeo/augeo/habent xi in ptō z ctum precedēte c:in supino: vt mulceo zmulgeo xi mulctū hec satis patuerūt qz etiam faciunt mul sum multuz: z ita eadē habēt preterita z supla. Lugeo xi.i.doleo z tristor z valde fleo z in lugubri veste sum:etiā si nec triste nec fleam: z potest regere actiū. vt lugeo pa= trē:luctus est lugēdi actus. Elugeo luctum depono. Agretius. Eluxit qui luctum deposuit. Illuxit quū lumē apparuit. Etiā significat deflere. Cicc. Patriaz eluxi iā et grauius z diuti⁹ q̄ vlla mater vnicū filiū. Augeo auxi auctū.i.mai⁹ facio. Cicero. Natura nō patitur vt alioꝝ spolijs nr̄as facultates augeamus. Adaugeo multū augeo augesco.i.cresco. Diomedes addit rugeo ruxi ructū. sugeo suxi ctū.sz prius in vsu non est: posterius nūc per tertiam sepius dicitur Sugo is. Rugeo es.vel ru= go is.i.ructū emitto.pro hoc in vsu frequētatiuū ructo: vnde est ructito as.et eru cto. Sulpitius Et ructare caue quin ora in terga reflectas. Stringo os z crepitum coge tenere nates. Sugeo z sepius sugo.i.spiritu attraho vel succum traho: vnde exugo z exugeo. Plau.in epist. Ego me vertam in hirundinē atqz coꝛ exugebo san guinē. Augusti.a sugeo sugiturus dixit quū a sugo suctur⁹ dicat. Diomedes etiā ponit allicio allixi ctum.sic pellicio zc.que omisi.qz per tertiā nunc potius dicim⁹ allicio,pellicio zc. tria faciunt xi absqz supino. frigeo xi. lugeo xi. conniueo conixi: qd tn̄ aliqñ habuit cōnictū:sed nūc in vsu nō est: z ita cū Nebrissensi dixi carere su pino. Frigeo sum frigidus:ac etiaz segnis hinc refrigeo. Terētius. Refrixerit res. Cicero in ij.episto.ad fratrem. Scaurus refrixerat. Juue.saty.vij. Et si perfrixerit cantat bn̄. Quidā grāmatici haud sane penitendi dixerūt ptm̄ etiā esse frigui: qui bus in hoc non credā donec authoritate maiorū cōuincar. Luceo luxi.i. lucē emit to:alluceo ad aliquid luceo. In ps. Alluxerūt fulgura ei⁹ orbi terre. Colluceo simul luceo. Uergil. Menia collucent flammis. Eluceo emitto lucē. illuceo lucē immitto. vt illuxit dies quam fecit dn̄s de⁹ illuxit nobis. Perluceo vel r.in l. verso pelluceo i.trāsluceo. Plautus. Pellucet quasi laterna punica. Polluceo dedico vel in sacrifi ciū do:q̄si patēter luceo. Plau.in sticho. vt decimā partē herculi pollucea,videtur supinū habere polluctū vn̄ nomē polluctum pro ipso sacrificio. de hoc plura in an notationibus Beroald. Pollucibilis cena.i.lauta z opulenta pollucibiliter.i.splē dide z laute Plaut⁹.in bacchi. Pascite parasitos obsōate pollucibiliter: Preluceo ante luceo. Tullius. Ego meis maioribus mea virtutē pluxi. Diluceo valde luceo dilucidus.i.clarus diluculum tempus quo lucere incipit. lucescit dilucescit z dilu culascit.i.dies fit. Cōniueo etiam habet cōniui: z declaratū est ibi Dat veo vi tum. Frigeo. Frigeo an sit ptm̄ a frigeo. Luceo. Polluceo. Pollucere, dedicare est ādis q̄ talia facit lōge lucta ob lumina sacrificio= rū nenius Qui deci= mas ptes quantm clici fuit pollux it tibi zlceto.

¶ Tertia coniugatio

Ualt xi ctumqz cio. Facit z iacit ecit z actum.

Elicio per ui dat itum. Fratres mage xi ctum.

¶ Uerbum tertie coniugationis desinens in cio dat xi in ptō z ctum per c in supino. vt aspicio aspexi aspectum: pellicio pellexi pellectum. Excipiuntur fa cio feci factum: iacio ieci iactum. Quorū cōposita faciūt supina in ectū per reglam a quoqz mutat in i zc. vt inficio infeci infectū inijcio inieci iniectū. Elicio magis hz elicui elictū q̄ elexi electū qd tn̄ aliqñ habuit. vn̄ est frequētatiuū electo. Plautus

In asi. Ibo aduorsum atq electabo quicquid illud sit. At Liui⁹ lib. iiij. elicui facit dū
cēs T d colloquiū vatē elicuit. Reliq eiusdē ppositiōis magis ex ctū faciūt Terē. in
phor. Is senē p epl'as pellexi: mō nō mōtes auri pollicēs: nōnūq tñ in p diuisas
syllabas & itū legunt hec. Piso apd Prisc. Cui⁹ vn⁹ premio multoꝝ allicuit alos.
Allicuit. Uarro. Deinde vbi pellicuit dulcis leuis vnda saporis. Liui. Te illo asiatico orna
tu fluēs pellicuit. simplex teste Prisc. fuit lacio lexi lactum: vñ est lacto as. sed lacio
Lacio. exolcuit vt specio speri spectū vñ specto as. specimē & spēs. Latio is it. i. in fraudez
duco alax. i. fraus hoc in vsu nō est sz bñ frequētatiuum lacto. i. p blāditias illicio
Lactio. decipio. Teren. in Andri. Nisi me lactasses amātē falsa spe pducēs. lacto itē. i. lac
pbeo quod matrū est ablacto a lacte remoueo. pposita a lacio mutāt a in i breue vt
Speccio. allicio. i. blādi attraho illicio induco. Plaut. Meretrix multos illexit in dispēdium.
Pellicio ptraho. Elicio blande educo, extraho. Delicio & oblicio i vsu nō sunt: sz bñ
Cōposita a speccio. calliditas. ¶ Specio speri ctū. i. video iā exolcuit: māserūt in vsu pposita q mutāt
c in i breue. vt inspicio aspicio &c. hinc ēt māsit frequentatiuū specto. i. video. vñ ex
Dispicio. pecto. & spēs. i. effigies facies vl' imago &c. & specimē. i. exēplar & speculū & speculari
Despicio. &c. Aspicio psidero vel ad aliqd video. Inspicio fere idē. Respicio retrospicio. De
spitio. i. deorsum video. Oui. Urbe terras despexit ab ethere sūmo. itē spno. Salo.
Doctrinā stulti despiciūt. Dispicio clare video & diligēter psidero. Tulli. Ego quid
sperē non dispitio. pspicio clare video. pspicu⁹ clar⁹. Perspicax. i. acutus bñ intelli
gens. Prospicio pvideo circūspitio circūcirca cōsidero. Cōspicio video. conspicu⁹
Suspitio. clar⁹: cōspect⁹ visus. Suspicio sursū video. Uergili. Aeneas ait: & fastigia suspicit
vrbis. Etiā est honorare & cū qdā reuerētia aspicere. Itē est malū de aliq opinari. hic
suspicio mala de aliq opinio. dicim⁹ etiā deponētaliter suspicari despicari pspica
ri p suspicere &c. Terē. Cur in his ego te cōspicor regiōib⁹. ¶ Facio notū est vt fa
Facio. cio psus. itē patior: vt facio iacturā vl' damnū. putfacio. i. pui estio. Cōposita mutāt
Inficio. a in i breue vt afficio late patēs verbum veluti afficio te honore. i. honoro te &c. de
infectores. hoc plura i Syntaxi. Coficio. i. facio aut pficio: vt cōfeci negociū & cōsumo: vt pfes
ct⁹ suz senio. Efficio. i. facio aut pficio qd significat totū facio: inficio. i. tigo vl' colo
ro. Infectores sunt tictores. itē corrūpo vt cadauer ificit aera. Officio. i. noceo. Sene.
Splēdicio fauore officit. Perficio superiorē pstituo vt pnceps nr pfecit Scorgiū
Iacco. exercitui suo. Proficio fructū facio multo labore parum pfeci. Reficio reparo. Suf
De cōposi ficio satis sum. Auaro nihil sufficit. Itē sumministro. Uerg. Suffice tela mihi. Et
tis a iacio in locū alteri⁹ substituo. idē Ib: regē paruosq qrites Sufficiūt: Suffect⁹ in defun
cti locū accitus. ¶ Iacco notū satis. iacto as. idē vt iacio vl' iacto globum. Iaculūz
qd in hostes iacit. Iaculor aris. i. iacto. Cōposita mutāt a in i breue: & scribuntur p
Subijcio. duo ij. qr vnū fit in iacio & alterū fit ex a vt adijcio ad aliquem iacio vt alter alteri
Traijcio. pilā adijcit. Abijcio remoueo. Deijcio deorsū iacco. Eijcio expello. Inijcio in aliqd
iacio. Obijcio ptra iacio. Salust. Ea si tibi false obijcio refelle. pijcio pcul iacio. reij
cio rursum iacio. Terē. reiecit se in eū. Et repello. Uerg. Et hūeris reiecit amictuz.
Subijcio. i. subdo: vt romani multas natiōes sibi subiecere. Et sursum iacio. Uerg.
Quantū vere nouo viridis se subijcit alu⁹. ¶ Traijcio. i. trāsporto traduco pōtoni
bus aut nauib⁹. Liui. Traiecit copias iberū. Traiect⁹ vbi homines & alie res trasijciū
tur aquas. Itē trāsfigo. Papini⁹ huic geminū obliqua traiecit arūdine tēp⁹. Cōij
cio simul iacio vel existimo. Terē. Annos sexaginta nat⁹ est vel plus eo vt conijcio.
Coniecto as idez. Iuue. haud male cōiectat. hi ssacti r vvelnae. Cōiector oris. qui
incerta conatur interpretari vt sompnia &c. Quatuor tantū sunt in cio simplicia iā
Quatuor simplicia declarata. Lacio specto iacio facio cuius passiuū est fio: olim tñ dixerūt facior, vt
Uictruuius lib. iiij. ca. vij. calefaciuntur. & lib. v. ca. x. calefaciuntur dixit.

verba i cio

Dic fodi fossum gemino ss: fugi fugitumq;.

Dio. Eio. Fodio. ¶ Fodio facit fodi fossum gemino ss. fugio aūt fugi fugitum. Fodio terrā eruo. hec
fouea & fossa. Effodio ex aliquo fodio. Ouid. Effodiūtur opes irritamēta malorum
Effodio oculos. i. eruo Infodio in aliquo fodio. Euclio infodit terre pecuniam. Cō
fodio trāsfodio. perfodio. i. trāsfigo. vt hic cōfossus est lācea. ¶ Fugio i. vito et cur
Fugio. rendo relinquo. Uerg. Nos patriā fugim⁹. Idē quē fugis ah demēs. Itē curs:z ab
eo. Idem. fugit licet ocyor euro. Fuga. i. fugiendi actus. Fugax facile fugiens. Fu
go as. pmne: id est fugere cogo aufugio: idest fugiendo abscedo. Effugio fuga eua

do.V.et Nūcq̄ hodie effugies:veniā quocūq̄ vocaris.i.vocaueris effugiū.i.euasio: Nullū est a morte effugium.profugio perfugio.pfugus q̄ in lōginqua loca ten= dit.Trāsfugio ad hostes fugio.Confugio perfugio.refugio ad aliquē auxiliū grā fugio:hic cōfugiū perfugiū refugiū.Fodio ⁊ fugio primā in p̄nti corripiūt quā in p̄teritis pducūt qd diligēter pp̄ter ꝯposita p̄siderandū est.vt fur pfodit heri domū meā.Et si sciret paterfamilias qua hora fur veniret vigilaret vtiq̄ ⁊ non sineret perfodi domum suam.Perfodit media longa perfodi dic media breui.

*Fugax etiā p vclo ci interdū ponitur rō equū fugacez dicim⁹ velocem.

Insitumq̄ cupit:sapit ui: vel ui dat itumq̄:

Dic capio cepi captum.rapio rapui ptum.

¶Cupio facit cupiui cupitū:vt sapio iui.itum. penultima lōga.qd verbū etiā et se pius quidē facit sapui sapitū penultima breuē.capio cepi captū.rapio rapui raptū. nec sunt plura in pio desinētia nisi verbū p̄nti cum hinc deductis pene absolutum coepio coepi coeptū.qd in sequēti libro patebit:⁊ significat incipio.Cupio.i.deside= ro.percupio valde cupio olim fuit quarte.Lucre.lib.i.Confringere vti arcta.Na= ture p̄ma terrarū claustra cupiret.Sapio.i.saporē habeo:vt hic pull⁹ bene sapit. etiā est per saporem iudicare:vt caro sapit adustionē.⁊ ad alia trāsfertur:vt verba sua sapiunt stultitiā vel heresim.sapio.i.sapiens sum.bene sentio.Martia.Nubere vis prisco:nō miror paula sapisti.per syncopā p sapiuisti aliter dicit Plau.in ru. Magis sapuisset,si dormiuisset domi.Neui⁹ sapiui vt cupiui vsus est dicēs.Quā= do ego plus sapiui qui fullonē compressi.Composita mutāt a in i breuem vt resipio ui.resipitū.scp⁹ est quarte cōiugatiōis ⁊ significat stultitiā deserere ⁊ recuperare sapientiam.Cice.lib.iiij.ad atticū.Vix aliqñ te authore resipiui.sic dixit vt cupiui. Affrani.equidem nō resipiui postq̄ pectus letitia est enuftū.sic dixit vt rapui sicut Teren.Te intelligo resipuisse.Dio.negat aliter q̄ per quartam resipere dicit hinc idem significans resipisco qd magis in vsu est.Desipio vero magis in vsu est quam desipisco,⁊ est desipio insipienter ago ⁊ a sapientia abeo.Cice.Nimio gaudio pene desiperē.Horat.Misce.stultitiā cōsiliis breuē.Dulce est desipere in loco olim per quartam sapire dicebant:vnde sapiui.sap:tū.Capio cepi captū.i.apphēdo accipio ⁊c.Verg.Cape saxa manu cape robora pastor.Itē,decipio.Tul.Inest aliquid pbi qd capiat ignaros.Et intelligo.vt capis ne hec?Hinc captus us.ui.i.intellectus ⁊ cōtineo.vt quātū capit hec amphora Cōposita mutāt a in i breuē vt accipio.Mar. Accipe.q̄ primū breuis est occasio lucri.Excipio.i.accipio vel ex aliis capio.Ver. Nonne ego te vidi damone pessime captū Excipere insidiis.Excipula est res qua aliquid capitur:vt excipula pisciū ⁊c.Decipio fallo:decipula fallēdi instrm.Precipio iubeo aliqñ significat doceo cū dtō Cicero.lib.i.epist.viij.Ut tu mihi precepisti id est docuisti;teste.Clerico.hic preceptor doctor preceptum ⁊ preceptio.i.doctrina Item puideo aut preuideo.Verg.Oia precepi atq̄ aio mecū ante peregi.Recipio rursus capio vel accipio.Item pmitto.sic dtīū cum actō regit.vt redde que coram mihi recepisti.Rapio.violenter aufero.raptor.i.predo rapina preda raptim subito Composita mutāt a in i breuem.vt arripio ad me rapio.abripio aufero.eripio idē. Seneca.Nihil eripit fortuna nisi quod dedit.Item libero.Verg.eripe me his inui cte malis.Deripio detraho.Idem Vag:naq̄ caua fulgentē deripit ensez.Diripio diuerso modo rapio.prerипio ante rapio.Terē.Timee ne illum preripiat.ibi.Cor ripio cito rapio.Vergili.Constitit hic arcumq̄ manu celerēs:q̄ sagittas Corripuit. Item repchendo.vt magister corripit discipulum.Subripio vel peti⁹ surripio.i. clam rapio.vt palla est mihi surrepta.Precipio procul rapio ⁊ remoueo.Vergili⁹ Quo nunc se proripit ille.i.quo currit aut fugit.

Sapio cu pio oliz q̄r te fuit ꝯiu gationis.

Desipio. Resipio. Capio. Capt⁹ pro delectatio ne aliqñ te accipit.Ci. Nō possuz adduci et suscipere e pecunia captum.

Rapio.

Corripio. Proripio.

Dat pario peperi partum paritum.Quatioq̄

Dat quassi quassum.cussi cussum dabo proli.

¶In rio vnicū verbū pario.dat peperi partum vel paritum:hinc pariturus:Hinc partus a.tum.⁊ partio onis.vel partus us.m.In tio simplex vnicū est quatio quas si quassum:vnde quasso as.verbū preteritū quassi nō est in vsu teste Carisio.Com= posita sunt cōcussio cōcussi ꝯcussuz ⁊c.gemino ss in p̄teritis ⁊ supinis.Pario plom produco,⁊ pne feminarū est.Etiā significat efficio vel acquiro.Terē.Hoc tempore obsequiū amicos:veritas odiū parit.Cato.Labitur exiguo qd partū est tēpore lōge,

Pario. Pario q̄r te iusfectio nis erat.

go. Olim erat quarte venūc sunt hinc deducta reperio aperio ꝛc. Ennius. Qua pa- rire solet genus pennis cōdecoratū. Quatio. i. moueo concutio: vt quatio arborem ifcude venboom. Item vexo ꝛ vehementer molesto. Vergil. Quatit oppida bello quassoasfrequētatiuū. i. multū quatio. Concutio. i. percutio moueo. Excutio expel lo. Oui. Et si nullꝰ erit puluis tñ excute nullū. Incutio. i. infero. incussisti mihi me tū. Ver. Incute vi vētis. decutio depello, Ver. mellaqꝫ decussit foliis. Succussio sub tus percutio. hinc succussor dicit̄ equus pedes eleuans ꝛ sessorem ledēs. Discutio examino discussio examinatio. Corripiunt hec oīa secūdā syllabā. Inquio. i. aio. in quisti habet, ecclipticum est: ideo in sequenti libro declarabitur.

Vult uo semper ui dans utum. vult struo xi. ctum.

Datqꝫ fluo xi. xum. pluo. vi vel ui dat ꝛ utum.

Vultqꝫ ruo ruitum. dat utum proles tibi solum.

Nulla supina dabunt meto luo congruo. sicut

Annuo cum socijs: eluo respuo ꝛ ingruo iunctis.

Arguo. ¶ Verba in uo per diuisas syllabas desinētia faciūt in preteritis ui per diuisas sylla bas ꝛ in supino utum: vt arguo ui argutū. i. accuso ꝛ reprehēdo. vt arguo te furti.
Arguor. Item ostēdo vel indico. Verg. Degeneres aīos timor arguit. Argumētum. i. pbatio vel signū. hinc argumētari deponens. i. argumento pbare ꝛ rōcinari: qđ indocti di cūt arguere: cuius vbi passiuū arguor arguꝰ sū vel fui ptm̄ hꝫ. Plau. in pseu. Ar
Statuo gutus malorū facinorū. supinū vr etiā fuisse arguitū: qꝛ dicimꝰ arguiturꝰ. Sal. in ij. hist. apud Prisc. Multi ex bithynia volētes occurrere falsū filiū arguituri. Sta tuo statui statutū. i. pono vel ordino. Cōposita mutāt a in i: vt instituo ui. tutū. i. ipo no. Itē doceo ꝛ instruo. destituo. i. depono vel relinquo vt infortunatū destituūt oēs restituo repono. Cōstituo. i. statuo vel ppono. Prostituo in publico pono vel meretri
Sternuo. cem facio: vt ille pstituit vxorē suā pstituta vel pstibula. i. meretrix. Prostibulū lu- panar. q̄ duo a psto esse vident̄. Sternuo ui. utū. vñ frequētatiuū. Sternuto as. qđ
Delibuo. magis in vsu est ꝛ significat caput cōcutere ex inflatiōe erūpente per nasum. Colu.
Imbuo. lib. viij. Donec sternuat ouis. a strenuo est. Delibuo. i. vngo in vsu nō est sed hīc deli butus. i. vnctus. vt delibutus doleo. Terē. Si te delibutū gaudio reddo. Imbuo im pleo ac etiā pfundo. Ver. illiꝰ arā Sepe tener nr̄is ab ouilibꝰ imbuet agnus. Hor.
Diluo: Quo semel est imbuta recēs seruabit odorē Testa diu. A lauo cōpsita huiꝰ declina
Polluo tionis sunt ꝛ in luo desinūt. vt diluo dilui lutū. i. aqua vel alio humore purgo. vnde
Alluo. dilutū vinū: diluuiū ꝛc. Polluo ui. utū. i. maculo. Ver. Polluit ore dapes. Eluo per luo colluo pluo. i. lauo vel purgo. Alluo. i. affluo. hinc alluuio supta collutū elutū allutū nusqꝫ legi Exempla rle etiā sunt exuo/induo/tribuo/acuo/suo/insuo/ꝯsuo/ assuo ꝛc. Vult struo xi. ctū. Excipiunt̄ aliq̄ a rgl'a. nā struo facit struxi ctū. fluo, flu xi fluxum: olim etiā fluctū. vñ est fluctus us. ut ꝛ murena flucta. pluo pluui vel plui plutū. Ruo rui ruitū. vñ ruiturus Cōposita huiꝰ solū rutū faciūt penul. bre. vt diruo rui rutū ꝛc. Ruo aliqñ forte rutū fecit qđ nūc nō est in vsu. Quedā carēt supis. me
Struo. tuo ui. luo lui. ꝛc. a nonullis horū tanqꝫ supina habuissent dictiones qđā formant̄. vt abnuiturus: luiturꝰ ꝛc. q̄ cia iā latiꝰ declarabo. Struo: paro aut facio edificiū ali qñ etiā qppiā aliud. Structurā. i. edificiū vl' cōpositio astruo ad aliqđ struo. vt astru xi tēplo sacellū. Etiā significat pbo vl' affirmo. Ambro. Qui fidē exigit fidē astruat
Fluo. Cōstruo cōpono vl' edifico. Destruo frāgo edificiū vel quid aliud cōpositū. Extruo in altū struo. instruo paro. Ver. instruimꝰ mēsas idem. Socios simul instruit armis Obstruo claudo impedio. Fluo xi. xū ppriū est aliquorū fluctū. vt aqua fluit. oleū fluit per similitudinē transfert̄ ad alia. Ver. Ramos cōpesce fluētes. i. latius ꝛ hu- bertius excrescētes qñ vero q̄ fluūt vident̄ minui. ideo fluere p deficere capit̄. Ver.
Affluo. Ex illo fluere ac retro sublapsa referri Spes danaū. hinc fluxa dicimꝰ instabilia ac momētanea ceteroqꝫ pituraꝫ vt fluxe diuitie. Et fluere est pducere ac nasci. Lac. lib. ij Ab hac gente primi quiqꝫ ppli multitudine increscente fluxerūt. Itē trāsire. Hie- ronymus. Iā altera fluxerat dies. Affluo abūdo vel ad aliqđ fluo. Naso Affluit in cautis desidiosus amor. Effluo ex aliq̄ fluo. vt vinū effluit. Influo in aliqđ fluo. Cō fluo simul fluo vel cōuenio. defluo deorsum fluo vel exeo. vt capillꝰ defluit. Refluo

farius fluo diffluo varie fluo vel abundo. Cice. Si considerare volum⁹ que sit nature
humane dignitas et excellentia: facile intelligemus q̃ sit turpe defluere luxuria et
delicate ac molliter viuere. Perfluo per aliquod fluo. Teré. Plenus rimarum sum
hac atq; illac perfluo. Plura sunt a fluo composita, quib⁹ supersedeo vt in alijs se-
pe neq; enim lexicon institui cõponere sed dictionũ accidẽtias enucleare: declaratis
mediocriter pro pueris vocabulis. A fluo fit fluito as. i. continue fluo. Item supna- Fluo.
to vt pisces mortui fluitãt. Fluor fluxus et fluxio idẽ significãt qḋ profluuiũ. Fluctuo
as. i. dubito aut moueor: Pluo raro legitur nisi in tertia persona singulari. Liuius Pluo.
lib. ij. ab vrbe. Lapidibus pluisse in genesi. Nõ enim pluuerat dñs sup terrã sic legit Impluo.
Calepinus: licet vulgo legatur pluerat. nec sic male dr. Tibullus ij. Multus et in
terras depluerit lapis. Impluo in aliqḋ pluo pluo praliqḋ pluo aut pluuiam reci- Perpluo.
pio. Quin. Quũ cenaculũ eius perplueret. Cõpluo simul pluo. Sũ cõplutus. i. plu-
uia madefact⁹. Ruo. i. cado. Luc. in. iiij. Rituraq; semp stat moles. Et curro. Uer. Ruo.
Quo moriture ruis maioraq; viribus audes? Et frango vel diruo cũ actõ. Idẽ. Cu-
mulosq; ruit male pinguis arene. Eruo extraho et libero. Irruo impetum facio. vt Irruo.
hostes irruerãt in nfates. Corruo. i. cado. Diruo destruo. Hor. Diruit edificat mu- Diruo.
tat quadrata rotundis. Obruo opprimo vt obruis me verbis obruunt hunc lapidi-
bus hic se vino obruit. obruis nummos humo. i. tegis. Subruo. i. euerto Luc. Ossa Metuo.
tulit Magni q̃ nõ dũ subruta fluctu. Metuo. i. timeo. Luo soluo. Uer. Post mihi nõ Luo.
simili pena cõmissa luetis. cõmissa. i. pctã que cõmisistis. Supinũ vr fuisse luitum Luiturus
Nam Claudianus luiturus participio vtitur dicẽs in sexto consulatu honorij. Uastato
tandẽ penas luitura profundo. Luo item. i. sustineo patior. Justin⁹. li. i. Qui-
cumq; capi potuerunt supplicia crucib⁹ luerũt. Sic dicim⁹ luo capite pro mulctor
et punior. Liuius libro. ix. Obsides etiam sexcenti imperare capite luerunt. hinc re-
luo. i. soluo et repignero. Congruo. i. cõcordo vel cõuenio. Plau. in Curgulio. Sane illi Congruo.
inter se cõgruũt concorditer tractum est grauibus concorditer volantibus hinc cõ-
gruus incongruus: cõgruens incongruens eiusdẽ deriuationis est ingruo inuado. Ingruo.
immineo impetum facio. Lac. li. ij. Si feua tempestas si quando ingruit ad deum Nuo.
confugitur. ¶ Nuo. i. caput moueo vel capite significo: facit nui nutum. hinc nomẽ
nut⁹ us. ui. signũ capite factũ aut volũtas: et frequentatiuum nuto.. capite significo
aut ipsum subinde motito. A nuo fit numen id est, dei nuptus: imperiũ potestas. fit Nutare.
etiam nutus oculis et manu. Nutare etiam est vacillare titubare et ruina minari:
vt domus nutat: animus nutat. i. dubitat. Cõposita sunt abnuo id est, nego: et signi-
fico quouis mẽbro me nolle supinũ abnutũ in vsu nõ est: hinc tñ abnuturus lectum
est. Sallu. apd Uola. Nihil sibi abnuturos. Annuo. i. assentior: a nautũ non dr. In-
nuo ostendo quid velim siue affirmem siue negem. Renuo refuto, Innutũ r. nutum Annuo.
non reperies in vsu. Abnuo videt abnuitus habuisse. hinc. Caper abnuitius dixit. Renuo.
Confessiua fit vox duplici voce abnutiua vt nõ nolo. Renuo nec credas versus gra- Abnuo.
geminum n scribi nisi afferat authoritas veteris poete. Silli⁹: Si placet haud renuo:
maneãt modo federa nostra. Cluo is. Lucil. dr pursum capere. Cluo. i. pugno et splen-
deo. Pruden. Qui patria virtute cluis ppriaq; sed vna. ¶ Respuo ui. utum. facere.
sed supinũ nõ est in vsu: et significat repudio et sperno quasi cũ sputo p cõtẽptum re- Cluo.
spuo. Spuo. saliuam emitto. Uerg. Terrã sicco spuit ore viator Aridus. Cõspuo si- Respuo.
mul spuo vel aliquẽ fedo. Plau. Ab olbus densus atq; consputus. despuo: expuo: Spuo.
inspuo, in aliquẽ spuo. Sputo as frequẽtatiuũ est. Plaut Nã illic istic q sputat in- Conspuo.
terdũ morb⁹ venit. Sputamen sputũ et sput⁹ us. ui. est qḋ expuit. Lactã. li. iiij. Da-
bãt aũt Deo alapas manib⁹ incestis et imputato ore expuẽt venenatos sputus. In
lib. Judi. Quõ si qs rũpat filũ de stupa tortũ sputamine. Batuo vbũ antiquũ ptm̃
facit batui supinũ batutũ: nunq̃ legi: et significat verberare. Plaut. in aulula. Non vr Batuos
qḋ batuat. Pli. xxxi. Crocodilorũ morsib⁹ ex aceto in linteolis ita vt batuerent̃ ah ec.
Suc. in cali. Mirmillonẽ e ludo rudibus secũ batuẽtẽ et sponte pstratũ ꝯfodit ferrea
sicca. Idem. Batuerat pugnatorijs armis. codẽ vbo vsus est Cice. in sensu obsceno.

Bi: bo: bitumq; facit. Scabo lambo carento supinis.

Ut cubo: sic proles dant scribo nuboq; psi ptum.

¶ Uerbum desinẽs in bo facit in preterito bi. et bitũ in supino: vt bibo bibi bibitum Bibo.
Naso. Sepe bibi succos q̃uis inuitus amaros. Composita corripiunt penultimam De cõposi
etiam in preterito vt abbibo, id est, appoto: ebibo epoto: o. prebibo antepoto, vt pre tis ab bibo.

bibo tibi. Tulli. Simul admoneto quod ei prebuerim. Imbibo in me recipio. Arena imbibit aquam. sic Verg. dixit. bibit hasta cruorem. Papyrus bibula que atramentum sorbet.

Deglubo. ¶ Deglubo deglubi deglubitum. i. excorio. Tiberii verbum est. Boni pastoris est tondere pecus et non deglubere. simplex est glubo is. i. corticem vel pellem detraho. Cato de re rustica. Salices quas suo tempore cedes glubito atque alligato: librum conservato librum. i. corticem.

Scabo. ¶ Scabo bi. i. frico supinum scabitum non est in usu. Luci li. ix. Scaberat ut porcus contritis arbore costis.

Lambo. ¶ Lambo lambi. i. lingo supinum lambitum non est in usu. Luci. saty. xxiii. Jucundasque puer qui lamberat ore placentas. Hiero in lib. iudicum. lambui incubui est usus dicens. In trecentis viris qui lambuerunt aquam liberabo vos. Ibidem. Manu et lingua lambe rant aquas. ¶ Composita a cubo: incubo per tertiam desinunt et abiecto m in pteritis et supinis m faciunt cubui cubitum vt cubo. veluti procubo procubui procubitum etc. patet in prima coniugatione.

Scribo. Scriba. ¶ Scribo psi ptum. i. literas formo: scriba qui ad alterius iussa scribit. Scribo i. librum compono scriptor libri author. Composita producunt penultimam vt ascribo ad aliquid scribo.

Inscribo. Suscribo. Ascribam te numero vel in numerum pigrorum. Et imputo: vt ascribis mihi que nunquam feci. Conscribo constituo. proscribo eiicio e civitate. Macro. Non facile est in eum scribere qui potest proscribere. Etiam significat venale exponere. Subscribo consentio si fortuna subscripserit voto meo non egebis. Et sub alio scribo et annecto. Horati. I puer atque meo citius hec subscribe libello. Sic etiam sunt inscribo exscribo perscribo circumscribo transcribo etc.

Nubo. Nubo viro trado. Ovi. Si qua voles apte nubere nube pari. Nupta. i. maritata et vxor. Aliquando de viro dicitur. Idem. Tibi nubere nam ego volens votis erde dei. Plau. in casi. Libet etiam nunc quid agat scire novum nuptum. i. maritum. ca significatione satis propria teste Prisciano nubilis puella: matura ad nubendum nubo primo significabat operio et te

Nubor. Pronubo. go et ad sponsas translatum est quia capita earum velabant. Obnubo. i. obnubilo et tego. Ver. Arsurasque comas obnubit amictu. Lectum est passiuum nubor in euangelio. In celo neque nubent neque nubentur. Composita producunt penultimam: vt connubo. i. simul nubo innubo ad domum viri transeo. Innubus qui vxorem ducit. Innuba que viro traditur. Sed hec nomina penultimam corripiunt. Pronubo nuptiis presum. hinc contra primitiuum penultima correpta pronubus qui nuptiis preest: grece paranymphus dicitur. pronuba que nuptiis preest.

In vi tum muta sco pasco dat tibi pastum.
Agnosco cognosco dabis per itum. nihil autem
Glisco dabit: velut inceptiua poposcit habeto
Poscere. vt disco didici: compescit vi dis.
Hec per itum flectam. Conquexi tolle supinum.

¶ Verbum desinens in sco mutat sco in ui syllabam et tum. vt cresco creui cretum. nosco no

Agnotum. ui notum quiesco quieui quietum suesco sueui suetum ascisco asciui ascitum. conscisco consciui

Noscitum. conscitum decisco desciui itum. Author Prisci. primo tamen hec preterita et supina aliunde videntur deriuata vt queo sueo etc. nam Carisius suco dicit sed quia primitiua hec exoleuerunt

* Antiquiores gliscoris. declinabant in cepti forme verba ptis et ius punis carent. si quid ex eis mansit aliis damus. veluti in nobis vasorum dicimus esse a vas quia vasum deest in vsu. Excipiuntur a regula aliqua. vt pasco cognosco agnosco que preterita regulariter formant paui cognoui agnoui supina vero contra regulam pastum cognitum agnitum. Legimus tamen aliquando regulariter agnotum. Sallust. in. ii. histo. Neque inermes ex prelio viros quemquam agnoturum. Nosco notum in vsu habet videtur etiam noscitum aliquando habuisse. vnde noscitarus et frequentatiuum noscito as in vsu est: et ignosco participium futuri temporis etiam facit ignosciturus teste Prisc. Glisco caret preterito et supino: licet olim fecerit glisci gliscitum. Item preteritis et supinis carent verba inceptiua. i. inchoatiue forme saltem propria. Capiunt autem preterita a primitiuis. vt calesco calui: et pesco tepui: que preterita magis a calesco et tepesco vult esse Valla: quia a caleo tepeo quorundam primitiua parum sunt in vsu vt incre besco increbui. senesco senui a seneo etc. Actius. Pecora languentque senectque. hec supi

Calesco apud antiquiores. na penitus carent. Calesco olim proprium preteritum calescere faciebat. Cato apud Marcellum. Aures nobis calescerunt ad iniurias. posco poposci: disco didici: compesco compescui: dispesco ui. Que quatuor faciunt supina in itum: vt poscitum discitum etc. Ego supinum nobilibus adulescentibus expositum caput: in quod mucrones acuant. Antiquissimi teste Gellio peposci per e in prima syllaba dixere. Conquinisco conquexi sine supino dicimus.

Crescо. Cresco. i. augeor. Iuuena. Crescit amor nummi quantum ipsa pecunia crescit.

Hinc cretus ta.tum.i.ortus natus. Accresco ad aliquid cresco. Concresco simul cre
sco coalco. lac cōcrescit hec rōnet. Cōcretus sanguis ⁊c. Decresco minor fio. Mar. Cresco.
Decreuere greges dum cadit hagna, frequēs. Incresco valde cresco: succresco sur
sum vel latenter cresco. Nosco non ignoro: nosce teipsum. Agnosco cognosco digno
sco ferme significant idem qđ nosco. Ignosco.i. veniā do. Terenti. Pater obsecro vt Nosco.
mihi ignoscas. quiesco.i. nō moueor. Itē dormio ⁊ curis siue labore vaco ⁊ quiesce
re facio. sic actiuū regit. Plau. Quiesce tumultū hunc qui est ante ostium. Vergili. Et
mutata suos requierunt flumina cursus.i. quiescere fecerūt authore Seruio. Sal
lustius. Paululū requietis militib⁹ requiesco.i. quiesco. Cice. Nisi corpus exitio nō re
quieturū. Quiesco primariū esse docet Gelli. ⁊ ab eo. qui. tē dici potius quā contra. Quiesco.
Acquiesco.i. quiesco ⁊ cōsentio ac cōdescendo. Hiero. in plo. Iudith Acquieui postula= Requiesco.
tioni vestre. Cōquiesco idē quiesco ¶ Suesco.i. soleo. Cicero Metello. A te id quod Suesco.
suesti pete me absentē diligas atq; defendas. Assuesce cōsuetudinē habeo cōsue=
scere. desuesco cōsuetudinē perdo. Insuesco valde suesco Teren. in Adel. Qui mē
tiri vel fallere insueuerit patrē tāto magis audebit ceteros. Insuetus nomē.i. non
assuetus. ¶ Cōscisco ascisco ⁊c. hūt ptā nō ppria sed primitiuorū ascio cōscio ⁊c. que
expoleuerūt: ideo tanq̄ ppria ptā ac supina dant derivatiuis. ¶ Cōscisco.i. consen Conscisco.
tio ⁊ sciens ꝯsentiensq; infero. Cice. Mario mortē mihi cur cōsciscerē causa nō esset vi
sa cur optarē multe. Itē cōstituo ⁊ decerno. Liui. li. 4. Cēsuit ꝯseni.t. ꝯsensuit: vt bel
lum cū priscis latinis fieret. Ipsum scio vel scisco etiā statuere aut decernere signi
ficat Plau. in Cur. Rogatiōes plurias ꝓpter vos ppl's sciuit quas vos rogatas rū
pitis. scisco ēt p scio capit. Idē in Amphi. Occius occurro vt sciscā qđ velit. Consci Scisco pro
sco etiā significat ꝯtraho. Colu. lib. vij. Diligēs pastor stabulū quotidie ꝯuertit nec scio.
patitur stercus humorē ꝯscire lutūve capris inimica. Prescio ⁊ p̄scisco vtrūq; in vsu
est p presentio. Ascisco adiūgo assumo arrogo attribuo aggrego admitto aliquan Ascisco.
do legim⁹ ascio. Colu. Hāc ascim⁹ q̄si agriculture partē huic ꝯtrariū est descisco a Descisco.
duce meo. Lac. lib. iij. Desciuerūt a te ⁊ abiecerūt legē tuā.i. defecerūt ⁊ recesserunt
descisco ab opinione tua.i. dissentio. Pasco.i. nutrio vt pasce oues meas. pascuis ci= Pasco.
bus de ꝯstrictione. habem⁹ in Syntaxi multa. pasco herbā.i. cōedo ⁊c. Glisco.i. cre Glisco.
sco Sil. ⁊ gliscūt aduersa metu. Accipit p cupio. Papi. li. iij. Et ꝯsanguineo gliscis Disco.
regnare superb⁹. Exule v. teres gliscor eris. dixerūt teste Marcello. ¶ Posco.i. peto.
Ver. Tu mō posce deos veniā reposco repeto deposco valde posco exposco idē. Di Cōpesco.
sco capio doctrinā. dedisco negligo q̄ didici Plau. Haud equum facit q̄ qđ didici. Dispesco.
Edisco memoriter disco addisco.i. bñ disco. ¶ Cōpesco.i. coerceo cohibeo: domo ut. conquinisco.
Digito cōpesce labellū. fit a pasco vt sit eodē pascuo ꝯtineo. vt dispesco q̄si diuerso
pascuo diduco. Itaq; dispesco significat separo ⁊ dirimor. Pli. Nilus Aphricā ab Ae
gypto dispescit. Cōquinisco i. caput incli no vel cōniueo. Pōpo. apud. Prisc. Ad cū
vt cōquexi. intrim mulieres ꝯspiciūt Capit etiā p indignor. Plau. in Cist. Faciun=
dū ne puerile offm̄ ꝯquiniscāt ad cistulā ita expenūt: sed nō inepte mihi vr̄ posse ca
pi pore sensu. Oquinisco saneb etiā significat inclino vñ nec ꝓtū nec supinū inueni.
Pōpo. in pistore. Nisi quū aliq̄s subito obuiā occurrat mihi qui oquiniscat. Fest⁹ Ocqnisco.
dicit. Conquinere depuiare: vñ conquinisco videtur esse formatum.

A nota ci:ctum vinco dat: dicoq; xi: ctum

Vult duco. parco si sumq; pepercit itumq;. Do.

Icere ci:ctum: vult. In di: suin: do bene vertes.

¶ Vinco facit vici victū ablata n lr̄a. dico xi ctū: duco xi. ctū parco si. sum. vel peperci Vinco.
parcitū. ico ici ictū. depcitū: q̄ aliq̄d negāt parco peperci supinū h̄re, Pli li. xxxiij.
Italie parcitū est vetere interdicto patrum. Vinco.i. supero. Cice. Facile est vincere Dico.
non repugātes. Conuinco: euinco deuinco idē. ¶ Dico.i. loquor ⁊ minor. Cōposita
pducunt penultimā. xt addico.i. adiudico. index addixit mihi domū. Mart. x ⁊ ad
dicebant atroci supplicio. Cōdico ꝯstituo: dico iubeo edictū mādatum. Indico de Duco.
nūcio. Rex Anglorū indixit Frācis bellum. Interdico prohibeo vt interdico tibi do
mo mea. Predico ante dico. Duco notū ē. Sen. Fata volētē ducūt nolentē trahunt Traduco.
capit p indicare ⁊ estimare. Ver. lib. x. Tāton me crimine dignū duxisti? Tul. Nec
fas esse ducebā: hinc adduco induco reduco q̄ satis nota sunt. Traduco trās aliqđ

duco deduco in viã vel domũ duco: vt deduxi sociũ meũ. Subduco clã tollo. Mart.
Seduco. Subduxit mappas quatuor hermogenes. Et leno. Vergi. Qua se subducere colles
incipiunt. hinc subduco nauẽ i. ad terrã traho. obduco circũduco: vel tego: vt nubes
obduxerũt celũ. Seduco seorsum duco. Verg. Et cũ frigida more ala seduxerit art°.
Cice. lib. v. episto. ad Atti. Seduxit eum Scaptius i. seorsum duxit eũ et extra alios
Persi°. non tu prece poscis emaci. Que nisi deductis nequeas cõmittere diuis. Plau.
in Aulularia. Eo nunc secreto ego huc foras seduxi et quia latrones et quicũq; ma-
Conduco. lũ machinant solent hoiem seducere ne alij assim: ideo seduco capitur pro decipio
Teren. in Andria. Etiam nũc me seducere istis dictis postulas. significat etiam de-
pono. Cic. pro Flac. Remittãt spũs: cõprimãt alios suos seducãt arrogãtiã. Condu-
co aliquid precio accipio. Plau. in pseu. Quantulo argẽti te cõducet pseudolus: sic
conduxi domũ. is a quo pducit locare rem dicitur. Capitur etiã p duco et congrego
vel colligo. item vtilis sum. Sapiẽs. Nescit hõ qd sibi cõducat. diduco i. separo di-
Parco. uido. Quin. Quũ peregrinatio mea nos deduceret. hec oia penultimam producũt.
¶ Parco abstineo quasi parũ tango (vt aiũt) vt parco nimis lachrymis et c. Et ve-
niã do atq; ab vltiõe. abstineo. Liui. li. xxv. Necdũ eos capue par suros. Ver. Parce-
Ico. re subiectis et debellare supbos. Comparco i. parco reparco iterũ parco. itẽ parco.
i. seruo. vt cui parcis hec parcus qui sumptib° parcit. ¶ Ico i. percutio. ict°. a. um.
Icio. i. pcussus. ictus us. ui. pcussio. Iuue. Duceris planta velut ictus ab hercule Cacus.
Sulpitius ponit icio. vt facio. Pli. Fulmine laur° sola non icitur. Liui. lib. i. Ibi in
Mando. turba ict°. Remus cecidit. pducit tam in pñti q; in ptõ contra Prisci. et plures. vt
probaui in vsificatoria. ¶ In di sum do bñ vertes. Do mutat in di et suz vt Mando
Mansus. di. mansuz. i. comedo: vel dentib° cõficio. Liui. Andronicus. Quũ socios nfos man-
Remando. disset impius cyclops. habuit teste Prisci. etiã mãdaui et mãdidi gemino didi. ne
credas carere supino: licet nõ adeo frequẽs sit. Quinti. Cibos mãsos dixit. Cicer. in
ij. de oratore. Oia minime mansa (vt aiunt) nutrices infantib° pueris i os inserãt.
Seren° purgatur cerebrũ mansa radice piretri. Remãdo rursus. mando et rumino
Mãdo as. pme. i. cõmitto et c. manduco as. mando is. it. i. mandibula et maxilla quũ
Scando. dẽtes sũt. ¶ Scãdo scãdi, scãsũ supinũ raro ẽ in vsu. hl et tñ fit scãsilis. Cõposita mu-
Descendo. tãt a i e vt ascẽdo descẽdo vba satis nota ascẽdi ascẽsũ et c. Inscẽdo i aliqd scãdo. con
Offendo. scendo. i. scãdo. defendo di sũ. i. ptego. Offẽdo di. sũ. i. ledo vl facio iratũ. offẽsa i. talis
lesio. Offendo ẽt. i. inuenio. Terẽ. Terẽtẽ telã studiose ipam offendim°. Simplex fen-
Incendo. do nõ est in vsu. Incendo incẽdi incẽsum est accẽdo. i. ardere facio. Plautus. q; mox
Accendo. incẽdo rogũ. Succendo idẽ incendiũ: inflãmatio. Simplex: cando is. non est in vsu.
Calepinus negat hec a candeo deriuari: q; cadendo neutrũ est. Accendo incẽdo et c.

Tolle cado cecidi casum. pandi cape passum.

Edi sum vel stum. dat pedo pepedit itumq;.

Cedo cecidit habet sic pendo pependit: et in sum.

Fiet vtrumq;: quibus par tendo est: dans quoq; tentum.

¶ Cado cecidi casum: pando di. passum. Edo pro comedo edi esum vel estum. Pe-
do pepedi peditũ: caedo cum ae diphthongo cecidi. secũda longa: cessum. pendo pe-
pendi sum: tendo di. sum: vel tentum. horum quinq; geminãt principium preteriti
Cado pedo cedo pendo tendo quorũ composita nõ geminãt. vt incido incidi penul-
tima breui a cado. oppedo di. occido di. a cedo penulti. lõga appendo di. attendo di.
Cado i. ruo. vt cecidit i foueã quã fecit. et morior. Ver. Sz cadat añ diẽ. Caduc° et ca-
duc°. i. cadens. cõposita mutãt a i i bre. vt occido di. occasuz. descẽdo deorsum ruo vt
sol occidit: hinc occas°. et morior i epitaphio Tullij. Occidit indigne manibus lace-
rat° inidis. Tul. ab tumulo cõdit° exiguo. Procido añ aliquẽ cado. recido iterũ cado
accido cõtigo. excido i cido decido satis nota sũt. Nec solũ occido supinũ hz. vt quidã
arbitrant: sz etiã alia lz rari°: vt recido recidi recasuz. Sue. in Aug. Cũcta in ipsos
recasura. Cic. ad Atticũ. id ego puto ad nihil recasurũ in iustiniani institu. Si in po-
testatẽ pris recasuri nõ sint. Pãdo i. aperio et patefacio. Beda vult etiã pãsum bre-
vt mãsum. sz Gelli° li. xv. cap. xv. ostendit rectius gemino ss passum dici vt passus
capillus. id est, porrect° ac sparsus: passe manus passa vela. id est diructa ac distẽ-
ta. Vergilius. passis de littore palmis. hinc expando di. expassum, id est extendo.

Plautus per secūdā vocalē dispessis dixit apud Gell. Credo ego isthoc exēplo tibi
esse eūdū extra portā dispessis manib⁹: patibulū quū habebis Oppādo circun=
pando. In exodo. Velū qđ añ illud oppandit̄. Propādo vltra pando. repādo a quo
repādo qđ retrorsum. ptʒ pād⁹ apertus. pādo as. prime .i. incurro. trabs sub onere
pandat̄. Edo es est .i. comedo. Mart. boletū qualem Claudius edit edas. supinum
est esum. hinc esurus a. um. Plaut. vbi sumus, esuri. esum in simplici exoleuit: ⁊ in Edo.
vnico cōposito vtimur qđ est comedo di. sum. vel comestū: reliqua solū esuʒ retinēt
vt exesum ambesum adesum obesum ⁊c. ⁊ sepius comesus teste. Aldo ꝙ comestus
dr. Iuue. Et cito rapturus de nobilitate comessa qđ superest. Sal. apđ Diomedē. Comedo.
Patrimonia comesta. Cice. p cluētio. Potius comestū ꝙ epotum in venas atqꝫ oēs
partes corpis emaneret. adedo .i. rodo ⁊ deuoro. Ver. Nā sepe fauos ignot⁹ abedit Ambedo.
stellio. idē .iiii. ene. Et postib⁹ hesit adhesis. Ambedo circūrodo. ab am .i. circū ⁊ edo.
Idē .iii. ene. Ambesas subigat malis absumere mēsas. Peredo totū edo. caseus est
peresus. Semedo dimidiū edo. Vbū credo parū reperiri: sʒ bñ semesus a. uʒ. Obedo
circūedo. Obesus corrosus. Itē pinguis. Pli. Assidua satietate obes⁹. Exedo exodo
hinc mons excelsus dr. Edax .i. vorax. edulis edule: qđ edi pōt. edulium cib⁹. inedia
fames. Pedo vētris crepitū facio supinū est peditū: lʒ nō sit multū frequēs. Catul. Pedo.
Subtile ac leue peditū libonis est. oppedo contra pedo. capit̄ p dissentio ⁊ aduersor
Hora. Vim tu curtis iudeis oppedere. Pedor nomē .i. immūdicies fetor. ❡ Cedo .i.
percutio ⁊ amputo. in cuā. Alii. cedebāt ramos de arboribus. Ceduus cedi solit⁹ vt Cedo.
cedua sylua. Itē interficio. Verg. Cedunt̄ vigiles portisqꝫ patentib⁹ oēs Accipiunt * Ceduus
socios atqꝫ agmina cōscia iungūt. cedes occisio. Cōposita mutant ae diphthongū adiectiuū.
in .i. longū. vt occido di. sum .i. noceo aut interficio. Excido ex aliquo cedo. vt excidi
colūnā. Decido emputo. Concido simul cedo. Incido seco: pcecido amputo: vt ante
alia cedo. Recido seco amputo. circūcido .i. circunscindo. vt numm⁹ est circūcisus. Hora. Si=
❡ Pendo suspendo. vt pendo furē vel togā. Etiā significat pōdero ⁊ estimo sustineo gantū vesi
Lact. lib. ii. Eosqꝫ impietatis ac sceleris sui supplicis pēsuros. Pēsio ē solutio cōdu ca pependit
cte rei vel sub cōditiōe certe pecunie dāde al'r habite. Appendo ad aliqđ pēdo. Ex=
pendo expono. expēsa .i. sumptus. Etiā significat estimo. Iuue. Expēde hannibalē. Pendo.
At soluo. Ver. Voluisti expēdere penas. Impēdo do adhibeo. Impēdisti mihi ma= *Impē=
ximū bñficiū. Impēsa vel impēdiū sumptus. Nō parco impēsis. reddes mihi impē sis vitā pn
diū. Suspēdo sursuʒ pendo. Suspensus .i. dubi⁹ ⁊ incertus. Verg. Dicā equidē nec cipis ānu
te suspensum nate tenebo. Rependo .i. reddo. Verg. Si vera ferā si magna rependā. meres.
Perpēdo .i. cōsidero examino. Perpendiculū est instr̄m edificātiū quo perpenditur
altitudo vel equalitas rei. Pendo Alexāder vult etiā pendi facere. in preterito
❡ Tendo tetendi tensuʒ. Luca. in .i. At varias ignis tēsa dedit aere formas. vel tē= Tendo.
tum. Author Priape. Tētaqꝫ ad exemplū sit sua turba dei. sic cōpōsita intēdo intē=
sum ⁊ tū ostēdo ostēsum ⁊ ostētū. Extēdo sum. ⁊ tū. ⁊c. in qbusdā alterū frequentius
inuenit̄. Tēdo .i. expādo. Ver. Tēdūt vela noti. i. illi vēti. Hora. Neqꝫ sp arcū tendit
Apollo. At pficiscor. Ver. Quo tenditis: vñ venitis. Et conor. Idē ille sil' manib⁹ tē
dit diuellere nodos. Et tētoriū pono. Ver. hic seuus tēdebat achiles. Et offero idē.
Paruūqꝫ pri tēdebat Iulū. At pono. Sall .i. nterea Rome multa simt̄ moliri: cōsuli
insidias tēdere. Attēdo cōsidero. cōtēdo certo. Ausim cōtēdere .i. (vt vulgo dr) depo
nere vñ aūt dicere ausim tecū deponere aureolū. Itē diligēter peto vel exigo ⁊ valde
de tēdo. Ver. Cōtende tenacia vincla. Portēdo an tēdo ⁊ psignificoqꝫ si porro .i. pcul
tēdo. Cometa portēdit aliquā cladē portentū monstrū aliquid portēdēs. pretendo
ostendo ⁊ añ tēdo. Ver. Paciferequꝫ manu ramū pretēdit oliue. Obtēdo cōtra tēdo vl'
cōtradico. Intēdo / attēdo / ⁊ valde tēdo. Ver. Intēdūt acres arcus intentus .i. atten
tus: ⁊ operā euiqꝫ rei nauās itē intendo .i. augeo qr qđ tēdit̄ augeri videt̄ intētio .i.
ppositū apud iuniores id Valle nō placet: intēdo ēt significat extēdo. sustēdo. clā te
do ⁊ machinor. Sal. Sustēdit insidias militi. distēdo multuʒ extēdo Ver. Et dulci
distendūt nectare cellas. Ostēdo .i. demōstro: qsi os .i. rei faciē tendo. frequētatiuū est
ostendo. qđ significat ostēdo cū iactantia. hinc ostentatio .i. iactātia: aliqñ simpliciter
significat ostendo. Plau. in aulu. Altera manu fert lapidē: panē ostentat altera.

Quod do componit didit atqꝫ ditum dabit vsqꝫ.
Hic tamen abscondi quod itum poscit mage ꝙ sum.

Sido preteritum nescit rudo strido supinum.

¶ Compositum tertie cõiugationis a do facit dedi in preterito editũ in supio: vt ad
Condo — do addidi additũ.i.iungo abdo aufero vel abscõdo. Condo.i.facio.vt condo vrbem
*Edo nõ — et cõstruo vel tego. Pli. Formice cõdũt estate fruct⁹ quibus hyeme fruant. recun
rece: e p cõ — do & abscõdo hinc ducta significãt tego. Cõdo.i. sepelio. conditorium.i.sepulchrũ.
pono poni — Edo.i.publico. Mart. Quũ tua nõ edas carpis mea carmina Leli Carpere vel no-
tur. — li nfa vel ede tua. Naso. Ede tuũ nomẽ.i.exprime. Item pario. Iuue. Si mulier vi
tulum vel si bos ederet agnũ: male capitur p cõpono. Dedo.i.in ptãtem do. Teren.
Tibi pater me dedo: quiduis oneris impone: ac impera. deditus ludo q̃ multũ lu-
dit. deditus vtuti; deditus vxori q̃ seruit vxori: & ei nimis cupit placere. Indo impo
Trado — no: vt indo filio nomẽ. Inde pulti butyrum. Obdo oppono. Terẽ. pessulũ ostio ob-
Pdo. — do: & claudo. Naso. Pasce fores obdone qs discedere possit. Predo pro alijs do nõ
multum est in vsu. hinc pditus plus alijs donat⁹ .vt pditus vtute. pditus nequa.
Trado in ptãtem alterius trãsfero: vt iudas tradidit xpm iudeis: trado tibi nũmũ
Credo. — significat etiã doceo. Paul⁹. Accepi a dño qd & tradidi vobis. pdo manifesto. Verg.
Abscondo — Tectus recusat pdere voce sua quẽq̃. Etiã significat dolo tradere vel rem alteri⁹
aperire. Itẽ scribo. Pli. Quũ hec pderẽ. Redo rursus do/restituo/pdo/ amitto. Iu-
uc. Stultũ est post oia perdere naulũ. Et occido. Teren. Dij te perdant. vendo dedi.
a venũ & do. Credo quasi cretũ.i.decretũ & firmũ do qd etiã significat cõmitto. Ver.
Iussus se credere celo. oia mea tibi credo. Abscõdo sine geminatione abscõdi facit
et absconditũ meli⁹ q̃ absconsum teste Diomede. Et caper negat absconsus latine
dici. reperit tñ in sacris. Hier. in eccl. c iiij. Denudabit abscõsa sua illi. ¶ Sido ca-
Sido. — ret pterito pprio: ergo etiã supio: & dr pteritũ a sedeo capere sedi pter significatio
nis cognationẽ: & significat descẽdere siue ad sedẽdum firmãdũ manẽdũve ponere
Consido — Verg. de auib⁹. Sedib⁹ optatis gemina sup arbore sidũt. Lapis aque immissus si-
Subsido — dit. Consido & subsido. idẽ. Quis qs es hoc poteris mecũ cõsidere saxo. Idẽ. Iussit et
extẽdit cãpos: subsidere valles.i.descẽdere. Idẽ. Flumina subsidũt colles exire vi-
dẽtur. Persido valde & pfecte sido & psisto. Rudo rudi. strideo stridi: nesciũt supinũ
Strido — ¶ Strido.i.strideo. Rudo grauiter sono: pprie est asinorũ. Ouid. Intẽpestiuo quũ
Rudo. — rudit ille sono. Verg. etiam leones rudentes dixit. Sera sub nocte rudentum.

Tondo facit tutudi tonsum: compostaq̃ tusum
Scindo scidi scissum. Dat fido fidi quoq̃ fixum
Et fundo fudi fusum. Si sum dato ludo.
Diuido cum vado ludo ceu ledere trudo.
Et rudo plaudo claudo & cedo geminans ss.

Tondo — ¶ Tondo facit tutudi geminãs principiũ. in supino aũt tõsum. in cõpositis abiecta
n, lra tusum facit. vt ptũdo ptudi ptusum. veteres teste Diome. in ptõ tonsi dicebãt
Tondo.i.pcutio pulso. & in vase quippiã cõminuo. Ver.i.ene. Suppliciter tristes &
tonse pectora palmis. Rea tõdam⁹ pectora. Ver. iiij. ge. Profuit & tonsum galle ad
miscere saporẽ. simplex aliqñ etiã abijcit n in supino id lram intelligas de frequẽ-
tiore vsu. Pli. lib. xxj. Hec tusa cribrataq̃ vino q̃tũ possit excellẽti. Cõtũdo f.m ul tõ
do: extõdo excutio vel inuenio. Verg. Dat varias vsus meditãdo extõdere, artes.
Obtũdo ptratũdo vel hebeto as. vñ obtus⁹. Idẽ obtũdo.i. nimis verbis molesto. Ter.
ne me de hac re obtũdas sepi⁹. Pertũdo pforo. Iuue. O. medici mediã ptũdite venã
Sacc⁹ ptusus q̃ hz. foramẽ: retũdo reprimo. Scindo scidi. scissuz. & findo di. ssum p
dunt n. tam in pterito q̃ in supino vbi geminãt ss. Fundo fusi fusum nõ geminat s.
sed pdit n tam in ptõ q̃ in supio: vt tũdo tutudi in pterito. Scindo scidi. vt scide pa
nem. Cõscindo simul scindo. abscindo amputo excindo destruo vel ex aliq̃ scindo ex
Fundo — cidium destructio: rescindo iterũ scindo vel nõ seruo: vt rescindo pactum. Cõposita
Scido oll — a scindo & findo in pterito corripiũt penul. Scindo apud veteres geminabat princi
geminata, — pium pteriti & dicebat sciscidi. Actius apud Prisc. Nõ ergo aquila vt pdicãt sisci
pma sylla — derat pect⁹. nũc absq̃ geminatiõe scidi dicim⁹. Luc. lib. xiij. Tellurẽ subitis aut ob
ba sciscidi — ruit aut scidit vndis. Mar. Vnguẽtũ fateor bonũ dedisti. Cõuiuis here sz nihil sci-
faciebat. — disti. Fuerũt olim plura pncipiũ aut finem pteriti geminãtia. vt descẽdo descendi.

fecit olim etiã descendidi. Ualeri. Anties apud Gelli. Te inde funere locato ad forũ
descendidit. Liberius apud eundẽ. Ego mirabar quomodo mihi descendiderant. Descẽdidi
¶ Alexãder dicit prendo etiã geminare finẽ p̃teriti vt dicat prehẽdidi. ⁊ sic Hier Prendo.
visus est nisi mẽdosi sint libri. Afferte de piscibus quos prẽdidistis. In quẽ locũ sic
ait Ualla. aliũ codices melius habẽt cepistis ⁊ ceperũt: alij optime ⁊ q̃dem vetustio
res reprehẽderũt ⁊ prehẽdistis. Et paulo post. Non puto inquit ab interprete trãs
latum per vocẽ barbaram prendiderũt ⁊ prendidistis. Prendo ergo nullo modo ge
minabit finẽ preteriti qz id solus Alexãder tradidit. Phocas aũt dicit prendo pre=
di: vt mãdo mãdi. Sta. j. syl. Prendidisti portus. Luca. Magnꝰ que prẽderat hesit.
Prendo vel p̃hendo idest capio. vñ app̃hendo dep̃hendo ꝯprehẽdo rep̃hendo. i. ar=
guo ꝟsus gr̃a apprẽdo ⁊c. Findo diffeco: clieuẽ. diffindo idez. Fissilia ligna fixa. Fũ
do liq̃facio vel liq̃dũ spgo ghietẽ: vt fũdo aquã: fũdo ollã. i. ollã fundẽdo facio: fusi=
le qđ fundit vt fusilis statua. Fusor q̃ fũdit vasa erea stãnea ⁊c. Etiã significat abũ F ndo.
danter prebeo. Uerg. Ipsa tibi blãdos fundẽt cunabula flores. Et ꝓsterno. vt fundo Fundo.
hostes. Cõfundo simul fundo ⁊ pturbo. bescamẽ. diffũdo late ⁊ in diuersa fũdo. Of=
fundo ꝯtra fundo: Profundo nimia expẽdo q̃si ꝓcul fundo. hic ꝓfundit pecuniã. i. ⁎ Profun
male expendit: talis sul ꝓfusus: dr refundo reddo. deus tibi refũdat. Huiꝰ ꝟbi ꝯpo do.
sita nusq̃ penultimã corripiũt. ¶ Si suz dat ludo. Pauca ꝟba mutãt d in si ⁊ sum
vt ludo lusi lusum ⁊c. sz cedo geminat vtrobiqz ss. cessi ssum. ¶ Ludo. ludũ exerceo ⁊ Ludo.
iocor. Pli. Ludere me putas. kero pcto: ⁊ etiã ideo vel decipio cũ actõ. Uerg. Multa
malus simulãs vana spe lusit amantẽ. Alludo ad aliq̃d ludo vel blãdior. Canis al Eludo.
ludit hero Colludo simul ludo: licet ne vobis colludere: Eludo ⁊ deludo ac illudo. ⁎ Deludo
i. derideo ⁊ decipio. p̃ludo añ ludo. Preludiũ principiũ ludi. ¶ Diuido diuisi diui= Diuido.
sum i. patior. diuiduꝰ. i. diuisibilis: indiuiduꝰ indiuisibilis. Uado. i. eo. Euado exeo Uado.
vel effugio. Nemo põt euadere manꝰ dei. Uerg. Iuuat euasisse tot vrbes. Ter. q̃ ti= ⁎ Euasi.
mea quorsuz euadat. i. tẽdat. Ioãnes euasit doctꝰ aut in doctũ virũ. i. factꝰ est doctꝰ. Rado.
Hora. per syncopã dixit. Euasti credo mutuo doctusqz cauebis. i. euasisti. Inuado
meo. Uer. Tuqz inuade viã. idẽ. Inuadunt vrbẽ sopno vinoqz sepultã. Rado. i. cultro
vel quis re acuta decerpo vt rado barbã: rado ollã rado terrã. Auis radit a: rẽ id est
secat. Uerg. de colũba. Radit iter liq̃dũ celeres neqz ꝯmouet alas. Corrado colligo. Ledo.
Ter. Minas decẽ corrasi alicũde. abrado erado nota sũt. ¶ Ledo dolore afficio aut
malũ infero. Cõposita mutãt ae diphthõgũ i i lõgũ: qđ vndiqz seruãt: vt allido allisi
allisuz ad aliq̃d ledo. allisi caput parieti vel ad pietẽ. Collido fortr̃ ꝯcutio vt occido
elido idẽ. illido ĩpellẽdo ledo vel trudo Uerꝰ illisit nauẽ scopulo vel scopulũ. Illesus
i. nõ lesus nomẽ ẽ: qz illedo nõ dr. ¶ Trudo manibꝰ pedibusve ⁊c. ĩpello mola tru= Trudo.
satilis q̃ manibꝰ versat Extrudo expello intrudo vt induco detrudo depello. Uerg. Rodo.
Detrudũt naues scopulo. ¶ Rodo mordẽdo comedo knaghen: mus rodit caseum:
caper rodit vitẽ: canis ossa capit ꝓ detraho. Hora. Absentẽ q̃ rodit amicũ. Corrodo Plaudo.
cõtero: erodo dẽtibꝰ effodio. panis est erosus a muribꝰ. ¶ Plaudo manibꝰ ꝑcutio et
gestu letitiã indico. Applaudo ad aliquẽ plaudo. Uer. pe pedibꝰ plaudunt. Canis
applaudit dño suo ꝓ eodẽ dxplodo is: aut au i o ꝟsa: vt fit i plaustrũ plostrũ. Explo
do plaudẽdo eiicio Cõplodo ꝯcutio. In lib. iudi. Ceperũt ꝯplodere interse lagenas.
Claudo vel mutata au i u lõgũ cludo clausi clausuz vel clusi clusuz qđ vetustiꝰ est. i. Claudo.
opio. Cõposita au ĩ u lõgũ ꝟtunt. vt includo excludo. recludo. i. aperio. secludo.
seorsum claudo: vt sit solus. Occludo. i. claudo Concludo simul claudo: ⁊ oẽm exitũ Cedo.
eripio. ¶ Cedo cessi cessum sine diphthongo. i. abeo ⁊ locũ do. Quint. Ubi necesse est ⁎ Propter
vinci expedit cedere naso. Cedo repugnãti cedẽdo victor abibis Etiã significat in illam affi=
partẽ venio. Idẽ. Cesserũt nitidis habitãdc piscibꝰ vñ. Cõposita penulti. ꝓducunt nitatẽ que
Accedo adeo. Excedo exeo vel supero. Concedo ꝑmitto. ⁊ do ⁊ eo. vt cõcedo ad forũ est iter au
Incedo ãbulo. Succedo sequor. ⁊ in locũ alteriꝰ venio vt Petro successit Linꝰ. ⁊ in ⁊ u ⁊ cludo
tro. Uerg. Nostris succede penatibus hospes. ⁊ ꝓcedo vel euenio ois ꝓspere succe dicimus.
dunt. Secedo seorsum eo secessus secretꝰ locus. antecedo. precedo recedo decedi di Marti. vi=
secedo satis nota sunt. ¶ Cudo Diomedes cum Carisio ⁊ Phoca in p̃terito cusi vel deor mihi
cussi hr̃e dicit quod authoritate ꝓbari nõ potest: ideo Prisc. dicit hr̃e cudi cusum meo iure
Unico s. vt mãdi mãsuz: ideo in litera hoc verbũ nõ excipimꝰ. Uer. j. enei. Ac p̃miũ si facturꝰ s si
lias scitilã excludit Achates Susceptitqz ignẽ folijs. excludit p̃teritũ est teste Ser eplam ꝟsi
uio qz sic ait excludit. i. feriẽdo eiecit. Diomedes quoqz per hũc Uergilij locũ ostẽdit bus clusero.
melius hr̃e cudi q̃ cusi. Alexander igitur recte dixit cudi preteritũ esse. A supino Cudo.

est cuso cusas quod nō est in vsu. hinc tamē sunt accuso incuso ⁊c. a ithor. Prisc licet aliquis a causa deriuēt vel a causor. ¶ Cudo ferrum percutio: vt aliquid ex eo fiat sincdem. Excudo cudendo facio. Vergi. Excudent alii spirantia mollius aera. Fido fisus sum: in sequenti libro patebit.

60. Go. vel guo xi ctumq; facit. tamen ista supinis.
N tollunt pingo cum stringo fingo fingere ringo.
Tango facit tetigi tactum. dat ago egit et actum.
Vult frango fregi fractum. pegi pepigiq;.
Et panxi panctū pango. capiet lego gi ctum.
At xi ctumq; dabunt intelligo negligo dili.
Dat pungo pupugi punxi punctum venit inde.

Pergo. Affligo. Confligo. Infligo. Rego. * Surrigo ⁊ per syncopen surgo: isurgo vt vult Nebrissensis.

¶ Verbum in go vel in guo desinēs facit xi in ptō ⁊ ctum in supino p̄cedēte c: vt pergo perrexi perrectū .i. in re p̄cedo. Terent. Si pergis abiero. Persius perge taceo. Quo pergis .i. vadis? Affligo crucio vel molesto. In Leui. Nolite affligere contribules vestros. ¶ Cōfligo pugno. Infligo incutio. Plaut. Infixit mihi vuln[us]. Producūt hec penul. quorū simplex fligo obsoleuit. ¶ Rego guberno. Cōposita mutant e in i. breuē: vt arrigo arrexi arrectū .i. eleuo. Terē. arrige aures Pamphile. Corrigo correxi correctū .i. emēdo. Terē. Si qd peccatū ē arte corrigas. Dirigo direxi directū .i. duco ⁊ recte ordino. Surrigo: idē sursum leuo: vt equus surrigit aures. Surgo surrexi notum est. Exurgo idē. Assurgo honoris exhibēdi grā surgo. assurge p̄ceptori ⁊ sacerdoti ⁊c. Insurgo ↄtra aliquē surgo ad resistendū. noli parēti isurgere. male dicūt pueri pater nō est surrectus: dicant nondum surrexit. dictū est aūt surgo p surrigo: vt porgo p porrigo: lz id aū rego posuerit ⁊ porgo poetice p porrigo legit. qd significat extēdo vl offero porrexi porrectū: vt simplex rego. ¶ Plāgo plāxi plāctū .i. tūdo vel percutio. Oui. Plāgere nuda meis conabar pectora palmis. idē Tum demū pectora plāxi. significat etiā plorare ⁊ deflere: qr tum pectora plangere solemus. hinc plāct[us] ⁊ plāgor .i. ploratio. ¶ Clāgo .i. tuba sono vel cano. clāgor vox tubarū: est aliqñ aliarū rerū obstrepētiū sonus vt anserū ⁊c. Hyeron. ptm facit clangui in lib. Nu. Si semel clāgueris venient ad te pricipes. ¶ Stingo vl stinguo stinxi stinctū .i. deleo: obsoleuit.. Composita in vsu sunt. Extiguo .i. deleo occido. Instingo immitto inspiro: instinct[us] inspiratio. Restinguo extinguo vl cohibeo. distinguo discerno. Ninguit mixit niuez emittit.

* Ungo ⁊ vnguo plerique scribunt. inde vnguētū ⁊ vngentū.

Ungo sine u. Serui[us] dicit scribi. sic vnguentū vnxi vnctū olim habuit vngui. Ungo .i. corp[us] humore aliquo linio. mungo perūgo idē. vnguentū quo vngit aliquid vnguē idē. ¶ Tinguo cū u: post g: teste Capro. i. immergo. Verg. Stridētia tingūt aera lacu. Et colorē indo: vt tinguo pannū. plures dicunt etiā sine u tinguo: vt cū u vngo. intingo .i. tinguo: vt qui intingit mecū manū in parapside.

Pingo. Distringo. Fingo. Figulus.

¶ Tn ista supinis. Excipiūtur a regula quedā ⁊ primo que recte ptm formātia in supinis perdunt n: vt pingo pinxi pinctū .i. formā alicuius rei ductis lineis represento. Pictor qui pingit pictura ipsa pars. ¶ Striguo xi ctum i. p̄mo ⁊ arcto. Plini. Apprehensamq; manū stringit. Et percutio. Ver. lib. x. Atq; alz patrie strinxit pietatis imago. Etiā significat ensem nudare. Idē li. xi. Strictū rotat acer Lucanus ensem. Abstringo alligo. obstringo: obligo: cōstringo: cōprimo vel colligo. restringo: cōpello vel acto: distringo premo ⁊ abrado ⁊ denudo: hinc districtus gladius .i. exemptus e vagina. Extringo vel exprio declaro: stricte ⁊ strictim arcte ⁊ breuiter. ¶ Fingo finxi ctum .i. formo. Sallu. Veluti pecora que nature prona atq; ventri obedientia finxit. fingo vasa ex argilla. figulus vasorum fictor. figlina officina figuli. Etiā significat simulo vñ fictio ⁊ figmentū fictile quod fictū est: vtras. Et excogito. Terent. Fingunt quandam inter se fallaciam. Effingo ad alterius formam fingo. Effigies imago. effigiare effigiem facere. affingo ad aliquid fingo. Lactan. lib. iiij. Nihil nos affingimus: nihil nos addimus. Confingo simul fingo simulo. Terentius in phormione. Omnia hec confingam. Diffingo fictū formatumq; dissoluo. ¶ Ringo rinxi rictum. vel deponentaliter ringor rictus sum vel fui id est os

torqueo vt canes faciũt latraturi. Et ex ira l rugas os diducere. vnde ringi p irasci
indignari allatrare pulsare cõuiciari murmurare ponit. Teren. Ille ringitur: tu ri
des. Sido multũ ringit. ocyosa ꝟtus hinc rict⁹ vl rictũ: hiat⁹ est pars illa faciei in
qua rictio maxime apparet: vt labia ⁊c. Rhin grece narẽ significat hinc ringo dictũ
videt ex trita aspiratiõe. vt sit ringere, narẽ agere depones vsitatius est. Diome. et
Prisc. addũt mingo: qd Mancinellus ⁊ Nebris. pluresq; censent esse barbarũ aut
certe obsoletũ qr doctissimus quisq; nicio dicit nõ mingo. iõ ipse hoc ꝟbũ omisi in car-
mine nostro. de hoc in sequẽtibus plura dicã. Tango tetigi tactũ geminat pncipiũ
preteriti ⁊ vtrobiq; pdit n. Lucr. Tangere eni aut tãgi nisi corp⁹ nulla põt res. Ca
pitur p ferio siue percutio. Verg. de celo tactas memini pdicere querc⁹. Lucil. li. j.
Nec bene p meritis capit nec tangit ira. i. mouet. Item intelligo. Cice. postq; autẽ
cõsilia eius omnia tetigi. ⁊ peruenio. idem. Verres simul ac tetigit prouĩciã. Vete-
res dixere tago p tango qd exoleuit. ⁊ preteritũ eius tetigi datũ est verbo tango ob
soleto vetere pterito a tango tanxi. Composita mutant a in i: vt attingo attigi atta-
ctum. i. tango. ꝯtingo idem: vt euenio. Scis qd mihi ꝯtigit. in preteritis penultima
corripit. Contiguus. i. ppinquus ⁊ cõtingens. Oui. Cõtiguas habuere domos. Ob
tingo. i. euenio: pertingo. i. cõsequor. ¶ Ago egi actum. i. facio. tamẽ aliquid differẽtie
esse in Syntaxi docui. Quid agis respice finem. Et dico: vt ago causam. Et duco: vt
ago vaccas in prata. Et moueo: vt ago pultem. Et accuso: vt ago te furti. Et viuo:
vt nusq; mallẽ q; Louanij agere: dic etiã ago vitã: ago annũ trigesimũ quartũ hũc
librũ scribẽs. Et expiro: vt ago aiaz. i. morior. ⁊ psento: vt ago herculẽ. Perago pfi-
cio. perago reũ. i. ꝯuinco. peregi op⁹. Oia fere ꝯposita ab ago mutãt a in i breue. vt
abigo. i. depello. vt abige canẽ. ⁊ alalia furor. hostes abegerũt pecora nra: abigens:
vel abacior talis fur. Adigo ui. adduco vel impello. Liui. Censul adegit milites sa
cro. i. coegit eos iurare. Exigo. i. posco Mar. Exigis vt donẽ nros tibi Quinte libel
los. Et expello. Plau. Mulier exegit virũ a se. Et ago. Ver. Oẽs vt tecũ meritis p-
talib⁹ annos. Exigat. Et pficio. Oui. Iam q; opus exegi ⁊c. ¶ Redigo. i. reduco vel
induco impello. Terẽ. Tu hõ redigis me ad insaniã. meretrices multos redegerũt
ad inopiã. Subigo. i. subdo. Cesar rebelles sue ditioni subegit. Et compello. Ver.
Castigatq; auditq; dolos: subigitq; fateri. Etiam est acuo. idem subiungũt in cote
secures. Trãsigo. i. pago: vt quo trãsegisti hũc diẽ. Prodigo. i. cõsumo. Pla. Festo
die si qd pgrederis p festo egere licet nisi pepceris. hinc pdigus: sui: psusus alie-
ni. Cogo coegi coactũ p coago ab ago sit ⁊ significat cõpello vt necessitas me cogit
Et in vnũ ago. Ver. Tityre coge pec⁹. ¶ Frãgo gi actũ. i. rũpo vl destruo. Utrebiq;
perdit n. Cõposita mutãt a in i: vt cõfringo cõfregi actũ. simul frango aut frango vl
defringo: effringo extra frango. Hic se effregit carcere. Te. eschinus fores effregit
in edes irruit alienas. Refringo suffringo infringo offringo. i. frango. ¶ Pãgo pepi
gi geminato pncipio pteriti. i. paciscor vt multi dicũt. At Quintil. dicit pepigi esse
non a pãgo sed antiq ꝟbo pago pagis: sine n: vt in lege. xij. tabularũ. Ni ita pagũt.
Cice. lib. ij. ad herẽ. Pacta sunt q legib⁹ obseruãda sunt. Hoc mõ rẽ vbi pagũt oro-
ne pagũt vbi vlgo mẽdose legit pãgũt: lz Seruius dixerit pago sine n vsq; reperiri
Itaq; lz ex snia Carisij dixerim pãgo etiã pepigi habere tñ optime lz pegi. ⁊ for-
san panxi: qr hoc pteritũ nõ mõ Alexãder ponit: sed etiã Diomedes. ⁊ teste Prisci.
Carisius Pacuuius apud Priscianũ. In medio tonsillã pegi leto in littore. Pãgo
i. figo planto vel iungo. pactilis pactus. vt pactilis corona. Liu. Clauum pãgat: id
est signat. Col. lib. xij. Malleollus q; recentissimus curiosissime pangẽdus est. Mal
leoli sunt rami arboꝝ ⁊ maxime vitis qui plantant. Et scribo. Ci. tyroni. An pan
gis aliqd sophocleũ fac opus appareat. Sel. sibi sum pãgis ⁊c. Itẽ cano vl narro ⁊
manifesto. vt Pãge lingua gloriosi preliũ certaminis. Quedã cõposita retinẽt a: vt
depango. i. defigo: in terrã pono. Colu. Posses in fine vincti cacumina ficoꝝ pyrꝝ
ve depangere. Circũpango: circũiungo. Oppãgo cõtra pango. Repãgo rursus pã
go hinc repages. is. ⁊ repagulũ. i. obstaculũ. Plura mutant a in i: vt cõpingo cõpe
gi compactũ. i. cõpono, cõiungo. Impingo impello suppigo suppono vel subaffi-
go: vt suppingo calceos vel suppigo calceis coriũ. Hinc suppactor q calceos suffra
ctos reficit aut instaurat. ¶ Lego legi lectũ. Lego librum notum est significat eti-
am colligo. Ver. Qui legitis flores ⁊ humi nascentia fraga. Frigidus o pueri fu-
gite hinc latet anguis in herba. Et nauigo vel nauigando pretereo. Idẽ litoraq;
Epiri legimus. Et eligo. Idem, Ipse ego cana legã tenera lanugine mala. ⁊ surripio

Ringo.
Tango
* Tago apud veteres in vsu fuit.
* Marti. hoc retrasticho diuersas huius verbi significationes expressit. Semp agis causas ⁊ res agis at tale semp. Et non est qd agas at tale semp agis.
Cogo.
Frango
Pango.
Pago
* Lucan. in. v. fortune quod te nra impegit arenis
Lego.

Intellego° hinc sacrilegus qui sacra furatur. Quedam cõposita retinẽt e: vt perlego vel pelle
veteres di go totũ lego. Lactan. Si quis legerit: pellegat. sic relego: translego: sublego penul
cebant. tima correpta. Pleraq; mutãt e in i breuem. vt negligo. i. obliuiscor ⁊ nõ curo. Ci-
ce. Negligere quid de se quisq; sentiat nõ solũ arrogantis est: sed etiã omnino disso-
luti. Habuit olim neglegi. Aemilius Macer. Olim nostrũ neglegerit authoritatẽ.
nũc solum habet neglexi in preterito: vt intelligo intellexi: diligo dilexi. Intelligo
scio ⁊ cognosco: vt vetustiores neglego ⁊ intellego cum e: vt perlego dicebant. velu
Pungo. ti Politianus notauit. Colligo congrego: deligo eligo diligo. Cice. Deligere opor-
Repingo tet quem velis diligere. Seligo sepono ⁊ separo. ¶ Pungo pupugi vel punxi pun
Repugi. ctum. i. stimulo ⁊ morsum vel aculeum iungo. Varro. Admota aspis cum pupuge
Cõpungo rit si nõ occidat: sciat ex psillorũ esse stirpe. Hiero. ad Marcellã. Nudiustertius de
beate memorie. Lea aliqua dixeramus: ilico pupugit animũ simplex pungo sepi°
habet pupugi: pro quo teste Gel. veteres dixere per secundã vocalẽ in prima sylla-
ba pepugi. Composita omnia punxi habent preter repungo quod significat retalia
re vt ante patuit. Cice. Lentu. Parent mihi ipsi alium Publiũ in quo possem illoꝝ
animos mediocriter lacessitus repũgere. Qñ tñ de rõne vel calendario loquimur
facit repunxi. ita dixit Priscia. Cõpungo. i. totũ pungo scio seu signo. hinc cõpũ-
ctũ ne incipte dicere quẽ peccati penitet ⁊ qui ꝟbo dei pcussus est in aĩo. cõpũctio de
* Expũcti petõ dolor. expũgo foras mitto expello. Persi. Pupillũve vtinã quã primus heres
milites. impello inpũgo. Expuncti milites. i. emissi. Dispũgo dispũxi. i. expello ⁊ amoueo.

Dant si sum spargo mergo tergoq;: locabis
No. Per xi xum figo frigoq; carento supinis.
Io. Cum dego satago sugo ceu linguit ⁊ andit.
Vergo tenet neutrum velut ambigit. Ho dato xi ctum.
Sargo.
Aspergo. Mingo facit minxi mictum: caue dicere mingo.

Aqua lu- ¶ Hec tria ꝟba spargo mergo tergo: faciũt si: sum. vt sparsi sparsum: mersi mersũ
stralis. tersi tersum. Spargo si. sum. i. late proficio. Ver. Sparge marite nuces. Spargite
Mergo. humũ floribus. Cõposita mutãt a in e. vt aspergo ad aliquẽ spargo: sacerdos asper
git me aqua lustrali. i. (vt vulgo dicit) bñdicta. aspgillũ instrm ex ligno ⁊ setis quo
Sũmergo aspergit aqua lustralis. vel lustrica. quispel dispergo distribuo: vt dispersit dedit
Vergi. Ar pauperibus. Nebris. dicit tenere posse a hec composita: sed melius a in e mutãt vt
maq; fixit. opinor. Mergo. i. humori immitto. grece baptizo dr. frequentatiuum est merso as.
Troia: nũc Verg. Balantũq; gregẽ fluuio mersare salubri. demergo deorsum mergo. immergo
placido cõ in aliquid mergo. Sũmergo sub aliquid mergo. emergo exeo appareo. Tãdẽ emer-
postus pa git veritas. ⁊ exurgo vel in altũ venio. Iuue. Haud facile emergũt quorũ virtutib°
ce quiescit obstat Res angusta domi. Tergo. i. tergeo. detergeo idẽ. Fulgo si sum. iunxissem ni
Colu. Pa- si vsitatius esset per secundã fulsi. Duo hñt xi. xũ. figo xi. xũ. frigo xi. xũ. Figo acuta
lum humi re perforo ⁊ firmũ facio. Hiero. ad Helio. Cerne manus iudex quas fixeras xerne la
fixit. tus romane qd foderas. Verg. Plaudentẽ nigra figit sub nube colũbã. hinc fix°. i.
firmus qui nõ mouet. Olim habuit fictũ in supio vt pictũ Scaurus apd Diome.
Sagittis cõfictus. Affigo ad aliqd figo: vt affigi lras valuis tẽpli Defigo in terrã
figo: vel deiicio. Verg. Cõstitit ⁊ libye defixit lumina regnis. Infigo in aliquo figo.
prefigo an figo. Verg. Prefigunt hora capistris. refigo qd erat fixũ tollo. Ver. Fixit
leges pcio atq; refixit. Trãsfigo trãsfodio. vt trãsfixit pectora ferro. frigo. i. torreo:
ppric in sartagine frixoriũ. i. sartago. Confrigo. i. frigo. Hiero. in esa. Confrixa sunt
ossa mea tãq; in frixorio. Cor. Celsus. Tũ res eadẽ magis alit iurulẽta q̃ assa. ma
gis assa q̃ frixa. Hiero. ad Furiã. Pueri erant necdũ ad sartaginẽ venerãt in. aqua
Rex Babylonis senex iudices frixit. hinc defrigo. Calepinus dicit frigo etiã habe
Dego re frigui frictũ. authoritatẽ desydero. Quedã carẽt aut saltẽ raro habent supina et
grammatici quos in litera sequor de frequentiore vsu loquũtur. vt dego degi sine
Satago. vllo supino a de ⁊ ago. i. ago dego vitam. Et depello. Plaut. in aulula. Istũ laborẽ
Sugo. soror degam ⁊ diminuam tibi. Idem in epidico. Degitur corium de tergo.
¶ Satago. sategi sine vllo supino. i. satis ago laboro ⁊ sollicitus sum. ¶ Sugo su-
xi sine supino vsitato: quia succũ nõ est in vsu. nã neq; participium suctus nec su

cu in simplici reperio. significat succũ et humorem ore extrahere hinc exugo exuxi Exugo
et fortenõ incepte exuctũ. diuus Aug. supinũ fecit sugitũ vt habitũ dicẽs. Multi pꝯcõ
nes precesserunt adhuc nasciturũ de ꝟgine Maria: futuꝝ infantem et sugituꝝ lac Sugituꝝ.
suctum supino obsoleto habemus nomẽ suctus us. ui. i. ipsa humoris sorbitio. Pli.
lib. x. Cap: agnos vberibus aduolant: succum ꝑpter lactis qua iniuria habere moriẽ. Lingo.
Lingo linxi. i. lãbo aliqd lingua molliter tãgo. Plau. in casi. Mel mihi videor lin
gere. Item lingere est dum aliqd in ore tenẽtes guttatim id defluere in stomachum
sinimus. Que res linctus dr a supino parũ vsitatũ linctũ. Que ꝓoin hũc vsũ fiunt Eclegma.
eclegmata grece dñr. Pli. Telicos gẽma q̃ olee nucleo siĩis vr et lingẽtium calculos ta,
frãgit. idem. Multi tussim veterẽ linctu salis discussere. idem. E feminc lini sũt ecle
gmata E lingo extra lingo. Plau. in curg. Hic hodie apud nos r. vnc̃ elinges salẽ Ango.
Ango anxi etum faceret: sʒ supinũ obsolcuit. Diomedes angor passiuũ preteritũ de
dit anxus sum: sʒ nõ est in vsu. ango. i. crucio suffoco ꝓmo vero. Gel. Chilo ꝓstabilis
homo, sapiẽtie quonã vsq debuerit ꝯtra legẽ ꝯtraq ius ꝑ amico ꝑgredi dubitauit
eaqꝫ res in fine quoqꝫ vite ipo aĩm ei anxit. Pertinet etiã ad corpus. Col. li. viij. Ca
uendũ est vt tenerior separet a validioribꝫ: qr robustꝫ angit imbecillũ. Plaut. ꝑ ab-
sumo ponit in aulu. Tum anecisse equam: si quis petet. hinc angor anxietas angu-
stia. i. pressura vel molestia et cruciatus. Angina fauciũ morbus. Anxius. i. sollicitꝫ
et timens. ¶ Uergo versi versum debuit facere: sed neutrũ est in vsu nec quod Dio Uergo.
medes dixit verxi. et significat declino. Uergi. lib. xij. Quo vergat pendere letum. sic
vergente mundi vespere. Deuergo deorsum vergo. Deuergentia curuatura apud Inuergo.
Gellium. Inuergo inclino immergo. Plau. in Curg. ipsum expectare tãgere inuer- Ambigo.
gere in me liquores tuos. de vergo amplius. Cic. Perspice quo ista vergant mihiqꝫ
rescribe. i. declinent. aut potius tendant Aethiopia ad occidentem vergit. Ambigo
ex am et ago ꝓpꝛie significat, circũago, circundo. Augustinus. Quibus muris ãbi-
gare. hinc ambiges. item ambigo. i. dubito. vnde ambiguus. i. dubius. Item discor-
dem esse. Teren. in Heaut. Simo et Cri o vicini nostri hic ambigunt de finibus me
accipere arbitrum. olim habuit ambactũ: vnde ambactus. i. circũdatus. Non me la
tet multos grãmaticos ambegi dicere. sed apud alios non est in vsu. suffragatẽ mihi
Sulpitius. ¶ Ho dato xi ctum. Duo sunt verba in ho. et faciunt xi in preterito: et
ctum precedente c in supino. traho traxi tractum. veho xi. ctum. ¶ Traho vi ad me
rapio. hinc trahea vl' traha. vehiculũ sine rotis. ¶ Attraho ad me traho: abstraho Contraho.
aufero. Contraho in vnum traho vel colligo Horatius. Contrahas vento nimium
secũdo turgida vela. Uerg. cõtrahimusqꝫ viros. Etiam significat cõuenire vel in cõ Distraho
iugium venire: hinc contractus. i. conuentio. Contractus, contracta contractum vt Detraho.
homo contractus cuius membra ita in vnum contracta sunt vt nihil agere liceat.
Subtraho clam aufero. Distraho in diuersa traho vt hyppolytꝫ fuit distractꝫ eqs Tracto.
in diuersa nitentibus. Etiam significat. vendo, detraho, aufero. Teren. Accurrunt,
serui soccos detrahũt. Etiam est malum clam de aliquo dicere. Hieronymꝫ. Nulli
detrahas nec in eo te sanctũ putes si ceteros laceres. ¶ Tracto frequentatiuũ. Pe- Attrecto.
trus tractauit inqhumaniter. Etiam significat attingere in manu habere vel lege- Contrecto.
re. Persi. Rem populi tractas. Componũtur ab hoc frequentatiuo multa et mutant
omnia a in e. vt attrecto cõtrecto frequẽter in manibus habeo et cõtingo. felix amat Obtrecto.
cõtrectari. Laico nõ licet cõtrectare sacratũ calicẽ. detrecto recuso vt bos detrectat
aratruꝫ. Obtrecto/obloquor/vel detraho alicui et inuidia prosequor. Valeri. Maxi. Ueho.
libro primo cum accusatiuo ponit dicens. Nequis ignoret quantum interfuerit ce-
cinisse deorum laudes et nomẽ obtrectasse. ¶ Ueho: id est plaustro vel quadrupede Proucho.
duco. Uehiculum: et vehes. i. plaustrum. vel currus. adueho ad aliquẽ veho Eueho
exporto extollo. Uerg. Pauci quos equus amauit Iupiter: aut ardens euexit ad Inueho.
ethera virtus. Perueho vsqꝫ ad finem veho. Proueho promoueo perduco. Liuius
Ad summos honores: alios scientia iuris: alios eloquentia: alios gloria militaris
prouexit. Inueho in aliquid veho: quod pro carpere male cepisse Philelphũ nota-
uit Bebelius: qr pro carpo inuehor deponentaliter solum dicitur. ¶ In io per i con
sonantem vnicum est verbum meio faciens minxi mictũ: et significat vrinam facere
Persius. Sacer est puer locus extra meiere. Horatius. ij. sermonum. Ditior aut for-
me melioris meiat eodem. Mart. Minxisti currente semel Pauline carina. Meiere
vis iterum iam Palinurus eris. Iuue. Cuius ad effigiẽ nõ tm̃ meiere fas est. Catu.
Meientis mule cunnus olere solet, mendose legitur in quibusdam libris mingen-

*Mingo nusq̃ reperitur. Immeio Permeio

ris. teste Nebrissensi cum quibusdam doctissimis. sic in sacris: non reliquit vsq; ad mingentem ad parietem. Nebrissensis credit vitio librariorũ mendum esse pro meientem. Et reuera licet olim in vsu fuerit mingo. tamen multo elegantius est meio quod sepissime inuenies: mingo vix vnq̃. a meio sunt immeio cum datiuo apud persium in sexta satyra. Permeio cum accusatiuo. Horat. Hunc perminxerunt calones atq; caballi. Micito. as. frequẽter meio. Micturio cupio meiere. Diomedes dicit preteritum a meio esse meij. sed in vsu est minxi.

Lo.

Lo dat ui colo consulo et occulo dantur in ultum.
Altum dic vel itum molitum molo celloq; celsum.
Caello facit ceculi culsum: pepuli dato pulsum.
Velli vel vulsi dat vulsum. fallo fefelli.
Falsum. sublatum dat tollo sustulit: atq;
Sallo facit salli salsum. psallo dato psalli.
Nulla supina dabunt psallo volo: iungito prolem.

Molitum. Molitor. Cello. *Cello in dt Sypontinus veteres p cedo vtebantur nunc tñ cõpositis vtimur. Caello. Pello. Vello. Vulsi.

¶ Verbum desinens in lo facit preteritum in ui per diuisas syllabas. vt colo colui volo volui. alo alui. consulo lui. occulo lui. cello lui. cuius composita in vsu sunt antecello antecellui excello excellui &c. molo ui. Inter hec colo consulo et occulo faciũt supinum in ultum cultum consultum occultũ. alo dat altum vel alitum. Molo solũ molitum: licet inter neotericos quidã dicant habere multũ. vñ faciũt nomẽ multor inter hos etiam est Calepi. Ego authoritatem desydero: nam apud veteres inuenio solum molitũ & molitor. Cesar lib. xix. Trium mensiũ molita cibaria sibi vnũquẽq; domo efferre iubent. Plau. in menec. Nimioq; edo libentius molitũ q̃ molitũ prebeo. hinc molitor qui volo molendinarius dr & barbare multor. Cello sine diphthõgo celsum facit. vñ nota celsus excelsus. Participia autẽ excelsus excelsurus nusq̃ inueni. hoc cello significat id quod cedo celsi sum. Caelo cum ae diphtongo ceculi culsum facit: & significat cedo cecidi cesum. hic in vsu est percello. Pello facit pepuli pulsum. Vello velli vel vulsi vulsum. Serui. negat vulsi latine dici. sed fallit. Luca. lib v. Auulsit laceros percussa puppe rudentes Turba vorax. idem. lib. vi. Illa gene florem primeuo corpore vulsi. sed Luca. apud Serui. interim est malus latinitatis author vt patuit in dictione fastus vel fasti: ideo aliorum authoritate nobis est vsus. Laberius apud Diomedem. Aliqua parte preuulserat. Aulus Gel. libr. v. Stirpem ingentem vestigio pedis eius herentem reuulsi. Fallo facit fefelli: falsum Tollo sustuli sublatum a composito suo sustollo olim geminato preteriti principio tollo facit tetuli. Teren. apud Diome. huc tetulissem pedem. sic apud Plau. persepe. salso salsi salsum: psallo psalli sine supino. Bassus. Caliope princeps sapiẽti psallerat ore. Caret etiam supino volo cum suis: vt malo nolo: neoterici volitum dicũt & nolitum vt plura sine veterum authoritate. olim videtur supinũ fuisse vultũ: vnde nomen vultus us. ui. ¶ Colo adoro venero. Plau. Ego te semper vt parẽtem colui. deum colimus Et exerceo vt colorem militarem: colo terram: Et habito. Verg. Pallas quas condidit arces. Ipsa colat nobis placeant ante omnia sylue. hinc celicola qui celũ habitat: sic amnicola. monticola syluicola &c. Et diligo. Terẽ. in Heau. Quippe forma impulsi nr̃a nos amatores colunt. Et duco. Verg. ii geor. Hanc olim veteres vitam coluere sabini. Et orno. Plau. Quin tu te colis anteq̃ exeas domũ. Cice. Erat enĩ non tam grauis q̃ elegans & faceta & culta oratio. Cultus corporis. i. ornatus. Composita penultimã corripiũt vt accolo ꝓpe habito, incolo inhabito circumcolo circum habito &c. Recolo. i. memoria repeto excolo: percolo: exorno. Cõsulo cũ dtõ. i. cõsilium do vt senes iunioribꝰ cõsulunt: & prouideo. vt male cõsuluisti fame tue Consulo Cum accusatiuo. i. peto cõsilium. vt si cõscientia vrgeat sacerdotem ꝯsulito

Colo.

Consulo.

¶ Occulo. i. abscõdo occulto as. Lact. lib. de na. Plurimi sunt quorũ pctã occulũtur ¶ Alo. i. nutrio & augeo: vbi de incorporeis loquimur. Cice. Honos alit artes participium melius est altus q̃ alitus vitande ambiguitatis cã author Dyo. nec tamẽ male dr altus. Sal. in iug. & oẽm etatem Arpini altus. alimentũ quo alimur ali-

mentari⁹ ad alimēta ptinēs: vt lex alimētaria q̄ puidebat vt filij alerēt parentes.
alimonia.i.alimentū: alūnus quē quis alit: aliqñ etiā qui alit. Pli.lib.iij.de Italia.
Terra olim terrarū alūna altor altrix q̄ queve alit. Molo.i.mola tero vel cōminuo. Molo.
Corripiūt aūt cōposita penultimā vt cōmolo simul molo. Lactā.de opi.cōtrictos et
cōmolitos dētibus cibos colligit. Emolo pfecte molo. Persi. Emole qd metuis: mo= Cello.
litor apō Ausoniū: multos nusq̄ (vt opinor) leges. Imolo as.pme.i.sacrificio. Cello
sine diphthōgo .i.cedo iā obsoleuit Cōposita in vsu sūt excello antecello precello.i.
precedo ⁊ supero: dicim⁹ quoq̄ p scdam excelleo. Cice. in epla ad filiū teste Nebris.
Quare effice ⁊ elabora vt excelleas: celsus.i.sublimis altus.excelsus: celsitudo ex=
cellentia. Lactā.lib.vij. Qui eēe licet eloquētia excelluerit. Caello cū ae diphthon
go.i.caelo vel frango extra ɔpositionē iā nō vtimur. Procello.i.pcutio euerto: hinc
pcella.i.vis vēti cū pluuia nec durās ⁊ in mari poti⁹ q̄ in terra Percello.idē. Var Percullit
ro. Aluus tenerā abiectā solus pcļlit. Uerg.v.ene. Perculit ⁊ fulua moribūdū extē
dit arena. Tacit⁹. Ingens rerū tumultus pculsit ciuitates. ptm fecit pculsi vt vello
vulsi.sic Terē.(vt notauit Nebrissen.) in andria. Perculsit ilico alm. Libētius dicā
percuh. Apul.de phti. Prudēti⁹. Rara reos iusta pcelli pena secuta.i.raro fit iusta Perculsus
punitio: a perculsi ⁊ est participiū perculsus. Uer. Quarū sacra fero ingēti pculsus Percussus
amore. Perculsus alo.i.pturbat⁹ ⁊ timore cōcussus. Perculsus ad alm sepi⁹ referf Pello.
percussus ad corpus. Percello etiā differre significat. Lucilli. Ad nouū hoc pcellit Sta.medi=
annū. Recello.i.humilis fio ⁊ reclinor: Iterdū actiue ponit p reclino. ¶ Pello eijcio cina p hos
remoueo. Boetius. Gaudia pelle: pelle timorē. Et percutio. Teren. Tu ne has pe= stē contigit
pulisti fores. hinc pulso as.pcutio. Lex.xij.tabularū apud Senecā. Qui parētē pl et pepulit
saucerit man⁹, ei pcidant. Propello pcul pello vel amoueo vel vltra duco propulso quos fece=
as.idē vt propulso iniuriā: perpello perfecte pello ⁊ induco. Liui.lib.i. Incensam rat ipse do
multitudinē perpulit vt imperiū regi abrogaret: apello vel aspello amoueo: repel lores
lo remoueo: repulsa reiectio a petitione. Ouid. nullā paticre repulsam. Expello eij
cio. Impello vrgeo iduco. Cōpello cogo: depello amoueo. Appello vi adduco: vt vē
tus in portū nauē appulit: nauis apulsa est in portū. dic etiā nauis onusta mercib⁹
appulit. Suet.in galba. Ac subinde alexādrina nauis detorsa appulit armis onu
sta sine gubernatore sine nauta ac vectore vllo. Nec aliter videtur loqui Luca. Quē
vetat extemis terris appellere naues. Appello as.prime.i.noio vel alloquor. Com
pello as.alloquor Interpello as.similiter prime.i.sermonē alicuius interrumpo.
¶ Uello in ptō (vt dixi) velli. Uer. Cynthi⁹ aūt vellit ⁊ ammonuit. Idē. Nec patris Uello.
anchise cineres manesve reuelli. aut vulsi. Luca.lib.iiij. Castrorū siccas de cespite
vulserat herbas. vello.i.extirpo. Hinc vulsus ⁊ antique volsus.i.depillatus mollis
effeminat⁹. Marti. Mēs est pannice volsa tibi.) Hinc volsella dñr instrumēta ad pi
los euellēdos: hinc auello abstraho: euello extraho: diuello distraho aufero. Cōuel Uollella.
lo simul vello. Uello etiā significat moueo. Uer. Postesq̄ a cardine vellit. Fallo deci
pio. Terē. Eho queso laudas eos qui heros fallūt. fallit me.i.nescio. Refello⁊ qd di Fallo.
ctū est falsum esse ostendo: mutat a in e. Liui. Ea nec infirmare nec refellere in alo Refello
est. Hinc fallax fallacis ⁊c. Fallo etiā.i.lateo. Liui. Speculator carthaginēsis q̄ per
bienniū fefellerat. Rome deprehensus precisus manib⁹ dimittitur. Hor.in epi. Nec
vixit male qui natus moriēsq̄ fefellit. Tollo.i.eleuo ⁊ sublimo. Plau. Tolle caput: ⁊
capio vel aufero. Hora. Tolle querelas. Pauper enim non est cui rerū suppetit vsus Tollo/
Et differo. Plautus. Oēs tollo ex hoc die in aliū diez. Et suscipio. Sueto.de Nero tollo ptm
nis parente. Decessit pyrgis morbo aque intercutis sublato filio Nerone ex agryp tetuli quō=
pina germanici genito. Et nutrio. Teren. Quicquid peperisset, decreuerunt tollere. dam fecit
Attollo in altum tollo. Contollo. cōtra tollo. Plau.in aulu. Contollā gradū. Extol Teren.refe
lo eleuo exalto magnifico. Plau. Extollo ambo capita. Et differo. Cecilius. Abi in rente Dio
tro: atq̄ isthec aufert tū hodie extollat nuptias. Protollo differo prolongo. Gelli⁹. mede: huc
Neq̄ vltra decimū mensez fetura mulierū ptolli pōt. Plautus in casina. Protollo inquit te
mortem mihi. His nec preterita nec supina dabis nisi eadem cum a verbo fero; com tulissem pe
positis: vt extollo extuli elatum ⁊c.) Sustollo.i.tollo eleuo. Sallo sale condio vel cō dem.
spergo: salsus sale conspersus ⁊ que salibus ⁊ stōmatus hoiem aspergere nouit. vt Sallo.
apud Hora. salsus homo. Insulsus nō salsus ⁊ ineptus. Mummo. Isthec sum ml'=
to sale salsurus. Lucil.apud Priscia. Sallere murenas mercem infrigidaria ferre.
Sal.in.iij.hist. Parte ɔsumpta: reliqua cadauer ad diuturnitatē vsus sallerēt. pro
ducitur positione pt religio teste Nebrissensi: ⁊ p codē cū ynico l teste codez dicitur

Salio. per quartã salio salui salitũ ɔtra Diome. Cel.li.ij. Pisces q̃ salẽ nõ patiũtur solidi-
ve saliũtur. sic Hier. in lucã. q̃ si sal; euanuerit i quo salietur: Liui. Andronic⁹: Salsi-
turus isthec mittã: salẽ. Corne. Seue. Ad quẽ saliti domi nões afferebant. idẽ alio
loco. Distractos atq̃ salitos. Sal. apud Diomedẽ in. iiij. hist. Reliqua cadauera sa-
Psallo. lita. Ualc. maxi. lib. vij. Reliq̃ as salire nõ dubitauit. Ueteres etiã per scdã salio eo.
vt docco es dicere. Fabi. apud Dio. Cum caro sal e diuturnior est a. salit. ¶ Psallo
precedẽte p. cano et ꝓprie instrũo musico. Sal. Psallere et cãtare doct⁹ q̃ ꝓbe mulie
ri satis est: hinc psaltes psalmus psalteriũ. Psallo. grecuꝫ est latinitate donatum.

Mo. Mo per ui: dat itum. Tremo ponitur absq̃ supino.

Dant psi: ptum: demo promo cum sumere como.

Uomo. Uult emit emi emptum. geminans ss: dat premo ssi: ssum.

¶ Uerbuꝫ desinẽs in mo facit ui p duas syllabas itũ: vt vomo ui. tũ per os eijcio
Fremo. hinc euomo penũ breui. i. effundo e stomacho. Teren. Ibo et requirã fratrẽ vt in eũ
euomã. reuomo rursus vomo: ꝓuomo longe vomo. ¶ Fremo ui. itũ grauiter ɔfuse
Gemo. sono. Dauid. Quare fremuerunt gẽtes et ppl'i meditati sunt inania. Fremor et fre-
mit⁹ indignãtiũ son⁹. Gemo ui. itũ: pre angustia l sonũ ꝓrũpo et trãsfert ad inaiata
Uerg. Gemuit sub pondere cimba ponit ꝓ flere et flebiliter canere. vt turtur quedã
Tremo et alie aues dñr gemere: ingemo valde gemo penul. corripit. Luc. Quid vesane ge-
mis: fletus q̃d fundis inanes: hinc gemit⁹ talis p angustia sonit⁹. ¶ Tremo ui caret
supino: cõmoueor et agitor breuẽ. Plau. in asina. Nõ placet ꝓ mõstro est qñ q̃ su-
dat tremit. Et timeo qr timẽtes tremũt. i. corpe agitant. vnde tremor talis membro
rum agitatio et timor. Tremẽdus. i. valde timẽdus. Uer. Cur ante tubã tremor occu
pat artus: intremo valde tremo penul. corripit. ¶ Quatuor in mo hñt psi ptuꝫ de
mo dempsi demptũ. pmo prõpsi prõptũ. sumo sumpsi sumptũ. como cõpsi cõptuꝫ.
Demo. ¶ Demo. i. aufero. Hora. Deme supcilio nubẽ: volũt esse a de et emo: et ita in ptõ nõ
Promo obseruãt r'am simplicis. ¶ Promo ꝓfero eloquor expono. Plau. Prompsisti tu illi
vinũ: nõ prõpsi. Uerg. Letiq̃ cauo se robore pmunt. Lactã. lib. v. Longũ est vni-
Promus. uersas ꝟtutis species pmere. Promus qui p̄omit esculẽta et poculẽta vt cõd⁹ q̃ cõ
dit. Plau. in asina. Ego sum pmus: cõdus ꝓcurator peni. Composita ꝓducunt pe
nult. vt expromo ꝓfecte pmo: depromo extraho declaro. Uerg. Deprõmãt tela pha
retris. Sumo multũ sumo et pene nimiũ mihi tribuo. Cice. ꝓ plan. q̃q̃ non mihi im
sumo iudices atq̃ arrogo. Et accipio. Sal. Epl'am sup caput temere positã sumit.
Sumo. item eligo. Plau. Sumat aliquẽ ex ppl'o monitorẽ officij sui. Et ꝓduco. Ci. Quo ad
eũ peruẽtũ quo sumpta nauis est: dñr est nauis sꝫ nauigantiũ. Et cõsumo. Terẽ. in
adel. I ergo intro et cui rei opus est hylarẽ hũc sumam⁹ diẽ: et impẽdo: idẽ in Phor.
nũc argẽtũ attulit fructũ quẽ Lẽni vxoris reddũt ꝓdia id sumã. i. impẽdã: vt Do-
Como. nat⁹ exponit: hinc sumptus. i. expẽsa. Cõposita ꝓducũt penul. assumo accipio. Cic.
Emo. neq̃ id onus mun⁹ assumpsit. Et nimiũ tribuo vel vẽdico. idẽ. Si id mihi assumo vi
* Dirimo. deor id mihi meo iure quodam vẽdicare: assumo ꝓfundo: consumo resumo: repe-
euphonie to: ꝓsumo ante capio et c. Como. i. orno: et maxime capillos: cõpt⁹ ornat⁹ incõpt⁹ inor
causa me- natus. Emo emi ptũ. i. ɔparo mercor: vt emo librũ. Cõposita mutãt a in i. breueꝫ: vt
diam acce- redimo redemi: ptũ. i. rursum emo vel libero adimo aufero. Oui. Nam vires adimit
pit quẽad- veneris dãnosa voluptas. Diomedes dicit esse a demo cui nõ credo. Eximo et traho
modum re vel excipio: vt eximo gladium: exempt⁹ excep⁹. interimo: interficio: dirimo. i. sepa-
dimo, et a- ro. Uergil. Et prelia voce diremit. Coemo. i. emo vel simul emo. non mutat e in i.
dimo d lr'a ¶ Premo ꝓssi ssum. vtrobiq̃ gemino ss. calco vel innitor alicui rei cũ põdere. Uer. ij.
acceperũt. eneid. Uelum q̃ sentibus anguẽ. Pressit humi nitẽs. Et stringo. Hiero. in ꝓlo. Iob. vt
Premo. si velis anguillã aut murenulã strictis tenere manibus: quãto forti⁹ presseris) tãto
citius clabit. Et firmo. idem in Paulo. Quo cognito gradũ pressit Antoni⁹. Et vero
Uerg. Numina nullã premũt mortali vrgem⁹ ab hoste. Et effodio. idẽ. Sulcũq̃ si-
bi premat ipa carina. Et insequor insistoq̃. idẽ. Hac fugerẽt Graij ꝓmeret Troiana
iuuẽtus. Et vrgeo: idem ingẽti clamorẽ ꝓmes ad retia ceruũ. Et abscondo: occulto:
idem. Spẽ vultu simulat: ꝓmit altũ corde dolorẽ. Et expello. Uarro inuitãq̃ pressit
ab edibus. Et cohibeo. Uerg. imperio premit ac vinclis et carcere frenat. Cõposita
mutãt e in i breuẽ: vt composita ab emo: veluti supprimo suppressi suppressum id est

occulto vel abscondo: reprimo retrorsum premo vel retineo. Uerg. obstupuit retroq; pedem cum voce repressit. opp̄mo perturbo eneco extingo. Naso. Opp̄me duz noua sunt subiti mala semina morbi. Imprimo in aliquo premo. Exp̄mo premēdo extra ho. Etiam eloquor. Pli. Exprimere nō possum quanto gaudio sum affectus.

Ponere cum gigno per ui: per itumq; locabo.

Dico cano cecini cantum. per. ui fit et entum.

Proles. dat tempno psi ptum. sed vertimus in tum

Preteritis ui: spreui: straui: quoq; creui.

Lini vel leui liui ve itumq; supinum est.

¶ Uerba in no pauca sūt: nec datur hic regula: sed ponuntur singula: ideo pono et gigno habēt ui p diuisas syllabas & ituz vt pono posui positū. gigno genui genitū. Posiui vt audiui etiaz dixere veteres. Plau. in vetularia apud Prisci. Uitulū seque strum posiuim⁹. Apul. in hermago. Cibatū quē iniucundū esse vobis aladuerterāt. cum apposiuerūt. Catul. similiter posiuit vsus est: vt in versificatoria pbaui. Pro gigno veteres geno dicebāt. hinc mā sere genui genitum. Uarro in andabata. Sed q̄ hec alidd geniunt. Lucre. libr. iiij. Totum posse extra corpus durare geniq; .i. gigni. ¶ Cano cecini cantū. Composita faciūt ui p duas syllabas: & centū vt precino precinui precentū. Sallu tñ occanui dixit teste Ser. per primā vocalē quā ab hoc v̄bo cōposita mutāt in .i: v̄ba Sallu. in .j. hist. sunt. Iussu Metelli cornicines occanuere. Cano etiam solebat habere canui canitū. vñ Hiero. antiquitatem imitatus dixit in apoca. Qui erant tuba canituri. Habuerūt quoq; hec cōposita regulariter p̄terita accini ɔcini occini &c. & ita Probus dixit habere vñ canit in vigilia natalis dñi. De quo pphete precinerunt. Tempno psi. ptum. Sino siui sitū. Ter. in adel. Quia non sinit egestas. veteres per n semiuocalem in ptō sinij dixere teste Diome. Publius. q̄ si me inuitū abire siniisset: nunc siui vel triui tñ dicimus. Uarro in .vj. ɔplexionū. Ad mortem non siui me perducere sic desino desiui facit non desini. sperno spreui spretuz: sterno straui stratuz. Cerno creui cretum: testib⁹ Diome. & Phoca. lz ptm̄ & supinū in simplici rarenter legant. Plau. in cistel. Quū ego te amaui mea antiphila & meā amicā esse creui .i. vidi. Catull⁹ creui p decreui dixit; vt in v̄sificatoria ofi di Lino lini vel liui litum vel in preterito leui: vñ lino supinum non hz & leui ex obsoleto verbo leo māsit. vt ante diximus. Uarro de re rusti. Quum obleuerit vasa lini per n raro reperitur. Quint. in decla. ccci. Et ne qd sceleris impio deesset mariti tui cruore parietem linisti. leui sepissime. Horat. i. car. Conditum leui dum datus in theatro quum tibi plausus. Terent. in heau. Releui dolia oia. Pono colloco ɔstituo & depono vt pone metū valeo. Composita penulti. produ. vt depono deorsum pono veluti. Deposuit potentes de sede: & loco ad custodiendū. Depositū. qd sic ponit. depositor qui deponit: depositarius qui depositum accipit. expono ex aliquo pono. Uergi. Socios de puppibus altis Pontibus exponunt. Et declaro. Tul. Exponaz breuiter consilium pfectionis mee. & expādo. vt multos nummos exposui & abiicio: vt meretrix exposuit filium suum. Impono in aliquo pono: vt imposui territabulum fabis cum dtō significat decipio. Hiero. in gene. Cur imposuisti mihi. Impositor deceptor. Impostura deceptio fallacia. & dñr. sic per syncopam vt repostū aliqñ p repositū. Uerg. manet alta men e repostū iudicium paridis. Appono ad aliqd pono. Et antepono Quid appones cōuiuijs. prepono .i. añ pono & prefero: multi diuitias preponūt virtutibus. Propono .i. antepono: vt cōsideret. Naso pponas alo multa ferenda tuo. Compono ɔficio & construo ordino iungo dispono ɔparo. Uergi. Sic paruis componere magna solebā. Et finio. idem. Ante diez clauso ɔponet vesper olympo. Dispono .i. ordino. vt dispone domui tue. Gigno .i. gño de viro & femina dr. Ingigno in aliquo gigno. Tulli. Natura cupiditatē ingenuit hoi veri inueniēdi. Ingenit⁹ pariter piuz in aliqd genit⁹. Ingenit⁹ nomen .i. non genit⁹. Gigno etiā significat pduco aut facio Hora. Ludus enī genuit trepidū certamē & iraz. Ita truces inimicitias, & funebre bellū. Cano .i. canto. Uer. nō canim⁹ surdis. Et carmie describo. idez .i. Arma virumq; cano. Et diuino vl' ppheto. idē. Ipse canas oro. Et laudo. idē. Ibāt equati numero regēq; canebant. hinc cantus canor & cantio. Accino ad aliqd cano: vñ accentus

Pono.
* Posiui apud veteres in vsu fuit
Geno.
Cano.
Occanui
Canituri.
Tempno.
Sino.
Cerno.
Lino.
Poto.
* Impono cuz dtō
Gigno.
* Ueteres gino et dicebāt. Lucre. Totuz posse extra corpus durare geniq; p gigni i infinitiuo posuit.
Cano.

Consino simul cano & consentio: concentus multorum cantus. Incino intus cano.
Temno Intercino inter aliquid cano. Occino contra cano. Precino ante cano aut predico
Succino post aliquē cano: aut summissa voce cano. P ersi. Quid istas succinis am
bages. ¶ Temno & cōtemno .i. sperno. Vergi. Discite iusticiam moniti & nō t ner
diuos. Ter. ego illum contempsi pre me. Donat⁹ vult p̄ncipale esse cōtemno. & temn.
dici per apheresim .i. ablationem lr̄e vel syllabe a p̄ncipio dictionis. Sino permitto
Sperno. Var. Sine is ad pubertatis annos perueniat. hinc desino desiui et pe. bre. desitū .i.
cesso vel termino. Verg. desine plura puer. Naso. Desinet ante dies q̄ cōsequar oia
dictis. desitus .i. omissus & obsolet⁹. Verbis desitis non est vtendū Sperno despicio
Sterno. cōtemno olim significabat separare. Enni. ius atq̄ equū se a malis spnit pcul. De
Sternax spno valde spno. Var. homo ridiculus & ab omni pube desp̄ret⁹. ab aspno fit depo
equus. nens p̄me aspnor aris .i. spno. ¶ Sterno .i. pr̄ijcio in terrā. sternax equus qui sessorez
deijcit. Et opio vt sterno viam lapidib⁹. hinc stratū vel ta. sterno lectū: sterno equū:
Cerno sterno terrā tapetis vel floribus. Insterno tego. Verg. Fului insterno pelle leonis.
sterno hostē .i. fundo. deijcio cedo strat⁹ exercit⁹ .i. cesus. desterno .i. straturā tollo. In
ge. Destrauit camelos. cōsterno as. p̄me .i. turbo. Sal. Qua victoria elati hostes nr̄i
territi: atq̄ cōsternati discessere. ¶ Cerno video. Tul. Propriū est stultitie alioꝝ vicia
cernere obliuisci suoꝝ. Et decerno .i. statuo. & delibero Cic. lib. iij. de legi. Quodcūq̄
Senatus creuerit populus ve iusserit &c. Lucil. Postq̄ presidiū castris educere cre
uit. Et separo. diuido: quod in cernere quoq̄ dicit̄. Pli. lib. xviij. Rursus que transijt
arctiore cernitur. Hinc incerniculū cribrum dicitur. Et dimico. Plaut⁹. pro patria.
* Heudul Amphytrio dum cernit. Cerno hereditatē filio .i. cedo. Preteritū aliquādo erat cer
ces pueri ni. Liui. lib. vij. Et qd̄ aut minus timēdum erat stolide. ferocem virib⁹ suis cernerat.
pagnate Succerno. diuido. Plini. Farinario cribro succernūt. decerno. statuo. decretū .i. statu
ant cernite tum. discerno & secerno .i. distinguo: secretus occultus vel separatus. Excerno pur
erro. go. Excremētum purgamentū vel sordes. ¶ Lino aliq̄d superinduco: sinceren. vt li
Lino. no faciem carbone attramento pulte &c. Lino vulnus oleo. Interlino aliquo super
ducto picturā vel scripturam destruo hinc litere. interlite talis maculatio litura dr̄.
Ouid. Quascūq̄ aspicies lachrymae fecere lituras. Lino item .i. obturo. Vergil. iiij.
Geor. Nec quicq̄ in tectis certatim tenuia cera spiramenta linunt. Lino vas argil
la. Iuue. Nam quis plura lini victuro dolia musto? Allino ad aliquē lino. vt allino
atramentum versui male composito. Oblino .i. lino vel inquino. Oui. Oblitus a do
Relino mino cede libellus erit. Illino sublino collino. idem. Plau. Et os sublein modo. idē.
Tibi os est sublitū pbe .i. egregie deceptus vel illusus est. Relino liturā tollo & ape
rio. Teren. Relein omnia dolia mea. penultima in presenti & supino corripitur.

Po. Po psi ptumq̄ facit. rupi ruptum dabo rumpo.

Quo. Donat ui: per itum strepo cum crepo. Dat coquo xi tum.

Vult linquo liqui lictum natis dabis apte.

Clepo. ¶ Verbum desinens in po facit psi & ptum precedente p. repo repsi reptū. sic carpo
serpo/clepo/sculpo/scalpo at rumpo dempta m facit rupi ruptum. strepo strepui
Repo. strepitū crepo (quod sepius prime cōiugatiōis est) facit ui itum. ¶ Repo animaliū
est ventre gradientium: vt sunt Lumbrici serpētes &c. repunt etiam lacerte et simi
lia quibus minimi pedes sunt. Reptilia sunt animalia que repūt. Cōposita penul.
producūt. vt adrepo vel arrepo. ad aliq̄d repo. correpo simul repo. crepo difficilia lo
ca ascendo: irrepo intro vel latenter repo. Obrepo clam venio. Senectus obrepit ho
Carpo. mini. Sopnus obrepit oculis. Perrepo: ad finem repo: prerepo ante repo. ¶ Carpo
carpsi, tum. tollo. Verg. Carpent tua poma nepotes. equus carpit gramen. Et re
prehendo. Petrarcha. Facile est alienā carpere vitā & capio. vt. carpo cybū. carpo
viam .i. eo. carpo vitales auras .i. viuo. carpo lanam .i. attenco. carptim .i. hinc atq̄
illinc carpendo: non ipsam seriem sequendo. Composita mutant a in e. vt decerpo:
id est carpo. pluclr̄ē. Excerpo eligo vel ex aliquo carpo: exscribo. Plin. de auunculo
suo. Nihil enim legit: quod non excerperet. Discerpo .i. in multas partes carpo vel
Serpo. frango vel disrumpo. Serpo: id est repo. Serpens .i. anguis: qui serpit. trāffertur ad
inanimata: vt pestis serpit: hedera serpit: riuus serpit. inserpo intro serpo. proserpo
Clepo. longe serpo. Clepo is. clepsi cleptum .i. furor. Liuius. Si quis clepsit ne populo sce
lus esto, r. eue cui cleptum erit. Plautus. Rape: clepe: harpaga. Cice. de repub. Nō.

mõ vt sparte rapere vbi puri clepere discũt. Prudentius. Qð rapere ac clepere est
auideq; abscondere parta. Cice. Ignem prometheus clepide dolo dicitur. Seneca
in hercule furiente. Opponit ac tegmine ingenti clepit.i.tegit abscõdit. priorẽ in
clepo corripi: versus ratio indicat quia est iambicus trimeter archilochius. Marcus
manilius lib.i. Quis em̃ condentibus illis clepsisset furto mundum quo cuncta re-
guntur. Itaq; nemo vereatur hoc verbo vti: quia apud latinos iam receptum est
greci clepto dicunt. Cleptes ac.i.fur. hinc clepsydra instrumentum percurrentem
paulatim aquam horas indicans et Athenis fons quidã. Sculpo psi.ptũ i.cedẽdo
et excauando imaginẽ aliquã efficio. ponit hoc verbuz Phocas. Diomedes negat
simplex sculpo reperiri: dicit enim. Calco facit inculco: nõ incalco: scalpo insculpo.
quare gemma scalpata dicẽdũ: est nõ sculpta. adiecta em̃ prepositione facit inscul Sculpo
pta. Id si verum est: innumeri fere libri mendosi erunt: in quibus legimus scultor
scultile zc. Scalpo psi ptũ. nõ caret supino: vt iam ex Diomede patuit. et p scalptor
ostenditur. Plinius tertio. Expectuntur a sculptoribus ferroq; includuntur nullã
non duritiã ex facili cauãtes. Et per nomen scalptura: id est scalpendi actio. Idez
omnia autem genera scalpture contumaciter resistunt. Plinius lib.xx.cap.v. Radi Scalpo
ce eius circũscalpti dentes dolore liberãtur. Scalpo: id est sculpo (si recte dicat) Scalpunt
et fodio vnguibus aut pedibus. aliquando etiam aliquo instrumento sordes extrico galline pe-
et expolio rem: scalpturio idem et frigo ex pruritu. Baptista Mãtuanus. Phthi- dibus ho
riasim patiens scalpit caput vnguibus vncis: phthiriasis est morbus pedicularis. mines vn-
scalprum est ferreum instrumentũ quo scalpitur corũ: scalpelluz quo scalpitur mẽ guibus
brana. Auriscalpiũ quo scalpũtur aures. ¶ Rumpo.i.frango: rumpo vocem aut si
lentium.i.loquor abrumpo ab aliquo rumpo. Corrumpo destruo vel contamino
maculo. Pecunia corrũpit iudicẽ: hic corrũpit vginẽ. Corruptela.i.corruptio dirũ- Scalpruz
po in multas partes rumpo. Erũpo violenter et cuz impetu exeo: vt oppidani erupe Rumpo.
runt in hostes. Irrũpo. impetum facio vel irruo vel violenter intro. ¶ Strepo sonũ
facio. perstrepo valde strepo. Papi. Rumor in arcana iãdudũ pstrepit aula. Instre
po in aliquo strepo: apes instrepũt floribus. Instrepito frequẽtatiuum est. Obstre Irrumpo.
po contra strepo. obstrepo literis.i.rescribo: sic interstrepo inter aliquid strepo: cor
ripiunt ola penultimã. Dat coquo xi.ctũ. Duo sunt in quo coquo coxi cotũ. liquo Coquo.
liqui lictum: quo supino in simplici vix vtenitur: qr nusq̃ legi: sed bene in natis.i.cõ * Incoq̃
positis: vt relinquo reliqui relictũ ¶ Coquo esui apto: coquo ceruisiã nõ brasio. Di etiã signifi
cũtur etiam lapides ex terra coqui: vñ lapis coctilis etiã significat maturo seges cat coquen
coquitur: sol poma coquit. Percoquo satis et perfecte coquo. Excoquo coquẽdo aufe do applico
ro. Ignis excoquit auro scoriam.i.mũditiam. Decoquo rebus cõsumptis clã fugio Pliñ. dein-
vt fallãtur creditores. Coquo.i.(vt vulgus dicit) digero. Pli. Sopno coquere corpu de et in ar-
lentie quam firmitati vtilius est. Incoquo in aliquo coquo. Uergi. Huius odorato gentum sin
radices incoque baccho. Corripiũt hec penultimã. Coquinari est coquendi artẽ ex coquere: si-
ercere. Coquina i.culina. coquinaria coquendi ars. Coquus q̃ coquit: linquo.i. di- mili modo
mitto. relinquo idez. delinquo pecco: oblinquo: et derelinquo.i.linquo: delictũ pctm̃. maxlecepe

Ro vi, tumq; dabit. gessi gero: vult quoq; gestum. cquorũ or-
Uro vssi vstum. verro ri. si. dat versum. namentis
Curro cucurri habet cursum. dat ui sero natum: iumento: si
Atq; ertum: dat et euit itum sub duplice sensu. q; iugis.

¶ Uerbum desinens in ro facit in preterito ui syllabã in supino tum vt tero triui
tritum: queso quesiui quesitũ: quod per syncopã etiam questum fecit: vnde quest-
questor zc. sero seui satũ per primã vocalẽ. Gero gessi gestũ. Uro vssi vstum. Uerro
verri vel versi versum. curro cucurri cursum. Cõposita nõ recedẽtia a significatiõe
verbi sero, faciunt eui: pe. longa. q̃ñ vero nõ significãt seminare vel plantare habẽt
rui et ertum. vt dissero disserui disertũ: sic sero olim habuit serui sertũ. Tero.i. cõnti-
nuo. frico tundo vel consumo: vt tero tp̃s vel ocyũ: tero sinapi. Attero ad aliq̃d tero.
Hiero. Attrita frons: interpretatur sepe qð nescit attrita frons.i. perfricata et impu
dens. Plinius. Anguille atterunt se scopulis. Contero comminuo: hinc contritus
dicitur afflictus et peccati penitens: cõtritio de peccatis dolor. Detero distero exte
ro obtero protero pertero valde tero. Plini. Nimia cura deterit magis quã emen

dat.i.inq̄nat.⁊ destruit. Boe. Pedibusq; datas proterit escas.i.cōculcando terit. In
tero in aliquid tero: intero panē in pultē. Propheta. Intriuerat panē in alueolū.i.
Quero. vasculū. Retero retriui retritū.i. rursus tero: purgo excerno. Subtero.i.subt' tero.
Semitero.i.dimidiū tero.⁊ hñt oīa penultimā correptā. Tritura est excussio frumē
ti triturare frumentum excutere. Quero quesiui, quesitū cū s in ptō ⁊ supino in=
uestigo: vt quero fratrē. Et interrogo: quero ex te vel a te: nō quero tibi. magister q̄
rit de te.i. quod vulgo dr post te. Cōposita mutāt ae diphthongū in i longū: vt acq
Gero ro. cōquiro.i. querēdo inuenio: nāciscor: adipiscor: vercrighen. disquiro q̄rendo dis=
cerno: exq̄ro vl' exquiro diligēter quero. Inquiro.i. q̄ro ⁊ exploro: perquiro idē. nulla
resumunt diphthongon. gero.i. porto. gerulus portator ⁊ gestator. gestare.i. gerere
gero quoq;.i. rego: vt. Petrus bene se gerit. Tulli. Ego te nunq̄ reprehensione di=
gnum putassem quū te sanctissime gereres. Gestus mod' gerēdi: ghelaret. Et ago.
Digero Uerg. Nec tecum talia gessi. hinc gesta dicūtur magnifica facta. gero morez.i. obe
dio. Composita corripiūt penulti. aggero apporto: congero. hinc agger. Aggero as.
prime.i. augeo. Uer. Incēditq; animum dictis atq; aggerat iras. Cōgero.i. congre
go. Digero dispono. Uergi. Ita digerit omnia calchas. Digesta sunt libri in qui=
Uro. busiura digerūtur. Egero exporto emitto. Ingero importo. Suggero subministro
vel porrigo. Uer. Suggere tela mihi.⁊ in memoriā duco. Tulli. Si memoria mihi
forte defecerit: tuum erit vt suggeras. In euāg. Spūssanctus suggeret vobis oīa.
Suggestus altus locus vnde fit sermo ad populū. Ambo ambonis soli barbari di=
cunt. Uro.i. ardore ⁊ frigore nonnunq̄ etiā alia vi ledo: vt ignis vrit me: frigus vrit
Uerro. me. Calceus arctus vrit pedē. flagellū vrit nates. Teren. Uro hoc.i. dolore afficio
Com posita penul. pducūt vt aduro adussi adustū: ⁊ cōburo.i. vro ardere facio. Am
buro ex omni parte vro. Plau. Ille quidē vulcani est fili': quaq̄ tāgit oīa amburit.
Exuro peruro totū vro. inuro. in aliq̄d vro. Inussi notā boui. Uerro verri teste Caris
sio. Licini'. Hisce etiā reliquis auerrerūt. Publi'. Cellas seruoꝝ cōuerri. Serui'
vult etiam versi habere: vt verū doctissimi authoritatē veterū desiderant ego libē
tius verri in preterito dixero. verro.i. traho: inde verriculū.i. rete. Uer. Hinc versa
Curro. pulius inscrib: tur hasta. Idem. Quippe seruant rapidi secū vertātq; per auras.
et verto vel remigo. Idē: Adnixi torquent spumas ⁊ cerula verrunt. cerula.i. equo
ra: et scalpurio vt gallus verrit terrā. Et mūdo. Iuuena. Uerre pauimentū nitidas
ostendo colūnas. Conuerro.i. verro. Colu. viij. diligens pastor quotidie stabulū cō
uerrit: nec patitur stercus aut humorē consistere. hinc apuleius verbale' facit con
uerritor: tanq̄ supinum sit conuerritum. dicens in apologia pro magia. Cōuerrito
rem tumide gingiuule. Deuerro deorsū verro. Euerro extra verro. Curro cucurri
veteres cecurri pere pro u dixere teste. Gellio. Accurro ad aliquem curro. Concur=
Sero. ro simul curro. sic excurro/incurro/precurro facile patent. occurro.i. obuio ⁊ resisto
* Assero. succurro: idest auxilior ⁊ in mentem venio. Tullius. Ut enim quidq; succurrit libet
tuor. Pli. scribere. ¶ Sero seui satum: id est semino ⁊ planto. Lactantius libro. ij. Terrā stu
Comenda diose coluit: ac vineam suā manu seuit. Et generare: vnde satus: id est generatus:
bat memo et Iupiter dicitur hominum deorumq; sator: aliquando significat admoueo taro:
riā suā: ora ordino: hinc series.i. ordo. et sic facit serui. sertum. Ennius. Quem tanto studio se=
batq; vt f. r ruit. hinc sertus ta tum.i. contextus. Luca. Accipiunt sertas nardo florētes coronas.
ab iniuria Sertum corona de floribus aut herbis. Cōposita penultimam corripiunt vt assero
obliuionis asseui assitū: prope sero vel planto. Assero asserui assertum: id est affirmo ⁊ defendo
assereret. vel libero. Obsero obseui obsitum.i. circunsero aut circundo: obsitus.i. circundatus.
Uergi. Iam setis obsita iambos. Obsero obserui obsertum nō inueni. Consero con
seui consitum simul semino vel planto: vt orti arboris consiti. Consero rui. ertum.
Consero manum.i. pugno. Papi. Conseruitq; manum: nec quem imploraret habe
bat. Insero inseui insitum: in aliquo sero. Et ramū alteri arbori (vt sic dicā) implan=
to. Uergil'. Insere nunc Melibee pyros pone ordine vites. Insero inserui insertū:
id est immitto. Qui vult quibusq; foraminibus digitū inserere, foedatum interim
extrahit. Desero solum deserui desertum.i. relinquo. Terenti'. Heu quo redactus
sum oēs noti atq; amici me deserunt. Exero rui. sertū solū emitto vel extēdo. Persi'.
Digitum exere peccas. Plinius. Glottis auis prelōgā exerit linguā. Seneca tragi
cus. Exerit vultus rubicunda Phoebe. Exerto exertas idem. Dissero rui. ertum. so=
lum: et in supino alterū s. perditur.i. enarro vel declaro: edissero idem. disertus qui
bene disserit quicquid alo cōcipit. In euāg. Edissere nobis hāc parabolā. In sacris

insertus pro insitus aliquando mendose legitur. ¶ Fero tuli latum a tulo obsoleto verbo hoc in sequenti libro patebit. Furo cuius prima positio in vsu non est: preteritum supinumque apud veteres caret: et significat insanio. Sedulius noue dixit. Nec minus et dari sufuerit iussa tyranni. quod prima positio debeat esse furo non vt Nebrissen. vult per io furio ostendit participium furens quia dicendum foret furiens: vt fodiens faciens etc. Furio as. prime .i. ad insaniam redigo. Hor. Que solet mentes furiare equarum. Ubi preteritum aut supinum non habemus capimus a synonymo vt furo vel furio insaniui anio dixi etc.) Precis in nominatiuo rogatio Scabo in supino frictum etc. Uerum hec minutula sunt et preceptu parum digna. Furo.

So nixumque facit. Si sumque facesso capesso: So.

Cum viso. pinso dat pinsuit indeque pistum.

Uerbum desinens in so facit siui et situm: vt lacesso lacessiui lacessitum penul. longa vt similia .i. flecto et incito aut prouoco. Uer. Efficiam posthac ne quenquam voce lacessas. ponitur etiam in preterito habere lacessi: vt multi dicunt. Arcesso iui. itum .i. accuso, teste Diomede. nam accusare (inquit) maleficijs exercere. Accerso iui. itum .i. eo ad vocandum vel voco. Horat. Si melius quid habes accerse: vel imperium fer. Teren. Obstetricem accerso hoc venit ab accio is pro eodem per quartam accersio is. dicitur recte. Tacitus. Pauca prefatus de sua senectute. pisonem licinium accersiri iubet. ¶ Incesso ui. tum .i. Accuso vel impeto. et amare irrideo prouocoque. ¶ Tria verba in so faciunt si sum facesso facessi facessum .i. facio vel eo ad faciendum. Uer. Haud mora. continuo, matris precepta facessit. Et discedo. Plaut. Si quis impudicus est hinc facessas. Teren. Hec mulier huic facessas. Et prohibeo. Cic. in Uerrem. Ne innocenti periculum facesseris. Idem in eundem. Quum audiuisset ei nogocium facessitum. ergo facesso etiam habet iui. itum: vt capesso etiam quod significat capio: vel ad capiendum eo apud diuum. Augu. ij. de ci. dei. Aeschines quum adulescens tragedias actitasset rem publicam capessiuit. ¶ Uiso visi testibus Diomede et Carisio, et cum multis, teste Alexandro visum: licet sinthi dicant supino carere. Uiso eo ad videndum: reuiso iuiso pro inuiso idem Tul. ad atticum. Reuise nos aliquando. Teren. Prouiso quid agat Pamphilus. Pinso pinsui pistum .i. tundo: nam veteres vsu molarum carentes: frumentum pistillis tundebant et terebant vas concauum in quo frangebant ipsum frumentum dicitur pila nunc pinso capimus pro panem facio. Et pro eodem dicitur pinso as. per primam. Calphurnius. Dicitur et nigrum pinsare legumine panem. Pistrinum locus vbi serui pinsebant maximo cum labore. Pomponius preterito vtitur dicens. Neque mollis in lui neque palmis pinsui. Supinum etiam est pinsitum. et pinsum: licet non frequens: vt pistum. Colu. li. ij. Panicum pinsitum et euolutum furfure. Idem. Pinsus dixit vt notauit Sulpi. Duo quoque participia facit: pinsus et pinsurus. vnde pinsor pro pistor. Uarro. Nec pinsorem vllum nossent nisi cum quis in pistrino pinseret farinam. hinc pinsito as. frequenta. Queso nec preteritum nec supinum habet in vsu: vt sequenti libro dicetur. olim quesiui quesitum habuit. Sallu. in .j. hist. Curionem quesiui vt adulescentior et populi suffragijs: integer etati concederet Mamerti. Lacesso. Arcesso Accesso Accersio. Incessio Facesso. Capesso. Uiso. Pinso. Pistrinum. Queso. To.

Xi xum dant plecto cum flecto nectere pecto. Plecto Plectrum et

Hecque xui duo dant. iui peto donat et itum. Flecto.

¶ Uerba in to pauca sunt. ideo non datur generalis regula: singula enumerantur et primo plecto facit plexi xum flecto. xi. xum. necto xi vel xui. nexum. Pecto xi. vel xui. xum. Peto iui. itum. Pecto olim etiam pectui fecit vnde pectitum pen. breui. Col. lib. xxj. Preparate sint et pectite lane. Et alibi. Uerum vbi iam pura discrimine pectita tellus. de alijs testimonia Liuius andronicus apud Priscianum. Insoluto plexi munere. Sal. in .j. hist. Nexuit cathene modo. Propertius. At tibi qui nostro nexisti recta lecto Mecoenas in octauia. Pexui capillum nature muneribus gratum. ¶ Plecto: idest percutio: vel punio. Hora. Quicquid delirant reges plectuntur achiui. Plectrum instrumentum quo fides pulsantur a citharoedis. plecto etiam .i. flecto: hinc plecta .i. macta perplexus intricatus et dubius perplexe intricate obscure. Teren. Per gin scelesta mecum perplexe loqui. Inuenitur aliquando habere in preterito plexui. Hiero. lib. iudicum. Si septem crines capitis mei licio plexueris et hunc, circumligatum, terre fixeris: infirmus ero. ¶ Flecto inclino voluo duco curuo moueo. vt flecto genua: flecto arcum: supplice prece flectitur deus. Uergil. Flectere si nequeo superos acheronta mouebo. deflecto de aliquo flecto. reflecto iterum flecto. Inflecto valde flecto: circumflecto circumplico. Offlecto contra flecto. Plau. in rudente. At ego hinc Uergili .vj. enei. Nec pristus iam, misisam respexi animum vel reflexi

offlectam nauem.flexilis.i.flexus:flexibilis flecti potens.¶ Necto.i.ligo nexilis.i.
Pecto. nexus ligatus.hinc annecto connecto ⁊c. Pecto capillos orno vel simpliciter orno
pexus a um.i.ornatus.pulcher cultus elegās.vt hor.Rides si forte subucula pere
trita subest tunice.Impexus non pexus:vt impexa barba frequētatiuum est pexo
as.Peto cupio oro quero.vt peto a te pecuniaȝ.Peto te lapide.id est ꝑsequor.peto
Romā.i.adeo.Composita penul.corripiunt:vt appeto.i.cupio. Expeto:honeste pe
to.Cōpeto simul peto:Impeto inuado.Oppeto morior.Repeto rursus peto.suppe
to sufficio ⁊ conuenio vel respondeo.Plautus.non suppetunt dictis data.

Mitto facit misi missum ss geminando supino.
Sꝫ meto geminans suit ⁊ sum:vertoqꝫ verti.
Et versum:sterto dat stertuit absqꝫ supino.

Mitto. ¶ Mitto dat misi missum gemino ss in supino.meto facit messui messuȝ gemino vtro
biqꝫ ss.Uerto dat verti ⁊ sum sterto ui sine supino .Cato apud Prisc.In cāpo tybur
ti vbi hordeum demessui.Persi.postq̄ destertuit esse meonides q̄nt⁹ pauone ex py
thagoreo.¶ Mitto ad aliquē do:vt mitto tibi vel ad te librū.Et omitto vel depono.
Hora.Mitte leues spes ⁊ certamina diuitiarum.Admitto ad me venire sino.Pau
lus admittit neminē nisi doctum.Cōmitto cōmendo.Terē.Qui ē lupo ꝯmisisti efa
cio vt noli ꝯmittere vt merito irideatis.⁊ pecco Uer.Quid me⁹ eneas in te ꝯmittere
tm̄ Quid troes potuere?Et ꝯpono vel ꝯiūgo.Cōmissū ꝯpositio vel ꝯiūctio.Sūmitto.i.
subdo.Sūmitto caput.i.obedio.Sūmissus hūilis.Loq̄tur voce summissa.i.nō alta.
Omitto.i.dimitto.Demitto.deorsum mitto.de priore.Hora Quē sua culpa ꝑmit de
cept⁹ omitte tueri.de altero idem.Demitto auriculas vtiniq̄ fortis asell⁹.Meto se
getes vel herbā seco amputo.Paulus.Qui parce seminat:parce ⁊ metet.accipit ꝓ
Uerto. aufero.Hor.Quid vici ꝓsunt:aut horrea si metet orc⁹ Grādia cū paruis nō exorabi
Aduerto lis auro.Demeto pen.breui.i.amputo.Uer.Demetit ense caput.Uerto.i.muto et
Auerto voluo.hinc frequētatiuum ꝟso.i.cōtinuo vel multū ꝟto equus versat molā.Quid
Animad- versas aio.i.q̄d cogitas.Aduerto ad aliq̄d verto:aduerte mihi faciem.Et attendo.
uerto. Uer.Paucis(aduerte)docebo .Auerto aliquo verto.Auerte irā tuā a nobis.Aiad
uerto.i.aīm aduerto ⁊ noto ꝯsideroqꝫ.Terē.Nūc quē rem vitio dēt aiaduertite.Itē
aiaduerto.i.punio ⁊(vt vulg⁹ loq̄tur)iustifico sic actiū cuȝ ꝓpōne in habet.Sene.
Aiaduertit brut⁹ in liberos suos.Diuerto declino deuia .Diuersoriū hospiciū aut
taberna meritoria quo viatores diuertunt:diuersor oris qui diuertit.diuersitores.i.
diuerto deflecto diuersor aris.idem. vel ꝯuersor diuerticulum.i.diuersorium aut
Inuerto. semita ad quā a regia via siue militari diuertimus.Etiā significat aufugiū:vt pes
ne victi q̄rūt diuerticula.diuortiū.i.sepatio.Cice.in.ij.epi.ad Celiū.Est diuisus aq̄
rū diuortijs:ꝓprie aūt est sepatio viri ⁊ vxoris.Euorto ⁊ subuerto.i.destruo.Inuer
to in ꝯtrariū verto:vt vestē aut pellē seu etiā ꝟba ꝑpostere ꝓnūcio:vt lauo vola.In
uertit melotā.i.pellē ouinā.hīc Reert de pelle:oīm adagiū est apd̄ nr̄ates.Interuer
to callide surripio q̄d plerūqꝫ fit quū reȝ ꝯmodatā aut creditā dolo ne dn̄o restitua
tur efficimus.Plau.in asina.Pē isthoc ago quō argētū interuertā.Reuerto aut po
Reuerto ti⁹ deponētaliter reuertor in ꝑtō tm̄ reuerti meli⁹.i.redeo Tul.in phili.Uictor quuȝ
Sterto. legiōibus reuertisti.Titus Liui⁹.Sub idem tp̄s legati ac regib⁹ Romā reuerterēt
* Persius Obuerto cōtra verto.Preteruerto vel or.i.ꝑuenio aut ꝑcurro.Cat.Flammea ꝑuer
Stertim⁹ tit celeris vestigia ceruę.Uerg volucremqꝫ fuga preuertit hebrū.Est aūt hebr⁹ thra
indomitū cię fluui⁹.Ueteres vorto ꝓ ꝟto dicebāt vt voster ꝓ vester.Ter.Dij bene vortāt:hīc
q̄d despu- vortex aqua ꝑcōuolutio ⁊ ꝓfunditas.¶ Sterto.i.dormio ⁊ sonum altum dormiēdo
mare faler emitto.Persi.Mane piger stertis:surge inquit auaritia.Terē.Homo fatuus est:in
nū sufficit sulsus tard⁹:stertit noctes ⁊ dies.Desterto euigilo.Persius.Cor iubet hoc. Enni.
at quinta postq̄ destertuit esse Meonides quintus pauone ex pythagoreo.
dum linea Neutrum sisto nihil dabit:actiuum stetit edet.
tangit ym- Deinde statum format nobis est Gellius author.
sra. ¶ Sisto neutri ge.i.sto:caret ꝓprio ptō atqꝫ supino pōt tm̄ vtrūqꝫ sumere a sto sisto
steti statū ⁊ cōposita a sisto capiūt vtrūqꝫ a cōpositis a sto vt cōsisto cōstiti cōstitū sic
resisto obsisto a sto absisto circūsisto ꝑsisto desisto ⁊c.que eandem significationē hn̄t
Sisto. cum a sto compositis.¶ Sisto actiuum habet stiti in ꝑterito ⁊ statum in supino ex
sny Gellij:sed Prisc.nihil hr̄ dixerit.Uerba Gellij ex lib.secundo noctium attica

rum hec sunt in libro vetere M.Catonis qui inscribit cõtra tyberiũ: scriptũ q̃de sic
erat. Quid si vadimoniũ capite obuoluto stitisses. recte ille sitisses scripsit s.d. falsi
et audaces emẽdatores e scripto per libros stitisses fecerũt tanq̃ stitisses vanũ et ni
hili ṽbũ esset qn poti⁹ ipsi nequã et nihili sunt q̃ ignorãt stetisses dictum a Catone
qm̃ sisteret vadimoniũ non staret. hec ille. hinc supinũ f.t statum vt stator q̃ l. sit ali
quem ꝑtori aut dño suc. nã sisto actiuũ significat stare facio: vñ siste lachrymas. i. no Stator.
li flere. Verg. Siste gradũ. teq̃ aspectu ne subtrahe nr̃o. pli. Lactuca sylucstris san
guinẽ sistit. Et presento. in euãg. Ut sisterent cũ dño. Stator ergo q̃ sistit aliquẽ dño
quis alij statiõe crebra dici velint. Cic. in .ij. lib. epi. fa. Lfas a te mihi stator tuus
reddidit tharsi. capit ꝑ satellite etiã et apparitore q̃ reos in ius: vel in carcerẽ ducit
q̃ sistit eos ꝑtori et c. Aliq̃n sisto a statuo capit preteritũ statuit. Plau. in bacchi. Na
uem exẽplo statuimus. i. sistim⁹. Scordenus et Calepin⁹ negant sisto in supino hr̃e
statum: q̃ cum stator d̃r Juppiter a sto est inquiũt: sed friuole ꝑbat vterq̃ dictũ suũ
Juppiter stator d̃r a sisto q̃ sistit. i. stare fecit romanos in fugam a samnitibus ṽsos Juppiter
nec illud aliq̃d ꝑbat q̃ a sisto cõposita hñt sensum ṽbi sto: nam sisto cõposita nulla stator.
hñt nisi in neutrali significatione: nec q̃ sisto stiti facit: oportuit supinũ esse stitum si
vllum foret: nõ statũ: nõ magis q̃ a sero seui satũ oporteat esse nõ satum. multoplu
ra adducit Calepinus vt Vallã improbet: solutu nõ adeo difficilia: quibus superse
deo. conciuit mihi cum Valla Anto. Nebris. ipse Calepinus sibi nõ cõstat. nam in di
ctione sisto negat quod in dictione stator postea affirmat.

Dat viuo xi ctum. Soluo ui format et vtum
At voluo. calui caluo facit absq̃ supino.

¶ Quatuor sunt ṽba in uo syllabã desinẽtia: quorũ viuo facit vixi victum. soluo solui Viuo.
solutum: voluo volui volutũ. caluo calui sine supino. olim annumerabat cauo caui
cautum. nunc caueo d̃r. ¶ Viuo. i. vitã ago. Persi⁹. Viue memor leti fugit hora hoc
quod loquor. inde est victus: quo viuimus. victito. i. viuo aut vescor. barbari victitãt
lacte. reuiuisco rursus viuo. Cõuiuo conuersor. Senec. Hęrebit tibi auaritia q̃diu
auaro cõuixeris. Cõuiuor. i. cõuiuiũ facio. ¶ Soluo qđ ligatũ erat nõ ligatũ facio et Soluo.
enodo. Plau. in amphi. Noctu ac soluta est nauis nr̃a e portu persico. itaq̃ soluo ali
quãdo capitur pro abnauigo. Philel. At triduũ vsq̃ hinc soluere decreui. Capitur
etiam pro debitũ reddere q̃ debitor obligatur creditori. Cice. in verrẽ: Pro quo frumento
pecunia soluta non est. Itẽ soluo. i. satisfacio. Teren. in adel. Neq̃ tu verbis
vnq̃ solues qđ mihi re malefeceris. Et dimitto libero q̃. Verg. Soluite corda metu
teucri. hin solutus risus. i. magnus. a curis liber. Soluo fidẽ: id est nõ seruo. absol-
uo resoluo exoluo dissoluo. i. soluo. dissolutus. i. vagus immodestus. persoluo quic-
quid debeo soluo. ¶ Voluo. i. verto. vventelen. Teren. Satis diu iam hoc saxũ vol-
uo hoc preteritũ est dissillabũ volui a volo trissyllabũ voluito multũ, sepeq̃ voluo. Voluo.
Verg. Talia flãmato secũ dea corde volutat. Volutabrũ locus lutosus in quo porci
volutantur. Inuoluo implico. Inuolucrũ inuolutio. aduoluo ad aliq̃d voluo. deuol- volutabrũ
uo deorsum voluo. Cõuoluolus ṽmis se cõuoluẽs in folio arboris aut vitis. Caluo Caluo.
i. decipio frustror. passiuũ est caluor. eris. Pacuuius. Sẽtio te pater vocis calui sil- ✱ Salu.
tudine. Dicit etiã deponẽtaliter caluor eris. Plau. in casi. Nã vbi domi sola sũ so Cõtra ille
ror manus caluit. i. decipit. supinũ foret caluitũ. sed nõ est in vsu. a caluo fit calũnia calui rat⁹
i. vexatio alicuius a litibus per fraudẽ et frustrationẽ. securinghe. Atq̃ etiã falsa ac caluere est
cusatio. caluo as. prime. i. caluum facio. calueo caluus sum. caluesco fio caluus. caluũ esse

Nexo xui xum vult. Texo xuit indeq̃ textum.

ponit etiã ꝑ decipio
¶ In xo tertie ṽba duo sunt: nexo nexui nexũ. i. necto. Andronic⁹ per ꝑmã nexabat cui⁹ pas-
dixit teste Priscia. Texo texui textũ. i. telã struo. Teren. in heau. Texentẽ telã Stu- siuũ est cal
diose ipsam offendimus. Ponit etiã pro cõponere facere fabricare scribere collige- uor⁹ frus
re. vt hystorias tabellas et huiusmodi. hinc textilis textile qđ texendo fit. vt textilis tror.
corona. textilis vestis. hinc textor textrix textura et c. textũ. i. compositio et formatio. Nexo.
Verg. Et clypei nõ enarrabile textũ. vl' textus us. ui. vulg⁹ capit p̃ principali scriptu Texo.
ra q̃ nõ est interꝑtatio vel glossa: verũ nõ satis recte. vt Merula bñ sensit. hoc aũt or Textus.
nate d̃r lr̃a. Attexo appono ad aliq̃d texo. contexo cõpono cõiungo. detexo textũ de
struo vel dissoluo: aliquãdo significat valde texo. retexo iterũ texo et reformo. Ouid.
Luna quater plenum tenuata retexuit orbem. Et textum dissoluo. Tulli. Itaq̃ iam

Vergil. Nā tū an- na nouiꝰ texere fu- nera fa ri- germana credit.

retexo orōnē meā. pretexo ante texo ⁊ abscōdo vel tego. Ver. Cōiugiū vocat hoc pretexit nōie culpā. pretextus ptextus ptextū .i. excusatio vel ficta cā. pretexta vestis nobilium puerorum erat cui purpura erat pretexta. Intexo in aliquo texo.

¶ Quarta coniugatio.

Qui quarta facit. ui semper vertitur in tum.

Rescio. Scio.

¶ Verbū quarte ɔiugationis facit in ptcrito iui ⁊ in supino itum vt eo iui itum. queo quiui quitū. audio diui ditū. scio sciui scitū cio ciui citū rescio resciui rescitū .i. percipio. Plau. Quid futurū est quū senex hoc resciuerit. recisco idem. Scio scientiam habeo. Cōscio de me scio ⁊ proprie malum. Hora. Hic murus aheneus esto. Nil cōscire sibi: nulla palescere culpa. cōscientia .i. sui sciētia. Item scio .i. statuo scitū statutū. vñ plebiscitū. Cio .i. voco. vide in cieo

Crocio. Glocio. Ferocio. Garrio.

¶ Crocio vocifero vt coruus. crocitus vox coruina. crocitare frequenter crocire. ¶ Glocio sono vt gallina quādo incubat ouis. Ferocio fio ferox ⁊ animosus. vino ferociūt hoies. fastidio cōtemno. Linio .i. lino. Compedio ligo pedes. Polio orno redimo orno. Lasciuio petulās sum. sopio dormire facio. Garrio multa et inepta loquor. aues garriūt .i. cātillāt. Sarrio purgo. Abortio .i. facio abortū. In iob. Boues eorū nō abortiuit. sic superbio/mugio/munio/mollio/bullio. lippio/grūnio/balbutio ⁊c. ¶ Solum duo hic in eo desinūt .s. eo ⁊ queo; cetera in io terminant. Solum hec duo corrip. pe. supini .eo ⁊ queo cum suis vt reditū aditū ⁊c. Ambitꝰ tamē participiū producit penultimā quam ambitꝰ nomē solū corripit. ¶ Futurū indicatiui hic desinit in am: vt audiam eam queā: hec th duo rectiꝰ in bo terminant: vt ibo quibo apud veteres in ibo ⁊ ibor plura desinebāt: q nō vsurpabimus nūc nisi. parce si comice velimus: dialogū: aut comoediolā ⁊c. scribere. Terē. Iam scibo idem. Hic ego virū opperibor. Hiero. i bybliis. Imprudentes odibūt sciētiā. idem. Partibor ⁊ metibor ⁊ plura dixit. Et Senec. ij. de bñfi. Nullā iniet grām dixit: ornatius est inibit.

Eo.

¶ Eo .i. vado hinc iter. abeo recedo: adeo accedo. coeo simul eo: vel conuenio. Obeo circūeo ⁊ pergo. vt obeo munus meum .i. facio officiū meum. Obeo mortē .i. morior. obitus mors. Pereo perdor morior. Plau. Ego illū periisse dico cui perijt pudor. Prodeo pcedo Teren. Diomo pulsitat: anus quedā pdijt: ⁊ aperuit ostium. Subeo sub aliquid eo et in mētem venio. Verg. Subijt chari genitoris imago .i. cogitaui de pre meo. Hic etiam sunt transeo redeo ineo ptereo exeo ⁊c. Ambio circūeo. vt lupus ambitꝰ ouile.

Queo. Obeo. Seuio.

Oui. Iussit ⁊ ambire circūdare littora terre. etiā significat honores ambiendo hoies et rogando petere. In lib. mac. Iason ambibat summum sacerdotiū. Hinc ambitio affectatio honorum. ambitus penul. breui idem Luca. Ambitus ⁊ luxus ⁊ opū metuēda facultas. hoc etiā circuitū significat. Queo possum: nequeo nō possum. ¶ Quedā creduntur in hac cōiugatione carere vel ptcrito vel supino nec carēt. vt obedio iui itū

Sitio. Sititor. Ferio.

.i. obtempero. Pli. lib. xvij. natu. hist. Ramo olee q maxime sequaci atqz obedituro. Seuio iui. itum .i. irascor vel crudelitatē exerceo. deseuio valde seuio. cōseuio simul seuio. obseuio cōtraseuio. Plau. in epi. Tu is es qui per voluptatē in mea crumpna obseuisti grauiter. Suet. in Nerone. Per sex dies totidemqz noctes ea sede seuitum est. Tacitus .i. Atrocius in vrbe seuitū. Sitio sitim habeo. Iustin. Satiare sanguine quem sitisti. Legi sititor a supino sititū in Apule. li. j. de asi. Sititor nouitatis. Phocas dixit carere preterito qd ex iustini verbis falsum esse liquet. Ferio .i. pcutio feriui feritum. Vtrūqz perraro. Seruius feriturū dixit in septimū enei. Quem imitatus. Petrarcha in. viij. aphrice ait. Pax populis ducibusqz placet fedusqz ferītū. Bap. Mantua. ptcrito vtitur. Glans inita manum ferijt: mox altera terguni. apud veteres tamē neutrū a ferio reppcri. nec tamen hi authores penitus spernēdi sunt. Refero repercutio. Plau. in asi. Pattitor idem. ego te referiam.

* Prodeo pgredior in lucē venio vel qsi porro eo. Apul. Tū vero ex occulto pdeunt aliqui

Singultit vult singultum: sepelire sepultum.

Veneo dat venum. veni ventum venio vult.

Excipiūtur a regula quedā. primo tria fm rlam facientia ptcritū. ⁊ cōtra regulā supinum: vt singultio singultiui singultū. sepelio sepeliui sepultū. Veneo venui vel venij venū. at venio facit veni vētū. ¶ Singultio grauiter tussio ⁊ singultū amitto. vt faciunt fessi ⁊ infrigidati. hinc singultim aduerbium .i. singultiendo. Hora. Vt vetui coram singultim pauca locutus. Singultim loqui .i. cum interuallo. et frequens

si interruptione vt verecūdi et timidi loqui solent. Singulto as. singultum emitto. Sta. Semineces pueri trepidas in limine vite Singultāt alas. Et frequentiꝰ singultio. Sepelio .i. defunctū condo vbilis: humi aut in terra, sepultus insepultus vt humatus inhumatus. Cato dixit Mortuus sepultꝰ est: vt auditus. Lex. xij. tabul. apud Quinti. Qui in calamitate parentes deseruerit, insepultꝰ abijciatur. Veneo. i. vēdor quasi venū eo supinū mlti grāmatici dicūt esse venū a quo tñ nullū formatꝰ participium. In euang. Duo passeres asse veneunt. Venio notum est olim p tertiā venio is. dicebāt authore Marcel. composita corripiūt syllabā ve in pſñti: sed in ptō producunt: vt aduenio .i. ad aliquē venio. hinc aduētus. aduēto as .i. veniēdo ppinquo Cōuenio in vnū locū venio. cōuentꝰ cōgregatio hominū: cōuēticulū idē. Et pactū facio vel constituo. hinc cōuentū et cōuentio .i. pactū. oportet te stare conuētis .i. seruare pacta. Et congruo. Terē. Nec fratri mecū nō cōuenit. Iuue. Seuis inter se cōuenit vrsis .i. sicut vrsi inter se cōcordes sunt. Cum actō significat alloqui. Teren. Egomet cōueniā eum. Interuenio inter aliquos venio. Terē. Interuenit hō de improuiso. Et rogo: vt interueni p clero. Preuenio anteuenio: vt preuenisti me: deuenio deorsum venio. Reuenio redeo. Euenio accido. Verg. Non hec sine numine diuum Eueniūt. euētꝰ .i. casus. Obuenio .i. contingo. Prouenio pcedo. Ex arbore bona boni fructus puenīūt. hinc puētus. Pli. Magnū puentū poetarū annꝰ hic attulit. Circūuenio .i. circundo: vt hostes circūuenerūt nros. Et decipio. Aplꝰus. ne quis circūueniat in negocio fratrē suū. venimus in pſñti penultimā producit quā in pteterito corripit. subueni penul. longa in preterito: breui autem in imperatiuo.

*Singultire a gallina dicitur cum vocem illā singultientē sistem post fetū emittit.

Venū supinum nunꝗ reperitur: nisi cōiunctū aut cōpositum cū hoc verbo do das dicimꝰ ꝙ venundo: author Nebrissensis.

*Circunuenior venimus in pſñti et ptō

Pone amicit per ui per ctum dat vincio xi ctum.
Sancio iungantur: quod et iui format et itum.

¶ Amicio facit amicui et amictū teste Diomede. Brutus in laudatiōe Apꝗ claudij Toga pretexta amicuit. Actius etiā amixit ptulit inuētū est ꝗ amiciui vt audiui et significat vestio. Amictꝰ .i. vestitꝰ: amiculū vestimentū. Plau. Amiculū hoc sustolle ¶ Vincio vinxi vinctū: sanxio sanxi sanctū: aliqñ etiā sanciui sancitū: vt forsan vinciui vincitū. Vincio .i. ligo: vinculū ligamētū: deuincio obligo vel cōiugo. Tul. Sanguinis cōiunctio deuincit hoīes charitate: reuincio .i. vincio. Sācio .i. firmo: et ppꝛie effuso sanguine per hostie immolationē. Luc. Romanas sancire volūt hoc sangule leges. pōponiꝰ scōs. Sācierat ius vtile ciuitati: p sanciuerat p syncopā. Luc. Sācitum qñquidē extat. ponitur pro sacro as. Hinc sanctus sanctitas santimonia et c.

Amicio

Vincio.

Sancio

Haurit si stum dat. psi ptum dat sepio, saltum.
Et salui salio proles formatur in ultum:
Dat psi psum cambit: legi hec quandoꝗ per iui.

¶ Haurio hausi haustum .i. humore excipio: extraho. haustūras in quo hauritꝰ et ponitꝰ sepe simplr p accipio et audio. Verg. iiij. enei. Vocēꝗ his auribꝰ hausi. Et aspicio. Idē. Hausit celūꝰ mētēꝗ recipit. Et vulnero. Idē. Latus hausit: apertū hausi alo .i. intellexi. Exhaurio euacuo: vt diutinū bellū exhausit erariū: supinū inuenitꝰ sine exhausum. Verg. iiij. ene. Spero equidem medijs si qd pia numina possūt Supplicia hausurū scopulis: et nole Dido sepe vocaturū. Lectū est et hauriui itū. Var. ad Cic. Quū idē ꝗ haurierit p hauriuerit. Apul. ij. met. Lagena facilis haustitu. idem in. iiij. Haurito plusculo vncto corpis mei mēbris pfricui. idē. in. iij. Rorē rigētem hauritū ista pfestim deserta venula. Hausto as. frequētatiuū est haustus sorbitio vel hausio. Oui. Bacchi tibi sumemus haustus. Idē. hausꝰ aꝗ mihi nectar erit. ¶ Sepio psi ptum .i. obstruo et circundo. Verg. At venꝰ obscuro gradientes aere sepsit. Hiero. et sepiui vt audiui fecit dicēs. Esa. ca. v. Sepiuit cā et lapides ex ca ¶ Salio salui sa'tū. Oui in j. fast. Per flāmas saluisse pecus saluisse colonos. hz et saliui vt audiui, nō tñ salitū. Papi. lib. j. the. Excussi salierūt cuspide dentes .i. saliuerunt. idē. j. syl. Quāto salierūt pectora voto. Var. in iij. geor. Mollibus in pratis vnctos saliere p vtres .i. saliuere. Cōposita mutauerūt a in i breuē: vt insilio insilui vel insiluit sꝑ insultū: sic cetera. Insilio in aliqd salio. Luc. in iiij insiluit solo nocituris pōdere puppi: assilio ad aliqd salio exilio ex aliquo salio. Lac. Semie deposito et te seges exilit aruis: desilio deorsum salio. Verg. Portis regina sub ipsis desiluit

Haurio

Sepio.

Salio.

Prosilio. pcurro et pdeo. Vergi. v. ene. Haud mora psiluere oes. Resilio: rursum vel retro salio. vt. pila resilit: psilio ante salio. psultor chorec ductor. Trāsilio vltra salio
Cambio. hinc insulto assulto exulto desulto resulto ec. frequētatiua. Cambio iui itū vel campsi psuz. i. mutuo pecuniā: hinc cāpsor .i. nūmularius. Apule p magia. Opas tuas cū vicinus cābias. Cāpsi ptm ponit Carisi⁹ teste Prisc. Cāpso as frequētatiuū apud Enniū. Bebeli⁹ cēset cābio voculā esse sordidā. Cābiū vere penitus est barbarum

Sentio si sum vult vt raucio. Fulcio si tum.

Et sarcit facit per ui mittatur et ertum

Ex pario natum: ri comperit et reperit vult.

Cice. j. de orat. Esopū irrauserit. Explodi. sentio. Raucio Fulcio.

¶ Sentio sensi sensum: raucio rausi rausum. Lucilius. Rausuro tragicus q carmia perdit oreste. Fulcio fulsi fulsum. Oui. in epi. deianire. Hercule supposito vix dicta fulsit atlas. Phocas dicit hēc fulxi. Sarcio sarsi sartū. Composita a pario q mutauerit a in e breuē faciūt in ptō ui per duas syllabas et in supino ertū: vt aperio ui. ertum. sic opio at duo hnt ri et ertum. Comperio eri. cōpertū. repio reperi vel repperi repertum. ¶ Sentio aliquo sensu pcipio ponit p intelligo. Pru. sentio quā ptra moueat pellacia lite. Et iudico vel opinor. Persius de ioue qd sentis: assentio vel deponentaliter assentior. i. pcedo et cadē opinor: psentio idē hinc cōsensus et assensus noia differtio aliter sentio psentio puideo: psentisco idē. ¶ Raucio .i. raucus sum irraucio idez dr etiā p scdaz rauceo irrauceo: et raucesco. Cice. in j. de orato. Aesopū quoqz si paulum irrauserit explodi: sic est in li. meo. Pris. legit irrauserit: et vtrūqz latine dr Fulcio .i. sustineo munio fortifico. Iuue. Nos vrbē colim⁹ tenui tibicine fultam. fultura sustentatio. Pli. Vt eximātur trabes sine fultutis ac reponātur. Fulcrū qd vulg⁹ vocat barbare lecticā: qr lectica lectus ē. no spōda, dictū qr fulcit thoros. Ver. Fulgēt genialib⁹ altis aurea fulcra thoris suffulcio .i. subtus fulcio. Var. Vt maiorib⁹ ptis suffulte vites auras nō ptimescāt. ¶ Sarcio integrū facio: hic sartores q vestes sarciūt. Et sartatecta opa publica qua locant vt integra pstētur. Et sarte integre: et sarcire cōpouere pprie est vestes psuere et dānū soluere. Pacuui. Tu dāni nri causa fuisti tu nobis sarcito vt debes: sarcino as idem: resarcio instauro: sunt qui dicant farcio etiam hēc sarciui sarcituz. ¶ Farcio .i. saturo vel repleo. sagino pingue facio. Composita mutāt a in e vt cōfercio refercio differcio offercio infercio: offertissim⁹. pinguissimus. Plau. Sine sacris hereditatē sum adeptus offertissimā. Pli. iuuat infercire crumenis turpe lucrum. Farcimē intestinū varie et minutim cōcisa carne refertū: fartores qui farcimina farciūt fartilia qbus implent ea q coquunt: fartū est ea qua qd farcit: fartura idē: vel est act⁹ modusve farciēdi. ¶ Aperio reseruo olim fecit aperuit vt audiui teste. Phoca. Operio tego. Cooperio: adoperio: idē operculuz et operimētū .i. tegmē. Opperior gemino pp deponēs .i. expecto. Comperio inuenio. Reperio casu inuenio. Oui. Tu nō inuēta reperta es: ponit etiā simplr p inuenio.

Sarcio Farcio. De cōpositis farcio Offertissimus. ✕ Cice. ij. thuscu. cuius verbis ola referserunt. Fartores Aperio. Operio.

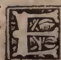
Aio preterito caret et meditantia verba.

Parturio: esurio: cum nupturio volo tolli.

¶ Aio caret ptō. testib⁹ grāmaticis: tamē diuus Augustinus aisti dixit: et aio quarte est testibus Prisciano et probo: qr imperatiuus est ai: et Actius aibant p aiebāt dixit: quod in quarta fieri solet. Aio. tamē inuenit scdam corripere: vt in pacificatoria Xbani aio .i. dico. Verba meditatiue forme carent ptō et pinde supino. vt dicturio .i. cupio dicere. esurio tn̄ esuriui facit et pturio pturiui: nupturioqz nupturiui. Apulei. Sine vlla vnqz mala gratia olim. nupturisse p nupturiuisse supinū videt ee esuritum: vnde esuritio esuritionis. In euangelico. Esuriui et dedistis mihi mādūcare.

✶ Aio ptm a verbo dico pauthor Nebrissensis mutuatur. De verbis meditatiue forme. Martia Illaz quā fecit esurionem.

¶ Deponentium preterita ac Supina.

Ex or finitis actiuam fingito vocem

Ut potior potio formabitur inde potitum.

¶ Verbū deponēs ac etiā cōe facit supinū ex ficto in o verbo p remotionē r lre vt potior demer r fit potio is. ire. hoc hēt potiui potitū: ergo potior in supio hz potitum. deinde ex participio preteriti tpis cū verbo sum vel fui

amus preteritū potit⁹ sum vel fui. sic ɔsiderabis in lector vereor osculor irascor na-
scor fungor cōplector amplector opperior experior ⁊c. q̄ regulariter faciūt letatū ve
ritum osculatū iratū natū functū ɔplexū amplexū oppertū exptū. ⁊c. q2 actiua forēt
leto vereo osculo cōplecto que facerēt vt plecto: oppio expio: que facerēt vt aperio.
operio: sic assentior assensum vt assentio: patior passum: nam passio faceret passi pas
sum vt quassio quassi quassum. sic passiua. vt amor legor faciūt amatum lectum: q2
sic faciūt actiua amo lego: Declarabo nōnulla regule exempla. Abominor. i. sperno
quasi malum omen repello. ¶ Glorior. i. letor ⁊ gloriam habeo. Insidior pono insi
dias. Diabolus insidiat nobis. Allucinor. i. erro. Concionor. i. loquor ɔcioni ⁊ p̄dico
Digladior. i. gladio pugno. machinor excogito, vel callide facio. Nugor. i. mentior
Plau. Non mihi nugari potes. Precor rogo. Speculor ɔsidero. Testor testis sum ⁊
in testem accipio. vt testor deum ⁊ facio testamentū. Intestatus nō testatus qui nō
fecit testamētum. Detestor execror ⁊ odio habeo. Salomō. Arrogantiā ⁊ superbiā
et os bilingue detestor: apud iuriscōsultos pro denuncio absenti capitur. Protestor
aperte testor: obtestor valde oro ⁊ imploro. ¶ Vador. i. vadibus aut sponsoribus ob
ligo vel detineo. quod vulgus arrestare dicit. Plau. Vadatur hic me. Idem. Ubi tu
es qui cōuadatus es me venereis vadimonijs. ¶ Verecundor verecundiam habeo
Plau. verecūdari neminē apud mēsam decet. Tergiuersor tergum verto aut fugio
aut cedo. ¶ Suffragor iuuo et cōsentio. Refragor resisto contradico. Rimor. i. inqui
ro. Rixor. i. litigo. Argumentor et rōcinor. i. rōne probo. Piscor pisces capio. Venor
feras capio. Plau. Stultitia est venatum ducere inuitos canes. Et capto vel acqui
rere studeo. Hora. Non ego ventose plebis suffragia venor: Mutuor mutuum acci-
pio. Psal. Mutuabitur peccator et non soluet. Obsono obsonia. i. cibos emo. dicitur
etiam obsono. Etenī plurima deponētia olim actiuā vocē habebāt: vt iurgo mino
modulo adulo tuto ⁊c. a Nestore ⁊ pluribus declarata. Metor pono vel cōstituo vn
de castra metor. Adminiculor auxilior. opitulor. i. subuenio. aduersor. i. sperno ad-
uersor. i. cōtrarius sum: non dices cōtrarior / arbitror / ⁊ opinor. i. puto / censeo. Inimi
cor aris. i. inimicitias gero. vtitur hoc deponente. Quintus Cicero in petitione cō-
sulatus ne putes cum Bebelio esse barbarū. Inimico as. inimicū facio. Hora. Et mi
seras inimicat vrbes. Imitor / facta ac dicta sequor iō nō dices / I preimitabor: sed
sequar. ¶ Imaginor. i. cogito. Quinti. in. xij. Et tantū oratorē imaginatur ac fingit.
Apul. pestiferos imaginaris amplexus. Prestolor. i. expecto. Letor letus sum. hec
et multo plura sunt prime cōiugationis ¶ Exempla secunde cōiugationis perpau
ca sunt: vt vereor. i. timeo. Plinius. Multi famam: pauci cōscientiam verentur. reue
reor: honoro. hinc reuerentia ⁊ reuerēdus. Sillius lib. vij. Tanta adeo quum res tre
pide reuerētia diuum nascitur ⁊ rare fumant felicibus are: Subuereor paulum ve
reor. Mereor patebit in sequēti libro. Liceor prebeo pecuniam pro re emenda. poni
tur pro estimo. Licitor licitaris idem. Plautus. Liceo pro liceor dixit. Quiqui lice-
bunt. presenti pecunia. Polliceor pollicitus sum: id est promitto.
¶ Tertie cōiugationis etiam pauca sunt verba regulam seruātia. vt irascor habeo
iram. Subirascor paulum irascor. Obirascor cōtra irascor. Liui. libr. j. Fortune vt sit
ob irati cultum reliquerāt deum. a supino iratū nō fit iratur⁹ sed tanq̄ ab irascitu ʒ
irasciturus: vt a nascor natum: nō naturus: sed tanq̄ ab nascitum nasciturus. ita
multi dicunt non omnino recte: quia Seneca lib. iij. de ira dixit. Fugeret itaq̄ om
nes debebit quos iraturos iracundia sciet. Nascor autem Phocas participio futu
ro ait carere. Nascor: id est orior: in mundo venio. Agnascor ad aliquid nascor · hinc
agnati propinqui sanguine. Et agnata partes corporis supflue. Cognascor cum ali
qua nascor. vnde cognatus ⁊ cognatio. Innascor in aliquo nascor. vt hoc innatum
est illi. Renascor rursus nascor. ¶ Fungor. i. vtor / ago ⁊ officium habeo. fungor
officio boni viri: id est ago quod virum bonum decet. fungor vita: id est viuo. defun
gor idem: defunctus mortuus. Etiam significat finire ⁊ deliberari. Tullius. Defun
cti periculis homines videbātur. Liui⁹. Defuncta morbis corpora salubriora esse
cepere. ¶ Complector circūdo vel cōprehēdo. amplector idem. ¶ Patior. i. sustineo
tolero ⁊ penā habeo. Compatior cū alio patior. perpetior in e vso. i. valde vel diu
patior: Quarte cōiugationis plura sunt regulā seruātia vt potior: sed hoc etiā in
multis personis est tertie: ⁊ significat obtineo. Verg. Vi potitur q̄d non mortalia pe
ctora cogis Auri sacra fames. Lucil. Deficit alma ceres: nec plebes pane potitur.
¶ Blandior. i. assentior siue adulor ⁊ applaudo. Plau. Nō matronarū est officiū sed

Abominor. Glorior. Insidior. Hallucinor Côcionor. Digladior Nugor. Testor. machinor. Vador. Verecūdor Tergiuersor. Suffragor Rimor. Venor. Obsonor Metor. Inimicor. Imitor. Imaginor Vereor. Liceo. Obirascor Nascor. Côplector. amplector. Patior. Potior. Blandior

Molior. Mentior, Partior Sortior. Experior. Opperior.

meretricum viris alienis subblandiri: Molior laboro. nitor paro. moliris mihi insidias demolior destruo: amolior amoueo. Teren. Hinc vos amolimini: qui mihi impedimento estis. ¶ Mentior cõtra mẽtem loquor. Sapiens. Os qđ mentitur occidit animã. Partior. i. diuido. Composita mutant a in e: vt bipertior: tripertior. ec. ¶ Sortior sortem emitto vel acquiro. Experior. i. comperio. Opperior expecto. sic largior ec. Hora. Nec tardum opperior nec precedentibus insto.

Nil format vescor liquor medeor reminiscor.

Notatu dignum de verbis p̃terito aut supino carẽtibus. Vescor. Liquor. Reminiscor. Medeor.

¶ Supinis ⁊ pinde preteritis carẽt vescor liquor medeor reminiscor. quorum medeor scđe cõiuga. est. reliqua tertie. Id autẽ semper diligenter notãdum est. Quoties dictio caret p̃terito aut supino: caret etiam oĩbus q̃ inde fierẽt: vt participijs p̃teriti ⁊ futuri in rus verbalib⁹ in io ec. iõ timeor ⁊ metuor preteritis carẽt: qr timeo ⁊ metuo carẽt supinis nam p̃teritũ v̄bi in or fit ex participio p̃teriti tp̃is ⁊ v̄bo sum: participium aũt ex supino. ergo si desit supinũ desunt reliqua: sic dicẽs de angor ⁊ plurib⁹ vbi aũt qđ deest: solet per synonyma suppleri: vt medior medicatus sum. vescor pastus sum vel fui. reminiscor recordatus sum. operior raro hʒ supinum teste Diome. Liceor licitũ facit: hinc licitor aris. sed licito in vsu nõ est nec licitus sum. iõ dicim⁹ melius licitat⁹ sum. ¶ Vescor. i. cibo vtor ⁊ pascor. vescor pisce/lacte. ec. Conuescor simul vescor. liquor. i. liqueo. Ouiđ. liquitur. vt glacies incerto saucia sole. Reminiscor recordor. Medeor do medelam. Cice. Philosophia medetur animis.

Non seruant normam tutus tuitus ratus aptus
Et fassus fructus fruitusq́ profectus ⁊ vltus:
Atq́ sequutus ⁊ experrectus: iunge loquutus:
Nisus ⁊ nixus gressus velut orsus ⁊ vsus:
Oblitus questus: commentus iunge misertus
Et fessus mensus lapsus nactus quoq́ pactus:
Mortuus ac ortus: sed donat iturus vtrumq́.

Tueor. Testib⁹ Marcello atq́ Prisciano tueor: et tuor eũdẽ habent infinitiuũ licet a tueor infinitiu⁹ est tueri a tuor tui. Tui infinitiu⁹ in vsu non est nisi in cõpositis põpo. apđ Marcellũ. cepi lquit. contui. Reor. Pro rata. Apiscor.

¶ Formãt supina ⁊ pinde p̃terita cõtra regulã v̄ba quorum participia preteriti tp̃is in lr̃a posuimus. ¶ Tueor scđe tutũ. i. defendo. hinc tutor tutaris. i. tueor. Ouidius. Non minor est v̄tus q̃ querere parta tueri. Tutela defensio. Tutor defensor pupilli. significat etiam videre. Verg. iiij. ene. Talia dicentẽ iãdudũ auersa tuet̃. Intueor idem. salu. in iugur. Nostre preclaros viros ciuitatis solitos ita dicere. quũ maiorum imagines intuerent̃ sibi animũ ad virtutẽ accendi. Contueor idẽ. Cice. j. tuscu. quod tandẽ spectaculũ fore putamus quũ totam terrã contueri licebit. Plaut. in capti. Inimico vultu cõtuetur. supinum etiã est tuitũ. participiũ est tuitus: ⁊ v̄bale in io: tuitio. non tuitus participiũ. nec tutio. Tutus autem nomẽ est nõ tuitus: vt tuta ars: tutus ab hostibus. Quinti. in declamatione ceci. Tuitus sum adulescentis miserrimi causam. Valla. in Rau. Quis narrat verrẽ superasse dacos: tm̃ Siciliam fortiter tuitum esse accepimus. Macro. lib. ij. satur. Si talia vis videri tuitiõe pudoris Augu. in. iij. de ciui. Nimis multos deos grandi fumo suo tanq̃ signo. dato ad tuitionem congregauerat. Tueor eris. infinitiuo tui. sed nõ est infinitiuus in vsu nisi in compositis cõtui intui ec. nec hʒ tueri in infinitiuo nisi: vt reminiscor in preterito recordatus sum. s. a synonymo tueor. i. video. supinũ etiã est tutum vel tuitũ: quia ab obtuor obtutus venit: ⁊ obtuitus p aspectu. Verg. j. ene. Dum stupet obtutuq́ manet defixus in vno. Cic. lib. j. offi. Ex oculorum obtuitu ex leuatione aut remissione supciliorum. De infinitiuo tui in cõpositis. Plau. in asina. Ego illud argẽtum tam scio esse paratum q̃ me hunc scipionẽ cõtudi: de presenti huius lr̃a eadẽ. At hercule ipsum adeo contuor: quassanti capite incedit. Cic. Intui dixit in oratione prose ad Quirites. ¶ Reor ratus sum scđe est. i. arbitror vel puto. Ouiđ. Sum ratus esse feram telũq́ volatile misi. Ratus nomẽ. i. firmus. Cice. Non debet ratũ esse qđ factũ est per vim. Irritus nõ ratus. Sene. Reluctante natura irritus labor est. Pro rata et pro rata parte. Victruuius sic sepe loquitur: nec credas male dici. ¶ Apiscor aptus sũ. vetus verbum et pene obsoletum. i. acquiro et assequor. composita indipiscor inde

puo sum:adipiscor adeptus sum::in vsum habetur ⁊ significat acquirere ⁊ assequi.
Catul. Animus pregestit apisci. Lucil. lib. xxv. Ut ego effugiã qđ ego te in p̃mis cu
percapisci intelligo. dr etiã per primã apiscor aris. idem. Magnã inde apiscatus in
famiam. Plau. adipisces dixit: ⁊ adipiscetur passiue in trinũ. Non etate adipiscitur
sapientia. ¶ Fateor: scđe est. i. concedo me dixisse vel fecisse: vt fateor culpã. Compo Fateor.
sita mutant a in i: vt confiteor. idem confessor q̃ confitetur non q̃ audit cõfessionem Confessa-
quem cõfessariũ Erasm⁹. appellat. Profiteor publice fateor. Profiteor. grãmaticã. i. rius.
doceo vel disco. diffiteor. i. nego. ¶ Fruor eris. tertie vt reliqua oĩa nisi expresse aliud Fruor.
docuero fructuz vel fruitũ. hinc fructus est illinc fruitur⁹ apud Ulpianũ. Cice. in
hortensi. Amenitate summa fructus est. Fretus nomen est. i. vsus ⁊ confisus. Terẽ. Fruiscor
Danum optime video cuius consilio fretus sum. Quintil. Tua fretus humanitate proficiscor
id egeram. Fruiscor. fruor. Perfruor. i. valde fruor. i. delector. ¶ Proficiscor pfectus Ulciscor.
sum. i. eo. Ulciscor vltus sum. i. vindico vvreken. Inultus non vltus nullũ malũ erit Sequor.
inultum. ¶ Sequor sequutus sum notũ est. I pre sequar. Assequor ad aliqđ sequor.
Frater tam longe precessit vt nequeam eum assequi. Et acquiror. Consequor simul
sequor vel acquiro. Exequor perficio. Teren. Quid primum nunc exequar. insequor
Idem significat. Uerg. Ecce inimic⁹ atrox magno stridore per auras Insequit. Et
sequor idem Insequit clamorq; virũ stridorq; rudentũ. Prosequor porro ⁊ longe se
quor. psequor te laude. i. laudo te sic psequor te odio/honore/amore ⁊c. Persequor
multũ sequor in bonũ ⁊ in malũ capit. in malum sepius. Cor. Nepos difficil est oĩa * Nebris.
persequi ⁊ nõ necessariũ. in sacris. Saule Saule qđ me persequeris. Obsequor mo ait Hiero-
rem gero. Pli. obsequar ɔsilio tuo. Hinc obsequiũ. i. cõplacẽtia assensus ⁊ in seruitio nymuz di-
Teren. Ueritas odium parit. obsequiuz amicos. ¶ Expergiscor experrectus sum. i. xisse inqt
euigilo. i. Hora. Ut iugulent hoĩes surgunt de nocte latrones. vt teipsum salues nõ ordit⁹ sum
expergisceris habuit olim experrgitũ. Lucili. E sopno pueros quum mane expgit⁹ regẽ meũ
clamas Diomedes. Expergitus dr qui excitat⁹ sponte vigilat. Experrect⁹ ꝗa quie ⁊ Joan. ba
te impeditus. Apule. frequentissime expergitus pro experrectus vtitur. ¶ Loquor pti. belluz
locutus vł loquut⁹ sum. i. dico. Composita corripiũt penultimã vt ɔposita a sequor orditur⁹:
veluti alloquor cum actõ ad aliquẽ loquor. vt alloquor petrũ. Eloquor exp̃mo. Uer. ⁊ arma ex-
Eloquar an sileaz. Colloquor cum aliquo loquor. Obliquor cõtra loquor: aut respõ pergiscor.
deo. ¶ Nitor. i. conor ⁊ agere laboro. Oui8. Nitimur invetitum semper cupimusq; Loquor.
negata. Et adhereo vel sustentor. vt claudus nititur baculo. Composita producũt Nitor.
penultimam: vt annitor ad aliqđ nitor. Enitor valde nitor vel pario. Sedu. Salue Gradior.
sancta parẽs enixa puerpera regem. innitor insisto vel inhereo. Salo. Ne innitaris
prudentie tue obnitor ⁊ renitor. i. ɔtra nitor ⁊ resisto. Nixus nomẽ. i. partus. nixus. i.
labor. ⁊ nomẽ viri ⁊ auis: sed tunc est scđe declinationis. Gradior gressus sum. i. eo
gradus. i. pcessus vel per quod itur: Composia mutant a in e. vt aggredior. i. adeo: Ordior
egredior exeo Cõgredior ɔuenio vel colloquor. Cõgressus. i. colloquiũ vł accessus
pgredior pcedo. transgredior trãseo. digredior abeo. ¶ Ordior orsum ⁊ orsus sum
vel fui. i. incipio. Uerg. Inde thoro pater eneas sic orsus ab alto exordior idem. exor
dium. i. initium. Ordior pro telas texo facit orditus teste Prisci. Hiero. in Esaya. Et Utor.
telam quam orditus est. ¶ Utor vsus sum: vsum rei habeo. Composita pducũt pe-
nul. vt abutor male vtor aut consumo. coutor simul vtor. Cato. Utere quesitis sic ne Obliuis-
videaris abuti. ¶ Obliuiscor obliu⁹ sum. i. e memoria aliqđ euolare sino. ¶ Queror cor
questus sum. i. lamentor. hinc querulus q̃ multũ querit vt senes sunt queruli teste Queror.
Horatio. Conqueror penul. breui. idem. Hinc questor querimonia querela. i. lamẽta
tio clagnghe. Comminiscor commẽtus sum. i. excogito. Ter. Quid agaz aut quid cõminiscor
comminiscar. Commentũ. i. figmentũ. Oui. Mixtaq; cũ veris passim ɔmento vagan
tur. Comminetor frequentatiuũ est. Philelphus. Cupio aliqđ tecum hodie ɔmentari Misereor
i. agere ⁊ tractare. ¶ Misereor misertus sum apud. Gellium ⁊ sepe miserit⁹ sum. mise Fatiscor.
ricordiam habeo. miserere mei deus. scđe cõiugationis est. Fatiscor fessus sum vix Defetiscor
est in vsu. hinc defetiscor defessus sum a in e verso. et idem significat. Terẽ. in phor.
Neq; defetiscar vsq; adeo experirier. idem defessus sum ambulando: Indefessus. i.
non fessus. Et hec snia Prisciani q̃uis Diomedes malit fessus nomen dici q̃ parti Metior
cipium. Fatisco neutri gñis magis in vsu est et idem significat et caret ptõ. Metior.
quarte mensus sum. i. pondero ⁊ ɔsidero mensuro estimo. Boe. Rerũ exitus pruden
tia metit. Sulp. dicit etiam sm regulam habere metitus sum: s. dñ in vsu est messus
Emetior ɔmetior dimetior. idẽ. Immẽsus sine mẽsura. ¶ Labor lapsus sum. i. cado. Labor.

Allabor p enul. longa vt cetera: idest ad aliquem labor. Collabor cōcido. Elabor excido: cundo effugio delabor: decido. dilabor pereo. Tul. Male partū male dilabitur illabor icido. plabor .i. pcul cado. relabor rursus cado. Lapsor aris frequentatiuū, vt egri et ebrij lapsant in itinere .i. sepe vacillāt aut cadūt. Nāciscor nact⁹ sum .i. acq̄ro. Paciscor pactus, sū facio pactū vel in pactū peto. Oui. Ut mea sit seruata mea virtute paciscor. et pmitto. idem Difficilem mihi se non fore pactus erat: vt in pactum do. Ter. Uitāq; volūt p laude pacisci. Depeciscor a in e vso idē. Tul. Depect⁹ est cū hostibus. Morior participiū facit mortuus sum qd nōnulli nomē esse volūt participium futuri temporis est moriturus tanq; supinum fuerit mortuū. Est aūt morior e vita decedere et tertie ɔiugationis est. Sene. In tota vita discendum est mori. Emorior idem. emori penult. corripit vt cetera. Tul. Quid tam ſm naturam q; senibus emori. Commorior cum aliquo morior in euang. Si oportuerit me simul commori tibi: non te negabo. Immorior. in aliquo morior. Hor. Immorit studijs et amore senescit habendi. Demorior intermorior .i. morior vel pereo. premorior ante morior. Orior infinitiuum oriri per quartā hz: reliqua per tertiā sepius: lz oriris non male dixeris participiū: futuri tpis tāq; a supino oritū fit oritur⁹ et significat nascor surgo incipio vt sol orit. Exorior enascor. hinc nobilib⁹ natalib⁹ exort⁹ est. Adorior aggredior Terē. Adortus est iurgio fratrē. Aborior nō recto tpe orior: vn abortus et abortiuus non debito tpe nat⁹. suborior: vt subnascor. subort⁹ est rumor. oborior idem. vt oborte sūt lachrymę. Uer. Hos ego digrediēs lachrimis affabar obortis. Coorior .i. orior vel sil' orior. Liui. Tum ꝓo coorto tumultu terga ꝟtere simulātes: paululū cessere.

Nāciscor Paciscor.

Morior

* Morior nō mō tertie verumetiā q̄rte cōiugatiōis ꝑlau. Meriri sese mirere mauolet quā nō perfectum reddat.

* Aborior etiā, abortiuum facio Uar. vinū qd tibi natū sit in q̄dā loco: si pregnans biberit fieri vt oboriatur.]

Grammatice Despauteriane Liber sextus
De verbis defectiuis et anomalis.

Que contra normam flectes: anormia sonto.
Ut fero sum fio volo eo queo sultis edo fis.
Ausim queso forem faxo cado pluraq; multo.
Defectiua etiam sic ambest inquio et inquam.
Insit aue, salue capsis apage: quibus euge.
Des et ait sodes ouat omnia prosa recludet.

* Quid sit verbum anomaluz.

Quid defectiuum.

Uerbum anomalū vel enorme est qd cōtra aliorꝝ regulā coniugat: vt sum es est anomalum dicitur ab a .i. sine et nomos lex: ideo sine r anomala scribes. Anorme dicitur ab a .i. sine et norma .i. regula. Eclipticū vel defectiuū est qd aliquo et perfectaz coniugationem necessario caret: vt polleo caret preterito et unico supino. verum carentibus preterito et supi. satis dictū. Nihil' caret ꝓprie eo qd nec ipsum nec quid ius eiusdem speciei solet hēre neq; em̄ dicimus digitum esse imperfectū qz ei dentes non assunt ideo imperatiuus modus defectiuus non est: qz primā personā in singulari numero nō hz: qz nullus imperatiuus eam personam hēre solet nec ea indiget: nec is modis anomalus est lz eius formatio sit varia: de qua Alexāder multos minime necessarios ꝟsus tradidit. Eam ꝓsatce sic habeto. Ama doce audi: ab amas doces audis ablata s lrā. Lege a legis ablata s lrā et in e versa dicimus tamē dic fac duc fer vt patebit. Amet doceat legat audiat silr̄a sūt tertie ꝑsone futuri opta. sic in pl'i amēt doceāt legāt audiāt. et silr̄ p̄me persone plres. Amem⁹ doceam⁹. legamus audiamus q̄ quidē ꝑsone prime eadē sūt in p̄ñti et in futu. impa. Amato doceto legito audito et plr amāto et c. fiūt a tertia ꝑsona singulari p̄ñtis indicatiui adiecta lrā o vt amat amato. amāt amāto et c. hec rurs⁹ faciūt adiecta syllaba te amatote. amantote et c. sic q̄ preposuissem amate docete legite audite fiūt ab ama et c. adiecta te lrā tertie. ꝑso. amātote docētote et c. exoleuerūt: et dicim⁹ solū amāto et c. teste. Nebris. Que in t desinūt adiecta ur. faciūt vocē passiuā vt amet ametur: amēt amenē. Que in o adijciūt passiuo r lrāz: vt amato amator: amāto amātor. Amemur fit ab amem⁹ ꝟsa s in r. Amamini ab amate ꝟsa te in mini. Amaminor ab amatote ꝟsa tote in minor sic dices de silibus. friuolū videt mihi de hac re multos aut aliquos ꝟsus pueris ꝯficere, sed et reliqua sat videtur mihi paucis ꝟsiculis enumerare et coniugatios

Imperatiui formatio.

dem singulorum p ordinē lucide docere. qđ mō per deī grāz faciā: q2 pueris ꝓdesse sp
cupio: Fero sic ꝯiugat. Indicatiuo mō tpe pñti fero fers fert. Et plr rim⁹. fertis rūt.
Ferebā ⁊c. Tuli tulisti. ⁊c. Tulerā ⁊c. Ferā es et. ⁊c. Imperatiuo pñti fer ferat. Et
plr feramus ferte ferāt. Futuro ferto tu ⁊ ille. plr feram⁹. fertote ferūto. olim etiam
ferūtote. Opt. vtinā ferrē: ⁊ vtinā tulissem: vtiā ferā as. Cōiunc. cum ferā as. cuz fer
rem ⁊c. cū tulerim cū tulissem: cū tulero. Infi. pñti. ferre: ptō tulisse. Futu. laturū esse
Gerūdia ferēdi do. dum. Supina latū latu. Participia ferēs latur⁹. Passiuo gñe in
dicatiuo mō feror ferris ferre fert. Et plr ferimur ferimini ferūtur. Ferebar lat⁹ suz
vel fui. lat⁹ erā vel fuerā. ferar fereris. Impatiuo feror ferat. Et plr feramur ferimi
ni ferant. Futu. fertor tu vel ille ⁊ plr feramur ferimino2 feruntor. Op. vtinaz ferrer
ferreris. vtinā lat⁹ essem vel fuissem. vtinā ferar aris. Cōiūc. cū ferar ⁊c. cū ferrer. cū
lat⁹ sim vel fuerim. cū latus essez vel fuissez: cū lat⁹ ero vel fuero. Infini pñti ferri.
ptō latū esse vel fuisse. Fut. latū iri. fero. i. porto. ferculū in quo aliqđ portat ⁊ cib⁹.
Et patior seu tolero. Terē. Nā quē feret si patrē nō fert suuz? Et cupio. Oui. In no
ua fert anim⁹ mutatas dicere formas Corpa ⁊ dico ⁊c. Affero attuli allatum i. ap
porto. Aufero abstuli ablatū. i. tollo. Confero ꝯtuli collatū. i. cōporto: vel dono vł cō
paro. differo distuli dilatū. i. ꝓtraho pendino. Luc. Sp nocuit differre paratis. Etiā
significat dissipo. transfero trāstuli trāslatū: ⁊ aliqñ tralatū. i. trāsporto vł trāspono
Suffero sustuli sublatū. i. sustineo. Uerg. Nec claustra nec ipsi custodes sufferre va
let. refero tuli vel retuli: relatū. i. reporto vel reddo vł narro. Refer. et. i. interest. Pro
fero ꝓtuli ꝓlatū. ꝓduco vł ꝓnūcio. ꝓfero ante fero. i. prepono. ꝑferro vsqꝫ fero. defe
ro deporto: vł accuso. Sue. princeps q delatores nō castigat irritat. ¶ Sū oīm ma
xime irregulare est: ⁊ pz ex Donato. ptm̄ fui hz ab antiqssimo vbo Fuo fuis. i. sum
cuius adhuc aliq̄ reperiūtur apđ Plau. ⁊ ipm etiā Uer. vt enei. xj. Tros rutulusve
fuat nullo discrimine habebo. Plau. in amphi. Ne quisqꝫ tā audax fuat hō qui ob
uiā obsistat mihi. Idem in capt. Caueto mihi iratus fuat. scđa ꝑsona pñtis singlā
ris impatiui est sis vł es: ⁊ in plī sitis vel estis aliqñ site. Terē. Bono animo es. Uer
gilius. Hinc ades o formose puer. Plau. in Curgi. Site mihi volētes ꝓpitie. Ibidē.
Site causa mea Lydi barbari. Caret gerundijs ⁊ supinis licet in Donato mēdose
(vt opinor) ponant essendi do. dum. Ens in vsu doctorum nō ē a phis interdū recipit
potēs nomē est. participia vero presens absens sic. Mancinel. Nihil tale a reliqs cō
positis est quia non dicimus ꝓdens obens ⁊c. Assum ades adest. Assumus adestis
assunt aderam affui: affuerā adero. Impatiuo assis vel ades ⁊c. sic prosum des. dest.
⁊c. Possum es. est. possumus potestis possunt. Poteram potui potueram potero ⁊c.
Ueteres dicebāt potessum potessem ⁊c. pro possum possem ⁊ potestur poterat pos
setur p pōt poterat posset. Quadrigari⁹ apud Marcellū. Quū nō possitur discerni
vtrius putaret victoria. Celius apđ eundē. Cur iure sine periculo bellum geri pote
ratur. Comicū est siem sies siet sient pro sim sis sit ⁊c. sic posses p posse. Presum pre
fectus sum veluti presum vrbi. Supersum. i. resto. Intersum inter aliquos sum vel
presens sum. Obsum noceo. ꝓsum vtilitatem affero. Desum deficio absuz ⁊ assum:
contraria sunt. Assum aduenio. Uer. Huc ades o Melibee. ¶ Fio. i. efficior: irregu
lariter fierē p firem facit: ⁊ fieri p firi. ptm̄ est factus sum vel fui. Presens impati
ui capit a futuro optatiui fias fiat: fiamus fiatis fiāt: q2 si non vr a fite rarissime le
gitur. vt apud Catonē ⁊ fitote in Amphi. Plau. Fiens ⁊ fiendus barbara sunt. Ue
teres fitur dixere: ⁊ facit parui faciat: ⁊ facessetur: ⁊ alia multa vt ꝓbat Prisci. que
exoleuerūt. in reliqs fio per quartā cōiugat. ¶ Uolo ex Donato notum est. Impati
uo caret q2 voluntas libera est tamen loco imperatiui aliquādo futurum optatiui
capimus. Teren. Queso edepol: qm̄ nō possit fieri id quod vis id velis qđ possis sed
hortatio potius est qꝫ imperatio Diome. imperatiuo etiā dedit volito tote. q̄ in vsu
non sunt. Cicero in. ij. de natura deorū dixit. Quo facilius id qđ docere volumus. p
velim⁹ teste Nebrissensi. Supino gerūdijsqꝫ caret teste Phoca: lz iuniores ausi sint
dicere volituz: voliturus. Composita similiter eunt. vt peruolo peruis peruult ⁊c. i.
valde volo. ¶ Malo mauis mauult: malumus mauultis malūt. malebā malui ma
luerā malā es. et Quint lib. 4. Qui grecā figurā sequi maleт nō latine sed citra repre
hensionē loquetur. Imperatiuo caret. Opt. mallē maluissem malim. Cōiūc. malim
mallē maluerim maluissem maluero. Infini. malle maluisse. ceteris caret. Et signi
ficat magis volo: mauelim mauellez ⁊c. Plau. in asina Mori iri sese misere mauolet
qꝫ non ꝑfectū reddat. Et in amphi. Experiri istuc mauellē me, qꝫ mihi memorarier

Coiugatio verbi fero

Fero Composita a verbo fero.

Sum Fuo.

Uerg. Sis bonus o felix.

* Ens apđ antiquos authores Prisc. lusu fuit ⁊ eo necessitate coacti.

F. Hirtunf.

Seneca autho.

Nebrif. in quadā epistola asseuerat.

Uolo.

* Diomedes (ait nebrissensis) instāti imperatiui in scđa ꝑsone fac velis dicit ⁊ totum plī ꝫ ꝑnis peruolo.

Nolo.

¶ Nolo silr ꝯiugat excepto impatiuo. Nolo nõuis nõuult nolum⁹ nõuultis nolũt nolui noluerã nolã.es. Impatiuo tpe pñti ad scđam psonã noli. e plr nolite. Futuro ad scđam personã nolito: e plr nolitote. Opt. nollẽ noluissem' nolim. Coniũctiuo nolim nollem noluerim noluissem noluero. Infi. nolle' noluisse: et significat non volo.

Eo. Queo. In bo futurum.

¶ Eo e queo p quartã ꝯiugant: e nihil irregulariter hñt nisi ibã qbã ibo qbo: e in qbusdã tpibus aut psonis scđam; vocalẽ p tertia: vt eo is it. plr imus itis eunt: ibam fui iuerã eam ies ec. sed meli⁹ ibo. alia olim silr enũciauerũt. qz Verg. lenibat nutribat: ec. dicit pro leniebat ec. Cecil. Audibis male si male dicis mihi. Propert. Lenibũt tacito vulnera nostra sono. Plau. in aulu. Testudineũ istum grãdibo gradũ. Imperati. cat; camus cũto eũtote: cetera recte. Opt. Futuro eam ec. Coniuũct. tpe pñti cã ec. cetera recte. Gerũ. eũdi do dum. Sic queo ꝯiugabit oino: cui⁹ gerũdia nõ inueni nec. a veneo pticipia.

* Sis vetercs pro si vis: et sultis p si vultis dixerũt
Sis
Sultis
Capesis.
Sodes.

¶ Sultis comicũ est p si vultis: e sis p si vis: e capsis p cape si vis: sodes p si audes: qb⁹ comici e alij interdũ vtunt ad vitandã arrogãtiã: qz supbũ forct maioribus impare: iõ addũt sis sodes sultis p si vis si vultis si audes vel si placet: vt videsis capesis a pagesis cauesis. dic sodes ec. Persi. Videsis ne maiorũ tibi forte limina frigescãt. Donat⁹ vocat sis parelcon. i. adiectionẽ. Quidam dicũt sodes esse aduerbiuz hortãdi vel pcãdi. Prisc. vbũ esse vult. Indica. mõ tpe pñti

Es in scđa psona impatiui numeri singularis.

ad scđam personã singularẽ sodes ceteris caret: sic scđa psona pñtis indicatiui sis. e plr sultis ceteris caret. ¶ Edo es est: e plr edimus editis edunt. Edebam edi, ederam edam. Imperatiuo es: vel ede edat. e plr edamus edite vel este edant. Futuro esto vel edito. plr edam⁹ estote vel editote edunto: vel eduntote. Opt. essem edissem edam. Coniunctı. edam essem ederim edissem; edero. Infi. esse. edisse: esurũ esse. Gerũdia edendi edẽdo, dum. Supina esum esu vel estum estu. Passiuũ regulare est nisi ꝙ estur p editur etiã dicit: Cõposita eũt similiter: vt comedo comes comest ec. Exedo exes exest. Verg. iiij. enei. Quid delubra iuuãt: est mollis flãma medullas. idem primo Geor. Vt mala culmos esset rubigo. Plautus in milite. es bibe p ede dixit: vt Nbussensis notauit. Mart. Si vis esse satur nrm potes esse priapũ. Ouidius. f. de põto. Estur vt occulta vitiata putredine nauis. Plau. Sine modo veniat senex quem absentẽ comes. Idẽ. Tam facile vinces ꝙ pyrum vulpes comest. Plini. Comesse fetus suibus non est pdigiũ. Tul. Egritudo lacerat e exest mẽtem. Luc. Aut latus alti montis adest. Cice. p Horten. Que sepe ipse comest. Et pro Sextio Et bona solus comesset. Et pro L. Flacco. Quasi bona comesse Rome nõ liceret. Apud veteres edo omnino regulariter cõiugabatur teste Seruio in illud quinti enciđ. Non media, de gente phrygum exedisse nephandis. Vbi etiam dicit es a sum corripi ab edo produci. Hierony. in sacris quandoqꝫ vetustissimos imitatur: vt quis planeat vineam e de fructu eius nõ edit: vincenti dabo edere de ligno vite. Seruius cõtinuit Diome. dicens: veteres declinabant edo edis edit. Veteres intellige qui longo tempore ante Cicero. fuerũt. Ergo melius dicemus comes comest: ꝙ comedis comedit.

* Comes melius dicim⁹ ꝙ comedis
Ausim

¶ Ausim. Indicatiuo vel optatiuo futuri temporis ausim is it. Et plr ausint: ceteris caret. i. audebo vel vtinam audem. Liuius libro. j. Nec si sciam dicere ausim. Verg. in Geor. Ausim vel tenui vitẽ in cõmittere sulco. i. ausus sum vel audebo teste Seruio. Festus. Ausis. i. audeas. Ouid. xj. met. Et nihil est quod nõ in opine capt⁹ amore ausit. Catu. in epi. Quis huic deo cõparari ausit. ¶ Queso. Indicatiuo modo tpe pñti ad primam personã queso. plr per eãdem personam quesumus irregulariter u pro i. i. rogo e rogamus. Cetera exoleuerũt. Cice. in. j. de legi. Quamobrem

Queso.

aggredere quesumus. Sil. libro. xiiij. Non ardua regnis. Quesumus aut inhonora tuis. Politianus per i quesimus vt legimus dixit e significat rogo rogamus olim fuit integrum queso quesis quesiui quesitum; vel quisum. Infinitiuo quesere apud Sallu. teste Phoca. Lucretius. in. j. Ni diuum pacẽ votis adit ac pacẽ qsit ¶ Forẽ. Optõ modo tpe pñti e ptõ impfecto e cõiunctiuo modo tempore preterito imperfecto vtinã vel quũ forem es et.; Et pluraliter forent. i. essem esses esset essent. Infinitiuo futuro fore. i. futurum esse. e ita differt ab esse cõtra indoctos. Ceterisqꝫ caret. Teren. Dixin hoc fore: Composita eunt eodem modo afforẽ idest adessem pro forem pdessem: sic reliqua per composita a sum declarantur. Verg. atqꝫ vtinaz rex ipse noto compulsus eodem afforet eneas. Cõfore simul fore. Terẽ. Chremes mihi exorãdus est e spero cõfore: defore defuturum esse. Sillius. Promittitqꝫ viris nulli se defore testem. Hor. Que nocuere sequar: fugiam que profore credam. Forem pro fuissem sumitur; sed rarissime teste Seruio: yt apud Verg. viij. enei. Non equidem

Forem.
* Nusqꝫ lectum est forem⁹ foretis.

extimui Danaũ q̃d ductore arcas. q̃qȝ a stirpe fores geminis coniunctus atridis. Fore videtur nõnunq̃ futuro iungi. Ci. lib. iii. epi. fa. ad Appiũ pulchrũ. Quasi diuinarem tali nõ officio fore mihi aliq̃ñ expetendũ studiũ tuũ: sed põt hoc esse gerũdiuum: nõ participiũ. idem. lib. v. epi. ad a'ticũ. Te ad me fore venturũ: nescio an mẽdum sit: nõ ausim imitari. ¶ Faxo indicatiui modi est futuri tpis p̃ faciã. Uer. li. ix. Haud sibi cũ Danais rem faxo ⁊ pube pelasga Esse putent. Idem Ego federa faxo. Liui. lib. xi. Faxo me iuuet vox ista. Coniugat aũt faxo. is. it. ⁊ pl'r faxũt. Dicim' etiaȝ faxim is. it. ⁊ pl'r imus. itis. faxĩt. p̃ faciã facias ⁊c. vel fecerim is. ⁊c. Faxim' ponit Nebris. ⁊ est faxim optatiui modi futuri tpis ⁊ p̃ntis ꝯiunctiui. Liui. lib. xi. Quod faxitis deos velim fortunare. i. facietis. Ennius apud Cice. in libro de senectute. Nemo me lachrymis decoret nec funera faxit. i. faciat. Terẽ. in heau. Utinaȝ dii ita faxint. Plau. Uerbum caue faxis verbero Idem in aulu. Lubens. faxim.

¶ Cedo imperatiuo modo tpe p̃nti ad scdam personam cedo. i. dic vel da. ⁊ pl'r ad eandem personã cedite. i. dicite vel date: ceteris caret. Teren. in phor. Tu mihi argentum cedo. Plau. cedo marsupiũ. Teren. Quid factũ est cedo. Cedite apud Plautum reperies. pro hoc vetustissimi cete dixere teste Marcello. Ennius in Mede. salue te optima corpora: cete man' vestra mealqȝ accipite inuenitur cedo cecidi: cedo cessi: ⁊ cedo defectiuum quod priorem corripit: itaqȝ differentia nota est.

¶ Ambest tertia persona presentis indicatiui. pro circum est. sola est.

¶ Inquio vel inquã. i. dico. Indicatiuo modo tpe p̃nti inquio inquis inquit. ⁊ pluraliter inquiũt; Preterito perfecto inquisti. it. Futuro inq̃es ⁊c. Imperatiuo modo tempore p̃nti ad secundã ⁊ tertiã personã inque inquiat. Futuro optatiui inquiat Hec in vsu sunt reliqua olim lecta: inquimus inquitis inquiã inq̃te inquirẽ ⁊c. inquiens ⁊c. iam pene olno exoleuerũt. Cic. li. ii. de ora. Aucupari v'bo oportebit inq̃o ⁊ vt ea q̃ sunt frigidiora vitemus. Persi. Hoc iuuat hic inquis veto quisq̃ faxit oletũ. Iuue. Quãdo artibus inquit honestis. Ci. in Uer. Ubi sunt pamphile inquiunt scyphi. idem. in. ii. de oratore. Tu vero inquisti molestus non eris. Inquies. inquiet inquam apud Boetium frequenter occurrent. Inquam etiam significat dixi. Teren. in phor. Abs te emittere inuitũ eam inque. Cice. in. iiii. ad Heren. Quid em̃ tibi vis aliquis inquiat. Plau. in aulu. ita dii faxint inquito. i. dicito.

¶ Infit tertia persona presentis ⁊ preteriti perfecti indicatiui tantũ est in vsu: licet Uarro infio dixit: ⁊ nonnulli infiunt. Uerg. xii ene. ita turbidus infit: id est dicere incipit. Plau. Infit lenoni suadere vt secum eat: id est incipit.

¶ Aue imperatiuo modo ad secundã vndiqȝ personã Aue ⁊ pluraliter auete. Futuro aueto: ⁊ pluraliter auetote. Infinitiuo modo tempore p̃senti auere. Sic coniugatur Salue vtrũqȝ est salutãtis verbũ: vt aue maria salue regina. ⁊ dr aue ab aueo aueo. i. cupio: ⁊ pre nimia cupiditate gaudeo vt sit aue gaude ⁊ letare. nõ autẽ dicit̃ ab a a. sine: ⁊ interiectione veh vt putat cum reliquis barbaris Riga. Mart. Mane tibi pro me discit auere libet. Aduenienti dicimus aue vel salue vel ipsi aduenĩetes Recedentes vale dicimus: aliquando etiam salue vt vale ac salue mi Cicero. Mar. Iam satis est non vis apher auere Uale. Hora. Urbis amatorẽ fuscum saluere iubemus ruris amatores. Plautus. Salueo dixit pro saluus ⁊ sanus suȝ: in truculento. Salue satis est mihi tue salutis. nihil moror: nõ salueo. Legitur. etiaȝ in futuro saluebis. Cicero lib. vi. ad atti. Saluebis a meo Cicerone. Olim etiã lecta sunt salueat salueantqȝ. ¶ Uale. i. sanus sis: integrum est quia valeo nihil aliud est q̃ sanus suȝ sic docent Tiberga/Clichtoueus pluresqȝ. ⁊ recte q̃ a solo Alexandro ponitur inter ecliptica non a Prisciano/Diomede/Phoca/Donato ⁊c. Cic. lib. vi. ad atticum. valebis igitur ⁊ puelle salutem articulate dices. Ualetudinarius. i. raro sanus. Nõ idem de aue dicendũ est quia licet ex aueo deductum sit tñ ab illius significatione que proprie est aliquid cupio longius recedit. ¶ Apage. Imperatiuo modo tempore presenti ad secundam personam apage. Et pl'r ad eandem personã apagete. i. adhuc remoue ab apo. i. ab' ⁊ greco verbo ago. i. duco. multi dicunt aduerbium vel interiectionem esse mihi placet verbum esse quia accusatiuum post se regit. Apul. Apagesis tam cruentos deos. sis. i. si vis. Plautus. Apagesis amor tuas tis tibi habe. i. remoue te hinc ⁊ recede. idem apage nescio q̃d viri sis. i. recede hec est adhuc te. idem in amphi. Apage nõ placet mihi hoc notis esse. i. comesse. in eodem. Uah. apage te a me dicit hoc amphitryo excandescens sosie. vbi apage virũ est verbũ. i. remoue aliena sequestra' scuiga. vt in Cas. Apage te a dorso meo. et alibi. Apage

Fore participio futuri tpis rarissime f. vl' nũq̃ iũgitur.

Faxim.

Cedo p̃ma breui dat mõ dic significat. Plau. Hominẽ, ideẓ qd sit cedo

Ambest.

Inquio.

Inquam.

Infit.

Aue.

Salue.

Salueo.

Uale.

Ualetudinarius.

Apage.

am fiunt face. Idem. Me missum face. Verg. xi. Tu voluise amari volscorum dixisse man plus. pedic teste Seruio. Plaut. Circunduce huc has edes. Ain pro ais ne. viden prouides ne ec. etiam per apocopen efferunt. Apocope quid sit patet in secundo libro.

Face.
Edice circunduce.

Syncopa diminuit de vi formata frequenter.
Ni dissyllaba sint. Tamen inuenies bene nosti
Et sisti flasti flesti: sic plura notabis.

¶ Syncopa preteritis in vi syllabam desinentibus et inde formatis sepe contigit vt petij pro petiui. formasti pro formauisti: rediit pro rediuit ec. dissyllaba rarius syncopantur. qui a nosti pro nouisti. nasti pro nauisti: isti pro iuuisti. tristi pro triuisti vix vsquam inuenies presertim extra compositionem quia commosti redisti vel redijsti intrasti et plura aliquando leges vt frequenter nosti scisti flasti flesti. Martialis. Nubere vis prisco non miror. paula sapisti. Horati. Unde tam bene me nosti. Terenti. Scisti vti foro. Terentius. Omnes congruunt. vnum cum noris: omnes noris. Idem. Ni cum nossem: crederem hunc verum loqui: Idem. Eho tu consobrinum tuum non noras. Naso. flesti discedens hoc saltem parce negare. Inuenies etiam nesti consuesti ec. Sillius libro. vij. Qui memet finibus vnquam amorim ausonie. pro amouerim. sic Horatius commorit pro commouerit dixit. Cicero lib. vij. epistola. Fab. ad trebatium. Nam vlabris honoris mei causa vim maximam ranuncule pro se commosse constabat. pro commouisse. Verg. iiij. eneidos. Hircaneque admorunt hubera tigres: pro admouerunt. Fit etiam in alijs terminationibus preteritorum aliquando syncopa. sed raro et vix apud alios quam poetas: eneidos primo. Accesti scopulos pro accessisti. idem extinxem pro extinxissem et plura dixit Horat. euasti surpite surpuerat et plura. Naso abstit; conici dixti intellexti ec. percusti immisti et alij vixet diuisse crepsem ec. solum poetica.

* Vergilius eneidos. Dixeret cui vix tam dea aut fortuna desset. idem iiij. eneid. Tu ghe extinxem me met super ipsa dedissem. Horat. Gnatis diuisse duobus pro diuisisse.

Preteritum signant et presens preteritiua.
Sub voce hec: odi cepi noui meminique
Et pepigi: memini tote atque memento reponit.

¶ Hec quinque verba odi cepi noui memini pepigi sub voce preterita significant presens et preteritum, tam imperfectum quam perfectum: vt odi. i. odio habeo habebam aut habui sic cepi: incipio incipiebam vel incepi: sic dices de reliquis. Differunt itaque noui ecliptica et noui a nosco. quia hoc solum preteritum significat illud presens et preteritum. Noui annumerant istis Diomedes/Phocas/Sergius/Lanclotus reclamat. Phocas etiam pepigi adijcit licet alij a pango: alij a pago: alij a paciscor deriuent. vnde Seruius. in. viij. eneid. Tentamenta tui pepigi: dicit paciscor preteritum facere pepigi vel pactus sum: vt placeo ui. vel placitus sum. Itaque pepigi eclipticum differet a pepigi pro a pago vel paciscor: vt de noui diximus. Odi a quo verbo sit, non satis liquet habet supinum osum hinc osor. i. detractor: vt osor vxoris latinitatis: et participio osus. i. odio habens. Plau. Inimicos osa sum. exosus perosus valde osus qui exodi perodi pro valde odi olim dicebant. Verg. Si nondum exosus ad vnum Troianos Naso. Ille perosus opes syluas et rura colebat. hinc osurus participium futuri temporis. Cicero. in Lelio. Ut si vellet aliquando esset osurus. Inuenitur verbum in sacris integrum odio odiui oditum quod apud Ethnicos rarissime leges. Cicero vsus est in libro de oratore dicens. Aut audiat aut diligant. Seneca de virtutibus cardina. Neminem odias. Hiero. in ps. Odiui omnem viam iniquitatis. Ethnici sepius odi dicunt. Hora. Oderunt peccare boni virtutis amore. Dicta verba solum habent tempora a preterito formata vt odi oderam odisse oderim odissem odero odisse. sic in reliquis. Memini vltra alia habet in futuro imperatiui memento tu: mementote vos. Meminero, odero ec. etiam habent sensum futuri indicatiui. Memini. i. recordor vel recordatus sum facit participium meminens raro lectum. Valle placet esse ab antiquo verbo meno hinc mentum et mentio. Coepi cum oe diphthongo venit ab antiquo verbo coepio. i. incipio. Teren. in adel. Olfecissem quam ille quicquam coeperet. Plaut. in menechmis. Neque pugnas velutus coepio. Cat. Coepiam seditiosa verba loqui, supinum est coeptum: inde participium coeptus a um.

Discrimen inter noui a nosco et noui ecclipticum.

Pepigi

Odi Osor Osus. Exosus Perosus. Osurus.

Memini. Meminens. Coepi. Coeptum.

nomen coeptū.i.initium. Ouidius. Dijs coeptis aspirate meis. Dij coepta secun-
dent. A coepio oe in i breuez versa (quamuis lōgam esse velit Nebrissensis) fit incipio
et quod idem significat occipio: incoepi. occoepi incoeptum occoeptuz. hinc frequē
tatiuum incoepto occoepto. Verg. Incipe Dameta ꝛc. alij hec a capio deducunt.

Sunt neutro passiua solet: fit fidit ꝛ audet:
Mereo cum gaudet: passiuum preteritum dant.
Ast vtrumqꝫ volunt titubo: placeo: pateoqꝫ
Suesco caret: iuro: prandet: nubit: miseretqꝫ
Ceno: piget: tedet: pudet: ꝛ licet addito poto.
Et libet mereor: pro quo mereo quoqꝫ legi.

¶ Verbuz neutro passiuuz est qđ desinēs in o facit ptm̄ ac si desineret in or: vt soleo
solitus suz: fio factus sum: fido fisus sum: audeo ausus sum: mereo mestus sū: gau
deo gauisus sum. olim dicebant in preterito solui fisi ausi merui gauisi ꝛ plura iaz
penitus exoleta. Sallusti. ꝛ Solinus solui dixere. Tu solitus sum dicito. Quedam
retinent vtrumqꝫ ptm̄ actiue ꝛ passiue vocis: vt titubo titubaui vel titubatus sum:
placeo placui ꝛ placitus sum: careo carui ꝛ cassus suz: iuro iuraui ꝛ iuratus sū: prā
deo prādi ꝛ pransus suz nubo nupsi ꝛ nupta sum: miseret miserui ꝛ misertum est
qꝛ tesum non est in vsu: pertedet pteduit ꝛ pertesum est. pudet puduit ꝛ puditū est
Licet licuit ꝛ licitū est: poto potaui ꝛ potus sum: libet libuit ꝛ libitū est: mereor me-
rui ꝛ meritus suz dicit̄ pro eodē aliqñ mereo. ¶ Mereor tñ nō neutro passiuū voca
tur: sꝫ neutrū passiuū: teste Phoca: qꝛ quū in or desinat: facit etiam ptm̄ ac si desine
ret in o qualia sunt teste Gellio lib.ij.ca.xxv. Diuertor diuerti: lauor laui: astringor
astrinxi: extergor extersi quibus alij iungūt opperior opperui: paciscor pepigi: lice
or licui: de quo ſbo in Syntaxi plura dixi. Cice. lib. xij. ad atti. de drusi hortis. quā
ti licuisse tu scribis ego id quoqꝫ audierā. Liceor.i.preciū defero. Impersonalia mi
seret piget ꝛc in Syntaxi declarant̄. Soleo participiū facit solens: soliturus nō le
gi. Plautus in amphi. Si dixero mendaciuz: solēs meo more fecero.i. vt soleo. Uox
est vt ait Baptista pius nitida ꝛ eloquentissima nec minus ppria q̄ insolens.i. non
solens. Terē. in andria. Quid tu athenis insolēs. dr etiā insolens consuetudine im-
pudēs ac petulās. hinc insolesco.i. petulās fio. Sallusti. Animus malarum artiuz
insolēs. Puerilis anim⁹ per licentiā insolescit. Insolit⁹ nomē.i. nō solitus. Sallust.
Talibus viris nō erat labor insolitus. Fio quarte est. Horat. Lentor ꝛ melior fis ac
cedēte senecta. Fido fiduciā ꝛ spem habeo. Uer. Fidite ne pedibus. Confido idem,
diffido nō fido. Fidus cui fidēdū est. Petrarcha. Fidus auaritie nunq̄ cōtingit ami
cus. Infidus pēnul. lōga.i. nō fidus. Perfidus penul. breui a fides qui fidem violat
Cōfidentia.i. audacia. ¶ Audeo suz audax: Paulus. In quo quis audet ꝛ ego. Me
reo mestus sum per ae vel oe diphthongō.i. lugeo ꝛ tristor. mereor mestitia id est lu
ctus tristitia. ¶ Gaudeo letor. Propheta Nō est gaudere impijs. dicit dñs. ¶ Titu
bo.i. lingua vel pedibus vacillo nec insistere queo. Quinti. Iugulasti vulneratuz: ti
tubanteꝫ strauisti. Ouid. Haud aliter titubat q̄ si mera vina bibisset ¶ Iuro iuras
mētuz facio aut presto. Cice. ad Herē. Iuratus fuerat.i. iurauit. capit̄ etiā passiue.
Uergil. ij. geor. Aut cōiuratio descēdēs dacus ab istro. Inuenit̄ etiā passiuū iuror.
Luca. in. v. Et lete iurant̄ aues bubone sinistro. Stat. vij. theba. Numina captiuis
etiā iurabere thebis. Iniuratus qui nō iurauit. Cōposita pducūt penul. vt cōiuro
simul iuro: cōspiro: cōiurator.i. cōspirator deiuro periuro exiurō.i. vehemēter iuro
Plau. in amphi. Exiurasti mihi dicere per iocū: piuro ante alios iuro. Eiuro.i. iu
ro nō posse prestari qđ desideratur. Plaut⁹. eiurauit militiam: Duo mutant u in e
breuē. Deiero peiero. deiero.i. valde ꝛ sancte iuro vel libere iuro vt Ionathas de-
ierauit. Dauid eo q̄ diligeret eum. Peiero.i. falso ꝛ animo fallendi iuro vel iuramē
tum infringo. Plautus in asinaria. Si quid fecit scelestae pro illa lingua peierat q̄
inrius qui peierat periurium falsum iuramentum.
¶ Mereor aliquid facio quarobrem dignus sum habere. Ouid. libro .xij. meta. Quā

xLi Andro. apud Priscianū quā audiui inquit pa-cez gauisi verba pre-teritu z vo cis actiue et passiue retinentia
Mereor
Liceor.
Solens
* Negat Nebrissensis solēs re perire: sed tñ solitus
Insolens
Fio.
Fido.
audeo.
Mereo.
Gaudeo.
Titubo.
Iuro.
Iuror.
Deiero.
peiero.
Mereor.

meruit penã solus: digessit in oēs: Optime de nobis merit⁹ es. Cōmereo.i.mereor: se pius in malū capit̃. Teren. Quid feci aut cōmerui pater: idē. Nunc scies commerui vt ista caperet od iūmei. Demereor concilio ⁊ in amicitiā iungo. Quinti. Ut pleniore obsequio demererer amātissimos mei ꝑ mereor legit̃ mereo. Plaut⁹. Tu meruisti ⁊ adhuc meres. idē. Nunc ego illi possum grām referre vt meritus est de me ergo merui a mereo videtur esse: meritus sum a mereor. Mereo etiam est militare. Luca. Ere merēt paruo dicimus etiam mereo era pro lucro. Horat. Hic meret era liber sosijs. Ouidi⁹ Jussit ⁊ in castris ęra merere suis. Emeritus qui pro senio amplius nō meret aut rude donatus est. Neoterici barbare capiunt demereo demeritū ꝑ malefacio ⁊ crimen. Poto. aui. vel pot⁹ sum: adijcitur dictis a Bel.li.ij.ca.xxv.

Passiue signant: sub o vapulo: veneo: fio:

Exulo cum nubo: liceo quibus addimus apte:

¶ Uerbū neutrū passiuū est qđ in o desinens passiue significat vt sex hic posita vapulo.i.percutior. Plau. Uide sis: q̄ mox vapulare vis nisi actutū hinc abis. Actutū i.mox. Fio deficio. Uerg. Lac mihi nō estate nouum nō frigore desit. confido.i.fio at suffio media breui suffiui suffitum.i.fumigo: nihil cōe habet cū fio Uergil̃. At suffire thymo cerasq; rescindere inanes. Quis dubitet. Ueneo vendor veteres veneor dixere. Plau. apud Diomedē. Ego ne illi veneat. Titian⁹ apud eundē. Illud melius emit̃ quā veneatur. Exulo exul fio ⁊a patria expellor. Liceo estimor. Diome. Licet mihi.i. potestatem habeo: ⁊ liceo es. dicimus quum ad precium referimus.i. liceo denarijs totidem. Nubo viro trador.

¶ Abundantia ⁊ primo verba communia.

Hec ⁊ plura leges communia. largior hortor

Osculor experior stipulor moror hospitor atq;

Criminor amplector veneror cum dignor a ꝗulor

Obliuiscor eris interpretor addito solor.

¶ Uerbū abundans est qđ sub vna voce actiue ⁊ passiue significat vt verbū cōe: veluti largior hortor ⁊c. Aut quū idē est diuersarū cōiugationum vt lauo as. vel lauo is. aut cū aliqua in ptis supinisve coicidūt vt mulceo ⁊ mulgeo mulsi mulsū. Aut cū idē multiplex ptm̃ aut supinnū hꝫ vt sapio sapui vel sapiui. hoꝝ multa ex dictis satis patēt vt lauo qđ etiā tertie esse ante ꝓbauimus ꝗ Uer. iij. ene. Fluidum lauit inde cruorē. Jn. x. Lauit improba teter Ora cruor. Arto as. vel arto tis. sono as. vel is. oleo vel olo ⁊c. albo actiuū: albeo neutrū: sic duro dureo: liquo liqueo. ¶ Neo nes ⁊ ꝑ eodem neo neisneit. veteres dixere. Tibu. Aut si fata negant reditū tristesq; sorores. Stamina q̄ ducūt queq; futura neūt. Sūt q̄ cū ꝯiugatione mutāt significatione quoꝝ nōnulla declarauim⁹ vt mādo ꝯpello. appello. Fūdo as.i. fūdamētū facio fundo is. spergo. ⁊c. Dico as. cōsecro. dico cis loquor. Uolo as. vt aues volo vis cupio ⁊c. Lego as. legatum mitto vel in testamento do. lego is patuit. Sero as. claudo. sero is semino vel planto. Educo as penul. breui.i. nutrio. Educo is penulti. longa extra duco. Talia diligēs ꝑceptor ꝑ se plura inueniet: nos receptui canim⁹ paululum tantum de cōmunibus dicturi. ¶ Uerbū cōe est quod in or desinens: actiue et passiue significat vt largior giris.i. tribuo aut tribuor: hinc dilargior elargior. idem. Hortor aris.i. incito admoneo vel incitor: admoneor: vt hortor canem in cuniculum. adhortor.i. valde hortor: dehortor.i. dissuadeo. Osculor osculū do vel accipio. Exosculor.i. valde osculor laudo ⁊ amplector. ¶ Experior tento vel tentor. Terent. Oia prius experiri ꝗbis q̄ armis sapiētē decet. Expertus qui ꝓbauit. ¶ Stipulor.i. rogo vel rogor in obligatione cōtrahēda: hinc astipulor ꝑ assentio instipulor.i. stipulor: restipulor.i. ꝯtra sponsionē pecunie obligo. ¶ Moror in mora teneo vel teneor expecto vel or. Quis te moratus est: Mulier a muliere facile moratur demoror remoror valde, ⁊ iterū moror. Immoror i aliquo moror vt q̄d multis imoror verbis. Et pēdo utroq; moror significat vt Plau. Nihil moror dotes istas dapsiles. sat dotata ego si bona est. Et habito: vt moror Gandaui. ¶ Hospitor: suscipio vel suscipior hospitio. ¶ Criminor.i. accuso, vel accusor. Crimē accusatio vel peccatum

Uapulo. Defio. Ueneo. Exulo. Liceo. * Nubo actiue accipi Sipōti. affirmat ꝑco qđ est viro tradere vñ nō mō mulier q̄ viro tradebatur nupta sꝫ etiā vir cui tradebat̃ nupt⁹ dici solebat Plaut⁹ lꝫ etiā carinū qđ agat scire nouū nuptum. Lauo. Sono sonis. Neo * Acti⁹ clinior ⁊ gemitū. ⁊ ꝑplū resonit. Ennius sonitu frāgunt hastę madet tera sanguine. Largior. Hortor Osculor Experior Stipulor Moror. Hospitor Criminor

amplector Dignor & Digno. pro eo quod est dignum putare teres dixere. Pacu. deos inferos quibus celestes digne honoribus. Frequentius in usu est dignor deponens quam digno actiuum. Contemplo Contemplor.

¶ Amplector circundo vel or. Et accipio vel or. Seneca. Mala pro bonis amplecti dementia est. Veneror .i. honoro vel honoror. hinc venerandus venerabilis veneratio. ¶ Dignor dignum iudico vel iudicor. Vergi. Non equidem tali me dignor honore. Idem coniugio Anchisa veneris dignate superbo .id est digne habite teste Seruio Adulo comune esse in Syntaxi ostendimus: ¶ Interpretor declaro vel declaror: vt interpretor Vergilium .a pio interpretatur Plautus. ¶ Obliuiscor rarius passiue capitur. Ausonius. Quam oblita mihi tot carmina. ¶ Solor et consolor .i. consolationem do vel accipio. hec nic consolor. In euangelio. Hic consolatur tu vero cruciaris. Gellius. lib. xv. cap. xiij. ostendit comunia esse vtor vereor hortor consolor testor dignor confiteor. longe plura ponit cum aliis Priscia. vt auxilior medeor tutor tueor conspicor despicor metior aspernor miror consector carnificor consequor assector assequor adminiculor anguror dominor architector abominor aggredior machinor furor venor frustor arbitror reor metor adorior blandior calumnior argumentor execror complector vociferor amplexor demolior fari vellicor depeculor adipiscor polliceor exordior patior & plura que a Priscia. & Nestore probatur. Id etiam notandum est: multa verba comunia & deponentia olim abiecta r in o etiam desijsse. Cice. lib. xv. ad Attic. Te vt a me discesseris: lachrymasse moleste ferebam. Tamen frequens est lachrymo vt eo non minus libenterque lachrymor vteretur. Titinnius. Laudo quod osculaui priuigne caput. Ennius. Contempla & templum. Ceteris ad leuam aspice: sic muno, aduslo desolo &c. a Marcello priscianoque pluribus pulchre declarata.

Grammatice despauteriane liber septimus.

De verborum formis.

Precipuas verbi formas cognosce quaternas.

¶ Forme verborum principales sunt quatuor perfecta vt lego: meditatiua vt lecturio: frequentatiua vt lectito: inchoactiua vt feruesco calesco Priscianus ponit plures formas minus principales. Desideratiuam vt viso capesso facesso .i. cupio videre capere facere. hoc dictum reprobat Valla quia viso non cupio videre: sed eo ad videndum significat: sic capesso &c. Diminutiuum vt garrulo modicum garrio: sorbillo parum sorbeo. Cauillo aliquantulum caluo dic etiam cauillor: pitisso modicum bibo. Sunt item quedam apparatiua dicta vt albico .i. albeo fodico fodio. nutrico nutrio. vellico vello aut carpo. Mantua. Albicat intactum niueo velamine corpus. Sunt & illa imitatiua patrisso. grecisso atticisso & silia .i. imitor patrem / Grecos / Atticos. Plautus. Id tu ne miraris si patrissat filius. poetor artis, philosophor artis. operam do poetis & philosophis: aut hos imitor. grecor & pergrecor .i. more grecorum indulgeo genio. Fiunt quoque verba a nominibus & aduerbijs vt lignor frumentor perendino &c. que non habent certam formationis rationem ideo reliquis omissis solum de frequentatiuis que etiam iteratiua dicuntur: & inchoatiuis: vel inceptiuis meditatiuisque dicemus.

diminutiua forma

Nebris. denominatiuam vocat que hic imitatiuam.

¶ De frequentatiuis seu iteratiuis.

Sic iteratiuum formes: ito fiat ab atum.

V per o mutabunt bene cetera verba supini.

Si fuit or: manet or. Sunt cuncta frequentia prime.

Pretereunt legem nato querito fundito scitor

Siscor atque agito sector loquito & pauitoque.

Perscrutando libros doctorum plura notabis.

¶ Verbum frequentatiuum vel (vt Diomedi placet) iteratiuum est quod assiduam vel potius frequentem in agendo vim habet & frequenter agendo iterat affectum vt salto clamito. Formantur autem dupliciter primo a verbis prime coniugationis habentibus in supinis atum. pen. longa mutando a longam in i breuem: & u vel um: in o. vt imperatum vel imperatu imperito. clamatum clamito. volatum volito &c. Reliqua frequentatiua formantur a supino mutando um vel u in o vt cursum vel cursu curso cursas: saltum salto: dormitum dormito as. Tueor tantum tutor tutaris: quia ex verbis in or sunt frequentatiua in or veluti minor

* Formatio verborum frequentatiuorum

minatū minitor. Formant ꝯtra regulā quedā nō as. natū nato: pepul. bre. do autē datū qr priorē corripit recte facit dato as. Cecillius apud Gel. lib. ij. Adueni accedi Extēplo suauiū natat. Persi. Hoc natat in labris. Hinc annato innato enato' pen. bre. Quero quesitū qrito penul. bre. facit p quesito penul. long. sed hoc quoqꝫ latine dici volunt nō a quero: sed a queso. Querito .i. instanter quero. Et pprie de his dr q quotidie inquirendo vix victū inueniūt: vt inquit Donatus. Terē. in adel. Lana a tela victū queritās. Plau. Qui inops & sordidus queritādo alit familiā .i. ostiatim querendo victū qd mēdici faciūt qui & roga tores dñr. Plau. Ut rogator ostiatim petam panē. Fundo fundito as .i. sepe fundo aut fundo qr frequētatiua pro pmitiuis plerūqꝫ eleganter locantur. Plau. in anphi. Cū cruciatu tuo isthec hodie verna verba funditas .i. fundis effutis loqueris. Scio scitum scitor .i. interrogo vel inuestigo que occulta magis ac secretiora sūt. Uerg. Suspensi eurypylū scitatū oracula phebi mittimus. Hora. Scitari liber ex ipo. Scisco facit sciscitor aris .i. scitor: & est magis in vsu ꝙ scitor. Plau. in cap. Secede huc: nā sunt q̄ ex te solo sciscitari volo. Ter. Quicquid est libet hinc sciscitari. Ago agito facit vt ꝯpositū eius cogo cogito .i. rem frequenter ad memoriā duco. vel cogo. Uerg. ij. geor. Ipse dies agitat festos. Hinc cōponitur exagito subagito. Legito autē frāgito: tāgito as. pangito as. apud solos grāmaticos inueni. ideo v. nihili verba omisi nō docens a secūda persona presentis abiecta s & addita to: facere frequētatiuū vbi preteritū in gi desinit. vt lego legito &c. qr in frequētatiuis vix aliīs ꝙ inuentis vtimur nisi forsan in pulchro opere. ideo amitto as. nollet dicere Nebrissensis: nec mihi placēt hec & similia nisi authoritate pbenī. Arito vacito ernito ercico castigito riso valiso &c. Itaqꝫ hc regule de frequentatiuis nō sunt catholice: qr ī eis authoritate opus est que vbi adest recte vtere frequentatiuis qualia sunt apud Gelliū. hec & multo plura defensito rasito ito elito vectito solito aduento defenso surrectito obseruito ventito molitor rhsito vectitor diuersitor appellito accessito portito &c. Tacitus. Mansit asse vna cū vincebatur. A secor fit sector sectaris. psecutor .i. ꝯtinue sequor. insector vehementer sequor in sequor vel persequor. Loquor loquitor. Gel. lib. j. Supra modū loquitans cōturbabat. Pauco facit pauito as. licet careat supino: nisi id olim fuerit pauitū. & significat valde pauco. Teren. in ecy. Uxorē Philomenā pauitare nesciat quid dixerunt .i. laborare ex frigoribus vt exponit Ser. nā est reciproca translatio & timor p frigore & frigus p timore ponit. Uergi. Extēplo Aenee soluunt frigore mēbra. Si qs doctissimoꝝ scripta pscrutet. plura notabit. nā pasco pastito facit: p pasto as. Uarro. Nūc feras q̄ in syluestribus locis pascitant: cicures q̄ cultis. Nosco facit noscito. Plaut. in cistel. Nūc vestigia siqua sunt noscitabo. Et noto notas priore bre. pro ꝯsidero signo taxo: & potius a tota esse videtur ꝙ a nosco: Cōposita penul. bre. sunt annoto denoto &c. Nunc ad recte formata redeo. Increpo increpito. Sillius lib. j. Fessosqꝫ labore ministros Increpitat. Sic leges singulto subuecto aduecto aspecto pspecto respecto inspecto vso rogito imperito abiecto reiecto cōiecto dormito adiuto. Teren. Amabo adiuta me. Gellius adulescens ego quū ad grāmaticos itarem. Silli. lib. iij. Breuitasqꝫ vetat mutabilis hore prolatare diē. a profero est. Sta. vj. Thebaidos. Responsant flebile thebe. Et .j. sylu. Fallax responsat imago. Horatius capit. p resi-Nere. Responsare cupidinibus contēnere honores. Omnia frequētatiua sunt pme coniugationis: tamē a neo fecit Statius teste Calderino neto netis tertie. vt .j. sylua. Netite nemo modū tran'missi cōputet cui. Idem quarto sylua. Cumqꝫ tibi vagiret tertius insans. Idem. Defensasqꝫ patrē. Cice. in. vij. episto. fab. Si foris tenitarem. Uergi. Oce Sallustius in Catilina. Exercitum in Asiam ductauerat. Uergili. Fluuio. n' ersare cursare cassalubri. Muto facit mutito. de quo verbo pulchra videbis in annotationibus Beroaldinus. A pendo fit penso & pensiculo .i. cogito & considero. a penso pensas pensa: ille cauetotum. rursum fit pensito: vbi notabis ex frequentatiuis parum aut canoris aut vsitatis sepe fieri. alia frequentatiua: vt a supino lectum lectu. fit lecto qd raro reperitur. hinc lectito: sic a frequētatiuis vix repertis facto luso acto viso as. scripto fesso &c. dicimus factito lusito actito visito scriptito fessito &c. sic esito cursito: licet cursocursas in vsu sit. sic surrectito defensito &c. Hora. Ad quartā iaceo post hanc vagor: aut ego lecto. Idem .ii. sermo. Ueluti succinctus cursitat hospes. Mart. Cogit me titus actitare causas. Differunt tamen dicto & dictito: nā dictitare est sepe dicere. dicto dictas: id est prelego. vt alius scribat. & suggero: vt ratio dictat. Paracletus dicatat patibus. Hiero. Dictamus hec nō scribimus cum notarioꝝ articulo. Plin.

Quesito. * A quero debuit. esse quesito penul. lō. & dicimus q̄rito pe. bre.

Fundito.

Sciscitor.

* Ab ago dicim' actito nō acto. Mart. Cogit me Titꝰ actitare causas: ab ago etiā dicimus agito.

Mansito.

Neto.

* Occurso frequentatiuū ab occurro.

* Dictito frequenter dicere. Hora. ij. epist. Dictitet albano musas in monte locutas.

in epis. O sylua/olitus: quã multa cõponitis/ꝙ multa dictatis: Boetius. Ecce mihi lacere dictant scribẽda camene. Dictatũ est ꝙ magister pueris dictat: ⁊ ad alia per metaphorã trãsfert. nã imperatoris ⁊ cuiusqꝫ artificis pcepta nõnũꝙ dictata dicunt. Iuue. Peragit dictata magistri Ola. vulgus male capit dictare ꝓ cõponere. Dicto recte frequentatiuũ dr: qꝛ dictãs sepe idẽ dicit ⁊ iterat nõ notarius inepte, scribat. Dictamẽ Calepinus ponit: ego apud veteres nusꝙ legi. Sũt ꝗ a significatione frequẽtatiua deficiũt. vt capto nõ est frequẽter capio: sed capere cupio. Marti. Dũ me captares mittebas munera nobis. Vẽdito cupio vẽdere vel sedeo ad vendendũ: vt hic venditat libros. ¶ Frequentatiuum aliqñ significat diminutionẽ: vt dormito. i. paulũ ⁊ ꝓfunde dormio: sꝫ per interualla. ⁊ id frequenter ꝯtingere põt. sꝫ semp paululũ. Hora. Qñqꝫ bon⁹ dormitat Homerus. Et in ps. Ecce nõ dormitabit neqꝫ dormiet. Et alibi. Dormitauerũt oẽs: ⁊ dormierũt. Et scriptitare est nõ totã rem simul scribere: sed per interualla ⁊ per partes diuersis tpibus; scribere ꝙꝙ aliqñ scriptito simpl'r pro scribo capiat. Cice. lib. vij. ad atticũ. Et hec ⁊ si quid aliud ad me scribas velim vel potius scriptites. hic manifeste ondit̃ dr̃a inter scribo ⁊ scriptito.

Capto. * Capto nõ significat frequẽter capio: sꝫ obsedio ⁊ illecebris aliquid venor. Mar. Capto tuã putet heu sed capto maxie. generatu captas ꝗ's sũ sum⁹ ergo pates.

¶ De inceptiuis seu incboatiuis.

Presentis primiqꝫ modi coniunge secunde
Persone si vis verba inceptina creare.
Sic ferues feruesco facit. Sed tollitur bisco.

* Huius forme ꝟba ꝗdam sunt quoꝝ pmitiua in vsu non sunt.

edormisco

¶ Verbũ inchoatiue vel inceptiue forme est qꝺ cõtinuũ incrementũ passionis immte significat. ⁊ a Valla augmentatiuũ appellat̃ ⁊ ꝓpꝛie tñ fit a neutris scdꝫ cõiugationis addendo secunde persone pñtis indicatiui singularis numeri syllabã co. vt tepeo tepes tepesco. i. in horas magis tepe fio. calesco. i. fio calidus: sic egresco. albesco feruesco ardesco madesco ⁊c. Quorũdã primitiua in vsu nõ sunt: vt ignesco fane sco herbesco liquesco iunenesco senesco ⁊c. que sunt ex obsoletis verbis. igneo id est ignitus ⁊ ardens sum ⁊c. Fortesco ab exoleto forteo fortes. i. fortis fio. Caluesco caluus fio. canesco canus fio. sordesco sordidus fio. sic pinguesco/macresco. Hor. Inuidus alterius macrescit rebus opimis. Hec oĩa licet recte augmentatiua dicãtur: tamen nõ inepte appellãtur inchoatiua. nã qui calescit incipit aliquid caloris acquirere: licet nõ penitus incipiat iam primũ calere. ita declarato in reliquis. Que sũt in sco desinentia formãtur ab alijs verbis ꝙ a neutris scdꝫ; nõ ꝓpꝛie dicenda sunt inchoatiua: sed inchoatiuis formatione similia: vulgo tñ etiã inchoatiua dñr. vt ꝑsentisco. i. ꝑsentio. Cõcupisco. i. cupio. pertimesco ptimeo. edormisco obdormio. Pla. Edormiscã hanc crapulã quã potaui preter animi sentẽtiã. precisco precio. Vergi. Corda licet longe precisere. repuerasco. i. rursus puerasco. i. fio puer. Plau. aiũt solere senes repuerascere. i. veterasco. vetustesco: hoc est vetus fio. Inueterasco valde in ꝯsuetudinem venio. Nigidius inter hec putauit hoc esse discriminis ꝙ que vetustate deteriora fiunt vetustescere dicant̃: veterascere que meliora. ⁊ ꝙꝙ hec differentia interim ꝯfundat̃: tamen venuste aliqñ seruabit̃. Politianus in prefatione mi. scel. Si mõ hec ipsa nõ vetustescere adhuc: sed veterascere de integro possint. Adauresco auribus morẽ gero. Phileticus. Tenendũ est vt verba adaurescãt. Viuisco viuo: labasco labo/cado/deficio. Teren. Huic labascit. vno verbo victus. Amasco pro amo vetustissimi dixere: teste Diomede. Hinc amascus. i. amator. Plau. Iucundos amascos. Hoc quoqꝫ pene obsoletum est. Integrasco. i. integror. Terenti⁹. Hoc malũ integrascit. Hec in sco omnia sunt tertie declinationis: nec pterita aut supina habent nisi a primitiuis. ꝙꝙ nõnihil aliter significant preterita. vt primitiuorum. sunt ꝙ vt quũ inchoatiuorũ fiunt. nã calui a caleo significat calidus fui: calui a calesco. i. calidus factus sum ⁊ maiorẽ calorẽ nactus sum: vt ostendit Laurenti⁹ Valla.

integrasco

Hisco.

¶ Unũ format̃ irregulariter hisco ab hio hias: qꝛ regula posceret hiasco. Et est hiscere ꝓpꝛie oscitare. Item os ad loquendũ aperire. Plau. ne hiscere quidem audet. Emiror dubitove Nemius hiscit dubius est quid agas. Et patefieri. Oui. Hiscere nã ꝙ tibi terra neganda foret. Hinc dehisco. Verg. O quẽ satis ima dehiscat terra mihi. i. deorsum pateat vt me absorbeat. ¶ Fathisco cum aspiratione. i. abundanter aperior quasi affatim hisco. Ambro. li. hex. Plerũqꝫ terra meridiane plage torret a

Fathisco.

dolibusatq; estu soluta fatiscit in puluerem miserandi agricole labore consumpto Fatisco sine aspiratione: idest deficio aut fatigor. Statius. Brachia iam pudet cyclopum operosa fatiscūt. Item hisco. i. loquor sed propue summisse et timide. Titus Liuius. Tantus pauor mulierem cepit vt diu hiscere nō posset. Vergi. Vix pauca furenti. Subiicio et raris turbatus vocibus hisco. Ab hio etiam fit hiato frequentatiuum pro aperior scindor vel irregulariter: quia hiito regula poscit. Plaut. Si qua forte concio est vbi cum hiatare nondum mentem venit. Cneus Atticus libro xx. iliados. Ille hiatans herbam morbido sustulit ore. Laberius passiue dixit fores hiatantur, pro hiatant. i. patent: vt Diomedes ait. Quo teste etiam dicimus per secundam vocalem hieto hietas. Cecilius. Sequere me tu qui mihi oscitans hietansq; restas.

De meditatiuis que et desideratiua.

In meditatiuis quod in u fit iunge supino.
U semper breuians rio. sic dabit esurit esu.

Meditatiuum verbum quod primitiuo significat cupio: vt esurio esse cupio: etiam significat famem patior. Iuuena. de stat Esurit intactam paridi, nisi vēdat agauen. hinc esuries esuritio esurigo. i. fames. Formatur meditatiuum a superiore supino correpta u et adiecta rio. vt partu parturio. i. cupio aut conor parere. Vergil. Parturit almus ager. si quis neget in quibusdam posterius supinum latine dici, fingat ipsum et sic formet. Sesturio scalpurio prurio ligurio meditatiua nō sunt. Valla mauult hec que meditatiua vulgo dicuntur dici desideratiua: quia desiderium non meditationem notant. Ego desideratiua rectissime hec appellari sensio: nec inepte tamen meditatiua: quia maxime solemus meditari que vehementer desyderamus: recte ergo meditatiua vocabimus cenaturio: cacaturio. nupturio. idest nubere cupio vt soror mea nupturit. Empturio emere cupio. Varro in. ii. de re rustica. Te empturientem in campos macros adducunt crebro pedes. Micturio meiere cupio aut meio. Iuuenalis. Noctibus hic ponūt lecticas micturiūt hic. Dicturio dicere cupio Macrobius libro. vi. Saturnalium. Quid doces et milites: qui fortiter a se facta semper dicturiunt.

Fatisco. Hiato. Hieto. Esurio. * Amisererio verbo quo vtebātur veteres dicim⁹ misereresco hoc est misericordia moueor. Verg. His lachrymis vitā dam⁹ et miserescimus vltro. Parturio * Parturio potius significat in: pariendo laboro. & desydero vel meditor parere. Nupturio. empturio. Micturio. Dicturio

Finis.

Lugduni hoc opus Impressum per Theobaldum payen Calcographum.

Epistola Apologetica.

¶ Joannes Despauterius Niniuita/Egidio Clauardo diui Augustini regule canonico Formocellensi & Joanni Langimercio Plasdalano. S.

Ngentes vestre humanitati gratias habeo dulcissimi amici: qui tam sollicite honori meo & fame studetis: vt que vitio mihi ab indoctis vertuntur: nihilominus egre atq; ipse feratis hec autem duo precipuo esse intellexistis/mordacitatem/et in authoribus citandis incõstantiã: quatinus summos viros nimis interim acerbe sugillare video: & (quod peius est) cerdonib⁹ parasitisq; cõferre. Ad hec eos plerumq; taxare per quos opinionem meam stabilire: & probare nitor. Quo fit vt complusculi per sathanicam zoilorum suggestionem libellos meos vixdum pellecto titulo: tanq̃ aconitum aliquod aspernẽtur. his falso obiectis ne tacendo consentire videar: paucis respondendum censeo. Ergo de mordacitate sic habeant canes mei. Nam vsq; adeo sum rudis: vt nesciam multos esse theologos iuriscõsultos: canonicos: animarum pastores: et id genus reliquos summa doctrina politioribusq; literis exornatos et magna veneratione dignos. Ceterum inter cuiuscunq; facultatis homines: quis nisi humanarũ rerũ omnino expers negauerit inueniri quosdam elegãtioris literature immo mere latinitatis rudes: itaq; id solum colligere volui: si quispiam excellẽtis alicuius artis vt theologie aut medicine professor euaserit: aut dignitatem quamlibet: adept⁹ fuerit nõ continuo eundẽ politioris literature peritum esse necessum est contra quosdã adeo agrestes: ceruicosos. & peruicaces: vt quicquid a theologo aut in dignitate constituto effutiatur: tanq̃ a fonte hammonis relatum: acceptandũ putẽt. Quod secundo obijcitur tam est friuolum vt responsione vix digner. Nam si vitium est eos interim reprehendere: per quem opinionem nostram aliquando confirmamus nullum artium scriptorem huius vitij immunẽ facile ostendero. Ergo vt a philosopho maximo incipiam. Nõne Aristoteles Pythagoram/Anaxagorã/Platonem: cum reliquis philosophis/sepicule carpit: per quos opinionem suã nõnũq̃ fortificat? Quis theologorum queso nisi imitator quispiã seruum pecus olim doctorũ opinionibus vndiq; astipulatur? Quis item iurisconsultus semper Accursio/Baldo/Bartholo/& reliquis legum aut canonum enarratoribus suffragatur? Et vt ad Grammaticos veniam. Quisnam velle probandi locus relinquetur si per nullum probare poterit quam semel reprehenderit: qui nec Vergilio nec Ciceroni semper conuenit. Et vt rem in verba pauca conferam: tam friuola est hec obiectatio vt nemini liceat quamlibet artem scribere qui nolit vsq; ab eo quẽ semel testem citauerit dissentire. quandoquidẽ preter prophetas/apostolos/euangelistas diuino numine afflatos vix quisq̃ non aliquando errat: quoniam in hac lachrymarum valle deus ab omni parte beatum voluit esse nihil. Id preclare Quintilianus enucleat libr. ix. dicens. Neq; id statim legenti persuasum sit: omnia: que omnes authores dixerunt vbiq; esse perfecta: summi enim sunt: homines tamẽ: ideo ait Hora. Tu nihil in magno doctus dependis Homero? Et alibi quãdoq; bonus dormitat Homerus. Possem id multis ostendere nisi notius sit q̃ vt prolixa probatione indigeat. Itaq; satis superq; fuerit pro omnibus vnum attulisse Ciselium vindicem hominem: teste Gellio: doctissimum nimis pueriliter semel hallucinatum dum putauit Cor apud Ennium masculino genere reperiri in his versiculis.

Hannibal audaci dum pectore dehortatur
Ne faciam bellum quem credidit esse meum cor.

Ciselius legit interrogatiue: dum Hannibal audaci pectore dehortatur ne faciam bellum? quem cor meum esse credidit pro quod cor. & id sane nimis pudende: quis sic Ennius quem cordem dixisset nisi putauisset cor esse aptoton. Errauit itaq; teste Aulo Ciselius: quoniam tertium versum non considerauit. Suasorem summum & studiosum robore belli: vt citra interrogationem sensus sit quem Hannibalem cor meum credidit esse suasorem summum &c. Hec faciunt vt vehementer admirer nõnullorum vesaniã adeo pertinaciter in aliorum verba iurantium: vt mille cruces pati malint quam authori cui semel se addixerint vel in vnico verbulo refragari. O imitatores seruum pecus: nolo quemq̃ nominare: ne crabrones irritem. Iã satis clarescere opinor iniuria mihi vitio dari q̃ interim longe me doctiores hallucinari ostendam & per eosdem vbi veterum: nõ obsistit authoritas opinionem meã

Fortifico